απολύονται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κατ' ἀρέσκειαν. Ἑπομένως ἂν ἐγένετο ἐν τῇ γενικότητι δεκτή ἡ ἀρχὴ αὕτη, θὰ ἐδημιουργεῖτο ὑποχρέωσις τοῦ δήμου πρὸς ἀποζημίωσιν καὶ τῶν ἐργατῶν τούτων, ὅπερ δὲν εὑρίσκει ἐπιβεβλημένον, ἐπὶ πλέον δὲ καταθλιπτικὸν διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῶν δήμων, διὸ δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ ταύτην.

Δέχεται ὅμως τὸν περιορισμὸν τοῦ χρόνου, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν γραφείων τῶν Δημαρχείων εἰς πεντάμηνον, παραμένοντος διὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀπολυομένους κατ' ἀρέσκειαν τοῦ Δημάρχου τοῦ χρονικοῦ ὁρίου τῆς διετίας, καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο τροπολογεῖ τὸ ἄρθρον.

Ὁ κ. **Δ. Παναγιώτου** ζητεῖ διὰ τοὺς δευτέρους ὑπαλλήλους νὰ περιορισθῇ ἡ διάρκεια εἰς ἓν ἔτος.

Ν. Στράτος (Ὑπουργός). Δὲν δέχομαι τοῦτο.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** ζητεῖ νὰ τεθῇ «οἱ ἀπολυθέντες ἀπὸ 29 Μαΐου 1916» ἀντὶ 14 Ἰουνίου.

Ν. Στράτος. Θεωῶ γενικώτερον ὅτι δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν οἱ ἀπολυθέντες δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ τῆς κατὰ τόπους καταλύσεως τοῦ νομίμου καθεστῶτος.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** λέγει ὅτι ἀποκλείονται οἱ μὴ ἀναδιορισθέντες, ὅπερ εὑρίκει ἄδικον, καὶ νομίζει ὅτι πρέπει ν' ἀπαλειφθῇ τοῦτο, φέρει δὲ ὡς παράδειγμα τὸ πρόσωπον τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ὅστις δὲν ἀνεδιωρίσθη.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** ἐξηγῶν τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαλειφθῇ τοῦτο, ὑπάρχεται συγκεκριμένως διὰ τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον νὰ συστήσῃ τὸν ἐπαναδιορισμόν του.

Γίνεται μετὰ ταῦτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ὁμοίως γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς τροπολογίας τοῦ κ. **Π. Ἀργυροπούλου** καὶ τὸ 5.

Προστίθεται εἶτα ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἄρθρον 6 περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δημάρχων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις δήμων, οἵτινες κατέστησαν κοινότητες, ὅπερ γίνεται δεκτὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Προστίθεται ἐπίσης ἄρθρον 7 κατὰ πρότασιν τοῦ κ. **Γ. Σχοινᾶ**, ἀποδεκτὸν γενόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁρίζον

τὸ ἀκατάσχετον τῶν ἀποζημιώσεων, ὅπερ γίνεται δεκτὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ἀναβάλλεται δὲ ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Γίνονται δεκταὶ δι' ἀναστάσεως κατ' ἀρχὴν προτάσεις τοῦ κ. **Ν. Σράτου** αἱ προτάσεις νόμου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2641 περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων».

«Περὶ προσθήκης ἄρθρου 25 εἰς τὸν νόμον 2798».

Πρόεδρος. Ἐξακολουθητέας τῆς 3ης συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ ἐξερευνήσεως τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν πετρελαίων».

Ἄρθρον μόνον ἀναγινώσκεται.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον περιέχει δυσφημεῖς διατάξεις διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Παραδεχόμενος ὅμως τοῦτο, λέγει ὅτι ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ ἔρευναι θὰ καταλήξωσιν εἰς μίαν ἀποτυχίαν, διὸ φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς ζημίας θετικάς, τὰς ὁποίας προβλέπει.

Ὁ κ. **Δ. Ροῦφος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι προστίθεται ἓν ἄρθρον, ὅπερ προλαμβάνει πᾶσαν ζημίαν.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης) ἀναπτύσσων εὐρύτερον τὴν σύμβασιν, λέγει ὅτι ἡ Ἑταιρεία, ἐὰν ἀποτύχωσιν αἱ ἔρευναι, θὰ ὑποστῇ τὰς δαπάνας καὶ μόνον δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐγγύησιν, ἥτις εἶναι δραχμῶν 300.000. Ἄλλως ἂν δαπανήσῃ ὀλιγώτερον τῶν 3000.000 δραχμ., τὸ περιπλέον, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς δαπάνης, θὰ παραμείνῃ εἰς τὸ δημόσιον. Ἂν δαπανήσῃ ἡ Ἑταιρεία περισσότερα, χωρὶς νὰ εὑρεθῇ πετρέλαιον, ταῦτα θὰ εἶναι εἰς βάρος της, δικαιουμένης μόνον ν' ἀναλάβῃ τὸ πῶσον τῆς ἐγγυήσεως. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς συμβάσεως, ἡ ὁποία μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς διεστρέβλωθη κακῶς, καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην διατυποῦται τὸ προτεινόμενον ὡς ἓν ἄρθρον, εἰς τρόπον ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τοῦ ὅρου νὰ γίνῃ πρόσθετος σύμβασις.

Ὁ κ. **Σλήμαν** λέγει ὅτι, μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης νομίζει ὅτι ἐπαρκῶς περιφρουροῦνται τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου. Θὰ ἐπι-

θύμει ὅμως μίαν ἀπάντησιν γενικήν. Ἂν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν εὑρεθῶσι πηγαὶ πετρελαίου, ἐκεῖνοι, εἰς οὓς παραχωροῦμεν, καὶ ὄχι μόνον αὐτοὶ ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος εἰς ὃ ἀνήκουσιν, ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τοῖς παραχωροῦμεν τι.

Δ. Γούναρης. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει λάβει ὅλα τὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν ὅλων τῶν ζητημάτων.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν τὸ ἄρθρον μόνον, γενόμενον ἄρθρ. 1ον, ὡς καὶ τὸ προστιθέμενον ἄρθρον 2ον, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου λόγῳ τῆς τροπολογίας.

Γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν τὸ σχέδιον νόμου· «Περὶ παραχωρήσεως ὑποπέδου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν»

Γίνονται δεκτὰ εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ τέλος συζήτησιν τὰ κατωθι σχέδια νόμου·

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων». ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2189 προστίθεται τελευταία περίοδος ἡ ἑξῆς·

«Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως, καθ' ἣν παρεχωρήθη φυτεία ἤδη ἐτοίμη εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν διὰ συμβολαίου ὑπὸ ὅρους ἐμφυτευτικούς, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς ἀσκεῖ ὁ ἐμφυτευτὴς μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὀλιγίστου εἰκοσιπενταετίας, παρατεινομένη ἀναλόγως εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2189».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2609 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ περὶ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν τμήματος τῆς Ἀστυνομίας τῶν Ἠλείων, τῶν Ὑποτμημάτων τῆς Κεντρικῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν α' συζήτησιν). ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Οἱ δακτυλογράφοι, γραφεῖς, γραμματεῖς καὶ τμηματάρχαι, ὡς καὶ ἀρχειοφύλακες καὶ βοηθοὶ ἀρχειοφυλάκων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2609, καταταττόμενοι διὰ Β. Διατάγματος, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προκαλουμένου,

εἰς τοὺς ἀντιστοίχους βαθμοὺς καὶ μισθοὺς τοῦ νόμου 2494, διορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Νομαρχῶν.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ, τῆς προαγωγῆς, μεταθέσεως καὶ πειθαρχικῆς ποινῆς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2609 γνωμοδοτεῖ ἢ ἀποφασίζει τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον κατὰ τὰ περὶ Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις, ὑφ' ὧν διέπεται καὶ ἡ καθόλου κατάστασις τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων.

Δύναται νὰ προσληφθῇ ἀνὰ μία δακτυλογράφος ἐν τῷ Τριμάτι τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πυλέων καὶ ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ τῆς Ἀστυνομίας μὲ ἀποδοχὴν ἀκολούθου, ἔχουσα ἀπολυτήριον Παρθεναγωγείου, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ, καὶ κατέχουσα δύο ξένας γλώσσας, κατόπι διαγωνισμοῦ ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

α') Τηλεφωνηταὶ ἢ τηλεφωνήτριαι ἐπὶ ἀποδοχαῖς δακτυλογράφου, διορίζονται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, αἱ ἔχουσαι τηλεφωνικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀποδεικνυομένην δι' ἐπισήμου πιστοποιήσεως ἢ ἐπαρκεῖς τηλεφωνικὰς γνώσεις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

β') Κλητῆρες καὶ καθαρίστριαι, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2609, διορίζονται, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πυλέων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. δι' ἧς καὶ κατατάσσονται εἰς μισθὸν μιᾶς τῶν ἐν τῷ νόμῳ 2494 τάξεων κλητήρων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθαριστριῶν δύναται νὰ αὐξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταστημάτων ἑκάστης κατὰ μονάδα ὑπηρεσίας.

γ') Μηχανικὸς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δρχ. 800, δοθησόμενος ὁ ἐπὶ πενταετίαν παρὰ Μηχανουργικῷ Ἠλεκτρικῷ Ἐργοστασίῳ ὑπηρετήσας καὶ ἔχων ἐπαρκεῖς γνώσεις τῆς ξυλουργικῆς τέχνης. Βοηθὸς μηχανικοῦ, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δρχ. 350, διοριζόμενος ὑπὲρ τὸ ἔτος ὡς ἠλεκτροτεχνίτης διακατέχων παρ' ἰδιωτικῇ ἐργοστασίῳ.

Εἰς τὸν μηχανικὸν καὶ βοηθὸν μηχανικοῦ παρέχεται δωρεὰν κατοικία ἐν τῇ Σχολῇ οἵτινες φυσικῶς ἐν τῇ Σχολῇ κατοικοῦντες τὸ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς κατεκλόμενον ἡμερήσιον ἀντίτιμον συστήσουσι.

δ') Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ μαγείρου ὁρίζεται εἰς δραχ. 300, τοῦ δὲ βοηθοῦ μαγείρου εἰς δραχ. 200. Εἰς τὸν μάγειρον καὶ βοηθὸν μαγείρου παρέχεται δωρεὰν τροφὴ καὶ κατοικία ἐν τῇ Σχολῇ.

Ὁ μάγειρος καὶ βοηθοὶ μαγείρων, μαχανικὸς καὶ βοηθὸς μηχανικοῦ, διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

ε') Θεράποντες διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 200.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2609 προστίθεται·

Εἰς τὰς θέσεις τῶν ταμιῶν δύνανται νὰ τοποθετηθῶσι καὶ ταγματάρχαι ἢ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, κεκτημένοι δίπλωμα Νομικῆς, ἡλικίας μικροτέρας τῶν 45 ἐτῶν καὶ διατελέσαντες διαχειρισταὶ ἢ ἐν ἄλλῃ οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ σώματος τούτου, τοὐλάχιστον ἐπὶ μίαν τριετίαν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, λαμβάνουσι δὲ οἱ μὲν ὑπομοίραρχοι καὶ ἀνθυπομοίραρχοι τὸν βαθμὸν ἀσυνόμου δ' τάξεως, οἱ μοίραρχοι τὸν βαθμὸν ἀστυνόμου α' τάξεως καὶ οἱ ταγματάρχαι τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως, καὶ δύνανται νὰ προάγωνται εἰς ἀνωτέρους βαθμούς. Τὸ πρῶτον ὅμως δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἐνιαυσίου τοὐλάχιστον ὑπηρεσίας.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι μετατάσσονται ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2461 ἀπαλλασσόμενοι μόνον τῆς ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ οὕτω μεταταττόμενοι ἀξιωματικοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκτελῶσιν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἐξομοιοῦνται δὲ πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, μόνον ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὴν ἱεραρχίαν.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2609 προστίθεται·

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ λογιστοῦ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τμήματος τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων δύναται νὰ τοποθετηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμματεὺς ἢ εἰσηγητὴς τοῦ Ὑπουργείου, κεκτημένος δίπλωμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ ἔχων τριετῆ δημοσίαν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ γραμματέως α' τάξεως καὶ εἰσηγητοῦ ὑπηρεσία λογίζεται ὡς ὑπηρεσία λογιστοῦ α' τάξεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐν τῷ ἀπὸ 27 Ἰουλίου Β. διατάγματι διαλαμβανομένη ἐσφαλμένη κατάταξις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ κατατάσσεται τοῦτο ὡς ἑξῆς·

1) Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς εἰς τὸν μισθὸν τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου.

2) Ὁ Ὑποδιοικητὴς καθηγητὴς τῶν Νομικῶν μαθημάτων εἰς τὸν μισθὸν τοῦ ταγματάρχου α' τάξεως καὶ

3) Οἱ καθηγηταὶ τῶν νομικῶν μαθημάτων καὶ τοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀστυνομίας κατατάσσονται εἰς τὸν μισθὸν τοῦ ταγματάρχου β' τάξεως ἢ τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐφαρμοζόμεναι διατάξεις περὶ προσαυξήσεως τῶν ἀρχικῶν μηνιαίων μισθῶν, λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, περὶ ἐπιδομάτων, λόγῳ διαμονῆς καὶ λόγῳ τέκνων, περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετατεθειμένων ἢ προαγομένων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ἐξερχομένων τῆς ἕδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας περὶ χορηγίας κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ νόμου τούτου ἐφόσον δὲν λαμβάνεται πρόνοια δι' ειδικοῦ νόμου.

Ἐπίσης αἱ διατάξεις περὶ συντάξεων αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ νόμου τούτου, ἐξαιρέσει τῶν ἐκ τῆς χωροφυλακῆς μεταταττομένων ἀξιωματικῶν, περὶ ὧν ἰσχύουσιν ειδικαὶ διατάξεις.

Ἐπίσης εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ νόμου τούτου πλὴν τῶν ἐκ τῆς χωροφυλακῆς μεταταττομένων ἀξιωματικῶν, παρέχονται τὰ μετὰ τὸν νόμον 2494 χορηγηθέντα εἰς τοὺς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους ἕκτακτα ἐπιδόματα.

Αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου ΦΜ' περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων ἰσχύουσι μόνον διὰ τοὺς ἔχοντας βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως καὶ ἄνω ὑπαλλήλους τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν.

Πᾶσα ἀντικειμένη διάταξις εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς προμήθειαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων ἀπαιτουμένων εἰδῶν ὑλικοῦ ἐν γένει (ὑφαντισμοῦ ὁπλισμοῦ, ἐξαρτύσεως ἐντύπων κλπ.) δύναται νὰ ἱδρυθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ ἀποθήκη ὑλικοῦ, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὸ προσωπικὸν

τῆς ἀποθήκης ταύτης ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἑνὸς Ταμίου, ἑνὸς Ἀποθηκαρίου, ἑνὸς Λογιστοῦ, δύο γραφέων, ἑνὸς κλητῆρος καὶ μιᾶς καθαριστρίας. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Ταμίου καὶ Ἀποθηκαρίου, δύναται ν' αὐξηθῇ εἰς τὸ διπλάσιον, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, διὰ β. διατάγματος.

Εἰς τὰς θέσεις τοῦ Διευθυντοῦ, Ταμίου καὶ Ἀποθηκαρίου τοποθετοῦνται οἱ ὡς Ταμίαι ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς μετατασσόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, ἀξιωματικοί.

Ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ ἐν γένει ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

Διὰ β. διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς λειτουργίας τῆς Ἀποθήκης καὶ τῶν καθηκόντων καὶ εὐθύνης τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει».

Περὶ ἐπεκτάσεως εἰς Θρᾴκην τῆς ἰσχύος τῶν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμων, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπεκτείνεται εἰς Θρᾴκην ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ΧΜΗ' τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1917 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» καὶ τῶν τροποποιησάντων καὶ συμπληρωσάντων τοῦτον μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ νόμου 258 τῆς 2ᾶ Ἀπριλίου 1914.

Ἄρθρον 2.

Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2591 τῆς 5 Μαΐου 1921, τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς·

«Μέχρι τῆς καταρτίσεως ἐν Θρᾴκῃ ὁριστικῶν ἐκλογικῶν καταλόγων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ΔΝΖ «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1075 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2485 συνταχθέντες ἐκλογικοὶ κατάλογοι, ἀναθεωρούμενοι κατὰ τὰς προθεσμίας καὶ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν τοῦ γενικοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2485 προσόντων τοῦ ἐκλογέως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι τῆς Θρᾴκης, οἱ αὐτόθι ἐκλογικοὶ σύλλογοι καὶ τὰ τμήματα παραμένουσιν ὡς καθωρίσθησαν διὰ τοῦ νόμου 2485, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου δύναται νὰ γίνῃ καὶ πᾶσα ἐφεξῆς τροποποίησις αὐτῶν, τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνεργείας ἐκλογῶν.

Διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐν Θρᾴκῃ ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 1075.

Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 2485.

Καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου 641 τοῦ 1915ου.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκατῶν εἰς β' κατ' ἄρθρον, συζητηθὲν τὸ σχέδιον νόμου «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ καὶ περὶ προσόντων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν νόμων», ἀναβαλλόμενα δὲ ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου, λόγῳ τῶν ἐπενεχθεισῶν τροπολογιῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ τέλος συζητήθησαν τὰ σχέδια νόμων·

«Περὶ συστάσεως Τηλεγραφείων καὶ Κοινοτικῶν Τηλεφωνείων», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Συνιστῶνται ταχ. καὶ τηλεγραφικῶν γραφείων:

α') Ἐκεῖ ἔνθα καθ' ὁμόφωνον καὶ ὑπεύθυνον γνώμην τοῦ τε Διευθυντοῦ καὶ Ἐπιθεωρητοῦ οἰκείας περιφερείας, προβλέπεται ὅτι αἱ ἐκ τῆς ταχ. καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας εἰσπράξεις θὰ καλύπτωσι τὸ ἥμισυ τῶν πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ ἀπαιτουμένων δαπανῶν.

β') Ὅπου τεχνικαὶ ἀνάγκαι τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἀπαιτοῦσι τὴν διαρκῆ παραμονὴν ὑπαλλήλου τῶν Τ.Τ.Τ., ὡς τοιαῦται δὲ ἀνάγκαι θεωροῦνται:

1) Ἡ ἐνέργεια δοκιμῶν ἐπὶ ἀρτηριακῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

2) Ἡ ἐπίβλεψις καὶ ἡ συντήρησις αὐτῶν.

3) Ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς ἀνταποκρίσεως ἐμάδος ἐκ πλειόνων τῶν τριῶν τηλεφωνικῶν γραφείων, καὶ

γ') Ὅπου ἐξαιρετικοὶ λόγοι δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς χώρας ἢ τὰ γενικὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

Τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν συσταθησόμενον γραφεῖον δύναται, κατ' ἐκτίμησιν τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, νὰ λειτουργήσῃ ὡς τηλεφωνικόν.

Πάντα τὰ ἤδη ἐν λειτουργίᾳ τηλεγραφικὰ γραφεῖα Γ' τάξεως, τὰ μὴ πληροῦντα τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἢ μὴ παρουσιάζοντα ἐξαιρετικὴν κίνησιν ταχ. ἐπιταγῶν καὶ ὁμάτων, δέον ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ μεταταπῶσιν εἰς τηλεφωνικὰ τοιαῦτα.

Ἡ μεταστροπὴ αὕτη γίνεται προτάσει τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ.

Ἄρθρον 2.

Συνιστᾶται τηλεφωνικὸν γραφεῖον·

1) Ἐκεῖ ὅπου ἡ Κοινότης, μόνη ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν περιξ αὐτῆς ἐνδιαφερομένων, ἀναλαμβάνει·

α) Μέρος τῆς πρὸς κατασκευὴν τῆς γραμμῆς καὶ ἐγκατάστασιν τοῦ γραφείου δαπάνης, καὶ

β') Πᾶσαν ἀναγκαιοῦσαν ἑκάστοτε δαπάνην, πρὸς συντήρησιν τῆς γραμμῆς καὶ λειτουργίαν τοῦ γραφείου.

Ἡ ἀναλογία καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς βαρυνούσης τὴν Κοινότητα μερικῆς τε καὶ ὁλικῆς δαπάνης, ὡς καὶ ἡ ἁρμοδιότης τῆς Κοινότητος ἐν τῇ διοικήσει, ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐφαπαξ ἐκδοθησομένου.

Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐκχωρεῖται εἰς τὴν Κοινότητα·

α') Ὁλόκληρον τὸ εἰσπραττόμενον ἐν ἰσχύϊ τέλος ἐπὶ ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων προσριζομένων διὰ τὰ πέριξ τοῦ ἐκεῖ γραφείου τηλεφωνεῖα καὶ τὸ τηλεγραφεῖον, μεθ' ὧν τελεῖ εἰς ἄμεσον σύνδεσιν καὶ ἐπικοινωνίαν, καὶ

β') Τὸ ἥμισυ τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος τέλους ἐπὶ παντὸς ἄλλου ἰδιωτικοῦ ἐσωτερικοῦ τηλεγραφήματος ἢ τηλεφωνήματος.

Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ τέλη ἀποδίδονται εἰς τὸ Δημόσιον.

2) Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ μεμακρυσμένων ἐκ τοῦ Κέντρου ἢ ὀρεινῶν κοινοτήτων, στερουμένων τῶν μέσων διὰ τὴν καταβολὴν δαπάνης πρὸς κατασκευὴν τῆς γραμμῆς καὶ τῆς δαπάνης τοῦ γραφείου, ἐπιτρέπεται, μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. ἡ δαπάνη τοῦ Δημοσίου κατασκευὴ καὶ ἡ συντήρησις τοῦ γραφείου.

Ἐκ τοῦ Κοινοτικοῦ Τηλεφωνείου μεταδιδάζεται ἀτελῶς πᾶν τηλεγράφημα ἀπολαμβάνον ἐκ τοῦ νόμου ἀτελείας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τ' ἀναλογοῦντα εἰς τὴν Κοινότητα τέλη δὲν δύνανται νὰ καλύψωσι τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ τηλεφωνείου δαπάνας, ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττῃ αὕτη προσθέτως ὑπὲρ ἑαυτῆς μέχρι 30 λεπτῶν κατὰ τηλεγράφημα ἢ τηλεφώνημα, κατόπι ψηφίσματος, ἐγκριθησομένου διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Πάντα τὰ ἤδη ἐν λειτουργίᾳ τηλεφωνικὰ γραφεῖα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον μεταπραπησόμενα εἰς ταῦτα, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, θὰ ἐξακολουθήσωσι λειτουργοῦντα ἐφεξῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα. Αἱ συνδέουσαι ὅμως ἤδη τὰ γραφεῖα ταῦτα τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ καὶ τὰ ὑπάρχοντα τηλεφωνικὰ μηχανήματα, διατίθενται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δωρεάν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία δικαιοῦται, ὁσάκις συντρέχουσιν αἱ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἐκτιθέμενοι ὅροι, νὰ μετατρέψῃ Κοινοτικὸν τι Τηλεφωνεῖον εἰς τηλεγραφεῖον ἄνευ οὐδεμιᾶς πρὸς τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Διὰ πᾶσαν σύστασιν τηλεγραφικοῦ ἢ τηλεφωνικοῦ γραφείου ἀπαιτεῖται γνώμη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ., πρὸς δὲ καὶ πρότασις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅταν ἡ σύστασις ἐπιβάλλεται διὰ λόγους δημοσίας τάξεως, τοῦ οἰκείου Ἐπιτελείου, ὅταν οἱ λόγοι τῆς συστάσεως ἀνάγονται εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, τοῦ Ὑπουργείου δὲ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅταν ἡ σύστασις πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ γενικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ δαπάνη πρὸς σύστασιν τηλεγραφικοῦ ἢ τηλεφωνικοῦ γραφείου, ἐπιβαλλομένη ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 2 § 2 τοῦ παρόντος νόμου λόγων ἢ ἐκ λόγων δημοσίας τάξεως, ἢ ἀσφαλείας τῆς Χώρας ἢ γενικοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν αἰτουμένην τὴν ἵδρυσιν τούτου δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καταβάλλεται δ' αὐτὴ καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 207, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 424, ἀντικαθίσταται, συμπληρούμενον, ὡς ἑξῆς·

Ἡ Διεύθυνσις τῶν γραφείων τούτων ἀνατίθεται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, κατόπι προτάσεως τῆς οἰκείας Διευθύνσεως, κατὰ προτίμησιν εἰς ἐγγραμμάτους τραυματίας καὶ ἀναπήρους τῶν πολέμων, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, εἰς ἐμπίστους δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀδιαφόρως φόλου, ἐκ τῶν ἀμίσθων δέ, εἰς συμβολαιογράφους ἢ φύλακας μεταγραφῶν ἢ ὑποθηκῶν καὶ εἰς στιφμάρχας ἢ σταυάρχας σιδηροδρόμων, ἐφόσον κρίνονται οὗτοι κατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καὶ ἐν ἐλλείψει πάντων τούτων, εἰς ἰδιώτας εὐυπολήπτους καὶ κεκτημένους ἀπολυτήριον σχολαρχείου.

Διὰ τὰ Κοινοτικὰ Τηλεφωνεῖα προσαπαιτεῖται καὶ πρότασις τῆς οἰκείας Κοινότητος.

Διὰ Β. Δ. κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου».

«Περὶ ὑπαγωγῆς τῆς περιοχῆς Τὸπ' Ἀλτὶ εἰς τὸν Δῆμον Ἀρταίων», ἔχων οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ πέραν τῆς γεφύρας τοῦ Ἀράχθου περιοχή, γνωστὴ κατὰ

τὰ ὅρια καὶ ἔκτασιν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Τὸπ-'Λλτί, ὑπάγεται εἰς τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου 'Αρταίων.

«Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1920 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ παραστάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1818, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΣΜΘ΄ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1920 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 1818 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΣΜΘ΄ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας» ἔχον οὕτως·

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 1818 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΣΜΘ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας» μέχρι τέλους τῆς 31 Μαρτίου 1922, δυναμένης τῆς Κυβερνήσεως ὅπως συνομολογῇ συμβάσεις πρὸς ἀνάληψιν ἑβδομαδιαίας συγκοινωνίας ἀγώνων γραμμῶν καὶ δι' ἀτμοπλοίων χωρητικότητος ἄνω τῶν 100 τόννων καθαρῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1921, ὑποβληθήσεται ὑπὸ τὴν κυρωσιν τῆς Συνελεύσεως ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Η. Θεοδώρης, Θ. Ζαΐμης, Ν. Καλογερόπουλος, Π. Μαυρομιχάλης, Δ. Γούναρης, Ι. Δ. Ράλλης.

Ἄρθρον δεύτερον.

«Ἡ διάρκεια τοῦ παρόντος νόμου παρατείνεται μέχρι τέλους Μαρτίου 1924».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχεδιον νόμου· «Περὶ αὐξήσεως τῶν πολιτικῶν συντάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου.

«Περὶ πληρωμῆς τῶν δαπανῶν πρὸς σύνταξιν καὶ ἐκτύπωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φαρμακοποιΐας», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀμοιβὴ τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1917 Β. Διατάγματος συσταθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τῆς ἐπισήμου Ἑλληνικῆς φαρμακοποιΐας καὶ πρὸς ἐποπτείαν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, ὡς καὶ αἱ δαπάναι τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῆς καταβάλλονται ἐξ εἰδικῆς πιστώσεως ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἧς τὸ ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καταβλητέα ἀμοιβὴ κανονισθήσεται συμφώνως πρὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἀνάλογως τῆς ἐργασίας ἑκάστου μέλους.

Δύναται δὲ νὰ καταβληθῇ εἰς αὐτὰ καὶ διαρκούσης τῆς ἐργασίας, συμφώνως πρὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, μερικὴ ἀμοιβή, ἐπὶ τῇ βάσει συντεταλεσμένης καὶ παραδοθείσης ἐργασίας ἐν ὁριστικῇ διατυπώσει τοῦ κειμένου, παραδεκτῇ γενομένῃ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, οὐχὶ ὅμως ἀνωτέρα τοῦ τρίτου τῆς ὅλης ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἀνὰ τριετίαν ἀνάγραφὴ πιστώσεως μέχρι τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀνατύπωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φαρμακοποιΐας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου τῆς φαρμακοποιΐας ταύτης ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, συμφώνως πρὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

«Περὶ ἱδρύσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ φαρμακείου τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἡ ἵδρυσις κατὰ τὰς νενομισμένας διατυπώσεις ἑνὸς φαρμακείου ἐν Θεσσαλονίκῃ, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν ἐκεῖ λειτουργούντων φαρμακείων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ φαρμακεῖον διευθύνεται ὑπευθύνως ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, κεκτημένου ἕδειαν τοῦ ἰατροσυνεδρίου, ὑπόκειται δὲ εἰς ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν φαρμακείων κατὰ τὴν κειμένην νομοθετίαν.

Ὁ ὑπεύθυνος διευθυντὴς τοῦ ἄνω φαρμακείου δέον νὰ μὴ κέκτηται ἴδιον φαρμακεῖον ἢ φαρμακεμπορεῖον μήτε νὰ διευθύνῃ τοιαῦτα ἀνήκοντα εἰς Νοσοκομεῖον, Κλινικήν, Φιλανθρωπικὸν Ἵδρυμα, Ἑταιρείαν ἢ Σωματεῖον ἢ Ἵδρυμα τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Δήμου μήτε νὰ κατέχῃ Δημοσίαν ἢ Δημοτικήν τινα θέσιν μόνιμον ἢ προσωρινὴν ἢ ἄλλως πως ἀμειβομένην.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς τοῦ φαρμακείου τούτου χορήγησις φαρμάκων εἰς ἄλλους πλὴν τῶν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους καὶ τῶν μετ' αὐτῶν ἐνδιαιτωμένων μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἡ παράβασις τῆς ἄνω διατάξεως συνεπάγεται τὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ φαρμακείου ἐπιβολὴν χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 50 — 500, ἐν ὑποτροπῇ δὲ τοιαύτην δραχμῶν 300 — 2000 καὶ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν».

«Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2668».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 2668 τῆς 10 Αὐγούστου 1921 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1866 καὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 2489» τασσομένη δίμηνος προθεσμία πρὸς

ὑποβολὴν τῶν ἐν αὐτῷ αἰτήσεων παρατείνεται μέχρι τῆς 1 Μαρτίου 1922, ἡ ἰσχὺς δὲ τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2668 καταρτισθέντος πίνακος τῶν Πρωτοδικῶν παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1922. Οἱ δυνάμει τοῦ αὐτοῦ 2668 νόμου διορισθέντες ἔμμισθοι παρὰ Πρωτοδίκαις πάρεδροι δύνανται νὰ διορισθῶσι πρωτοδίκαι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐντὸς τοῦ ἔτους 1922 ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὑπηρέτησαν ὡς ἔμμισθοι πάρεδροι ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας, ἀρχομένους ἀπὸ τῆς εἰς τὴν θέσιν των ἐμφανίσεώς των».

«Περὶ τῶν τυχόντων ἀναστολῆς προσελεύσεως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ δικαστικῶν ὑπαλλήλων», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἔμμισθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι οἱουδήποτε βαθμοῦ, τυχόντες ἢ τυγχάνοντες ἀναστολῆς προσελεύσεως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 921 μέχρι περατος τοῦ παρόντος πολέμου, ἐὰν ἐξέλθωσι τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας εἴτε, διὰ παραιτήσεως εἴτε συνεπείᾳ παύσεως διὰ πειθαρχικοὺς λόγους, πρὸ τῆς παρόδου πεντακετίας, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαστρατεύσεως τῆς στρατολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνῆκον, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρ' οἱῳδήποτε δικαστηρίῳ τοῦ Κράτους ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐξόδου των ἐκ τοῦ δικαστικοῦ σώματος καὶ ὑπηρετοῦσιν ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐπὶ διπλάσιον χρόνον τοῦ ὅσου ὑπηρέτησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν οἱ τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

Ἄρθρον 2.

1. Περὶ τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ δικαστικοῦ σώματος οἱουδήποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ὑπέχοντες τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποχρέωσιν γνωστοποιεῖ τοῦτο ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργόν.

2. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ὑποβάλλων παραίτησιν ὀφείλει ἐν τῇ περὶ τούτου αἰτήσει του, ὡς καὶ ἐν τῇ περὶ διορισμοῦ του ὡς δικηγόρου ἢ εἰς ἄλλην δικαστικὴν θέσιν τοιαύτῃ, νὰ δηλώσῃ ὑπευθύνως ὅτι δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου. Ὁμοίαν δήλωσιν δέον νὰ ὑποβάλλωσιν ἐν τῇ αἰτήσει των περὶ διορισμοῦ των ὡς δικηγόρων ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην δικαστικὴν θέ-

σιν, καὶ οἱ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους ἀπολυόμενοι ἐκ τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ὑπαγομένοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

3. Ἡ δήλωσις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀποτελεῖ ἀπαιτοῦσαν χεῖρα τοῦ κύρους τοῦ περὶ διορισμοῦ των ὡς δικηγόρων ἢ εἰς οἱανδήποτε δικαστικὴν θέσιν, διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρήσεώς του».

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** ζητεῖ μετὰ ταῦτα, ὅπως προταχθῇ καὶ ψηφισθῇ ἡ πρότασις νόμου· «Περὶ προστασίας τῆς δια νωπῶν σταφυλῶν οἰνοποιΐας».

Ἡ οἰνοποιΐα, λέγει, ὑφίσταται καταδίωξιν ὑπὸ κατασκευαστῶν σταφιδίτου οἴνου καὶ οὐδεμία ἀπαιτεῖται μελέτη, καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ τὴν ψήφισιν τῆς προτάσεως.

Ὁ κ. **Δ. Ρούφος** (Ὑπουργός) λέγει ὅτι ἡ βάσις τῆς προτάσεως νόμου εἶναι ἴσως ὀρθή, ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ σπουδαίου ζητήματος, παρακαλεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ πρότασις. Ἐν Γαλλίᾳ, προσθέτει, ἵνα τεθῇ ἡ σφραγὶς τοῦ Κράτους, ἡ πιστοποιοῦσα τὸ ἀκήρευτον τῶν οἴνων, ἔχει σχηματισθῇ ὁλόκληρος Κῶδιξ.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης**, ἀνταπαντῶν τὸν κ. Ρούφον, ζητεῖ νὰ ψηφισθῇ ἡ πρότασις.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ράλλη δὲν γίνεται δεκτή.

Γίνονται μετὰ ταῦτα δι' ἀνακτήσεως δεκτὰ εἰς κ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου.

«Περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμφωνίας».

«Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, τοῦ τροποποιητικοῦ πρωτοκόλλου καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐκτελέσεως τῆς εἰρημένης συμφωνίας».

«Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1928 συμβάσεως περὶ ἐκμεταλλεύσεως σιδηροδρόμων ἀπὸ Βέρτικοπ εἰς Σούμποσκον καὶ κατασκευῆς προεκτάσεως αὐτοῦ εἰς Φούσκανην».

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ 2740 νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ταμείων τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἐκ Ναυτικοῦ κλπ.».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1920 Νομοθ. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1240 νόμου περὶ ἐκδόσεως γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 1920 τοῦ ἔτους 1920.

«Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου πληρωμῆς ἀποζημιώσεως ἰδιοκτησιῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων μέχρι ποσοῦ ἐν συνόλῳ ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων (100,000,000).

«Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, περὶ παρατάσεως προσωρινοῦ δανείου δραχμῶν 40,000,000 6 ο/ο 1921.

«Περὶ κυρώσεως συμβάσεων μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν προσωρινῶν δανείων δραχμῶν χρυσῶν 5,000,000 6 ο/ο 1917, δραχμῶν χρυσῶν 10,000,000 6 ο/ο 1917 καὶ φράγκων 40,000,000 6 ο/ο 1915.

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς γενομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν καταστημάτων Ἐφετείου καὶ Εἰρηνοδικείου Θεσσαλονίκης.

«Περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ μεταφερομένου καπνοῦ δημοτικοῦ φόρου».

Γίνονται δεκτὰ κατ' ἀρχὴν τὰ κάτωθι νομοσχέδια·

«Περὶ ἀντιπλημμυρικῶν καὶ ποιμνιαστικῶν ἔργων τῆς γεωργικῆς περιφερείας Ἀμφείας καὶ Ἄρεως τῆς Μεσσηνίας».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2934» «περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως ἀποκαταστάσεως ἐποίκων ὁμογενῶν Μακεδονίας παρὰ τῷ Γενικῷ Διοικήσει Μακεδονίας».

«Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2689 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ διορισμοῦ γραμματέων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων».

«Περὶ καταργήσεως τοῦ 4ου ἄρθρου τοῦ νόμου 2671 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων Σ' περὶ ἐπισκόπων καὶ ἐπισκόπων, ΣΑ' καταστατικοῦ νόμου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κλπ.».

«Περὶ ἐπανιδρύσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Καρυστίας».

Πρόεδρος. Ἐξακολουθήσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον συζή-

τησιν τοῦ σχεδίου νόμου: «Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου διὰ τὴν κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τοὺς δημοσίους ὁδοὺς Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ περιχώρων».

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Ν. Λεβίδης** ὅστις συνεχίζων τὴν προχθὲς διακοπεῖσαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἀγόρευσιν αὐτοῦ, παρατηρεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πρότασις τοῦ κ. Στράτου περὶ ὑποβολῆς τῆς Συμβάσεως εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἔγκρισιν ἤθελε γίνει δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅττις φαίνεται δεχόμενος τοῦτο, θέλομεν ἔχει 4ην ἔκδοσιν καὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι τελείως ἀμελέτητον. Ἂν δὲ τοιαῦτα νομοσχέδια ψηφίζονται ἀσυζητητί, φρονεῖ ὅτι δὲν ψηφίζονται σοβαρὰ καὶ ἐπωφελῆ νομοσχέδια, ἀλλὰ λίαν ἐπιζήμια. Διὰ τοῦτο συγχαρητηρίων εἶναι, λέγει, ἄξιος διότι συνετέλεσε νὰ μὴ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν καταπολεμεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τὸ ματαιώσῃ ἀλλὰ νὰ τὸ βελτιώσῃ. Ἀντιπρόσωπος αὐτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων καὶ φίλος τῆς πόλεως δὲν θὰ ἀντετάσσετο κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἂν μὴ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκρύπτετο καθαρῶς κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρησις. Ὅτι τοῦτο συμβαίνει, ἀποδείκνυται ἐκ τοῦ ὅτι ἐργολάβος τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων, πρᾶγμα πρωτοφανές, καὶ φρονεῖ ὅτι ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ, ὥστε νὰ διδαχθῶσιν αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι νὰ μὴ παρουσιάζωσι τοιαῦτα νομοσχέδια. Ὑποστηρίζων ὅτι καὶ δι' οἰκονομικοὺς καὶ φορολογικοὺς λόγους δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, παρατηρεῖ προσέτι ὅτι, ἐὰν θέλῃ ὁ ὑπουργὸς νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ διαγωνισμός, δεύτερον δὲ νὰ ἐξευρεθῇ ἄλλος τρόπος ἐξευρέσεως πόρων καὶ οὐχὶ δι' Εἰδ. Ταμείου, διὰ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔργον. Ἄλλως τε, πῶς εἶναι δυνατὸν τοιοῦτον νομοσχέδιον μὲ τοσαύτην δαπάνην ἀντισυνταγματικῶς ὅλως νὰ ψηφισθῇ;

Καὶ ἐξακολουθῶν ὁ κ. Λεβίδης καὶ ἀναλύων τὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἅτινα ἐπικρίνει, λεγει ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν Δημοσίων Ἔργων εἰς οὐδεμίαν τῶν τεχνικῶν δυσκολιῶν ἀπέβλεψεν, ἀλλ' ἀπέβλεψεν μόνον εἰς τὰ 20 ἑκατομμύρια. Ἐὰν θέλητε, ἐπιλέγει, νὰ ψηφίσητε τὸ νομοσχέδιον, πρέπει νὰ φέρητε νέαν ἔκδοσιν αὐτοῦ, νὰ ὑποβάλητε τὴν σύμ-

βασιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ κηρύξητε διαγωνισμόν, διεθνῆ μάλιστα.

Καταλήγων, ὁ κ. Λεβίδης λέγει ὅτι ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον αὐτοῦ καταπολεμήσας τὸ νομοσχέδιον, καίτοι ἠγόρευσε καὶ ἀγορεύει περὶ τοιαύτης σημασίας νομοσχεδίου, ἐνώπιον δέκα μόνον πληρεξουσίων.

Ὁ κ. **Ι. Κίνιας** παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι πληρεξούσιοι εἰς τοὺς διαδρόμους.

Ὁ κ. κ. **Ν. Λεβίδης** παρητηρεῖ εἰς τὸν κ. Κίνιαν, ὅτι, μικρὸς αὐτὸς καὶ ἄσημος χωρικὸς τῆς Λεβαδείας, ἀσεβεῖ κατ' ἐπανάληψιν κατ' αὐτοῦ, διακόπτων αὐτόν.

Δημιουργεῖται ἐνταῦθα ζωηρὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ τῶν δύο κ. πληρεξουσίων, εἰς τὸ ὁποῖον παρεμβαίνουσιν οἱ κ. κ. **Ἀργυρόπουλος** καὶ **Ἰ. Ράλλης**, τερματίζεται δὲ τοῦτο τῇ ἐπεμβάσει τοῦ κ. Προέδρου.

Ὁ κ. Ν. **Καλογερόπουλος** μελετήσας, λέγει, τὸ νομοσχέδιον, ἐτσημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν τοῦτο ψηφισθῇ ὡς ἔχει δὲν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὑστεροφημίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀκόμη τεχνικῆς. Ἐξετάζων δὲ μετὰ ταῦτα ἀπὸ ἀπόψεως νομοθετικῆς τοῦτο, παρατηρεῖ ὅτι εἰσάγεται κακῶς εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν τὸ νομοσχέδιον, διότι ἐὰν διὰ δαπάνας 10 χιλ. δραχ. ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Βουλῆς, κατὰ μείζονα λόγον ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ τοῦτο προκειμένου περὶ δαπάνης τόσων ἑκατομμυρίων. Ἀναφερῶν δὲ τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ψήφισιν τῆς συμβάσεως τῆς Ἑταιρείας τῶν τροχιοδρόμων, δι' ἣν εὑρεθὴ βουλευτὴς ἐνταῦθα νὰ κατηγορήσῃ τοῦτον ὅτι ἐξεμεταλλεύθη καὶ ἔλαβεν ἀντίδοτα ἵνα καταρτίσῃ τὴν σύμβασιν ἐκείνην, συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ διδαχθῇ ἐκ πάντων τούτων καὶ νὰ μεταβάλῃ τὸ 3ον ἄρθρον, παρεμβάλλων τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, διότι τὸ νὰ ἀναλαμβάνῃ νὰ καλύπτῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ ὁ κ. Ὑπουργὸς τοιαύτας διατάξεις, δεικνύει θάρρος ὑπερβάλλον τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ δεικνύῃ τόσον πολὺ ἐμπιστευόμενος εἰς διαφόρους συμβούλους. Ποιεῖται μετὰ τοῦτο παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ 10ου ἄρθρου, προτείνων διαφόρους τροποποιήσεις αὐτοῦ καὶ καταλήγει συνιστῶν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ τροποποιήσῃ τὸ νομοσχέδιον του, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Ξενοφῶν Στρατηγὸς** (Ὑπουργός), ἀπαντῶν

λέγει ότι δεν πρόκειται περί ἐργολαβίας οὐδὲ περὶ σπατάλης τοῦ δημοσίου πλούτου. Τὸ ἔργον θὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοσίαν δημοπρασίαν, ἐν ᾗ θὰ λάβωσι μέρος, οὐ μόνον ἐντόπιοι ἀλλὰ καὶ ξένοι, δυνάμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ δημοσίων ἔργων.

Δὲν θὰ εἶναι συνεπῶς ἐργολάβος δημόσιος ὑπάλληλος.

Ὁ κ. **Ν. Δεβίδης** ζητῶν πληροφορίας ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ 1ου ἄρθρου, παρατηρεῖ ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἀφαιροῦνται αἱ ἐγγυήσεις αἱ διδόμεναι διὰ τοῦ ἄρθρου 2.

Ξ. Στρατηγός. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 ἐπιτροπῆς εἶναι διάφορα τῶν τοῦ 4ου ἄρθρου, τοῦ Συμβουλίου δηλαδὴ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τὸ ὁποῖον ὡς πολυμελέστατον δυσκόλως ἀπορασίζει, τοῦτο δὲ εἶναι ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου. Οὐχ ἧττον δὲν δυσκολεύεται νὰ μεταβάλῃ τὸ Συμβούλιον καὶ νὰ θέσῃ ἐπιτροπήν. Ἀναφέρων μετὰ τοῦτο κατὰ τίνα τρόπον θέλει ἐκλεγῇ τὸ εἶδος τῶν ὁδοστρωμάτων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ συνάδελφοι τοῦ κ. Καλλίαν, οὗτινος ἀναλύει τὸ σύστημα, θὰ καταπολεμήσωσι τὸ σύστημα αὐτοῦ, φρονεῖ ὅτι εἶναι ἄκαιροι αἱ ἐκδηλούμενοι φόβοι περὶ καταχρήσεων κρὶ ἐπιχειρήσεως κερδοσκοπιῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὑπονόμους, λέγει ὅτι δὲν ἐλπίζει νὰ ἀποκτήσωσι τοιαύτας ταχέως αἱ Ἀθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἂν γίνωσιν αὗται, αἱ ζημίαι αἵτινες θέλουσι προκύψει θὰ εἶναι πολὺ ὀλιγώτεραι τῶν ζημιῶν, αἵτινες θέλουσιν ἐπέλθει ἐὰν οἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν μείνωσιν ὡς ἔχουσιν. Ὥστε δὲν πρόκειται περὶ πειράματος, δι' ὃ κατηγορήθη, ἀλλὰ περὶ καθήκοντος πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἣν θέλει νὰ ἴδῃ ἀπαλλαγμένην τῆς καταστάσεως ἐν ᾗ εὑρίσκεται.

Προκειμένου περὶ τῆς ὑποβολῆς τῆς συμβάσεως εἰς τὴν Βουλήν, λέγει ὅτι δὲν εὑρίσκει τὸν λόγον ἵνα ὑποβληθῇ αὐτὴ εἰς τὴν Βουλήν, διότι τὰ ἔργα θὰ γίνωσι μὲ τιμὴν μονάδος καὶ διὰ δημοπρασίας, θὰ ἀρχίσῃ δ' ὁ ἐπιτέλεσις τμηματικῶς διὰ δανείου τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξησφαλισμένον.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι, ὁ τιθέμενος καὶ ἂν συμβῇ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ ἡ οἰκονομικὴ σύμβασις καὶ ἀπορεῖ πῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναλαμβάνει τοιαύτην εὐθύνην χωρὶς νὰ καλύπτηται ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. **Ν. Λεβίδης** λέγει ὅτι εἰς ὅλα τὰ πρακτικὰ τῆς Ἑλλην. Βουλῆς ἀναφέρονται κατασκευασθέντα διάφορα δημόσια ἔργα. Δι' ὅλα τὰ ἔργα ταῦτα ἔχουσιν ἐκδοθῇ δημοσιευθῇ πίνακες προϋπολογισμοῦ ἀπαραιτήτως. Ἀπορεῖ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῇ τὸ ἀντίθετον ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὁ κ. **Ξ. Στρατηγὸς** ἀνακοινοῖ μετὰ τοῦτο διαφόρους τροποποιήσεις τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, ἐπενεχθείσας παρ' αὐτοῦ μετὰ τὰς γενομένας συζητήσεις καὶ φρονεῖ ὅτι κατόπι τούτου δύνατα. νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, δηλοῖ δ' ὅτι δὲν δέχεται νὰ ὑποβάλῃ τὴν σύμβασιν εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. **Δ. Τσουκαλᾶς** συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν καὶ καὶ δὲν παρεγνωρίζει τὰ βάρη ἅτινα ἐπιβάλλει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, πρὸς ρύθμισιν πράγματος ὅπερ ἐπείγει, καὶ ὅπερ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχε μεριμνήσει ὅπως ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας. Συνεχίζων, ἀντικρούει διὰ μακρῶν τὰ ὑπὸ κ. Λεβίδου καὶ κ. Καλογεροπούλου λεχθέντα καὶ ἀναφέρει τὰς δυσχερείας ἃς παρουσιάζει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος διὰ δημοπρασίας ἐπιτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων. Φέρει δὲ ὡς παράδειγμα τὰς δυσχερείας καὶ τὴν καθυστέρησιν ἣν παρουσίασεν ἡ προμήθεια ὁδοστρωτήρων, αἱ ἐπισκευαὶ διαφόρων ὁδῶν Καρπενησίου — Ἰωαννίνων, Ἀμαχώδης — Διστόμου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν ὁδοὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ἄλλως τε δὲν πρόκειται περὶ πρωτοφανοῦς συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου, ἐρώτον ἔχομεν καὶ ἄλλα ταμεῖα, ὡς τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου κλπ. Ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀνάγκην τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τὴν ταχίστην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, διότι πᾶσα καθυστέρησις θὰ ἐπιφέρῃ αὔξησιν τῶν ἀπαιτηθησομένων δαπανῶν.

Ἐρχόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ λεχθέντος περὶ κατασχρήσεως διὰ τῆς ἀναγραφῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 περὶ ἐγκρίσεως συστήματος ὁδοστρώσεως ἀνήκοντος εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Ἔργων, λέγει ὅτι ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος θέλει ἀσκῇ βεβαίως ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Δημ. Ἔργων, οὗτινος συμμετέχουσι καὶ καθηγηταὶ τῶν μηχανικῶν Σχολῶν τοῦ Πολυτεχνείου, ἀποτελεῖ ἐγγύησιν κατὰ πάσης καταχρήσεως, διὸ καὶ δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνώμην ἣν ὑπεστήριξαν περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς

Ξ. Στρατηγὸς. Ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ὁ κ. **Δ. Τσουκαλᾶς** ἀποδεχόμενος τὴν ἀντίληψιν ταύτην προτείνει ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθῇ ἐξ ὑπαλλήλων, μὴ ὑπηρεσιακῶς ὑποκειμένων εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημ. Ἔργων.

Προκειμένου περὶ τοῦ ταμείου, φρονεῖ ὅτι δέον νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, καθὸ βεβαρημένος, καὶ ν' ὁρισθῇ ὅτι μετέχει μέλος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενον.

Ὁ κ. **Ι. Κίνιας** ὑποστηρίζει διὰ μακρῶν τὴν ἀνάγκην ὅπως ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ προωρίσται νὰ ἐξυπηρετήσῃ σπουδαιότατα τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τὰ περίχωρα, ἀντικρούει δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καλογεροπούλου προβληθέντα ἐπιχειρήματα, ὅτι δὲν ἐξασφαλίζονται ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων Πρὸν ἢ ὅμως περατώσῃ τὸν λόγον του, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ κυρίου Νικολάου Δ. Λεβίδη ἐναντίον αὐτοῦ λεχθέντων, ἅτινα πάντα, λέγει, ἐσκευωρήθησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, οἵτινες καὶ πολλαχῶς κατεδίωξαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ πρώην καθεστῶτος.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, λέγει ὅτι ἀδιαφορεῖ δι' ὅτι θὰ λεχθῇ ἐκ τῶν ἀντιρρήσεων αὐτοῦ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, καθόσον νομίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ τῷ ἀμφισβητηθῇ ὅτι οὐδενὸς ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς πόλεις τῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ὡς καὶ διὰ τὰ περίχωρα. Εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου, εὑρίσκει ὅτι, ὡς εἶναι διατυπωμένον τὸ σχετικὸν ἄρθρον, δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ δημοπρασία, ἀντιθέτως πρὸς ὅτα ἐβεβαίωσεν ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. **Κ. Δροσόπουλος** λέγει ὅτι ἤθελε νὰ προκαλέσῃ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, διότι νομίζει ὅτι κατὰ πρῶτον θὰ ἐκλεγῇ τὸ σύστημα ἢ τὰ συστήματα τῶν ὁδοστρωμάτων, θὰ ὁρισθῇ ἡ τιμὴ τῆς μονάδος αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς ἢ τῶν τιμῶν μονάδων θὰ ἐκχωρηθῇ διὰ δημοπρασίας ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων.

Ξ. Στρατηγὸς (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας). Βεβαίως.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** συνεχίζων τὰς παρατηρήσεις του, φρονεῖ ὅτι ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, συνάγεται ὅτι τοῦτο προβλέπει περὶ τῆς προκρίσεως ἑνὸς ἐνιαίου συστήματος ὁδοστρώσεως.

Ὁ κ. **Ξ. Στρατηγὸς** δίδει σχετικὰς ἐξηγήσεις ὅτι δὲν εἶναι τοιαύτη ἡ ἔννοια, ἀλλ' ἐννοεῖται τοῦ ἐκάστοτε

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** ἀκούσας εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην καὶ εὐχαριστῶν διὰ τὴν γενομένην δεκτὴν τροπολογίαν του περὶ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς, τῶν ὅπου δήποτε ἐνδιαφερομένων καταλήγει φρονῶν ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐφαρμοζόμενον δὲν θὰ ἐπιφέρῃ τὰ προσδοκώμενα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν συμφερόντων.

Περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, ὡς ἐτροπολογήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, 3, 4 καὶ 5 ὡς ἐτροπολογήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, καὶ 14 ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Γίνονται δεκτὰ εἰς β΄ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου·

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ διανομῆς γαιῶν ἐν Θεσσαλίᾳ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α΄ συζήτησιν), ἔχον οὕτω·

Ἄρθρον 1.

Ἀκυροῦται ἡ γενομένη διανομὴ δυνάμει τῶν ΓΣιά΄ (ἄρθρ. 3) καὶ ΓΤΘ΄ (ἄρθρ. 9) νόμων τοῦ ἔτους 1907, τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ λιμνῶν Κατρουμάν Μπεϊλίκ, εἰς τοὺς ἐποίκους κληρούχους τοῦ συνοικισμοῦ Εὐξεινουπόλεως, αἱ δὲ ἐκχερσωθεῖσαι γαῖαι τούτου πιπράσκωνται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν ἐκτιμήσεως, ἠυξημένης μόνον διὰ τῶν ἐξόδων τῆς καταμετρήσεως, εἰς τοὺς ἐκχερσώσαντας καὶ καλλιεργοῦντας ταύτας κληρούχους.

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐκχερσωθεισῶν γαιῶν τοῦ λιβαδίου τούτου ὀφείλουσιν, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, νὰ ἐπιδώσωσι τῷ Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ Ἀλμυροῦ δηλώσεις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἐν αἷς νὰ δηλώσι κατ' ἔκτασιν,

θέαν καὶ ὅρια, τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκχερσωθείσας ἐκτάσεις, ὧν ἐπιθυμοῦσι τὴν προσκτησιν.

Αἱ δηλώσεις αὗται μετὰ τοῦ σχετικοῦ βιβλίου μεταγραφῆς αὐτῶν ὑποβληθήσονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐνεργηθῇ ἡ κατ' ἐκλογὴν καὶ ἡ σύνταξις κτηματολογικοῦ διαγράμματος τούτων, πρὸς παραχώρησιν εἰς τοὺς κληρούχους, ἀσχέτως ἂν διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης οἱ κλῆροι τῶν ἐπικῶν τούτων κληρούχων ὑπερβῶσι τὴν ἔλασιν τοῦ καθωρισμένου τῆς κατηγορίας των κλήρου. Οἱ δὲ κληροῦχοι οὗτοι δὲν θὰ μετάσχωσι τῆς διανομῆς γαιῶν τῶν κλήρων τῶν ἐκπιπτόντων κληροῦχων.

Αἱ μὴ δηλωθησόμεναι ὑπὸ τῶν ἄνω κατόχων αὐτῶν γαῖαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν ἓξ μηνῶν, παραχωροῦνται πρὸς ἑτέρους κληροῦχους, κατ' ἀπόκτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, κατόπιν ἡμολογημένης ἐκθέσεως τοῦ οἰκείου μηχανικοῦ, πρὸς βελτίωσιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου των.

Ἄρθρον 2.

Αἱ εἰς τὰ διανεμηθέντα ἐν Θεσσαλίᾳ χωρία ὑπάρχουσαι οἰκίαι, μετὰ τῶν παραρτημάτων των καὶ τῆς περιοχῆς των, καὶ αἱ ἀμπελοι αἱ κατεχόμεναι ὑπὸ ἐγχωρίων μὴ μετασχόντων τῆς διανομῆς, παραχωροῦνται ἐπὶ ἐκτιμήσει εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν παραχωρουμένων ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου, ἑνὸς τοπογράφου μηχανικοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ ἁρμοδίου κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἐὰν ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ὁμόφωνος, ἀποφασίζει ὁριστικῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἡ δὲ ἀπόφασις του εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων, ἂν μὲν εἶναι κάτω τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, καταβάλλεται ἐπάραξ καὶ ἅμα τῇ παραχωρήσει, ἂν δὲ εἶναι ἀνώτερον, κατὰ ἐτησίας δόσεις ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, μετὰ δὲ τὴν καταβολὴν καὶ τῆς τελευταίας δόσεως ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ κατόχου ὁριστικὸν παραχωρητήριον.

Διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν δόσεων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων. Τὰ ἄνω κτήματα ἐκποιοῦνται ὑπὲρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου ἢ τοῦ Δημοσίου.

1) Ἂν μὴ ἐπιθυμῶσι δηλώσεις ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας, καὶ

2) Ἂν οἱ δηλώσαντες αὐτὰ καθυστερήσωσι τὴν καταβολὴν

ὀφειλομένης δόσεως ἐπὶ ἔτος ὁλόκληρον μετὰ τὴν εἰς αὐτοὺς παραχώρησιν.

Οἱ ἀγοράσαντες τοιούτων κτημάτων δύνανται νὰ ἐγκατασταθῶσι διοικητικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεώς των.

Ἄρθρον 3.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς ὑποχρέωσιν νὰ παρουσιάσωσι τὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου ΔΙΘ΄ ἐπιτρεπτῇ ἀποτιμῶντα κτήνη καὶ λοιπὰ ἐφόδια, ὅσοι κληροῦχοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς διανομῆς γαιῶν ἀπελύθησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἀποστράτευσίν των.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δύναται, ἄνευ δημοπρασίας, νὰ παραχωρήσῃ κλῆρον ἐκπεσόντος ἢ παραιτηθέντος κληροῦχου ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὅλων τῶν ὀφειλομένων χρεωλυτικῶν δόσεων εἰς τὰ τέκνα τοῦ ἀποβιώσαντος ἐκπτώτου ἢ παραιτηθέντος κληροῦχου, προτιμωμένων μεταξὺ αὐτῶν, κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργείου, ἢ τῶν ὑπηρετησάντων εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους, ἢ τῶν ἐχόντων τὰ μείζονα γεωργικὰ ἐφόδια.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργὸν νὰ παραχωρήσῃ ἐπὶ ἐκτιμήσει, συμφώνως πρὸς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 352 τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1914·

α') Τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ Νέας Ἀγχιάλου καὶ Ἄκτσι τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ βοσκησίμους καὶ μὴ καλλιεργησίμους ἐκτάσεις, καὶ ἐφ' ὅσον προκύψωσι τοιαῦται μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς κοινῆς βοσκῆς ἑκατέρου τῶν συνοικισμῶν τούτων.

β') Τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Μόιρου τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης λιβάδιον «Μαμδουκέϊκες» καὶ

γ') Τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνῆκον ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Ἀλμυροῦ κείμενον λιβάδιον Κεφαλερεμί, διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ ὁμωνύμου χωρίου.

Ἡ παραχώρησις γίνεται πρὸς τὰς κοινότητας τῶν οἰκείων χωρίων, αἵτινες διαχειρίζονται τὰς παραχωρουμένας βοσκησίμους ἐκτάσεις κατὰ τὰ νενομισμένα.

Ἄρθρον 6.

Ἀκυροῦται ἡ γενομένη ἐκτίμησις τοῦ παραχωρηθέντος λιβαδίου εἰς τὴν κοινότητα Τσαμπασίου· θέλει δὲ ἐνεργηθῇ νέα ἐκτίμησις ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοῦ ἁμόδιου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἑνὸς μηχανικοῦ καὶ ἑνὸς γεωπόνου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ κοινότης δὲν ἀποδεχθῇ τὴν γενησομένην ἐκτίμησιν, τὸ λιβάδιον περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Θεσ-

σαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, καὶ διατίθεται, εἴτε δι' ἐνοικιάσεως, εἴτε δι' ἐκποιήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1919 Β. διάταγμα, δι' οὗ ἐνεκρίθη τὸ σχέδιον ρυμοτομίας τοῦ συνοικισμοῦ τοῦ χωρίου Μαγουλίτσης, ὡς καὶ ἡ ἐνεργηθεῖσα τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1919 κλήρωσις τῶν οἰκοπέδων καὶ λαχανοκήπων τοῦ συνοικισμοῦ τούτου, ἐνεργηθήσεται δὲ νέα κλήρωσις, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου ΔΙΘ' τοῦ ἔτους 1912, βάσει καταρτισθησομένου νέου σχεδίου ρυμοτομίας ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 8.

Ἐκτάσεις γαιῶν, ἀνήκουσαι εἰς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον ἢ τὸ Δημόσιον καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ κείμεναι, παραχωροῦνται ἐπὶ ἐκτιμήσει εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν, ἐὰν οὗτοι ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον δήλωσιν, δι' ἧς νὰ αἰτῶνται τὴν ἐπὶ ἐκτιμήσει παραχώρησιν τῶν γαιῶν τούτων. Δὲν δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν ἐκτάσεις μείζονες τῶν διακοσίων πεντήκοντα στρεμμάτων ἑκάστῳ κατόχῳ, αἱ δὲ ἐπὶ πλέον κατεχόμεναι τοιαῦται ἐκποιοῦνται ἢ ἐνοικιάζονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου ἐπὶ δημοπρασίᾳ. Οἱ δὲ ἀγοράσαι ἢ ἐνοικιάσαι ἐγκαθίστανται ἐπὶ τούτων διοικητικῶς.

Οἱ μὴ δηλώσαντες ἐμπροθέσμως, στεροῦνται παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν ὁπωσδήποτε κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν ἐκτάσεων γαιῶν καὶ ἀποβάλλονται διοικητικῶς, ἐκτὸς ἂν διὰ νομίμων καὶ ἐγκύρων Τουρκικῶν τίτλων δύνανται νὰ ἀποδείξωσι δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν.

Πρὸς παραχώρησιν τῶν ὡς ἄνω γαιῶν, μετὰ τὴν ὑπὸ μηχανικοῦ σύνταξιν πρωτοκόλλου καταμετρήσεως, ἐνεργεῖται ἐκτίμησις αὐτῶν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν οἰκείων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων καὶ Γεηγυδικῶν, τοῦ συντάξαντος τὸ πρωτόκολλον μηχανικοῦ καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου κοινοτικοῦ συμβουλίου. Πρὸς ὁρισμὸν τῆς κατὰ στρέμμα ἀξίας τῶν γαιῶν τούτων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπαραιτήτων στοιχείων, καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν γαιῶν τῶν χωρίων εἰς ἃ ἀνήκουσιν αὗται, ἐὰν ἐγένετο τοιαύτη.

Ἐὰν ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶνε ὁμόφωνος, ἀποφασίζει ὁριστικῶς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶνε ἀμετάκλητος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως ἐκδίδεται προσωρινὸν παραχωτήριον, μετὰ δὲ τὴν ἐξόφλησιν ὁλοκλήρου τοῦ τιμήματος, ἐκδίδεται ὁριστικὸν τοιοῦτον, ὅπερ καὶ μόνον μεταγράφεται εἰς

τὰ ἁρμόδια βιβλία τῶν μεταγραφῶν, ὑπὲρ οὗ γενήσεται ἡ ἐπὶ ἐκτιμήσει παραχώρησις.

Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω παραχωρουμένων γαιῶν, ἀποτελοῦν τὸ ὀφειλόμενον δάνειον ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν παραχωροῦνται αὗται καλλιεργητῶν πρὸς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον ἢ τὸ Δημόσιον, ἐξοφληθήσεται χρεωλυτικῶς κατὰ τὸ σύστημα τῆς στνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 5 ο/ο καὶ ἀναλόγῳ χρεωλυσίῳ, εἰς δέκα πέντε ἐτησίας δόσεις, καταβλητέας καθ' ἑκάστην 1 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς παραχωρήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικοῦ καταλόγου συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν δὲ τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν νόμων ΓΣιβ' τοῦ 1907 καὶ ΔΙΘ' τοῦ 1912, καθὼς καὶ οἱ νόμοι περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἐὰν δὲ καταβληθῶσι δύο χρεωλυτικαὶ δόσεις ἐν ὅλῳ ἐντὸς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζομένου χρόνου τῆς καταβολῆς, ἀνακαλεῖται ἡ παραχώρησις καὶ διατίθενται αἱ ἐν λόγῳ γαῖαι δι' ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, οἱ δὲ κάτοχοι αὐτῶν ἀποβάλλονται διοικητικῶς, χωρὶς νὰ ἔχωσιν οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως, δι' ὁποιονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν.

Ἄρθρον 9.

Κτίρια Ἐπισταsίας ἀνήκοντα εἰς τὸ Γεωργικὸν Θεσ. Ταμεῖον καὶ χρησιμεύοντα ἀνέκαθεν ὡς κατοικία καλλιεργητῶν, δύνανται νὰ παραχωρῶνται αὐτοῖς ἐπὶ τῇ νομίμῳ ἐκτιμήσει ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. β' Ἐπιτροπῆς, ἐὰν δὲν εἶναι κατάλληλα ὡς διδακτήρια ἢ χρήσιμα εἰς ἄλλην δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 10

Μὴ βαθμολογηθέντος τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Λαρίσῃ εἰδικοῦ γραφείου διανομῆς Ἐθνικῶν κτημάτων, κατατάσσεται αὐτὸ ὡς ἑξῆς·

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ γραφείου ἔχων βαθμὸν Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.

Ὁ Λογιστὴς α' ἢ β' τάξεως, ἔχων βαθμὸν γραμματέως α' ἢ β' τάξεως, μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν γραμματέως α' ἢ β' τάξεως.

Ὁ ὑπηρέτης μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν κλητῆρος α' ἢ κ' τάξεως.

Ἡ ἄνω κατάταξις θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενος ὁ νόμος 2494, περὶ προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1846 χορηγουμένη μηνιαία ἀποζημίωσις εἰς τοὺς προλαμβανομένους δύο ταμπεζικοὺς λογιστικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ συντελούσης ταμιακοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ ταμείου δύναται ν' ἀνέλθῃ μέχρι τῶν δραχμῶν πεντακοσίων.

Παρομοία δὲ ἀποζημίωσις δύναται νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἕν ἐνεργείᾳ δύο ταμιακοὺς ὑπαλλήλους, κατόπι ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ, διὰ τὴν πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίαν των εἰς τὴν ἄνω λογιστικὴν ὑπηρεσίαν.

Περὶ Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται εἰδικὴ ὑπηρεσία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐποπτεία τῆς λειτουργίας τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων τῶν ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως, ἑνὸς Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως καὶ 3 Ἐλεγκτῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως.

Ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἐφαρμοζόμεναι καὶ ἐπὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσαι αἱ θέσεις τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν πληροῦνται ὑποχρεωτικῶς διὰ διορισμοῦ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 προσόντα καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου, μὴ ἐπιτρεπομένου τοῦ διορισμοῦ προσώπων ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας, εἰμὴ ἐφόσον δὲν ὑπάρχουσιν ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα. Οἱδεὶς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δύναται νὰ μετατεθῇ εἰς ἑτέραν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ θέσιν.

Ἄρθρον 4.

Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

καὶ τετραετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Τμήματι Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Χρηματιστηρίων ἢ παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἐξ ὧν δύο τοὐλάχιστον ἔτη ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου ἢ ὁ ἔχων πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ὡς Διευθυντὴς ὑποκαταστήματος Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Τραπεζιτικῆς Ἑταιρείας.

Τμηματάρχης τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς καὶ τριετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Τμήματι Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Χρηματιστηρίων ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον γραμματέως α' τάξεως.

Ἐλεγκταὶ διορίζονται· 1) οἱ ἔχοντες δίπλωμα Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ λογιστικὴν ἐμπειρίαν ἢ 2) οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου εἴτε δίπλωμα δημοσίας ἡμεδαπῆς ἢ ὁμοταγοῦς ἀλλοδαπῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ τριετῆ τοὐλάχιστον ἀνωτέραν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν παρ' ἀνωνύμῳ Ἑταιρείᾳ ἢ διετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ μέχρι τοῦδε Γραφείῳ Ἐποπτείας ἢ διετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ μέχρι τοῦδε Γραφείῳ Ἐποπτείας Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἢ τῇ ὑπηρεσίᾳ Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἢ 3) οἱ διατελέσαντες ἐπὶ 5 τοὐλάχιστον ἔτη εἰς ἀνωτέραν λογιστικὴν θέσιν παρ' Ἀνωνύμῳ Ἑταιρείᾳ.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν χορηγεῖται πρόσθετον μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ὁ μισθὸς καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας πληρώνονται ἐκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένης πιστώσεως διὰ μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καθίσταται Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῶν Τμηματαρχῶν τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Χρηματιστηρίων ὡς μελῶν. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας, ὡς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ζητήματος ἐφ' οὗ ἤθελε ζητηθῇ ἡ γνώμη αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Τὸ Συμβούλιον συνίσταται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὰ δικαιώματα Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου, μετέχων καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸν Διευθυντὴν τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ καθ' ὅλα ὁ Τμηματάρχης τῆς αὐτῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ ἤδη διατελῶν προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐποπτείας Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Χρηματιστηρίων καταλαμβάνει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 8.

Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῆς προκειμένης ὑπηρεσίας, τὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐλέγχου τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, τὰ τῆς προσλήψεως βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ καταργούμενον Γραφεῖον Ἐποπτείας Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται. Ἐξαιρετικῶς μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 1813.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον

Ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἔκτασις ἐκ 5 στρεμμάτων 720 μέτρων ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀσωμάτων Πετράκη, κειμένη πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, καθοριοθησομένη δὲ διὰ διαγράμματος ἐγκριθησομένου διὰ Β. διατάγματος.

Ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ταύτης τὸ Δημόσιον θέλει παραχωρήσει τὸ πρὸς τὴν εἰρημένην Ἀμερικανικὴν Σχολὴν δικαίωμα ἵνα ἀνοικοδομήσῃ κτίριον δαπάναις αὐτῆς, χρησιμοποιηθησόμενον ὡς κέντρον διεθνῶν σπουδῶν περὶ Ἑλλάδος, τῆς ἱστορίας,

ἀρχαιολογίας, θρησκείας αὐτῆς κλπ. καὶ πρὸς στέγασιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τιμῇ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Γενναδίου δωρηθείσης τῇ εἰρημένῃ Σχολῇ Βιβλιοθήκης μετὰ τῶν συναφῶν συλλογῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παραχώρησις αὕτη πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν γενήσεται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ δωρηθεῖσα Βιβλιοθήκη Γενναδίου μετὰ τῶν συναφῶν συλλογῶν μένωσι πάντοτε ὡς ἴδιον σῶμα κεχωρισμένον πάσης ἄλλης Βιβλιοθήκης ἢ συλλογῆς καὶ ἂν ποτε διαλυθῇ ἡ εἰρημένη Σχολὴ ἢ παύσῃ ὑφισταμένη ἐν Ἀθήναις, τὸ ἀνεγερθησόμενον κτίριον μετὰ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ πασῶν τῶν συλλογῶν νὰ περιέρχωνται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Σχολὴ ὑποχρεοῦται ὅπως προστατεύσῃ τὸ ὑπὸ τὸν ἀπαλλοτριούμενον χῶρον διερχόμενον πρὸς χρῆσιν τῆς ἰδιοκτησίας Μονῆς ὕδωρ».

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ τῆς 19 Δεκεμβρίου 1888 διὰ τὰ Ἱερὸν Ἵδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου καὶ καταργήσεως τῶν σχετικῶν περὶ τούτου νόμων 2241 τοῦ ἔτους 1920, ΑΦΖ' τοῦ ἔτους 1887 καὶ ΨΞΖ' τοῦ ἔτους 1878», ἔχον οὕτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διοίκησις κ.τ.π.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ τῆς 19 Δεκεμβρίου 1888 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἡ Διοίκησις τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτοῦ, καθ' ὃ δημοσίου καταστήματος, ἀνατίθεται, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τριῶν μὲν τακτικῶν, δύο δὲ ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἁτινα ἐκ διπλοῦ ἀριθμοῦ ὑποψηφίων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου προτεινομένων ἐκλέγει καὶ διορίζει ἡ Κυβέρνησις. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη λαμβάνουσι ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτοδικαίως μόνον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας ἢ ἀποβιώσεως μέλους τινὸς ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς δὲ καὶ ὁσάκις ἤθελον προσκληθῇ ἐγγράφως παρὰ τοῦ Προέδρου, ἵνα συμπράξωσι μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν σπουδαίαις περιπτώσεσιν.

Άρθρον 2.

Η πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἰδ. ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Η ὑπηρεσία τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθος, ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς τριετής. Τὰ κατὰ τὴν τριετίαν διοριζόμενα μέλη ἄρχονται τῶν ἔργων αὐτῶν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Άρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον θ' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἐδ. ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ὀφείλει νὰ ποιῆται συνεκτιμῶντων χρῖσιν τῆς διὰ τὰ ἐλέη, προσδιορισμένης ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ πιστώσεως, πρὸς περιθαλψιν μόνων τῶν ὁμολογουμένως ἐνδεῶν καὶ ἀξίων ἐλέους.

Άρθρον 4.

Τὸ ἐδάφ. ιβ' τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ἄρθρου 7 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Διορίζει, ἐγκρίσει τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐπιμελητὰς ἐμμίσθους, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, οἵτινες ἐνεργοῦν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ καταστήματος, τῇ συνδρομῇ καὶ προστασίᾳ τῶν κατὰ τόπους μὲν Κυβερνητικῶν ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, τῶν Προξενικῶν δὲ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας.

Άρθρον 5.

Τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Η Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρῇ ἐργασίας, ὧν ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 1000, πρὶν ἢ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀρχὴν τὸ τεχνικὸν διάγραμμα μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης καὶ λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἔγκρισιν.

Άρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Πᾶσα διὰ λογαριασμῶν τοῦ καταστήματος συμφωνία γίνεται διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαίρεσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συμφωνία ἄνευ συναγωνισμοῦ ἐν ταῖς περιπτώσεσιν, ἃς προβλέπουσι τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 τοῦ ΣΙΒ' νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Άρθρον 7.

Η πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ προτάσει αὐτῆς διορίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γραμματεὺς μεμαρτυρημένης ἱκανότητος, χρηστοηθείας καὶ κάτοχος ἀπολυτηρίου ἑξ ὁ Γυμνασίου.

Άρθρον 8.

Τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Καθήκοντα τοῦ γραμματέως εἶναι·

β') Η σύνταξις τῶν πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς καὶ ἐγγραφὴ αὐτῶν εἰς προσημειωμένον καὶ προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως βιβλίον.

Άρθρον 9.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 15 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «αὐτῶν» νὰ προστεθῶσι τὰ ἑξῆς·

Ὑποχρεοῦται δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ καταθέτῃ αὐτῷ ταῦτα ἀμέσως πρὸς ἔλεγχον.

Άρθρον 10

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους, συντάσσει ἡ Ἐπιτροπὴ τῇ συνδρομῇ τοῦ γραμματέως, καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν Νομάρχην τὸν διὰ τὸ ἀμέσως ἐπιὸν ἔτος προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Καταστήματος. Ὁ Νομάρχης ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὑποβάλλει αὐτὸν μετὰ τῶν παρατηρήσεών του πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. ὑποχρεούμενον νὰ ἀποφασίσῃ ἐντὸς 15 ἐπίσης ἡμερῶν, ἤτοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου, ἐπ' αὐτοῦ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπὸ τῆς 1 τοῦ ἐπιόντος ἔτους ὁ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβαλλόμενος προϋπολογισμὸς θεωρεῖται ἐγκεκριμένος.

Άρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Τὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος διακρίνονται· α') εἰς ἔξοδα τακτικὰ καὶ β') εἰς ἔξοδα ἔκτακτα.

Τακτικὰ ἔξοδα εἶναι·

α') Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως ἀνακαινίσεως μετὰ προσθηκῶν, ἀνακατασκευῆς, τροποποιήσεως, ἐνισχύσεως, ἐπαρκοῦς ὑδρεύσεως, φωτισμοῦ κλπ. τοῦ καταστήματος καὶ τῆς πόλεως.

β') Τὰ ἔξοδα ἐξοπλίσεως, ἀπολυμάνσεως κλπ. τοῦ ἱερ. καταστήματος καὶ τῆς πόλεως.

γ') Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων.

δ') Η διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων δαπάνη, ὡς ὁδοποιία κλπ.

ε') Τὰ ἐλέη κλπ.

ς') Η ἐτησία πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν λιμενικῶν ἔργων τῆς πόλεως Τήνου χορηγία.

η') Διάφορα ἄλλα τακτικὰ ἔξοδα.

Έκτακτα έξοδα είναι·

α') Ἡ ἀγορὰ οἰκοπέδων καὶ κτημάτων.

β') Ἡ ἀγορὰ δημοσίων χρεωγράφων.

γ') Ἡ ἀγορὰ μετοχῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.

δ') Τὰ ἔξοδα διακοσμήσεων, ψυχαγωγήσεων, καθαριότητος κλπ. ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1900 Β. Δ., νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς·

Διὰ νὰ διορισθῇ τις Ταμίας τοῦ Ναοῦ πρέπει νὰ διετέλεσεν ὡς προϊστάμενος δημοσίας οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, προτιμωμένων τῶν διατελεσάντων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, ἢ λογιστικὸς ὑπάλληλος τραπεζιτικοῦ καταστήματος ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον ἢ πτυχιοῦχος Ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἢ λογιστικοῦ κλάδου καὶ νὰ παράσχῃ πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ἐγγύησιν κατὰ τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν γ' τάξεως κεκανονισμένα. Τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ὁμνύει ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐν τῇ προτάσει της προσδιορίζει καὶ τὸν μηνιαῖον μισθὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων ἀναγραφομένης πιστώσεως.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἰδ. ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Αἱ κλεῖδες τῶν κουτίων τοῦ τε ἐπάνω καὶ τοῦ κάτω Ναοῦ ἀσφαλίζονται ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ Ἐπιτροπικῷ εὑρισκομένου χρηματοκιβωτίου, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον, ἐν ᾧ ἀσφαλίζονται οὐ μόνον τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ πολύτιμα σκεύη τοῦ καταστήματος. Τὸ χρηματοκιβώτιον τοῦτο ἀσφαλίζεται διὰ δύο κλειδῶν, ἐξ ὧν τὴν μὲν μίαν κρατεῖ ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἑτέραν ὁ ἐπαρχιακὸς ταμίας Τήνου.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 29 προστίθεται τρίτη παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

Εἰς τινα δὲ ἰατρὸν τῆς πόλεως Τήνου δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις τῶν ἐνδεῶν τῆς πόλεως.

Οὗτος δὲν κωλύεται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὡς ἄνω ὑπηρεσίαν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν διατελεῖ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διάθεσις χρηματικῶν κεφαλαίων.

Ἄρθρον 15.

Τὰ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Ναοῦ κατατεθειμένα κεφάλαια διατίθενται·

α') Διὰ τὰς γενικὰς ἐπισκευὰς καὶ διαφόρους σχετικὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματος ἐν γένει τοῦ Ναοῦ, καὶ

β') Διὰ συμπλήρωσιν τῆς ὑδρεύσεως, ἐγκατάστασιν ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ναοῦ καὶ τῇ πόλει Τήνου.

Τὰ δὲ ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ Ναοῦ τούτου διαθέσιμα κεφάλαια, κατατιθεμένα καὶ ταῦτα ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ διατίθενται·

α') Εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25 ο/ο) δι' ἔργα συντηρήσεως κλπ. τοῦ καταστήματος ἐν γένει τοῦ Ναοῦ, ὡς καὶ ἄλλων κτιρίων καὶ ἔργων τοῦ Ναοῦ.

β') Εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25 ο/ο) πρὸς συμπλήρωσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τοῦ λιμένος καὶ τῆς πόλεως Τήνου, καὶ

γ') Πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50 ο/ο) δι' ἔργα ὁδοποιΐας καθ' ὅλην τὴν νῆσον Τῆνον.

Τὰ ὡς ἄνω ποσοστὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὦσιν ἐτησίως ὀλιγώτερα, τὰ μὲν τῶν § α' καὶ β' τῶν 20 χιλ. δραχμῶν ἕκαστον, τὰ δὲ τῆς § γ' τῶν 40 χιλ. δραχμῶν.

Τὸ ἀπομένον ποσὸν ἐκ τῆς μὴ χρησιμοποιήσεως κατ' ἔτος ὅλων τῶν ποσοστῶν τῆς § α' κατατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐν ἰδιαιτέρᾳ μερίδι αὐτῆς ὡς Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τοῦ Ναοῦ.

Ἐν τῷ συντασσομένῳ κατ' ἔτος ἀπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ναοῦ τοῦ προηγουμένου ἔτους ἀναγράφονται τὰ ὁριστικὰ ποσοστὰ κεχωρισμένως δι' ἕκαστον εἶδος ἐργασίας. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα γνωστοποιεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ δι' ἐγγράφου της εἰς τὴν Τράπεζαν, διὰ τὴν κατανομὴν τούτων εἰς τὰς σχετικὰς τῶν ἐκτελεστέων ἔργων μερίδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἔργα ἐκτελεστέα.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ἐκτελεστέα ἔργα εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

1) Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων κεφαλαίων·

α') Τῆς συντασσομένης μελέτης πρὸς γενικὴν ἐπισκευήν, ἀνακαίνισιν, συμπλήρωσιν κλπ. τοῦ Ναοῦ, τοῦ κωδωνοστασίου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν δωματίων αὐτοῦ, τῶν περὶξ τούτου προαυλίων, αὐλῶν καὶ ὁδῶν, τῆς ὑδρεύσεως, ὡς καὶ λοιπῶν ἔργων, ἀνηκόντων καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας.

β') Τῆς συντασσομένης μελέτης πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑδρεύσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς πόλεως Τήνου ἐκ τῶν ἐφάτων

τῶν πηγῶν Τσαμπὰ καὶ Ἁγ. Μάρκου μετὰ προσθήκης ὑδάτων καὶ ἄλλων περὶ τὸ ὑδραγωγεῖον πηγῶν, καὶ

γ') Τῆς ὑπαρχούσης ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Κοινότητος Τήνου μελέτης ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ καταστήματος τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς πόλεως Τήνου, ἢ πάσης ἄλλης προταθησομένης τῇ Ὑπιτροπῇ τοιαύτης.

2) Ἐκ τῶν καθ' ἕτος διαθεσίμων κεφαλαίων.

α') Τῶν ἐτησίων ἐπισκευῶν, ἀνακαινίσεων, ἀνακατασκευῶν, συμπληρώσεων, μετατροπῶν, ἐν γένει ἐργασιῶν συντηρήσεων τοῦ καταστήματος τοῦ Ναοῦ, ὡς καὶ τῶν εἰς τὸν Ναὸν ἀνηκόντων οἰκοδομῶν ἢ ἄλλων ἔργων.

β') Τῆς συμπληρώσεως τῶν λιμενικῶν ἔργων καὶ πρὸ παντὸς τῆς ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων τῆς πόλεως Τήνου καὶ

γ') Τῆς ἐκτελέσεως ὁδῶν ἁμαξιτῶν ἢ βατῶν καθ' ὅλην τὴν νῆσον Τῆνον, προτιμωμένων τῆς ἀπὸ πόλεως Τήνου μέχρι τῆς κωμοπόλεως Πύργου, πρωτευούσης τοῦ πρώην Δήμου Πανόρμου, ἁμαξιτῆς ὁδοῦ, ἧς ἡ μελέτη ὑπάρχει ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, καὶ τῶν ἁμαξιτῶν ὁδῶν, δι' ὧν θὰ συνδεθῇ αὕτη μὲ τὰς πρωτευούσας τῶν πρώην Δήμων Σωσθενίων καὶ Περαίας, ὡς καὶ τῆς ρυμοτομίας τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως δι' ὧν γίνεται κατὰ τὰς δύο πανηγύρεις τοῦ ἔτους ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνος, καὶ εἶτα ἁμαξιτῶν ἢ βατῶν ὁδῶν, ὡς καὶ μεμονωμένων γεφυρῶν, πρὸς συγκοινωνίαν τῶν χωρίων.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω γενήσεται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν ἰσχυόντων νόμων καὶ Π. διαταγμάτων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων, φυλαττομένης τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἀρχῶν τῶν ἐχουσῶν τὴν διοίκησιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς περιουσίας τῶν τοιούτων ἔργων.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐνεργείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἔργων τοῦ λιμένος τῆς πόλεως Τήνου, περὶ ὧν μεριμνᾷ κατὰ τὰ νενομισμένα ἡ Λιμενικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρον 18.

Πρὸς ταχυτέραν ἔναρξιν καὶ τῶν ἐκτελεστέων ἔργων ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ ναοῦ, ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δανεισθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ναοῦ τούτου τὸ ἀναγκαιοῦν ποσόν, ἐπὶ τῇ ἐγγύησει τοῦ διατεθειμένου διὰ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 15 ἐτησίου ποσοῦ. Διὰ λογαριασμὸν δὲ τοῦ Λιμενικοῦ ταμείου δύναται ἐπίσης νὰ δανεισθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν ἐπὶ τῇ ἐγγύησει τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ λιμενικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 19.

Μετὰ πάροδον δεκαετίας τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ποσοῦ τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 15 διατεθειμένου ὑπὲρ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὁδοποιΐας διατίθεται ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῶν ἐκτελεσθέντων τοιούτων καὶ διαφόρων ἄλλων ἔργων κατὰ τὴν δεκαετίαν ταύτην· μετὰ πάροδον δὲ δεκαπενταετίας τὸ ἥμισυ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιΐας ποσοῦ.

Ἄρθρον 20.

Οἱ ἑκάστοτε ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ ὑποχρεοῦνται κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Σεπτέμβριον ἑκάστου ἔτους νὰ καταθέτωσιν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ναοῦ καθ' ἣν ἀναλογίαν τὸ ἄρθρον 15 ὁρίζει τὸ διαθέσιμον διὰ τὰ ἔργα ποσόν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γενομένων τακτικῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων κατὰ τοὺς προηγουμένους μῆνας, τὸ δὲ ἀναπεμένον ποσὸν κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον ἅμα τῇ ὑποβολῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Πᾶσα ἄρνησις ἢ ἀμέλεια τῶν ἐπιτρόπων διὰ τὴν ὡς εἰρηται ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατάθεσιν καθιστᾷ αὐτοὺς ὑπευθύνους ἀτομικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ἀπέναντι τῶν δανειστῶν ἢ τῶν ὁπωσδήποτε ἐχόντων λαμβάνειν ἐργογάβων διὰ τὴν παρουσιασθησομένην καθυστέρησιν πλέον τῶν ἓξ μηνῶν τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

Τελικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 21.

Καταργεῖται ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ,ΓΦΗ΄ τοῦ ἔτους 1910 περὶ ἐνοριῶν, πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2241 τοῦ ἔτους 1920 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 519 περὶ τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, τοῦ νόμου ,ΑΦΖ΄ τοῦ ἔτους 1887 περὶ συνδρομῆς τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Τήνου, τοῦ νόμου ,ΨΞΖ΄ τοῦ ἔτους 1878 περὶ ὁδοποιΐας ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διατάξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον. Διατηροῦνται δὲ ἐν ἰσχύϊ αἱ λοιπαὶ διατάξεις, αἱ μὴ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιούμεναι τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ τῆς 19 Δεκεμβρίου 1888».

Γίνονται είτα δεκτά εις α'. κατ' άρθρον συζήτησιν τα κάτωθι σχέδια νόμου·

«Περί συστάσεως οικονομικής Εφορίας και Ταμείου εν Γουμένιτσα της Μακεδονίας».

«Περί αναγκαστικής απαλλωτριώσεως γηπέδου προς επέκτασιν του εν Αθήναις Νοσοκομείου Ανδρέου Συγγρού».

«Περί ασκήσεως των ιατρικών επαγγελμάτων εν Θράκη».

«Περί αναγραφής εν τω προϋπολογισμώ των εξόδων του Υπουργείου των Εσωτερικών ειδικής πιστώσεως δραχμών 37,314,85 διά την πληρωμήν των εκτελεσθεισών εργατικών επισκευής του νοσοκομείου αφροδισίων νόσων Θεσσαλονίκης κλπ».

«Περί των μέτρων προς καταπολέμησιν των αφροδισίων νοσημάτων, ως και περί ασέμνων γυναικών».

«Περί διδακτικών βιβλίων της μέσης και της δημοτικής εκπαιδεύσεως»· και

«Περί συμπληρώσεως των άρθρων 194 και 242 της Στρατ, Ποινικής Νομοθεσίας».

«Περί ιθαγενείας των εν Ελλάδι ιατρών».

«Περί ρυθμίσεως του οδοντοϊατρικού επαγγέλματος εν Ελλάδι.»

Λύεται είτα υπό του κ. **Προέδρου** η συνεδρίασις ώρα 3 και 45' μ. μεσονύκτιον, ίνα επαναληφθή αύθημερον ώρα 6. μ. μ.

Ο Πρόεδρος
Κων. Αργ. Λομβάρδος

Οι Γραμματείς
Ηλ. Μπασδέκης
Ι. Παπαλουκάς

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΡΛΕ'

Της 7 Ιουλίου 1922.

Ώρα 7 και 20' μ. μ. ο αντιπρόεδρος κ. Σ. Σωτηριάδης ανελθών επί της έδρας κηρύσσει την έναρξιν της συνεδριάσεως και διατάσσει να ανοιχθώσι τα θεωρεία και επιτραπή η είσοδος εις τον λαόν.

Ανακοινούνται είτα τα εξής·

— Η Συνεργατική Ένωσις κατασκευής τσαρουχίων και

εξαρτύσεων στρατού παρακαλεί την Κυβέρνησιν, όπως της χορηγηθή εργασία κατασκευής τσαρουχίων διά τους εύζώνους.

— Ο Διονύσιος Βάβαρης αιτείται, όπως πληρωθή ουχί ει; ομολογίας η άξια του αφαιρεθέντος κτήματός του.

— Οι τεταρτοετείς σπουδασταί της Βιομηχανικής Σχολής Αθηνών παρακαλούσιν, όπως ψηφισθή σχετικόν νομοσχέδιον διά την ίδρυσιν της Σιβιτανιδείου Βιομηχανικής Σχολής.

—Ο πληρεξούσιος κ. **Δ. Τζωρτζόπουλος** υποβάλλει τροπολογίαν του σχεδίου νόμου «περί αυξήσεως των πολιτικών συντάξεων».

— Ο κ. **Ι. Ράλλης** υποβάλλει τροπολογίαν επί του αγροτικού νομοσχεδίου.

— Ο κ. **Κ. Λυκουρέζος** (Υπουργός του Θησαυροφυλακίου) υποβάλλει σχέδιον νόμου· «Περί χορηγίας εις βάρος του προϋπολογισμού των χρήτεων 1922—1923 πιστώσεως προς εξόφλησιν των χρεώσεων του Δημοσίου ταμείου».

Το νομοσχέδιον τούτο αποφάσει της Συνελεύσεως κηρύσσεται **κατεπείγον** και ψηφίζεται κατ' αρχήν.

— Ο κ. **Λουκάς Ρούφος** (Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας) υποβάλλει τροπολογίαν του σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως εργατικών τινων νόμων».

— Οι κ. κ. **Κ. Δροσόπουλος Δ. Τζωρτζόπουλος** και **Ι. Καυταζόγλου** υποβάλλουσι τροπολογίαν του σχεδίου νόμου «περί προσθήκης διατάξεων εις τον νόμον 2769 περί απονομής συντάξεως.»

— Οι κ. κ. **Χ. Βασιλακάκης** και **Μ. Λαίλιος** υποβάλλουσι τροπολογίαν της προτάσεως νόμου· «Περί αγροφυλακής Λέσβου.»

Ο κ. **Δ. Πετρακάκος** υποβάλλει τροπολογίαν του σχεδίου νόμου «περί απονομής συντάξεως ένεκα πολιτικής συντάξεως.»

Η Ειδική κοινοβουλευτική Επιτροπή υποβάλλει την έκθεσίν της επί του σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του περί φορολογίας του οινοπνεύματος νόμου 971 του 1917».

— Ο κ. **Λουκάς Ρούφος** (Υπουργός επί της Εθνικής

Οἰκονομίας ὑποβάλλει σχέδιον νόμου· «Περὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν Σχολῶν.»

— Ὁ πληρεξούσιος Κοζάνης κ. **Α. Ἰωαννίδης** ὑποβάλλει τροπολογίαν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων κτλ. εἰδικοῦ τέλους καὶ ἐπιβολῆς προσθέτου εἰδικοῦ τοιούτου ἐπ' αὐτῶν».

Εἰσέρχεται ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Ὁ κ. **Γ. Σχοινᾶς** ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λαμβάνων τὸν λόγον, προτείνει νὰ προταχθῇ τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐπανορθώσεως ἀδικημάτων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ κτλ.»

Ὁ κ. **Γ. Δασκαλόπουλος** ζητεῖ νὰ προταχθῇ ἡ ψήφισις τοῦ ἀγροτικοῦ νομοσχεδίου.

Πρόεδρος. Ἔχει ληφθῇ ἀπόφασις, ὅπως μετὰ τὰ σύνηθη γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ εἶτα περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου». Μετὰ ταῦτα θέλομεν ἴδῃ κατὰ τίνα τρόπον θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων·

«*Περὶ ἐξερευνήσεως τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν πετρελαίου*».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1922 συνομολογηθεῖσα σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Μιχαὴλ Γούδα καὶ τοῦ συνταγματάρχου Ἄρθουρ Τσάρλς Χήαρν, ὡς πληρεξουσίου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς D Arcy Exploration Oil Co Ld, ἔχουσα οὕτως·

Παρέχεται εἰς τὴν D' Arcy Exploration Oil Co Ld, (ἥτις Ἑταιρεία εἶναι παραφυὰς τῆς Anglopersian Oil Co καὶ ἥτις θέλει ἐφεξῆς ὀνομάζεσθαι «Ἑταιρεία» τοῦ ὅρου τούτου ἐφαρμοζομένου καὶ εἰς τοὺς διαδόχους της καὶ εἰς τοὺς ἀσκοῦντας τὰ δικαιώματα της) τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξερευνᾷ τὸ ἔδαφος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Μακεδονίαν καὶ νὰ ἀναζητῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐπαρχιῶν τούτων μόνον πετρέλαιον, πισσάσφαλτον, φυσικὰ ἀέρια καὶ πισσώδεις ἀργίλλους καὶ σχιστολίθους, δυναμένους νὰ ἀποδίδωσι πετρέλαιον δι' ἀποστάξεως ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

1) Ἡ διάρκεια τῆς ἐξερευνήσεως τῶν ἀνωτέρω ἐδαφῶν ἔσεται πενταετὴς ἀρξῆς ἀποκλουμένης «περιόδος ἐξερευνήσεως») ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυροῦντος τὴν παροῦσαν νόμου.

2) Ἔρευνα ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐπὶ δημοσίων ἢ δημοτικῶν πλατειῶν καὶ ὁδῶν, ἐπὶ ἐκτάσεων κατεχομένων ὑπὸ συνδηκοδρόμων, νεκροταφείων, ἀρχαιολογικῶν τόπων ἢ ἄλλων δημοσίας χρήσεως τόπων πλησίον οἰκοδομημάτων καὶ τοιχησίμων μέχρις ἀποστάσεως 60 μέτρων ἀπὸ τῶν τοιούτων οἰκοδομημάτων, ὡς καὶ ἐν συνεχομένοις μετὰ τῶν οἰκοδομημάτων αὐλαῖς ἢ κήποις.

Ἐὰν δὲ ἐκ τῶν ἐρευνῶν βλάπτωνται αἱ γαῖαι ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν ἢ καταλαμβάνωνται ὑπὲρ τὸ ἔτος, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐδάφους δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ καταχωρηθέντος χώρου ἐπὶ ἀποζημιώσει πρὸς αὐτόν, ὁριζομένῃ κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἣν διαγράφει ὁ νόμος περὶ ἀπαλλοτριώσεως ξένης ἰδιοκτησίας ὑπὲρ δημοσίων ἀναγκῶν.

3) Ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ ἀποκομίζῃ δείγματα, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἀποκαθιστᾷ τὸ ἔδαφος εἰς τὴν προγενεστέραν του κατάστασιν περίπου καὶ νὰ κλείῃ τὰς ἀνοιγείσας ὀπάς.

4) Ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται κατὰ τὴν περίοδον διερευνήσεως νὰ εἰσέρχηται εἰς οἱαδήποτε γαίας καὶ εἰς οἱονδήποτε μέρος αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ὅρου 2 προβλεπομένων, ὡς καὶ ἐκτὸς κήπων ἰδιωτικῶν περιβόλων, κτημάτων καὶ ἀναλόγων ἰδιοκτησιῶν καὶ νὰ διενεργῇ ἐλευθέρως γεωλογικὰς καὶ τοπογραφικὰς μελέτας, δυναμένη νὰ σκάπτῃ καὶ νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν γεώτρησιν τοῦ ἐδάφους, καταβάλλουσα φροντίδα ἵνα μὴ παραβλάπτωνται αἱ ἐκτάσεις τῶν σιτηρῶν, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, ἀμπελώνων καὶ λοιπαὶ ὁμοίας φύσεως. Ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἀπαλλοτριοῖ, συμφώνως τῇ διαδικασίᾳ τῇ ὁριζομένῃ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπαλλοτριώσεων καὶ νὰ ἀποζημιώνῃ πάντα τρίτον διὰ τὰς ἐκ τῶν ἐρευνῶν προσγενομένας ζημίας τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καθοριζομένου, ἐν περιπτώσει μὴ συμφωνίας

μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὸ πέντε διαιτητῶν, ἤτοι ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας δύο πραγματογνωμώνων, ἑνὸς ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, καὶ ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιώτου καὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς Προέδρου τῆς περιφερείας ἔνθα τὸ κτῆμα.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται, ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυροῦντος τὴν παροῦσαν νόμου, νὰ ἄρξηται τῶν ἐρευνητικῶν ἐργατιῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως δὲ τῶν ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λεπτομερεῖς ἐκθέσεις ἁπασῶν τῶν ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν, πάντα τὰ ἀπαραίτητα ἀντίγραφα σχετικῶν χαρτῶν καὶ σχεδίων, ὡς καὶ τὰς γενομένας ἀναλύσεις. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δικαιοῦται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ζητῇ ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν ἐπὶ μονομερῶν περιπτώσεων ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ζητημάτων ἀσχέτως πρὸς τὴν γενικὴν καλέτησίαν ἔκθεσιν. Ὡσαύτως ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὅπως τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἓξ ἐτῶν ἐνήσεως γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰς ἀκριβεῖς περιοχάς, αἵτινες περιληφθήσονται εἰς τὴν ὁριστικὴν σύμβασιν ἐκμεταλλεύσεως. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θεωρεῖται παρῃτημένη τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δικαιώματός της, ἐκτὸς ἀνωτέρας βίας, κρινομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τῆς παρούσης.

6) Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται, ἐντὸς τοῦ τρίτου ἔτους τῆς περιόδου ἐξερευνήσεως, νὰ χρησιμοποιήσῃ ἓν τοὐλάχιστον γεωτρύπανον ἐρευνητικὸν ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων συνήθως εἰς τοιαύτας ἐρευνητικὰς ἐργασίας ἐν Ἀνατολικῇ ἢ Δυτικῇ Μακεδονίᾳ, προσθέτουσα μέχρι πέρατος τῆς περιόδου ταύτης ἀνὰ δύο ἔτι γεωτρύπανα δι' ἀμφοτέρας τὰς χώρας δι τὸ πεμπτον ἔτος εἰς τρόπον, ὥστε ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ἐξευρευνητικῶν γεωτρυπάνων ν' ἀνέλθῃ εἰς πέντε δι' ὁλόκληρον τὴν περίοδον τῆς ἐξερευνήσεως, δικαιοῦται δὲ νὰ χρησιμοποιῇ τὰ γεωτρύπανα ταῦτα ἡ Ἑταιρεία εἰς τὴν μίαν ἢ ἑτέραν τῶν χωρῶν τούτων ἀδιακρίτως καὶ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων αὐτῇ ἀναγκῶν ἐν ἑκάστῳ ἐδάφει. Τὰ γεωτρύπανα ταῦτα θὰ ἐργάζωνται διαρκῶς, ἐκτὸς ἀνωτέρας βίας, θὰ ἀντικαθίστανται δὲ ἐν περιπτώσει πλήρους αὐτῶν ἀνικανότητος.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ δι' ἐπιστολῆς ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους Τραπέζης ἢ διαγραμματίου τοῦ ἐνταῦθα Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐγγύησιν δραχ. 00.000 ἀναβιβασθησομένην ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς περιόδου ἐξερευνήσεως εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 300,000 ἐν ὅλῳ πρὸς ἐξασφάλισιν πάσης ἐκτελέσεως τῶν προμνημονευομένων ἔργων καὶ ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως ὡς πρὸς τὴν περιοδοντῶν ἐρευνῶν.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη ἐπιστρέφεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δαπανῶν γεωλογικῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν ἢ ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως, λόγῳ μὴ ὑπάρξεως ἐκμεταλλευσίμου οἰκονομικῶς πετρελαίου καὶ πιστοποιήσεως τούτου ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων, ὧν ὁ μὲν διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὁ δ ἕτερος ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἐν διαφωνίᾳ δὲ τούτων ὁρίζεται ἀπὸ κοινοῦ ὑπό τε τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑταιρείας ἐπιδιαιτητὴν ἀποφαινόμενος ὁριστικῶς καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ὅπου ἀφορᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, διορίζει τοῦτον ὁριστικῶς ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, τὸ ποσὸν ὅπερ ἀναλογεῖ πρὸς ἐκτελεσθείσας γεωτρήσεις καὶ γεωφυσικὰς μελέτας καὶ ἐρεύνας. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ἐν λόγῳ ἐγγύησις ἐκπίπτει αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

7) Ὁπουδήποτε μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἐξερευνήσεως δύναται ἡ Ἑταιρεία νὰ ἀνακοινώσῃ ἐγγράφως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς ἐπακριβῶς ἐκτάσεις ἐκλέγει πρὸς ὁριστικὴν ἐκμετάλλευσιν δια τὴν ἐκτεθέντα ἀνωτέρω σκοπὸν καὶ ἐντὸς τῶν περιγραμμένων ὁρίων τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν εἰρημένην Ἑταιρείαν ἢ εἰς τὸν συμφώνως τῷ ὅρῳ δ' τοῦ παρόντος ὁριστικῶς ὁριζόμενον τοιαύτην παραχώρησιν ἢ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκμεταλλεύσεως πετρελαίου καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀνφερομένων οὐσιῶν.

Ἑκάστη τοιαύτη παραχώρησις θὰ εἶναι ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει διαρκείας 50 ἐτῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐγγράφου κοινοποιήσεως καὶ τῆς περὶ τούτου ἀποδοχῆς, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ὁρίζηται ἡ περιφέρεια πρὸς

ἐκμεταλλευσιν θέλει δὲ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς παρούσης συμβάσεως προβλέπει καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς·

Α') Ὅτι ὁποτεδήποτε ἡ ἑταιρεία ἢ ἡ διάδοχος αὐτῆς ἐπιθυμεῖ νὰ προσανήκηται τὸ δικαίωμα ἐγκαταστάσεως σιδηροδρόμων ἢ ὁδῶν ἢ τηλεφωνικῶν δι' ἀποθήκας καὶ προβλῆτας καὶ σχετικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ νὰ ἐταυξήσῃ τὰ κεκτημένα τοιαῦτα, ἐντὸς πάντοτε τῶν καθοριθέντων χωριτῶν ὁρίων, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνορυσσομένου πετρελαίου καὶ τῶν συναφῶν οὐσιῶν, νὰ περιλαμβάνωνται αἱ χωρικαὶ αὐτοῦ εἰς τὰς παραχωρήσεις τῆς Ἑταιρείας ἢ τῆς διαδόχου αὐτῆς, ἐλευθέρας μὲν οὔσας ἀφορᾷ εἰς δημοσίας μὴ κατεχομένας γαίας, διὰ δὲ τὰς ἰδιωτικὰς ἐπὶ καταβολῇ ἀναλόγου ἀποζημιώσεως, ἡ ὁποία ἐν περιπτώσει μὴ συμβιβασμοῦ θέλει προδιορίζεται διὰ διαιτησίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργευομένου νὰ ἀπαλλοτριώνῃ τοιαύτας ἐκτάσεις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἑταιρείας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 «περὶ μεταλλείων» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς νόμους ΓΣΝΑ' τοῦ 19 1 καὶ 103 τοῦ 19 3.

Β') Ὅτι ἡ ἑταιρεία ἢ ἡ διάδοχος αὐτῆς δικαιοῦται νὰ κατασκευάζῃ, διατηρῇ καὶ χρησιμοποιῇ, πάντοτε τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ θὰ ἐκδίδῃ ταύτην κατόπι λεπτομεροῦς αἰτήσεως τῆς ἑταιρείας ἢ τῆς διαδόχου αὐτῆς, συνοδευομένης καὶ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διαγραμμάτων καὶ μετὰ ἐπιτόπιον ἔλεγχον, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔργου, ἕνα ἢ πλείονας σωλῆνας διοχετεύσεως, τηλεφωνικὰς γραμμάς, τηλεγραφικάς, σιδηροδρόμους διαστάσεων ὁμοίων τῶν διεθνῶν σιδηροδρόμων, ἱπποσιδηροδρόμους, ἐναερίους σιδηροδρόμους, ὁδοὺς καὶ γεφύρας ἐξ οἱουδήποτε σημείου τῶν γαιῶν τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν παραχωρήσεων ἐξυπακουομένας ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰς τηλεφωνικὰς γραμμὰς μέχρι τῶν ἀκραίων σημείων τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τοὺς σιδηροδρόμους, ὑπογείους καὶ ἐπιγείους πρὸς οἱαδήποτε σημεῖα τῶν ἀκτῶν τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμων εἰς κατεύθυνσιν πρὸς τὰς ὁμόρους Ἐπικρατείας, ἄνευ εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

Ὡσαύτως ἡ Ἑταιρεία ἢ ἡ ἀνάδοχος αὐτῆς θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ οἰκοδομῇ, χρησιμοποιῇ καὶ διατηρῇ ἐργατικὰς οἰκίας, γραφεῖα ἐργοστασίων καὶ νὰ ἀνεγείρῃ καὶ χρησιμοποιῇ ἐργοστάσια καθαρισμοῦ πετρελαίου.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλει χορηγῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἢ εἰς τὴν διάδοχον αὐτῆς τὰ ἀναγκαιοῦντα τεμάχια μὴ κατεχομένου δημοσίου χώρου, ἐπὶ πληρωμῇ οἰκείου μισθώματος ἢ τιμῆς, κατὰ ἑκτάριον, μετὰ τοῦ εἰς τὴν Ἑταιρείαν καὶ τὴν διάδοχον αὐτῆς ἀνήκοντος δικαιώματος νὰ κατεχῇ ὅπως δήποτε ἰδιωτικοὺς χώρους ἐπὶ ἀναλόγῳ τιμῇ ὑποβαλλομένῃ εἰς διαιτησίαν συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

Γ') Ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἢ ἡ διάδοχος αὐτῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος οἱασδήποτε παραχωρήσεως δὲν εἶναι ὑποχρεος νὰ καταβάλλῃ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως οἱονδήποτε φόρον, τέλος ἢ δικαίωμα ἢ καὶ ἀποζημίωσιν δι' οἱονδήποτε χῶρον ἀνώτερον τῶν καταβαλλομένων κατὰ ἀναλόγους περιστάσεις ὑπὸ οἱασδήποτε Ἑταιρείας ἐν Ἑλλάδι, συμφώνως ὅμως πάντοτε πρὸς τοὺς ῥητοὺς ὅρους τῆς παρούσης συμβάσεως.

Δ') Ὅτι ἡ Ἑταιρεία θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσάγῃ εἰς τὸ Βασίλειον ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα (machines outiles) καὶ διὰ τὰς ἀρχικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ διὰ τὴν ἐπεκτασιν τούτων, ἐλευθέρα εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς παρούσης συμβάσεως διάτε τὴν ἐξερεύνησιν καὶ τὴν ἐκμεταλλευσιν.

Ε') Ὅτι δὲν θὰ ἐπιβληθῇ ἐξαγωγικὸς δασμὸς ἐπὶ φορτίων ἀκαθάρτων ἢ καθαρισμένων προϊόντων πετρελαίου ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου κατὰ τὴν πρώτην εἰκοσιπεντετίαν. Κατὰ τὴν δευτέραν εἰκοσιπεντετίαν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐὰν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐξαγωγικὸς δασμὸς ἐπὶ φορτίων ἀκαθάρτων ἢ καθαρισμένων προϊόντων πετρελαίου, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἐξαγωγικὸς οὗτος δασμὸς νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δέκατον τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τοῦ ἐξαγομένου προϊόντος, νὰ ἐλαττοῦται δὲ ὁ ἐξαγωγικὸς δασμὸς μέχρι τοιούτου ὁρίου, ἐν περιπτώσει συνκαγωνισμοῦ τῶν πετρελαίων, ὥστε νὰ ἀπομένῃ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας λογικὴν καθαρὰν κέρδος ἐπὶ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς καθοριζόμενον ὑπὸ πραγματογνωμόνων ὁριζομένων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ϛ') Ἐὰν κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν

θέλει εὑρεθῆ πετρέλαιον ἐκτιμώμενον ὑπό τε τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Ἑταιρείας εἰς ἐμπορευσίμου ποσότητας, θέλει ἱδρυθῆ ἐν Ἑλλάδι μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας, διεπομένη ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν νόμων, Ἑταιρεία ἐκμεταλλεύσεως πετρελαίων τῆς ὁποίας οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 35 ο/ο τοῦ κεφαλαίου θέλει προτρεχθῆ πρὸς ἐγγραφὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τιμῇ ἐκδόσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ δ' αὐτὴ Ἑταιρεία θέλει ἐκμεταλλεύεσθαι τὰς ἐν λόγῳ παραχωρήσεις ἡ δὲ Ἑταιρεία διερευνήσεων θὰ ἔχῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάζῃ τὴν παρ' αὐτῆς ἀνακάλυψιν καὶ ἅπαντα τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα πρωνόμια εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν ἐκμεταλλεύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν περαιτέρω διερευνήσεως ἢ καὶ ἀναπτύξεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένων γαιῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἀνωτέρω Ἑταιρείας θέλει ἀποτελεῖσθαι ἐκ δύο τοὐλάχιστον Ἑλλήνων ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοῦτο εἶναι πενταμελές, ἐκ τεσσάρων ἐὰν εἶναι ἐννεαμελές καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, τὸν ἕνα δὲ ἐκ τῶν Ἑλλήνων συμβούλων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων του κατὰ τακτικὸν τῆς Ἑταιρείας ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑταιρεία ἤθελε νομίσει ὅτι δὲν δύναται αὐτὴ νὰ ἐκμεταλλευθῇ περαιτέρω τὰ τυχὸν εὑρεθησόμενα προϊόντα περὶ ὧν ἡ παροῦσα σύμβασις, λίγῳ ἀνεπαρκείας αὐτῶν πρὸς ἐμπορικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἡ Ἑταιρεία ἀποχωρεῖ κηρυσσομένη ἔκπτωτος τῶν ἀπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως δικαιωμάτων αὐτῆς. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι ἰσχυρὰ διὰ τὴν Ἑταιρείαν, ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε κρίνει ὅτι δύναται ἡ ἀποβῇ ἐπικερδὴς ἐμπορικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν εὑρεθησομένων προϊόντων καὶ ἐν ἀμφοτέροις τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἶχε τὴν ἀντίθετον γνώμην.

9) Ἡ Ἑταιρεία ἐκμεταλλεύσεως ὑποκειται εἰς τὴν καταβολὴν ἐτησίου στρεμματικοῦ φόρου δραχμῶν τριῶν 3Ξ κατ' ἑκατοντάριον διὰ πᾶσαν ἢ πασας τὰς ἐκτάσεις τὰς ἐκχωρηθείσας αὐτῇ ὡς καὶ φόρου καταβάσεως προσώπων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 ἐδαφ. γ'.

Ὡσαύτως ἡ Ἑταιρεία ὑπόκειται εἰς τὴν καταβολὴν ἀναλογικοῦ φόρου 12 ο/ο (Redevence) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων προϊόντων ἐν τῷ μεταλλείῳ εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὰ ποσὰ πετρελαίου, ἅτινα ἡ Ἑταιρεία δαπανᾷ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεώς ἐκπίπτουσι.

Ὀφείλει δὲ ἡ Ἑταιρεία νὰ διαιρέσῃ τὸν χῶρον εἰς ὀρθογώνια τμήματα ἐκτάσεως 600 ἑκταρίων καὶ νὰ διατηρῇ, διὰ μὲν τὸν ἀποδεδειγμένον πετρελαιοφόρον χῶρον μίαν τοὐλάχιστον γεωτρητικὴν μηχανὴν (Sonde Exploitation pour le petrole) ἐκμεταλλεύσεως, ἀνὰ 500 ἑκτάρια, διὰ δὲ τὸν ἐρευνώμενον μίαν γεωτρητικὴν μηχανὴν ἐρεύνης ἀνὰ 2000 ἑκτάρια.

Ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ ἐγκαταλείπῃ οἱονδήποτε τμῆμα τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως ἐπιθυμοῦσα ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐκπτώσει τοῦ στρεμματικοῦ φόρου.

Τὰ οὕτω ἐγκαταλειπόμενα ἐδάφη παύουσι διατελοῦντα ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης συμβάσεως.

10) Ἡ Ἑταιρεία θὰ ὑποχρεοῦται, ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὅρον ἀναλογικοῦ φόρου (Redevence), νὰ πωλῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ποσότητα μέχρι 10 ο/ο τοῦ παραγομένου ἀκαθαρίστου προϊόντος πάσης μορφῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους· ἡ τιμὴ ἐπὶ τοῦ οὕτω παρεχομένου προϊόντος θὰ εἶναι ἴση πρὸς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῦ προϊόντος ἠλαττωμένη κατὰ 10 ο/ο.

Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ ἀγοράζῃ καὶ τὴν ὑπόλοιπον παραγωγὴν ἢ ἐν μέρει διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Δηλαδὴ τὸ ἐναπομένον ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀναλογικοῦ φόρου (Redevence) καὶ τῶν 20 ο/ο εἰς τὸν τρέχουσαν ἀγοραίαν τιμὴν τῆς πωλήσεως, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ὑποχρεοῦται ἵνα εἰδοποιῇ τὴν ἑταιρείαν τρεῖς μῆνας πρότερον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ.

11) Ἡ Ἑταιρεία δὲν ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφοῦται πρὸς οἱονδήποτε ποινικὸν ὅρον περιλαμβανόμενον τῇ παρούσῃ συμβάσει, ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας. Περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀνωτέρας βίας ἀποφαίνεται τὸ διορκὲς Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐν περιπτώσει ἀποφάσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ τούτου Συμβουλίου, δυσμενοῦς διὰ τὴν Ἑταιρείαν, δικαιοῦται αὕτη

δι' ἐρέσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ προσβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Ἐπὶ τῆς ἐρέσεως κρίνει ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Δὲν θεωρεῖται ἀνωτέρα βία ἡ ὑψωσις τῶν ἡμερομισθίων, τῶν ὑλικῶν, τῶν ἐργαλείων καὶ χρημάτων ἐν γένει.

12) Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῆς Ἑταιρείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰ νόμιμα τέλη.

Οὐδεμίαν εὐθύνην θὰ φέρῃ τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τυχὸν ἀπώλειαν ἐπιστολῆς ἢ τηλεγραφήματος, ἐφόσον δὲν παρελήφθη ἐπὶ ἀποδείξει.

13) Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατάστασιν τῆς παραγωγῆς καὶ κινήσεως, βάσει δὲ τῆς παραγωγῆς θὰ εἰσπράττηται ὁ ἀναλογικὸς φόρος.

14) Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως καὶ τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 18 τυχὸν παραχωρηθησομένης παρατάσεως, πᾶσα ἀκίνητος ἐγκατάστασις τῆς Ἑταιρείας, οἷον ἀποθῆκαι καὶ οἰκοδομήματα παντὸς εἴδους, ῥεύματα, προβλῆτες, ὁδοὶ καὶ γέφυραι περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἑταιρείας μὴ δικαιουμένης εἰς οὐδεμίαν διὰ αὐτὰς ἀποζημίωσιν.

Διὰ τὸ λοιπὸν κινητὸν ὑλικόν, ἤτοι σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ τροχαῖον αὐτῶν ὑλικόν, μηχανήματα ἐκμεταλλεύσεως ἢ διοχετεύσεως τῶν ἀνορυσσομένων ὑλικῶν, ὡς καὶ πᾶν φορητὸν ἐργαλεῖον ἢ μηχανήματα, ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν ἐὰν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον θέλει νὰ κατάσχῃ ταῦτα, συμφώνως πρὸς τὴν τότε ἀξίαν αὐτῶν ἐφαρμοζομένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 6 περὶ διαιτησίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἑταιρείαν, καθορίζον λεπτομερῶς τὰ παρ' αὐτοῦ κρατηθησόμενα ἀντικείμενα 6 μῆνας πρότερον.

15) Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προσλαμβάνῃ κατὰ προτίμησιν Ἕλληνας ἐμπείρους μηχανικούς, ἐφόσον ὑπάρχει ἀνάγκη τοιούτων, καὶ σχετικαὶ αἰτήσεις. Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται νὰ προσλαμβάνῃ ἐργάτας Ἕλληνας ὑπηκόους, πλὴν τῶν εἰδικῶν τοιούτων, ἐφόσον ἀπαιτοῦνται καὶ δὲν ὑπάρχουσιν Ἕλληνες ὑπήκοοι τοιοῦτοι.

16) Πᾶσαι αἱ διαταξεις περὶ βλάβης γενομένης εἰς

ἰδιώτας ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὡς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν παθόντων ἐργατῶν ἐν πάσῃ ἐργασίᾳ, τῆς ἐφαρμοζόντα καὶ διὰ τὴν ἑταιρείαν ταύτην.

17) Οὐδεμία προσφυγὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Ἀλλ' ἐὰν τυχὸν μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἑταιρείας ἀναφυῶσι διαφοραὶ ἢ ἀμφιβολίαι, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπεξήγησιν τῶν διαταγμάτων ἢ τῶν ὑποχρεώσεων ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, αἱ διαφοραὶ ἢ ἀμφιβολίαι αὗται θὰ ὑποβάλλωνται εἰς δύο διαιτητὰς ἐν Ἀθήναις, ὧν ὁ εἷς θὰ διορίζηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ δὲ ἕτερος ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας. Πρὶν ἐπιληφθῶσι τῆς διαιτησίας οἱ διαιτηταὶ διορίζεται καὶ εἷς ἐπιδιαιτητὴς ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων καὶ ἐν ἀσυμφωνίᾳ τούτων ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν ἢ ἂν οὗτοι διαφωνήσωσι, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, θὰ εἶναι ὁριστικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ συμβαλλόμενα μέρη.

18) Ἡ Ἑταιρία θὰ ἔχῃ διαπλάσεως παραστάσεως, τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ πέντε ἔτη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς οἱαδήποτε ἄλλη σοβαρὰ καὶ ὁμοίας φύσεως ἑταιρεία ἤθελε προτείνει διὰ τὴν περαιτέρω ἐκμετάλλευσιν.

19) Ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται διὰ Β. Διατάγματος νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἐπὶ ἄλλων τιμίων χωρῶν συνεχομένων πρὸς τὰ ἐδάφη τῆς παρούσης παραχωρήσεως.

20) Ἡ παροῦσα σύμβασις συνετάχθη Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστί, τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου θεωρουμένου ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς ἐπισήμου κειμένου τῆς συμβάσεως.

21) Ἡ παροῦσα εἶναι ἰσχυρὰ ὑπὲρ τὸν ὅρον τῆς κυρώσεως τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει.

Ἄθωνος 2.

Ἡ ὑπὸ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν ἐν πέντε συμβάσεως γίνεται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἐδαφίου γ' τῆς συμβάσεως ἀναφερομένης προσυπολογισμὸς τῶν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας γενομένων δαπανῶν διὰ γεωλογικὰς μελέτας καὶ ἐρεύνας, οὐδαμῶς ἐννοεῖ ὅτι ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει ἡ Ἑταιρία δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους οἱανδήποτε ἀποζημίωσιν, εἰς ἣν αὐτὴ θὰ ὑπ-

δληθῆ, καὶ μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἐγκαταλειφθῆ ἡ ἐκμετταλλευτὶς διὰ τοὺς ἐν τῷ ὁρίῳ ὑπὸ ἐνδικαίκυβανομένους λήγους δικαιοῦται ἡ ἑταιρεία νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἐγγυήσεώς της μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν, εἰς ἃς ὑπεβλήθη κατὰ τὸ ἐπὶ πλέον αὐτῶν βαρυνομένης ἀποκλειστικῶς τῆς ἑταιρείας».

Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου διὰ τὴν κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν Δ' συζήτησιν, ἔχον οὕτως).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Σύστασις καὶ σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον κατασκευῆς μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων», εἰδικὸν Ταμεῖον ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις.

Σκοπὸς τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου εἶνε ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἰδίας περιουσίας, ἥτις ἀποτελεσθησομένη ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένων πόρων διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἑνὸς Ταμιακτάρχου τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὁριζομένου διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, τοῦ Ταμιακτάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ δήμου Ἀθηναίων, δύο δημοτικῶν συμβούλων τοῦ αὐτοῦ Δήμου καὶ ἑνὸς δημοτικοῦ συμβούλου τοῦ Δήμου Πειραιῶς, ἐκλεγομένων παρὰ τῶν οἰκείων Δημοτικῶν Συμβουλίων.

Τῶν ὡς ἄνω μελῶν πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος καὶ ἀναπληρωταί.

Τὰ διὰ Β. διατάγματος διοριζόμενα μέλη τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικὰ ἀντικαθίστανται ὡσαύτως διὰ Β. διατάγματος.

Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων, τούτου δὲ κωλυομένου ἢ ἀπόντος ὁ ἐκ τῶν μελῶν Γενικὸς Ἐπιθεωρητής, ἀντικαθιστάμενος ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

Καθήκοντα γραμματέως τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων Ἔργων εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων, ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Ταμείου παρέχεται πρόσθετον μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν ἑκατόν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ταμεῖον ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον, ἐκπροσωπούμενον ἐν πάσῃ δικαιοπραξίᾳ ἢ ἄλλῃ ἐννόμῳ σχέσει καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς, δι' οὗ καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν δημοσίων ἢ ἄλλων ἀρχῶν ὡς καὶ μετὰ παντὸς ἰδιώτου.

Ἡ εὐθύνη τοῦ Ταμείου διὰ τὰς ὑπὸ τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς ἐνεργουμένας πράξεις διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ προσκτήσεως ἀρχῶν τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων ἓξ τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου.

Ἡ δικαιοδοσία τῆς διοικούσης Ἐπιτροπῆς συνίσταται εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ νὰ ἀποφαίνηται περὶ τῆς διαθέσεως ἑκάστοτε ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου τοῦ ἀναγκαιοῦντος χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὰς κατασκευὰς νέων μονίμων ὁδοστρωμάτων, ἐνεργουμένας κατὰ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἰσχυούσας διατάξεις, καὶ νὰ ἐντέλληται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 εἰδικώτερον ὁριζόμενα τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούσας πληρωμάς.

Ἀποφασισθείσης καὶ ἐγκριθείσης κατὰ τὰς ἰσχυούσας ὡς ἄνω διατάξεις τῆς κατασκευῆς τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διάθεσις τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον.

Περὶ τοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων χρησιμοποιηθησομένου συστήματος θέλει ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ συσταθησομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ προκριθησόμενον πρὸς ἐφαρμο-

γήν μίσθωμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τυγχάνει ἐξησφαλισμένον δι' εἰδικοῦ προνομίου ἀποκλειστικῆς ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου ἐκμεταλλεύσεως, τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ προέλθῃ εἰς σύμβασιν μεθ' οἱουδήποτε ὑπὲρ οὗ τὸ προνόμιον περὶ ἐκχωρήσεως εἰς αὐτὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ προνομίου διὰ τὴν στρῶσιν μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ὁδῶν, ἐπὶ ἀμοιβῇ ὑπὲρ τοῦ ἐφευρέτου, κανονιζομένῃ ἀναλόγως τῆς ἐπιφανείας τῶν ὁδῶν ἐφ' ὧν γενήσεται ἡ χρῆσις τοῦ συστήματος. Ἡ τοιαύτη σύμβασις ὑπόκειται εἰς τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ὁ ἐφευρέτης συστήματος ὁδοστρωσίας ἢ ὁποιοδήποτε ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῇ ἐκλογῇ τούτου ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύνανται νὰ ὦσι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἢ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκλογὴν ὁδοστρωμάτων ἢ νὰ συμμετέχωσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων δι' ἃ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τοῦτο ἤθελε κληθῇ πρὸς ἐκλογὴν ὁδοστρωμάτων, περὶ ὧν προβλέπει ὁ παρὼν νόμος.

Ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως τινος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὁρίζει ἕτερον ἀντικαταστάτην αὐτοῦ.

Τὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, τὰ τηρητέα βιβλία καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως αὐτῶν ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πόροι τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἀποτελοῦνται:

α') Ἀπὸ εἰδικὸν τέλος, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν προαστείων Φαλήρων καὶ Κηφισίας. Τὸ τέλος τοῦτο ὁρίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου δημοσίου φόρου, δύναται δὲ ν' αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν, μέχρις εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, διὰ τὰς οἰκοδομὰς τὰς κειμένας ἐπὶ τῶν ὁδῶν, ἐφ' ὧν θέλουσι κατασκευασθῇ τὰ ὁδοστρώματα.

Τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, βαρύνει δὲ τοὺς μισθωτάς, τοὺς δὲ ἰδιοκτήτας μόνον διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν κατοικούμενα διαμερίσματα τῆς κατοικίας ἢ τὰ χρησιμοποιούμενα καταστήματα.

β') Ἡ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην πληρωμὴ τοῦ παρὰ τούτου διὰ λογαριασμὸν τοῦ μισθωτοῦ καταβληθέντος τέλους γίνεται κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος τοῦ πρώτου μηνὸς μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἡ μὴ ὑπὸ ταῦ μισθωτοῦ πληρωμὴ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ καταλογισθέντος τέλους ἀποτελεῖ λόγον ἐξώσεως ἐκ τῆς κατοικίας μὴ προστατευομένην ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου.

β') Ἀπὸ εἰδικὸν τέλος, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ ἑκάστου αὐτοκινήτου καὶ βενζινοκινήτου ποδηλάτου, κυκλοφορούντος εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῶν. Τὸ τέλος τοῦτο ὁρίζεται δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε βεβαιουμένου δημοσίου φόρου.

γ') Ἀπὸ εἰδικὸν τέλος, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ ἑκάστου ἱππηλάτου ὀχήματος (ἁμαξῶν, κάρρων κλπ.), κυκλοφορούντος εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων. Τὸ τέλος τοῦτο ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πεντήκοντα δι' ἕκαστον δίτροχον καὶ ἑκατὸν δι' ἕκαστον τετράτροχον ὄχημα ἐτησίως.

Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ὡς ἄνω ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' τελῶν καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον κανονισθήσεται διὰ Β. διατάγματος.

δ') Ἀπὸ τακτικὴν χορηγίαν, παρεχομένην ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐκ τῆς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν χορηγουμένης εἰδικῆς πιστώσεως, ἥτις χορηγία δὲν δύναται νὰ ἦ κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἐτησίως.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσὸν τῆς ἐτησίας χορηγίας τοῦ Δημοσίου, ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τίθεται μετὰ τὴν ἔναρξιν αὐτοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε ἀναγκῶν, διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922—1923 ἡ ὡς ἄνω χορηγία ὁρισθήσεται κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω πόροι, ἀποτελοῦντες τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου, κατατίθενται ἐπὶ ἐντόκῳ λογαριασμῷ καὶ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐντεταλμένοι τὴν εἴσπραξιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐκχωρουμένων εἰς τὸ ταμεῖον τελῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσι κατὰ τριμηνίαν τὰς σχετικὰς εἰσπρά-

ξεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπέχοντες ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προσωπικὴν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ταμείου καὶ ὑποκείμενοι προσθέτως εἰς χρηματικὴν ποινὴν 300 μέχρι 3000 δραχμῶν ἀπαγγελλομένην ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τῇ αἰτήσει τοῦ ταμείου. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ διὰ πλημμελῆ βεβαίωσιν τῶν ὡς ἄνω τελῶν κατὰ τῶν ἐντεταλμένων ταύτην. Εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένων εἰδικῶν τελῶν παρέχεται λόγῳ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ποσοστὸν ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου καὶ κατατιθεμένου εἰς τὴν Τράπεζαν ἑκάστοτε ποσοῦ, κανονιζομένου κατὰ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων θεωρουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμείου. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ποσοστοῦ τούτου γίνεται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δυνάμει ταχτικοῦ ἐντάλματος τοῦ ταμείου, κατανέμεται δὲ ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν ἐκτελούντων τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 καθοριζομένων εἰδικῶν τελῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 7.

Ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος, κυρούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922—1923 ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ ζύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Διαρκοῦντος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, δύναται ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ πραγματοποιούμενα ἔσοδα καὶ τὰς τυχὸν παρουσιαζομένας νέας ἀνάγκας, νὰ προβαίνῃ εἰς τροποποιήσεις τοῦ ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ πρακτικῶν αὐτῆς, ἅτινα, κυρούμενα κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιεύονται ὡσαύτως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους, ὃν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐνέργεια πληρωμῶν.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου πληρωμὴ ἐνεργεῖται δι' ἐπιταγῆς τοῦ προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς

Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκδιδομένης ἐντὸς τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου καὶ στηριζομένης εἰς τὰ νόμιμα δικαιολογητικά, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν.

Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται πρὸ τῆς πρὸς ἐξόφλησιν ἀποστολῆς θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου διατάξεις.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐξοφλοῦσα τὰς ἐπιταγὰς πρὸς τοὺς δικαιούχους, ἄγει εἰς χρέωσιν τοῦ οἰκείου τοῦ Ταμείου λογαριασμοῦ τὰ ποσὰ τούτων.

Ἄρθρον 9.

Ἡ τήρησις καὶ ἡ κίνησις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένου παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ λογαριασμοῦ κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Σύναψις δανείου. Ὑπηρεσία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὅπως προβῇ εἰς τὴν σύναψιν δανείου μετά τινος τῶν ἀναγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 20.000.000.

Διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ ὡς ἄνω δανείου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισις αὐτῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 11.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δανείου τούτου δύνανται νὰ ἐγχωρηθῶσιν αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον πόρων τοῦ Ταμείου, ἢ νὰ παραχωρηθῶσιν ὁπωσδήποτε εἰς ἀσφάλειαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐγχωρεῖται ἡ παραχώρησις κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἡ ὑπὸ στοιχεῖον δ' τοῦ ἄρθρου 5 χορηγία τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Ταμεῖον, τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας ταύτης χορηγίας ὁρίζεται δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο μέχρις ἀποσβέσεως τοῦ Δανείου [illegible] ὑπερβαίνει κατὰ τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐτησίας χορηγίας τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'

Ἐπέκτασις ἐπὶ δημοτικῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον Ταμεῖον νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ περισσεύματα τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α', β', καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 5 εἰδικῶν αὐτοῦ πόρων πρὸς κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων καὶ εἰς τὰς δημοτικὰς ὁδοὺς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς προερχόμενον εἰς εἰδικὰς περὶ τούτου συμβάσεις μετὰ τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ ἄνω εἰρημένοι δῆμοι θέλουσι συνεισφέρει εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τούτου τὸ δαπανώμενον παρ' αὐτῶν ἐτησίως ποσὸν διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἤδη ἐν χρήσει σκιρωτοῦ ὁδοστρώματος εἰς ἑκάστην ὁδόν, ἐφ' ἧς θέλει κατασκευασθῇ μόνιμον τοιοῦτον ἢ καὶ οἱονδήποτε ποσὸν ἐπὶ πλέον ἤθελον προκρίνει ὅπως διαθέσωσι.

Τὸ ἐτησίως καταβληθησόμενον ποσὸν τοῦτο, ὁριζόμενον δι' ἑκάστην ὁδὸν ἐν τῇ οἰκείᾳ συμβάσει, ἐν ᾗ θὰ καθορίζηται καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια καταβολῆς τούτου, ὑποχρεοῦται ὁ οἰκεῖος Δῆμος νὰ ἀναγράφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν καὶ νὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ταμείου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις ὑπόκεινται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἀνωτέρω διὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς διατυπώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐπέκτασις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἑτέρων πόλεων.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἑτέρας πόλεις διὰ Βασιλ. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ αἰτήσει τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, αἱ δὲ Ἐπιτροπαὶ τῶν ταμείων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν οἰκείων Νομάρχου, ὡς Προέδρου, Νομομηχανικοῦ, Οἰκον. Ἐφόρου καὶ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν γραμματέων τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, καθοριζομένη διὰ Β.Δ. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένην. Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρεχομένη εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ἐτησίως χορηγία διὰ τὴν κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδούς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ μέγιστον δαπανηθὲν διὰ τὴν συντήρησιν ἐτησίως κατὰ τὴν τε-

λευταίαν πρὸ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδοστρωμάτων τούτων πενταετίαν ποσόν, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς κατασκευῆς μονίμων ὁδοστρωμάτων καὶ εἰς τὰς δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς ὁδοὺς δὲν δύναται νὰ εἶνε μικροτέρα τοῦ ἐτησίως μέχρι τῆς κατασκευῆς τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων δαπανωμένου ποσοῦ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τούτων.

Οἱ πόροι τῶν ταμείων τούτων κατατίθενται ἐπὶ ἐντόκῳ λογαριασμῷ καὶ εἰς πίστωσιν αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεῖα κατὰ τόπους ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συναφθησομένων δανείων, κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχυουσῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 14.

Αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, ἀναγκαιοῦσαι κατὰ τὰ λοιπὰ λεπτομέρειαι, κανονισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ καὶ περὶ προσόντων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀ. Ὑπουργοῦ . ἔχον οὕτως·)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 516 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου·

Ἡ Κεν ρικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτεριχῶν περιλαμβάνει τέσσαρας Διευθύνσεις τὰς ἑξῆς·

Α΄) Διοικήσεως. Β΄) Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Διοικήσεως. Γ΄) Χωροφυλακῆς καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας. Δ΄) Ἀστυνομίας. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ ἔνδεκα τμήματα τὰ ἑξῆς· 1) Προσωπικοῦ. 2) Διοικητικοῦ. 3) Δημοτικῆς Διοικήσεως. 4) Κοινοτικῆς Διοικήσεως. 5) Οἰκονομικῶν καὶ Στατιστικῆς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων. 6) Μεταναστεύσεως. 7) Διεκπεραιώσεως, Ἀρχείου καὶ Καταγωρίτεως. 8) Ἀστυνομικόν. 9) Χωροφυλακῆς. 10) Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς. 11) Ἀστυναμίας Πόλεων.

Τὰ τμήματα ταῦτα ὑπαχθήσονται εἰς τὰς τέσσαρας Διευθύνσεις διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθησομένου ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ τμήματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ προσόντων, πειθαρχίας καὶ μονιμότητος διατάξεις τὰς διεπούσας καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 516 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Ἐποπτεία τῶν Τμημάτων Προσωπικοῦ, Διοικητικοῦ, Δημοτικῆς Διοικήσεως, Κοινοτικῆς Διοικήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Στατιστικῆς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, Μεταναστεύσεως, Διεκπεραιώσεως, Ἀρχείου καὶ Καταχωρίσεως καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, προΐσταται Τμηματάρχης Α' ἢ Β' τάξεως, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, Εἰσηγητὴς ἢ Γραμματεὺς Α' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Διευθυντῶν, ὁριζόμενος.

Τῶν Τμημάτων Ἀστυνομικοῦ, Χωροφυλακῆς, Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς, προΐστανται ὡς Τμηματάρχαι Ταγματάρχαι τῆς Χωροφυλακῆς, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 516 προστίθεται ἐδάφ. τὸ ἑξῆς:

Τῆς Διευθύνσεως τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας προΐσταται ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ἔχων βαθμὸν τοὐλάχιστον ἀντισυνταγματάρχου.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχουσιν ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθηκόντων, καὶ τὰ ἑξῆς·

α') Ὑπογράφουσιν ἕκαστος ἐν τῇ ἁρμοδιότητι τῆς οἰκείας διευθύνσεως, 1) τὰς ἐντολὰς πληρωμῆς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐν γένει ἐξόδων καὶ τῶν σχετικῶν ἀποζημιώσεων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἐφόρων αὐτῶν, 2) τὰς ἐντολὰς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ ἐνθύνιστιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν εἰδικοῦ δικαστηρίου, 3) τὰς ἐντολὰς πληρωμῆς τῶν ἐκδιδομένας πρὸς κατασκευὴν τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ἁρμοδιότητι ἐνεργουμένων προπληρωμῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν αἴτησιν ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρῶα τῶν ἀρρένων μὴ ἐγγεγραμμένων ἐν αὐξήσει καὶ διὰ τὴν σύλληψιν ἀνυποτάκτων ἢ μὴ ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς μητρώοις τῶν ἀρρένων, 4) τὰς ἐντολὰς πληρωμῆς τῶν εἰς δήμους καὶ κοινότητας ἀποδιδομένων ἐπιχορηγήσεων ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐξ ἄλλων ἐσόδων τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐνεσομένων ἀποδόσεων.

β') Ὑπογράφουσιν ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἕκαστος ἐν τῇ ἁρμοδιότητι τῆς οἰκείας διευθύνσεως, τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν

κοινοποιοῦνται ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις καὶ Β. διατάγματα, πλὴν τῶν ἀφορώντων εἰς διορισμούς, προαγωγὰς καὶ μεταθέσεις ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως καὶ ἄνω.

Πρὸς τούτοις ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικήσεως ἀποφαίνεται· 1) περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀλλαγῆς ἐπωνύμων καὶ 2) περὶ διορθώσεως ἡλικιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ληξιαρχικῶν πράξεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 73 (ΔΝΖ') τῆς 22 Μαΐου 1913 ἐφαρμόζεται καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πρὸς τὰς ὁμοτίμους ἀρχὰς ἔγγραφα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν ἐκδιδόμενα ἔγγραφα ὑπογράφονται ὑπ' αὐτῶν μόνον ἐν πρωτοτύπῳ, τηρουμένῳ ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ὑπουργείου, ἀποστέλλονται δὲ ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῆς Διεκπεραιώσεως καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἕκτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΓΨΒ' νόμου τοῦ 1910 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Αἱ προαγωγαὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Γραμματέως β' τάξεως καὶ ἄνω, αἱ μεταθέσεις καὶ τοποθετήσεις πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν Γενικῶν Διοικητῶν καὶ Νομαρχῶν, γίνονται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου δύναται διὰ Β. διατάγματος νὰ καταργηθῇ ἓν τῶν τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων, νὰ συσταθῶσι δὲ μέχρι δύο.

Διὰ Β. Δ. δύναται νὰ συσταθῇ μία ἔτι Διεύθυνσις.

Ἡ ἁρμοδιότης τῶν συσταθησομένων τμημάτων, τὸ προσωπικὸν αὐτῶν καὶ αἱ Διευθύνσεις εἰς ἃς ὑπαχθήσονται ταῦτα ὁρισθήσονται διὰ Β. διαταγμάτων.

Ἄρθρον 9.

Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως αὐτοῦ, ν' ἀκυρώσῃ ἢ μεταρρυθμίσῃ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς ὑπηρεσίας περὶ ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς ὁριστικῆς παύσεως, εἰς μόνιμον ὑπάλληλον.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδίδεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 10.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ΓΨΒ' νόμου Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας μετέχουσι τρεῖς Καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ ταύτης ὁριζόμενοι κατ' Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους.

Οἱ δύο ἐκ τούτων ὁρίζονται ἐκ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου, τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, τῆς Δημοσιονομίας τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

"Αρθρον 11.

Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ΓΨΒ' νόμου ἐπίδομα τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ διπλασιάζεται.

"Αρθρον 12.

Μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 516 προστίθεται ἡ ἑπομένη·

«Τὸ Συμβούλιον τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας γνωμοδοτεῖ περὶ προαγωγῆς εἰς θέσιν Διευθυντοῦ ἀριθμοῦ ὑποψηφίων διπλασίου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κενῶν θέσεων.

"Αρθρον 13.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 516 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων·

«Τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμήματάρχου α' ἢ β' τάξεως, δύο γραμματέων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως, ἑνὸς γραφέως α' τάξεως καὶ δύο κλητήρων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητήρων α' ἢ β' τάξεως.

Διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας εἰς θέσιν ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως ἢ μετατίθεται ἢ ἀποσπᾶται διατελῶν τοιοῦτος ἀπαιτουμένης τῆς συναινέσεως αὐτοῦ, ἐὰν τυγχάνῃ μόνιμος, ὅτε ἀπόλλυσιν οὗτος τὴν μονιμότητα αὐτοῦ.

"Αρθρον 14.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν προστίθενται δύο θέσεις τηλεφωνητριῶν α' ἢ β' τάξεως.

Τηλεφωνήτρια β' τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Διευθυντῶν, ἡ κεκτημένη εἰδικὴν ἄσκησιν, προτιμωμένων τῶν ὑπηρετουσῶν εἰς δημοσίαν τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς τηλεφωνήτριαν α' τάξεως προάγεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Σύμ-

βουλίου τῶν Διευθυντῶν ἡ ὑπὲρ διετίαν εὐδοκίμως ὑπηρετήσασα ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὡς τηλεφωνήτρια β' τάξεως.

Αἱ τηλεφωνήτριαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ μονιμότητος, πειθαρχίας κλπ. διατάξεις τοῦ ΓΨΒ' νόμου, κατατάσσονται δὲ εἰς τινα τῶν ἐν τῷ νόμῳ 2494 βαθμῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Διευθυντῶν.

"Αρθρον 15.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητήρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρίζεται εἰς ἑπτά.

"Αρθρον 16.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας προστίθενται μία θέσις γραμματέως α' ἢ β' τάξεως καὶ μία θέσις δακτυλογράφου, συνιστᾶται δὲ θέσις καθαριστοῦ ἢ καθαριστρίας, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150.

Ὁ καθαριστὴς ἢ καθαρίστρια διορίζεται καὶ ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

"Αρθρον 17.

Ἡ § α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1031 «περὶ τῶν ἐκτάκτων καὶ μονίμων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπηρετησάντων παρὰ τῇ Προσωρινῇ Κυβερνήσει Θεσσαλονίκης, καταργεῖται ἀναδρομικῶς, ὡς ἐὰν μηδέποτε εἶχεν ἰσχύσει.

"Αρθρον 18.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. διατάγματος μετατεθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Περιθάλψεως ὑπάλληλοι ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ Δημοσίας Ἀντιλήψεως.

"Αρθρον 19.

Ἐφόσον αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ Δημοσίας Ἀντιλήψεως παραμένουσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς οἰκείας Διευθύνσεως προΐστανται εἰς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 20.

Μόνιμοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καταλαμβανόμενοι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας καὶ μὴ συμπληρώσαντες τὸν πρὸς κτῆσιν δικαιώματος συντάξεως χρόνον, παραμένουσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου.

"Αρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

«Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ πρώην καθεστῶτος διὰ πολιτικοὺς λόγους ἀπολυθέντων δημοτικῶν ὑπαλλήλων» ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Οἱ παρὰ τοῖς γραφείοις τῶν Δήμων ὑπάλληλοι, Νομικοὶ Σύμβουλοι, καὶ παρὰ τούτοις εἰσηγηταί, οἱ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ τῆς τυραννίδος καταλύσεως τοῦ νομίμου καθεστῶτος μέχρι 1 Νοεμβρίου 1920 χρονικὸν διάστημα διὰ λόγους πολιτικῆς καταδιώξεως, δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὸν μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1920 χρόνον, ἐρόσον εἶχον συμπληρώσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολύσεως πεντάμηνον τοὐλάχιστον ἐν τῷ δήμῳ ὑπηρεσίαν, εἴτε συνεχῆ εἴτε κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, ἀναδιορισθησαν δὲ μετὰ τὴν 1 Νοεμβρίου 1920.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀποζημίωσιν δικαιοῦνται καὶ οἱ λοιποὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἂν ἔχωσι διετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, εἴτε συνεχῆ εἴτε κατὰ διαφορα χρονικὰ διαστήματα ἀναδιωρίσθησαν δὲ ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 2

Ἡ ἀποζημίωσις ἐπέρχεται διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν, ἃς ἐλάμβανον οὗτοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των, προστιθεμένων καὶ τῶν προσαυξήσεων, ἢ ἐπιδομάτων, ἅ ἵνα παρεσχέθησαν εἰς τοὺς ἀντικαταστάτας αὐτοὺς κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενον χρόνον, ἀφαιρουμένων δὲ τῶν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐργασίας ἢ ἐκ μισθοῦ ἀπολημφθέντων.

Ἄρθρον 3

Τὴν πρὸς πληρωμὴν τῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως ὑποχρεωσιν ὑπέχουσιν οἱ οἰκεῖοι δῆμοι.

Ἄρθρον 4.

Περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀπαιτουμένων πρὸς ἀποζημίωσιν ὅρων ἀποφαίνεται τὸ οἰκεῖον Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ καθορίζει καὶ τὸ πληρωτέον ποσόν.

Ἄρθρον 5.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἢ μὴ ἀποφανθέντος τούτου ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δημοτικοὺς ὑπαλλήλους προσφυγὴ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχο-

κυλλήτεως τῆς ἀποράσεως ἢ τῆς λήξεως τῆς τεσσαρακονθημέρου προθεσμίας.

Ὁ Νομάρχης δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἀναγνωρίσῃ τῷ δημοτικῷ ὑπαλλήλῳ δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν καὶ καθορίσῃ τὸ πληρωτέον αὐτῷ ποσὸν ἢ καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, μεθ' ὃ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 τοῦ νόμου 641 καὶ τῷ ἄρθρῳ 85 τοῦ ἰδίου ΔΝΖ' νόμου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τοὺς νόμους 2575 καὶ 2652 ἀποζημίωσις τῶν δημάρχων, τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις δήμων, οἵτινες διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 1051 κατέστησαν κοινότητες, καθορίζεται διὰ τὸν μέχρι τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῶν ὡς κοινοτήτων χρόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξόδων παραστάσεως ἅτινα θὰ ἐλάμβανον οὗτοι ὡς δήμαρχοι, ὡς τὰ ἔξοδα ταῦτα ἀναγράφονται κατὰ ποσὸν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν οἰκείων δήμων τοῦ ἔτους 1917.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται κατάσχεσιν».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2613 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1917—1920 διὰ πολιτικοὺς λόγους παθόντων», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2612 μετὰ τὸ ἐδάφιον ς' προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτως·

»ζ') προῆλθον εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους διοριζομένους ὑπὸ τοῦ Κράτους, μὴ μισθοδοτουμένους ὅμως ὑπ' αὐτοῦ (π. χ. συμβολαιογράφους ἀμίσθους ὑποθηκοφύλακας, δικηγόρους, δικαστικοὺς κλητῆρας κλπ.) εἴτε συνεπείᾳ παύσεως εἴτε συνεπείᾳ μὴ ἀναγνωρίσεως τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διορισμοῦ των, εἴτε εἰς μὴ δημοσίους ὑπαλλήλους, οἵτινες συνεπείᾳ ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας εἴτε δι' ἄλλης ἐνεργείας περιήχθησαν εἰς ἀδυναμίαν πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον 1 τοῦ νόμου 2613 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς· «ἐν τοῖς θέμασι τῶν ἐδαφίων γ', δ', ε', ς' καὶ ζ' τοῦ

ζεθρου 1 ἡ ἀποζημίωσις κανονίζεται φυχὶ νεῖζων τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα (40) δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 3.

1) Οἱ διακρούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον 2013 αἰτήσεων ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς στρατιὰς Θράκης ἢ Μικρᾶς Ἀσίας, εἴτεεν Θρᾴκη ἢ Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ ἕνεκα τούτου μὴ ὑποβαλόντες ἐμπροθέσμως τὰς αἰτήσεις αὐτῶν θεωροῦνται ὡς ἐξ ἀνωτέρας βίας κωλυθέντες εἰς τὴν ὑποβολὴν ἐμπροθέσμου αἰτήσεως.

2) Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ διαμένοντας Βορειοηπειρώτας κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα.

3) Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐκ τῆς ἀνωτέρας βίας ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ἀναστολῆς τῆς προθεσμίας ἀνήκει εἰς τὰς ἐκδικαστικὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ νόμου 2013.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προθεσμία αἰτήσεων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἀποζημίωσιν δικαιουμένων ὁρίζεται ἑξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶναι ἀνατρεπτική.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 τοῦ νόμου 2013 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 13ον. «Ἡ ἐπιδικασθεῖσα δι' ὅσαν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 περιπτώσεων ἀποζημίωσις, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν, καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀκαγκαφαλώτου εἰδικῆς πιστώσεως, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκτάκτων δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου Θησαυροῦ ἐκ δραχμῶν εἴκοσι ἑκατομμυρίων (20.000.000) ἐτησίως ἀπὸ τῆς τρεχούσης χρήσεως 1923 - 1923.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πίστωσις καταβάλλεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀπαιτήσεων ἐπὶ τοῖς δικαιούχοις ὧν ἐπεδικάσθησαν τελεσιδίκως αἱ ἀπαιτήσεις. Τὸ κατ' ἔτος δὲ καταβλητέον ποσοστὸν ἑκάστης ἀπαιτήσεως προσδιορίζεται διὰ Β. Διατάγματος ἐντὸς ἀνὰ ἓξ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχετικοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπαιτήσεων ποσοῦ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) αἵτινες καταβάλλονται ἐφάπαξ κατὰ

τὸ ὅλον αὐτῶν καὶ προσαρμόζονται ἐκ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καταβλητέου ἐτησίου ποσοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν τῶν τελεσιδίκως ἤδη ἐπιδικασθεισῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν πιθανῶς ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπιδικασθησομένων τοιούτων.

Ὁ διὰ τὸν χρόνον 1922 - 1923 κανονισμὸς τοῦ κατὰ βάρος τοῦ ποσοῦ ἐνεργοποιεῖται ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἐρχομένου.

Ἄρθρον 14. «Δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν τοιούτων:

α') Αἱ ὑπὸ τοῦ Κράτους διενεργηθησόμεναι ἀπογραφαὶ τῶν λαῶν ἀπηλλαγμένων ἢ λαῶν ἀπαλλαγέντων ἐκ βάρους τῆς Πολιτείας ἢ τῆς ἐν Ἑλλάδι κοινωνίας ἐν γένει, καθ' ὅλον τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 χρονικὸν διάστημα.

Διὰ τὰς σχετικὰς πρὸς τὰ ἀνωτέρω διαφορὰς δὲν ἰσχύει τὸ ἄρθρον 1,9 τοῦ Προσ. νόμου.

β') Αἱ ὑπὸ προσώπων ἐχόντων ἀξιώσεις τῶν ὑπαιτίων τῆς ζημίας αὐτῶν.

Τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑποκαθίσταται ἀναφαιρέτως εἰς πάντα τὰ δίκαια τῶν ὑπαιτίων δικαιώματα τῶν παθόντων τῶν κατὰ τὰς πρώτας νόμους ὑπ' αὐτοῦ προσδιορισθέντων πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 1.

Ἄρθρον 6.

1) Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν νόμον 2013 ἀφαιρουμένης ὑπὲρ τοῦ παρόντος ἐπιδικαζομένης ἀποζημιώσεως, ἐὰν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὸν λόγον τῆς κτήσεως ἄλλης καὶ διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐπιδικασθείσης ἢ ἐπιδικασθησομένης κατὰ τὸν νόμον 2109 ἀποζημιώσεως, ἢ κατὰ τὸν νόμον 2013, ὡς συμπληρώνεται διὰ τοῦ παρόντος διατάξεως τελεσιδίκως ἐπιδεδικασμένης, δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ ταύτην ἂν δὲν προσκομισθῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν πρὸς λῆψιν τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος ὑπηρεσίαν πιστοποιητικὸν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2109 «περὶ ἐλέγχου βεβαιώτητος καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ζημιῶν», προσκομισθέντων τῶν ὑπὸ τοιαύτων ζημιῶν ὅτι διὰ τῶν κατὰ τὸν νόμον 2013 ἀναγνωρισθεισῶν ἀπαιτήσεων δὲν ὑπερβαλλεν αἰτήσιν ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν νόμον 2109 ἢ ἔχν ὑπερβαλε καὶ ἐπεδικάσθη αὐτῇ, ὅτι συμφωνίζει εἰς αὐτὴν τὴν κατὰ τὸν νόμον 2013 τοιαύτην ἡ ἀντίστροφος.

2) Πρὸς τοῦτο ἀμφότερα τὰ γραφεῖα ἐλέγχου τῶν ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ζημιῶν τηροῦσιν ἀλφαβητικὰ κατ' ἐπώνυμον πρωτόκολλα, ἐν οἷς καταχωρίζονται αἱ ὡς ἄνω δηλώσεις, αἵτινες ἐπιδίδονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Θησαυροῦ (Διεύθυντις Λογιστικοῦ) ἐπιμελείᾳ τοῦ δηλοῦντος, καὶ ἐγχειρίζονται καὶ πρὸς τὸν ἁρμόδιον προϊστάμενον τοῦ γραφείου τῶν ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ζημιῶν (ξηρᾶς ἢ θαλάσσης) ἐπὶ ἀποδείξει.

3) Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δηλώσεις παραιτήσεως τηροῦνται εἰς ἀλφαβητικοὺς φακέλλους κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν εἰς τὸ τέλος δ' ἑκάστης τριμηνίας παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργεῖον (Διεύθυνσιν Λογιστικοῦ).

4) Εἰς τὸ ἔνταλμα πληρωμῆς ἀπαιτήσεως ἐκ τοῦ νόμου 2613 ἀναγράφεται ὑπ' εὐθύνην τοῦ ὑπογράφοντος τοῦτο ὁ δικαιοῦχος συνεμορφώθη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου».

5) Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον 2109 ἀπαιτήσεων».

Ὁ κ. **Ν. Γερμανὸς** λαμβάνων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τὸν λόγον λέγει ὅτι ψηφιζομένου τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων, ἀφοῦ δὲν ἐθεωρήθη καλὸν νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἐξωρισθέντες, ἀπολυθέντες τῶν θέσεών των ἢ ὁπωσδήποτε παθόντες ἐν Μακεδονίᾳ, ἰδίως καὶ πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ, εἶναι δίκαιον νὰ ἀποζημιωθῶσιν οὗτοι ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἐπληρώθη ἤδη ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς ὑλικὰ διάφορα, καὶ πρωτίστως οὗτοι, κατόπιν δὲ νὰ λάβῃ τὸ Κράτος τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ ποτόν. Παρακαλεῖ τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην.

Πλεῖστοι πληρεξούσιοι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. Γερμανοῦ.

Συνεχίζων ὁ κ. **Γερμανός**, διαμαρτύρεται διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν παθόντων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Θεσσαλονίκης καὶ παρακαλεῖ ὅπως ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς συστήσῃ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκδίκασις τῶν αἰτήσεων καὶ ἐκεῖ, ἀφοῦ αἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐπιτροπαὶ σχεδὸν ἔχουσι περατώσει τὸ ἔργον των.

Πρόεδρος. Β' κατ' ἄρθρον συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς νόμου».

Οἱ κ. ***Ν. Καλαντζάκος*** καὶ ***Ἀθ. Σουλιώτης Νικολαΐδης*** κάμνουσι παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1ου, ζητοῦντες διασαφήσεις καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, εἰς ἃς δίδει ἐξηγήσεις ὁ Ὑπουργὸς κ. Ν. Στράτος.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον.

Ἄρθρον 2 (ἀναγινώσκεται).

Ὁ κ. ***Ν. Στράτος*** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀναπτύσσων διὰ μακρῶν τὰς γενομένας τροπολογίας λέγει ὅτι αἱ προαγωγαὶ παραμένουσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὅτι ἀναγνωρίζεται, πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας, ἡ ὑπαγωγὴ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν, περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, περὶ συντάξεων καὶ περὶ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ καὶ περὶ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Ἐτέθησαν δὲ αἱ διατάξεις αὗται, ὅπως ἀρθῶσιν ἀόριστοι ἀμφιβολίαι καὶ φόβοι τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προστίθεται εἰς τὴν διάταξιν πᾶσα ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν δικαιοδοσία καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν κατάταξιν καὶ τὴν ἀποστράτευσιν, λόγῳ ἡλικίας. Ἐφόσον ἡ κατάταξις μεταβιβάζεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ ἀποστράτευσις λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἔδει νὰ μεταβιβασθῇ εἰς αὐτόν. Ὁ λόγος δὲ εἶναι ὅτι 140 ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, καταληφθέντες ὑπὸ ὁρίου ἡλικίας, ἐξακολουθοῦσιν ὑπηρετοῦντες. Διὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνηται ὁ ἔλεγχος τῶν μητρώων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἐμείναμεν σύμφωνοι μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι διὰ μὲν τὴν ἁπλῆν πειθαρχικὴν δίωξιν, αὕτη θ' ἀνήκῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, πρακειμένου περὶ ἀστυνομικῶν παραβάσεων πειθαρχικῶν οὐχὶ δὲ καὶ περὶ παραβάσεων σχετιζομένων πρὸς τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα, αἵτινες παραμένουσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἐλεγκτοῦ τῆς στρατιωτικῆς ἰδιότητος τῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ νόμος περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν θὰ

ἐκτελεῖται καὶ ὑπὸ τῶν δύο Ὑπουργῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, τῆ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦντος Ἐσωτερικῶν, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θὰ καταρτίζῃ τὰ Στρατιωτικὰ Συμβούλια ἅτινα ὡς γνωστὸν καταρτίζονται ὑπὸ ἀξιωματικῶν διαφόρων ὅπλων.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναγινώσκει τὰς γενομένας προτολογίας καὶ συνίζει ὅτι αἴρονται οἱ διωγμοί.

Ὁ κ. *Γ. Ἀνασταστόπουλος* ποιεῖται παρατηρήσεις, ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας, τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῆς ποινικῆς δίωξεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ κ. *Γ. Ἀλεξάνδρου* ποιεῖται ἐπίσης παρατηρήσεις περὶ τῆς δυσκόλου θέσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες, ἐνῶ εἶναι ἀμέσως ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῶν ἀνωτέρων κύκλων, δύνανται τὰ τοιαῦτα νὰ καταγγελθοῦν καὶ ὑπὸ πολιτῶν πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἄκρως ἀντίθετον πρὸς τοὺς κειμένους νόμους.

Ὁ κ. *Ν. Στράτος* ἀπαντῶν, λέγει ὅτι ἡ ποινικὴ δίωξις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ρυθμίζει μέχρι δύο μηνῶν συλλογῆς. πέρα δὲ τούτου ἀρχεται ἡ κανονικὴ δίωξις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν, ὡς πρὸς τὰς δίωξεις τῶν ἀξιωματικῶν διὰ πτυσματικὰς παραβάσεις. Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς δύναται νὰ μηνυθῇ ὑπὸ πολίτου ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω κύκλων Ἀρχῶν καὶ νὰ κρίνωνται συγχρόνως ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ νὰ ἐπέλθῃ τιμωρία κατὰ πειθαρχικὴν καὶ ποινικὴν δίωξιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὴν ἐξέτασιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἔχει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ κ. *Γ. Σχοινᾶς* ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἐφ' ὅσον παρουσιάζει ἐκκρεμῆ ποινικὴ δίκη ἀλλὰ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς νὰ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὴν ποινήν, συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐν τῷ στρατεύματι.

Ὁ κ. *Ν. Στράτος* λέγει ὅτι αἱ πταισματικαὶ παραβάσεις ὑπάγονται εἰς τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν, αἱ δὲ ποιναὶ καὶ παραβάσεις εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

Ὁ κ. *Νικ. Καλαντζάκος* ἀπορρίπτεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι, ὡς προεῖπεν ἐν ἄλλῃ Συνεδρίᾳ διὰ τούτου

παραλύεται ἡ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἡ ἐπίρεια τῆς πολιτικῆς μεγάλως θὰ βλάψῃ. Ἡ τέτρα τοῦ σκανδάλου ἔγκειται εἰς τὴν δικαιοδοτικὴν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας. Πεδιαρχικῶν παραπτωμάτων ἐν τῇ ἐναντιώσει τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, εἶναι ταυτόσημον πρὸς ποινικὴν παράβασιν, ὅτε θὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν τὸ ποινικὸν Δικαστήριον. Τούτου τεθέντος, οὐδεμία ἀπομένει δικαιοδοσία ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν νομιμοφανῆ τάξιν πραγμάτων καὶ τῶν ἐπιτρεπείων ὥστε νὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα ποῖον ἐκ τῶν δύο Ὑπουργείων δύναται νὰ καταστῇ ἁρμόδιον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς διπλῆς ταύτης καταστάσεως, θὰ ἐξέλθῃ κυρίως ὅπως δύνασται ἡ ἀρχὴ εἰς ἀσχημίαν. Διὰ μακρῶν ὑποστηρίζει ὁ κ. Καλαντζάκος ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐμφανίζεται ἀμελέτητον, οὐδόλως βελτιωθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ μὴ δύνασθαι νὰ ὑπερψηφισθῇ τοῦτο, ἵνα μὴ δώσῃ τῆς συνεργείας του δώσῃ τὸ καίριον πλῆγμα κατὰ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιτελοῦσης, ὡς ἔχει πλήρως τὸν σκοπόν της.

Ὁ κ. *Ν. Στράτος* ἀντικρούων τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Καλαντζάκου λέγει ὅτι ὁ χωρισμὸς ἀκριβῶς τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων καὶ τῶν ποινικῶν πράξεων ἐγένετο ἵνα μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις ἐπὶ τῆς δικαιοδοτικῆς ἐκατέρων τῶν Ὑπουργῶν. Ἀναφέρων δὲ καὶ πάλιν τοῦ ἔγκειται ἡ δικαιοδοσία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἐν περιπτώσει διαφωνίας τινὲς μεταξὺ τῶν δύο ὑπουργῶν, τὴν διαφορὰν θέλει λύσει ὁ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀναλόγως δὲ τῆς βάσεως τοῦ νομοσχεδίου, ὡς τὸ πρῶτον κατετέθη, καὶ ὅπως τροποποιήθη ἐπανειλημμένα, λέγει ὅτι ἐδέησε νὰ ἐμμείνῃ εἰς ταύτην, ἵνα προφυλάξῃ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἵνα μὴ θεωρηθῇ ἐπὶ πλέον ὅτι ἤθελεν ἐγωϊστικῶς νὰ ἐπιβάλῃ καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ.

Ὁ κ. *Γ. Μακρύσιος* ἀναγνοὺς τὸν λόγον αὐτοῦ, κατακρίζει πρῶτον τὸν κ. Ὑπουργόν, διότι ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς ἐξαγγελίας ὀλίγων ἀξιωματικῶν ἀναγκασθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ ὑποβάλῃ τροποποιούμενον τὸ νομοσχέδιόν του, τὸ ὁποῖον καὶ τροποποιηθὲν εἶναι χειρότερον τοῦ πρώτου.

Ὁ κ. *Ν. Στράτος* λέγει ὅτι οὐδὲ ὁ ἐπιτεθεὶς ἀλλὰ λαβὼν ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὰς νομιμοφρονας παρατηρήσεις τῶν νομιμοφρόνων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς

εἰσήγαγεν εἰς τὸ νομοσχέδιον τὰς νέας τροπολογίας, ὅπως ἀρθῶσιν ἀτυχεῖς παρεξηγήσεις, κακῶς γεννηθεῖσαι. Ἂν ἐπρόκειτο, λέγει, περὶ ἐξεγέρσεως, δὲν θὰ ἐλάμβανε ταύτην ὑπ' ὄψιν, διότι εἶχε καὶ ἔχει ὅλην τὴν δύναμιν νὰ πατάξῃ ταύτην ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** συνεχίζων, παρατηρεῖ ὅτι ἀκριβῶς αἱ νέαι τροποποιήσεις ἐχειροτέρευσαν τὴν κατάστασιν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐγέννησαν παρ' αὐτῷ συμπτώματα ἀπειθαρχίας, λέγω τῆς ἰδέας τοῦ δισυποστάτου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἰσάγεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου. Θὰ προὐτίμα διὰ τοῦτο ὅτως τὸ Σῶμα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, καίτοι ἀναγνωρίζει ὅτι οὐσιαστικῶς ἡ θέσις αὐτοῦ εἶναι νὰ ὑπάγηται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς Σῶμα ἔχον ἀποστολὴν τὴν φρούρησιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Χώρας Καταλήγων, λέγει ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, διότι θέλει χρησιμεύσει πρὸς παράλυσιν καὶ οὐχὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ κ. **Γ. Ἀλεξάνδρου** λέγει ὅτι τὸ Κράτος οὐδέποτε εἶχεν, οὔτε ἀστυνομίαν οὔτε χωροφυλακήν. Ζητεῖ δὲ ἂν οὐχὶ τὴν ὁλοσχερῆ κατάργησίν της, τοὐλάχιστον τὴν πλήρη ἀνακαίνισίν της. Καὶ τονίζει ὅτι μολονότι ἡ χωροφυλακὴ εἶναι Σῶμα ἀσφαλείας, ἀποστέλλονται πεζοὶ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, ὁσάκις πρόκειται νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἀσφάλεια. Προτείνει τὸν κονταρτισμὸν εὐζωνικῶν ταγμάτων ἀσφαλείας εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν.

Ὁ κ. **Σ. Σωτηριάδης** ἀπορεῖ πῶς ἐγεννήθη τόσον ζωηρὰ συζήτησις διὰ ζήτημα μὴ παρέχον στάδιον συζητήσεως. Δικαιολογεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑποχωρήσαντα εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ ἐπείσθη περὶ τῆς ὀρθότητος αὐτῶν. Ἐπομένως δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ὑπόνοια τοῦ κ. Μπουσίου ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπιέσθη.

Ν. Στράτος. Συνήθισα, ἀφ' ἧς εὑρίσκομαι ἐν τῇ Αἰθούσῃ ταύτῃ, δηλαδὴ ἐπὶ 20 συναπτὰ ἔτη, νὰ εἶμαι κοινοβουλευτικὸς κατ' ἐξοχὴν καὶ νὰ σέβωμαι τὸ δικαίωμα τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ δικαίωμα τῶν μελῶν αὐτῆς. Δὲν δύναμαι νὰ παράσχω τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ τις δι' ἐμὲ ὅτι δὲν δύναμαι νὰ πεισθῶ εἰς ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ἤθελον θεωρήσει ὡς ὀρθά. Τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἀρχὴν τὴν ὑπαγωγὴν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὴν ἄσκησιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ Σώματος τούτου. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι σεβαστὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. συζητητέον δὲ εἶναι τὸ ζήτημα μέχρι τίνος σημείου θὰ ἐξικθῇ τὸ δικαίωμα τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ Σώματος τούτου. Ἐν ταῖς λεπτομερείαις εν τούτοις ἐνόμιτα οτι ἠδυνάμην νὰ συμφωνήσω πρὸς τας γνωμα, τῶν κ. Συναδέλφων, τὰς ὁποίας εὕρισκον λογικὰς καὶ ὀρθὰς καὶ μετὰ πεποιθήσεως καὶ εἰλικρινείας διατυπουμενας. Ἐὰν ἔπραττον ἄλλως, θὰ ἤμην ἀνάξιος ὑπουργὸς Κοινοβουλευτικοῦ Κράτους Τοιοῦτον δὲ τιτλον δεν διεκδικῶ.

Ὁ κ. **Σ. Σωτηριάδης** εἰσερχόμενος εἰς τὸ κύριον θέμα ὑποστηρίζει οτι τὸ Σῶμα τῆς χωροφυλακῆς εἶναι διφυες. Ὡς ὄργανον τῆς δημοσίου ἀσφαλείας πρεπει νὰ ὑπάγηται εἰς την πειθαρχικὴν εξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφοῦ οὗτος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἡ ἔλλειψις δὲ τοιαύτης πειθαρχικῆς ἐξουσίας θὰ τὸ ὑστέρει τοῦ μόνου ὅπλου, ὅπως ἐπιβλιθῇ ἐπὶ τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίου τάξεως, διὰ τὰς παραλείψεις τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνος. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς ἀνῆκον εἰς ἔνοπλον Σῶμα ὑπαγόμενον εἰς τους στρατιωτικοὺς κανονισμούς, εὔλογον εἶναι διὰ τὰ καθαρῶς στρατιωτικὰ παραπτώματα νὰ ὑπάγηται εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐπομενως ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ παραπτώματος ἐδει νὰ ρυθμισθῇ ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἑκατέρου τῶν ὑπουργῶν. οἱθότατα δε εἰς τὴν ἀντιληψιν ταύτην τῆς Ἐπιτροπῆς προσεχώρησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ κ. **Γ. Ἀναστασόπουλος**, ὡς μελος τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου, ὑποστηριζει διὰ μακρῶν τοῦτο ὡς ἐτροποποιήθη. Ἀπαντῶν εἰς τον κ. Γ. Μπούσιον λέγει ὅτι ἡ γνῶσις τῶν νόμων περι χωροφυλακῆς θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνάπτυξιν θεωριῶν νομικῶς καὶ πραγματικῶς ἀτυστάτων. Ἡ Χωροφυλακὴ ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἔχει διφυᾶ χαραχτῆρα, «Στρατιωτικοῦ Σώματος», ὑπαχθέντος εἰς στρατιωτικὴν πειθαρχίαν καὶ στρατιωτικὴν δικαιοσύνην διὰ παραβάσεις καὶ ἀδικήματα κα-

θαρῶς στρατιωτικά, καὶ Σώματος τῆς Δημοσίου τάξεως, ὑπάγομεν ν ἐκτοτε εἰς τὴν κοινὴν ποινικὴν δικαιοσύνην διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν ἔργων. Ἡ μεταβίβασις δὲ μέρους τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας εἰς τὸν πολιτικὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοσίου Ἀσφαλείας, ὅστις εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἶναι ποδῶν ὑπηρετοῦσα τὴν Δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ οὐδαμῶς θίγουσα τὴν στρατιωτικὴν ἰδιότητα τῆς χωροφυλακῆς τοὐναντίον εὐρίσκουσα τὴν σκοπιμότητα τοῦ ἔργου ὑπὲρ τῆ ἐνεπιστεύθη ἡ Πολιτεία. Παράδοξον δὲ πῶς ἀνησύχησε, ὡς καὶ Καλαντζάκις, ἐσύγχυσε τὰ ὅρια τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων. Ἰδὼν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέτρεψε τὴν ἄσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μίαν ν ἑκάστῃ τῆς διμήνου συλλογικότητος, τοῦτο πρᾶξε διὰ τὸν λόγον ὅτι θὰ ἦτο παράδοξον, ἐνῶ οἱ ὑφισταμένοι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς δικαιοῦνται ν' ἀσκήσωσι τὴν τοιαύτην πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, νὰ ἠδυνατῆ νὰ πράξῃ τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ ἄσκησις τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας ὑφ' ὁμοσπονδιακοῦ εἶναι δικαιωμα μεταβιβαζόμενον ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς ὃν εἶχε δοθῆ τοῦτο.

Ἀρηρέσαμεν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ βαρυτέρων πειθαρχικῶν παραπτωμάτων, διότι θὰ καθίστατο ἀνέφικτος δι' αὐτὸν ἡ τοιαύτη ἄσκησις.

Καὶ ἐξαίρων ὁ κ. Ἀναστασόπουλος τὴν τοιαύτην μορφὴν τοῦ νομοσχεδίου, εἰς ἣν συμφώνησεν ὁ κ. Στράτος μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, οὐχὶ πιεσθεὶς ἀλλὰ πεισθείς. Καταλήγει, λέγων ὅτι πολὺ δὲ περισσότερον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ πίεσις ὑπ' ἐκείνων δηλαδὴ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, οἵτινες περιέπιπτον μετὰ ζήλου τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα τοῦ Σώματος καὶ καυχώνενοι διὰ τοῦτο, θὰ ἐλησμόνουν τὴν πρώτην ἀρετὴν τοῦ στρατιώτου, ἥτις εἶναι ἡ πειθαρχία.

Ὁ κ. *Δ. Πετρακάκος* κηρύσσεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καταλύοντος τὴν ποτωπικὴν ἰδιότητα τῆς Χωροφυλακῆς. Χαίρει δ' ἐν τοσούτῳ, διότι διὰ τῆς ἐνστάσεως ἀπαρτίας ἣν ὑπέβαλε κατὰ τὴν προχθεσινὴν Συνεδρίασιν ἠναγκάσθη ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ μεταβάλῃ τὸν ὀργανισμὸν ἐπὶ τὰ βελτίω. Ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ δεύτερον ἄρθρον

πρέπει νὰ διαγραφῇ καὶ νὰ περιέλθῃ ἀκεραία οὕτως καὶ ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ κ. *Ν. Καλαναζάκος* δευτερολογῶν, ἐπικρίνει τὸ δεύτερον ἄρθρον διὰ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν. ἥτις δίδεται δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ κ. *Ἀντ. Βιτάλης* καλεῖ τοὺς ἀντιρρήτας κατὰ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ἐξυπτόρων δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν τῶν μεγάλων Κρατῶν, εὑρίσκει τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν καλυτέρων τῆς Εὐρώπης. Ἐπαινεῖ εἶτα τὴν διαγραφὴν αὐτῶν διότι κατορθώνουν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀστράλευσιν μεταξὺ χωροφυλακῆς καὶ ναυτοχωροφυλακῆς, καὶ συνιστᾷ ὅπως μὴ ἐπιμείνῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ τοὺς ἀποκλείσῃ ἀπὸ τὸν συστήματα αὐτῶν Διοικητήν, τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ κ. *Δ. Σουλιώτης Νικολαΐδης*, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου ὁμιλῶν καὶ ἐξηγῶν πῶς ἔχει τὸ δικαιότατον τῆς χωροφυλακῆς καὶ ὡς καὶ τινα δικαιοδοσίαν ἔχει ἑκατέρων τῶν ὑπουργῶν ἐπ' αὐτοῦ, λέγει, ὅτι ὀρθῶς ἔχει τὸ δεύτερον ἄρθρον, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δίδει ἐξουσίαν τινὰ εἰς τὸν ὑπεύθυνον διὰ τὴν τάξιν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου διατηρεῖ ὅλην τὴν Στρατιωτικὴν ἰδιότητα τοῦ Σώματος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τροποποιήσας, ὡς ἐτροποποίησε, τὸ ἀρχικὸν τοῦ νομοσχέδιον εἶναι ἄξιος ἐπαίνου.

Ὁ κ. *Ν. Κουλάνδρου* παρατηρεῖ ὅτι διὰ τῶν τροπολογιῶν τὸ νομοσχέδιον οὐδαμῶς ἐβελτιώθη. Θεωρῶν δ' ὅτι τοῦτο, οὕτω τροπολογηθέν, εἶναι πιστὸν ἐκδιασμοῦ, δηλοῖ ὅτι θέλει καταψηφίσει τοῦτο.

Ὁ κ. *Θ. Δυμπρίτης* λέγει ὅτι αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ἀποδεικνύει ὅτι τοῦτο ἔδει νὰ ὑπάγηται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦτο νὰ ἔχῃ τὴν πλήρη διαχείρισιν αὐτοῦ. Παρατηρῶν δ' ὅτι ἡ χωροφυλακὴ ἀνεπτύχθη κατὰ τρόπον δυσανάλογον ἐν τῇ Χώρᾳ, φρονεῖ ὅτι ὁ πλεονασμὸς οὗτος δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἂν τὸ Σῶμα ὑπήγετο ἀνέκαθεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπωπτεύετο παρ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδή, προστίθετε, πρόκειται περὶ ἐνόπλου δυνάμεως, ἥτις ὡς πᾶσα στρατιωτικὴ δύναμις ἔχει ἀνάγκην στρατιωτικῆς πειθαρ-

χίας, καὶ πειθαρχίας τοῦ στρατῶνος, νομίζει ὅτι ὡς πρὸς τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τὸ Σῶμα δέον νὰ ὑπάγηται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, νὰ ἔχῃ δὲ ἐπ' αὐτοῦ πᾶσαν δικαιοδοσίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παραβάσεως ζητημάτων καθαρῶς ἀστυνομικῶν.

Ὁ κ. *Χ. Μητσόπουλος* λέγει ὅτι ἡ πρὸς τὸ ὀρθότερον, παλινδρομία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τιμᾷ αὐτόν, διότι ἡ λόγῳ πείσματος ἐμμονὴ εἰς τὸ σφάλμα εἶναι ἴδιον μόνον τῶν μικροπολιτικῶν. Τὸ διφυὲς τῆς δημιουργουμένης ἁρμοδιότητος ἐπὶ τῆς χωροφυλακῆς ὑπὲρ δύο Ὑπουργῶν, τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, πεποιθεν ὅτι δὲν θὰ μετατραπῇ εἰς σύστημα διπροσώπων ἐριδων καὶ συγκρούσεων, ἀφοῦ φαντάζεται ὅτι πατριῶται καὶ λογιοὶ ἄνθρωποι θὰ ἦναι καὶ οἱ δύο Ὑπουργοί. Τὸ θέμα ὅμως ἔχει τὴν ἑξῆς βάσιν· Ποῦ ἀνήκει ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς ἡ χωροφυλακικὴ ἐξουσία; Εἶναι τὸ στρατιωτικὸν Κράτος ἐν χώρᾳ τινί, τὸ ὁποῖον δανείζει τὴν χωροφυλακὴν ὡς ἔνοπλον δύναμιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν Ἀρχὴν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἢ εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ Χώρα, ἥτις δανείζει τὴν δύναμιν τῆς ἐσωτερικῆς της ἀσφαλείας εἰς τὸ Στρατιωτικὸν κράτος διὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἀνάγκην, ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν κατὰ ἐχθροῦ; Ἡ ἔννοια τῆς παλαιοτέρας Πολιτείας, τῆς μοναρχικῆς, εἶναι ἡ πρώτη· κατ' αὐτὴν ἡ χωροφυλακὴ εἶναι παράρτημα τοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ἡ νέα Πολιτεία ἐννοεῖ τὴν χωροφυλακὴν οὐχὶ τμῆμα ἢ παράρτημα στρατοῦ, ἀλλὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἁρμοδιότητος ἔνοπλον ἐξουσαν. Ἀναμφισβητήτως καὶ ἐδῶ καὶ πανταχοῦ μίαν ἡμέραν ἡ χωροφυλακὴ θὰ γίνῃ καὶ θὰ ἀναγορευθῇ ἔνοπλος δύναμις τοῦ ἐσωτερικοῦ, ξένη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀποκλειστικῶς. Καὶ διὰ τοῦτο τὸν συμβιβασμὸν τοῦ κ. Στράτου, ἀποδεχθέντος καὶ τὴν παρουσίαν Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δὲν θεωρεῖ ἡ προσωρινότητα ταχέως ἴσως, τῆς Ἑλλάδος μελλούσης νὰ ἀποδεχθῇ τὴν πλήρη καὶ ὁριστικὴν μετατόπισιν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται, φρονεῖ ὁ ῥήτωρ, εἶναι ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς σπεύσῃ νὰ ἀπογωρίσῃ τάχιστα, ἀμέσως τὴν ἀστυφυλακὴν τῶν πόλεων, ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς χωροφυλακῆς. Ἡ χωροφυλακή,

ἀσφάλεια στερεότυπος τῆς ὑπαίθρου χώρας, δὲν δύναται νὰ κατέχῃ τὰς μεγίστας λεπτότητας τῆς ἐπιβλέψεως τοῦ ἄστεως καὶ τῆς ἀσφαλείας του. Καὶ εἶναι καὶ ὄργανον αὐταρχίας ἡ χωροφυλακή. Ὁ αἱμοβόρος τύραννος Βενιζέλος, ἐὰν δὲν εἶχεν εἰς χεῖρας του Χωροφυλακήν, δὲν θὰ κατώρθου νὰ ριζώσῃ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ὠργανωμένη βία τῆς χωροφυλακικῆς δυνάμεως τὸν ἐκάθισεν εἰς τὸν τράχηλον τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸν κρατήσεν. Καταλήγων ὁ κ. Μητσόπουλος πλέκει ἐγκώμιον πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, τὸν στρατηγὸν Τρουπάκην, καὶ ὑπενθυμίζει ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἰταλίᾳ, εἶχε πολλάκις ἐπαινέσει αὐτὸν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτε τότε ὁ κ. Τρουπάκης εἶχεν μεταβῇ εἰς Ρώμην χάριν μελετῶν.

Δ. Πετρακάκος. Κύριε Πρόεδρε, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς αὐτοτελείας τῆς χωροφυλακῆς καὶ θελων νὰ προλάβω τὴν μετατροπὴν ταύτης εἰς ὄργανον φατρίας, ὑποβάλλω μετ' ἄλλων συναδέλφων ἔνστασιν ἀπαρτίας, ἵνα τὸ νομοσχέδιον συζητηθῇ ἐν πληθούσῃ Συνελεύσει.

Πρόεδρος. Ὑπεβλήθη πρότασις περὶ μὴ ἀπαρτίας, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν κ. κ. Γ. Μπουσίου, Δ. Πετρακάκου, Ν. Κουλάνδρου, Γ. Πῶπ καὶ Γ. Χλωροῦ.

Παρακαλῶ νὰ ἔλθωσι δύο ψηφολέκται, ὧν ὁ ἕτερος ἐκ τῶν ὑπογραφάντων τὴν ἔνστασιν.

Προσέρχονται ὡς ψηφολέκται οἱ κ. κ. ***Δ. Πετρακάκος*** καὶ ***Ἠλ. Μπασδέκης*** καὶ ἄρχεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν ἡ ἀναγνωσις τοῦ καταλόγου. Περατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως, ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι εὑρίσκονται παρόντες 139 πληρεξούσιοι. Ἑπομένως ἡ Συνέλευσις εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συνεχίζει τὴν νομοθετικὴν αὐτῆς ἐργασίαν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὸ ἄρθρον 3, 4, ὡς καὶ τὸ 5ον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 ὁ κ. ***Ἀγγελλόπουλος*** ζητεῖ ὅπως μὴ ἔχῃ δικαιοδοσίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῆς μεταθέσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Ἡ δικαιοδοσία αὕτη δέον ν' ἀνήκῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, διότι ἄλλως, περιερχομένη καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἑκάστοτε Ὑπουργῶν, θὰ γεννήσῃ γενικὴν παράλυσιν τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς.

Ὁ κ. ***Ν. Στράτος*** ἀπαντᾷ, ὅτι δὲν πιστεύει νὰ εἶναι

τόσον ταπεινοὶ οἱ ἑκάστοτε Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ κάμωσι κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας των.

Ὁ κ. **Ν. Καλαντζάκος** λέγει ὅτι, ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁρμώμενος κατεπολέμησε τὸ νομοσχέδιον, διότι φρονεῖ ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἐξουσία τῆς κινήσεως τῆς Χωροφυλακῆς περιέρχεται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καθίσταται δὲ οὕτω ἡ χωροφυλακὴ ὄργανον αὐτοῦ ἐπικίνδυνον κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** λέγει ὅτι, κατὰ τὰς ἐκλογὰς πᾶσα μετακίνησις χωροφυλακῆς γίνεται τῇ ἀπορράσει ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὅλον.

Ἐπὶ τοῦ 7ου ὁ κ. **Α. Μάτεσις** προτείνει ὅπως ἀντὶ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἐκ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν προσώπων ὀργανωθῇ Ἐπιτελεῖον χωροφυλακῆς, ὅπερ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ τῶν μεταθέσεων.

Ὁ κ. **Κ. Δροσόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι ἡ δημιουργουμένη ἐφεδρεία τῆς χωροφυλακῆς εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ τὸ τοιοῦτον γίνεται ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἐφεδρειῶν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ. Πρέπει νὰ τεθῇ εἰς περιορισμούς, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῶνται ἐξαιρέσεις περὶ τοῦ φόρου τοῦ αἵματος. Τὸ ναυτικὸν ἤδη ἀφαιρεῖ ἀρκετοὺς σφρυγῶντας ἐφέδρους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο κάλλιστα νὰ ἐνισχύσωσι σπουδαίως τὸ στράτευμα, ἀντὶ νὰ μετατρέπωνται εἰς χωροφύλακας. Δὲν πρέπει νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ σφάλμα τῆς ἀφαιρέσεως καὶ ἄλλων ἐφεδρειῶν τοῦ στρατοῦ.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** λέγει ὅτι, ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρον, ὥστε νὰ ὑπάρχωσιν αἱ ἀπαιτούμεναι ἐγγυήσεις, τίθενται δηλαδὴ 3 ἀξιωματικοὶ καὶ 2 πολιτικοὶ ὡς μέλη τοῦ Συμβουλίου.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 7, εἶτα τὸ 8, 9, 10, μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Χριστομάνου** ὡ, πρὸς τὸν τρόπον τῆς στρατολογίας τῶν χωροφυλάκων, τὸ 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 19, ὡς ἐτροπολογήθη μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Λεβίδη**, 20, 21 καὶ 22 ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνολικοῦ λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 10 καὶ 45' ἵνα ἐπαναληφθῇ μετὰ 1 ὥραν.

Μετὰ τὴν διακοπήν.

Ὥρᾳ 12 καὶ 15' τοῦ μετονυκτίου.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Δ. Βοκοτόπουλος** λέγει ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς φέρεται ψηφισθεῖσα εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον ἡ πρότασις νόμου «περὶ τοῦ Ἱεροῦ ἱδρύματος τοῦ ναοῦ Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ», ἣν ὁ μὲν εἰσηγητὴς αὐτῆς ἐγκατέλιπεν, οὐδεὶς δ' ἕτερος, οὐδ' ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἐζήτησε τὴν ψήφισιν αὐτῆς.

Πρόεδρος. Ἡ πρότασις αὕτη, ἀναγεγραμμένη ἐν τῇ Ἡμ. Διατάξει, ἐψηφίσθη κανονικῶς ἐκφωνηθεῖσα. Ἴσως φαίνεται θὰ ἦτθε ἀπὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ψηφίσεως.

Ὁ κ. **Κ. Πολυγένης**, (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας), λέγει ὅτι κατὰ πρότασιν αὐτοῦ ἐψηφίσθη ἡ ἐν λόγῳ πρότασις νόμου.

Ἐπικυροῦνται μετὰ τοῦτο τὰ πρακτικά.

Πρόεδρος. Ὑπὸ ἐξήκοντα πληρεξουσίων ὑπεβλήθη ψήφισμα «περὶ παροχῆς προσθέτου ἀποζημιώσεως ἀπὸ 1ης Μαΐου 1922 κατὰ τριμηνίαν δραχμῶν δύο χιλιάδων εἰς ἕκαστον πληρεξούσιον.

Πολλοὶ πληρεξούσιοι ζητοῦσι νὰ ψηφισθῇ.

Ἐρωτᾶται ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἡ Συνέλευσις ἤτις διὰ βοῆς ἀποδέχεται τὸ ψήφισμα τοῦτο, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Περὶ προσθέτου ἀποζημιώσεως τῶν πληρεξουσίων».

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Γ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψηφίζει·

Εἰς τὸ διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς 5 Φεβρουαρίου 1921 καθορισθὲν ποσὸν τριμηνιαίας ἀποζημιώσεως τῶν πληρεξουσίων, προστίθενται δραχμαὶ δύο χιλιάδες (2000) δι' ἑκάστην τριμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1922».

Πρόεδρος. Ἐξακολούθησις τῆς β' συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀγροτικοῦ νόμου».

Ἄρθρον 3 ἀναγινώσκεται).

Ὁ κ. **Α. Χριστομάνος** φρονεῖ ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ κήπου πρέπει νὰ μείνῃ ἀναπαλλοτρίωτος, ὅση δήποτε καὶ ἂν εἶναι,

ερώτων ἐν τῷ ἐδαφίῳ ϐ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2 δὲν ἀπαλλοτριοῦνται ἐκτάσεις περιτευμέναι δι' ἀμπέλων κλπ. διαφόρων φυτειῶν.

Δ. Γούναρης. Κύριε τὴν δήλωσιν καὶ παρακαλῶ νὰ γραφῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι «ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἐδάφ. 1 περιορισμὸς τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐξαιρουμένου κήπου εἰς 20 τὸ πολὺ στρέμματα, δὲν τροποποιεῖ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. ϐ, καθ' ἣν ἐξαιροῦνται αἱ ἐκτάσεις αἱ περιτευμέναι κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὁριζόμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδάφ. ϐ ὁσαισδήποτε καὶ ἂν ὦσι.

Τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφ. 1 ἀποβλέπει εἰς ἔκτασιν ἡ ὁποία δὲν εἶναι περιτευμένη, λ. χ. εἶναι λαχανόκηπος ἀσκεπής».

Τὴν δήλωσιν ταύτην νὰ ἐρωτηθῇ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ ὡς ἀπόφασιν αὐτῆς, καὶ ἡ Συνέλευσις.

Ἡ Συνέλευσις ἐρωτωμένη ἀποδέχεται τὴν δήλωσιν ταύτην.

Ὁ κ. ***Α. Χριστομάνος*** συνεχίζων τὰς παρατηρήσεις του, ἐξετάζει ἀδεια τῆς Συνελεύσεως, τὸ 4ον ἄρθρον, οὗτινος εὑρίσκει ἄδικον τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 καθιερουμένην ἐξαίρεσιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς νομοὺς Τρικκάλων καὶ Λαρίσης περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἐφαρμογῆς ἐν αὐτοῖς μέχρι τοῦ 1925 τοῦ νόμου 2521, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον καθίσταται καταφανεστέρα ἡ ἀδικία, ἐκ τοῦ 4 ἐδαφίου, ὅπερ ὁρίζει ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐκείνων, ἐφ' ὧν δὲν ἐφηρμόσθη ὁ νόμος 2521, ὅπερ συνέβη ἀκριβῶς, διότι οἱ ἰδιοκτῆται τούτων ἦσαν βενιζελικοί.

Ὁ κ. ***Δ. Γούναρης*** λέγει ὅτι δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν ὅπως διαγραφῇ ἡ διάκρισις αὕτη ἂν ἐδέχοντο τοῦτο οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῶν κ. Πληρεξουσίων.

Οἱ κ. κ. ***Δ. Μπούσδρας*** καὶ ***Δ. Κουκουλέτσος*** ὑποστηρίζουσι τὴν ἀνάγκην τῆς παραμονῆς.

Ὁ κ. ***Δ. Μπούσδρας*** ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου προτείνει ὅπως μετὰ τὴν λέξιν «περιβόλου» «τεθῇ εἰμὴ ὅταν ἡ ἀπαλλοτρίωσις εἶναι ὁλική», καὶ ἀναπτύσσει εὐρέως τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς ταύτης. Συνεχίζων, φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀσαφὲς τὸ ἄρθρον, καθόσον δὲν ὁρίζεται ἐν τῷ σχετικῷ μέρει τίς εἶναι ὁ ἀρωγός; νὰ κρίνῃ ἂν δὲν πρέπει ν ἀπαλλοτριωθῶσιν αἱ εἰς Μονὰς ἀνήκουσαι γαῖαι περιτευμέναι, ἐφόσον εἶναι ἀναγκαῖαι.

Ἐπίσης φρονεῖ ὅτι γεννᾶται ἀσάφεια ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑδρομύλους καὶ τὰ ἐκ τῶν ῥεόντων ὑδάτων πηγάζοντα δικαιώματα δουλείας.

Ὁ κ. ***Δ. Γούναρης*** παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 29.

Ὁ κ. ***Δ. Μπούσδρας*** συνεχίζων ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἐδαφίου 3, ἀποκρούει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Χριστομάνου καὶ συνιστᾷ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 2521 μέχρις οὗ γίνῃ ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

Ὁ κ. ***Γ. Μπούσιος*** ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου λέγει ὅτι ἡ διάταξις, ἡ φαινομενικῶς εὐεργετική ὅτι δὲν ἀπαλλοτριοῦνται τὰ κτίρια τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου, εἶναι ἐπιβλαβὴς καὶ διὰ τὸν ἰδιοκτήτην καὶ διὰ τὸν συνοικισμόν, διὸ προτείνει, ὅπως τὸ 1 ἐδάφιον ἀντικατασταθῇ ὡς ἑξῆς·

«Ἐν περιπτώσει ὁλοκληρωτικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτήματός τινος, ἀπαλλοτριοῦται ὑποχρεωτικῶς καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κτήματι κτίρια, τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ διευθυντοῦ του κτήματος μετὰ τῶν παρακτημάτων αὐτῶν σταύλων, περιβόλου καὶ κήπων, ὡς καὶ τῶν ἀραιῶν καὶ μεμονωμένων δενδροφυτειῶν. Τὰ κτίρια ταῦτα καὶ κῆπος ἐκτάσεως μέχρις 20 στρεμμάτων παραμένουσιν ἀναπαλλοτρίωτα, ἐὰν ἡ περιπτώσει ἤθελεν ἀρεθῇ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἡ ἀνωτέρω ὁριζομένη ἔκτασις πρὸς αὐτοκαλλιέργειαν».

Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ 3 ἐδαφίου παρατηρεῖ ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς Συνελεύσεως τῶν χωρικῶν, ἐφόσον δὲν εἶναι δικαίωμα δουλείας ἀλλὰ πηγάζει ἐκ κοληγικῆς σχέσεως ἐπιβάλλει ἵνα ἡ διάταξις αὕτη ἀπαλειφθῇ καὶ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς ἑξῆς·

«Μετὰ τὴν δι' ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν διάλυσιν τῆς πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην μορτιτικῆς σχέσεως των, παύει αὐτοδικαίως πᾶν δικαίωμα τῶν γεωργῶν κατ' ἔθιμον ἢ κατὰ σύμβασιν κρατῆσαν περὶ ξυλεύσεως καὶ βοσκῆς ἐπὶ τοῦ ἀναπαλλοτριώτου μέγοντος δάσους, λειβαδίου καὶ λοιποῦ μέρους τοῦ κτήματος».

Ἐπὶ τοῦ 4ου ἄρθρου προτείνει. ὅπως ὁ νόμος 2521 παύσῃ ἐφαρμοζόμενος μετὰ τὴν ἐρετεινὴν ἐσοδείαν τροποποιουμένου τούτου ὡς ἑξῆς·

«Οἱ ἐντὸς τῶν κηρυχθέντων καὶ κηρυσσομένων διὰ Β.

Διατάγματος ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων καλλιεργοῦντες μορτῖται καὶ λοιποὶ καλλιεργηταί, οἱ καταβάλλοντες εἰς εἶδος τὸ δικαίωμα χρήσεως, μέχρι τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτοὺς τῆς νομῆς τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, ἐξακολουθοῦσι καταβάλλοντες εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐνοικιαστὴν τὸ ἀνέκαθεν κατ' ἔθιμον ἢ κατὰ σύμβασιν καταβαλλόμενον παρ' αὐτῶν ποσοστὸν τῶν προϊόντων των. Ἐφ' ὅσων κτημάτων ἔτυχεν ἐφαρμογῆς ὁ νόμος 2521, θὰ ἐφαρμοσθῇ οὗτος καὶ διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν, κατόπι τῆς ὁποίας παύει γενικῶς ἡ ἐφαρμογή του».

Ὁ κ. ***Δ. Γούναρης*** λέγει ὅτι ἐκ τῶν προτάσεων ἐπὶ τοῦ 3ου ἄρθρου οὐδεμίαν δύνανται νὰ δεχθῇ.

Ἐπὶ τοῦ 4ου ἄρθρου, ἀποκρούων τροπολογίαν τοῦ κ. ***Γ. Σχοινᾶ***, ὅπως προστεθῇ ὅτι ἐλαττοῦται τὸ γεώμορον κατὰ 1|10, καὶ ἂν ὁ ἰδιοκτήτης καταβάλλει τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων τῆς ἀγρορολοτικῆς, τροπολογεῖ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 4ου ὡς ἑξῆς.

Μετὰ τὴν λέξιν «καταβαλλομένου» προστίθεται·

«Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παρέχῃ τὸν σπόρον λαμβάνων αὐτὸν ἐκ τοῦ προϊόντος, ἐκ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τούτου λαμβάνει ὁ ἰδιοκτήτης τὸ τρίτον, τότε τὸ γεώμετρον ἐλαττοῦται κατὰ τὸ 1/3».

Τοῦτο λέγει ἐπιβάλλεται, λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν τῆς καλλιεργείας.

Ἀποδεχόμενος ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 3 τὰς προτάσεις τῶν κ.κ. ***Ν. Καλέλη*** καὶ ***Ε. Γαρουφαλιᾶ***, ὅπως προστεθῇ ἐν τούτῳ καὶ ἡ Ἤπειρος, καὶ τοῦ κ. ***Ι. Χρηστάκη***, ὅπως προστεθῇ ἡ Φλώρινα, τροπολογεῖ τὸ ἐδάφιον 3 ὡς ἑξῆς·

«Εἰς τοὺς νομοὺς Τρικκάλων, Λαρίσης, Φλωρίνης καὶ Ἠπείρου ἐξακολουθεῖ ἰσχύων ὁ νόμος 2521 τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 § 3 τοῦ νόμου τούτου τριετοῦς προθεσμίας παρατεινομένης εἰς πενταετῆ καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 § 2 αὐτοῦ ὁλικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἐξευρισκομένης κατὰ τὸν παρόντα νόμον. Εἰς τοὺς λοιποὺς νομοὺς κ.λ.π. ὡς ἔχει».

Ἐν τῷ 4 ἐδαφίῳ, εἰς τὸ τέλος καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται «εἰς πᾶσαν τὴν χώραν ἐκτὸς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος πλὴν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου, ὅπου τίθενται ἐν ἰσχύι καθ' ὡρισμένας περιφερείας διὰ Β. Διαταγμάτων ἐφάπαξ ἐκδιδομένων κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

Ὁ κ. ***Ν. Γερμανὸς*** ὁρονεῖ ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ,

ρυθμίζοντα προσωρινῶς τὰς σχέσεις ἰδιοκτήτου καὶ κολλήγων, δύναται νὰ ρυθμισθῇ καὶ ἡ περίπτωσις τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα καλλιεργοῦνται μὲν ὑπὸ κολλήγων, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου ἐνασκεῖ διάμεσος μισθωτής, ὁριζομένου ὅτι αἱ συμβάσεις αὗται τῆς μισθώσεως διαλύονται.

Δ. Γούναρης. Τοῦτο εἶναι ὁλόκληρος θεσμός, ὅστις δὲν δύναται νὰ ρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου. Ὑποβάλλατε ἰδίαν πρότασιν νόμου.

Περατωθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄρθρων 3ου καὶ 4ου τίθενται εἰς ψηφοφορίαν ἑκάστη χωριστὰ αἱ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄρθρων αὐτῶν διάφοροι τροπολογίαι, αἵτινες ἀπορρίπτονται, ἐρώσον δὲν περιελήφθησαν ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γούναρη ἐπενεχθείσαις τροπολογίαις.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 3 καὶ τὸ ἄρθρον 4ον ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5ου ὁ κ. ***Δ. Γούναρης*** ἀναγινώσκει τὰς ἐπενεχθείσας τροπολογίας ἐχούσας οὕτως· Ἐν τῷ Β ἐδαφίῳ τῆς 1 § μετὰ τὴν λέξιν «κτήματι», τίθεται «μονίμως». Ἐν τῷ ἐδαφίῳ Δ' καὶ εἰς τὸ τέλος «κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις» καὶ ἐπεξηγεῖ ὅτι αἱ διακρίσεις τῶν ἐπιμόρτων κληρούχων ἔγιναν μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει ἐπαρκὴς ἔκτασις.

Ὁ κ. ***Περ. Ἀργυρόπουλος*** ἀναπτύσσει τροπολογίαν του, ὅπως εἰς τὸ ἄρθρον 5ον προστεθῇ, μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον· «Δύνανται νὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς ἕκαστον κτῆμα τὰ ἑξῆς κατὰ σειρὰν προτιμήσεως πρόσωπα κατὰ κατηγορίας καὶ διακρίσεις» ἡ ἀκόλουθος διάταξις.

«Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν θανόντων ἐν πολέμῳ καὶ εἰς τοὺς ἀναπήρους πολέμου παρέχεται εἰς τὰ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα δωρεὰν κλῆρος 10 στρεμμάτων δι' ἀποκατάστασιν αὐτῶν, ἐφόσον κατοικοῦσιν εἰς συνοικισμὸν τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι λαμβάνουσι μέρος εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κτήματός τινος.

Ὁ κλῆρος οὗτος ἀποκαλεῖται «κλῆρος ἐθνικῆς τιμῆς» εἶναι ἀνεπαλλοτρίωτος καὶ παραμένει εἰς τὴν οἰκογένειαν, μεταβιβαζόμενος εἰς τοὺς ἄρρενας κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας. Τοῦ τοιούτου κλήρου δικαιοῦνται ἀδιακρίτως οἵ τε εὔποροι καὶ ἄποροι.

Τῶν κατωτέρω δικαιούχων προτιμῶνται κατ' ἀπόλυτον

προτερχιότητα δικαιούμενοι κλήρου γεωργικού ή επαγγελματικού.

α') Ο πατήρ ή η χήρα μήτηρ θανόντος εν πολέμω, εάν ούτος ήτο άγαμος ή εν χηρεία άνευ τέκνων.

β') Η σύζυγος θανόντος εν πολέμω ή τα τέκνα αυτού ορφανά μητρός. Εάν η μήτηρ χήρα θανόντος εν πολέμω προέλθη εις νέον γάμον, ο κλήρος περιέρχεται εις τα τέκνα.

γ') Οι ανάπηροι πολέμου οι έχοντες αναπηρικότητα, από 80 ο/ο μέχρι 100 ο/ο. Δύνανται δ' ούτοι να εκμεταλλεύωνται τους κλήρους αυτών δι' ενοικιάσεως.

Το εδάφιον 8 του αυτού άρθρου του, τροποποιείται ως ακολούθως:

«Μεταξύ των δικαιούχων της αυτής κατηγορίας και διακρίσεως προτιμώνται οι τραυματισθέντες εις τους από του 1897 και εντεύθεν πολέμους, ως και οι τιμηθέντες διά του Πολεμικού Σταυρού ή του Αριστείου Ανδρείας».

Αναπτύσσει δε διά μακρών τους λόγους δι' ούς πρέπει να γίνη δεκτή η τροπολογία αύτη.

Ο κ. **Δ. Γούναρης** απαντών λέγει ότι περί των προσώπων τούτων λαμβάνεται μέριμνα εν τη § 8 εις ην ήδη προσθέτει «και οι κληρονόμοι των πεσόντων», όπερ νομίζει ότι θεραπεύει το πράγμα.

Επί της δωρεάν παραχωρήσεως κλήρου νομίζει ότι τούτο θα ηδύνατο να ορισθή δι' ιδιαιτέρου νόμου.

Ο κ. **Γ. Μπούσιος** αναπτύσσει τροπολογίαν του επί του όλου άρθρου, όπερ φρονεί ότι δέον να τροποποιηθή ώς εξής:

«Εις έκαστον κατά τα άνωτέρω απαλλοτριούμενον κτήμα αποκαθίστανται προ παντός άλλου και απαραιτήτως οι εν τω κτήματι κατοικούντες επίμορτοι καλλιεργηταί, οι αποτελούντες γεωργικήν οικογένειαν, ήτοι· α') έγγαμοι άρρενες ενήλικοι· β') άγαμοι άρρενες ενήλικοι, στερρούμενοι γονέων· γ') χήροι μετά ή άνευ τέκνων· δ') ανήλικα ορφανά πατρός, εκπροσωπούμενα υπό της μητρός των και ε') ανήλικα ορφανά γονέων, εκπροσωπούμενα υπό του κηδεμόνος των.

Μετά την ως άνω αποκατάστασιν των εγκατοίκων μορτιτών και τον διαχωρισμόν του εις την ιδιοκτησίαν αφιερωμένου ελαχίστου, κατά τα εν άρθρω 2 οριζόμενα, δύνανται επί της περισσευούσης εκτάσεως του απαλλοτριουμένου κτήματος να εγκατασταθώσι κατά σειράν προτιμήσεως.

α') Οι μη επίμορτοι καλλιεργηταί, κατοικούντες μονίμως

εν τω κτήματι από πενταετίας, έχοντες τα κατά το άρθρον 8 γεωργικά έρεδια και αποτελούντες γεωργικήν οικογένειαν, κατά τας ανωτέρω περί επιμόρτων διακρίσεις.

β') Οι μορτίται καλλιεργηταί, όμορων κτημάτων, εφόσον δεν ήθελεν επαρκέσει το εν ω κατοικούσι κτήμα προς αποκατάστασίν των.

γ') Οι μετά το 1910 απομακρυνθέντες του κτήματος έγγαμοι επίμορτοι καλλιεργηταί αυτού, οίτινες εξακολουθούντες αδικαίως να καλλιεργώσιν εις έτερον κτήμα, εφόσον δεν ήθελεν είσθαι δυνατή η εν αυτώ εγκατάστασις των.

δ') Οι μη επίμορτοι έγγαμοι καλλιεργηταί όμορων απαλλοτριωθέντων ή διανεμηθέντων υπό του Δημοσίου κτημάτων και έχοντες τα κατά το άρθρον 8 γεωργικά έρεδια, εφόσον δεν ήθελεν είσθαι δυνατή η εις ο κατοικούσι κτήματα εγκατάστασίς των.

ε') Οι εις περίοικα χωρία κατοικούντες και καλλιεργούντες εν τω κτήματι, αποτελούντες γεωργικήν οικογένειαν και μη κεκτημένοι εις το χωρίον των κλήρον γης ίσον προς τον παραχωρούμενον εις τους λοιπούς αποκαθισταμένους δικαιούχους.

Έδαφ. 2. Διατηρείται ως έχει, με την εξής διαρρύθμισιν εις το τέλος:

«Οι μεν κριθέντες απαραίτητοι διά τας ανάγκας του συνοικισμού υπό της Επιτροπής απαλλοτριώσεως μετά των εγκατοίκων μορτιτών, οι δε λοιποί μετά την αποκατάστασιν των λοιπών δικαιούχων.»

Έδαφ. 3. Να διαγραφή.

Έδαφ. 4. Διατηρείται, απαλειφομένης της τελευταίας περικοπής «ώς και των μελών της οικογενείας των κατά το άρθρον 8 § 3.»

Έδαφ. 5. Να διαγραφή, διότι περιλαμβάνεται εν τη 1 §.

Έδαφ. 6, 7, 8, 9. Διατηρούνται.

Έδαφ. 10. Να διαγραφή, καθόσον νομίζει ότι δεν συμφέρει γεωργικώς να δοθή τιμήμα κλήρου εις υπερήλικας, μη δυναμένους, ούτε αυτοπροσώπως ούτε διά μελών της οικογενείας των να καλλιεργώσι τούτο. Δύνανται, λέγει, να δοθήσι αυτούς αποζημίωσίς τις.

Έδαφ. 11, 12, 13. Διατηρούνται.

Ο κ. **Δ. Γούναρης** απορρίπτων τας τροπολογίας ταύτας, ειδικώς υποστηρίζει ότι, όσον αφορά εις τους υπερήλικας,

οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει νὰ μείνῃ τὸ παραχωρηθησόμενον αὐτοῖς, μικρὸν ἄλλως τε, τμῆμα ἀκαλλιέργητον, καθόσον λόγῳ τῆς παρατηρουμένης παρὰ τοῖς ἀγρόταις ἀλληλεγγύης, θὰ τὸν συνδράμωσιν εἰς τοῦτο οἱ συγγενεῖς, οἱ γείτονες, οἱ συγχωρικοί.

Ὁ κ. **Δ. *Μπούσδρας*** ὑποστηρίζει ὅπως ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου περὶ τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἐγγάμους καλλιεργητὰς ἐπεκταθῇ γενικῶς ἢ τοὐλάχιστον ἐν τῷ νομῷ Τρικκάλων, καὶ ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τοὺς λόγους οἵτινες ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

Ὁ κ. **Δ. *Γούναρης*** προσετέθη δευτέρα διάταξις ἐν τῷ ἐδαφίῳ Η, δι' ἧς δύναται ἡ διάταξις αὐτοῦ νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. Διαταγμάτων καὶ εἰς ἑτέρας περιφερείας, προκειμένου ὅμως περὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, μονὰς, εὐαγῆ ἱδρύματα ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἢ ἰδιοκτήτας διαμένοντας μονίμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Πέρα τούτου οὐδὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ.

Συνεχίζων ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ 3 ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου προσθήκην δι' ἧς δὲν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποκαταστάσεως, καίτοι μὴ καλλιεργηταί, ἢ ἄγαμοι οἱ ἐν τῷ στρατῷ ἀπὸ 1918 τοὐλάχιστον ὑπηρετήσαντες ἢ ὑπηρετοῦντες.

Ὁ κ. **Δ. *Μάτεσις*** ἐπὶ τοῦ 13 ἐδαφίου προτείνει τροπολογίαν καθ' ἣν ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων καὶ μένουσιν ἰσχυραὶ αἱ δυνάμει δημοσίων ἐγγράφων καταρτισθεῖσαι συμβάσεις ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν, ἐφόσον δι' αὐτῶν δὲν παραβλάπτονται τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου παρεχόμενα εἰς τοὺς ἀποκατασταθησομένους καλλιεργητὰς δικαιώματα.

Ὁ κ. **Δ. *Γούναρης*** λέγει ὅτι δὲν δέχεται νὰ τεθῇ τοῦτο εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὅτι ἀπόκειται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν, ἂν αἱ τοιαῦται συμβάσεις δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν ψηφιζόμενον νόμον νὰ ἐγκρίνῃ ταύτας,

Συνεχίζων ὁ κ. Γούναρης προσθέτει ἐν τῷ ἐδαφίῳ Θ διάταξιν, ὅτι «διὰ Β. διαταγμάτων δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ τὰς Νέας Χώρας ὅτι οἱ ἐκ τῶν κατηγοριῶν Α Ζ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν στρατὸν, εἴτε πάντες εἴτε ὡρισμένων κατηγοριῶν, προτιμῶνται κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος** ἐπὶ τοῦ 12 ἐδαφίου φρονεῖ, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ θεωρεῖται ὡς αὐτοκαλλιέργεια ἡ ἐπὶ μισθώματι ἀντὶ χρημάτων ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου καλλιέργεια.

Περατωθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 τίθενται εἰς ψηφοφορίαν ἑκάστη χωριστὰ αἱ ἐπὶ τούτου διάφοροι τροπολογίαι, αἵτινες ἀπορρίπτονται ἐφόσον δὲν περιελήφθησαν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γούναρης τροπολογίας.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 5ον ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γούναρη.

Ἐπὶ τοῦ 6ου ἄρθρου ὁ κ. **Αγ. *Σλῆμαν*** προτείνει ὅπως ἐν τῷ γ' ἐδαφίῳ τῆς ! ᾗ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις καθ' ἣν δὲν δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως τὰ τέκνα, ἐφόσον οἱ γονεῖς αὐτῶν ἐπώλησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 1072 τὴν ἔγγειον ἰδιοκτησίαν των ἢ τὸν εἰς αὐτοὺς δοθέντα κλῆρον, δυνάμει προγενεστέρων νόμων.

Ὁ κ. **Δ. *Γούναρης***, ἀποδεχόμενος τοῦτο, διαγράφει ἐκ τοῦ ἐδαφίου τούτου τὸ τέλος «ἐφόσον οἱ γονεῖς των ἐπώλησαν τὴν ἰδιοκτησίαν των».

Ὁ κ. **Δ. *Μπούδρας*** φρονεῖ ὅτι ἐφόσον τὰ αἴτια τῆς ζωοκλοπῆς εἶναι λόγοι οἰκονομικοί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νὰ μὴ ἀποκλείωνται τῆς ἀποκαταστάσεως οἱ ζωοκλέπται.

Ὁ κ. **Δ. *Γούναρης*** ἀποκρούει τοῦτο ὑποστηρίζων ἄλλως τε ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς τοῦτο, ὑπαρχόντων ἄλλων λόγων, οἵτινες ὡθοῦσιν εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦτο.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 6ον, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γούναρη.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 7ον.

Ὁ κ. **Γ. *Μπούσιος*** ἀναπτύσσει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8, δι' ἧς προτείνει ὅπως τοῦτο τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς·

«Ὁ γεωργικὸς κλῆρος ἀποτελεῖται ἐξ ἐκτάσεως· α') καλλιεργησίμου· β') βοσκησίμου, ἐπαρκοῦς πρὸς διατροφὴν μέχρις 20 προβάτων καὶ 4 μεγάλων ζώων, πλὴν τοῦ ζεύγους τῶν ἀροτριώντων· γ') περιλαμβανούσης τὴν ὑπάρχουσαν ἢ ἀνεγεοθησομένην κατοικίαν τοῦ κληρούχου μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων της· δ') ἐπαρκοῦς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 κοινῆς ἐκτάσεως.

Ὡς βάσις πρὸς προσδιορισμὸν τῆς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου λαμβάνεται ἡ δι' ἑνὸς ἀρότρου

μετὰ ζεύγους ἀροτήρων ὑπὸ μιᾶς γεωργικῆς οἰκογενείας διενεργουμένη καλλιέργεια δημητριακῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ὁ ὡς ἄνω πλήρης οἰκογενειακὸς γεωργικὸς κλῆρος θὰ ἀπαρτισθῇ ἀπὸ πεντήκοντα μέχρις 70 στρεμ. διὰ τὸν νομὸν Τρικκάλων καὶ τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος, καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα στρεμμάτων διὰ τοὺς λοιποὺς νομοὺς τοῦ Κράτους ἀναλόγως τῆς πυκνότητος τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους. Εἰς καλλιεργείας ἄλλων εἰδῶν, πλὴν τῶν δημητριακῶν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἀνάλογοι κατ' ἔκτασιν ἐδάφους ἀνάγκαι ἑκάστης καλλιεργείας. Αἱ ποτιστικαὶ γαῖαι ὑπολογίζονται ὡς διπλάσιαι, αἱ δὲ ὀρειναὶ βοσκήσιμοι καὶ λεπτόγειοι ἐκτάσεις κατ' ἀναλογίαν δύο μέχρι τριῶν στρεμμάτων δι' ἓν στρέμμα συνήθους πεδινῆς γῆς.

Πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὡς ἄνω πλήρους οἰκογενειακοῦ γεωργικοῦ κλήρου ὀφείλουσιν οἱ κληροῦχοι κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποράσεως πρὸς διανομὴν ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως νὰ ἔχωσιν ὡς ἐφόδια, τοὐλάχιστον ἓν ἄροτρον καὶ ζεῦγος ἀροτριώντων.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** ἀποκρούων ταῦτα, παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ ὁρίζεται τὸ ἐλάχιστον τῶν ἀπαιτουμένων ἐφοδίων, ὅπως τύχῃ τις πλήρους γεωργικοῦ κλήρου καὶ ὅτι ἡ μετὰ τῆς Τραπέζης σύμβασις περὶ δανείων εἰς τοὺς καλλιεργητὰς προβλέπει καὶ περὶ προμηθείας καὶ ἐφοδιασμοῦ τούτων διὰ τῶν ἀπαραιτήτων γεωργικῶν ἐφοδίων. Συνεχίζων δὲν εὑρίσκει ἀναγκαίαν τὴν παράδοχὴν καθορισμοῦ οἰκογενειακοῦ κλήρου ὡς προτείνει ὁ κ. Πληρεξούσιος ἐκ Κοζάνης.

Ὁ κ. **Δ. Κουκουλέτσος** παρατηρεῖ ὅτι ὁ ὁριζομένη ἐν τῷ Νομῷ Τρικκάλων ἐξ 70 στρεμμάτων ἔκτασις κλήρου, ἐδαφ. 2 τοῦ δου ἄρθρου δὲν εἶναι ἐπαρκὴς καὶ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ αὐξηθῇ τὸ ἀνώτατον ὅριον τὸ διδόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** ἀντικρούει τοῦτο, λόγῳ τοῦ ὅτι δύνανται νὰ μείνωσι πολλοὶ ἄνευ κλήρου. Ὡς πρὸς τὸ διδόμενον ποσὸν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ μέσος ὅρος τοῦ μέχρι τοῦδε δοθεισῶν γαιῶν ἀνέρχεται εἰς 52 στρέμματα, φρονεῖ ὅτι τὰ 70 στρέμματα εἶναι ἐπαρκῆ.

Ὁ κ. **Τερτίπης** λέγει νὰ δοθῶσιν ἐφόσον ὑπάρχει περίσσεια γῆς.

Ὁ κ. **Δ. Κουκουλέτσος** ἐμμένων εἰς τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ αὕτη, καθ' ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀποκατάστασις ἀκτημόνων.

Δ. Γούναρης. Δέχομαι ὅπως, ἐφόσον ἀποκατασταθῶσι πάντες καὶ ἡ γῆ ὡς ἐκ τῆς συστάσεως αὐτῆς θεωρεῖται ἀνεπαρκής, νὰ γίνῃ αὔξησις τοῦ κλήρου κατὰ 20 ἐπὶ τοῖς ο ο.

Ὁ κ. **Π. Στάϊκος** παρατηρεῖ ὅτι ἅπαντα τὰ τσιφλίκια τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος σύγκεινται ἐκ γαιῶν ὀρεινῶν. Ἐὰν ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν Λαρίσῃ, ὅπου οἱ κληροῦχοι θὰ λάβωσι 350 στρέμματα μετὰ τῶν τέκνων των, οἱ κληροῦχοι θὰ λάβωσι διπλάσιον κλῆρον, ὅπερ δὲν εἶναι ὀρθόν. Θὰ καταστήσητε, λέγει, τὸν κληροῦχον τσιφλικοῦχον.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης**, λέγει ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ αὐτοῖς ἐκ τῶν ὀρεινῶν βοσκησίμων γαιῶν, θὰ δοθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος κλήρου, τοῦ καλλιεργησίμου, ἐφόσον δὲν εἶναι συμπεπληρωμένος ὁ κλῆρος.

Ὁ κ. **Δ. Τσιτσάρας** ὑποστηρίζει τροπολογίαν αὐτοῦ ὅπως ἐξαιρεθῇ ἡ παλαιὰ Ἑλλάς. Πρὸς τοῦτο προτείνει, ὅπως ἐξαλειφθῇ ἡ φράσις «εἰς δὲ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα».

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** λέγει ὅτι πρόκειται περὶ τῆς νέας Ἑλλάδος.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ μὴ ὦμεν τόσον δαψιλεῖς εἰς τὰς παραχωρήσεις καὶ νὰ ἐμείνωμεν εἰς τὸν οἰκογενειακὸν κλῆρον.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** παρατηρεῖ ὅτι ὁ οἰκογενειακὸς κλῆρος δὲν δύνανται νὰ στερεοποιηθῇ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα ἄλλου δύνανται νὰ εἶναι 2, ἄλλου 5 καὶ ἄλλου 10. Σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι νὰ δώσῃ κλῆρον ἀνάλογον πρὸς τὴν οἰκογένειαν.

Παρατηρήσεις τινὰς ἐπίσης ποιεῖται ἐπὶ τῆς ἀναλογίας τοῦ κλήρου, ἀντικρούων τὰς γνώμας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ὁ κ. **Χριστομάνος**, μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 8, εἶτα δὲ τὸ 9, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τοῦ 10 ἄρθρου ὁ κ. **Ἰωαννίδης** προτείνει νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τὸ προσδιζόμενον διὰ πλατείας, καταστήματα κτλ., διότι μετὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν δὲν θὰ μείνῃ οὐδὲ σπιθαμὴ γῆς διὰ τοιαῦτα ἔργα.

Ὁ κ. **Γούναρης** δὲν δέχεται τὴν τροπολογίαν, γίνεται

δε δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅτον ἀφορᾷ τὴν β δ τοῦ ἄρθρου περὶ δασικῆς ἐκτάσεως.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν τὸ ἄρθρον 11.

Ἐπὶ τοῦ 12 ἄρθρου ὁ κ. ***Ν. Καλέλης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν αὐτοῦ ἐπὶ κτήματος διεκδικουμένου, ἣν δὲν δέχεται ὁ κ. ***Γούναρης***.

Ὁ κ. ***Τσουκαλᾶς*** ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 3, ποιεῖται παρατηρήσεις περὶ τῶν Β. Δ. τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ὑποστηρίζων ὅπως θεωρηθῶσι ταῦτα ἄκυρα.

Δ. Γούναρης. Αὐτὸ γίνεται. Δύνανται νὰ ἀκυρωθῶσι καὶ νὰ ἐκδοθῶσι νέα.

Ὁ κ. ***Χρηστάκης*** ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὑποστηρίζει, ὅπως συντομευθῶσιν αἱ προθεσμίαι διὰ τὰς Νέας Χώρας καὶ νὰ ἐκδοθῶσι τὸ ταχύτερον τὰ Β. Διατάγματα.

Ὁ κ. Δ. Γούναρης δὲν δέχεται τὴν τροπολογίαν.

Γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 12, εἶτα δὲ τὸ 13 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ 14, ὡς ἐτροποποιήθη 15, 16, ὡς ἐτροποποιήθη, 17 ὡς ἐτροποποιήθη, 18, 19 καὶ 20.

Ἐπὶ τοῦ 21 ὁ κ. **Μπ ύσδρας** ὑποστηρίζει διὰ μακρῶν, ὅπως μείνωσιν οἱ συνεταιρισμοί, παρατηρῶν ὅτι οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν ὑπῆρξαν πρόξενοι κακῶν μέχρι σήμερον, ἂν δέ τινες τούτων δὲν ἐξετέλεσαν τὸν σκοπὸν αὐτῶν, δὲν ἔπεται ὅτι ὁ θεσμὸς ἀπέτυχεν. Ἄλλως τε ἐξ αὐτῶν θὰ προκύψωσι καὶ ἄλλοι συνεταιρισμοί, ὡς ἀγορᾶς, ἐκτελέσεως ἔργων, γεφυρῶν κλπ. καὶ δὲν πρέπει νὰ διαλυθῶσι.

Ὁ κ. **Ἰωαννίδης** ὑποστηρίζει τοὐναντίον ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῶσιν οἱ συνεταιρισμοί, συνδιοκτησίας, διότι ἀπέτυχον, νὰ ὑποστηριχθῶσι δὲ οἱ συνεταιρισμοὶ ἐκμεταλλεύσεως.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 21, ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου.

Προτάσει εἶτα τοῦ κ. **Ν. Καμπάνη** ἣν ὑποστηρίζει καὶ ὁ **Α. Ἰωαννίδης**, γίνεται διὰ βοῆς δεκτὸν τὸ ἑξῆς ψήφισμα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

«Περὶ ἐξισώσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν πληρεξουσίων».

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Γ' Συντακτικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ψ η φ ί ζ ε ι

Ἀπὸ 1ης Μαΐου 1922 ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐν Ἀθήναις μονίμως ἐγκατεστημένων πληρεξουσίων ἐξισοῦται πρὸς τὴν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἰκούντων.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ νομικῶν συμβούλων νόμου», ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου, λόγῳ τροπολογιῶν.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου·

Περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν.

Περὶ καταργήσεως τοῦ 4ου ἄρθρου τοῦ νόμου 2676 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων Σ' περὶ ἐπισκοπῶν» καὶ ἐπισκόπων, Σ\' καταστατικὸς νόμος τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κλπ.».

Περὶ ἐπανιδρύσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Καρυστίας, μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Ράλλη**, κακίζοντος τὸ νομοσχέδιον ὡς δημιουργοῦν πολυτέλειαν.

Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσωπικοῦ τῶν ἁλυκῶν διατάξεων καὶ αὐξήσεων τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐργολάβων ἁλυκῶν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου·

«Περὶ συμπληρώσεως τῶν ἄρθρων 194 καὶ 242 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 194 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας νὰ προστεθῇ πέμπτον ἐδάφιον, ἔχον οὕτως·

ε') Ὅστις ἐν ἐχθρικῇ ἢ στρατιωτικῶς κατεχομένῃ ἐν καιρῷ πολέμου Χώρᾳ, μετὰ προηγηθεῖσαν πρόσκλησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατοῦ ἢ τῶν ἁρμοδίων κατὰ περιφερείας Στρατιωτικῶν Διοικητῶν περὶ παραδόσεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν τῶν πολεμικῶν ὅπλων, πολεμοφοδίων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, δὲν ἤθελε παραδώσει τὰ ἃ κατέχει τοιαῦτα εἴδη ἐντὸς τῆς ἐν τῇ προσκλήσει τασσομένης προθεσμίας, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐνδεχομένως ταῦτα κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Στρατοῦ.

Ἐν ἐλλείψει τῆς ἀνωτέρω προθέσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 286 «περὶ ὁπλοφορίας» καὶ αἱ σχετικαὶ διαταγαὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, αἱ ἐλθεδομέναι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου ΔΞΘ' «περὶ καταστάσεως πολιορκίας.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 242 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας νὰ διαγραφῶσιν αἱ λέξεις «τηλεγραφικὰς ἢ τηλεφωνικὰς ἐγκαταστάσεις, σύρματα ἢ μονωτῆρας τηλεγράφων ἢ τηλεφώνων» καὶ νὰ προστεθῇ δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα οὕτως·

«Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις δολίως καταστρέψει ἢ ἀποπειραθῇ τὴν καταστροφὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ χρησιμοποιουμένων

σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν καὶ σιδηροδρομικοῦ ὑλικοῦ, ὁδῶν, γεφυρῶν ἢ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας, ἢ τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἐγκαταστάσεων, τιμωρεῖται·

α') Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἔγινεν ἐν ἐχθρικῇ Χώρᾳ ἢ ἐν στρατιωτικῷ ἐν καιρῷ πολέμου κατεχομένῃ ταυτότῃ, μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαίρεσιν.

β') Μὲ τὰς ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου τούτου ποινὰς εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν».

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων·

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2621 «περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων».

Περὶ ἐκποιήσεως τῆς κληροδοτηθείσης ὑπὸ τοῦ Μάρκου Λιβανίου Συλλογῆς Γραμματοσήμων εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ πρότεινε τὴν ἐκποίησιν τῆς Συλλογῆς.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2934 «περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως ἀποκαταστάσεως ἐποικων ὁμογενῶν Μακεδονίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θεσσαλονίκης».

Περὶ ἐνισχύσεως τῶν Ταμείων Συντάξεων ὑπεργατῶν καὶ Γαιανθρακεργατῶν Πειραιῶς κλπ.

Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Γ' Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Γενεύης τῆς κανονιζούσης τὴν χρῆσιν τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου (στουπετσιοῦ) ἐν τοῖς χρωματισμοῖς.

Περὶ προσθήκης ἄρθρου 25 εἰς τὸν νόμον 2798.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου·

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 1275 «περὶ προσωρινοῦ διακανονισμοῦ τῆς ὑδρονομικῆς διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος τῶν Πατρῶν», ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 1275 τροποποιεῖται ὡς ἕπεται·

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀρδεύσεως δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ ἀρδευτικὰ τέλη παρὰ τῶν ποιουμένων χρῆσιν ἀρδευτικῶν ὑδάτων κανονίζουσα ταῦτα μέχρι ποσοῦ δραχ. 4 κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ ἄρδευσιν.

Τὰ ἀρδευτικὰ δικαιώματα κανονίζονται καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον.

Ἡ ἐπιτροπὴ δικαιοῦται ὡσαύτως νὰ εἰσπράττῃ εἰσφορὰν κατ' ἔτος κατὰ στρέμμα δι' ἐκτέλεσιν ἔργων διακανονισμοῦ τῆς ροῆς τῶν ὑδάτων καὶ ἀναλόγως τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων.

Τὰ τέλη καὶ ἡ εἰσφορὰ εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ὁριζομένου κατὰ τὸν κανονισμὸν ταμίου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τούτων κανονίζεται λεπτομερῶς διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἀρδεύσεως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 1275 τροποποιεῖται ὡς ἕπεται·

Ἔργα ἀξίας κάτω τῶν 5000 δραχμῶν ἐκτελοῦνται κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ ὁριζόμενα.

Ἔργα ἀξίας ἄνω τῶν 5000 δραχμῶν ἐκτελοῦνται μετὰ μελέτην καὶ προϋπολογισμὸν δαπάνης συνταχθέντων ὑπὸ ἐπιστήμονος μηχανικοῦ.

Δι' ἔργα ἄνω τῶν 10000 δραχμῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ μελέται τῶν ἔργων ἀξίας ἄνω τῶν 4000 δραχμῶν δέον νὰ ἔχωσιν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται καθ' ἕκαστον ἔτος μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρδεύσεως νὰ αἴρῃ τὰς δέξεις τὰς ἐν τῷ χειμάρρῳ Γλαύκῳ (Λεύκας) κατασκευαζομένας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀρδεύσεως.

Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος ἄρθρου εὐθύνει ὁλόκληρον τὴν ἐπιτροπὴν τιμωρουμένην ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 420 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου».

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου·

Περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ.

Περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς πρὸς ἑορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας.

Περὶ ἀνεγέρσεως καὶ λειτουργίας περιπτέρων ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν καὶ ἀναπήρων πολέμου ἐν ταῖς δημοσίαις καὶ δημοτικαῖς ὁδοῖς.

Περὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουρ

γείου τῆς Περιθάλψεως Ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων, Σωματείων καὶ Συλλόγων.

Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Γ' Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Γενεύης τῆς κανονιζούσης τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς καταστήμασιν.

Περὶ ἰθαγενείας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰατρῶν.

Περὶ ρυθμίσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι.

Περὶ αὐξήσεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 2254 ἐγκριθείσης δαπάνης δι' ἀπαραιτήτους καὶ ἐπειγούσας μεταρρυθμίσεις προσθήκας καὶ συμπληρώσεις τοῦ κτιρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 215,000.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1149 περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ περὶ καταργήσεως Γενικῶν τινων Διοικήσεων.

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος τοῦ πρώην δήμου Ἐχίνου διαιτωμένων ζώων.

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετακαλουμένων κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ἀστυνομικῆς ὀργανωτικῆς ἀποστολῆς.

Περὶ ἐνισχύσεως τῶν πόρων τοῦ εἰδικοῦ ταμείου κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ

Περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πιστώσεως μέχρι 500.000 δραχ. διὰ τὴν κατασκευὴν περιπτέρου ἐν τῷ Φρενοκομείῳ Κερκύρας.

Περὶ διοικητικῆς ὑπαγωγῆς τῶν κοινοτήτων Ἁγίου Βλασίου, Ἀραχώβης, Σαργιάδας, Τερόβης, Χούνης καὶ λοιπῶν, συνιστωσῶν τὸν πρώην δῆμον Παρακαμπυλίων.

Περὶ παροχῆς δανείου εἰς τοὺς ἀξιοῦντας δικαίωμα γεωμόρου ἐπὶ τῶν κτημάτων 16 χωρίων Φυλιατῶν Ἠπείρου, καὶ

Περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ Καυκάσου Προσφύγων.

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῶν σχεδίων νόμου·

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀνωτάτης σχολῆς ἐμπορικῶν σπουδῶν καὶ

Περὶ συγχωνεύσεως ἐπισκοπῆς Ὕδρας κλπ. εἰς ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου·

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1008, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2255 «περὶ τῆς λόγῳ νομισματικῆς ἐπικαταλλαγῆς μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν ὑπαλλήλων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1008, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2255, μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς·

Μετὰ τὴν φράσιν «τῶν ἀποδοχῶν» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ ἀποζημιώσεων». Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἄρθρου προστίθενται ὡς δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφιον αὐτοῦ αἱ ἑξῆς διατάξεις·

«Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑπάγονται ὁ κατὰ τὸν νόμον 2494 πάγιος μισθὸς τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένου ἐνὸς τρίτου, ὡς καὶ παντὸς εἴδους προσαυξήσεων αὐτοῦ, ἡ δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐπιχορήγησις, τὰ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ἔξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2494 ὁριζόμεναι δαπάναι.

»Εἰς βάρος τῆς αὐτῆς πιστώσεως καταλογίζεται καὶ ἡ ἐκ τῆς νομισματικῆς ἐπικαταλλαγῆς διαφορὰ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν παρὰ ταῖς διπλωματικαῖς καὶ προξενικαῖς ἀρχαῖς δημοσίων ὑπηρετῶν, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1097 τοῦ 1917.»

Ἐν Χώραις, ἐν αἷς τὸ ἐπιτόπιον νόμισμα εἶναι κατώτερον Γαλλικοῦ φράγκου, ὁ μισθὸς καὶ τὰ ἔξοδα παραστάσεως τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων, καταβάλλονται εἰς φράγκα Γαλλικά, ὑπολογιζομένου τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου πρὸς δραχμὴν μίαν. Τὰ οὕτω καταβαλλόμενα ἔξοδα παραστάσεως μειοῦνται κατὰ 20 ο/ο.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1008 μεταρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς·

«Ἡ πίστωσις αὕτη διατίθεται, προκαλουμένου ἑκάστοτε δι' ἑκάστην χώραν ἰδίου Β. διατάγματος εἰς βάρος εἰδικοῦ Κεφαλαίου τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.»

Ἄρθρον 3.

Διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Δημοσίου Θησαυροῦ Ὑπουργῶν, κανονισθήσονται τὰ τῆς λογιστικῆς πακτοποιήσεως τῆς προκαταβαλλομένης ἑκάστοτε κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις νομισματικῆς διαφορᾶς καὶ τὰ τῆς πιστοχρεώσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου».

Περὶ καταργήσεως καὶ συστάσεως ἐμπίσθων τινῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ψήφισίν του), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Καταργοῦνται τὰ Γενικὰ Προξενεῖα Ἀδριανουπόλεως, Βουδαπέστης καὶ Ρίου Ἰανείρου, τὰ Προξενεῖα Ξάνθης καὶ Δεδεαγάτς, καὶ τὰ Ὑποπροξενεῖα Αἴνου, Πόρτο Λάγο, Καλλιπόλεως, Ραιδεστοῦ, Σαράντα Ἐκκλησιῶν, Κὰρς καὶ Ταύρου Μαγουρελίου. Ἐπίσης καταργεῖται τὸ ἐν Καΐρῳ Γενικὸν Προξενεῖον καὶ Διπλωματικὸν Πρακτορεῖον, παραμένουσι δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 τοῦ νόμου ΓΨΙΘ' αἱ ἀφορῶσαι τὸ διατηρούμενον Προξενικὸν Γραφεῖον Καΐρου, ὅπερ θέλει τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς αὐτόθι Πρεσβείας.

Ἄθρον 2.

Εἰς τὰ ἄρθρα 78, 97 καὶ 98 τοῦ νόμου ΧΝΣ', ὡς ταῦτα συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, προστίθενται αἱ κάτωθι διατάξεις·

Συνιστῶνται· 1) Γενικὰ Προξενεῖα ἐν Λονδίνῳ, Μιλάνῳ καὶ Ἀμβούργῳ. 2) Προξενεῖα ἐν Νεαπόλει, Βενετίᾳ, Βουκουρεστίῳ, Δρέσδῃ καὶ Ἀμβέρσῃ, καὶ 3) Ὑποπροξενεῖα ἐν Βορδῶ, Λίβερπουλ, Βρενδησίῳ, Ἀλγερίῳ, Κισνοβίῳ καὶ Ραγκούζᾳ.

Ἄρθρον 3.

Τὸ προσωπικόν, ἡ μισθοδοσία καὶ ἡ δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐπιχορήγησις τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνιστωμένων Προξενικῶν Ἀρχῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, ἔχων πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ δραχ. 1000.

Εἷς Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως Β' τάξεως (Ὑποπρόξενος), ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένην μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως.

Εἷς κλητήρ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ δραχ. 500.

Εἷς κλητήρ.

ΤΟΥ ΕΝ ΜΙΛΑΝΩ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος, ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ δραχμῶν 600.

Εἷς Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως Β' τάξεως (Ὑποπρόξενος), ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν του, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένην μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως.

Εἷς κλητήρ.

ΤΟΥ ΕΝ ΝΕΑΠΟΛΕΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Πρόξενος, ἔχων πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ δραχ. 400.

Εἷς κλητήρ.

ΤΟΥ ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Πρόξενος, ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ δραχ. 400.

Εἷς κλητήρ.

ΤΟΥ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Πρόξενος, ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ. δραχ. 400.

Εἷς κλητήρ.

ΤΟΥ ΕΝ ΔΡΕΣΔΗ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Πρόξενος, ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ. δραχ. 400.

Εἷς κλητήρ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΜΒΕΡΣΗ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ὁ Πρόξενος, ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ του, καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ. δραχ. 400.

Εἷς κλητήρ.

Τὸ προσωπικὸν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων Ὑποπροξενείων ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Ὑποπροξένου καὶ ἐξ ἑνὸς κλητῆρος.

Εἷς τοὺς διευθύνοντας Ὑποπροξενεῖα ὑπαλλήλους παντὸς βαθμοῦ, ὡς καὶ εἰς τοὺς Προξενικοὺς γραμματεῖς, ἐν γένει, χορηγεῖται ἑκάστῳ τούτων, ἐκτὸς τῶν κατὰ νόμον ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ των, καὶ μηνιαία ἐπιχορήγησις δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐκ δραχμῶν 350.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰ συνιστώμενα διὰ τοῦ παρόντος νόμου Γενικὰ Προξενεῖα καὶ Προξενεῖα χορηγεῖται ἑκάστῳ τούτων μηνιαία πίστωσις ἐκ δραχ. 400 πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκτάκτου γραφέως ἢ Διερμηνέως ἢ Δακτυλογράφου, προσλαμβανομένου ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν Ἀρχῶν τούτων, παρ' ὧν καὶ διατίθεται ἡ πίστωσις αὕτη δι' ἀποδείξεων ὑποβαλλομένων τῷ Ὑπουργείῳ. Εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ Γεν. Προξενεῖον χορηγεῖται διπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ πρὸς πρόσληψιν δύο ἀτόμων. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1008 καὶ τῶν συμπληρωσάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων νόμων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς ἐν Βουδαπέστῃ καὶ ἐν Ρίῳ Ἰανείρῳ Πρεσβείας ἀνατίθεται ἡ ἐνάσκησις καὶ τῶν Προξενικῶν καθηκόντων. Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἐκπληροῦσιν οἱ παρὰ ταῖς Πρεσβείαις ταύταις Γραμματεῖς, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ κωλύματι τούτων οἱ αἰκεῖοι Ἀρχειοφύλακες ἢ ἕτεροι ὑπάλληλοι, εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποστελλόμενοι. Οἱ ἐνασκοῦντες παρὰ ταῖς ἀνωτέρω Πρεσβείαις τὰ Προξενικὰ καθήκοντα ὑπάλληλοι εἰσπράττουσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὰ Προξενικὰ τέλη καὶ εἶναι ὑπόλογοι ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου.

Καταργεῖται ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ νόμου ΧΝΣ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, περὶ ἀναθέσεως τῶν Προξενικῶν καθηκόντων εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείαν, ὁ δὲ διὰ τὴν Προξενικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένος Διερμηνεὺς παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ ταύτῃ, καταργουμένης τῆς θέσεως, μετατίθεται αὐτοδικαίως ὡς τοιοῦτος, ἐφ' ᾧ ἔχει βαθμῷ, εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενον Προξενεῖον Βουκουρεστίου, εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὁποίου προστίθεται μία θέσις Διερμηνέως.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἐμπίπτοντα εἰς τὰ Προξενικὰ καταστήματα τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων Προξενικῶν Ἀρχῶν κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 101 τοῦ νόμου ΧΝΣ', ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Τὰ γραφικὰ ἔξοδα, τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ κινήσεως τῶν αὐτῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, ὡς καὶ τῶν παρὰ ταῖς ἐν Βουδαπέστῃ καὶ Ρίῳ Ἰανείρῳ Πρεσβείαις προξενικῶν Γραφείων κανονισθήσεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ νόμου 2494 διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΨΙΑ', ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν νόμων 205 καὶ 803 προστίθενται τὰ ἑξῆς·

«Ἐκ τῆς αὐτῆς πιστώσεως πληρώνονται καὶ αἱ ἔκτακτοι ἐπιχορηγήσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Διπλωματικῶν καὶ Προξενικῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες παρέχονται αὐτοῖς μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς οἰκείας Πρεσβείας διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐπιχορηγήσεων ἐφαρμόζεται ὁ νόμος 1008, ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων».

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα διάταξις ἀπαντῶσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 9.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ ἄρθρου 1, ὅπερ τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ».

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 45111, ζητεῖ νὰ διαγραφῶσι τὰ ἑξῆς νομοσχέδια ἐκ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἀποσυρόμενα.

Περὶ ὀργανώσεως τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ.

Περὶ παρακρατήσεως 50 ο/ο ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἐκ Γερμανίας εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

Περὶ Ἀστικῶν Συνεταιρισμῶν.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1308.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2191.

Περὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Περὶ συστάσεως τμήματος Βιομηχαν. Ἰδιοκτησίας.

Δέχεται ἡ Συνέλευσις ἵνα ἀποσυρθῶσι ταῦτα;

Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ καὶ διαγράφονται τὰ ἀνωτέρω νομοσχέδια.

Λύεται μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 3 καὶ 45' μ. μεσονύκτιον ἵνα ἐπαναληφθῇ αὔριον 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ἀργ. Λομβάρδος

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Παππαλουκᾶς
Ν. Μουζάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΡΛΣ'

Τῆς 8 Ἰουλίου 1922.

Ὥρα 7 καὶ 25' μ. μ. ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα καὶ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὸν λαόν.

Ἀνακοινοῦνται εἶτα τὰ ἑξῆς·

— Ὁ Ἀναστάσιος Γεωργιάδης κατάδικος τῶν φυλακῶν Συγγροῦ, αἰτεῖται τὴν ἀποφυλάκισίν του.

— Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Σουλιμῆ παρακαλοῦσιν, ὅπως ἀποξηρανθῇ τὸ εἰς τὸ κέντρον τῆς Κοινότητός των ὑπάρχον ἕλος.

— Ὁ Σεραφεὶμ Ματάγκος μοναχὸς Ἁγ. Ὄρους παρακαλεῖ, ὅπως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων ληφθῇ πρόνοια καὶ περὶ ἀναδρομικῆς τῆς ἰσχύος τούτου.

— Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» ζητεῖ τὴν μὴ ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

— Ὁ Σπυρίδων Κουνσόπουλος, κατάδικος φυλακῶν Κομοτίνης, ζητεῖ, ὅπως ἀποφυλακισθῇ.

— Ὁ πληρεξούσιος κ. **Π. Παναγιωτόπουλος** ὑποβάλλει τροπολογίαν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ συστάσεως «Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» καὶ περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων».

— Ἡ ***Εἰδικὴ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ζύθου νόμων» ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της.

Προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων παραιτοῦνται τοῦ λόγου οἱ ἐγγεγραμμένοι νὰ ὁμιλήσωσιν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἡ Συνέλευσις εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς ἔργου

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμου·

Περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς νόμου κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Ἡ Χωροφυλακὴ εἶναι τεταγμένη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἀνατίθεται προσθέτως ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, ἐν αἷς πόλεσιν δὲν λειτουργεῖ ἴδιον Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Οἱ ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς θεωροῦνται ὡς διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ὅταν ἔτι δὲν εἶνε εἰς τοιαύτην διατεταγμένοι καὶ ὀφείλουσιν ἵνα ἐπεμβαίνωσιν ἅμα ὡς ἤθελε διαπραχθῇ παράβασις τῶν νόμων ἢ ζητηθῇ νομίμως ἡ συνδρομή των παρ' ἀρχῆς ἢ ἰδιώτου τινός.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1370 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἡ Χωροφυλακὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑπάγεται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν στρατιωτικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, πλὴν τῶν ρητῶν δι' αὐτὴν γενομένων ἐξαιρέσεων, ἰδιαίτατα δ' ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν, περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, περὶ συντάξεων καὶ περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ καὶ περὶ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν δικαιοδοσία, ἡ ἀφορῶσα τὴν κατάταξιν, τὴν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀποστράτευσιν, τὴν πειθαρχικὴν καὶ ποινικὴν δίωξιν διὰ τὰς παραβάσεις περὶ τὰ ἀστυνομικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν κανονικῶν ἢ ἀναρρωτικῶν μεταβιβάζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαθεσιμότητα, τὴν ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ δι' ἀπολύσεως, τὴν ἀπόταξιν καὶ τὴν ἀποστράτευσιν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ τελευταίου.

Παραμένει ἀκεραία ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἡ ἀφορῶσα τοὺς προβιβασμοὺς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς

Χωροφυλακῆς καὶ τὰ καθαρῶς στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος παραπτώματα.

Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὴν ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 36 § 3 καὶ 41—44 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡς πρὸς τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα δι' ἃ ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 νόμου «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἀποτελεῖται ἐκ

1) τοῦ Ἀρχηγείου ἑδρεύοντος ἐν Ἀθήναις.

2) τριῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρήσεων τῆς Χωροφυλακῆς διακρινομένων ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α', β' καὶ γ'.

3) τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς καὶ Δημ. Ἀσφαλείας καὶ Τμήματος Χωροφυλακῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

4) ἑπτὰ Ἀνωτέρων Διοικήσεων τῆς Χωροφυλακῆς.

5) 37 Διοικήσεων τῆς Χωροφυλακῆς (Μοιραρχιῶν) ὧν αἱ μὲν 8 εἶναι Α' τάξεως, αἱ δὲ 29 Β' τάξεως.

6) τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ Ὑποδιοικήσεων (Ὑπομοιραρχιῶν), Τμημάτων καὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς.

7) τριῶν διλοχιῶν Χωροφυλακῆς.

8) τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου τῆς Χωροφυλακῆς ἑδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ περιλαμβάνοντος τρία τμήματα, ἤτοι :

α') τῶν μαθητῶν χωροφυλάκων.

β') τῶν μαθητῶν ὑπαξιωματικῶν.

γ') τῶν μαθητῶν ἀξιωματικῶν.

9) τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, τοῦ Ἐλεγκτηρίου καὶ τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ, ἱματισμοῦ, ὁπλισμοῦ; ἐξαρτύσεως, ἐντύπων κλπ.

Αἱ Γενικαὶ Ἐπιθεωρήσεις, αἱ Ἀνώτεραι Διοικήσεις, αἱ Διλοχίαι καὶ τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον ὑπάγονται ἀμέσως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχηγείου, αἱ δὲ Διοικήσεις ὑπὸ τὰς Ἀνωτέρας Διοικήσεις.

Ἡ ἕδρα καὶ ἡ περιφέρεια τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρήσεων, τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων καὶ τῶν Διλοχιῶν Χωροφυλακῆς ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἑκάστη Διοίκησις Χωροφυλακῆς ἔχει ἕδραν καὶ περιφέρειαν τὴν ἕδραν καὶ περιφέρειαν ἑκάστου νομοῦ, περιλαμβάνει δὲ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς πάσας τὰς ἐν τῷ νομῷ Ὑποδιοικήσεις.

Διοίκησις χωροφυλακῆς ἐγκαθίσταται ἐπίσης ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου Πειραιῶς.

Τὰ Τμήματα καὶ οἱ Σταθμοὶ ὑπάγονται ὑπὸ τὰς Διοικήσεις ἢ Ὑποδιοικήσεις.

Σταθμοὶ Χωροφυλακῆς δύνανται νὰ ἑνωθῶσι διὰ Β. διατάγματος εἰς τμήματα ὑπὸ κατώτερον ἀξιωματικόν.

Ὁ ἀριθμός, αἱ περιφέρειαι καὶ αἱ ἕδραι τῶν Ὑποδιοικήσεων, τῶν Τμημάτων καὶ τῶν Σταθμῶν Χωροφυλακῆς ὁρισθήσονται διὰ Β. διατάγματος κανονίζοντος τὴν χωρογραφικὴν κατανομὴν τῆς Χωροφυλακῆς καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Ἕνεκεν ἀνάγκων τῆς ὑπηρεσίας βεβαιουμένων δι' ἐκθέσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς δύνανται νὰ συσταθῶσι καὶ ἄλλαι, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, Ὑποδιοικήσεις Χωροφυλακῆς, διὰ Β. διατάγματος. Αἱ Ὑποδιοικήσεις καταργοῦνται καθ' ὃν τρόπον συνίστανται.

Ἐπίσης μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ συσταθῶσιν ἢ νὰ καταργηθῶσιν ἀστυνομικοὶ σταθμοί.

Διὰ Β. διατάγματος, δύνανται νὰ συσταθῶσι μέχρι τριάκοντα ἑνωμοτίαι πεζῶν, αἵτινες διανέμονται εἰς τὰς Διοικήσεις καὶ Ὑποδιοικήσεις, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Ἑκάστη ἑνωμοτία θέλει ἀποτελεῖσθαι ἐξ ἑνὸς ἑνωμοτάρχου καὶ ἓξ ἕως ἑκτὸν χωροφυλάκων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ 1370 νόμου καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς περιλαμβάνει τρία τμήματα ὧν ἑκάστου ἡ δικαιοδοσία ὁρισθήσεται διὰ Β. διατάγματος.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρχηγείου ἀποτελεῖται ἐξ

1) Ἑνὸς ἀντιστρατήγου ἢ ὑποστρατήγου Ἀρχηγοῦ.

2) Ἑνὸς συνταγματάρχου Διευθυντοῦ τῶν γραφείων.

3) Ἑνὸς ταγματάρχου ὑπασπιστοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

4) Τριῶν ταγματαρχῶν Διευθυντῶν τῶν τμημάτων.

5) Τριῶν μοιράρχων βοηθῶν τῶν τμηματαρχῶν, ὧν ὁ νεώτερος διοικεῖ τὸ μικρὸν Ἐπιτελεῖον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῶν γραφείων.

6) Τριῶν ὑπομοιράρχων παρὰ τοῖς Τμήμασιν.

7) Τριῶν ἀνθυπασπιστῶν, ἓξ ἑνωμοταρχῶν καὶ εἴκοσι χωροφυλάκων γραφέων.

Τὸ προσωπικὸν ἑκάστης Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἀποτελεῖται ἐξ

1) ἑνὸς ὑποστρατήγου ἢ συνταγματάρχου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

2) ἑνὸς ἀνθυπομοιράρχου ὑπασπιστοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

3) ἑνὸς ἐνωμοτάρχου γραφέως.

4) ἑνὸς χωροφύλακος ἀγγελιαφόρου.

Αἱ Ἀνώτεραι Διοικήσεις, ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διεύθυνσις Χωροφυλακῆς, ἡ Γενικὴ Ἀποθήκη Ὑλικοῦ καὶ τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον, διοικοῦνται ὑπὸ συνταγματαρχῶν, αἱ Διοικήσεις, τῆς μὲν α' τάξεως ὑπὸ ἀντισυνταγματαρχῶν, τῆς δὲ β' τάξεως ὑπὸ ταγματαρχῶν, αἱ Ὑποδιοικήσεις ὑπὸ μοιράρχων ἢ ὑπομοιράρχων ἢ ἀνθυπομοιράρχων, τὰ Τμήματα ὑπὸ ἀνθυπομοιράρχων καὶ οἱ Σταθμοὶ ὑπὸ ἀνθυπασπιστῶν ἢ ἐνωμοταρχῶν.

Εἰς τὸν ὑπὸ ἀνθυπασπιστοῦ διοικούμενον Σταθμὸν δύναται νὰ ὑπηρετῇ καὶ ὑπαξιωματικός.

Ἡ ἐξ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν, ὁπλιτῶν καὶ κτηνῶν ὁλικὴ δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ ἡ σύνθεσις πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων καὶ τῶν Διλοχιῶν, ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος. Ἡ ὁπλιτικὴ δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς ἀποτελεῖται ἐκ πεζῶν, ἐφίππων καὶ ποδηλατῶν ἀνδρῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς δικαιοῦνται νὰ τηρῶσιν ἵππους.

Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται ὁ προορισμὸς καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Διλοχιῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρ. 17 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Παρ' ἑκάστῃ Ἀνωτέρᾳ Διοικήσει συνιστᾶται ἐπιτελεῖον ὑπὸ μοίραρχον ὑπασπιστήν, πρὸς δὲ γραφεῖον διαχειρίσεως ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς ἀντισυνταγμάρχου διευθυντοῦ, ἑνὸς μοιράρχου διαχειριστοῦ τοῦ χρηματικοῦ καὶ ἑνὸς ὑπομοιράρχου ἢ ἀνθυπομοιράρχου διαχειριστοῦ τοῦ ὑλικοῦ καὶ προϊσταμένου τοῦ γραφείου μητρώου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1370 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Ἄρθρον 19. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Καθ' ὅμοιον τρόπον τοποθετοῦνται ἢ μετατίθενται οἱ ἐπιθεωρηταί, ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐκ τῆς Διευθύνσεως ταύτης ἐξαρτωμένων καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν Διοικήσεων Χωροφυλακῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ Πειραιῶς.

Ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐκτελεῖ καθήκοντα ὑπαρχηγοῦ καὶ ἀναπληροῖ τὸν Ἀρχηγὸν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἡ τοποθέτησις ἢ μετάθεσις τῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ καὶ Σχολείῳ Χωροφυλακῆς ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς καὶ αἱ πρῶται τοποθετήσεις τῶν προαγομένων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου ἐνεργοῦνται τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς. Διὰ πᾶσαν δὲ τοποθέτησιν ἢ μετάθεσιν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς λοιπὰς ὀργανικὰς θέσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων νόμων ἢ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων Β. Διαταγμάτων ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνωμοδότησις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ τοποθετήσεις ἢ μεταθέσεις τῶν ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐντὸς μὲν τῆς περιφερείας ἑκάστης Ἀνωτέρας Διοικήσεως μετὰ πρότασιν τοῦ προϊσταμένου ταύτης ἢ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἔξω δὲ τῆς περιφερείας ταύτης μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ δὲν δύνανται νὰ παραμένωσιν πλέον τῆς τριετίας ὡς εἰδικοὶ διαχειρισταὶ χρηματικοῦ ἢ ὑλικοῦ.

Ἕνεκα ἐπειγουσῶν ὑπηρεσιακῶν περιπτώσεων καὶ ἀπολύτου ἀνάγκης ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ προσωρινὰς μετακινήσεις ἀξιωματικῶν ἐξ οἰκείας πρωτοβουλίας ἢ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ. Αἱ μεταθέσεις αὗται ὑποβάλλονται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 1370 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Καθίστανται περιπαμελὲς ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ Ὑπαρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν αὐτῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς.

Ὁ Ἀρεοπαγίτης ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ μῆνα Δεκέμβριον διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, συγχρόνως δὲ ὁρίζεται ὁ ἀναπληρωτής του. Οὗτοι διὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου

ὁρίζονται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Εἰς κατώτερος ἀξιωματικὸς διορίζεται διὰ Β. Δ. ὡς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου.

Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἢ ὁ ὑπαρχηγός, ἂν φέρῃ βαθμὸν ὑποστρατήγου, ἄλλως ὁ Ἀρεοπαγίτης.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 1370 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει συγκροτούμενον ἐν ὁλομελείᾳ καὶ γνωμοδοτεῖ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἐπὶ πάσης προτάσεως περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικοῦ, ὑποβαλλομένης εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 9.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ 1370 νόμου καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς ἐδαφίων:

Οἱ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς Ἀνωτέρας Διοικήσεις, ὑπὸ τῶν ὁποίων διανέμονται εἰς τὰς Διοικήσεις καὶ ἐκ τούτων εἰς τὰς Ὑποδιοικήσεις καὶ Σταθμούς, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰς τὰς διλοχίας Χωροφυλακῆς τοποθέτησις τῶν ὁπλιτῶν ἐνεργεῖται διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου.

Μετὰ τὴν τοιαύτην τοποθέτησιν τῶν ὁπλιτῶν πᾶσα μετάθεσις αὐτῶν ἀπαγορεύεται.

Ἐπιτρέπεται μετάθεσις μόνον ἕνεκα λόγων ὑγείας, ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων ἢ ἕνεκεν ἐπιβεβλημένης ἐκ τῆς ὑπηρεσίας σπουδαίας καὶ ἐπειγούσης ἀνάγκης ἢ κατ' ἀμοιβαίαν τῶν ὁπλιτῶν συναίνεσιν.

Αἱ τοιαῦται μεταθέσεις ἐνεργοῦνται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς αὐτῆς Διοικήσεως ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς, ἐκ Διοικήσεως εἰς ἑτέραν Διοίκησιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, ἐξ Ἀνωτέρας Διοικήσεως εἰς ἄλλην τοιαύτην ὡς καὶ ἐκ τῆς συνάμεως τῶν διλοχιῶν καὶ τῶν ἄλλων εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν (πλὴν τῶν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου ἀπ' εὐθείας ἐξαρτωμένων) ἢ εἰς ταύτας, ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος.

Αἱ τοιούτων μεταθέσεων διαταγαὶ δέον νὰ μνημονεύωσι συγκεκριμένως τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν μετάθεσιν καὶ νὰ στηρίζωνται εἰς ἠτιολογημένας ἀναφορὰς τῶν ἀμέσως προϊσταμένων ἀξιωματικῶν. Ἀντίγραφον δὲ ἑκάστης διαταγῆς τοιαύτης μεταθέσεως ὑποβάλλεται ἀμέσως καὶ ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόσπασις μεμονωμένων ὁπλιτῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 1370 νόμου καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 24 Α'. Ἡ στρατολογία, ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεργοῦνται κατὰ περιοχάς. Πρὸς τοῦτο τὸ Κράτος διαιρεῖται διὰ Β. διατάγματος εἰς στρατολογικὰς περιοχὰς Χωροφυλακῆς, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει ἕνα ἢ πλείονας νομοὺς ἢ καὶ ἐπαρχίας νομοῦ τινος. Ἐξαίρεσις τῆς ἀρχῆς ταύτης δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐν ὥρᾳ ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου ἢ ἕνεκα ἐξαιρετικῆς ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου θέλει περατωθῆ ἡ τοποθέτησις τῶν ὑπηρετούντων ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς οἰκείας περιοχάς.

Οἱ αἰτοῦντες τὴν εἰς τὴν χωροφυλακὴν κατάταξιν δέον νὰ ἔχωσι τὰ ἑξῆς γενικὰ προσόντα:

α') Νὰ ὦσιν Ἕλληνες ὑπήκοοι. Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος ἀλλὰ μὴ κεκτημένοι τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν κατατάσσονται εἰς τὴν Χωροφυλακὴν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98 τοῦ νόμου 425 τοῦ ἔτους 1914 περὶ στρατολογίας.

β') Νὰ ἔχωσι τὴν διὰ μάχιμον ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

γ') Ν' ἀπολαύωσι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ νὰ μὴ κατεδικάσθησαν εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, ἔστω καὶ ἂν ἀποκατεστάθησαν εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ἀστικὰ αὐτῶν δικαιώματα, ἢ εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἐπί τινι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων.

δ') Νὰ ἔχωσι χρηστὰ ἤθη καὶ ἀνεπίληπτον διαγωγήν.

ε') Νὰ ἔχωσιν ἀνάστημα οὐχὶ μικρότερον τοῦ 1,62 ἢ 1,61 ὑπὸ τῇ βεβαιώσει ἰατροῦ ὅτι θ' ἀνέλθῃ τοῦτο εἰς 1,62

ς') Νὰ μὴ ἔχωσι κακὰς ἕξεις ἤτοι κλίσιν εἰς τὴν κατάχρησιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἢ οἴνου, εἰς τὸ κάπνισμα ὄπίου (χασίς) καὶ εἰς τυχηρὰ ἐπὶ χρήμασι παιγνίδια.

ζ') Νὰ μὴ προσεβλήθησαν ποτὲ οὔτε αὐτοὶ οὔτε μέλος τῆς οἰκογενείας των ἐξ ἐπιληψίας, νευρασθενείας ἢ ἄλλης νόσου φρενικῆς.

η') Νὰ μὴ ὦσι τραυλοὶ ἢ ἔχωσι τὴν φωνὴν ἐλαττωματικήν.

θ') Νὰ ἔχωσιν ἀρκούσαν νοημοσύνην καὶ ἀντίληψιν.

Β') Ἡ στρατολογία τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεργεῖται:

α') Δι' ἐθελουσίας κατατάξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ νέων μὴ προϋπηρετησάντων ἐν τῷ στρατῷ, γινωσκόντων ν' ἀναγινώσκωσιν εὐχερῶς καὶ νὰ γράφουν εὐαναγνώστως, κεκτημένων τ' ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα καὶ ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 18ον τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαινόντων τὸ 23ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

β') Δι' ἐθελουσίας κατατάξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ προϋπηρετησάντων ἐν τῷ στρατῷ ἀνδρῶν, γινωσκόντων ν' ἀναγινώσκωσιν εὐχερῶς καὶ νὰ γράφωσιν εὐαναγνώστως, ἐχόντων τ' ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα καὶ μὴ ὑπερβάντων τὸ 30 τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος.

γ') Διὰ μεταθέσεως εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἐκ τῶν ἄλλων σωμάτων τοῦ στρατοῦ δεκανέων καὶ στρατιωτῶν γινωσκόντων ν' ἀναγινώσκωσιν εὐχερῶς καὶ νὰ γράφωσιν εὐαναγνώστως, νὰ ἔχωσι δὲ τ' ἀνωτέρω γενικὰ προσόντα.

Οἱ ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', β' καὶ γ' ἀναφερόμενοι, κατατάσσονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον Χωροφυλακῆς ἢ τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς τῆς περιφερείας εἰς ἣν στρατολογικῶς ἀνήκουσιν ἢ ἐν ᾗ διαμένουσι καὶ φοιτῶσιν ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν ἐν τῷ σχετικῷ Κανονισμῷ καθωρισμένον χρόνον.

Διαρκούσης δὲ τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ἐν τῷ Σχολείῳ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς μαθητῶν χωροφυλάκων, ἐξέρχονται δὲ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐθελοντοῦ χωροφύλακος ἂν εὐδοκιμήσωσι κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις των.

δ') Διὰ τῆς ἐθελουσίας κατατάξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ νέων κεκτημένων τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον τῆς γ' τάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἢ ἐνδεικτικὸν τῆς α' τάξεως τοῦ γυμνασίου καὶ τὰ ἀπαιτούμενα γενικὰ πρσόντα, ἐχόντων δὲ συμπεπληρωμένον τὸ 18ον ἀλλὰ μὴ ὑπερβάντων τὸ 26ον τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος.

ε') Δι' ἐθελουσίας κατατάξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ προϋπηρετησάντων ἐν τῷ Στρατῷ ὡς λοχιῶν ἢ ἐπιλοχιῶν μὲ διαγωγὴν ἐξαίρετον ἢ ἄμεμπτον, ἐχόντων τ' ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα καὶ μὴ ὑπερβάντων τὸ 28 τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος.

ς') Διὰ μεταθέσεως εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἐκ τῶν ἄλλων Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ λοχιῶν ἢ ἐπιλοχιῶν, ἐχόντων διαγωγὴν ἐξαίρετον ἢ ἄμεμπτον καὶ τ' ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα.

Οἱ ἐν τοῖς ἐδαφίοις δ' ε' ς' ἀναφερόμενοι, κατόπιν εὐδοκίμων ἐξετάσεων, κατατάσσονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον Χωροφυλακῆς καὶ φοιτῶσιν ἐν τῷ β' τμήματι τούτου κατὰ τὸν ἐν τῷ οἰκείῳ Κανονισμῷ ὁριζόμενον χρόνον.

Οὗτοι διαρκούσης τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ἐν τῷ Σχολείῳ φέρουσι τὸν βαθμὸν καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς χωροφύλακος ἐθελοντοῦ, ἐξέρχονται ὅμως μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου ἂν εὐδοκιμήσωσι κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις των.

ζ') Δι' ἐθελουσίας κατατάξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ νέων, κεκτημένων ἀπολυτήριον δημοσίου Γυμνασίου ἢ δημοσίου Πρακτικοῦ Λυκείου καὶ τ' ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα, ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 18ον ἀλλὰ μὴ ὑπερβάντων τὸ 26ον τῆς ἡλικίας αὐτῶν ετος.

Οὗτοι κατόπιν εὐδοκίμων ἐξετάσεων κατατάσσονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον Χωροφυλακῆς καὶ φοιτῶσιν ἐν τῷ Β' Τμήματι τούτου κατὰ τὸν ἐν τῷ οἰκείῳ Κανονισμῷ καθοριζόμενον χρόνον. Διαρκούσης δὲ τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ἐν τῷ Σχολείῳ φέρουσι τὸν βαθμὸν καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὑπενωμοτάρχου, ἐξέρχωνται ὅμως μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου ἐὰν εὐδοκιμήσωσι κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις των.

Πάντες οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν Σχολείων ὑπαξιωματικοὶ καὶ χωροφύλακες δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς γραφεῖς, οἰκοθεράποντες ἢ ἀγγελιαφόροι, ἂν μὴ πρότερον ὑπηρετήσωσι παρὰ τῇ Διοικήσει, Διλοχίᾳ ἢ Ὑποδιοικήσει τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓξ μῆνας.

η') Διὰ τῆς ἐκ νέου κατατάξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ προϋπηρετησάτων μὲ διαγωγὴν ἐξαίρετον ἢ ἄμεμπτον ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς, ἂν οὗτοι διατελῶσιν ἔχοντες τ' ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα.

θ') Δι' ἀνακαταστάξεως ὑπηρετούντων ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς ἅμα τῇ λήξει τῆς θητείας των.

ι') Δι' ἐθελουσίας κατατάξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ διπλωματούχων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, κεκτημένων τ' ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα καὶ ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 18ον μὴ ὑπερβάντων δὲ τὸ 24ον τῆς ἡλικίας των ἔτος.

Οὗτοι κατόπιν εὐδοκίμων ἐξετάσεων κατατάσσονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον Χωροφυλακῆς καὶ φοιτῶσιν ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ Γ' Τμήματι τούτου, κατὰ τὰ ἐν τῷ οἰκείῳ Κανονισμῷ καθοριζόμενα. Διαρκούσης δὲ τῆς φοιτήσεώς των ἐν τῷ Σχολείῳ φέρουσι τὴν παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σχολείου ὁριζομένην στολὴν μαθητοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς ἐνωμοτάρχου, ἐξέρχονται ὅμως μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου ἂν εὐδοκιμήσωσι κατὰ τὰς ἐξιτηρίους ἐξετάσεις των.

Ὅσοι ἐκ τῶν καταταγησομένων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κατὰ τὰς περιπτώσεις α' δ' ς' ζ' καὶ ι' δι' οἱονδήποτε λόγον ἀπολυθῶσι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριετοῦς ὑπηρεσίας ἐν αὐτῇ,

ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσιν ὁλόκληρον τὴν στρατιωτικὴν των ὑποχρέωσιν ὡς ἂν μὴ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ.

Οἱ κατὰ τὰς περιπτώσεις γ΄ ε΄ μεταβαθμισθέντες εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν ὑπόλοιπον μόνον χρόνον τῆς διακοπείσης στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑποχρεώσεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἑδάφια α΄, γ΄, δ΄, ϛ΄ καὶ ζ΄ τοῦ κεφαλαίου Β΄ καταταχθησομένων καὶ μεταβαθμισθέντων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἀνδρῶν ὁρίζεται διὰ διαταγῆς τῶν Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτελικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ.

Γ΄) Ἐὰν συμφώνως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους δὲν καθίσταται δυνατὸν κατ' ἔτος ἡ συμπλήρωσις τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν χωροφυλάκων τοῦ Σώματος, ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη διὰ μεταθέσεως ἐκ τοῦ Στρατεύματος ἀνδρῶν τῆς ὑπηρετούσης κλάσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁριζόμενα.

Δ΄) Κατ' ἔτος καὶ κατὰ μῆνα Αὔγουστον τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀριθμητικὴν κατάστασιν τῶν κατὰ στρατολογικὰς περιοχὰς τῆς Χωροφυλακῆς ἀναγκαιούντων αὐτῷ χωροφυλάκων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐκδίδει τὰς δεούσας διαταγὰς πρὸς τὰ οἰκεῖα Συντάγματα, ὁρίζον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξ ἑκάστου αὐτῶν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μεταθετέων.

Ε΄) Οἱ μεταθετέοι εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὁρίζονται εἰς ἕκαστον τῶν Συνταγμάτων κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατατάξεως, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ 7 ἀπαιτούμενα γενικὰ προσόντα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 τοῦ νόμου 425 περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ ὁριζομένης ἐπιτροπῆς, συμπληρουμένης καὶ δι' ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου.

ϛ΄) Οἱ ὡς ἀνωτέρω διὰ τὴν Χωροφυλακὴν προορισθέντες ὁπλῖται τῶν Συνταγμάτων μετατίθενται εἰς ταύτην μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας των ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς καταπάξεώς των. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἐν τοῖς Συντάγμασι πλήρη καὶ ὁμοιόμορφον αὐτῶν ἐκπαίδευσιν.

Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας μὴ ἐπιδειξάμενοι διαγωγὴν ἐξαίρετον ἢ ἄμεμπτον ἢ ἀπωλέσαντες τι ἐκ τῶν γενικῶν διὰ τὴν Χωροφυλακὴν προσόντων παραμένουσιν εἰς τὰ Συντάγματα ἀντικαθιστάμενοι δι' ἄλλων ἐχόντων πάντα τὰ γενικὰ προσόντα καὶ τὸ προσὸν τῆς διαγωγῆς. Μετα-

πεμφθέντες δὲ εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὑποχρεοῦνται νὰ διανύσωσι παρ' αὐτῇ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας των. Ἐκ τούτων οἱ ἀποκτώμενοι μετὰ τὴν λῆξιν ταύτης, ὡς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν πρὸ τῆς τυχὸν ἐθελουσίας ἀνακαταταξεως, τάσσονται εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας τοῦ Στρατεύματος, οἱ δὲ ἀναλαμβάνοντες καὶ δευτέραν ἐθελουσίαν ἀνακατάταξιν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ κατὰ τὰ ἐν τῷ οἰκείῳ κεφαλαίῳ ὁριζόμενα, ὅταν ἀπολυθῶσιν ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς τάσσονται εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας ταύτης.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 1370 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος, τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ὁριζομένων καθηκόντων, ἔχει ἁρμοδιότητα Διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ, εἶναι Ἀνώτερος Ἐπιθεωρητὴς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ·

α΄) Διοικεῖ ἀμέσως τὰς Ἀνωτέρας Διοικήσεις τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Σχολεῖον αὐτῆς καὶ εὐθύνεται διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Σώματος.

β΄) Μελετᾷ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ παντὸς, ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ βελτιώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν πειθαρχίαν τῆς Χωροφυλακῆς.

γ΄) Ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάγεται εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα κατὰ τὸν λόγον τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστου ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν εἰδικῶν καθηκόντων τῆς Χωροφυλακῆς.

δ΄) Ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ καταταξεως εἰς τὴν Χωροφυλακὴν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ παρόντος.

ε΄) Ἀποφασίζει δι' ἕκαστον βαθμὸν τῶν ὑπαξιωματικῶν τὸ ὅριον τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ ἐκταθῶσιν οἱ προτάσεις προαγωγῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προβλεπομένων κενῶν διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

ϛ΄) Προκαλεῖ τὴν ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν προτάσεων προαγωγῆς τῶν ὁπλιτῶν Ἐπιτροπήν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς ὁποίας συντάσσει τοὺς ὁριστικοὺς πίνακας προαγωγῆς τῶν ὁπλιτῶν.

ζ΄) Ὀνομάζει, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων κενῶν, τοὺς μαθητὰς χωροφύλακας εἰς μονίμους τοιούτους καὶ προβιβάζει κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονιζόμενα, τοὺς χωροφύλακας εἰς ὑπενωμοτάρχας, τοὺς ὑπενωμοτάρχας εἰς ἐνωμοτάρχας, προ-

τείνει δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν προαγωγὴν τῶν ἐνωμοταρχῶν εἰς ἀνθυπασπιστάς.

η΄) Διατάσσει τὴν ἐκ τῆς πεζῆς εἰς τὴν ἔφιππον Χωροφυλακὴν καὶ τἀνάπαλιν μετάθεσιν τῶν ὁπλιτῶν.

θ΄) Διατάσσει τὴν ἀπὸ Ἀνωτέρας Διοικήσεως εἰς ἑτέραν τοιαύτην μετάθεσιν τῶν ὁπλιτῶν.

ι΄) Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῆς ἐκ νέου κατατάξεως εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τῶν ἀπολυθέντων ὁπλιτῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ὁπλιτῶν καὶ ἄλλων Σωμάτων τῶν αἰτούντων τὴν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κατάταξιν καὶ ὁρίζει τὰς Ἀνωτέρας Διοικήσεις, ἔνθα οἱ γενόμενοι ἐκ τούτων δεκτοὶ θὰ τοποθετηθῶσι.

ια΄) Ἀσκεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς παρεχομένην αὐτῷ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν.

Ἁρμοδιότης Ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 1370 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Ἄρθρον 28. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης τῶν Ἐπιθεωρητῶν ὁρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἁρμοδιότης Ἀνωτέρων Διοικητῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 1370 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

Ἄρθρον 29. Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ ἀσκοῦσι τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Διοικήσεων, Ὑποδιοικήσεων, Τμημάτων καὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς.

Ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος. Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ ἰδίᾳ·

α΄) Διατάσσουσι τὴν συγκρότησιν ἀνακριτικῶν Συμβουλίων καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν παραπομπὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἀποφαινόμενοι ὁριστικῶς ἐπὶ ταῖς γνωμοδοτήσεσι τῶν Συμβουλίων.

β΄) Διατάσσουσι τὴν ἀποβολὴν ἐκ τοῦ Σώματος τῶν ὁπλιτῶν, οἵτινες ἐκρίθησαν ἀκατάλληλοι λόγῳ διαγωγῆς ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, τῇ διαταγῇ αὐτῶν συγκροτουμένου.

γ΄) Ἀποφαίνονται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἐν γένει ἀνακατατάξεως τῶν ὑπηρετούντων ὁπλιτῶν, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, δικαιούμενοι νὰ δεχθῶσι τοὺς μὴ κρινομένους ἱκανοὺς καὶ εἰς ἐνιαύσιον δοκιμαστικὴν θητείαν, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας εἰδικὰς διατάξεις.

δ΄) Διατάσσουσι τὴν διὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικῶν ἐνέργειαν ἐκτάκτων ἐπιθεωρήσεων ὡς καὶ πάσης προανακρίσεως ἢ ἐξετάσεως ἐπιβαλλομένης ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς διοικήσεως ἢ τῆς ὑπηρεσίας τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

ε΄) Διατάσσουσιν, ἀναφέροντες ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν ὅλως προσωρινὴν ἐκτὸς τῆς οἰκείας περιφερείας κίνησιν ἀξιωματικῶν πρὸς ἔκτακτον καταδίωξιν λῃστῶν ἢ ἄλλων ἐπικινδύνων κακοποιῶν.

Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ ἀσκοῦσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας των τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν Διοικητοῦ Μεραρχίας.

Ἄρθρον 14.

Δύναται νὰ συσταθῇ καὶ λειτουργήσῃ ἐν Ἀθήναις Σχολεῖον εὐρυτέρας μορφώσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ ὑπαγόμενον, κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 15.

Διὰ τὴν ἐπάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν λυσιτελῆ μόρφωσιν τῶν χωροφυλάκων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν ταῖς στρατολογικαῖς περιοχαῖς τῆς Χωροφυλακῆς σύστασις διὰ Β. Διατάγματος περιοχικῶν Σχολείων Χωροφυλακῆς, ὑπαγομένων εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Τὸ προσωπικὸν τῶν Σχολείων αὐτῶν λαμβάνεται δι' ἀποσπάσεως.

Τὰ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰ περιοχικὰ Σχολεῖα, ὁ τρόπος καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ τὰ περὶ προβιβασμοῦ τῶν ἐκπαιδευθέντων, τῆς μονιμοποιήσεως τῶν μαθητῶν χωροφυλάκων, κανονίζονται δι' ἰδικοῦ κανονισμοῦ τῶν Σχολείων Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 16.

Ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἀπονέμεται εἰς ἐνωμοτάρχας κατὰ τὰ διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἐν τῷ Σώματι καταταττόμενοι ὁπλῖται, ἐξερχόμενοι τῶν Σχολείων μετὰ τὴν ἐν αὐτοῖς κεκανονισμένην ἐκπαίδευσίν των, τοποθετοῦνται δι' ὑπηρεσίαν ἐντὸς τῶν περιοχῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐν αἷς ἐστρατολογήθησαν, τηρουμένου ἐν ἰσχύϊ τοῦ νόμου ΦΜ΄ περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 18.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ νόμου 1370 τοῦ ἔτους 1918 ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν προβλεπομένους καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ προαχθέντας ἀξιωματικούς, καταργουμένων τῶν διατά-

ξεων τοῦ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2752 νόμου τῆς 9 Ἀπριλίου 1922.

Καταργεῖται ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ νόμου 1370.

Τελευταῖαι διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς διοικητικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐπαρκείας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς θέλει συγκροτηθῆ ἐν Ἀθήναις διὰ Β. Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν καὶ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθησομένου, στρατιωτικὸν συμβούλιον ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ὡς προέδρου, δύο ὑποστρατήγων τοῦ Στρατοῦ, ἑνὸς ὑποστρατήγου ἢ συνταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἑνὸς Συνταγματάρχου τοῦ Στρατοῦ ὡς μελῶν.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου μέχρι τῆς περατώσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς δύναται νὰ διορισθῇ πρὸ τάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἀντιστράτηγος ἢ ὑποστράτηγος προερχόμενος ἐκ τῶν διαφόρων ὅπλων τοῦ Στρατοῦ.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου θέλουσι περατωθῇ ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξεως αὐτῶν, αἱ δὲ γνωμοδοτήσεις αὐτοῦ, ἰδίᾳ δι' ἕκαστον ἀξιωματικὸν καὶ ἀνθυπασπιστὴν καὶ ἠτιολογημένως συνταχθησόμεναι εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Οἱ ὑπὸ κρινομένοι ἱκανοὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τίθενται αὐτοπαγγελτως εἰς ἀποστρατείαν, λαμβάνοντες:

α') Οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς ἀποστρατείαν χρόνον καὶ ἑνὸς ἔτους ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, τὴν σύνταξιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

β') Οἱ μὴ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς ἀποστρατείαν χρόνον, ἔχοντες δὲ δεκαπενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Στρατῷ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως τοῦ ὑπ' ὄψιν κεκτημένου βαθμοῦ.

γ') Οἱ ἔχοντες ἐλάσσονα τῶν δέκα καὶ πέντε πραγματικῶν ἐτῶν ὑπηρεσίαν προσωπικὴν ἰσοβίαν σύνταξιν, ἀνάλογον τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν καταργοῦνται κεκτημένα, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, δικαιώματα ὡς πρὸς τὴν ἀποστρατείαν καὶ τὴν σύνταξιν.

Τὸ αὐτὸ Στρατιωτικὸν Συμβούλιον προτείνει τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συντεταγμένων πινάκων προαγωγῶν ὡς πρὸς τοὺς

κριθέντας στασίμους ἀξιωματικούς. Ἡ πρότασις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀντιστρατήγων πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν.

Ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ὧν προηχθησαν νεώτεροι κατὰ τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2644 κυρωθέντα Β. διατάγματα, προάγονται ὑποχρεωτικῶς ὡς ὑπεράριθμοι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἂν ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς των ἀποφανθῇ τὸ κατὰ τοὺς νόμους περὶ προβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ἁρμόδιον Συμβούλιον, τάσσονται δ' ἐν τῇ ἀρχικῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος τοῦ προβιβασμοῦ τῶν ἀνατρεχόντος εἰς τὸν χρόνον τῆς προαγωγῆς τοῦ ἀμέσως νεωτέρου των.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ τοὺς ἐπὶ ἐπταετίαν εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντας ἐν τῷ Σώματι τῆς Ἀστυφυλακῆς ἐπὶ βαθμῷ ἀστυφύλακος Α' τάξεως.

Ἄρθρον 20.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

α') Συνταχθῇ καὶ τεθῇ ἐν ἰσχύι ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἀστυφυλακικῆς ὑπηρεσίας καὶ σώματος Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἐν τοῖς νομοῖς τοῦ Κράτους καὶ ἀνὰ τὴν ὑπαίθρον χώραν, καθορίζων ἅμα τὰ τῆς συνθέσεως κατατάξεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μελλόντων νὰ ἀποτελέσωσι τὸ σῶμα τοῦτο καὶ τὰς βοηθητικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

β') Συνταχθῇ καὶ τεθῇ ἐν ἰσχύι ὁ ὀργανισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ Σώματος τούτου.

γ') Καθορισθῶσιν οἱ ὅροι τῆς προσωρινῆς κατατάξεως ἑκάστων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς ἕκαστον τῶν Σωμάτων Διοικητικῆς Ἀστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς.

Τὰ Β. Διατάγματα θέλουσιν ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἢ τῆς Βουλῆς ἐντὸς ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἡ εἰς ἑκάτερον τῶν Σωμάτων τούτων κατάταξις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς θὰ γίνῃ ὁριστική, ἀφ' ἧς τὰ εἰρημένα Β. διατάγματα κυρωθῶσι διὰ νόμου.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προαγωγῶν, τοποθετήσεων ἢ μεταθέσεων, ἀδειῶν, ἀποστρατεύσεων καὶ πειθαρχικῆς δι-

καιοδοσίας επί των αξιωματικών και όπλιτών της Χωροφυλακής ώς τροποποιούνται διά του παρόντος νόμου θα ισχύσωσιν επί των αξιωματικών και όπλιτών αμφοτέρων των Σωμάτων Διοικητικής Αστυνομίας και Χωροφυλακής μέχρις ού νόμος κυρώσῃ οριστικώς τους οικείους οργανισμούς.

Άρθρον 21.

Επιτρέπεται ένα διά Β. Διατάγματος καταργηθῇ το Γ Τμῆμα του Σχολείου Χωροφυλακής και καθορισθῇ ή εκπαίδευσις των διά τον βαθμόν του ανθυπομοιράρχου υποψηφίων ενωμοταρχών και ανθυπασπιστών εν τῳ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ Ευελπίδων, ώς και ο τρόπος της εις τούτο μετατάξεως των ήδη μαθητών του Γ' Τμήματος του Σχολείου Χωροφυλακής.

Άρθρον 22.

Η ισχύς του νόμου τούτου άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εν τῇ Εφημερίδι της Κυβερνήσεως».

Περί τροποποιήσεως των περί Νομικών Συμβούλων νόμων.

Ως ετροποποιήθη υπό του κ. Υπουργού κατά την β' συζήτησιν, έχον ούτως·

Άρθρον 1.

Το άρθρον 64 παραγρ. 2 του κώδικος των νόμων περί δικών και δικηγόρων του δημοσίου και περί Νομικού Συμβουλίου αντικαθίσταται διά των εξῆς προστεθεμένων εν τέλει της πρώτης παραγράφου: «Και άν δεν γνωμοδοτήσῃ περί του διορισμού των επιτροπή απαρτιζομένη από τους προέδρους και εισαγγελείς του Αρείου Πάγου και του Εφετείου Αθηνών, από τον δικαστικόν Σύμβουλον και δύο νομικούς Συμβούλους υπό της ολομελείας του Νομικού Συμβουλίου εκλεγομένους.

Άρθρον 2.

Ο μισθός των νομικών Συμβούλων ορίζεται ώς εξῆς:

Των μεν εκ της τάξεως των δικηγόρων προερχομένων ίσος προς τον μισθόν τον διά του νόμου 2751 οριζόμενον διά τον βαθμόν του Προέδρου των Πρωτοδικών, εφόσον έχουσι το πολύ δεκαπενταετή δικηγορικήν υπηρεσίαν, εφόσον δ' έχουσι μείζονα ταύτης, ίσος προς τον δια του αυτού νόμου καθοριζόμενον μισθόν του εφέτου, των δε εκ των δικαστικών τάξεων λαμβανομένων ίσος προς τον μισθόν του βαθμού δν εξερχόμενοι τῆς δικαστικῆς υπηρεσίας είχον.

Άρθρον 3.

Ο μισθός των πρώτων προσαυξάνεται μετά διετίαν από του διορισμού των εξισούμενος προς τον του εφέτου του αυτού νόμου, μετά έτέραν δε τριετίαν προσαυξάνεται εξισούμενος προς τον μισθόν του Αρεοπαγίτου του αυτού νόμου, επίσης μετά

τριετίαν προσαυξάνεται ο μισθός των συνεπεία υπερδεκαπενταετούς δικηγορικής υπηρεσίας λαβόντων τον μισθόν του Εφέτου. Ο μισθός των δευτέρων προσαυξάνεται εξισούμενος προς τους μισθούς του αμέσως ανωτέρου ή ανωτέρων βαθμών του αυτού νόμου μέχρι του βαθμού του Αρεοπαγίτου, συμπεριλαμβανομένου, άμα τῇ συμπληρώσει του ελαχίστου χρόνου του κατά τας κειμένας διατάξεις απαιτουμένου διά την προαγωγήν εις έκαστον των βαθμών τούτων.

Άρθρον 4.

Ο μισθός του δικαστικού Συμβούλου ορίζεται ίσος προς τον διά του νόμου 2751 οριζόμενον μισθόν διά τον αντιπρόεδρον του Αρείου Πάγου, μετά παρέλευσιν δε πενταετίας από του διορισμού του προσαυξάνεται εξισούμενος προς τον μισθόν του προέδρου του Αρείου Πάγου του αυτού νόμου.

Άρθρον 5.

Διά την κατά τα ανωτέρω προσαύξησιν συνυπολογίζεται ή μέχρι τούδε υπηρεσία του νομικού Συμβούλου και δικαστικού, ώς και ή δικαστική υπηρεσία διά τους εκ των δικαστικών τάξεων προερχομένους, θεωρουμένης ώς υπηρεσίας του ανωτέρου βαθμού, άφ' ής είχον συμπληρώσει τα προς προαγωγήν εις αυτόν προσόντα.

Άρθρον 6.

Αι διατάξεις των άρθρων 2, 3 παράγρ. 1, 2, 3, 4 παραγρ. 1, 2 του νόμου 2751 εφαρμόζονται και διά τους νομικούς Συμβούλους και τον δικαστικόν Σύμβουλον.

Άρθρον 7.

Οι προ του νόμου 2751 «περί αποδοχών των δικαστικών υπαλλήλων» μισθοί θέλουσι λαμβάνεσθαι ύπ' όψιν προς υπολογισμόν των συντάξεων επί μίαν πενταετίαν από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου, μετά δε την παρέλευσιν της πενταετίας ταύτης και οι διά του παρόντος νόμου οριζόμενοι. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα εδάφια 2 και 3 του άρθρου 3 του νόμου 2751.

Άρθρον 8.

Εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται και τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ο παρ' αυτῷ Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας, εξισούμενα κατά μισθόν· α') Πρόεδρος προς αντιπρόεδρον του Αρείου Πάγου· β) ο Γενικός Επίτροπος και οι αντιπρόεδροι προς Αεροπαγίτας· γ) οι ελεγκταί προς εφέτας, και δ') οι πάρεδροι προς αντιπρόεδρον Πρωτοδικών. Ο μισθός τούτων προσαυξάνεται μετά πενταετίαν από του διορισμού των ή μετά διετίαν εφόσον συνεπλήρωσαν εικοσαετῆ δημοσίαν υπηρεσίαν, α')

τῶν μὲν προέδρου τοῦ Ἰλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς τὸν τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου· β) τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν ἀντιπροέδρων πρὸς τὸν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, γ') τῶν ἐλεγκτῶν πρὸς τὸν τοῦ ἀρεοπαγίτου, καὶ δ') τῶν παρέδρων πρὸς τὸν τοῦ πρωτοδίκου Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 9.

«Οἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου λαμβάνουσιν ἀποδοχὰς μεγαλειτέρας τῶν δι' αὐτοῦ ὁριζομένων, διατηροῦσι ταύτας, λαμβάνοντες τὸν τῷ ὀργανικῷ μισθῷ των καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀποδοχαῖς, τὸ ἐπὶ πλέον ὡς ἐπίδομα.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του».

Προτάσει μετὰ τοῦτο τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. ***Ν. Σαράτου***, ἐπικυροῦνται ὑπ' εὐθύνην τοῦ προεδρείου τὰ πρακτικὰ τῆς παρούσης συνεδριάσεως μέχρι τοῦ σημείου τούτου.

Ὁ κ. ***Δ. Βοκοτόπουλος*** λαμβάνων μετὰ τοῦτο τὸν λόγον προτείνει ὅπως προταχθῇ καὶ ψηφισθῇ ἡ παρ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ δικαστικῆς προστασίας τῶν ζημιωθέντων ὑπὸ ἐνόχων ἐταιρειῶν πορδοσίας καὶ προδότας τῆς πατρίδος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Βενιζέλου».

Ἀναλύων καὶ ἐξηγῶν διὰ μακρῶν τὸν σκοπὸν τῶν ὅρων ἐπιδιώκει ἡ πρότασις αὐτοῦ, ψηφιζομένη, ὅστις εἶναι οὐ μόνον ἡ ἐξεύρεσις τῶν διαρπασάντων ἀπὸ τῆς 14 Ἰουλίου 1917 τὸν πλοῦτον τοῦ Δημοσίου ταμείου ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν βίᾳ ἐπαναστατικῇ καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον εὑρεθῆ ἔνοχοι καὶ ὑπεύθυνοι, ἀλλὰ καὶ ἡ προστασία τῶν ζημιωθέντων τότε ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, λέγει ὅτι διὰ τῆς προτάσεως αὐτοῦ δὲν εἰσάγεται νέος τις θεσμός, ἀλλ' οὐδὲ δαπάναι νέαι ἀπαιτοῦνται καὶ φρονεῖ ὅτι ἐν τῇ Συνελεύσει δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀντίδρασις κατὰ τῆς προτάσεως καὶ ψηφίσεως αὐτῆς πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως. Οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Δημ. Θησαυροῦ, προσθέτει, δύνανται νὰ δώσωσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν γενομένων διαπαιῶν καὶ σπαταλῶν, αἵτινες ἐγένοντο τότε καὶ δι' ἄλλων μέσων καὶ διὰ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου καὶ δι' ἀποστο-

λῶν εἰς Εὐρώπην ἀνθρώπων ἀγαξίων, ἀλλὰ πλουσιωτάτων, ἐν οἷς ὑπῆρξεν ὁ συμπολίτης μου Βαρβιαδάκης, καὶ διὰ τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ πρεσβείας ἥτις ἀπατέλει ἔργον αὐτόθι κατασκόπου καὶ διὰ μυρίων ἄλλων τρόπων. Ὑποστηρίζων ἐν τέλει τροπολογίαν αὐτοῦ, ὅπως οἱ ἰδιῶται ἀπολλαγῶσι διαστικῶν τελῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν τριαύτης φύσεως δίκων, ζητεῖ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Συνέλευσις ἂν ἀποδέχεται τὴν πρότασίν του.

Πρόεδρος. Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βοκοτοπούλου παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν.

Ἐγείρονται, ὀλίγιστοι.

Ἡ Συνέλευσις δὲν παρεδέχθη.

Πλείστοι Πληρεξούσιοι. Ὄχι, ὄχι. Παρεδέχθη.

Πρόεδρος. Ἐρωτῶ ἀντιθέτως. Οἱ μὴ παραδεχόμενοι παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσι.

Ἐγείρονται ὀλίγοι.

Ἡ Συνέλευσις κατ' ἀκολουθίαν ἐδέχθη τὴν πρότασιν.

Πλείστοι Πληρεξούσιοι. Νὰ ψηφισθῇ καὶ κατ' ἀρχήν, κ. Πρόεδρε.

Ἀπορράπτει τῆς Συνελεύσεως, γίνεται δεκτὴ καὶ κατ' ἀρχὴν ἡ πρότασις.

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ καθορισμοῦ τῶν προσώπων αὐτοῦ».

Ὁ κ. ***Γ. Πῶπ*** παρατηρεῖ ὅτι πρὸς συζήτησιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρίστατο ὁ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Πρωτοπαπαδάκης, ὅστις ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει χαράξει τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν ὑφ' ἣν στηρίζονται τὰ νομοσχέδια ταῦτα, ἀλλὰ καὶ διότι διὰ τριῶν νέων φορολογικῶν νομοσχεδίων χαρίζεται πλοῦτος τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς πλουτοκράτας, παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος ὅτε ὑπέβαλλε τὸν νόμον περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου, εἶχεν εἴπῃ ὅτι θὰ ὑπέβαλλε νομοσχέδια πλήττοντα τοὺς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ φορολογουμένου Ἕλληνος. Ἀκοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὗτινος πρέπει νὰ καλυφθῇ τὸ ὑπερβολικὸν ἔλλειμμα. Καταλήγων ὁ κ. Πῶπ λέγει ὅτι κάμνει τὴν πρότασιν ταύτην, οὐχὶ διότι θεωρεῖ ὅτι ὁ παρισταμένος κ.

ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει ἀνεπαρκεῖς διαταφήσεις κατὰ τὴν συζήτησιν, ἀλλὰ διότι πρέπει νὰ μετάσχῃ τῶν συζητήσεων τούτων καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡς θέλει κριθῇ ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ διὰ τῆς γεννησομένης συζητήσεως.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι τὰ ἐν λόγῳ νομοσχέδια πρὸ πολλοῦ ὑποβληθέντα παρεπέμφθησαν εἰς ἐπιτροπήν ἥτις ἐπεξειργάσθη ταῦτα καὶ ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀνετυπώθησαν τὰ νομοσχέδια ταῦτα. Ἐπομένως δὲν βλέπει τὸν λόγον δι' ὃν δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** λέγει ὅτι, ὅτε κατετέθησαν τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ, ἥτις εἶναι ἡ σήμερον, γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἐπανάγκη τὴν ἐντεῦθεν παρουσίαν, οὐ μόνον τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πρωτευόντων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Προτείνει δὲ ὅπως προηγηθῇ ἡ ψήφισις ἄλλων νομοσχεδίων, καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῶν φορολογικῶν διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** λέγει ὅτι δὲν ὡρίσθη εἰδικὴ ἡμέρα πρὸς συζήτησιν, ἀλλ' ἀπεφασίσθη νὰ ψηφισθῶσι σήμερον εἰς α' συζήτησιν καὶ νὰ ἀναπτυχθῶσι κατ' αὐτὴν αἱ γνῶμαι τῶν κ. κ. Πληρεξουσίων. Ἄλλως τε ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐφ' ἑκάστου νομοσχεδίου δύναται νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον πᾶς πληρεξούσιος καὶ νὰ ἀγορεύσῃ χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται ὁρισμὸς εἰδικῆς ἡμέρας πρὸς συζήτησιν. Δηλοῖ ἐν τέλει ὅτι δὲν δέχεται τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, διότι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου μὲ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. **Δ. Τσουκαλᾶς** συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· οὐχ ἧττον φρονεῖ ὅτι ἡ συζήτησις δύναται ν' ἀρθῇ διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν. Δηλοῖ δ' ὅτι οὗτος κηρύσσεται γενικῶς κατὰ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

Ὁ κ. **Γ. Σχοινᾶς** παρακαλεῖ μετ' ἄλλων κ. κ. Πληρεξουσίων, εἴκοσι καὶ πέντε τὸν ἀριθμόν, οἵτινες ἔχουσιν ὑπογράψει καὶ πρότασιν περὶ τούτου, ὅπως προταχθῇ τὸ

ὑπ' ἀριθ. 28 ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει σχέδιον νόμου «περὶ ἐπανορθώσεως ἀδικημάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ».

Πρόεδρος. Ἔχω ἀναγγείλει ἤδη ὅτι εἰσήλθομεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συνθετικοῦ φόρου». Μετὰ τὴν ψήφισιν αὐτοῦ προτάσσομεν τὸ νομοσχέδιον.

Εἰσέρχονται ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κ. κ. **Δ. Γούναρης** καὶ **Π. Πρωτοπαπαδάκης**, (Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου) καὶ ἄρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ συνθετικοῦ φόρου».

Ὁ κ. **Γ. Πῶπ** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπαναφορᾶς φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν ἡ Συνέλευσις ἔχει ἐνώπιον αὐτῆς νομοσχέδια τῆς κυριαρχίας τοῦ πλούτου ἐναντίον τοῦ λαοῦ. Τὸ πρῶτον ἀπαλλάσσει τὸν πλοῦτον καὶ τὸ μέγα εἰσόδημα ἀπὸ φορολογίας εἴκοσι περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἡ Συνέλευσις ἐψήφισε τὸν νόμον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξησφάλιζεν τὰς ἐγγυήσεις πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου. Διὰ τοῦ σημερινοῦ νομοσχεδίου κἂν μέρα ταῦτα καὶ οὕτω ὁ ἑλληνικὸς προϋπολογισμὸς θὰ εὑρεθῇ μὲ ἔλλειμμα εἴκοσιν ἑκατομμυρίων καὶ πλέον. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέπτυξεν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τὰς ἀντιλήψεις του, ἀλλὰ, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Πῶπ, ἡ ἐτυψήφισις τοῦ νομοσχεδίου θὰ βαρύνῃ οὐχὶ μόνον τὴν Κυβέρνησιν ἀλλὰ καὶ τὴν πλειονοψηφίαν. Τὸ νομοσχέδιον μειοῖ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐγγυήσεων τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου. Διὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ὡς ὑποβάλλεται τὸ νομοσχέδιον ἀπαλλάσσονται αἱ ἔχουσαι μέγα εἰσόδημα τάξεις τοῦ ποσοστοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἔδιδον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεφώνησεν ὅπως μὴ φορολογηθῇ εἰσόδημα ἀνώτερον τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἐξαίρεσις ἣν ἐδεχθημεν. Ἀλλὰ διὰ τοῦ σημερινοῦ νομοσχεδίου μειοῦται τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁρισθῇ διὰ τοῦ πρώτου νόμου διὰ τὰ μεγάλα κεφάλαια. Θὰ προταχθῇ, λέγει, τὸ ἐπιχείρημα ὅτι δὲν δύνανται νὰ βιχθῶσι τὰ μεγάλα εἰσοδήματα, διότι ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀπόδοσιν μεγάλων ἐπιχειρήσεων κοινωφελῶν. Ἀλλὰ ἔχω νὰ σᾶς ἀναφέρω παραδείγματα εἰσοδημάτων οὐχὶ προερχομένων ἐκ κοινωφελῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλὰ ἐκ περιου-

σιῶν κτηματικῶν. Ἀναφέρει ὡς παράδειγμα ὅτι εἰσόδημα τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς ὀκτακοσίας χιλιάδας δραχμῶν τὸ ἔτος ἐξ ἑνὸς κτήματος, καὶ τὸ ὁποῖον ἐνῶ ἐφορολογεῖτο διὰ 480 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τοῦ παλαιοῦ συνθετικοῦ φόρου ἤδη φορολογεῖται διὰ 240 χιλιάδων. Καταλήγων λέγει ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ ἐκτενέστερον κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν ὅτε θὰ ὑποβάλῃ καὶ τροπολογίας.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως μετὰ τινας παρατηρήσεις τῶν κ. κ. **Κ. Τερζίπη** καὶ **Δ. Κουκουλέτσου** ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, καθ' ἣν, ὅταν ἀποκατασταθῶσι πάντες καὶ ἡ γῆ ὡς ἐκ τῆς συστάσεως τῆς θεωρεῖται ἀνεπαρκής, ὁ κλῆρος αὐξάνεται κατὰ 20 ο/ο καὶ οὐχὶ ὡς εἶναι ἀναγεγραμμένον ἐν τοῖς πρακτικοῖς 10 ο/ο, ἃς ἀποδέχεται ὁ κ. Δ. Γούναρις.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** λέγει ὅτι μετὰ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1920—1921 ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἔχομεν ἑτέραν ἀκριβεστέραν κατάστασιν τῆς ταμειακῆς ἡμῶν κινήσεως. Ἀναλύων τὴν χρῆσιν ταύτην εὑρίσκει ὅτι ἐμείναμεν μὲ χρέος 199 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ 1920—1921. Κατὰ τὸ 1921—1922 ἔχομεν χρέος 1030 ἑκατομμυρίων. Ἑπομένως μὲ τὸ σύνολον τῶν ἐλλειμάτων τούτων εἰσερχόμεθα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1922—1923. Ἀναλύων ἐν συνεχείᾳ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης, ἅτινα σήμερον μὲ τὰ ἐπιδόματα, ἀποζημιώσεις παθόντων κτλ. αὐξάνουσιν, ἐχομεν σύνολον δαπανῶν 3.340 ἑκατομμυρίων. Εἰσπράξεις δὲ 1400 ἑκατομμυρίων. Οὕτω μένει ἔλλειμμα 2.240 ἑκατομμυρίων εἰς ὃ δέον νὰ προσθέσωμεν τὰ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ τοῦ ὅλου δημοσίου χρέους δαπανῶν ἀνερχομένων εἰς 276 ἑκατομμυρίων.

Ἀπέναντι, λέγει, τῶν ἐλλειμάτων τούτων δὲν κατεβλήθη ἡ δέουσα μέριμνα πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων φορολογικῶν νομοσχεδίων μόνον τὸ περὶ καπνοῦ θὰ προσπορίσῃ ἔσοδα δρχ. 132 ἑκατομμυρίων, καὶ τὸ τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ δασμολογίου, ἐνῶ τὰ λοιπὰ δὲν πρόκειται νὰ ἀποδόσωσι σοβαρὰ ποσὰ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέγα ἔλλειμμα τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζει πῶς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καλυφθῇ.

Π. Πρωτοπαπαδάκης. Θέλετε τὸ ἑκατὸν ἔλλειμμα νὰ καλύψωμεν διὰ τῶν φορολογιῶν;

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος**, ἀπαντῶμενος εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ ἐξ 700 περίπου ἑκατομμυρίων τακτικοῦ ἐλλείματος, φρονεῖ οὐδὲ τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ.

Ὁ κ. **Γ. Πῶπ** παρεμβαίνων ἐπιμένει ὅπως ὁ συνθετικὸς φόρος, ὁ διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δάνειου καθορισθείς, παραμείνῃ, ἵνα ἐπιτύχωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν τὴν ἰσοτιμίαν τῶν ὑπολογιῶν πρὸς τὸ χρῆμα.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι τὰ ἔσοδα τὰ διατεθέμενα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου δὲν θὰ διατεθῶσιν εἰς ἄλλας ὑποχρεώσεις. Ἐὰν ὑπάρξῃ πλεόνασμα ἐκ τῶν φόρων τῶν διατεθειμένων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου, τοῦτο θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ταχυτέραν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου, διότι ἀπαιτεῖται τιμὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Συνέλευσιν ὅπως ἐξασφαλίσῃ πλήρως τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀποπληρωμὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τοῦ δανείου τούτου, τὸ ὁποῖον ἀφόρεσε μέρος τῶν οἰκονομιῶν καὶ ἐκ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** χαίρει διότι πρώτην ἤδη φορὰν γίνεται ἡ ὁμολογία ὅτι τὸ δάνειον ἔθιξε τὰ μικρὰ βαλάντια.

Π. Πρωτοπαπαδάκης. Ἔθιξεν, ὄχι μόνον τὰ μικρὰ ἀλλὰ καὶ τὰ μεγάλα.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** συνεχίζων, ὑποστηρίζει ὅτι ἐξ ὅλων τῶν φορολογικῶν μέτρων δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπόδοσις ποσοῦ μείζονος τῶν 400 ἑκατομμυρίων.

Ὁ κ. **Ε. Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν) παρατηρεῖ ὅτι, πλὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθέντων φορολογικῶν μέτρων, ἔχουσι, τῇ εἰσηγήσει τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἤδη Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ψηφισθῇ ἤδη νόμοι διάφοροι φορολογικοί, οὓς παραθέτει καὶ δι' ὧν προσπορίζονται ἔσοδα περὶ τὰ 250 ἑκατομμύρια.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** δεχόμενος τοῦτο, λέγει ὅτι καὶ πάλιν δὲν καλύπτεται μέγα ποσὸν τοῦ ἐλλείματος καὶ ὅτι οὕτω ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀντικρούσῃ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας εὑρισκόμεθα σήμερον, ἀπὸ αὐτῆς δὲ τῆς ἀπόψεως ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνή-

σεως συνδέεται πρὸς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** λέγει ὅτι κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐδήλωσεν ὅτι τὰ νομοσχέδια τὰ ὑποβαλλόμενα ἀποτελοῦσιν τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, διότι τὸ δεύτερον τμῆμα θὰ ὑποβληθῇ μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸν Ὀκτώβριον. Ἐὰν ὑπολογίσητε ὅτι αἱ διάφοραι αὐταὶ φορολογίαι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 800 ἑκατομμύρια, δὲν θὰ ἤτο ὀρθὸν ἐν ἐνὶ καὶ μόνον μηνὶ νὰ φορολογήσητε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μὲ 800 ἑκατομμύρια.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** λέγει ὅτι θὰ ἀναμένῃ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἀλλὰ ἐνδιαφέρεται νὰ μάθῃ πῶς θὰ κλείσωμεν τὰ καταστιχά μας κατὰ τὸ τέλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐμ. Λαδόπουλος. Δύνασθε παρακαλῶ νὰ μοὶ ὑποδείξητε ἓν Κράτος τὸ ὁποῖον ἔκλεισε τὰ καταστιχά του, ὡς λέγετε σεῖς; Πῶς θέλετε ν' ἀντιμετωπήσωμεν δαπάνας, αἱ ὁποῖαι, ἐὰν εἶναι ἀκριβεῖς οἱ λογαριασμοὶ τοὺς ὁποίους σεῖς ἐκθέτετε, ἀνέρχονται εἰς δύο δισεκατομμύρια; Εἶναι δυνατὸν ἓν τοιοῦτον ἔλλειμμα νὰ καλυφθῇ διὰ φορολογίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** λέγει ὅτι ἐπιθυμεῖ ἀκριβῶς νὰ μάθῃ πῶς σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργὸς) ὑπενθυμίζει εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Συνάδελφον ὅτι ὅταν μετὰ δύο συναδέλφων πρὸ καιροῦ τῷ εἴπον ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου καὶ ὅτι ἐχρειαζόμεθα χιλιάδας ἑκατομμυρίων ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν τὴν κατάστασιν, τοὺς ἀπήντησα ὅτι θὰ εὑρεθοῦν. Καὶ ἐξευρέθησαν, ὡς εἴδετε, ἄνω τῶν χιλίων τριακοσίων ἑκατομμυρίων διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου. Ἤδη σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι καὶ πάλιν θὰ εὑρεθῶσι χρήματα διὰ ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὴν κατάστασιν.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** ἐπιρυλασσόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν γενικωτέρων τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς κατὰ τὴν προσεχῆ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου εἰς Β' ἀνάγνωσιν, ἐξετάζει τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ὅπερ εὑρίσκει ὅτι ἀποδίδει ἔσοδον ἐκ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, σχεδὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀποδιδόμενον διὰ τοῦ ἁπλοῦ συνθετικοῦ φόρου ὅστις ἐφηρμόζετο πρὶν ἢ ψηφισθῇ ὁ διπλοῦς τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, καὶ

ἐπὶ πλέον παρατηρεῖ ὅτι ὅσον περισσότερον εἶναι τὸ εἰσόδημα τόσον μερτιάζεται ὁ συνθετικὸς φόρος.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** διασαφηνίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει διπλοῦς φόρος, ἀλλ' ἵνα τὸ δάνειον, ὅπερ πλήττει περισσότερον τὰς μικροτέρας περιουσίας, εἶναι δίκαιον, προὐτάθη νὰ διπλασιασθῶσιν ὅλοι οἱ φόροι τοῦ εἰσοδήματος. Εἰς τοῦτο ἐγὼ ἀντέτεινα, προτείνας ὅπως οἱ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν πληρώσωσιν ἴσον φόρον πρὸς τὸν ἤδη πληρωνώμενον συνθετικόν.

Συνεχίζων, ἐπιφέρει παρατηρήσεις περὶ ἐλαφρύνσεως τοῦ μόρου καθαρᾶς προσόδου διὰ τοὺς ἔχοντας ἀκαθαρίστων περιουσιαν. Ἐπὶ πλέον προτείνει ὅπως ἐπιβαρύνωμεν περισσότερον τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, οἵτινες εἶναι ἀπηλλαγμένοι τοῦ ἀναγκαστικοῦ φόρου.

Πολλοὶ Πληρεξούσιοι λέγουσιν ὅτι οἱ δικηγόροι πληρώνουσι συνθετικὸν φόρον.

Ὁ κ. **Α. Μάτεσις** φρονεῖ ὅτι οἱ ἐργάται τοῦ πνεύματος δὲν πρέπει νὰ πληρώνωσι φόρους καὶ παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβῆ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀγορεύσαντος ὑποστηριζόμενα.

Ἐμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν). Τρία εἶναι, κύριοι, τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα ἐθίχθησαν παρὰ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων τῶν ἀγορευσάντων κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην. Τὸ ζήτημα τῆς Οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους, τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομικῶν καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νοσοσχεδίου τοῦ συνθετικοῦ φόρου. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, φρονῶ ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ σοβαρὰ συζήτησις. ἐρώτον δὲν ἔχει κατατεθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ὡς ἐδήλωσα, πρόκειται νὰ καταθέτω μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τὸ ἕτερον τμῆμα τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ τις ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ταύτης εἰς τί ποσὸν θ' ἀνέλθῃ τὸ ἕτερον τοῦτο τμῆμα. Δὲν ἐν τούτοις νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ σημείου ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὰ ἔξοδα διαιροῦνται εἰς τακτικὰ καὶ ἔκτακτα. Φυσικώτατον δὲ εἶναι ν' ἀξιώσῃ τις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξοικονομήσῃ τὰς ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ Κράτους, διότι αἱ ἔκτακτοι δαπάναι τοῦ Κράτους, τὰς ὁποίας ἐπάγεται ἡ παράτασις τῆς Ἐπιστρατεύσεως, εἶναι μεγάλαι. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα

τῶν οἰκονομιῶν, εἶπον ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν εἶδον. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν, νομίζω, διότι ἤδη ἔχει ψηφισθῇ νόμος περὶ τῶν οἰκονομιῶν τῶν γεννησομένων παρὰ τῆς Κυβερνήτεως καὶ ὑπάρχει ἐκκρεμὲς ἐνώπιον ἡμῶν νομοσχέδιον ἀσχολούμενον ἐπίσης περὶ τῶν μετενεκτέων οἰκονομιῶν. Πρέπει νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψει ὅτι θὰ ἐξαντληθῇ τελείως τὸ κεφάλαιον τῶν οἰκονομιῶν οὐδὲ εἶναι δυνατὸν ἡ παροῦσα ἢ οἱαδήποτε Κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ βαρεῖαν φορολογίαν ἂν δὲν ἔχῃ ἐξαντλήσῃ τὸ κεφάλαιον τῶν οἰκονομιῶν.

Ὁμιλῶν δ' ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ συνθετικοῦ φόρου ὁ κ. Ὑπουργὸς, λέγει ὅτι κατὰ τὴν εἰσήγησιν αὐτοῦ ἐξέθηκε τοὺς λόγους, οἵτινες τὸν ὦθησαν εἰς τὴν ἐλάττωσιν. Αἰσθάνομαι ὅμως, λέγει, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσθέτω ὀλίγας λέξεις πρὸς ἀπάντησιν τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Πώπ. Ἡ βαρεῖα φορολογία εἶναι ἀντικρὺς πρὸς αὐτὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, διότι ὠθεῖ τὸν παραγωγὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας εἰς τὸ νὰ σκέπτηται περὶ τῆς ἐξευρέσεως τῶν μέσων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ νὰ ἀποκρύψῃ μέρος τῶν κερδῶν αὐτοῦ. Τοῦτο εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς βαρείας φορολογίας, διότι ἡ βαρεῖα φορολογία πιέζει τὴν παραγωγήν, καὶ ἐλαττώνει τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Ὁ κ. ἐξ Ψαρρῶν συνάδελφος ἀνέφερε ἓν μόνον παράδειγμα. Ἐγὼ θὰ φέρω ἕτερον. Κατὰ τὴν φορολογίαν τὴν ὁποίαν συνιστᾷ, ἂν ἐπιχειρηματίας τις εἶχε μίαν πρόσοδον σήμερον 300 χιλιάδων δραχμῶν μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου θὰ ἀπέμενον εἰς αὐτὸν 180 χιλιάδες. Ἀλλ' ἂν ὁ ἐπιχειρηματίας οὗτος θελήσει νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐπιχείρησίν του καὶ νὰ κερδήσῃ τὸ διπλάσιον ποσόν, ἔκαμε τὸν λογαριασμὸν ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος ἐκ Ψαρρῶν τί ποσὸν θ' ἀπομείνῃ εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν ἑτέρων τούτων 300 χιλιάδων, τὰς ὁποίας θὰ ἐκέρδιζε. Δὲν θ' ἀπέμενεν εἰς αὐτὸν ἢ μόνον 1)4, δηλαδὴ 75 χιλιάδες δραχμῶν μόνον ἂν ἐφαρμοσθῇ τὸ φορολογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ὑμεῖς προτείνετε.

Γ. Πώπ. Πῶς συμβαίνει;

Ἐμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν). Κάμετε λογαριασμὸν καὶ θὰ ἴδητε. Καὶ ὑπεβλήθη, κύριοι, τὸ ἐρώτημα· θὰ εὑρεθῶσιν ἆρά γε τόσοι ἀνόητοι, ὥστε νὰ καταθέσωσιν τὰ κεφάλαια αὐτῶν νὰ καταναλώσωσιν τὰς σωματικὰς τὰς πνευματικὰς καὶ τὰς ἠθικὰς αὐτῶν δυνάμεις, νὰ διατρέξωσιν ὅλους τοὺς κινδύνους, διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ τέρμα

τοῦ ἔτους καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν τὰ ὁποῖα εἰσπράττουσιν νὰ κρατήσουν μόνον τὸ 1)4; Ἡ βαρεῖα φορολογία εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐπιστήμην τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Ἐκ τοιούτων φορολογικῶν μέτρων πιεζόντων τὸ κεφάλαιον καὶ φερόντων τὰ σημεῖα μίσους πρὸς τὴν ἐργαζομένην τάξιν, ταχιστα συγκοιμίζονται ἐρείπια, χωρὶς νὰ ὑπολογίζωσιν ὅτι μία τοιαύτη φορολογικὴ πολιτική, ἣν συνιστᾷ ὁ ἐκ Ψαρρῶν συνάδελφος, θὰ ἔχῃ καὶ ἕτερον ἀποτέλεσμα, τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων ἥτις θὰ πλήξῃ κυρίως τὰς ἐργατικὰς τάξεις. Πρὸς τὰς ἐργατικὰς δὲ τάξεις ἔχομεν ν' ἀτενίζωμεν, οὐ μόνον μετὰ δικαιοσύνης ἀλλὰ καὶ μετὰ εὐμενείας, διότι ὑπομένουσι μέχρι σήμερον ἀγογγύστως ὅλα τὰ βάρη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ὑψώσεως ταύτης τῶν προϊόντων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς καταλήγων παρακαλεῖ τὴν Συνέλευσιν, ὅπως ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦ συνθετικοῦ φόρου μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀκολουθεῖ τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τοῦ Κράτους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων κοινὸν ὅλοι ἀγωνιζόμεθα ἀγῶνα.

Ὁ κ. ***Χρ. Μητσόπουλος*** λέγει ὅτι αἱ τέσσαρες θυγατέρες τοῦ ἐνδόξου προαπιστοῦ τῶν ἐλευθεριῶν καὶ μάρτυρος Κωνσταντίνου Ἔσλιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περισωθεῖσαι καὶ ζῶσαι ἐξεποίησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου των πτωχά τινα γήπεδα τῆς πατρικῆς κληρονομίας. Ὁ πλουσιώτατος αὐτῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ταῖς στείλῃ ἢ τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς εἰς ἰσχυρὸν νόμισμα, ἤτοι εἰς Σταυρούς. Τὸ ἕτερον ἥμισυ, 34.200 δραχμαί, εἰσὶν εἰς στέμματα. Διὰ τὰς τέσσαρας θυγατέρας τοῦ Ἔσλιν ζημία σπουδαία γεννᾶται. Ζητεῖ ἀπὸ τὴν εὐγνώμονα καὶ γενναίαν ἀνάμνησιν, τὴν ὁποίαν ἡ μεγάλη Ἐθνοσυνέλευσις τῶν Ἑλλήνων τηρεῖ μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀρχαιοπρεποῦς μορφῆς τοῦ Ἔλσιν τὴν διαταγὴν ὅπως αἱ 34.200 δραχμ. τῶν στρεμμάτων πληρωθῶσι πρὸς τὰς θυγατέρας τοῦ μάρτυρος εἰς νόμισμα ἰσχυρόν. Ζητεῖ ἐπὶ πλέον νὰ ψηφίσῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ὑπὲρ αὐτῶν ἐφάπαξ ἀνὰ 50.000 δραχμῶν εἰς μνήμην τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐθνομάρτυρος προασπιστοῦ τῶν ἐλευθεριῶν πρὸς τὴν πατρίδα (!)

Πολλοὶ Πληρεξούσιοι. Μάλιστα. Μάλιστα.

Ὁ κ. ***Π. Πρωτοπαπαδάκης*** (Πρωθ)., λέγει ὅτι πράγματι αἱ θυγατέρες τοῦ Ἔσλιν, ὡς ἀλλοδαπαί, ἐζήτησαν

δι' αἰτήσεως ν' ἀνταλλάξωσι τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν στρεμάτων διὰ Γεωργίων Σταύρων. Δυστυχῶς ὅμως ὑπέβαλον τὴν αἴτησιν ἐκπροθέσμως. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἡ Συνέλευσις θέλει νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰς τὸ δικαίωμα ν' ἀνταλλάξωσι τὰ στέμματα.

Πολλοὶ Πληρεξούσιοι. Μάλιστα. Μάλιστα.

Ὁ κ. ***Κ. Δυκουρέζος*** (ὑπουρ. Δημ. Θησαυροῦ), δηλοῖ πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι λαμβάνων ὑπὸ σημείωσιν τὴν σύστασιν ταύτην θέλει διατάξει ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τὰ χρήματα.

Ἐμ. Λαδόπουλος. Ἡ γενομένη πρότασις δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ τύχῃ τῆς ἀμερίστου προσοχῆς καὶ ὑπόσχομαι εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ μελετήσω τὸ ζήτημα ταχύτατα καὶ προσκομίσω τὸ οἰκεῖον νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Γ. Πώπ***, ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν λεχθέντα, ὑποστηρίζει ὅτι αὐτὸς ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, ὡς ψηφίσας ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν πόρων αὐτοῦ. Ἀκριβῶς δὲ ἐρρυθμίσθη τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει, ὅπως ἡ ἐξυπηρέτησις καὶ ἀποπληρωμὴ αὐτοῦ βαρύνῃ περισσότερον τὰς πλουσιωτέρας τάξεις, ἀφοῦ αὐτὸ τοῦτο τὸ δάνειον ἔπληξε μᾶλλον τὰς κατωτέρας τάξεις. Ἐν τούτοις τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον παρατηρεῖ ὅτι τὸ διακρίνει πνεῦμα ἐπιεικείας πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ ἀδικίας πρὸς τὸν λαόν.

Ἐμ. Λαδόπουλος. (Ὑπουργός). Ὄχι ἀδικίας, ἀλλὰ δικαιοσύνης.

Ὁ κ. ***Γ. Πώπ*** συνεχίζων πρωτεινει, ὅπως, πρὸς ἐξυπηρετησιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, ἐκτὸς τῶν 20 ἐκατομμυρίων, προστεθῇ καὶ ἕτερον ποσόν, ὅσον θὰ ἐδίδετο ἂν ἐφηρμόζετο ὁ διπλάσιος συνθετικὸς φόρος, καὶ εἰς τοῦτο φρονεῖ ὅτι θὰ ἔχῃ συνεπίκουρον καὶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξακολουθῶν, ὑποστηρίζει ὅτι, οὐχὶ ὀρθῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τρομάζει νὰ φορολογήσῃ τὸν πλοῦτον, ἵνα μὴ παρακωλύσῃ τὰς ἐπιχειρήσεις, καθόσον ὑπάρχουσιν οἱ ἀρθόνως εἰσπράττοντες καὶ κατασπαταλῶντες καὶ οὐδόλως φορολογούμενοι, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δὲ παρέχοντες. Καταλήγων, καὶ ὑπομιμνήσκων ὅτι ὁ λαὸς μάχεται καὶ κατέχεται ἐκ τῆς ἀμφιβολίας τῆς αὔριον, ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀνάγκην ὅπως φορολογηθῇ ὁ πλοῦτος ὅπου δήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται.

Περατωθείσης τῆς συζητήσεως, γίνονται δεκτὰ δι' ἀνάστασιν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ νομοσχεδίου.

Πρόεδρος. Ὑπὲρ τῶν πληρεξουσίων κ. κ. ***Χ. Μητσοπούλου, Ἀγ. Σλῆμαν, Ν. Καλογεροπούλου, Α. Μάτεσι, Ν. Καμπάνη, Ἀγγ. Ἀγγελοπούλου, Κ. Χατζιδάκη, Ἐ. Παπακωνσταντίνου, Δ. Βοκοτοπούλου, Ζ. Σαββαρίκα, Κ. Κότσανου, Ι. Κούσουλα, Ξ. Μαυρομμάτη, Π. Ε. Σπυράκη*** καὶ ***Ν. Γερμανοῦ*** ὑπεβλήθη πρότασις ψηφίσματος «περὶ χορηγίας ἐφάπαξ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὰς 4 θυγατέρας τοῦ ἀειμνήστου Κων. Ἔσλιν, ἀνὰ 50 χιλιάδας δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μάρτυρος τῶν ἑλληνικῶν ἐλευθεριῶν».

Ἡ Συνέλευσις παμψηφεὶ καὶ διὰ βοῆς ἀποδέχεται τὸ ψήφισμα, ἔχον οὕτως·

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Περὶ χορηγίας ἐφάπαξ ἐπιδόματος εἰς τὰς θυγατέρας Κ. Ἔσλιν.

Ἡ Γ' ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων Συντακτικὴ Συνέλευσις

ΨΗΦΙΖΕΙ

Χορηγεῖ ἐφάπαξ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τὰς θυγατέρας τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Ἔσλιν, Κυρίας Πολυξένην, Ἔλσαν, Διλήν, καὶ Μαρίαν ἀνὰ δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν, τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ μάρτυρος τῶν Ἑλληνικῶν ἐλευθεριῶν ἀοιδίμου πατρὸς των».

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου· «Περὶ συντάξεως τῶν ἀποχωρούντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων» γενομένων δεκτῶν τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 προταθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ κ. ***Δ. Γούναρη*** τροπολογιῶν, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 10 μ. μ., ἵνα ἐπαναληφθῇ ὥρᾳ 11 καὶ 30' μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπήν.

Ὥρα 11 καὶ 50 μ. μ.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς·

— Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ ὑποθηκῶν».

Προτάσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ συναινέσει τῆς Συνελεύσεως κηρύσσεται **κατεπείγον** καὶ γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχήν.

— Ὁ κ. **Δ. Κ. Ροῦφος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας), ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 2752».

— Οἱ κ.κ. **Γ. Μπαλτατζῆς** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν) καὶ **Δ. Γούναρης** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης), ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Προξενικοῦ νόμου ΧΝΣ'».

Προτάσσει τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν καὶ ἐγκρίσει τῆς Συνελεύσεως κηρύσσεται τοῦτο **κατεπείγον** καὶ ψηφίζεται κατ' ἀρχήν.

— Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης), ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων, ποιούμενος βραχεῖαν τούτων εἰσήγησιν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

«Περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἓξ μῆνας τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 147 τῆς 5 Ἰανουαρίου «περὶ τῆς ἐν ταῖς προσαρτωμέναις χώραις ἐφαρμοστέας νομοθεσίας καὶ τῆς δικαστικῆς αὐτῶν ὀργανώσεως.

«Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐσχάτης προδοσίας κλπ. διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ νόμου».

Προτάσσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ συναινέσει τῆς Συνελεύσεως τὰ νομοσχέδια ταῦτα κηρύσσονται **κατεπείγοντα** καὶ γίνονται δεκτὰ κατ' ἀρχήν.

— Ὁ κ. **Δ. Κ. Ροῦφος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀποκαταστάσεως εἰς τὰ μετελλευτικὰ αὐτῶν δικαιώματα πρώτων αἰτητῶν, ἢ τῶν διαδόχων τῶν κηρυχθέντων ἐκπτώτων καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 186 «περὶ ἐξελέγξεως τῶν πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' περὶ μετάλ-

λείων», ὑποβεβλημένων αἰτήσεων παραχωρήσεως μεταλλείων».

— **Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ** πρὸς ἐπεξεργασίαν του πρὸς καταπολέμησιν τῆς αἰσχροκερδείας νομοσχεδίου» ὑποβάλλει συμπληρωματικὴν ἔκθεσίν της.

Ὑποβάλλουσι τροπολογίας οἱ πληρεξούσιοι κ. κ.

— **Γ. Σχοινᾶς** (Πληρεξούσιος Μεσσηνίας), τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων κλπ. εἰδικοῦ τέλους καὶ ἐπιβολῆς προσθέτου εἰδικοῦ τοιούτου ἐπ' αὐτῶν».

— **Δ. Κρεμέζης, Δ. Παναγιώτου καὶ Α. Κυρώζης**, τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων περὶ ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ».

— **Σπ. Παῖπέτης, Δ. Τσιτσάρας, Α. Μάτεσις, Α. Φωτήλας, Γ. Σχοινᾶς** κλπ. τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως του νόμου 2682 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1920 Ν. διατάγματος περὶ διορισμοῦ γραμματέων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν».

Δ. Βοκοτόπουλος, τῆς προτάσεως τοῦ εἰδικοῦ νόμου «περὶ δικαστικῆς προστασίας τῶν ζημιωθέντων ὑπὸ ἐνόχων ἐσχάτης προδοσίας καὶ προδοσίας τῆς Πατρίδος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Βενιζέλου».

Δ. Πετρακάκος, τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπανιδρύσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Καρυστίας».

— **Α. Μάτεσις**, τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συντάξεως ἀποχωρούντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

— **Ι. Καρελλᾶς, Δ. Τζωρτζόπουλος, Δ. Κατσάνος, Γ. Καλαντζόπουλος** κλπ. τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως Β. Δ. καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν».

— **Ν. Μουζάκης, Α. Φωτήλας, Σ. Τσιακόπουλος, Π. Ε. Σπυράκης** κλπ. τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσωπικοῦ τῶν ἁλυκῶν διατάξεων καὶ αὐξήσεως τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐργολάβων ἁλυκῶν».

— Ὁ πληρεξούσιος κ. **Α. Φωτήλας**, ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 472,—474 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δίκης».

— Οἱ κ. κ. **Α. Φωτήλας, Δ. Στεφανόπουλος** καὶ Ι.

Παπαλουκᾶς ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 686 Πολ. Δικονομίας, ἀφορῶντος τὴν διαδικασίαν ἐπ' ἀναφορᾷ ἐπὶ διαζεύξεων».

Ἀποράσει τῆς Συνελεύσεως ἀμφότεραι αἱ προτάσεις νόμων αὗται κηρύσσονται ***κατεπείγουσαι.***

Προτάσσεται κατόπι ὑποβληθείσης προτάσεως ὑπὸ τοῦ κ. ***Γ. Σχοινᾶ***. τὸ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ ἐπανορθώσεως ἀδικημάτων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Ν. Α. Λ. Υ. πραττομένων ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τῆς 1 Δεκεμβρίου 1920.

Ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναπτάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον, εἶτα τὸ ἄρθρον 2, 3, 4, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, 5, 6 καὶ 7, ἀναβάλλεται δὲ ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου λόγῳ τῆς ὑποβληθείσης τροπολογίας.

Πρόεδρος. Ἐξακολουθήσις τῆς β' συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀγροτικοῦ νόμου».

Ἄρθρον 22 (ἀναγινώσκεται).

Ὁ κ. ***Ἀλέξ. Παπαθανασίου*** λέγει ὅτι ἡ ἀποζημίωσις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προπολεμικῆς ἀξίας τὴν τῇ προσθήκῃ 15—30 ο/ο μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ὑπερτιμήσεως ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Εὑρίσκει ὅτι ὁ τοιοῦτος δικανονισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως δὲν εἶναι δίκαιος καὶ συνταγματικός. Ἐξετάζει τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας καὶ εὑρίσκει ὅτι τοῦτο ἐκπαλαι μέχρι σήμερον εἶναι σεβαστὸν καὶ κατ' ἐξαίρεσιν χωρεῖ ἀπαλλοτρίωσις ἐπὶ ἀποζημιώσει συνυπαρχούσῃ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Κατὰ ταύτην, ὅταν ἀφαιρῇ ἐν κεφάλαιον ἡ Πολιτεία, ὀφείλει νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτὸ δι' ἑτέρου ἰσοδυνάμου κεφαλαίου ἀποφέροντος ἴσην ἀπόδοσιν.

Δ. Γούναρης. Δὲν ἀφαιροῦμεν ἢ τὴν ἀξίαν ἣν τῷ ἀποδίδομεν, διότι ἡ λοιπὴ ἀξία δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανασίου*** συνεχίζων, λέγει ὅτι δὲν ἀποδίδεται τὸ ἰσάξιον, διότι ἰσάξιον εἶναι τὸ κεφάλαιον ὅταν ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἀπόδοσιν. Στοιχεῖον τῆς ἀτομικότητος ἀνθρώπου εἶναι καὶ ἡ περιουσιακή του δύναμις, καὶ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ μειώσωμεν ἢ ἐξαφανίσωμεν τὴν ἀτομικότητα τοῦ προσώπου. Ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρήσωμεν ἀναλλοίωτα τὴν ἐν τῷ συνόλῳ ὑπόστασιν τῆς περιουσίας. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Παπαθανασίου ὑποστηρίζει ὅτι

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συντάγματος ὀφείλεται πλήρης ἡ ἀξία τοῦ κτήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ κτήματος, τοῦτο δὲ εὑρίσκει ἐξετάζων τὴν νομικὴν σχέσιν τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ κτήματος ὑπὸ ἀπαλλοτριοῦντος Δημοσίου. Ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης δὲν εἶναι ὄντως συντελεστὴς τῆς ὑπερτιμήσεως, ἀλλ' εἶναι ἡ παγκόσμιος οἰκονομολογικὴ κατάστασις ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι τυχαῖον γεγονὸς καὶ δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπως καὶ ἐπὶ εὑρέσεως θησαυροῦ ἀπολαμβάνει ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἂν ἄλλος ἀνεύρῃ τὸν θησαυρὸν ἐν τῷ ἀγρῷ του.

Δ. Γούναρης. Καὶ φρονεῖτε ὅτι δὲν δικαιοῦται τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἰαματικῶν ὑδάτων κλπ. ποσοστοῦ τινος;

Α. Παπαθανασίου. Δικαιοῦται τὸ Δημόσιον, διότι λαμβάνεται πρόνοια διὰ τοῦ Συντάγματος καὶ ἔδει καὶ σεῖς ὅταν ἐψηφίζετο τὸ 17ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος νὰ ἐτροποποιεῖτε τοῦτο ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ οὐχὶ νὰ ζητῆτε τὴν ψήφισιν νόμου ἀντισυνταγματικοῦ. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Παπαθανασίου ὑποστηρίζει ὅτι διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιδιώκεται κοινὸν ἀγαθὸν καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ κοινὴ εἰσφορά καὶ δὲν πρέπει νὰ εἰσφέρωσι μόνον οἱ ἰδιοκτῆται, κατὰ 100 ο/ο ἐνῷ ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ὑπερτιμήματος ἡ εἰσφορά του εἶναι κατωτέρα τοῦ 20 ο/ο. Φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀνάγκη οἱ ἀγρόται νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῶσι πλέον τοῦ ποσοῦ μὲ τὸ ὁποῖον βαρύνονται μὲ τὸ νομοσχέδιον, τὴν δὲ ἐπὶ πλέον διαφορὰν νὰ πληρώσῃ τὸ Κράτος, ἐπιβάλλον φορολογίαν ἐπὶ τῶν εὐπορουσῶν τάξεων, διότι αὗται πρὸ παντὸς ἐλέρθησαν ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὡς ἐγένετο ἐν Ρουμανίᾳ πρὸ ἐτῶν, ὅτε τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως ἐπλήρωσαν οἱ ἀγρόται καὶ τὸ ἥμισυ τὸ Δημόσιον, εἰσπράττον τοῦτο ἐκ φορολογιῶν. Κατέληξε δὲ εἰπὼν ὅτι τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα δὲν εἶναι τοπικὸν ἀλλὰ κοινωνικόν, διότι εἶναι μία ἔκφανσις τῆς πάλης μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας. Τὴν πάλην ταύτην πρέπει νὰ καταπαύσωμεν κατὰ τρόπον δίκαιον, συνταγματικὸν καὶ κοινωνικῶς ὠφέλιμον. Ὅταν δὲ παρεμβαίνωμεν πρὸς κατάπαυσιν τῆς πάλης, θάλπωντες ἢ καὶ δικαιοῦντες τοὺς μὲν καὶ ἀδικοῦντες τοὺς δέ, τότε πα-

ρασκευάζομεν κλονισμούς εἰς τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς διότι ἀφαιροῦμεν ἀπὸ αὐτὸ τὰ δύο βάθρα, τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς αἰθούσης).

Ὁ κ. **Ἀλ. Ἰωαννίδης** ἀναπτύσσει ὅτι δύο διάφοροι γνῶμαι συγκρούονται ἀναμεταξύ των, ἡ ὑπὲρ τῶν ἀκτημόνων τάσις, ἥτις τείνει νὰ λάβῃ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐὰν εἶναι δυνατὸν δωρεάν, καὶ ἡ ἑτέρα ἥτις στηριζομένη ἐπὶ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς κρατούσης ἰδέας τῆς δικαιοσύνης, ζητεῖ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν τὴν ἰσαξίαν τοῦ δικαιώματος ὅπερ στερεῖται. Ἡ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, προβλεπομένη ἀποζημίωσις βεβαίως δὲν εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὀφείλει καὶ ἔχει καθῆκον τὸ Κράτος νὰ δώσῃ, διότι λόγῳ τῆς μεταλλικῆς ἐπικατακλυσμιαίας εἶναι ἁπλῶς τὸ 1,8 τῆς προπολεμικῆς ἀξίας. Συνεπῶς πρέπει νὰ εὑρεθῇ ἡ βάσις μεγαλυτέρας καὶ ὀρθοτέρας ἀποζημιώσεως καὶ νομίζει ὅτι θὰ εὑρεθῇ, ἄλλως δὲν ἀπέχομεν πολὺ τῆς **Λενινείου** πολιτικῆς, ἥτις εἰς τὰ πρῶτα διατάγματα ἀπαλλοτριώσεως ἐξησφάλιζεν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἰσόβιον σύνταξιν, ὅπως βραδύτερον τὴν ἐκμηδένισῃ. Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ ἀσφαλῶς καὶ ἐνταῦθα, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀποζημίωσις προσβάλῃ τὴν ἰδέαν τῆς δικαιοσύνης, καὶ τὴν κτυπᾷ κατάστηθα ὅταν θελήσωμεν νὰ ψηφίσωμεν τὴν περιεχομένην ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξιν περὶ ἀποζημιώσεως,

Μὴ νομίσητε, προσθέτει, ὅτι διὰ τῆς ἀδίκου πράξεως ἐνισχύετε τὴν κρατικὴν ἐμπιστοσύνην· τουναντίον τὴν βαραθρώνετε καὶ θὰ καταλήξητε εἰς τὴν πλήρη ἀνατροπὴν τῆς ὑφισταμένης κρατικῆς ὑποστάσεως. Ἐλπίζω ὅτι, τόσον ἡ Κυβέρνησις ὅσον καὶ ἡ Συνέλευσις, θὰ ἐκτελέσωσι τὸ καθῆκόν των μὴ ἐπηρεαζόμεναι παρ' οὐδεμιᾶς πιέσεως.

Ὁ κ. **Ν. Καλέλης** ὑποστηρίζει ὅτι εἶναι δικαίωμα τῆς Συνελεύσεως, ὄχι μόνον ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν τσιφλικίων, ἀλλὰ καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως. Ζητεῖ νὰ κανονισθῇ διὰ τὴν Ἤπειρον ἡ ἀποζημίωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τῆς πρὸ τοῦ 1912 πενταετίας, ὡς ὥριζεν ὁ νόμος 2052. Ἀναπτύσσει τοὺς πρὸς τοῦτο λόγους, καθ' οὓς ἡ γέννησις τῶν τσιφλικίων, ὀφειλομένη εἰς τὴν βίαν, ἀφαιρεῖ τὴν ἱερότητα τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, οὔσης περιωρισμένης, ἀφοῦ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν δικαιοῦται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μεταβίβασιν ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν, περιωρισμένος μόνον εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ γεωμόρου. Θεωρεῖ ἄνισον καὶ ἄδικον διὰ τὰ εἰσέτι ἀναπαλλοτρίωτα τσιφλίκια καὶ τὴν ἐκχώρησιν τῆς ἐσοδείας αὐτῶν νὰ κανονισθῇ ἡ ἀποζημίωσις δυσμενέστερον, ἀφ' ὅ,τι ἐκανονίσθη ἤδη, διὰ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα καὶ τὰ κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα δυνάμει τοῦ νόμου 2052. Ἐπίσης ψέγει τὴν ὑποσθοδρόμησιν τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν αὐστηρότερον κανονισμὸν τῆς προσαυξήσεως καὶ τὸ ὑποχρεωτικὸν τοῦ εἰκοσαπλασίου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν νόμον 2052 ὁρίζοντα ταῦτα καὶ εἰς ὀλιγώτερον ποσόν.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** λέγει ὅτι πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας εἰς τὴν διαμάχην μεγάλων συμφερόντων οἷα τὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου κανονιζόμενα, δέον τις νὰ παραμένῃ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἀμερόληπτος κριτής. Ὑπεστήριξα, λέγει, ἁπάσας τὰς βάσεις τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὑποστηρίζω τὴν δικαίαν ἀποζημίωσιν. Ἀναπτύσσει τὴν διάκρισιν μεταξὺ τῆς φυσιολογικῆς σταθερᾶς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἀκινήτου πρὸς τὴν ἔκτακτον πιθανῶς μόνιμον τοιαύτην τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ζητήσεως λόγῳ ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς, τῆς μὴ παραγωγῆς δημητριακῶν εἰς ἄλλα Κράτη, ὑποτιμήσεως τῆς ἀνταλλακτικῆς ἀξίας, καὶ λέγει ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων ὑπερτιμήσεων ἀπὸ τοῦ 1914 ἡ ἀξία τῶν κτημάτων ἐξαπλασιάσθη τοὐλάχιστον, καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ διδομένη προσαύξησις 15 – 30 ο/ο ἀποτελεῖ εὐγενῆ τοῦ Κράτους κλοπήν.

Ὁ κ. **Γούναρης** λέγει ὅτι ἡ φυσιολογικὴ αὐτὴ αὔξησις δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀλλ' εἰς τὸ Κράτος, διότι εἶναι προϊὸν τῆς ὁλότητος τῆς Κοινωνίας.

Π. Ἀργυρόπουλος. Τοῦτο ἀποτελεῖ νέαν κενοφανῆ δόγμα ἀρχηγοῦ Κράτους, δυνάμενον νὰ χαρακτηρισθῇ κρατικὸς μπολσεβικισμός, ὅπερ ἀποκρούω, δεχόμενος μόνον ὅτι τὸ Κράτος δύναται νὰ λάβῃ ποσοστὸν τῆς ὑπερτιμήσεως· διότι διὰ τῆς θεωρίας αὐτῆς κηρύττεσθε ἁπλῶς κατὰ τῆς ἐργασίας, διότι ἡ ἐργασία δημιουργεῖ τὸ ἀκίνητον, καὶ ὅταν καταδικάζετε τὴν ὑπερτίμησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀκινήτου, προκηρύσσετε τὴν στασιμότητα καὶ πλήττετε τὴν ἐργασίαν. Συνεχίζων προτείνει τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ καὶ τὴν δικαίαν ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν ὡς συνέβη τοῦτο ἐν Ρωμουνίᾳ.

Ὁ κ. **Ἀντ. Χριστομάνος** λέγει ὅτι παραδεχόμενοι

τὴν προπολεμικὴν ἀποζημίωσιν, διαπραττομένα μέγα ἀδίκημα κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, καίτοι κατ' ἀρχὰς παρεδέχθη μέσην λύσιν, ἐνέδωκεν ὅμως ἔπειτα εἰς ἄλλας σκέψεις καὶ ἀφήνει τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει, ὅπερ δὲν εἶναι ὀρθόν. Συνεχίζων παρατηρεῖ ὅτι, ἂν σήμερον ἐν μιᾷ οἰκογενείᾳ χορηγηθῇ εἰς ἕκαστον μέλος κλῆρος, μετὰ πάροδον χρόνου τινὸς διὰ τῆς δημιουργίας ἀπογόνων, θὰ παρουσιασθῇ τὸ φαινόμενον νὰ διαιρεθῶσιν ἀνίσως οἱ σήμερον ὁριζόμενοι κλῆροι. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἀναδασμοῦ τῆς γῆς καὶ οὕτως ἀνοίγεται νέον στάδιον διὰ νέαν ἐφαρμογὴν τῆς διανομῆς.

Διὰ τοῦτο θέλει τὴν δυνατὴν δικαίαν ἀποκατάστασιν, καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ ποιότης τῶν κτημάτων, ἐξ ὧν ἄλλα μὲν εἶναι ἰδιοκτησία, ἀγορασθέντα διὰ χημάτων, ἀλλ' ὅμως δὲν εἶναι πράγματι ἰδιοκτησία. Ἐξακολουθῶν, λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ τρομοκρατήσωμεν τὸ κεφάλαιον, διότι ἔχομεν ἀνάγκην τούτου διὰ τὴν γεωργίαν, διότι ἄλλως θὰ δυσκολευθῶμεν νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην καλλιέργειαν, ἰδίᾳ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ποσὸν τῆς προταυξήσεως νομίζει ὅτι τοῦτο δέον ν' ἀνήκῃ εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως συγκρίνει τὰ ἐν Ρωμουνίᾳ ἐφαρμοσθέντα πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν ἤδη ὁριζόμενα, καὶ εὑρίσκει ὅτι παρ' ἡμῖν, ὅπου μάλιστα ἡ νομισματικὴ ἡμῶν μονὰς δὲν εἶναι σταθερά, ἀδικοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἐπὶ τῶν προταθεισῶν λύσεων τοῦ ὁρισμοῦ τῆς τιμῆς παρατηρεῖ ὅτι ἡ δικαιοτέρα θὰ ἦτο ἀποζημίωσις διὰ τῆς τρεχούσης τιμῆς ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῶσι τὰ χρήματα.

Δ. Γούναρης. Δὲν ὑπάρχει τρέχουσα τιμή.

Ὁ κ. ***Α. Χριστομάνος*** ὑποστηρίζων ὅτι ὑπάρχει τρέχουσα τιμή, φρονεῖ ὅτι δὲν εἶναι συμφέρον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ λύσις αὕτη λόγῳ τῆς ἐκ τοῦ συναλλάγματος διαφορᾶς, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ πληρωθῶσιν ἀμέσως αἱ ἀποζημιώσεις. Ἐξετάζων τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα θὰ προήρχοντο ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς τιμῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προπολεμικῆς ἀξίας μὲ τὴν σημερινὴν ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος, τονίζει τὸ ἄδικον, ὅπερ θὰ προσεγίνετο εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Διὰ τοῦτο, λέγει, ἔδει νὰ ἐξευρεθῇ λύσις δικαία κατὰ τὴν ὁποίαν μὲ τὴν ὑποτίμησιν ν' αὐξάνῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν, μὲ τὴν ὑπερτίμησιν νὰ ἐλαττοῦται,

ἀναπτύσσει δὲ σύστημα ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν λύσιν ταύτην, διὰ τῆς μικτῆς καταβολῆς χρήματος καὶ εἴδους.

Πάντως φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ διατρέξῃ ὁ ἰδιοκτήτης τὸν κίνδυνον νὰ παίξῃ ὡς εἰς τὸ χρηματιστήριον.

Ἐν τέλει καταψηφίζει τὰς διατάξεις, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου διὰ Β. Διαταγμάτων εἰς ἃς περιφερείας ἤδη δὲν ἐφαρμόζεται πλήρως, διότι τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ τὸ πρόγραμμα τῶν ὑπεραγροτικῶν καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον δημοκοπίας ἅμα δὲ καὶ ἐκβιασμοῦ κατὰ τῶν Κυβερνήσεων.

Ὁ κ. ***Ν. Γερμανὸς*** λέγει ὅτι ὑπάρχουσι κτήματα τῶν ὁποίων ὁ ἰδιοκτήτης ἔχει συνάψει εἰς βάρος αὐτῶν δάνεια εἰς χρυσόν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ σήμερον μὲ τὴν ὁριζομένην ἀποζημίωσιν. Τί θέλει συμβῇ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει; Θὰ εὑρεθῇ ὁ ἰδιοκτήτης ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του. Τοῦτο δὲν τὸ εὑρίσκει ἐπιτεταμμένον οὐδὲ δίκαιον. Ὑπῆρξε συνήγορος ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων, ἀλλὰ θὰ ἤθελεν ἡ ἀποζημίωσις νὰ ὁρισθῇ ἐν τῇ τρεχούσῃ τιμῇ.

Ὁ κ. ***Λ. Τσουκαλᾶς*** λέγει ὅτι, ὡς κανονίζεται ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, εἶναι αὐθαίρετος. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ πτῶσις τῆς νομισματικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, δὲν γνωρίζω ποῦ θὰ καταλήξωμεν. Βάσις δέον νὰ ληφθῇ ἡ σημερινὴ τιμὴ ἐξ ἧς νὰ ἐγίνετο ἀφαίρεσις λόγῳ τῆς ὑπερτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων, τοῦ συνθετικοῦ φόρου κλπ. Ἀλλ' ἡ προτεινομένη βάσις τῆς προπολεμικῆς τιμῆς εἶναι ἄδικος καὶ θὰ ῥίψωμεν εἰς τὰς ὁδοὺς τοὺς ἀτυχεῖς ἰδιοκτήτας. Πρέπει νὰ μείνωμεν ἐντὸς τοῦ δικαίου καὶ νὰ μὴ διαπράξωμεν ἀδικίαν, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ πλέον ἐλάττωσιν τῆς παραγωγῆς. Ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶναι, λέγει, ἤτο καὶ εἶναι ὅπως ἀποκαθιστῶντες τοὺς ἀκτήμονας ἐπιτύχωμεν οὐχὶ ἐλάττωσιν ἀλλ' αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Ἐξ ὅσων ὅμως ὑπεστηρίχθησαν ἐνταῦθα, προκύπτει ὅτι ἔχομεν ἐλάττωσιν τῆς παραγωγῆς. Τοῦτο κατ' ἀνάγκην θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ αὐξηθῶσιν αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπαλλοτρίωσις οὐδόλως θέλει ὠφελήσει· τοὐναντίον θέλει βλάψει, θέλουσι δὲ καταδικάσει ἡμᾶς καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη δι' οὓς ἐκάμαμεν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν.

Ο κ. **Δ. Τσιτσάρας** λέγει ότι πρὸς δικαίαν ἱκανοποίησιν τῶν ἰδιοκτητῶν πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς πρώτιστον στοιχεῖον ἡ παραγωγικότης τῶν κτημάτων, διότι τὸ ὅριον τῆς προσαυξήσεως τῶν τιμῶν 15 — 30 τοῖς ο/ο, εἶναι ἀποζημίωσις δημευτική.

Ο κ. **Ν Καλογερόπουλος** λέγει ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως ἀπεκομίσθη ἡ εντύπωσις ὅτι οἱ τσιφλικισῦχοι θεωροῦσιν ὡς δυστύχημα τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις κρατεσιν ἰδιοκτήτας, οἵτινες θεωροῦσιν εὐτύχημα καὶ δῶρον τὴν ἀπαλλοτρίωσιν. Διατί δὲ τοῦτο; Διότι ἐκεῖ οἱ πολῖται κρίνουσιν, ἐνῶ ἐδῶ κρίνουσιν οἱ γεωπόνοι, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ἔχουσιν ὑποχρέωσιν νὰ κάμωσιν ὅλον τὸν κόσμον ἰδιοκτήτας. Ὡς πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις, λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ στῶμεν εἰς τὸ στάδιον προπολεμικῶν ἀποζημιώσεων, διότι τότε θὰ κάμωμεν δήμευσιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμότερον νὰ λεχθῇ καθαρὰ ὅτι δημεύονται τὰ κτήματα, χάριν τῶν ἀκτημόνων. Ἐν Ρωμουνίᾳ ἐδόθη δικαία ἀποζημίωσις, ἐνῶ ἐδῶ ὁ πατριωτισμὸς ὅλων τῶν Ἑλλήνων χάριν των πίπτει εἰς βάρος 200 ἢ 300 ἰδιοκτητῶν. Ἀπόδειξις ὅτι δημεύομεν, εἶναι ὅτι ζητεῖται ἵνα διὰ διαφόρων τροπολογιῶν καὶ συνδυασμῶν μειώσωμεν τὸ ἄδικον, τὸ ὁποῖον προσγίνεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Ἐὰν θέλωμεν νὰ δώσωμεν δικαίαν ἀποζημίωσιν, νὰ ἀφήσωμεν τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς νὰ κρίνωσι περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν κτημάτων, διότι θέλομεν καταδείξει ὅτι εἴμεθα Κράτος πεπολιτισμένον. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁρμώμενος ὑποβάλλει τὴν ἑξῆς τροπολογίαν·

«Εἰς τὸ ἄρθρον 22 ν' ἀπαλειφθῇ τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἡ τετάρτη παράγραφος καὶ ὁλόκληρον τὸ δεύτερον ἐδάφιον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ νὰ τεθῇ ἡ ἑξῆς παράγραφος ὡς ἐδάφιον 2.

«Ἡ ἀξία τοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν κτήματος ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν πέντε τελευταίων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι 1922», τὴν ὁποίαν καὶ ὑποστηρίζει πεποιθὼς ὅτι θέλει γίνει αὕτη ἀποδεκτή.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀκόμη τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα σήμερον ζητεῖται νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἀκτήμονας, δι' οὗ τρόπον ζητεῖτε νὰ δοθῶσι, δὲν ἦσαν παρὰ χέρσοι ἐκτάσεις, τὰς μετέβαλον δὲ εἰς κτήματα οὐχὶ οἱ ἀκτήμονες, ἀλλὰ τὰ

κεφάλαια τῶν ἰδιοκτητῶν πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις οὐδένα δεικνύει σεβασμόν, ἀλλὰ καὶ τὰ στραγγαλίζει.

Ἐξετάζων μετὰ τοῦτο ὁ κ. Καλογερόπουλος τὴν κανονιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος ἀποζημίωσιν, κατακρίνει σφοδρῶς ταύτην καὶ λέγει ὅτι ἡ διὰ τοιούτου μέτρου κρίσις τοῦ δικαίου τῶν ἰδιοκτητῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους κλονίζει τὸ κῦρος αὐτοῦ τοῦ Κράτους, προαγγέλλει δὲ ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἔχωμεν νέον ἀγροτικὸν ζήτημα, διότι θὰ ἔχωμεν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐποικισμοῦ καὶ τῶν ἐποίκων τῆς Εὐξεινοπόλεως, οἵτινες ἐστοίχισαν ἑκατομμύρια ὅλα εἰς τὸ Δημόσιον. χωρὶς οὐδὲν νὰ προκύψῃ ὑπὲρ τῆς χώρας. Συγκρίνει ἐν τέλει ὁ κ. Καλλογερόπουλος τὴν παραγωγήν, ἀφ' ἧς ἤρχισεν ἀναφαινόμενον τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, καὶ λέγει ὅτι τρανῶς ἀπέδειξεν ὁ κ. Χριστομάνος ὅτι ἡ παραγωγὴ ἠλαττώθη σημαντικῶς καὶ θέλει ἔτι πλέον ἐλαττωθῆ, καθότι, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς οὐδεὶς κεφαλαιοῦχος θέλει τολμήσει καὶ μίαν πεντάραν ἔστω νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν γεωργίαν, ἐξ ἄλλου οἱ ἀκτήμονες, μὴ ἔχοντες τὰ ἐφόδια νὰ προβῶσιν εἰς ἀρτίαν καλλιέργειαν διότι τὰ γεωργικὰ ἐφόδια δὲν ἀποκτῶνται τόσον εὐκόλως, ὡς πᾶς τις ὑπολογίζει, δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ καλλιεργήσωσι καὶ θὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν χέρσους ἐκτάσεις ὡς εἴχομεν καὶ πρότερον. Διὰ τοῦτο ἐπιμένει εἰς τὴν τροπολογίαν του, ἡ ὁποία θὰ εἶναι εὐτυχὴς ἂν γίνῃ ἀποδεκτή, θὰ λυπηθῇ δὲ ἂν ὄχι. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν θέλει σημειώσει σελίδα ἡ ὁποία θὰ δεικνύῃ ὅτι τοῦτο δὲν κυβερνᾶται πλέον μὲ τὰς ἀρχὰς μὲ τὰς ὁποίας ἐκυβερνήθη μεχρι σήμερον.

Ο κ. **Δ. Μπούσδρας** ὑποστηρίζει διὰ μακρῶν τροπολογίαν αὐτοῦ, ὅπως ὅπου ἔχει συμπληρωθῇ τριακονταετίας πληρωμῆς γεωμόρου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀπελήφθησαν τὰ κεφάλαια τῆς ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπου δὲ δὲν ἔχει συμπληρωθῇ τοιαύτη, ἀφοῦ γίνῃ ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἐτησίου γεωμόρου, νὰ συμπληρωθῇ τὸ ὑπολειπόμενον μεχρι συμπληρώσεως τῆς τριακονταετίας, ὥστε νὰ ἀπαλλαγῶσιν οἱ χωρικοὶ τῆς πληρωμῆς καὶ τῆς ὅλης ἀποζημιώσεως.

Ο κ. **Δ. Γούναρης** ἀπαντῶν καὶ ἀναλύων τὴν πρότασιν, καταδεικνύει τὸ ἄστοχον αὐτῆς καὶ δηλοῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὕτη ἀποδεκτή.

Ἀπαντῶν δὲ μετὰ τοῦτο ὁ κ. Γούναρης εἰς τοὺς προλαλήσαντας, παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῶν γενομένων ἀγορεύσεων δὲν ἐξητάσθη ἡ βάσις τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὸ συζητούμενον ἄρθρον, ἡ βάσις δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἀπαλλοτριωμένη ἰδιοκτησία θὰ πληρωθῇ καὶ ἐξεταστέον τίνι τρόπῳ θὰ ἐξευρεθῇ ἡ ἀξία τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἰδιοκτησίας. Ἵνα ἐξευρεθῇ αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἡ ὁποία καθορίζει διὰ τῶν ἀγοραπωλησιῶν τὴν ἀξίαν τῶν διαφόρων ἀντικειμένων, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν. Ἂν τὰ κτήματα ἦσαν τοιαύτης ἰδιότητος ἀντικείμενα, τότε θὰ ἐξευρίσκετο εὐκόλως ἡ ἀξία. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν συμβαίνει τοῦτο, διότι ἀπὸ ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἤρχισε τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, δὲν γίνονται ἀγοραπωλησίαι ἔπαυσαν δὲ μάλιστα αὐταὶ ἐντελῶς, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος ὁ ἐμποδίζων τὰς πωλήσεις ἀγροτικῶν κτημάτων, ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Μὴ ἔχοντες ἐντεῦθεν τοιοῦτον προσδιορισμὸν ἀξίας, ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν ἡμεῖς τώρα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει ἡ ἀγοραπωλητικὴ κίνησις, ὁπότε θὰ εὕρωμεν τὴν ἀγορασίαν ἀξίαν. Τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν στηρίζει ἡ ἀγορὰ τὴν τιμήν, εἶναι πολλὰ καὶ πολλαπλᾶ, τὸ νομοσχέδιον δὲ καθορίζει τὰ στοιχεῖα ταῦτα. ἅτινα ἄνδρες εἰδήμονες θέλουσιν ἐξετάσει καὶ ἐκτιμήσει. Θέτει συνεπῶς κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐξετασθῇ ἵνα καθορισθῇ ἡ ἀξία τῶν κτημάτων, τὰ στοιχεῖα δὲ ταῦτα θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὅλα.

Τὸ νομοσχέδιον. λέγει προηγουμένως ὁ κ. Δ. Γούναρης, θέτει περιορισμούς τινας πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας εἰς τοὺς ἐκτιμητάς, πρῶτος δὲ τοιοῦτος εἶναι ἡ καθαρὰ πρόσοδος, ἐξ ἧς δύναται νὰ καθορισθῇ ἀκριβῶς ἡ ἀξία τοῦ κτήματος. Ἀλλὰ πλὴν τούτου καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα. θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ὁ ἐκτιμητής, ἐρώτων δὲν ἤθελε θεωρήσει ταύτην ἐπαρκῆ. Ἐξευρεθείσης τῆς ἀξίας, ἐπακολουθεῖ ἡ προσαύξησις τοῦ εἰκοσαπλασίου τῆς καθαρᾶς προσόδου, ὅπερ εἶναι τὸ ἀνώτατον ὅριον, τὸ ὁποῖον θέτομεν. καίτοι ὑπερβολικὸν τοῦτο, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι κτήματα ἀκίνητα ἐκεφαλαιοποιοῦντο προπολεμικῶς μὲ 5 τ. ὁ. Ἀναφερόμενος μετὰ τοῦτο εἰς τὴν διάταξιν καθ' ἣν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρὸ τοῦ 1914 ἀξία τοῦ κτήματος, ἵνα ἐξευρεθῇ ἡ πραγματικὴ ἀποζημίωσις, παρατηρεῖ ὅτι οἱ καταφρονοῦντες καὶ ἐκπληττόμενοι δι' αὐτὴν

δὲν ἔχουσι δίκαιον, διότι καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν αὔξησις λόγῳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἡ αὔξησις αὕτη δὲν θὰ διατηρηθῇ ἢ ἐπ' ἐλάχιστον, ἐν ἢ δύο ἔτη, καὶ δὲν εἶναι οὔτε δίκαιον ἀλλ' οὔτε μὴ ἐκπολιτιστικὸν ἐὰν δεχθῶμεν νὰ πληρωθῶσι τὰ κτήματα μὲ τὴν αὔξησιν ἣν ἐπέφερον τὰ πολεμικὰ γεγονότα, δηλαδὴ νὰ πληρωθῶσι μὲ μονιμοποιημένον εἰσόδημα πολεμικόν, τὸ ὁποῖον μετ οὐ πολὺ θὰ μειωθῇ ἐκλιπόντων ὁσημέραι καὶ μετὰ ταχύτητος μάλιστα τῶν αἰτίων ἅτινα ἐδημιούργησαν τοῦτο.

Ἀλλὰ ταῦτα, λέγει, δὲν ὑποστηρίζει ὁ κ. Καλογερόπουλος, τὰ ὁποῖα ὅμως ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Πρὸς ἀπόδειξιν, συγκρίνων ὁ κ. Γούναρης τὰ σταφιδικὰ κτήματα τῆς Πελοποννήσου κτλ. λέγει ὅτι ἐὰν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ σημερινὴ τιμὴ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, ἔδει νὰ ζητηθῶσι δι' αὐτὰ 30 χιλ. δραχμῶν κατὰ στρέμμα καὶ ὅμως δὲν ζητοῦνται παρὰ μόνον 2 χιλ., διότι καὶ τρεῖς χιλιάδες ἐὰν ἐζητοῦντο, ὄχι μόνον ὑπερβολὴ ἀλλὰ καὶ κάτι πλειότερον τούτου θὰ ἐθεωρεῖτο. Ἀναφέρων μετὰ τοῦτο ὁ ὅτι τὸ προβαλλόμενον ἐπιχείρημα τῆς ἱερότητος τῆς ἰδιοκτησίας, λέγει ὅτι ἡ ἀνατίμησις τῶν κτημάτων, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ ἱερότης τῆς ἰδιοκτησίας, δὲν ὀφείλεται ἢ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ λόγοι κοινωνικῆς ἀνάγκης καὶ συμφέροντος ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην νὰ καρποῦται τὴν ἐπὶ πλέον ἀνατίμησιν καὶ οὐχὶ διότι δὲν δύναται νὰ τῷ ἀφαιρεθῇ ἡ ἰδιοκτησία ἥτις δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν.

Ἐξετάζει μετὰ τοῦτο ὁ κ. Γούναρης τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων ἀπὸ ἀπόψεως τῆς σημερινῆς νομισματικῆς καταστάσεως καὶ λέγει ὅτι ἡ ἄποψις αὕτη ἔχει ποιάν τινα βάσιν διὰ τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο ὑπό τινα ἐπιφύλαξιν δέον νὰ γίνῃ δεκτόν, διότι ἂν ἡ ἀξία τῶν κτημάτων ἐκπέσῃ μετά τινα ἔτη θὰ αὐξήσῃ τότε ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς καὶ θὰ ἔχωμεν τὴν ἀνάλογον ἀναλογίαν τῆς δοθησομένης ἀποζημιώσεως ἥτις εἶναι δικαία. Δὲν δύναται συνεπῶς νὰ ἔχῃ σημασίαν σοβαρὰν τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, διότι εἰς τὰ ἀκίνητα δὲν δύναται νὰ μονιμοποιηθῇ ποτὲ ἡ ἀξία. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι ἂν μεθαύριον ἡ δραχμὴ λάβῃ τὴν ἀξίαν αὐτῆς, τότε οἱ μὲν ἰδιοκτῆται θὰ κερδήσωσιν ἐξαπλάσιον, οἱ δὲ χωρικοὶ δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ πληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ὁπότε ὅλον τὸ οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἀνεγείραμεν σήμερον, θέλει τελείως

καταπέσει. Διὰ τοῦτο, λέγει ὁ κ. Γούναρης, ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Χριστομάνου προτεινόμενον σύστημα ἀποζημιώσεως εἶναι τὸ πρακτικώτερον, ἀλλ' εἶναι τοιοῦτον κατὰ θεωρίαν, διότι ἐν τῇ πράξει εἶναι τελείως ἀνεφάρμοστον. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου καθοριζομένην ἀποζημίωσιν, ἣν θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ ἀναβιβάσῃ μέχρι 40 ἐπὶ τοῖς ὅ,ο, καίτοι φρονεῖ ὅτι διὰ τοῦτο οἱ χωρικοὶ θὰ περιέλθωσιν εἰς ἀδυναμίαν νὰ πληρώσωσι μεθαύριον ὅτε ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς θὰ ῥυθῇ εἰς τὴν ἰσοτιμίαν.

Τούτου ἕνεκα νομίζει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φανῇ τις τόσον ἐλεύθερος εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, διότι ἐλάχιστα 10 ἢ 5 θὰ εἶναι τὰ ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ δραχμὴ δὲν θὰ εἶχε ἀκεραίαν τὴν ἀξίαν αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα θὰ ἀνατιμηθῇ αὕτη, ὅτε δύσκολος ἔσεται ἡ θεσις τοῦ ἀγρότου μᾶλλον ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως, λέγει ὁ κ. Γούναρης, ἐκτιμῶν τὰ πράγματα καταλήγει ὑποστηρίζων τὴν ἐμμονὴν τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου μέ τινα αὔξησιν. Δὲν εὑρίσκει δὲ δεδικαιολογημένην τὴν ἀνησυχίαν ἐκείνων οἵτινες θὰ πληρωθῶσιν εἰς δραχμὰς καὶ θὰ ἴδωσιν οὕτω μειουμένην κατά τι τὴν περιουσίαν αὐτῶν, διότι λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι κυκλοφοροῦσι 3 χιλ. ἑκατομμ. δραχμῶν εἰς χαρτονόμισμα κυκλαφοροῦσι δ' αὗται εἰς ὅλους, τὴν μείωσιν ταύτην ὑπέστησαν καὶ ὑφίστανται οὐ μόνον οἱ ἰδιοκτῆται ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἄλλοι οἱ ἔχοντες οἱανδήποτε περιουσίαν ἢ ἰδιοκτησίαν.

Ὁ κ. Ἀλ. Παπαθανασίου δευτερολογῶν, ὑποστηρίζει ὅτι κύριον στοιχεῖον τῆς ἐκτιμήσεως εἶναι ὁ παραγωγικὸς τοῦ κτήματος καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ τοῦτο πρωτίστως ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν.

Ὁ κ. Γ. Μπούσιος ὑποστηρίζων τροπολογίαν αὐτοῦ δι' ἧς ζητεῖται νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ δύο ἐποχαί, ἡ προπολεμικὴ καὶ ἡ πολεμική, καὶ ἀναλύων ἐνεκτάσει ταύτην λέγει ὅτι δι' αὐτῆς θέλουσιν ἱκανοποιηθῇ ἀμφότερα τὰ μέρη, ἐνῷ ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τιθεμένη βάσις ἀποζημιώσεως καὶ ἄδικος καὶ καταστρεπτικὴ θέλει εἶσθαι διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας, χωρὶς νὰ εἶναι ὠφέλιμος καὶ διὰ τοὺς χωρικούς. Κατὰ τὴν τροπολογίαν μου ταύτην, λέγει ὁ κ. Μπούσιος, ἡ ὀφειλομένη διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῶν ἀποζημιώσεις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου, ἐξευρισκομένης ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς χρησίμου στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ὡς ἐτησία καθαρὰ πρόσοδος θέλει ληφθῇ ὁ μέσος ὅρος τῆς κανονικῆς ἐσόδειας τῆς ἀπὸ τοῦ 1910 μέχρι τοῦ 1914 πενταετίας. Ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης κατὰ τὸ διάστημα τῆς πενταετίας ταύτης σιτοδείας ἢ εἰς ἐξαιρετικοὺς λόγους ὀφειλομένης ἐλλιποῦς ἐκμεταλλεύσεως—ἰδίᾳ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις—πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ μέσου ὅρου λαμβάνονται ἕτερα στοιχεῖα ἐκτιμήσεως, εἴτε ἐξ ὁμόρων ἀτημάτων, εἴτε ἐξ ἐσόδειῶν ἄλλων ἐτῶν.

Εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως προστίθενται καὶ αἱ ἐν τῷ ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι γενόμεναι ὠφέλιμοι δαπάναι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς τελευταίας ἀγορᾶς τοῦ κτήματος.

Ἡ οὕτω ὁριζομένη ἀποζημίωσις λογίζεται πληρωτέα εἰς δραχμὰς χρυσᾶς, ἀναγομένας εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ ἐπικρατεστέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, καταβάλλεται δὲ εἰς «ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως» ἐκδιδομένας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῷ φέροντι κατὰ τὰ εἰδικῶς καθοριζόμενα διὰ συμβάσεως μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀφ' ἑτέρου.

Ἐὰν ἡ τροπολογία μου αὕτη ἤθελε ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, οὐδεμίαν θὰ εἶχον ἀντίρρησιν ἵνα ψηφισθῇ τὸ ἄρθρον, ἄλλως, προτείνω, λέγει ὁ κ. Μπούσιος, νὰ γένηται ὀνομαστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου, ἵνα καθορισθῶσιν αἱ εὐθύναι ἑνὸς ἑκάστου, διότι δὲν ἐννοῶ, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς τροπολογίας καὶ τῆς προτάσεώς μου, νὰ ὑποβάλω ἔνστασιν ἀπαρτίας.

Ὁ κ. Α. Χριστομάνος λέγει ὀλίγα μετὰ ταῦτα, μεθ' ὃ μηδενὸς ἑτέρου ζητήσαντος τὸν λόγον, ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 22.

Ὁ κ. Γ. Μπούσιος διαμαρτύρεται διότι πρόκειται νὰ ὑπερψηφισθῇ ἐπὶ τόσου σοβαροῦ θέματος ψηφοφορία ἐπὶ παρουσίᾳ τριάκοντα πληρεξουσίων. Παρακαλῶ δὲ νὰ ἀναγραφῇ ἡ διαμαρτυρία μου εἰς τὰ πρακτικά, μεθ' ἃ ἀπέρχεται τῆς αἰθούσης.

Ἀναγινώσκονται, μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου πᾶσαι αἱ ἐπὶ τοῦ 22 ἄρθρου ὑποβεβλημέναι τροπολογίαι, καὶ ἐρωτᾶται ἡ Συνέλευσις ἂν ἀποδέχεται ταύτας.

Ἡ Συνέλευσις ἀπορρίπτει ἁπάσας τὰς τροπολογίας καὶ τὸ ἄρθρον γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη, μὲ τὴν δήλωσιν τουτέστι τοῦ κ. Γούναρη, ὅτι ἡ προσαύξησις ὁρίζεται ἀπὸ 20 μέχρι 40 ἐπὶ τοῖς ο)ο.

Γίνονται μετὰ ταῦτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 23, 24, ὡς ἐτροπολογήθη, 25, ὡς ἐτροπολογήθη, 26, 27, 20, 29, ὡς ἐτροπολογήθη, 30, 31, 32, 33, 34. 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 μετὰ παρατηρήσεως τοῦ κ. Α. Καζάκη περὶ με-

σεγγυημένων κτημάτων, ὡς ἐτροπολογήθη, 43, 44, 45, 46, 47, ὡς ἐτροπολογήθη, 48, 49 ἐπίσης ὡς ἐτροπολογήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου λόγῳ συναρμολογήσεως τῶν ἀποδεχθεισῶν τροπολογιῶν ἀναβάλλεται καὶ ἀποφασίζεται ὅπως ἡ ψήφισις αὐτοῦ γίνεται τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου·

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων κλπ. εἰδικοῦ τέλους καὶ ἐπιβολῆς προσθέτου εἰδικοῦ τοιούτου ἐπ' αὐτῶν.

Περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ζύθου νόμου.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμου 991 τοῦ 1917.

Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φορολογίας ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν ἐν γένει.

Περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως.

Περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ τερεβινθελαίου τοῦ κολοφωνίου τῶν σύκων, τῶν κουκουλίων καὶ τοῦ σάπωνος.

Περὶ διαθέσεως δι' ἐνοικιάσεως τῶν κατὰ τοὺς νόμους περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων τελῶν.

Περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

Περὶ τροποποιήσεως τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 462 περὶ στρατιωτικῶν μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 1054 καὶ 1312 περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας νέων ἐκτάκτων εἰδικῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ὁδλαμῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, μετὰ παρατηρήσεως τοῦ κ. **Χοιστεμάνου.**

Περὶ τακτοποιήσεως δαπανῶν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1917.

Περὶ ἐξόδων παραστάσεως ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος.

Περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος Θράκης περὶ τρόπου χορηγήσεως μερίδων τροφῆς εἰς ἀξιωματικοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ τούτοις ἐξομοιουμένους καὶ περὶ ἐπιδομάτων ὁπλιτῶν.

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῶν σχεδίων νόμων·

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν καὶ πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ δευτερευόντων διατακτῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ πίνακος τοῦ 1795 τῆς 2 Μαΐου 1919 περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας.

Περὶ παρατάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 2707 τασσομένης προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων ἀναθεωρητέων ἀποφάσεων Στρατοδικείων.

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν προσωρινὴν παραχώρησιν ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὴν Ἑταιρείαν Σιδηροδρόμων Π. Α. Π.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Δ. πίνακος τοῦ συνημμένου εἰς τὸν 2126 νόμον περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Γίνεται δεκτὸν εἰς δ' συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ αὐξήσεως τῶν πολιτικῶν συντάξεων, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου λόγῳ τροπολογιῶν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς δ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου·

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1240 νόμου «περὶ ἐκδόσεως γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 1920 τοῦ ἔτους 1920».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ) ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1240 νόμου «περὶ ἐκδόσεως γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 1920 τοῦ ἔτους 1920 ἐπιτρεπομένη ἐνιαυσία παράτασις τῆς προθεσμίας λήξεως τῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁμολογιῶν πρὸς κάλυψιν τῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης ἀποδοχῆς ἴσου ποσοῦ γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ παραιάσεως προσωρινοῦ δανείου φράγκων 40.000.000 (ο)ο 1921», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συναφθεῖσα τῇ 2α Ἰουνίου 1922

σύμβασις «περὶ παρατάσεως προσωρινοῦ δανείου φράγκων 40.000.000 6 ο)ο 1921», ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ παρατάσεως προσωρινοῦ δανείου φρ. 40.000.000 6 ο)ο 1921.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀφ' ἑνός, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ κ. Κ. Λυκουρέζου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Μιχ. Γούδα καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δ. Μαξίμου, ἐνεργούσης δὲ ταύτης δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ διὰ λογαριασμὸν ὁμάδος Τραπεζῶν ἐσωτερικοῦ, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τῆς ἀπὸ 28 Μαΐου 1921 συμβάσεως μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω συνομολογηθείσης καὶ κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 2623, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐχορήγησε πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, προσωρινὸν δάνειον εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων φρ. 40.000.000 διὰ συναλλαγματικῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τοῦ Κράτους εἰς διαταγὴν ἢ εἰς τὸν κομιστήν, ἐξοφλητέων δὲ μετὰ ἓν (1) ἔτος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τούτων εἰς τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν τοῦ Κράτους πρὸς ἀποδοχήν.

Ἡ ὁριζομένη ὡς ἄνω ἐνιαύσιος αὕτη προθεσμία παρατείνεται ἤδη ἀπὸ κοινοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν κατὰ τὰ ἄνω συναλλαγματικῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ, ὅπως εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἑκάστοτε ληγουσῶν συναλλαγματικῶν ἐκδίδῃ νέας τοιαύτας ἐνιαυσίου προθεσμίας.

Καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ διατηρεῖται ἐν πλήρει ἰσχύϊ ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀπὸ 28 Μαΐου 1921 σύμβασις.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἅμα τῇ ὑπογραφῇ αὐτῆς, θέλει δὲ ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργὸς
Κ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Μ. ΓΟΥΔΑΣ

Ὁ Διοικητὴς
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

«Περὶ ὀργανώσεως τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ) ἔχουν οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 20, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 2032 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς· Τὸ ὑπὲρ τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ ἐκκαθαριζόμενα ποσά, εἴτε ἐξ ἐκποιήσεως ἐγχωρίων περιουσιῶν, εἴτε ἐκ συμψηφισμοῦ ἐγχωρίων χρεῶν, κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ παρὰ τινι Ἑλληνικῇ Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ καθυστεροῦντες τὴν πληρωμὴν τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων λόγῳ ἀναγνωρίσεως προπολεμικῶν χρεῶν τῶν πέρα τῆς τεταγμένης αὐτοῖς προθεσμίας πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῶν, ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτων τόκων ὑπερημερίας λογιζομένων πρὸς 1 ο)ο μηνιαίως ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ χρέους καὶ τῶν τόκων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες ὀφείλεται, ἐκτὸς τῶν πληρωμῶν τοῦ χρέους αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν 1 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου. Τὸ οὕτω εἰσπραττόμενον ποσόν, ὡς καὶ αἱ τυχὸν διαφοραὶ τῶν τόκων, λογίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ Γραφείου ἕνεκα τῶν δαπανῶν συντηρήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 2656 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρασχεθείσης τριμήνου προθεσμίας, δύναται ὁ ὀφειλέτης, προσάπτων γραμμάτων καταβολῆς μέρους τοῦ χρέους του ῥήτρον, νὰ ζητήσῃ νέαν τριμηνον προθεσμίαν ἡς παρελθούσης δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἑτέραν, ἐὰν δὲν καταβάλῃ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ ὀφειλομένου χρέους.

Ἄρθρον 5.

Ἀναβληθέντος ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ ρεσηζηγυημένης περιουσίας λόγῳ ὑπερβολικῆς ἐκτιμήσεως αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γραφείου δύναται μετὰ ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει συμφέρον, νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν σχετικὴν πρᾶξιν δημοπρασίας, ὁρίζουσα ὡς πρώτην προσφορὰν κατώτερον ποσὸν καὶ νὰ προκηρύξῃ, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νέαν δημοπρασίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἐκκαθαρισθεισῶν περιουσιῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γραφείου δύναται νὰ καθορίζῃ καὶ διαθέτῃ ἑκάστοτε τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν συντήρησιν μεσηγγυημένων περιουσιῶν ποσά. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γραφείου δύναται διὰ δικαιολογημένας ἀνάγκας τοῦ Γραφείου ν' ἀναθέσῃ εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκτέλεσιν ὡρισμένης ἐργασίας ἔναντι ἀμοιβῆς καθοριζομένης παρ' αὐτῆς καὶ ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ καταβαλλομένης ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν διαθεσίμων τοῦ Γραφείου. Πάντως ὅμως ἡ διάρκεια τῆς ἐπὶ ἐπιμισθίῳ τοιαύτης ἐργασίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δίμηνον, οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάθεσις τοιαύτης ἐργασίας εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς πρόσωπα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ ἀποτελεῖ Διεύθυνσιν αὐτοτελῆ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διαιρούμενον εἰς τέσσαρα τμήματα. Τὸ Γερμανικόν, Αὐστριακόν, Βουλγαρικὸν καὶ Οὐγγρικόν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὡς μέχρι τοῦδε τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2023, Προέδρου Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου.

Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς προϊσταμένου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, ἐκ τεσσάρων Τμηματαρχῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου β' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως καὶ τοῦ ἀναλόγου ἀριθμοῦ γραμματέων καὶ γραφέων, ἁπάντων ἐκτάκτων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων α' τάξεως τοῦ Γραφείου ὁρίζεται εἰς τέσσαρας, τῶν δὲ γραμματέων β' τάξεως καὶ γραφέων εἰς δέκα, ἐξ ὧν μία δακτυλογράφος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπεσπασμένων ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου ὁρίζεται, κατ' ἀνώτατον ὅριον, εἰς δέκα, ἐξ ὧν δύο τὸ πολὺ δακτυλογράφοι.

Ἄρθρον 9.

Ὁ νῦν προϊστάμενος τοῦ Γραφείου παραμένει ἐν τῇ θέσει, ἣν κατέχει, προαγόμενος εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου α' τάξεως καὶ δικαιούμενος ἐπιμισθίου ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν του ὡς Τμηματάρχου α' τάξεως, ἐκτελεῖ δὲ καὶ χρέη εἰσηγητοῦ καὶ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου μὲ δικαιώματα ἴσα πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεσπασμένοι παρὰ τῷ Γραφείῳ, εἰδικευθέντες εἰς τεχνικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ συμπληρώσαντες δίετίαν τοὐλάχιστον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, δικαιοῦνται ἐπιμισθίου ἴσου τῷ μισθῷ αὐτῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου.

Ἔκτακτοι ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου, συμπληρώσαντες ἐνδόκιμον ὑπηρεσίαν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἢ ἔχοντες συμπεπληρωμένην τετραετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ πενταετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, δύνανται, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου, νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν, συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς τακτικοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη εἰσάγεται εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἡς ἡ ἀπόφασις τυγχάνει ὑποχρεωτική.

Ἔκτακτοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεσπασμένοι προσωρινῶς παρὰ τῷ Γραφείῳ καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα δύνανται νὰ διορισθῶσι τελικῶς παρ' αὐτῷ, ἐφόσον ἔχουσι συμπεπληρωμένην δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους.

Οἵ τε ἔκτακτοι καὶ οἱ ἀπεσπασμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου διορίζονται πάντοτε κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου. Ὡσαύτως δὲ ἀπολύονται τῆς θέσεώς των, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δι' ἀποδεδειγμένην ἀμέλειαν ἢ ἀνικανότητα.

Ἄρθρον 10.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, τό τε ἔκτακτον καὶ τὸ ἀπεσπασμένον, δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν ποσοστῶν ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων τοῦ Γραφείου. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα ἀπαρτίζονται ἐξ 1)4 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐχθρικῶν περιουσιῶν, ἐξ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐχθρικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἡμίσεος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀναγνωριζομένων ἀπαιτήσεων ἡμεδαπῶν· ἐπὶ πλέον δὲ εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν καθαρῶν πλεονασμάτων τοῦ Γραφείου. Ἐκ τούτων τὰ 30 ο)ο διατίθενται ὑπὲρ τῶν δαπανῶν τοῦ Γραφείου, τηρουμένου εἰδικοῦ βιβλίου καὶ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἰδιαιτέρου διαχειριστοῦ λογοδοτοῦντος ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ 70 ο)ο εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ καὶ κλητῆρας, ἀναλόγως τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ ἑκάστου καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου, μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Αἱ σχετικαὶ καταστάσεις θεωροῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ δὲ καταβολὴ γίνεται ἐκ τῶν διαθεσίμων τοῦ Γραφείου.

Ὡς ὑπάλληλοι νοοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 11.

Τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρ' ἑκάστῳ Συμψηφιστικῷ Γραφείῳ τέως ἐχθρικοῦ Κράτους παρ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου καὶ ἑνὸς τὸ πολὺ βοηθοῦ αὐτοῦ, διοριζομένων τῇ ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἀντιπρόσωποι καὶ βοηθοὶ διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των παρεχομένου μισθοῦ, εἰς μὲν τοὺς ἀντιπροσώπους μέχρι τῶν χιλίων τὸ πολὺ δραχμῶν, εἰς δὲ τοὺς βοηθοὺς αὐτῶν μέχρις 800. Ὁ μισθὸς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν βοηθῶν ὁρίζεται ἑκάστοτε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, βαρύνει δὲ τοῦ λοιποῦ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Άρθρον 12.

Οἵ τε ἔκταπτοι ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου καὶ οἱ ἀπεσπασμένοι δικαιοῦνται μηνιαίας τὸ πολὺ ἐτησίας ἀδείας, τῆς διαρκείας καὶ χρόνου παροχῆς αὐτῆς κανονιζομένης ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου. Οὐδενὶ ὑπαλλήλῳ τοῦ Γραφείου παρέχεται ἄδεια ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου.

Άρθρον 13.

Μισθὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 2656 κλητῆρος τοῦ Γραφείου ὁρίζεται δραχμαὶ 250 μηνιαίως.

Άρθρον 14.

Διὰ τὴν κατ' ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 2258 κωδικοποίησιν καταβάλλεται τρισχιλιόδραχμος ἀποζημίωσις, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ τῆς κατ' ἄρθρον 11 § 2 τοῦ νόμου 1813 πιστώσεως.

Άρθρον 15.

Πᾶσα διάταξις τοῦ νόμου 2623 καὶ 2656, ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καταργεῖται. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου, «Περὶ ἐπανορθώσεως ἀδικημάτων εἰς ἀξιωματικοὺς τοῦ Β. Ναυτικοῦ προσγενομένων ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1920», ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου.

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν ἐγγράφων κλπ. ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ διακανονισμοῦ ζητημάτων τινῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Μ. Ἐκπαίδευσιν».

Γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου:

Περὶ λειτουργίας τοκιστῶν καὶ μὴ παγίων καὶ φορολογίας αὐτῶν.

Περὶ παραχωρήσεως δημοσίων ἰαματικῶν πηγῶν εἰς εὐρεῖαν ἐκμετάλλευσιν καὶ περὶ ξενοδοχείων, ὑδροθεραπευτηρίων καὶ λεσχῶν.

Περὶ καθορισμοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῆς συντάξεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων τῶν προϋπηρετησάντων ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως κλάσεών τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου καὶ διατάξεων τοῦ κώδικος τοῦ νόμου περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2780 ἐκτελέσεως τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς συμβάσεως μεταναστεύσεως τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1919.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὸ σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων», ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου.

Γίνονται δεκτὰ κατ' ἀρχὴν τὰ σχέδια νόμου:

«Περὶ ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 4 τοῦ παραρτήματος τοῦ τμήματος Δ' τοῦ μέρους Η' τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Νεϊγὺ μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

«Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2682 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ διορισμοῦ γραμματέων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν».

«Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπᾳ τῇ 23 Μαΐου 1922 ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Αἰθιοπικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἑλλάδος».

«Περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν».

«Περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἰχθυοτροφείου Μυρταρίου εἰς τὴν κοινότητα Βονίτσης χάριν ἐξυγιαστικῶν ἔργων», κηρυσσόμενον κατεπείγον, προτάσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

«Περὶ περιθάλψεως ἀποχωρούντων ἐκ τῶν οἰκείων θρόνων ἐπισκόπων καὶ ὀνομασίας ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων».

Γίνονται δεκτὰ εἰς δ' συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου «Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου», καὶ

«Περὶ τροποποιήσεων διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2144 «περὶ διοικήσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους», ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τῶν συνόλων αὐτῶν λόγῳ τροπολογιῶν.

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου.

«*Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ νόμου 2097 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ'»*, ἐχον οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1334, ἡ παραταθεῖσα διὰ τοῦ νόμου 2097, παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ νόμου 2097 ὁριζομένης προθεσμίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου·

«*Περὶ ἀνεγραφῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφώνως τοῖς νόμοις 2160 καὶ 2525 τοῦ ἔτους 1920, δι' ἀποζημίωσιν καπνεργατῶν*», ἐχον οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1922—23 ἀναγραφήσεται ποσὸν δραχ. 400.000 διὰ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως καπνεργατῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2160 καὶ δραχ. 310.000 διὰ τὴν πληρωμὴν ὁμοίας ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ νόμου 1525.

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ΓΠΘ' νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ΑΔΕ νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου».

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸν νόμον ΔΠ' «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΩΝΕ' «περὶ συνδρομῶν καὶ ἑτέρων δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν», ἀναβάλλεται δὲ ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου.

Γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου.

«Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2157 «περὶ ἀποστολῆς εἰς εἰδικὰ θεραπευτήρια δημοσίᾳ δαπάνῃ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ πεπτόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κλπ.»,

«Περὶ διαθέσεως τῶν ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου καισης ἐκτάσεως Θεσ)νίκης περιλαμβανομένων ἀκινήτων».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀνωτάτης σχολῆς ἐμπορικῶν σπουδῶν».

«Περὶ συστάσεως γνωμοδοτικῶν ἐπὶ τῆς αἰσχροκερδείας ἐπιτροπῶν καὶ τηρήσεως ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰδικοῦ βιβλίου ἀναγραφῆς τῶν τιμῶν τῆς πωλήσεως» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

«Περὶ συγχωνεύσεως Ἐπισκοπῆς Ὕδρας κλπ. εἰς Ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1449 περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ περὶ καταργήσεως Γενικῶν τινων Διοικήσεων».

«Περὶ παροχῆς δανείου εἰς τοὺς ἀξιοῦντας δικαίωμα γεωμόρου ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν 16 χωρίων Νιάτων (Ἠπείρου)».

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῶν σχεδίων νόμου·

«Περὶ συστάσεως σώματος δικαστικῶν συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ».

«Περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς ἀλλοδαπὴν πρὸς σπουδὴν τῆς Γεωργικῆς Μηχανικῆς».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1520 περὶ τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατεύματος».

«Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 3 ἐδ. 2 τοῦ νόμου 2389 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1406 περὶ Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς».

«Περὶ προσαυξήσεως τῆς εἰς τὸ Ὠδεῖον Θεσσαλονίκης παρεχομένης ἐτησίας χορηγίας».

«Περὶ ἀποζημιώσεως μισθωτῶν κτημάτων διεκπουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν νόμον 1073, ὧν αἱ μισθώσεις διελύθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης.

«Περὶ ἀμοιβῆς καταδεικτῶν κτημάτων διεκπουμένων παρὰ τοῦ Δημοσίου, συμφώνως τῷ νόμῳ 1073, καὶ δημοσίων κατεχομένων παρὰ τρίτων».

«Περὶ παραχωρήσεως γηπέδου ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Ἀδελφότητα τῶν Νέων».

«Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας τῶν καλῶν τεχνῶν τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου».

«Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος ἐν τῷ Β. Ναυτικῷ».

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων ΓΦΑ' (3501) καὶ 389 περὶ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀνακαίνισιν καὶ συντήρησιν τῶν ἐν τῷ νόμῳ 389 τῆς 17 Νοεμβρίου 1914 ἀναφερομένων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων Πειραιῶς ἐπιτρέπεται νὰ δαπανᾶται ἐκ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς ποσὸν μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (150.000) κατ' ἔτος συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους πέρα τῶν διὰ προηγουμένων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων κεχορηγημένων πιστώσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ΓΦΑ' (3501) καὶ 389 καθοριζομένων ὡς λιμενικῶν ἔργων Πειραιῶς, θεωροῦνται ὡς τοιαῦτα καὶ ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Νεκροταφείου Πειραιῶς μέχρι τῶν μονίμων δεξαμενῶν καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τοῦ Ναυπηγείου «Βασιλειάδης», ὡς καὶ τὰ τῶν ὅρμων **Δραπετσῶνας** καὶ Ἁγίου Γεωργίου, τῶν ὅρμων τούτων περιλαμβανομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Πειραιῶς.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μετὰ δευτέραν ἔγγραφον πρόσκλησιν τῶν μελῶν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπείας Πειραιῶς δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαρτία ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΓΦΑ' ὁριζομένη, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπείας μετὰ πέντε (5) ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀποτελοῦσι τὴν νόμιμον ἀπαρτίαν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπείας τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἀπολαμβάνει ἐξόδων παραστάσεως καθοριζομένων διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπείας Πειραιῶς λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν δραχ. τριάκοντα (30) δι' ἑκάστην παράστασιν εἰς τὰς συνεδριάσεις.

Ἕκαστον μέλος ὅμως δὲν δικαιοῦται κατὰ μῆνα ἀποζημιώσεως μείζονος τῶν δύο παραστάσεων ὁσαιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πειραιῶς νὰ εἰσφέρῃ κατ' ἔτος ποσὸν δέκα χιλιάδων (10000) δραχ. διὰ τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α.Μ. Φιλοδασικὴν Ἑταιρείαν καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῶν παραλίων Πειραιῶς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐξυγιάσεως τοῦ Ν. Φαλήρου.

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῶν κάτωθι νομοσχεδίων.

«Περὶ τοῦ λαχείου του ἐθνικοῦ στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος νομῶν».

«Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του νόμου 2677 του Ναοῦ Παναγ ς τῆς Κατακεκρυμμένης Ἄργους».

«Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας Βασιλικῶν διαταγμάτων περὶ συστάσεως Στρατιωτικῶν Λεσχῶν».

Γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2634 «περὶ συστάσεως Προσωρινῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἀποκαταστάσεως Ἐποίκων ὁμογενῶν Μακεδονίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2634 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

1) Τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 2634 χρηματικὰ ποσὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδομ έ ων εἰς βάρος πιστώσεων ἀναγραφομένων εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν οἰκείων Ὑπουργείων. Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐφαρμοζομένων πασῶν τῶν περὶ προπληρωμῆς διαταγῇ τῶν Ὑπουργῶν κειμένων διατάξεων.

2) Αἱ διὰ τὰς γενικὰς δαπάνας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως πιστώσεις, ἢ οἱ μισθοί, ἐπιμίσθια, χορηγίαι, ἀποζημιώσεις, γραφικὴν ὕλην κλπ. ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, πληρώνονται δὲ κατὰ τὰς κειμένας σχετικὰς διατάξεις.

3) Αἱ διὰ τὸ ἔτος 1921--1922 μισθοὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2634 διορισθέντων ὑπαλλήλων καταβληθήσονται ἐκ πιστώσεως χορηγηθησομένης εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ δι' ἐκτάκτους καὶ ἐπειγούσας ἀνάγκας ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1921--1922. Ἡ πίστωσις αὕτη θεωρεῖται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου 879 ὡς ἀναληφθεῖσα ὁλόκληρος, εἰς ἣν δὲ περίπτωσιν τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα δὲν ἐκδοθῶσιν

ἐντὸς τῆς χρήσεως 1921-1922 θέλουσιν ἐκδοθῆ εἰς βάρος τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων.

4) Κυροῦνται αἱ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὲρ τὰς πιστώσεις τινῶν ἐκ τῶν πρώτων πέντε ἄρθρων τοῦ κεφαλαίου 15 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τῆς χρήσεως 1921--1922 γενόμεναι τυχὸν δαπάναι, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον ἐν γένει τῶν δαπανῶν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἄθροισμα τῶν πιστώσεων τῶν ἄρθρων τούτων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922--1923 ἐνεργηθείσας ἢ ἐνεργηθησομένας δαπάνας τῶν αὐτῶν ἄρθρων τῆς χρήσεως 1922--1923».

«Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν γραμμῆς σιδηροδρομικῆς ἀπὸ Βερτεκὸπ εἰς Σούμποσκιν» ἔχον οὕτω·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τῶν κ. κ. Ξ. Στρατηγοῦ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, Ἐ. Λαδοπούλου, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ Κ. Πολυγένους, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, ὡς ἐκπροσωπούντων ἐν τῇ ἰδιότητί των ἕκαστος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ κ. Ἐπαμ. Χαριλάου, κατοίκου Ἀθηνῶν ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1922 Σύμβασις ἐξ ἄρθρων 32 καὶ ἡ συνημμένη ταύτῃ συγγραφὴ ὑποχρεώσεων ἐξ ἄρθρων 51 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Βερτεκὸπ εἰς Σούμποσκον καὶ κατασκευῆς προεκτάσεως αὐτοῦ εἰς Φούστανγκ κλπ.» ἔχουσα ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

(Ἕπεται ἡ Σύμβασις) [1]

«Περὶ συστάσεως Οἰκονομικῆς Ἐφορείας καὶ Ταμείου ἐν Γουμενίσῃ τῆς Μακεδονίας», ἔχον οὕτω·

Ἄρθρον μόνον.

Συνιστᾶται ἐν Γουμενίσῃ τῆς Μακεδονίας Οἰκονομικὴ Ἐφορεία καὶ Ταμεῖον τρίτης τάξεως,

(1) Ἡ σύμβασις αὕτη ἀναγνωσθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως δημοσιεύεται ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει.

Διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθήσεται ἡ περιφέρεια καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, προστιθεμένων ἀναλόγων θέσεων εἰς τὰς ὀργανικὰς ταυτὰς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν καὶ Ταμείων τοῦ Κράτους».

Λύεται μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 4 καὶ 55' τῆς πρωΐας. ἵνα ἐπαναληφθῆ ὥρα 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ἀργ. Λομβάρδος

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Στεφανόπουλος
Δ. Κρεμέζης

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΡΛΖ

Τῆς 9 Ἰουλίου 1922

Ὥρᾳ 7 καὶ 20' μ. μ. ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα καὶ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὸν λαόν.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς·

—Τὸ ἐργατικὸν Κέντρον Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν προφυλάκισιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σοσιαλιστικοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, αἰτεῖται δὲ τὴν ἀπορφυλάκισιν αὐτῶν.

— Ὁ Πάικος Δελιαλῆς, ἰδιοκτήτης αὐτοκινήτων, ζητεῖ ὅπως μὴ ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας τὰ αὐτοκίνητα τοῦ ἐργολάβου ταχυδρομείων Σόραβιτς Κοζάνης.

— Ἡ ἐργατικὴ τάξις Κερκύρας παρακαλεῖ, ὅπως μὴ τροποποιηθῇ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

— Ὁ σύνδεσμος ὑποδηματεργατῶν Θεσσαλονίκης αἰτεῖται τὴν ἀπόλυσιν τῶν συλληφθέντων μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος.

— Οἱ ὑπάλληλοι Τελωνείου Θεσσαλονίκης παρακαλοῦσιν, ὅπως τοῖς δοθῶσι τὰ καθυστερούμενα ποσοστά.

— Οἱ ἔκτακτοι, δόκιμοι, προσωρινοὶ καὶ ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι, παρακαλοῦσι τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν μονιμοποίησίν των.

— Ἡ ἀρτεργατικὴ καὶ ἡ καπνεργατικὴ Ἕνωσις Θεσσαλονίκης αἰτεῖται τὴν ἀπόλυσιν τῶν συλληφθέντων μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος.

— Ὁ Σύνδεσμος καρρεκοπτῶν καὶ καφφεμπόρων Ἀθηνῶν παρακαλεῖ, ὅπως ψηφισθῇ τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ νομοσχέδιον «περὶ προμηθείας τροφίμων κλπ.» δι' ὁμάδων ἢ ὅπως τοῖς χορηγηθῇ συνάλλαγμα διὰ τὴν προμήθειαν καφφὲ ἀπὸ τὰς πηγὰς παραγωγῆς.

Ὑποβάλλουσιν τροπολογίας οἱ πληρεξούσιοι κ. κ.

— ***Ν. Καλογερόπουλος*** καὶ ***Γ. Πώπ*** τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεών τινων εἰς τὸν νόμον περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐποικισμοῦ.

— ***Εὐάγ. Γαρουφαλιᾶς*** τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

— ***Ν. Καλογερόπουλος*** καὶ ***Γ. Πώπ.*** τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2631 περὶ συστάσεως προσωρινῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἀποκαταστάσεως ἐποίκων ὁμογενῶν Μακεδονίας.

— ***Γ. Ἀναστασόπουλος*** τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐξαγωγῆς τερεβινθελαίου, κολοφωνίου κλπ.

— ***Ἠλ. Μπασδέκης. Κ. Τερτίπης. Α. Κυρώζης καὶ Δ. Καζάκης*** τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεών τινων εἰς τὸν νόμον περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ.

— ***Δ. Τζωρτζόπουλος, Δ. Κρεμέζης καὶ Ν. Καλαντζόπουλος*** τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ».

— ***Ρήγας Πάντος*** τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογίας Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν».

— ***Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης*** διαβιβάζει ἔγγραφον Εἰσαγγελέως Σερρῶν μετὰ μηνύσεως τοῦ Παύλου Σπανδάγου κατὰ τοῦ πληρεξουσίου Σερρῶν ***Παν. Ἀλεξίδου*** αἰτοῦντος τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν πρὸς ποινικὴν δίωξιν τοῦ εἰρημένου πληρεξουσίου.

— Ὁ κ. ***Ν. Θεοτόκης*** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων·

«Περὶ ἀποδοχῶν δακτυλογράφων, τηλεφωνητριῶν, ὑπηρετῶν καὶ θυρωρῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν», καὶ

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Νόμον 1485 «περὶ Ἀεροπορίας».

— Ὁ κ. ***Κ. Πολυγένης*** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου· «Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐκ θεομηνιῶν ζημιουμένων παραγωγῶν», ὅπερ προτάσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἐγκρίσει τῆς Συνελεύσεως κηρύσσεται ***κατεπείγον*** καὶ ψηφίζεται κατ' ἀρχήν.

Ὁ κ. ***Δ. Πετρακάκος***, ζητῶν πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τὸν λόγον, λέγει ὅτι πρὸ ὀλίγου τῷ ἀνήγγειλεν ὁ τηλέγραφος ἐκ Σπάρτης τὴν ὀδυνηρὰν εἴδησιν τοῦ θανάτου τοῦ Πέτρου Βαρβιτσιώτου. Ἡ θλῖψις ἡ κατεχουσα τὸν Λακωνικὸν λαὸν εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετική. Δὲν ἔπεσε πολίτικὸς ἀνήρ, παρομοιώδους ἀληθῶς εὐθύτητος καὶ ἐντιμότητος ἀνυπερβλήτου, ὅστις ἐπὶ μακρὸν σειρὰν ἐτῶν ἐπαξιώτατα ἀντεπροσώπευεν εἰς τὴν αἰθούσαν ταύτην τὴν ὑπερήφανον Σπάρτην καὶ τοῦ ὁποίου τὸ τετιμημένον ὄνομα ἀρρήκτως συνδέεται μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας καὶ τῆς συγχρόνου Κοινοβουλευτικῆς ζωῆς· ἔπεσε πολὺ πλειότερον ὁ ἐθνικὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, ὅστις ὕψωσε καὶ συνυψώθη μετὰ τῆς Σπάρτης εἰς ἐκδικητὴν τῆς πατρίδος τιμῆς καὶ ἐλευθερίας, ἔπεσεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τῆς πίστεως ἐπὶ τὴν φυλὴν ἀγωνισθεὶς εὐτολμώτατα κατὰ τῆς ἀνιμωτιαῖς τυραννίας ὡς ἀληθὴς Σπαρτιάτης. Ἓν τοῦ χαλεποῦ κατὰ τῆς τυραννίας ἀγῶνος ὁ Πέτρος Βαρβιτσιώτης δὲν ἀπεκόμισε μόνον τὸν τετιμημένον τίτλον μιᾶς ἀκατασείστου εἰρκτῆς καὶ μιᾶς ἐξίσου ἀπηνοῦς διώξεως τῆς οἰκογενείας του· ἀπεκόμισε καὶ τὸ δηλητήριον τὸ ὁποῖον ἐν τῇ μακρᾷ φυλακίσει ἐδηλητηρίασεν ἕνα ἀληθῶς ἰσχυροτάτων ὀργανισμόν, ὑπεσκαφε δὲ τὴν ζωὴν τοῦ πολυκλαύστου φίλου καὶ εὐθυτάτου συναγωνιστοῦ.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς 1ης Νοεμβρίου, κυριώτατα κληθεῖσα ὅπως ἀποδώσῃ καὶ ἐμπεδώσῃ τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας, θέλει συμμερισθῇ, εἶμαι βέβαιος, τὸν πόνον τοῦ Λακωνικοῦ λαοῦ, κλαίοντος τὸ εὐγενέστερον τῆς ἐλευθερίας θῦμα, καὶ θέλει ἐμπράκτως συμμετάσχει εἰς τὸ βαρύ μας πένθος, διότι γνωρίζει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ καθιστᾷ ἀληθῶς ἀγήρω τὴν μνήμην τῶν πολιτικῶν τῆς χώρας ἀνδρῶν ὅταν μάλιστα, ὡς ὁ Πέτρος ὁ Βαρβιτσιώτης, θυσιάζουσιν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Χώρας!

Δ. Γούναρης. (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Ὁ ἀείμνηστος Βαρβιτσιώτης ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπῆρξε μέλος τοῦ Κοινοβουλίου καὶ πάντες ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ θὰ ἐνθυ-

μούμεθα μετὰ ἰδιαιτέρας στοργῆς καὶ ἀγάπης τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα. Ὅλοι δ' ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὸ σθένος μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπεξήγαγε τὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς τυραννίας, ἥτις ἐπεκάθησεν ἐπὶ τῆς χώρας, ἀπονεμουσι πρὸς αὐτὸν τὸν φόρον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως. Παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ του.

Πολλοὶ Πληρεξούσιοι. Μάλιστα, μάλιστα.

Ὁ κ. ***Δ. Στεφανόπουλος*** ἀναπτύσσει μετὰ τοῦτο πρότασιν νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ΒΚΗ' τῆς 20 Ἰουλίου 1892 περὶ Δικαστηρίου Κακουργιοδικῶν» ἵνα ἐπιτρέπηται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐρετῶν καὶ προτδιορίζῃ τὰς ἐπὶ κακουργημάτων δίκας εἰς οἱονδήποτε τῶν ὁρκωτῶν Δικαστηρίων τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετείου ἐπιθυμεῖ, ἄνευ βουλεύματος Συμβουλίου τῶν Ἐρετῶν.

Ὁ κ. ***Σ. Σωτηριάδης*** συνηγορεῖ θερμῶς ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης.

Ὁ κ. ***Δ. Γούναρης*** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) ὑπόσχεται ὅτι θὰ μελετήσῃ ταύτην.

Ὁ κ. ***Δ. Κατσάνος***, πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ὑποβάλλει πρότασιν νόμου, «περὶ κατασκευῆς κυματοθραύστου καὶ ὑποστέγου ἐν τῷ λιμένι Κρυονερίου». Προτείνει ἵνα δι' ἐλαφρᾶς φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰσιτηρίων μέχρις εἰσπράξεως ποσοῦ, ὅπερ ἤθελεν ἀρκέσει διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων τούτων, γίνῃ ὁ κυματοθραύστης, ἐρώτησιν ἡ Σιδ. Ἑταιρεία δὲν ὑποχρεοῦται ἐν τῇ συμβάσεως νὰ κάμῃ τοιοῦτον.

Ἐπίσης νὰ γίνῃ καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν λεβήτων καὶ ἀτμαμαξῶν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς τελευταίας ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Σιδ. Δ. Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ***Ξ. Στρατηγὸς*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), λέγει ὅτι ἐλπίζει νὰ ψηφισθῇ ἀπὸψε σχετικὸν νομοσχέδιον «περὶ ταμείου λιμένων», ὅπερ θὰ θεραπεύσῃ τὴν κατάστασιν.

Ὁ κ. ***Ν. Λεβίδης***, ὁμιλῶν ἐπὶ ἐπιστολῆς καταδίκου ἐν ταῖς φυλακαῖς Κερκύρας, κατεδικασθέντος ἐπὶ φόνῳ εἰς ἰσόβια δεσμά, καίτοι διεμαρτύρετο ὅτι εἶναι ἀθῷος, λέγει ὅτι, ἐνῷ κατόπι οἱ μάρτυρες ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ κατηγορία κατεδικάσθησαν ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ εἰς δετῆ εἰρκτήν, ἐν τούτοις ὁ καταδικασθεὶς παραμένει φυ-

λακισμένος, καίτοι ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς δι' ἐπανειλημμένων ἐγγράφων ἐζήτησε τὴν ἀπονομὴν αὐτῷ χάριτος. Συνεχίζων, λέγει ὅτι κατέφυγεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὅπως μεριμνήσῃ περὶ ἀπονομῆς αὐτῷ χάριτος, ἔλαβε δὲ τὴν ἀπαντησιν ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς θέλει συνέλθει τὸ Συμβούλιον τῶν χαρίτων ὅπως μεριμνήσῃ ὅτι τάχιστα πρὸς σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπονομῆς τῷ ἀδίκως καταδικασθέντι χάριτος.

Ὁ κ. ***Γ. Πῶπ*** ἐπίσης ἀναφέρει παρεμφερῆ περίπτωσιν καθ' ἣν κατεδικάσθη τις ὅστις ἀπεδείχθη κατόπι τῆς καταδίκης ὅτι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἀδικήματος εὑρίσκετο ἀλλοθι.

Ὁ κ. ***Δ. Γούναρης***, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, παρακαλεῖ ὅπως τῷ διαβιβασθῶσιν ἢ τὸ ἐπιστολή, ἣν ἔλαβεν ὁ κ. Λεβίδης, καὶ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα περὶ τοῦ ἀλλου, ὃν ἀνέφερεν ὁ κ. Πῶπ, καὶ ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ συντόμως.

Ὁ κ. ***Γ. Καλαντζόπουλος*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐκτάκτου ἐπιδόματος τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων, λέγει ὅτι ἐνῷ κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου εἶχε ζητήσει νὰ περιληφθῶσι καὶ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι καὶ ἀπεδέχθη τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκ παραδρομῆς δὲν ἐνεγράφη εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι δὲν περιλαμβάνουσιν εἰς τὰς καταστάσεις τοὺς ἡμερομισθίους ὑπαλλήλους. Ζητεῖ ἐπομένως ὅπως τὸ ἐπίδομα τοῦτο δοθῇ καὶ εἰς ὑπὸ τύπον ἡμερομισθίων ἐκτάκτους ὑπαλλήλους, οἵτινες εἶναι ἐπίσης ὑπάλληλοι καὶ δικαιοῦνται νὰ τύχωσι τοῦ εὐεργετήματος αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Γ. Σχοινᾶς*** ὑποστηρίζει ἐπίσης ὅτι τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς τοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἡμερομισθίους ὑπαλλήλους εἶναι λελυμένον, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὅτε συνεζητεῖτο τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐδήλωσεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι μεταξὺ τῶν δικαιουμένων εἰς ἀπόληψιν αὐτοῦ εἶναι καὶ οἱ ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι καὶ τὸ ἐπίδομα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἐδόθη εἰς τοὺς ἡμερομισθίους ὑπαλλήλους· ἐπομένως δὲν πρέπει ἤδη νὰ γεννηθῇ ζήτημα, ἀφοῦ καὶ οὗτοι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ προσφέρουσι τὰς αὐτὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. **Α. Μάτεσις** συνηγορεῖ ἐπίσης ὑπὲρ τῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων, ὑποστηρίζων ὅτι καὶ οὗτοι ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς ἐκτάκτους ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. **Κ. Λυκουρέζος** (Ὑπουργὸς τοῦ Δ. Θησαυροῦ) ἀπαντῶν λέγει ὅτι κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους δὲν δύναται νὰ δοθῇ τὸ μηνιαῖον ἐπίδομα εἰς τοὺς ἡμερομισθίους, καθόσον οἱ νόμοι προβλέπουσι μόνον περὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουσι μηνιαῖον μισθόν. Οὐδὲ τὸ ζήτημα ἐλύθη διὰ τῆς εἰδικῶς κατὰ τὸ Πάσχα ληφθείσης ἀπορράσεως πρὸς παροχὴν εἰς αὐτοὺς τοῦ ἐφάπαξ ὁρισθέντος ἐπιδόματος. Ἐὰν ὑπὸ τὰς ἐνεστώσας συνθήκας ἐνδείκνυται ὅπως ληφθῇ μέριμνα καὶ περὶ τῶν ἡμερομισθίων, τοῦτο εἶναι ἄλλο ζήτημα καὶ ἐπ' αὐτοῦ δύναται νὰ ληφθῇ νομοθετικὸν μέτρον, ἂν θελήσῃ ἡ Συνέλευσις.

Ὁ κ. **Χ. Μητσόπουλος** λέγει, βεβαίως ἡ Συνέλευσις θὰ θελήσῃ ἂν ἐγίνετο ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰσηγητής. Ἀποκρούων δὲ ὡς μὴ ἁρμόζουσαν τὴν λεχθὲν ὅτι πληρώνονται ὡς ἡμερομίσθιοι, ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσφέρουσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, καὶ φρονεῖ ὅτι δέον νὰ δικαιοῦνται καὶ ν' ἀπολαμβάνωσι πάντων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. **Λυκουρέζος** ὑποσχετκι ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ θὰ εἰσηγηθῇ τὴν λῆψιν τοῦ προσήκοντος νομοθετικοῦ μέτρου, ὥστε νὰ παρέχηται τὸ 3 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἡμερομισθίου.

Εἰσέρχεται ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Ὁ κ. **Γ. Πῶπ** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς Ἡμερ. Διατάξεως λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν Τραπεζῶν καὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, τὸ ὁποῖον ἐψηφίσθη κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συνεδριάσεως μετὰ τὴν διακοπήν, ἀκυροῖ πᾶσαν δημοσιονομικὴν ἀρχὴν καὶ ἀφίνει ἀφορολογήτους τοὺς ἰσχυροὺς οἰκονομικοὺς ὀργανισμούς. Διότι ἡ φορολογία τοῦ ἀποθεματικοῦ ἀναδρομικῶς δύναται καὶ νὰ λείψῃ ἐὰν ὁ νόμος ἐψηφίζετο, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις του. Προτείνει ὅπως οἱ πληρεξούσιοι ζητήσωσιν ν' ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν εἰς δευτέραν συζήτησιν ψήφισιν αὐτοῦ ἐφ' ὅσον οὐδὲν πρόκειται νὰ εἰσπραχθῇ ἀμέσως· ἡ δὲ φορολογία τῶν κερδῶν τοῦ 1921 θὰ πληρωθῇ εἰς δόσεις ἐτησίας ἐντὸς διαστήματος δεκαετοῦς. Ἐὰν δὲν ἀποσυρθῇ, πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ τροποποίησίς του. Παρατηρεῖ ὅτι τοιαύτης σοβαρότητος νομοσχέδιον δὲν ἔπρεπε νὰ ψηφισθῇ εἰς τόσον προκεχωρημένην ὥραν τῆς νυκτός, ὁπότε πολλοὶ πληρεξούσιοι ἀπουσίαζον.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Πῶπ λέγει ὅτι ἔδει νὰ παραμείνῃ μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν ὅπως παραμένουσι τινὲς ἐξ ἡμῶν, διεξάγοντες διελκυστίνδα, ὅπως ἐμποδίσωμεν τὴν ἐπιψήφισιν τροχάδην σπουδαίων νομοσχεδίων.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου· «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ Προξενικοῦ νόμου ΧΝΣΤ'».

Πρόεδρος.— α' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐσχάτης προδοσίας κτλ. διατάξεων τοῦ Ποιν. Νόμου».

Ὁ κ. **Α. Μάτεσις** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου λέγει ὅτι ἡ κρίσις περὶ τῶν ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τῶν πολιτικῶν, δέον νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων καὶ οὐχὶ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Συνεδρων ὡς ὁρίζει τὸ νομοσχέδιον. Διότι τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἀποτελεῖ καὶ τὸ φυσικὸν δικαστήριον κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τῆς ἐσχάτης προδοσίας.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης), ἀπαντῶν νομίζει ὅτι δέον ν' ἀφεθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὴν κρίσιν τῶν Συνέδρων, διότι δὲν πρόκειται περὶ ὡρισμένων γεγονότων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐξ ὅλης τῆς διαδικασίας προκυπτούσης ἐντυπώσεως ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐνήργησεν ὑπὸ ἐλαφρυντικὰς περιπτώσεις, ὅπερ δέον ν' ἀφεθῇ νὰ κριθῇ παρ' ἐκείνων οἵτινες κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιμετρήσεως τῆς ποινῆς. Ἐφ' ὅσον σκοπὸς ἡμῶν εἶναι ν' ἄρωμεν τοὺς περιορισμοὺς ἐφ' ὡρισμένων ἀδικημάτων, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ γίνῃ ἐλάττωσις τῆς ποινῆς καὶ κάτω τοῦ ἤδη ἐπιτρεπομένου καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιμετρήσεως ἀνήκει εἰς τοὺς δικαστάς, δέον ν' ἀφήσωμεν τοῦτο εἰς αὐτοὺς καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει.

Ὁ κ. **Σ. Σωτηριάδης** συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην, ἀφοῦ μάλιστα ἡ νομολογία καὶ ἡ ἑρμηνεία καθιεροῖ

τὴν λύσιν ταύτην. Ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι προκειμένου περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων οὐσιαστικῶν τοῦ ἰδίου νόμου δὲν ἔχουσι θέσιν διατάξεις καθαρῶς δικονομικαί, ὡς εἶναι ἡ διατάξις περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Συνέδρων, ἁρμοδίου νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις. Ἐπομένως ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει ν' ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις αὕτη, ὡς ἄλως ἀσχετος πρὸς τὸν ποινικὸν νόμον.

Ὁ κ. *Δ. Γούναρης* ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἡ παραχώρησις αὕτη θὰ εἶχε τὴν θέσιν της, ἂν ἐπρόκειτο περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν Π. Νόμον. Ἀλλ' ἤδη γίνεται εἷς νόμος αὐτοτελής, ἐκτὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου. Δὲν παρατείνεται ἡ προσθήκη ἄρθρου εἰς τὸν ποινικὸν νόμον, ὅπως βεβαίως αὕτη ἔδει νὰ ἔχῃ αὐστηρῶς οὐσιαστικῶν ποινικὸν περιεχόμενον καὶ θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ τεθῇ ἀντίστοιχος διάταξις ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ, ἀλλὰ τίθεται μία αὐτοτελὴς διάταξις.

Γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου·

«Περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμφωνίας περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχ. ἐπιταγῶν, τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐκτελέσεως τῆς εἰρημένης συμφωνίας», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται ὡς δημοσιεύονται κατωτέρω· α') Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ξένων Κρατῶν διομολογηθεῖσα τῇ 30ῇ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1920 ἐν Μαδρίτῃ συμφωνία περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχ. ἐπιταγῶν· β') Τὸ τελικὸν πρωτόκολλον καὶ γ') Ὁ κανονισμὸς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3ου τῆς συμφωνίας, ὅταν ἀρχῇ τὰ τέλη τῶν ἐπιταγῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. (ν.)

(Ἕπεται ἡ Σύμβασις) (1)

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων·

(1) Ἡ σύμβασις ἀναγνωσθεῖσα καὶ κυρωθεῖσα δημοσιεύεται ἐγκύρως τῆς Συνελεύσεως ἐν τόμῳ τεύχει ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Περὶ κυρώσεως Συμβάσεων μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν προσωρινῶν δανείων δραχ. χρυσῶν 5.000.000 6 ο/ο 1917, δραχ. χρυσῶν 10.000.000 6 ο/ο 1917 καὶ φράγκων 40.000.000 6 ο/ο 1915.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς διατάξεις αἱ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τρεῖς Συμβάσεις περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν προσωρινῶν δανείων δραχ. 5.000.000 6 ο/ο 1917, δραχμῶν χρυσῶν 10.000.000 6 ο/ο 1917 καὶ φράγκων 10.000.000 6 ο/ο 1915, ἔχουσα οὕτως·

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τοῦ προσωρινοῦ δανείου δραχμῶν χρ. 5.000.000 1917.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δημ. Μαξίμου, ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1917 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως, ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 985 τοῦ ἔτους 1917 κυρωθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3ης Μαρτίου 1917, συνομολογηθέντος προσωρινοῦ δανείου δραχ. χρυσῶν 5.000.000, λήξασα τὴν 1ην Μαρτίου 1919, παρατείνεται μέχρι τῆς 16/1 Μαρτίου 1923 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τοὺς ἐν τῇ ὡς ἄνω συμβάσει διαλαμβανομένους.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1921.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ὁ Διοικητὴς
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τοῦ προσωρινοῦ δανείου δραχ. χρ. 10.000.000 1917.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνός, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δημ. Μαξίμου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 16 Μαΐου 1917 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 985 τοῦ ἔτους 1917 κυρωθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Μαΐου 1917 συνομολογηθέντος προσωρινοῦ δανείου δραχ. 10.000.000 χρυσῶν, λήξασα τὴν 15 Μαΐου 1921, παρατείνεται μέχρι τῆς 15 Μαΐου 1923, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τοὺς ἐν τῇ ἄνω συμβάσει διαλαμβανομένους.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1921.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ὁ Διοικητὴς
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τοῦ προσωρινοῦ δανείου φράγ. 40,000,000 τοῦ 1915.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνός, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δ. Μαξίμου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1915 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως, κυρωθείσης διὰ διατάγματος ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1915, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 700 τοῦ ἔτους 1915, συνομολογηθέντος προσωρινοῦ δανείου φρ. 40.000.000, λήξασα τὴν 15 Φεβρουαρίου 1920 παρατείνεται μέχρι 15 Φεβρουαρίου 1923, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, τοὺς ἐν τῇ ἄνω συμβάσει διαλαμβανομένους.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1921.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1922 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου πληρωμῆς ἀποζημιώσεως ἰδιοκτητῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων μέχρι ποσοῦ ἐν συνόλῳ δραχμῶν ἑκατὸν ~~πε~~ακοτμυρίων (δραχ. 100.000.000), ἔχουν οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ δεκάτῃ (10) Ἰουνίου 1922 σύμβασις ἀποτελουμένη ἐξ ἄρθρων δώδεκα (12) καὶ ἧς τὸ κείμενον ἔχει οὕτως·

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Δ. Γούναρη, τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ κ. Κ. Λυκουρέζου, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Μ. Γούδα, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ε. Λαδοπούλου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Κωνστ. Πολυγένη καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπουμένης παρὰ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δημητρίου Μαξίμου, συνωμολογήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπιδικαζομένης ἐπὶ τῇ βάσει νόμου ψηφισθησομένου μέχρι τέλους προσεχοῦς Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀποζημιώσεως ἰδιοκτητῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων μέχρι ποσοῦ ἐν συνόλῳ δραχ. ἑκατὸν ἑκατομμ. (100.000.000).

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη καταβάλλεται κατὰ τὸ τέταρτον μὲν εἰς μετρητά, κατὰ δὲ τὰ ὑπόλοιπα τρία τέταρτα δι' ὁμολογιῶν ἐκδόσεως τῆς Τραπέζης ἰδίου τύπου, καλουμένων ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως, αἵτινες παρέχονται εἰς τὸ ἄρτιον. Αἱ ὁμολογίαι αὗται κατά τε τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐξόφλησιν αὐτῶν εἶνε ἀπηλλαγμέναι παντὸς τέλους χαρτοσήμου ὡς καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν τοκομεριδίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ὁρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα. Αἱ ὁμολογίαι ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ ταμίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης δύναται νὰ τεθῇ διὰ σφραγιστῆρος.

Αἱ ὁμολογίαι ἐκδίδονται δύο τύπων ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β ἐξ ὧν αἱ ὑπὸ στοιχεῖον Α εἶναι ὀνομαστικαὶ αἱ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον Β ἀνώνυμοι.

Ἡ δι' ὁμολογιῶν καταβολὴ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ τιμήματος ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν δι' ὁμολογιῶν ὀνομαστικῶν (Α) καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ δι' ὁμολογιῶν ἀνωνύμων (Β).

Αἱ ὀνομαστικαὶ ὁμολογίαι δὲν δύνανται νὰ τραπῶσιν εἰς ἀνωνύμους οὐδὲ νὰ ἐκχωρηθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν τῷ δικαιούχῳ. δύνανται δὲ νὰ ἐκδοθῶσι καὶ εἰς σώματα 25, 50 καὶ 100 ὁμολογιῶν. Αἱ ἀνώνυμοι ὁμολογίαι ὡς καὶ ἡ μετατροπὴ τῶν ὀνομαστικῶν ὁμολογιῶν εἰς ἀνωνύμους εἶνε ἀπηλλαγμέναι τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 2194 καθοριζομένου φόρου κυκλοφορίας.

Αἱ ὁμολογίαι ἐκδίδονται κατὰ σειρὰς ἐκ δραχ. 25.000.000 ἑκάστη. Πᾶσα σειρὰ περιλαμβάνει ἴσον ἀριθμὸν ὁμολογιῶν ὀνομαστικῶν (Α) καὶ ἀνωνύμων (Β).

Ἡ ἀπόσβεσις τῶν ὁμολογιῶν θὰ ἐνεργῆται ἐκ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν εἰσπραττομένων ἐτησίως χρεωλύτρων, τῶν ἀντιστοίχων δανείων πρὸς τοὺς κληρούχους, τοῦ ἑτέρου 1)4 διατεθειμένου πρὸς κάλυψιν τοῦ εἰς μετρητὰ καταβληθέντος τετάρτου ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόσβεσις αὕτη τῶν ὁμολογιῶν ἐνεργεῖται εἴτε διὰ κληρώσεων εἰς τὸ ἄρτιον κατὰ σειράς, εἴτε δι' ἐξαγορῶν, εἰς ἃς δικαιοῦται νὰ προβαίνῃ ἡ Τράπεζα.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ ἐξοφλήσῃ τὰς ὁμολογίας καὶ πρὸ τῆς λήξεως (κληρώσεως) αὐτῶν εἰς τὸ ἄρτιον πλέον τῶν δεδουλευμένων τόκων. Αἱ μὴ παρουσιαζόμεναι πρὸς τοιαύτην ἐξόφλησιν ὁμολογίαι ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς προσκλήσεως δὲν ἀπολαμβάνουσι πλέον τόκου. Ἡ πρόσκλησις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τριῶν ἐφημερίδων ἐκδιδομένων ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως ἀπολαμβάνουσι τόκου πρὸς 6 0)ο ἐτησίως πληρωτέου δι' ἐτησίου τοκομεριδίου δραχ. 15 λήξεως 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Ἐκ τοῦ εἰς μετρητὰ καταβλητέου τετάρτου τῆς ἀποζημιώσεως ἐκπίπτεται ὁ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πιστώσεως παρὰ τῆς Τραπέζης τοῦ δικαιούχου ἀναλογῶν τόκος ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ μειώσῃ τὸν τόκον τῶν ὁμολογιῶν, ὑποχρεουμένη ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἐξοφλήσῃ εἰς τὸ ἄρτιον πλέον ἰοῦ δεδουλευμένου τόκου τὰς ὁμολογίας τῶν μὴ ἀποδεχομένων τὴν μείωσιν ταύτην τοῦ τόκου ὁμολογιούχων. Οἱ μὴ προσερχόμενοι πρὸς τοῦτο ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως θεωροῦνται ὡς ἀποδεχθέντες τὴν μείωσιν τοῦ ἐπιτοκίου. Ἡ πρόσκλησις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τριῶν ἐφημερίδων ἐκδιδομένων ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται, κατόπι τῆς δημοσιεύσεως τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐντολῆς τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Θησαυροῦ, νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δικαιούχων τὸ καθοριζόμενον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως· 1) κατὰ τὸ τέταρτον εἰς μετρητά· 2) κατὰ τὰ τρία ὄγδοα εἰς ἀνωνύμους ὁμολογίας καὶ 3) κατὰ τὰ ἕτερα τρία ὄγδοα εἰς ὀνομαστικὰς ὁμολογίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος. Ἂν τὸ εἰς ὁμολογίας χορηγητέον ποσοστὸν τρία τέταρτα τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἀποτελῇ πολλαπλάσιον τῆς ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα τιμῆς τῶν ὁμολογιῶν, τὸ πέραν τοῦ τελευταίου πολλαπλασίου ποσὸν χορηγεῖται τοῖς μετρητοῖς. Ἐξ ἄλλου, ἂν τὸ χορηγητέον ποσὸν εἰς ὁμολογίας ἀποτελῇ περιττὸν ἀριθμόν, αἱ ἀνώνυμοι ὁμολογίαι ὑπερβαίνουσι τὰς ὀνομαστικὰς κατὰ μίαν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκ τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῶσιν ἀναγγελθέντες δανεισταὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἡ Τράπεζα μετὰ τὴν νομιμοποίησιν αὐτῶν μετατρέπει τὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδιοκτήτου ὁμολογίας, ἐπ' ὀνόματι τοῦ τρίτου δανειστοῦ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀριθμούς.

Ἡ Τράπεζα ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν περὶ τὴν νομιμοποίησιν, καταθέτουσα τὸ εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας ποσὸν ἀποζημιώσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν, ἀπαλλάσσεται πάσης περαιτέρω ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, θέτουσα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δικαιούχων τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀποζημίωσιν, ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐγγραπτέας ἅμα τῇ μεταγραφῇ τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ δημοσίου πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος, ἧς τίτλον ἀποτελεῖ ἡ ἔγγραφος ἐντολὴ τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Θησαυροῦ καὶ Γεωργίας μετὰ βεβαιώσεως τῆς Τραπέζης περὶ καταθέσεως παρ' αὐτῇ τῆς εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος.

Ἡ γενικὴ αὕτη ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ὑποθήκη κατὰ τοῦ Δημοσίου μετατρέπεται τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῆς Τραπέζης εἰς μερικὰς παρ' αὐτῆς ὑποθήκας κατὰ τῶν κληρούχων, μὴ ἀπαιτουμένης συμπράξεως τούτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος καὶ τῆς κατανομῆς τοῦ τιμήματος αὐτοῦ εἰς μερικὰ δάνεια πρὸς τοὺς κληρούχους.

Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγγραφὴ τῆς γενικῆς ὑποθήκης (κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου), ὡς καὶ ἡ μετατροπὴ αὐτῆς εἰς μερικὰς ὑποθήκας (κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου) ἐνεργεῖται ἀτελῶς δι' αἰτήσεως τῆς Τραπέζης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἡ ἐπισυναπτόντων: 1) ἀντίγραφον ἐφ' ἁπλοῦ τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἐντολῆς τῶν Ὑπουργείων κεκυρωμένον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ 2) βεβαίωσις τῆς Τραπέζης περὶ πιστώσεως παρ' αὐτῇ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος.

Ἡ ὁριστικὴ κατανομὴ τοῦ κτήματος δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου. Τὰ συμφώνως τῷ νόμῳ μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος καταβλητέα μισθώματα παρὰ τῶν κατόχων τοῦ κτήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωρινῆς διανομῆς καταβάλλονται τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, τοῦ σχετικοῦ λογαριασμοῦ κανονιζομένου μετὰ τοῦ Δημοσίου μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μερικῶν ὑποθηκῶν κατὰ τῶν κληρούχων, ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ χρεωλυτικὴ ὑπηρεσία τῶν δανείων. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἁπλοῦς τόκος πρὸς 7 1)2 ο)ο ἐτησίως ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πιστώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὰ δάνεια πρὸς τοὺς κληρούχους ἀπολαμβάνοντα τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους βαρύνονται δι' ἐπιτοκίου πρὸς 7 1)2 ο)ο καὶ εἶναι ἐξοφλητέα διὰ 30 ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας. Ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων καὶ τῶν

τυχὸν ἐξόδων ὑπολογίζεται συναπτὸς τόκος πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Τράπεζα δυνάμει τῆς ὑποθήκης της δικαιοῦται ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ὑπερβαινούσης τὰς δύο ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων κατὰ τὴν διαδικασίαν ἣν καθορίζει ὁ νόμος ΦΚϚ' τῆς 11 Ἀπριλίου τοῦ 1859 περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων κατωτέρας ἀξίας τῶν δραχμῶν 1000. Ἡ διαδικασία αὕτη μέχρι πέρατος αὐτῆς εἶναι ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους χαρτοσήμου, τῆς ὁμοιβῆς τοῦ κλητῆρος καὶ συμβολαιογράφου κανονιζομένης διὰ Β. Δ. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ κοινοποιεῖται καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Γεωργίας καὶ Θησαυροῦ. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἀναστολὴ ἐκτελέσεως. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως δανείου τινὸς παρὰ τοῦ Δημοσίου, τοῦτο ὑπεισέρχεται αὐτοδικαίως εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τῆς Τραπέζης.

Ἐν τῷ πλειστηριασμῷ δύναται πᾶς τις νὰ πλειοδοτήσῃ, τὸ δ' ἐκποιούμενον κτῆμα δὲν ὑπάκειται πλέον εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα κατατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν, ἥτις συμψηφίζει εἰς τοῦτο τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεώς της ἐκ κεφαλαίου, ἐξόδων καὶ τόκων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Δημόσιον, λόγῳ τῆς ἐγγυήσεώς του, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σχετικῆς προσκλήσεως τὸ μὴ καλυφθὲν ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεώς της, τῶν τόκων ὑπερημερίας τῆς καθυστερήσεως, ὑπολογιζομένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρὸς 7 1)2 ο)ο ἐτησίως.

Διὰ τὴν ἐγγύησιν ταύτην τοῦ Δημοσίου τίθενται **εἰδικῶς** ὑπέγγυοι ὑπὲρ τῆς Τραπέζης, ἐγκωρούμενοι αὐτῇ, οἱ ἐν ταῖς παραγράφοις 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 2032 ἀναφερόμενοι φόροι. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῇ Τραπέζῃ τοῦ βαρύνοντος τὸ Δημόσιον ποσοῦ ἐκ μὴ καλύψεως ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Τραπέζης, δικαιοῦται αὕτη νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν εἰσπραττόντων τοὺς ἐγκωρουμένους φόρους ταμιῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, παραγγελλομένων ἀπὸ τοῦδε, ὅπως καταθέτωσι τούτους εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Τραπέζης μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ληξασῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τοῦτο δημόσιοι λειτουργοὶ εἶναι προσωπικῶς ὑπόλογοι ἀπέναντι τῆς Τραπέζης, ὑποκείμενοι καὶ εἰς ποινικὴν δίωξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 9.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ληγουσῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πλὴν τῆς ὑποθήκης·

α΄) Κέκτηται προνόμιον ἐπικρατέστερον παντὸς ἐμπραγμάτου δικαιώματος καὶ ἑτέρου προνομίου, πλὴν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένου, ἐπὶ τῶν παραγομένων ἐν τῷ κτήματι καρπῶν, μὴ δυναμένων νὰ ἐκποιηθῶσιν ἄνευ ἐξοφλήσεως τῶν καθυστερουμένων δόσεων, ἀπαγγελλομένων ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τῶν ἐν τῷ κυρώσαντι τὴν παροῦσαν σύμβασιν νόμῳ ἀναγραφομένων ποινῶν.

β΄) Δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν τοῦ Δημοσίου τὴν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως αὐτῆς ἔκδοσιν ἐνταλμάτων κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Τὰ εἰσπραττόμενα οὕτω παρὰ τῶν δημοσίων διαχειριστῶν ποσὰ κατατίθενται ἐντὸς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ ἀπέναντι αὐτῆς τῶν διαχειριστῶν τούτων.

Ἄρθρον 10.

Τὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης χορηγούμενα δι' ἴδιον λογαριασμὸν (ἄνευ ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου) πρὸς τοὺς κληρούχους ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κτημάτων γεωργικὰ δάνεια ἀπολαμβάνουσιν ἐπὶ τῶν καρπῶν τῶν παραχθέντων ἐκ τῶν κλήρων προνομίου ἐπικρατεστέρου παντὸς ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἢ ἑτέρου προνομίου, ἀκόμη καὶ τοῦ ὑφισταμένου διὰ τὰς ὀφειλομένας δόσεις πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ τιμήματος τοῦ χορηγηθέντος κλήρου.

Τὸ προνόμιον τοῦτο ἰσχύει, προκειμένου μὲν περὶ βραχυπροθέσμων (ἐννέα μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον) δανείων, σκοπούντων τὴν διευκόλυνσιν τῆς τρεχούσης καλλιεργείας πρὸς ὁλοκληρωτικὴν εἴσπραξιν τῶν δανείων τούτων ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐχορηγήθησαν, προκειμένου δὲ περὶ μακροπροθέσμων (πέντε ἐτῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον) δανείων χορηγουμένων πρὸς ἐνέργειαν γεωργικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ βελτιώσεων, τὸ προνόμιον ἀσκεῖται ἐπὶ τῶν καρπῶν ἑκάστου τῶν ἑπομένων τῆς συνομολογήσεως ἐτῶν πρὸς εἴσπραξιν μόνον τῶν κεκανονισμένων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Ἂν ὅμως λόγῳ θεομηνίας ἢ ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου λόγου δὲν ἤθελον ἐξοφληθῇ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐκ τῶν καρπῶν γεωργικοῦ τινος ἔτους τὰ ἀνωτέρω βραχυπρόθεσμα δάνεια ἢ ἡ ἐτησία δόσις τῶν μακροπροθέσμων δανείων, τὸ προνόμιον ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν τῶν ἑπομένων γεωργικῶν ἐτῶν, μέχρι παντελοῦς ἐξοφλήσεως τῶν δανείων κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ τυχὸν ἔξοδα. Αἱ οὕτως ὅμως ἀπομένουσαι καθυστερήσεις δὲν εἰσπράττονται εἰς ὁλόκληρον ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τῆς καθυστερήσεως γεωργικοῦ ἔτους, ἀλλὰ κατανέμονται εἰς ἐτησίας δόσεις, ὧν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς ὁρίζεται εἰς δύο, ὁ δὲ μέγιστος εἰς τέσσαρας κατὰ τὴν κρίσιν ἑκάστοτε τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου 9 παράγραφος α΄ ἔχουσι καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 11.

Τὰ γεωργικὰ δάνεια (περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 10) χορηγοῦνται ἐπὶ ὑπογραφῇ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου ἐκδιδομένου παρὰ τῆς Τραπέζης κατα τας διατάξεις τοῦ νόμου 2184 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τούτου διατάγματος, ὑπὸ χρονολογίαν 28 Αὐγούστου 1920, ἐφόσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τὰ ἐνεχυρόγραφα ταῦτα ἀποτελοῦσι τίτλον ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν μεριδίων τῶν κληρούχων ἀμέσως ἑπομένης τῆς διὰ τὸ τίμημα τοῦ κλήρου ἐγγεγραμμένης. Εἰς τὴν ἐφ' ἁπλοῦ περίληψιν ἐγγραφῆς ὑποθήκης συνάπτεται ἀντίγραφον τοῦ ἐνεχυρογράφου κεκυρωμένον διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅπερ ἐχορήγησε τὸ γεωργικὸν δάνειον. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις χωρεῖ μόνον κατόπιν διετοῦς καθυστερήσεως τῶν δανείων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τῆς παρούσης συμβάσεως, ὅπερ ἐφαρμόζεται ἐν τῷ συνόλῳ καὶ ἐν προκειμένῳ.

Τὰ ἐνεχυρόγραφα καὶ πάντα τὰ λοιπὰ δικαιόγραφα γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 παρ. β΄ περὶ ἐκδόσεως παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμιῶν ἐνταλμάτων κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν, συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἔχει καὶ διὰ τὰ προκείμενα γεωργικὰ δάνεια ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν κυρωθήσεται διὰ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1922.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Π. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ
Κ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Μ. ΓΟΥΔΑΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Κ. ΠΟΛΥΓΕΝΗΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄρθρον 2.

Οἱ ταμίαι ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἐν ἐδ. δευτέρῳ τοῦ ἄρθ. 8 τῆς κυρουμένης συμβάσεως ὑποχρέωσίν των πρὸς κατάθεσιν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ προϊόντος τῆς εἰσπράξεως τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐκχωρουμένων τῇ Τραπέζῃ φόρων, ἐκτὸς τῆς προσωπικῆς εὐθύνης, ἣν ὑπέχουσιν ἀπέναντι τῆς Τραπέζης, ὑπόκεινται ὡς νοσφισταὶ διαπεπιστευμένου αὐτοῖς δημοσίου χρήματος εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐκείνῳ διακρίσεις.

Ἄρθρον 3.

Οἱ πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν καθυστερουμένων δόσεων ἐκποιοῦντες ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντες τοὺς παραγομένους ἐν τῷ κτήματι καρποὺς, κατὰ παράβασιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τοῦ ἄρθρου 9 τῆς κυρουμένης συμβάσεως, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνός.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπίσης ποινὴν ὑπόκεινται καὶ οἱ πρὸ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν δανείων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 10 τῆς κυρουμένης συμβάσεως, καταστρέφοντες ἐκ προθέσεως ἢ ἄνευ προηγουμένης ἐγγράφου συναινέσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀπαλλοτριοῦντες τοὺς καρποὺς τῶν κτημάτων ἐφ' ὧν ἡ Τράπεζα ἐχορήγησε δάνειον δι' ἴδιον αὐτῆς (ἄνευ ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου) λογαριασμόν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τῆς κυρουμένης συμβάσεως».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου.

«Περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922—1923 πιστώσεων πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου Ταμείου».

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως Γραφείου Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας», ὁ κ. **Χρ. Μητσόπουλος** λέγει ὅτι τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἶναι τελείως περιττὸν καὶ θέλει ἀποτελεῖ πολυτέλειαν ἡ ὁποία ἐπ' οὐδενὶ δικαιολογεῖται. Διορίζονται τμηματάρχαι, γραμματεῖς, βιβλιοφύλακες κλπ. οἵτινες οὐδεμίαν ἔχουσι νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐργασίαν, καὶ ἀπορεῖ πῶς ἱδρύεται τοιοῦτον γραφεῖον, εἰς στιγμὰς στενοχώρους οἰκονομικῶς διὰ τὸ Κράτος.

Ὁ κ. **Δ. Ροῦφος Κανακάρης** (Ὑπουργὸς) δηλοῖ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ διορισμῶν νέων ὑπαλλήλων ἀλλὰ περὶ διακρυθμίσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Παρατηρήτεις τινὰς ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Γ. Πώπ**, καθὼς καὶ ὁ κ. **Κ. Δροσόπουλος**.

Δ. Ροῦφος (ὑπουργός). Ἐπαναλαμβάνει ὅτι δὲν πρόκειται παρὰ περὶ διακρυθμίσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος**, παρατηρῶν ὅτι ὑπάρχει ἤδη γραφεῖον Βιομηχανίας, θεωρεῖ ὅλως περιττὴν εἴτε ἀνασύστασιν εἴτε ἀνακαίνισιν τοῦ τοιούτου Γραφείου, ἥτις οὐδένα ἄλλον ἔχει σκοπὸν ἢ νὰ ἱκανοποιήσῃ πρόσωπα καὶ νὰ δημιουργήσῃ δαπάνας εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Σ. Σωτηρίδης** ἐπικρίνων ἐπίσης τὸ νομοσχέδιον ὡς δημιουργοῦν θέσεις, καλεῖ ἐπ' εὐκαιρίᾳ διάταξιν ἑτέρου νομοσχεδίου τοῦ «περὶ ἐλέγχου τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», δι' ἧς ἱδρύθησαν θέσεις προνομιοῦχοι καὶ παρατηρεῖ ὅτι τοιοῦται διατάξεις δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐπρέτησιν τῆς διοικήσεως.

Ὁ κ. **Δ. Ροῦφος** παρέχει σχετικὰς ἐξηγήσεις διὰ τὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ νομοσχεδίῳ διάταξιν, μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Περὶ συστάσεως Τμήματος Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Λ. Κ. Ρούρου),

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται Τμῆμα Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας, εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ προστασία τῶν ἐφευρέσεων, τῶν σχεδιασμάτων, τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων, τῶν ἐνδείξεων προελεύσεως καὶ ὁ ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός, ἐφόσον οὗτος ἀφορᾷ παραβάσεις τῶν περὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἐν γένει διατάξεων, ἡ προπαρασκευὴ τῶν σχετικῶν διεθνῶν συμβάσεων καὶ ἡ μελέτη καὶ ἐφαρμογὴ παντὸς διοικητικοῦ ἢ νομοθετικοῦ μέτρου πρὸς προστασίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Τοῦ Τμήματος τούτου προΐσταται ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, ὁ κεκτημένος δίπλωμα νομικῶν ἢ πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ γνώστης τοὐλάχιστον τῆς Γαλλικῆς, διοριζό-

μενος διὰ Β. διατάγματος μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου προϊσταται τοῦ Τμήματος τούτου, μετατιθέμενος εἰς αὐτό, ὁ μέχρι τοῦδε τμηματαρχης Βιομηχανίας.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Τμήματος τούτου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς γραμματέως α' ἢ β' τάξεως καὶ ἐξ ἑνὸς γραφέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐρεξῆς ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου καταθέσεως καὶ τὰ τῆς ἐκθέσεως, καταχωρίσεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν σημάτων, τροποποιουμένων τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 13 καὶ 14 τοῦ νόμου ΒΡΝΖ'».

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ» ὁ κ. ***Δ. Πετρακάκος*** παρατηρεῖ ὅτι τὰ παραχωρούμενα στρέμματα εἶναι πολλά. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ συνιστᾷ ὅπως ἀκυρωθῇ ὁ νόμος δι' οὗ παρεχωρήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου ὁλόκληρος ὁ Πάρνης πρὸς ἵδρυσιν τοῦ νοσοκομείου Φούγκ, καρποῦται δ' ἀνεξελέγκτως τὴν ἔκτασιν ταύτην τὸ νοσοκομεῖον «ὁ Εὐαγγελισμὸς» καὶ οἱ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οἵτινες καὶ οἰκήματα ἔχουσι κάμει διὰ θερινὰς διαμονάς.

Ὁ κ. ***Ν. Στράτος*** (Ὑπουργὸς λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ζήτημα θέλει μελετήσει τοῦτο, θέλει δὲ πράξει ὅ,τι δεῖ. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, εὑρίσκει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ παραχωρουμένη ἔκτασις πρὸς καταρτισμὸν τελείου τοῦ νοσοκομείου.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτως.

«Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ».

Ἄρθρον 1.

Ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ τὸ πέριξ αὐτοῦ κείμενον γήπεδον ἀνῆκον, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Μονὴν Ἀσωμάτων Πετράκη, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν Αἰκατερίνην Σκλιᾶ, ἀποτελούμενον ἐξ ἑξήκοντα χιλιάδων

(60000) περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, ἐμφαινόμενον εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι σχεδιάγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καθοριζόμενον ὑπὸ τὰ στοιχεῖα I II III IV M N Ξ K' O A B Γ Δ E Z H M I K T, κείμενον παρὰ τὴν θέσιν Σωτηράκη τῆς μονῆς Πετράκη ὁριζόμενον, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τμήματα γηπέδων τῆς Μονῆς Πετράκη καὶ οἰκοπέδων Γεωργαντᾶ, πρὸς δυσμὰς μὲ Ἰλισσὸν ποταμόν, πρὸς βορρᾶν ἐπίσης μὲ Ἰλισσὸν ποταμὸν καὶ μὲ τμῆμα γηπέδων τῆς Μονης Πετράκη καὶ πρὸς νότον μὲ παραπόταμον Ἰλισσοῦ καὶ γήπεδον Αἰκατερίνης Σκλιᾶ, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου χώρου καταβλητέα ἀποζημίωσις κανονισθήσεται συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' (ἀριθ. 3951) ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1911».

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ νομοσχέδια.

«Περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν Θράκῃ». ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Θράκῃ ἄσκησις τῶν ἐπαγγελμάτων ἰατροῦ, φαρμακοποιοῦ, κτηνιάτρου καὶ μαίας ὑπὸ τῶν μὴ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους ὁριζόμενα προσόντα κανονίζεται κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις· α') τῶν ἄρθρων 1, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ νόμου 617 τοῦ 1915 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Νέαις Ἑλληνικαῖς Χώραις»· β') τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ νόμου 1222 τοῦ 1918 «περὶ ἀσκήσεως τῶν ἰατρικῶν ἐπαγγελμάτων ἐν ταῖς Νέαι Ἑλληνικαῖς Χώραις»· γ') τοῦ νόμου 1622 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1222 κλπ.» καὶ δ') τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1918 Β. διατάγματος «περὶ δοκιμασίας τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἐμπειρικῶν φαρμακοποιῶν».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος τὰ ἰατρικὰ ἐπαγγελλομένους χορηγεῖται ἡ κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μνημονευο-

μένους νόμους ἄδεια ἐὰν οὗτοι ἦταν ἐγκατεστημένοι ἐν Θράκῃ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2492 τοῦ 1920 «περὶ προσαρτήσεως σῆς Θράκης κλπ.».

Ἡ χρονολογία αὕτη λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν παντοχοῦ τοῦ παρόντος νόμου, ὅπου εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μνημονευομένους νόμους καὶ τὸ Β. διάταγμα ἀναγράφεται ἡ χρονολογία τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1222 παρεχομένη ἄδεια χορηγεῖται εἰς τοὺς μὴ διατηρήσαντας μὲν ἐν συνεχεῖ λειτουργίᾳ τὰ φαρμακεῖα αὐτῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2492 ἐπανιδρύσαντας ὅμως δυνάμει ἀδείας τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἢ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Θράκης.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς φαρμακοποιούς, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4 του νόμου 1222.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § α του νόμου 1222 παρεχομένη ἄδεια εἰς φαρμακοποιοὺς χορηγεῖται εἰς τοὺς κεκτημένους ἄδειαν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Βουλγαρικῆς τοιαύτης.

Εἰς τὸ ἐδάφιον α' παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1918 Β. διατάγματος «περὶ δοκιμασίας τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἐμπειρικῶν «φαρμακοποιῶν» μετὰ τὴν λέξιν «Τουρκικῆς», προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ Βουλγαρικῆς».

Ἄρθρον 4.

Ὀδοντοϊατροὶ κεκτημένοι πτυχίον τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Σχολείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὁμοταγοῦς ἀλλοδαπού, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν κατὰ τοὺς νόμους, τοῦ Κράτους πρακτικὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, δύνανται νὰ τύχωσιν ἀδείας ὅπως ἐξακολουθήσωσι μετερχόμενοι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, ἐὰν, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου, ἐνεκατεσταθησαν ἐν Θράκῃ καὶ ἤσκησαν αὐτόθι τὸ ὀδοντοϊατρικὸν ἐπάγγελμα πρὸ καὶ μέχρι τοῦ νόμου 2192.

Πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν βεβαιούντων τὰ εἰρημένα προσόντα πιστοποιητικῶν, χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν του Ἰατροσυνεδρίου, ἄδεια τοῦ μετερχεσθαι τὸν ὀδοντοϊατρὸν ἐν Θράκῃ.

Ἄρθρον 5.

Ὀδοντοϊατροὶ μὴ ἐπιστήμονες ἐγκατεστημένοι ἐν Θράκῃ καὶ ἀσκήσαντες αὐτόθι τὸ ἐπάγγελμά των, ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον, πρὸ καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος του νόμου 2192, δύ-

νανται νὰ τύχωσιν ἀδείας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως ἐξακολουθήσωσι μετερχόμενοι τοῦτο ἐν Θράκῃ μετὰ δοκιμασίαν ἐνώπιον του Ἰατροσυνεδρίου, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 13883, τῆς 27 Ἀπριλίου 1919 πρᾶξιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ «περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνεδρίου δοκιμασίας τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις ὀδοντοϊατρῶν».

Ἡ βεβαίωσις τῆς ἐγκατασιάσεως καὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος κατὰ τὸν προηγούμενον καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο γίνεται ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἰατροί, φαρμακοποιοί, ὀδοντοϊατροί, κτηνίατροι καὶ μαῖαι, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, ἂν μὴ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ζητήσωσι τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, μετέλθωσι δὲ τοῦτο ἄνευ τοιαύτης, κατα δι ώκονται καὶ τιμωροῦνται ὡς παρανόμως μετερχόμενοι αὐτό.

Ἄρθρον 7.

Τὰ φαρμακεῖα, ὧν οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἐζήτησαν ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 6 προθεσμίας τὴν ἄδειαν διατηρήσεως αὐτῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, κλείονται, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 ἑξάμηνος προθεσμία δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τοὺς νόμους περὶ δικαιοστασίου ἀναστολήν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 4 καὶ 5 ἄδεια συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα (250)».

«Περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰδικῆς πιστώσεως δραχ. 37,314,85 διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκτελεσθησῶν ἐργασιῶν ἐπισκευῆς τοῦ Νοσοκομείου τῶν ἀφροδισίων νόσων Θεσσαλονίκης καὶ κατασκευῆς ὑποστέγου ἐν τῷ Δημοκαθαρτηρίῳ Μικροῦ Καραμπουρνοῦ Θεσσαλονίκης», ἔχον οὕτως

Ἄρθρον μόνον

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναγραφὴ εἰδικῆς πιστώ-

σεως δραχμῶν 37,314,85 διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν ἐπισκευῆς τοῦ Νοσοκομείου Ἀφροδισίων νόσων Θεσσαλονίκης κατασκευῆς ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ Μικροῦ Καραμπουρνοῦ Θεσσαλονίκης».

Ἀναβάλλεται τὸ εἰς β΄ συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ταμείων τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ κλπ.» κατόπι ἀντιρρήσεων των κ. κ. **Σ. Σωτηριάδου Λ. Τσουκαλᾶ** καὶ **Κ. Δροσοπούλου**.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β΄ κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τα νομοσχέδια·

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς γενομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν καταστημάτων Ἐφετείου καὶ Εἰρηνοδικείου Θεσσαλονίκης», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνονται οἱ προσηρτημένοι τῷ παρόντι νόμῳ λογαριασμοὶ καὶ πιστοποιήσεις ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν καὶ προμηθειῶν ὑλικοῦ διὰ τὴν γενομένην ἐπισκευὴν τῶν καταστημάτων Ἐφετείου καὶ Εἰρηνοδικείου Θεσσαλονίκης· 1) ἐκ δραχμῶν 3.554.84· 2) ἐκ δραχμῶν 7.117.68 καὶ 3) καὶ τελικὸν ἐκ δραχμῶν 5.559.22, ἤτοι ἐν συνόλῳ ἐκ δρχ. 16.231.75, ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1922—1923».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2045 τόν 1920 περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς Ὑδρογραφικὸν Γραφεῖον», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἀντικαθίστανται ἡ φράσις νοῦ νόμου 2045 «.....καὶ ἡ χορηγία ἐτησίας συνδρομῆς δραχμῶν δώδεκα καὶ ἡμισείας χιλιάδων (12.500) πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ» διὰ τῆς ἑξῆς· «.....καὶ ἡ χορηγία ἐτησίας συνδρομῆς Ἑλβετικῶν φράγκων δώδεκα χιλιάδων (12.000) πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ....».

Ἄρθρον 2.

Ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ λήξαντος ἔτους 1921».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β΄ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐκποιήσεως τῆς κληροδοτηθείσης ὑπὸ τοῦ Μάρκου Λιβανίου συλλογῆς Γραμματοσήμων εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν τῆς Ἑλλάδος», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ μὲ τὴν δήλωσιν αὐτοῦ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ἣν εἶχε παραπεμφθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἐκποιήσεως τῆς συλλογῆς. Ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου ἀναβάλλεται.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β΄ κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ κάτωθι σχέδια νόμου.

«Περὶ ἐνισχύσεως τῶν Ταμείων Συντάξεων σιτεργατῶν καὶ γαιανθρακεργατῶν Πειραιῶς δι' ἐπιβολῆς προσθέτου τέλους ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου σίτου καὶ γαιάνθρακος εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιβάλλεται πρόσθετον τέλος μιᾶς δραχμῆς μὲν κατὰ τόννον ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ τοῦ λιμένος Πειραιῶς σίτου εἰ σάκκους ἢ χῦμα, καὶ πεντήκοντα λεπτῶν κατὰ τόννον ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου γαιάνθρακος εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μὲν ἐκ τοῦ εἰσαγομένου ἢ μεταφερομένου σίτου εἰσπρατόμενον τέλος διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων σιτεργατῶν Πειραιῶς τὸ δὲ ἐκ τοῦ εἰσαγομένου γαιάνθρακος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων γαιανθρακεργατῶν Πειραιῶς, νομίμως ἐγκεκριμένων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου προσθέτου τέλους δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὲρ παντὸς ἄλλου Ταμείου Συντάξεων ἐργατῶν σίτου ἢ γαιάνθρακος νομίμως ἐγκεκριμένου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἐπιβολῆς τοῦ προσθέτου τέλους καὶ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ ὁρισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν».

«Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Γ' Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως Ἐργασίας τῆς Γενούης, τῆς κανονιζούσης τὴν χρῆσιν τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου (στουπετσίου) ἐν τοῖς χρωματισμοῖς», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου (στουπετσίου) ἐν τοῖς χρωματισμμοῖς σύμβασις, ἡ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐν Γενούῃ τῆς Ἑλβετίας τὴν 12)25 Ὀκτωβρίου 1921 συνελθούσης Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως Ἐργασίας, ἔχουσα ὡς ἕπεται·

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σχέδιον Συμβάσεως περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου (στουπετσίου) ἐν τοῖς χρωματισμοῖς.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν,

Συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα ἐν τῇ τρίτῃ αὐτῆς συνόδῳ τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1921,

Ἀποδεχθεῖσα διαφόρους προτάσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου (στουπετσίου) ἐν τοῖς χρωματισμοῖς, ζήτημα ἀποτελοῦν τὸ ἕκτον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου, καὶ

Ἀπεφασίσασα ἵνα αἱ προτάσεις αὗται λάβωσι τὸν τύπον Διεθνοῦς Συμβάσεως,

Ἀποδέχεται τὸ ἀκόλουθον σχέδιον Συμβάσεως πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας συνφδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ XIII Μέρους τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν συναφῶν Μερῶν τῶν λοιπῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης.

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστον Μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως ἐργασίας, ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν, ὀφείλει ν' ἀπαγορεύσῃ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 προβλεπομένων ἐξαιρέσεων τὴν χρῆσιν τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου (στουπετσίου), τοῦ θειϊκοῦ μολύβδου καὶ λοιπῶν προϊόντων περιεχόντων τὰς οὐσίας ταύτας εἰς τὰ ἔργα ἐσωτερικοῦ χρωματισμοῦ οἰκοδομῶν, πλὴν τῶν Σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν καὶ τῶν Βιομηχανικῶν Καταστημάτων, ἐν οἷς ἡ χρῆσις τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου, τοῦ θειϊκοῦ μολύβδου, καὶ λοιπῶν προϊόντων περιεχόντων τὰς οὐσίας ταύτας θεωρεῖται ἀναγκαία ὑπὸ τῶν Ἁρμοδίων Ἀρχῶν, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν Ὀργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν.

Ἡ χρῆσις λευκῶν οὐσιῶν περιεχουσῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον 2ο)ο μόλυβδον, ἐκφραζομένων εἰς μεταλλικὸν μόλυβδον, δὲν ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 δὲν ἐφαρμόζονται οὔτε εἰς τὴν κοσμηματογραφίαν, οὔτε εἰς τὴν διάστωσιν καὶ ἀναζωογόνησιν πινάκων ζωγραφικῆς.

Ἑκάστη Κυβέρνησις θέλει ὁρίσει τὸ ὅριον μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν χρωματισμοῦ καὶ κανονίζει τὴν χρῆσιν ἀνθρακικοῦ μολύβδου (στουπετσίου), τοῦ θειϊκοῦ μολύβδου καὶ λοιπῶν προϊόντων περιεχόντων τὰς οὐσίας ταύτας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων τούτων, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν ἄρθρων 5, 6 καὶ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ πρόσληψις νέων κάτω τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους καὶ γυναικῶν εἰς ἔργα βιομηχανικῆς βαφῆς, εἰς ἃ γίνεται χρῆσις τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου, θειϊκοῦ μολύβδου καὶ λοιπῶν εἰδῶν περιεχόντων τὰς οὐσίας ταύτας.

Αἱ ἁρμόδιοι Ἀρχαὶ κέκτηνται τὸ δικαίωμα μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν ὀργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν, ὅπως ἐπιτρέψωσιν, ἵνα οἱ μαθητευόμενοι χρωματισταὶ προσλαμβάνωνται διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐκπαίδευσιν εἰς ἔργα ἀπαγορευόμενα ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 προβλεπόμεναι ἀπαγορεύσεις τεθήσονται ἐν ἰσχύϊ μετὰ ἐξαετίαν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς τρίτης συνόδου τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 5.

Πᾶν μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ὀφείλει νὰ κανονίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κάτωθι ἀρχῶν τὴν χρῆσιν τοῦ ἀνθρακικοῦ μολύβδου, τοῦ θειϊκοῦ μολύβδου καὶ λοιπῶν εἰδῶν περιεχόντων τὰς οὐσίας ταύτας εἰς ἔργα ἔνθα ἡ χρῆσις αὐτῶν δὲν ἀπαγορεύεται.

Α'. (1) Ὁ ἀνθρακικὸς μόλυβδος, ὁ θειϊκὸς μόλυβδος καὶ τὰ εἴδη τὰ περιέχοντα τὰς οὐσίας ταύτας δύνανται μόνον ὑπὸ μορφὴν πολτοῦ ἢ χρώματος ἑτοίμου πρὸς χρῆσιν ν' ἀναμιχθῶσι.

(2) Θέλουσι ληφθῆ μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν παντὸς κινδύνου πηγάζοντος ἐκ τῆς χρήσεως τῆς βαφῆς διὰ κοινοπρυήσεως.

(3) Θέλουσι ληφθῆ μέτρα, ὁσάκις εἶναι δυνατὸν πρὸς ἀποσόβησιν παντὸς κινδύνου ἐκ κόνεων προερχομένων ἐκ θρυμματίσεως καὶ ξέσεως ἐν ξηρῷ.

Β'. (1) Διὰ διατάξεων θέλει κανονισθῆ ἵνα οἱ ἐργάται βαφεῖς λαμβάνωσι πᾶσαν φροντίβα ἀπαιτουμένης καθαριότητος κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας.

(2) Οἱ ἐργάται βαφεῖς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας των δέον νὰ φέρωσιν ἐνδύματα ἐργασίας.

(3) Δι' εἰδικῶν διατάξεων θέλει ὁρισθῆ ἵνα τὰ παρὰ τῶν ἐργατῶν ἀφινόμενα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας ἐνδύματα μὴ ληρώνονται δι' ὅλκῶν χρησιμοποιουμένων ἐν τῇ βαφῇ.

Γ'. (1) Αἱ περιπτώσεις μολυβδιάσεως καὶ αἱ περιπτώσεις αἱ προβλεπόμεναι ἐκ μολυβδιάσεως θέλουσιν ἀποτελέσει ἀντικείμενον δηλώσεως καὶ μεταγενεστέρας ἰατρικῆς βεβαιώσεως παρὰ ἰατροῦ διοριζομένου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς.

(2) Ἡ ἁρμοδία Ἀρχὴ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἰατρικὴν ἐξέτασιν τῶν ἐργατῶν ὁπόταν ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον τοῦτο.

Δ'. Σχετικαὶ ὁδηγίαι πρὸς τὰς εἰδικὰς προφυλάξεις ὑγείας θέλουσι διανεμηθῆ εἰς τοὺς ἐργάτας βαφεῖς.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις Ἄρθροις προβλεπομένου κανονισμοῦ ἡ ἁρμοδία Ἀρχὴ θέλει λάβει οἱανδήποτε μέτρα κρίνῃ κατάλληλα μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν.

Ἄρθρον 7.

Σχετικαὶ περὶ μολυβδιάσεως στατιστικαὶ τῶν ἐργατῶν βαφέων θέλουσι γίνει·

(1) Περὶ θνησιμότητος, διὰ δηλώσεως καὶ ἐξελέγξεως πασῶν τῶν περιπτώσεων μολυβδιάσεως.

(2) Περὶ θνησιμότητος, κατὰ μέθοδον ἐγκεκριμένην ὑπὸ τῆς ἐπισήμου Ὑπηρεσίας Στατιστικῆς ἐν ἑκάστῃ Χώρᾳ.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν διαγραφομένων ἐν τῷ XIII Μέρει τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων Μερῶν τῶν λοιπῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης ἀνακοινωθήσονται τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ θέλουσι παρ' αὐτοῦ καταχωρισθῆ.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις τεθήσεται ἐν ἐν ἰσχύϊ ἅμα αἱ ἐπικυρώσεις δύο μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας πρωτοκολληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. Θέλει δὲ ὑποχρεώσει μόνον τὰ μέλη, ὧν ἡ ἐπικύρωσις κατεχωρίσθη παρὰ τῇ Γενικῇ Γραμματείᾳ.

Συνεπῶς ἡ Σύμβασις αὕτη τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ δι' ἕκαστον μέλος, ἀφ' ἧς ἡ ἐπικύρωσις αὐτοῦ κατεχωρίσθη παρὰ τῇ Γραμματείᾳ.

Ἄρθρον 10

Εὐθὺς ὡς αἱ ἐπικυρώσεις δύο μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ἤθελον καταχωρισθῆ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ,

ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει κοινοποιήσει τοῦτο εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας. Ὡσαύτως θέλει κοινοποιήσει τὴν καταχώρησιν τῶν ἐπικυρώσεων, τῶν μεταγενεστέρως ἀνακοινωθεισῶν αὐτῷ ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἄρθρον 11.

Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τὸ βραδύτερον τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1924 κατὰ τὴν λῆψιν μέτρων χρησίμων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν διατάξεων τούτων.

Ἄρθρον 12.

Πᾶν μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὰς ἀποικίας, κτήσεις καὶ προτεκτοράτα αὐτοῦ, συνφδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 421 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων ἄρθρων τῶν λοιπῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης.

Ἄρθρον 13.

Πᾶν μέλος ἐπικυρώσαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην δύναται νὰ τὴν καταγγείλῃ μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας, ἀφ' ἧς ἀρχικῶς ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ διὰ πράξεως κοινοποιουμένης τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ παρ' αὐτοῦ καταχωρισμένης. Ἡ καταγγελία καθίσταται ἰσχυρὰ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ.

Ἄρθρον 14.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ὀφείλει, ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ δεκαετίαν, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ νὰ ἀποφασίσῃ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ ζητήματος ἀναθεωρήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 15.

Τὰ κείμενα, Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν τῆς παρούσης Συμβάσεως θεωροῦνται ἀμφότερα αὐθεντικά.

Ἄρθρον δεύτερον.

Διὰ Β. Διατάγματος κωδικοποιηθήσονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τοὺς οἰκείους νόμους. Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως».

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζητήσεως σχεδίου νόμου «Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἑορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας» ὁ κ. Ν. Λεβῆς ὁμιλῶν ἐν ἐκτάσει, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὰ ἐπίτιμα μέλη, τὰ ὁριζόμενα ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ, δέον νὰ ἀνατίθηται καὶ ἡ ὑπηρεσία, νὰ ἐκλέγωνται δὲ διὰ κλήρου ταῦτα καὶ νὰ μὴ ὀνομάζωνται διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ κ. Α. Μάτεσις, φρονεῖ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι δὲν χρεάζονται τὰ ἐπίτιμα μέλη. Ἀρκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν νὰ κληθῶσιν ἱστορικά τινα ὀνόματα νὰ λάβωσι μέρος ὡς ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν ἀπογόνων τῶν ἱστορικῶν οἰκογενειῶν.

Ὁ κ. **Περ. Ἀργυρόπουλος**, ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** (Ὑπουργὸς), ἐξηγῶν τοὺς λόγους δι' οὓς κατηρτίσθη καὶ τὸ ὅλον νομοσχέδιον καὶ αἱ διάφοροι διατάξεις αὐτοῦ, προσθέτει ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρησιν ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς Συνελεύσεως, διαγράφων τελείως τὴν διάταξιν τὴν ἀφορῶσαν τὰ ἐπίτιμα μέλη.

Πλειστοι Πληρεξούσιοι. Νὰ διαγραφῇ, νὰ διαγραφῇ.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος** διαφωνῶν λέγει, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῶσι τρία τοὐλάχιστον μέλη τακτικὰ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν ἱστορικῶν οἰκογενειῶν, τὰ ὁποῖα νὰ ἀντιπροσωπεύωσι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἱστορικὰ ὀνόματα τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὁ κ. **Χαρ. Μηλιόνης** παρατηρεῖ ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἑλληνισμὸς σέβεται καὶ τιμᾷ τοὺς ἥρωας τοῦ ἀγῶνος καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ παύσωσιν αἱ διακρίσεις, αἵτινες δὲν εἶναι ἀνεκταὶ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι ζητοῦσι νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις.

Ὁ κ. **Ἀντ. Μομφεράτος** κατακρίνει συνολικῶς τὰ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, διὰ τὸ ἄκαιρον καὶ διὰ τὰς μεγάλας δαπάνας, τὰς ὁποίας ἔκαμε καὶ προτίθεται νὰ κάμῃ ἡ Ἐπιτροπή, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη μεγάλων οἰκονομιῶν. Ἀναφέρων δὲ τὰς ἑορτὰς τῆς Χίου, πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς, λέγει ὅτι αὗται δὲν ὑπῆρξαν ἀντάξιαι τῶν γεγονότων καὶ συνιστᾷ ὅπως καταργηθῇ τελείως ἡ ἐπιτροπή, νὰ ἀναλάβῃ δὲ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις καὶ μόνη εἶναι ἱκανὴ νὰ πανηγυρίσῃ τὰ κατορθώματα ἑνὸς Κανάρη, ἑνὸς Μιαούλη. (Χειροκροτήματα).

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὸ 2, ὡς ἐτροποποιήθη, διαγραφείσης τῆς τρίτης παραγράφου περὶ ὀνομασίας τῶν ἐπιτίμων μελῶν, τὸ 3 καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον οὕτως·

«Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἑορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας».

Ἄρθρον 1.

Καθίσταται δωδεκαμελὴς Ἐπιτροπή, φέρουσα τὸ ὄνομα «Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἑκατονταετηρίδος», σκοπὸν ἔχουσα τὴν παρασκευὴν καὶ διεξαγωγὴν καταλλήλου ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, δι' ἀγώνων, ἐκθέσεων καὶ ἑορτῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1930, κηρυσσόμενον ἑορτάσιμον ἔτος, ἐπίσης δὲ δι' ἀνεγέρσεως ἀναμνηστικῶν μνημείων, ἀνδριάντων, συστάσεως κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, εἰδικῶν ἐκδόσεων, ὧν ἡ ἐκτέλεσις δύναται ἀπὸ τοῦδε ν' ἀρχίσῃ, συνεχιζομένη καὶ πέρα τοῦ προμνησθέντος ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὡσαύτως διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ὁρίζονται ὁ γενικὸς γραμματεὺς καὶ ὁ ταμίας τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανόμενοι ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ταύτης.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συνδρομὴ ἀνερχομένη, διὰ μὲν τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922-23 εἰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας, δι' ἕκαστον τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1923—23, 1924—25 καὶ 1925—26 εἰς δραχμὰς τετρακοσίας χιλιάδας καὶ δι' ἕκαστον τῶν ὑπολοίπων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1926-27 μέχρι καὶ τοῦ 1941-32 δραχμαὶ ἓν ἑκατομμύριον.

Διὰ Β. διαταγμάτων δύναται νὰ ὁρισθῶσιν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἕτεροι πόροι πλὴν τῶν ἐξ ἰδιωτικῶν προσφορῶν ἐπιτρεπομένων τοιούτων, βαρύνοντες τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Δημοσίων Ταμείων, δημοσίων ἐν γένει καὶ δημοτικῶν ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ συστήσῃ εἰδικὰς καὶ τοπικὰς Ἐπιτροπάς, εἴτε πρὸς μελέτην καὶ εὐχερεστέραν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου της, εἴτε πρὸς ἐξεύρεσιν εὐρυτέρων ὑλικῶν μέσων, εἴτε εἰδικῶν ἐξ ἐράνων πόρων, εἴτε διὰ τὸν καθό-

λου πανηγυρισμόν καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν εἰδικῶν χορηγιῶν δι' ὡρισμένα ἔργα ἐκ τῶν τελεσθησομένων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, θέλουσιν ὁρισθῆ ὁ τρόπος τῆς νομίμου ἐκπροσωπήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς, τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ καὶ τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων αὐτῆς καὶ ἐν γένει πάντα τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

Ὁ νόμος 1375 τοῦ 1918 «περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας», καταργεῖται.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νομου ὁρισθήσεται διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἀναγινώσκονται μετὰ τοῦτο διανεμηθέντα τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. Ἀγ. Σλῆμαν παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῇ σελίδι 14, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς ἀγορεύσεώς του περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριωθησομένων κτημάτων, ὥρισε περιορισμούς τινας καὶ ἔκαμε δήλωσιν, ἥτις δὲν ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Παρακαλεῖ ὅπως ὁ κ. Γούναρης ἐπαναλάβῃ τὴν δήλωσίν του.

Δ. Γούναρης. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Εἶπον χθὲς ἀγορεύων ὅτι εὑρίσκω ὀρθὴν τὴν γνώμην, ἣν ἐξετύπωσε καὶ ὁ κ. Χριστομάνος, καθ' ἣν ἐν τῇ ἐξευρέσει τῆς ἀληθοῦς ἀξίας τῆς ἐτησίας προσόδου, δέον νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ἐκπεσθῇ ἡ ἐκ τῆς προστατευτικῆς φορολογίας τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου προϊόντος αὔξησις τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Α. Χριστομάνος**, παρακαλεῖ νὰ διευκρινισθῇ καλλίτερον ἡ δήλωσις, διότι δὲν ἀντελήφθη ἂν ἐλέχθη τοῦτο χθές.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** ἐπαναλαμβάνει ἐκ νέου τὴν ἀνωτέρω δήλωσίν του.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιας** παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔχουσι δημοσιευθῇ κατὰ σειράν, ὅσα χθὲς εἶπεν ἐν τέλει τῆς ἐν σελίδι 15 ἀγορεύσεώς του, καὶ παρακαλεῖ νὰ διορθωθῶσι κατὰ τοῦτο τὰ πρακτικά.

Πρόεδρος Δότε παρακαλῶ σχετικὴν σημείωσιν ἵνα διορθωθῶσι.

Ἐπικυροῦνται μετὰ τοῦτο τὰ πρακτικὰ ὡς διωρθώθησαν.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων·

Περὶ αὐξήσεως τῶν πολιτικῶν συντάξεων

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Αἱ συνάμει τῶν κειμένων νόμων καὶ μέχρι τῆς ἐναρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμηθεῖσαι πολιτικαὶ συντάξεις, αἱ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1921—22 ἀναγραφόμεναι ὑπὸ τοὺς τίτλους· α' «Ἐκκλησιαστικαὶ» Κεφ. 9 ἄρθρ. 3, β') «Πολιτικαὶ» Κεφ. 9 ἄρθρ. 4, γ') «Ἐπτανήσου» Κεφ. 9 ἄρθρ. 5, δ') «Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων» Κεφ. 9 ἄρθρ. 6, ε') «Συντάξεις ἢ χορηγήματα ἐν Κρήτῃ» Κεφ. 9 ἄρθρ. 8, καὶ ς') «Συνταξεις ἢ χορηγήματα ἐν Σάμῳ» Κεφ. 9 ἄρθρ. 9, πλὴν τῶν διὰ προσωπικῶν νόμων» χορηγηθεισῶν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ μόνον τοῦ παρόντος νόμου διαιροῦνται εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας.

Α' Κατηγορία. Συντάξεις			μέχρι	50	δραχμῶν
Β'	»	»	ἀπὸ 51	» 100	»
Γ'	»	»	» 101	» 150	»
Δ'	»	»	» 151	» 200	»
Ε'	»	»	» 201	» 250	»
ς'	»	»	» 251	» 300	»
Ζ'	»	»	» 301	» 350	»
Η'	»	»	» 351	» 400	»
Θ'	»	»	» 401	» 450	»
Ι'	»	»	» 451	» 650	»
ΙΑ'	»	»	» 650 καὶ ἄνω		

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένας συντάξεις, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διὰ προσωπικῶν νόμων χορηγηθεισῶν, παρέχεται μηνιαία αὔξησις κατὰ τὰς κάτωθι ἀναλογίας·

Εἰς τὴν	Α'	κατηγορίαν	αὔξησις	100 ο/ο
» »	Β'	»	»	90 ο/ο
» »	Γ'	»	»	80 ο/ο
» »	Δ'	»	»	70 ο/ο
» »	Ε'	»	»	60 ο/ο
» »	ς'	»	»	50 ο/ο
» »	Ζ'	»	»	40 ο/ο
» »	Η'	»	»	30 ο/ο
» »	Θ'	»	»	20 ο/ο
» »	Ι'	»	»	10 ο/ο
» »	ΙΑ'	»	οὐδεμία αὔξησις παρέχεται.	

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἀνώτατον ὅριον, εἰς ὃ ἡ σύνταξις σὺν τῇ αὐξήσει δύναται νὰ ἀνέλθῃ, εἶναι δραχμαὶ 700, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπονεμηθεῖσα ἤδη ἀνέρχεται εἰς ποσὸν μεῖζον τῶν 700 δραχμῶν, ὅτε διατηρεῖται ὡς ἔχει.

Ἄρθρον 4.

Ἑκάστη σύνταξις τις ἐκ τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 κατηγοριῶν, σὺν τῇ παρεχομένῃ αὐτῇ αὐξήσει, δὲν φθάνει τὸ ποσὸν, εἰς ὃ ἀνῆλθεν ἡ ἀνωτάτη αὐξημένη σύνταξις τῆς ἀμέσως προηγουμένης κατηγορίας, παρέχεται εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην πρὸς τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀναλογούσῃ αὐτῇ αὐξήσει καὶ πρόσθετος αὔξησις τοσαύτη, ὥστε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς ποσὸν εἰς ὃ σὺν τῇ αὐξήσει ἀνῆλθεν ἡ ἀνωτάτη σύνταξις τῆς ἀμέσως προηγουμένης κατηγορίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένη αὔξησις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1922.

Ἄρθρον 6.

Ὡς σύνταξις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογισθήσεται ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένη αὔξησις λογίζεται ἡ ἀνήκουσα τῷ δικαιούχῳ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ καθορισμοῦ τῆς αὐξήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένη αὔξησις πληρώνεται μετὰ τῆς ἀρχικῆς συντάξεως, μεθ' ἧς ἀποτελεῖ ἓν ὅλον. Ἐπὶ τοῦ ὅλου τούτου—τὸ ὁποῖον πλέον λογίζεται ὡς ἀνήκουσα τῷ δικαιούχῳ σύνταξις—ἐνεργοῦνται καὶ ὑπολογίζονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων προβλεπόμεναι μεταβολαὶ καὶ κρατήσεις.

Ἄρθρον 8.

Ἡ δυνάμει τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς ἀναλογίας καὶ περιορισμοὺς παρεχομένη αὔξησις παρέχεται καὶ εἰς τὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμηθησομένας συντάξεις, τοῦ ὑπολογισμοῦ αὐτῆς γινομένου ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀποφάσεως, παρέχεται δὲ ὡς μία καὶ ἡ αὐτὴ σύνταξις.

Ἡ αὔξησις ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀπονεμητέας δυνάμει τῶν κειμένων νόμων συντάξεως.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένης αὐξήσεως μετὰ τῆς ἀρχικῶς ἀπονεμηθείσης συντάξεως, ἂν προκύπτῃ κλάσμα δραχμῆς ἔλαττον τῶν λεπτῶν 50, διαγράφεται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, ἂν δὲ τὸ κλάσμα ὑπερβαίνῃ τὰ 50 λεπτὰ, τότε αὐξάνεται εἰς ἀκεραίαν δραχμὴν πρὸς ὄφελος τοῦ δικαιούχου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον αὐξήσεως τῆς συντάξεως, τῆς πληρωμῆς ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἐπανορθώσεως ἀδικημάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Ν. Α. Υ. προαγομένων ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1920.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν) ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ Β. διατάγματος καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει των μετατάσσονται εἰς τὴν Ναυτ. Ἀερ. Ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἀποταχθέντες καὶ ἀνακληθέντες ὅμως εἰς ἐνέργειαν δι' ἀκυρώσεως τῶν σχετικῶν Β. διαταγμάτων ἐκ τῶν τυχόντων πτυχίου παρατηρητοῦ ἢ χειριστοῦ κατὰ τὸν νόμον 257 μὲ τὸν βαθμὸν ὃν ἤδη κέκτηνται τασσόμενοι ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων των ἀναλόγως τῆς 1 κατατάξεως αὐτῶν ὡς ἀξιωματικῶν.

Εἰς τοὺς οὕτω μεταταξομένους ἅμα τῇ κατατάξει των ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 29 τοῦ περὶ Ν. Α. Υ. νόμου 2214.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μεταταχθησομένων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1917 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς μετατάξεώς των πρὸς ἀπόκτησιν εἰς δικαίωμα συντάξεως ἢ ἐπαυξήσεως αὐτῆς καὶ μόνον, θεωρεῖται ὡς διανυθεῖσα ἐν πτητικῇ ἐνεργείᾳ ὡς τὸ ἄρθρον 62 τοῦ νόμου 2214 περὶ Ν. Α. Υ. οὗτινος ἡ ἰσχὺς διὰ τοὺς εἰρημένους ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1917.

Ἄρθρον 3.

Ἀξιωματικοὶ καὶ δόκιμοι Α΄ ἢ Β΄ ἔφεδροι τῆς Ναυτ. Ἀερ.

Ὑπηρεσίας χειρισταὶ ἢ παρατηρηταὶ ταχθέντες συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν πρὸ τοῦ νόμου 2214 τοιούτων καὶ ἀπολυθέντες εἴτε πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ εἴτε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου τούτου, ἐπανελθόντες δὲ δι' ἀκυρώσεως τῶν διαταγῶν των ἀπολύσεών των καὶ μὴ ἐκ νέου ἀπολυθέντες θεωροῦνται μόνιμοι ἀφ' ἧς καὶ οἱ μετ' αὐτῶν συγκαταταχθέντες ἐμονιμοποιήθησαν· ἡ ἀρχαιότης αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἤδη ὁμοιοβάθμων των κανονίζεται ὡς αὕτη θὰ εἶχε κανονισθῇ ἐὰν εἶχον μονιμοποιηθῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2214 ὡς ὡρῶν πτήσεων αὐτῶν διὰ τὸν τοιοῦτον κανονισμὸν λογιζομένου τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὡρῶν ἃς εἶχον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολύσεώς των ἐὰν αὕτη ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς 30 Ἰουνίου 1920 σὺν τῷ μεγίστῳ ποσῷ ὡρῶν ἃς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1920 ἐξετέλεσεν ὑπηρετῶν ἤδη χειριστὴς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς χειριστὰς ἢ παρατηρητὴς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς παρατηρητάς, ὁ δὲ βαθμὸς ὃν ἤδη κέκτηνται λογίζεται κεκτημένος, ἀφ' ἧς ὡς συμφώνως τοῖς προηγουμένοις ἀμέσως νεώτερός των ἀπέκτησε τοῦτον.

Οἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἄνω παραγράφου ἀναγκαιοῦντες εἰς τινα βαθμὸν ἀριθμοὶ προστίθενται εἰς τοὺς ἤδη κεκανονισμένους, αὐξανομένους οὕτω διὰ Β. Διατάγματος κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μονιμοποιήσεων.

Ἄρθρον 4.

Ἀρχικελευσταὶ α' ἀεροπορικοὶ ἐπανελθόντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀκυρώσεως τῶν διαταγῶν, δι' ὧν εἶχον ἀπολυθῇ καὶ ὑπηρετοῦντες ἤδη, κεκτημένοι δὲ πτυχίον μηχανικοῦ ἀεροπλοίων καὶ ὑδροπλάνων πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1917 βαθμολογοῦνται διὰ Β. διατάγματος, ὑποπλοίαρχοι, μηχανικοί, ἀερονηγητήρων, τιθέμενοι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἤδη ὑπαρχόντων τοιούτων, τῆς τοιαύτης βαθμολογήσεως λογιζομένης ἀφ' ἧς καὶ οἱ ἤδη κεκτημένοι τὸν βαθμὸν τοῦτον προήχθησαν εἰς ὑποπλοιάρχους.

Ἀρχικελευσταὶ β' ἀεροπορικοὶ ἐπανελθόντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀκυρώσεως τῶν διαταγῶν, δι' ὧν εἶχον ἀπολυθῇ καὶ ὑπηρετοῦντες ἤδη καὶ μεταταχθέντες εἰς τὴν Ν. Α. Υ. ἐν τοῦ σώματος τῶν μηχανικῶν τοῦ Β. Ν., δυνάμει τοῦ 257 νόμου βαθμολογοῦνται διὰ Β. Δ. ἀνθυποπλοίαρχοι μηχανικοὶ ἀεροκινήτων, τιθέμενοι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἤδη ὑπαρχόντων τοιούτων τῆς τοιαύτης βαθμολογήσεως λογιζομένης ἀφ' ἧς καὶ οἱ ἤδη κεκτημένοι τὸν βαθμὸν τοῦτον προήχθησαν εἰς ἀνθυποπλοιάρχους.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἡμίσεος τῶν κενῶν θέσεων δοκίμων σημαιοφόρων μηχανικῶν τῆς Ν. Α. Υ. διὰ προαγωγῆς εἰς τοιούτους ἀρχικελευστῶν ἀερομηχανικῶν, ἐπιτρέπεται ἐφάπαξ ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀρχικελευσταὶ α' καὶ β' ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου τῆς ἐν ταῖς ἄνω βαθμοῖς ὑπηρεσίας των. Εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ἄνω διάταξις θέλει ἰσχύει διὰ τοὺς ἀρχικελευστὰς β' ἀερομηχανικοὺς ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκτηνται τετραετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ἀρχικελευστοῦ β'.

Ἄρθρον 6.

Ὁ βαθμὸς καὶ ἡ μεταξύ των ἀρχαιότης ἐν ἑκάστῳ κλάδῳ τῶν ὑπηρετούντων μονίμων ὑπαξιωματικῶν τῆς Ν. Α. Υ. τῶν ταχθέντων πρὸ τῆς 1 Νοεμβρίου 1920 ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁρισθήσεται δι' ὑπουργικῆς [illegible] ἐντὸς τῆς Ν. Α. κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 32 τοῦ νόμου 2214 συμβουλίου, ἐπαναφερομένου προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς χρονολογίας τῆς ἐν τῇ Ν. Α. Υ. καταστάξεώς των, τοῦ βαθμοῦ μεθ' οὗ κατετάχθησαν καὶ διὰ τοὺς μετὰ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καταταχθέντας τῆς προτεραιότητος ὁριστικότητος τοῦ βαθμοῦ μεθ' οὗ κατετάχθησαν.

Οἱ ἤδη κεκτημένοι βαθμοὶ δὲν ἀφαιροῦνται, οἱ δὲ τυχὸν παρουσιαζόμενοι κατὰ τὸν τοιοῦτον κανονισμὸν ὡς ὑποσκελισθέντες προάγονται ἀπευθείας εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κατέχει ἤδη ὁ ἐμέσως συμφώνως τοῖς ἀνωτέροις νεώτερός των, τῆς προαγωγῆς λογιζομένης ἀφ' ἧς ὁ τοιοῦτος λογίζεται προαχθείς.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς Ν.Α.Υ. δι' ἕκαστον βαθμὸν αὐξάνονται προσωρινῶς μέχρι τοῦ ἀναγκαίου ὁρίου, δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως. Θέλουσι δὲ ἐπανέλθει εἰς τοὺς ἤδη κεκανονισμένους ἐφ' ὅσον ὀλίγον κατ' ὀλίγον κενοῦνται.

Ἄρθρον 7.

Ἅπαντες οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Ν. Α. Υ. ἀξιωματικοὶ μηχανικοὶ πλὴν τῶν ταχθέντων τῇ αἰτήσει των εἰς τὴν ἐφεδρείαν τῆς Ν. Α. Υ. λογίζονται μόνιμοι, ἀδιαφόρως ἐὰν τοῦτο ἐγένετο μέχρι σήμερον ἢ ὄχι, τῆς τοιαύτης μονιμοποιήσεως λογιζομένης, ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἐξωμοιώθησαν πρὸς σημαιοφόρους».

Περὶ συντάξεως τῶν ἀποχωρούντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας αὐτοῦ, Πρόεδροι καὶ Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν, ἔχοντες συμπεπλη-

ρωμένην κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου τριάκοντα ἐτῶν δικαστικὴν ἢ εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐμμίσθου παρέδρου ἢ ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω, λαμβάνουσιν ὁλόκληρον τὸν κατὰ τὸν νόμον 1865 μισθὸν ὡς σύνταξιν, ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παραιτηθῶσι τῆς ὑπηρεσίας καὶ γίνῃ αὕτη δεκτὴ ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς τούτου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνώτερω ἄρθρον 1ον ἐφαρμόζεται καὶ εἰς Εἰρηνοδίκας συμπληρώσαντας τεσσαράκοντα τοὐλάχιστον ἐτῶν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες παραιτούμενοι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβάνουσιν ὡς σύνταξιν ὁλόκληρον τὸν κατὰ τὸν νόμον 1865 ἀρχικὸν μισθὸν τοῦ Πρωτοδίκου. Ἐὰν ὅμως ἐκ τῶν 40 τούτων ἐτῶν ἔχωσι τοὐλάχιστον τριάκοντα ὡς Εἰρηνοδίκαι α΄ τάξεως, λαμβάνουσιν ὡς σύνταξιν ὁλόκληρον τὸν κατὰ τὸν νόμον 1865 μισθὸν τοῦ Πρωτοδίκου κατὰ τὸν ἀνώτατον αὐτοῦ ὅρον.

Ἄρθρον 3.

1. Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀποκατασταθέντες δυνάμει τοῦ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1920 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν παρὰ τὸ Σύνταγμα ἀπολυθέντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων», δικαιοῦνται, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1865, νὰ καταστήσωσι συντάξιμον τὴν πρὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς δικαστικὴν θέσιν δικηγορικήν των ὑπηρεσίαν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1865, καταβάλλοντες τὰς κρατήσεις τὰς ἀντιστοιχούσας εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐπαναφοράν των μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, θανόντα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1922 μέχρι τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μηνιαίας προθεσμίας, ἡ δὲ σύνταξις τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ συντάξεων δικαιουμένων εἰς ταύτην, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ.

Ἄρθρον 5.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1291 τῆς 12/17 Ἀπριλίου 1918.

Ἄρθρον 6.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ Σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων», ὁ κ. Δ. Γίδας ζητεῖ τὸν λόγον.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι, περὶ ψηφίσεως συνόλου προκειμένου, δὲν δύναται νὰ γένηται συζήτησις.

Ὁ κ. Γ. Ἰωαν παρατηρεῖ ἀντιθέτως ὅτι καὶ κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθιμον κοινοβουλευτικὸν δύνανται νὰ γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου, ὥστε νὰ ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, νὰ ἐκτεθῇ αἰτιολογισμὸς καὶ ἡ ψῆφισις τοῦ νομοσχεδίου, ὥστε νὰ γνωσθῇ τί ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγνώσκων τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 79 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἀμφισβητεῖ τοῦτο. Οὐχ' ἧττον, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἄρθρῳ 70 διαλαμβάνεται ἡ φράσις «ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν, ἂν θέλῃ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη συζήτησις», εἰς τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως, λέγει, ἐπαφίεται νὰ ἀποφανθῇ καὶ νὰ ἐπιτραπῇ νὰ δοθῇ ὁ λόγος εἰς τὸν αἰτήσαντα τοῦτον κ. Πληρεξούσιον.

Ὁ κ. Ράλλης ὑποστηρίζει ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἂν ἡ Συνέλευσις δὲν ψηφίσῃ τὸ σύνολον ἑνὸς νομοσχεδίου, δὲν γίνεται τοῦτο νόμος τοῦ Κράτους. Διὰ νὰ μὴ ψηφίσῃ δὲ τοῦτο, ἔπεται ὅτι θὰ συζητήσῃ πρότερον ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Γίδας λαμβάνων μετὰ τοῦτο τὸν λόγον, ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου, διότι τοῦτο ψηφισθὲν κατὰ τὰς πρωΐνὰς ὥρας τῆς χθές, δὲν συνεζητήθη, εἶναι δὲ σπουδαιότατον νομοσχέδιον, ἅτε συνδεόμενον πρὸς αὐτὸν τὸν ὀργανισμὸν τοῦ στρατεύματος καὶ πρέπει συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ νὰ συναρμονισθῇ τοῦτο.

Ὁ κ. Κ. Δρεσίπουλος ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ὁ κ. Ν. Λεβίδης ἐπανερχόμενος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων, λέγει ὅτι ἀνέκαθεν ἐψηφίζοντο τρὶς τὰ νομοσχέδια, ἀλλὰ τοῦτο ἐθεωρήθη πολυτέλεια καὶ περιωρίσθη ἡ συζήτησις εἰς δύο συνεδριάσεις. Τοῦτο ὁ κ. Λεβίδης δὲν ἐγκρίνει, ἀναφέρων τὴν σπουδὴν μεθ' ἧς διεξάγεται ἡ συζήτησις καὶ μεθ' ἧς γίνεται ἡ ψήφισις τῶν νομοσχεδίων, καὶ δὴ κατὰ τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν. Μιμνήσκεται δὲ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐν Σικελίᾳ Λοκρῶν, οἵτινες ἐκρέμων τοὺς νομοθέτας αὐτῶν, ἐὰν ἤθελον προτείνῃ σπουδῇ καὶ ἀμελετήτως νόμους παραβλάπτοντας τὴν Πολιτείαν καὶ καταλήγει φρονῶν ὅτι καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ κατὰ τὸν Κανονισμὸν δύναται νὰ γίνηται συζήτησις καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων.

Μὴ ζητήσαντος ἑτέρου τὸν λόγον, γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων».

Ἄρθρον 1.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν).

1. Ἐν τέλει τῆς πρωτευούσης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1911 ὑπ' ἀριθ. 484 νόμου «περὶ συστάσεως Σώματος Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης» προστίθενται κατὰ συνέχειαν αἱ λέξεις πρώτης τάξεως ἀντιστοιχούντων πρὸς ἀνθυπασπιστάς».

2. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 484 ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῶν ἑπομένων τεσσάρων παραγράφων·

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ἀπαντουμένων Συμβούλων ἑκάστης τάξεως ὁρίζεται κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ ... καὶ οὐδὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ τῶν Συμβούλων α' τάξεως (μὴ ὑπολογιζομένων των παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ) τὸ διπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκάστοτε ὑφισταμένων διαρκῶν Στρατοδικείων, ὁ τῶν Συμβούλων β' τάξεως, ὡς καὶ ὁ τῶν Συμβούλων γ' τάξεως, τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτῶν Στρατοδικείων αὐξημένων κατὰ τρεῖς καὶ ὁ τῶν Συμβούλων δ' τάξεως τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτῶν Στρατοδικείων. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον προστίθενται οἱ κατὰ τὸν νόμον 758, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων 960 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1917 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 758 τῆς 23 Αὐγούστου 1917» καὶ 2213 τῆς 23/30 Ἰουνίου 1920 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν» ἀναγκαιοῦντες τῇ Ναυτικῇ Ποινικῇ Δικαιοσύνῃ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι.

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατωτέρω προσωπικῶν τοῦ Σώματος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ὁρίζεται, τῶν μὲν Γραμματέων, μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, διπλάσιος, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Διαρκῶν Στρατοδικείων, τῶν δὲ Ὑπογραμματέων ἐξαπλάσιος τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν Γραφέων ὀκταπλάσιος τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, ἐκ τούτων δὲ τοποθετοῦνται παρὰ μὲν τῷ Δικαστικῷ Γραφείῳ ἑκάστου τῶν κινούντων τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον Διαρκοῦς Στρατοδικείου εἷς Γραμματεύς, εἷς Ὑπογραμματεὺς καὶ εἷς Γραφεύς, παρὰ δὲ τῇ Διευθύνσει τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τρεῖς Ὑπογραμματεῖς καὶ δύο Γραφεῖς»...

«Διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τριετίαν καὶ κατὰ μῆνα Ἰανουάριον καὶ ἰσχύοντος διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ ἑπομένου τῆς ἐκδόσεώς του ἀρχομένην τριετίαν, προσδιορίζεται ὁ ὁλικὸς

ἀριθμὸς τῶν δι' ἅπασας τὰς ὑπηρεσίας τῆς Στρατιωτικῆς καὶ τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης ἀναγκαιούντων Συμβούλων, οἱ ἀριθμοί, οἱ βαθμοὶ καὶ αἱ θέσεις τῶν παρ' ἑκάστῳ Διαρκεῖ Στρατοδικείῳ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης καὶ παρ' ἑκάστῳ Δικαστικῷ Γραφείῳ κινούντος τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἀπαιτουμένων συμβούλων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἑκάστῳ Διαρκεῖ Στρατοδικείῳ ἀπαιτουμένων Ὑπογραμματέων καὶ Γραφέων. Τὸ πρῶτον τοιοῦτο Β. Διάταγμα θέλει ἐκδοθῇ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος του παρόντος νόμου καὶ θέλει ἰσχύσει μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ 1924 ἔτους, ἀφ' οὗ χρόνου θέλει ἰσχύσει τὸ δεύτερον τοιοῦτο, ἐκδοθησόμενον τὸν Ἰανουάριον τοῦ αὐτοῦ 1924 ἔτους. Τὰ Διατάγματα ταῦτα δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας μόνον ἐν περιπτώσει αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Διαρκῶν Στρατοδικείων διαρκούσης τῆς τριετίας».

Οἱ εἰς τὴν Ναυτικὴν Δικαιοσύνην διατιθέμενοι Σύμβουλοι τίθενται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τοποθετοῦνται δὲ διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τὸν περιορισμὸν μόνον, ὅτι ὁ Βασιλ. Ἐπίτροπος Ναυτοδικείου δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τοῦ τακτικοῦ Προέδρου τοῦ αὐτοῦ Ναυτοδικείου. Ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν καὶ τὴν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Δικαιοσύνην ἀνάκλησιν διατεθέντος Συμβούλου ἰσχύουσιν ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1922 καὶ ἑξῆς αἱ διατάξεις τῆς δ' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 483 νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1914 Β. Διατάγματος «περὶ πληρώσεως θέσεων Συμβούλων Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 484 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Οἱ Σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἰσοβίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν Εἰσαγγελέων καὶ Ἀντισαγγελέων, ἐκ τῶν πρὸ Πρωτοδίκου ἐμμίσθων παρέδρων, ἐκ τῶν δικηγόρων καὶ ἐκ τῶν Γραμματέων καὶ ὑπογραμματέων τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης. Διορίζονται δὲ· Α') Σύμβουλοι δ' τάξεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν· α') οἱ πρωτοδίκαι, οἱ Ἀντισαγγελεῖς Πρωτοδίκων καὶ οἱ ἐμμίσθοι Πάρεδροι, οἱ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν· β') οἱ δικηγόροι, οἱ ἔχοντες τριετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν· γ') οἱ δικηγόροι, οἱ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες μόνιμοι ἢ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ὁπλου ἢ προσωρινοὶ δικαστικοὶ σύμβουλοι, ἔχοντες τοὐλάχιστον δ/ετῆ δι-

κηγορικὴν ἢ προσωρινοῦ Συμβούλου ὑπηρεσίαν καὶ μόνιμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ἔχοντες τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ἂν ἄγωσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν· δ') οἱ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον γραμματεῖς Στρατ. Δικαστηρίων ἢ τοὐλάχιστον ἐπὶ ἑξαετίαν ἐν συνόλῳ ὑπογραμματεῖς τε καὶ γραφεῖς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ἂν ἄγωσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν καὶ ἔχωσι τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν. Β') Σύμβουλοι γ' τάξεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν· α') οἱ παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεῖς, οἱ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 45 ἐτῶν· β') οἱ Πρωτοδίκαι, οἱ ἔχοντες ἐν συνόλῳ τοὐλάχιστον τετραετῆ ὑπηρεσίαν Πρωτοδίκου καὶ ἐμμίσθου παρέδρου καὶ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 45 ἐτῶν· γ') οἱ δικηγόροι οἱ ἔχοντες ὀκταετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἑπταετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν δικηγόρου, γραμματέως Στρατοδικείου ἢ ὑπογραμματέως καὶ γραφέως τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης μονίμου ἢ ἐφέδρου ἢ προσωρινοῦ καὶ προσωρινοῦ Συμβούλου καὶ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 45 ἐτῶν, καὶ δ') οἱ μόνιμοι λοχαγοὶ ὅπλου, ἂν ἔχωσι τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν. Γ') Σύμβουλοι β' τάξεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν· οἱ Πρόεδροι Πρωτοδικῶν οἱ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 48 ἐτῶν· β') οἱ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον ἐν θέσει Εἰσαγγελέως παρὰ Πρωτοδίκαις καὶ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 48 ἐτῶν, γ') οἱ Πρωτοδίκαι οἱ ἔχοντες ἐν συνόλῳ ἑξαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 45 ἐτῶν· δ') κατὰ προαγωγὴν οἱ διατελοῦντες γ' τάξεως Στρατιωτικοὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι καὶ ε') οἱ δικηγόροι οἱ ἔχοντες δεκαετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν. Δ') Σύμβουλοι α' τάξεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν· α') οἱ Ἐφέται, οἱ Ἀντισαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ οἱ ἀνωτέρω βαθμοῦ δικασταὶ οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ἄγοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 52 ἐτῶν, καὶ β') κατὰ προαγωγὴν οἱ διατελοῦντες β' τάξεως Στρατιωτικοὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι·

«Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1922 δύναται νὰ διορισθῇ Στρατιωτικὸς Δικαστικὸς Σύμβουλος δ' τάξεως καὶ ὁ διατελέσας ἐπὶ εἰκοσαετίαν τοὐλάχιστον προσωρινὸς Στρατιωτικὸς Δικαστικὸς Σύμβουλος καὶ δικαστικὸς ὑπάλληλος παρὰ τῇ Στρατιωτικῇ Δικαιοσύνῃ εἰς θέσεις γραφέως καὶ ἄνω, ἂν δὲν ὑπερέβῃ τὸ 56 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ».

2. Γραφεὺς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διορίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ ἐγγεγραμμένος εἰς μητρῷον ἀρρένων δήμου ἢ κοινότητός τινος τοῦ Κράτους φοιτητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ συμπληρώσας τὸ 18ον καὶ μὴ ὑπερβὰς τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ μὴ ὑπέχων στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἐξ ἀνυποταξίας, οὐδὲ καταδικασθεὶς ἐπὶ πράξει συνεπαγομένῃ διαρκῆ ἢ πρόσκαιρον στέρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ ἔκπτωσιν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου (ἄρθρον 24 Ποιν. νόμου).

3. Ὑπογραμματεῖς καὶ γραμματεῖς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διορίζονται οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τὰ ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1915 Β. Διατάγματος «περὶ κανονισμοῦ τῶν προσόντων καὶ τῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς διορισμὸν καὶ προαγωγὴν γραμματέων καὶ ὑπογραμματέων τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων» καὶ ἐπιτυγχάνοντες ἐν διαγωνισμῷ, ἐὰν δὲν καθυστερῶσι στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν λόγῳ ἀνυποταξίας, διατηρουμένης τῆς ἰσχύος τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 753 τῆς 22 Αὐγούστου 1917 «περὶ μετρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεως ἀφορώσης τὴν Στρατιωτικὴν Δικαιοσύνην καὶ ἐπεκτεινομένης καὶ ἐπὶ τῶν γραμματέων Στρατοδικείων».

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 484 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Μετὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1922 αἱ κεναὶ ἢ κενούμεναι θέσεις τῶν Συμβούλων πληροῦνται διὰ προαγωγῶν ἐκ τῶν κατωτέρων βαθμῶν τοῦ Σώματος τούτου, πλὴν τῆς κατωτέρω ἐξαιρέσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὸν Πρόεδρον, τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον καὶ τὰ Μόνιμα μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, αἱ δὲ τῶν Συμβούλων δ' τάξεως ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ἐδάφιον α' τοῦ παρόντος νόμου προσόντα».

2. Αἱ τρεῖς πρῶται παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 484 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς·

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης λαμβάνουσι μισθούς, ἐπιδόματα, ἀποζημιώσεις καὶ συντάξεις κατὰ τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας νόμους περὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατεύματος, πρὸς οὓς ἀντιστοιχοῦσι τοῦ χρόνου τῆς ἐν καιρῷ πολέμου ὑπηρεσίας αὐτῶν λογιζομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει διπλασίου διὰ τὴν σύνταξιν, μετὰ τῶν τροποποιήσεων ὅτι α') οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης διατάξεως ἀνήκοντες εἰς τὸ Σῶμα καὶ οἱ εἰς τὸ μέλλον διοριζόμενοι γραφεῖς, ὑπογραμματεῖς, γραμματεῖς καὶ ἐκ τῶν ἰσοβίων καὶ μονίμων δικαστικῶν ὑπαλλήλων Σύμβουλοι λαμβάνουσιν ἐπὶ πλέον πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 6 τοῦ νόμου 2751 τοῦ ἔτους 1922 παρεχόμενα εἰς τοὺς ἀντιστοίχους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἐπιδόματα καὶ προσαυξήσεις μισθοῦ κανονιζόμενα ἐπὶ τῶν

στρατιωτικῶν αὐτῶν μισθῶν, συνυπολογιζομένης δὲ πρὸς κανονισμὸν αὐτῶν καὶ τῆς προτέρας ἰσοβάθμου στρατιωτικῆς καὶ δικαστικῆς ὑπηρεσίας, καὶ β) τὰ ἀντώτερα ὅρια συντάξεως καὶ αἱ βάσεις πρὸς κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τάξεως καὶ τῶν τοῦ κατωτέρω προσωπικοῦ αὐξάνονται κατὰ τὸ δέκατον μὲν αὐτῶν, ἂν διετέλεσαν ἐπὶ ἑξαετίαν τοὐλάχιστον ἐν τῷ βαθμῷ, ἐξ οὗ ἀποχωροῦσι, καθ' ἕτερον δὲ δέκατον, ἂν διετέλεσαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον, κατὰ τὸ τρίτον δὲ δέκατον, ἂν διετέλεσαν ἐν αὐτῷ ἐπὶ δεκατετραετίαν. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἐφ' ὅσον κατέχει τὴν θέσιν ταύτην, λαμβάνει τὸν μισθὸν τοῦ λοχαγοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς γ' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2707 τῆς 16 Αὐγούστου 1921, τῶν προταυξήσεων αὐτοῦ κανονιζομένων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἐν τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἔχοντες ὑπὲρ τριακονταετῆ ἐν συνόλῳ συντάξιμον ὑπηρεσίαν λαμβάνουσι σύνταξιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐν κατέχουσι.

Τὰ τῆς συντάξεως τῶν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1921 ὁπωσδήποτε ἀπομακρυθέντων τοῦ Σώματος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων κανονίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου δ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 484 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Ὅριον ἡλικίας πρὸς ὑποχρεωτικὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καθορίζεται διὰ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου τὸ 68ον ἔτος, διὰ τὰ μόνιμα μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τὸ 66ον ἔτος, διὰ τοὺς Συμβούλους α' τάξεως τὸ 64ον ἔτος, διὰ τοὺς Συμβούλους β' τάξεως τὸ 62ον ἔτος, διὰ τοὺς Συμβούλους γ' τάξεως τὸ 60ὸν ἔτος, διὰ τοὺς Συμβούλους δ' τάξεως τὸ 58ον ἔτος καὶ δι' ἅπαντας τοὺς τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 484 προστίθεται τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς·

«Πάντες οἱ τοῦ Σώματος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραιτηθῶσι τῆς θέσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριῶν τοὐλάχιστον ἐτῶν συνολικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ, ἧς τὸ ἐν τοὐλάχιστον ἔτος ἐν τῷ Σώματι τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ἀπολύονται δὲ τῆς ὑπηρεσίας οἱ μὲν Σύμβουλοι καὶ γραμματεῖς διὰ Β. διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ δὲ ὑπαγραμματεῖς καὶ γραφεῖς διὰ διαταγῆς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ἂν καταδικασθῶσιν εἰς οἱανδήποτε ποινὴν ἐπὶ πράξει ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 21—24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἢ ἐπὶ οἱᾳδήποτε μὲν ἄλλῃ πράξει, ἀλλ' εἰς ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἑξαμήνου φυλακίσεως, ἀπαλλυόμενοι δὲ τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ καταδίκης, δὲν ἐγγράφονται εἰς τὸ στελεχος τῆς ἐφεδρείας τοῦ Σώματος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ἀλλ' ἐπανέρχονται εἰς ἣν στρατολογικὴν κατάστασιν διετέλουν πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν».

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ πρῶτον παράγραφος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 484 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Πρόεδρος, Βασιλικὸς Ἐπίτροπος καὶ μόνιμα μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, Πρόεδροι τῶν Διαρκῶν Στρατοδικείων καὶ Διευθυντὴς τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν Διευθύνσεως τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διορίζονται Στρατιωτικοὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι α' τάξεως· Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι τῶν Διαρκῶν Στρατοδικείων καὶ Διευθυνταὶ τῶν Δικαστικῶν Γραφείων τῶν κινούντων τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν παρ' ἑκάστῳ Διαρκεῖ Στρατοδικείῳ διορίζονται Σύμβουλοι α' ἢ β' τάξεως. Εἰσηγηταὶ τῶν Διαρκῶν Στρατοδικείων διορίζονται Σύμβουλοι β' ἢ γ' τάξεως. Ἀντεπίτροποι τῶν Διαρκῶν Στρατοδικείων καὶ Εἰσηγηταὶ παρά τε τῇ Διευθύνσει τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης καὶ παρὰ τοῖς Δικαστικοῖς Γραφείοις τῶν κινούντων τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν παρ' ἑκάστῳ Διαρκεῖ Στρατοδικείῳ διορίζονται Σύμβουλοι γ' ἢ δ' τάξεως. Ἀντεισηγηταὶ δὲ Στρατοδικείων διορίζονται Σύμβουλοι δ' τάξεως.

2. Ἐν τέλει τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται κατὰ συνέχειαν αἱ λέξεις «καὶ τούτου ὁ Πρόεδρος».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν τῇ α', τῇ β' καὶ τῇ γ' παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 484 καὶ ἐκ τῶν συνεχομένων λέξεων «δύο μονίμων μελῶν» διαγράφεται ἡ λέξις «δύο».

2. Ἐν τῇ ε' παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαγράφονται

αἱ λέξεις «δ' τάξεως» καὶ ἐν τῇ τ' παραγράφῳ μετὰ τὰς ἐν ἀρχῇ λέξεις «καὶ ἐν τῷ μέλλοντι κενωθησόμεναι θέσεις προστίθενται αἱ λέξεις «τοῦ Προέδρου».

3. Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1914 Β. Διατάγματος «περὶ πληρώσεως θέσεων Συμβούλων Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Σύμβουλος δ' τάξεως προάγεται εἰς γ' τάξιν, ἂν διετέλεσεν ἐπὶ τέσσαρα τοὐλάχιστον ἔτη εἰς θέσιν Ἀντεισαγγελέως, Πρωτοδίκου, Ἐμμίσθου Παρέδρου καὶ Συμβούλου δ' τάξεως, ὧν τὰ δύο τοὐλάχιστον ἔτη ἐν τῇ θέσει του μονίμου Συμβούλου. Σύμβουλος γ' τάξεως προάγεται εἰς τὴν β' τάξιν καὶ Σύμβουλος β' τάξεως προάγεται εἰς τὴν α' τάξιν, ἐὰν διετέλεσεν ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον Σύμβουλος τῆς ἐξ ἧς προάγεται τάξεως. Ὁ πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτούμενος χρόνος δὲν περιορίζεται λόγῳ ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 6.

Ἡ σύνταξις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1922 ἀποβιωσάντων Συμβούλων κανονίζεται κατὰ τοὺς κειμένους μὲν νόμους, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέσου ὅρου τοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος, κυξηθέντος κατὰ τὰ δύο δέκατα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται καὶ τὰ τὴν παροῦσαν ἐπιστρατευσιν ἡ διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, προαγωγὴ ἐφέδρων Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων δ' τάξεως εἰς τοιούτους γ' τάξεως, ἐὰν οὗτοι ἔχωσι συμπεπληρωμένην τετραετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν θέσει ἐμμίσθου παρέδρου καὶ Πρωτοδίκου ἢ Ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν».

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου·

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2144 «περὶ οἰκήσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατὰ τὴν κατ' ἀρχὴν συζήτησιν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐν ἐδαφίῳ πρώτῳ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2144 ἀν-

τικαθίσταται ἡ τελευταία περικοπὴ «Προκειμένου ... διάστημα προσλήψεως» διὰ τῶν ἑξῆς. «Ἐν τῷ συμβάσει δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ χρονικὸν διάστημα προσλήψεως μέχρι δύο ἐτῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς καθ' ὁμοίων τρόπον ἀνανεώσεως αὐτῆς».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς· Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς ἢ ὁ Ὑποδιευθυντὴς καὶ ἐν ὁμοίαις περιπτώσεσιν ὡς πρὸς τοῦτον, ἐξ τῶν Συμβούλων, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Διευθυντής, πιστοποιημένης διοικητικῆς ἱκανότητος καὶ ἀνωτέρας τεχνικῆς μορφώσεως ἢ οἰκονομικῆς εἰδικότητος καὶ πείρας, προσλαμβάνεται προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἀπορρέει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατόπι ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐπὶ ἀποδοχαῖς καὶ ὅροις ὁριζομένοις διὰ συμβάσεως, ἐν ᾗ δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ χρονικὸν διάστημα προσλήψεως μέχρι τριῶν ἐτῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς καθ' ὁμοίων τρόπον ἀνανεώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ ὁ Διευθυντὴς δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσι τῶν καθηκόντων αὐτῶν, θεωρουμένης τῆς σχετικῆς συμβάσεως προσλήψεως, ὡς λυθείσης καὶ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατόπι γνώμης δεδικαιολογημένης τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 2141 διαγράφεται ἡ φράσις «πέντε, ἐν τούτῳ συγκροτεῖται ἐκ τεσσάρων καὶ τέλος ἐκ πέντε, ἐν ᾧ περιπτώσει τοῦτο συγκροτεῖται ἐκ μελῶν ὑπὲρ τὰ δέκα» ἀντικαθιστάμενη ἐκ τῆς «πέντε, ἐν τούτῳ συγκροτεῖται ἐκ δέκα μελῶν καὶ ἄνω».

Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 2141 μετὰ τὴν φράσιν «αὐξομένων ἢ ἐλαττουμένων τούτων» προστίθεται φέρουσα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου ἤθελε θεωρηθῇ τοῦτο ἐρίτιμον».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος δευτέρα τοῦ ἰδίου ἄρθρου 37 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ Τύπου τα ἐχόντα

δωρεὰν καθ' ἕκαστον μῆνα 12 εἰσιτήρια ἐν ὅλῃ ἑνὸς ταξειδίου μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς διατιθέμενα, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Ἑκάστου εἰσιτηρίων πέρα τῶν 12 κατὰ παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ εἰσιτήριον τὴν πληρωμὴν τῆς τιμῆς αὐτοῦ».

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 2037 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ 2038 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 6.

Τὰ μέτρα τῆς Β Οἰκογενείας καὶ ἡ συνεδεύουσα αὐτὰ ἀκολουθία, ταξειδεύοντα δι' εκτάκτων συρμῶν ἢ εἰδικῶν ὀχημάτων τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους, δικαιοῦνται ἐλευθέρας κομιδῆς. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρέχει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1921.

Ἄρθρον 7.

Κατόπι ἀπορράσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους προσωπικοῦ βοηθητικοῦ μηνιαίου ἢ καὶ ἐφάπαξ εἰς τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ Κράτους ὑπηρετοῦν προσωπικὸν τὸ κατόπι παραγματικῆς καὶ συνεχοῦς εἰδικοῦ ὑπηρεσίας 25 ἐτῶν καὶ ἡλικίας ἄνω τῶν 60 ἐτῶν ἀπομακρυνόμενον τῆς ὑπηρεσίας τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους προσωπικὸν, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος, ἐφ' ὅσον ὑδεμιᾶς τοιαύτης συντάξεως δικαιοῦται ἢ ἡ παρεχομένη εἰς αὐτὸ σύνταξις παρὰ τῶν κατὰ περιφερείας Ταμείων Συντάξεων ἤθελε κριθῆ παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀνεπαρκής. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο βοήθημα εἶναι ἄσχετον πρὸς σύνταξιν.

Τὸ βοήθημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 250 χιλιάδας δραχμῶν ἑφάπαξ.

Ἄρθρον 8.

Κατόπι γνώμης τοῦ Συμβουλίου ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Δ., ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, αὔξησις τῶν συμβατικῶν τιμολογιακῶν ὁρίων τῶν ἐν ταῖς συγγραφαῖς τῶν δικαίρων σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν μέχρι τοῦ τετραπλασίου.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ ἐν ἰσχύϊ θέσις εἰδικῶν δρομολογίων κατόπι ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας

καὶ γνώμης τοῦ Συμβουλίου ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Ἑταιρίας.

Διάθεσις τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν αὔξησιν τῶν τιμολογίων ὑπεράνω τῶν συμβατικῶν ὁρίων δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Πᾶσα διάταξις, ἀντικειμένη πρὸς τὰς τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταργεῖται.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἐν περιπτώσει σημαντικῆς ἐλαττώσεως τοῦ μήκους τῶν γραμμῶν, τῶν ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Κράτους, λόγῳ παραχωρήσεως τινῶν ἐκ τούτων εἰς Ἑταιρείαν, δύνανται διὰ Β. Διατάγματος νὰ καταργηθῶσιν αἱ ἐν ἐδαφίῳ ιϐ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2144 προβλεπόμενα τρεῖς θέσεις ἐντεταλμένων συμβούλων».

Ἐπὶ τοῦ εἰς 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν σχεδίου νόμου· «Περὶ ἀνεγέρσεως καὶ λειτουργίας περιπτέρων ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν καὶ ἀναπήρων πολέμου ἐν ταῖς δημοσίαις καὶ δημοτικαῖς ὁδοῖς» λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2ου ὁ κ. **Δ. Τσιτσάρας**, ὑποστηρίζων ὅτι, τῆς πόλεως Ἀθηνῶν οὔσης πανελληνίου, πρέπει καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀνάπηροι νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἱδρύωσι περίπτερα ἐν Ἀθήναις.

Οἱ κ. κ. **Περ. Ἀργυρόπουλος**, **Α. Μάτεσις**, καὶ **Λ. Τσουκαλᾶς** ἀποκρούουσι τὴν τροπολογίαν ταύτην. Λαμβάνουσι δὲ πλεῖστοι πληρεξούσιοι ταυτοχρόνως τὸν λόγον, ὥστε νὰ μὴ γίνεται ἀντιληπτὸν τί ἕκαστος τούτων ἀξιοῖ.

Ὁ κ. **Χρ. Θεωδορίδης** (Ὑπ. Περιθ.) δηλοῖ ὅτι θέλει τροπολογήσει τὸ ἄρθρον 2ον, μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον ὅπερ δὲν εἶχε ἀναγνωσθῇ, εἶτα τὸ 3ον τὸ 4ον τὸ 5ον μετὰ παρατηρήσεις τῶν κ. κ. **Χρ. Μητσοπούλου** καὶ **Λ. Τσουκαλᾶ**, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ἄνευ τινὸς ἀντιρρήσεως, ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου διὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν λόγῳ τροπολογιῶν.

Ὁ κ. **Ν. Λεβίδης** ζητεῖ νὰ μάθῃ ἂν θὰ γίνῃ καὶ

κύριον συνεδρίασις, διότι αν ή απάντησις είναι καταφατική, τότε σημαίνει ότι τερματίζονται αι εργασίαι της Συνελεύσεως. Δέχεται εν τοιαύτη περιπτώσει να γένηται συνεδρίασις. Αν όχι, τότε φρονεί ότι η προσεχής συνεδρίασις πρέπει να γίνη την Δευτέραν.

Ο κ. **Δ. Γούναρης** λέγει ότι θέλει παρακληθή η Συνάλευσις ίνα συνεδριάση και κύριον, όπως ψηφισθώσι τα επειγούσης ρύσεως νομοσχέδια.

Ο κ. **Λεβίδης** λέγει ότι, εκ των δηλώσεων τούτων του Αρχηγού του Λαϊκού περιθέμενος, θεωρεί ως συντελεσμένον γεγονός την διακοπήν των εργασιών της Συνελεύσεως και δέχεται εν τοιαύτη περιπτώσει να γένηται κύριον συνεδρίασις.

Ηλείοτοι πληρεξούσιοι ζητούσι ίνα γίνη την Δευτέραν η συνεδρίασις.

Εις ερώτησιν του κ. **Προέδρου** η Συνέλευσις αποφαίνεται, όπως η προσεχής συνεδρίασις γένηται την προσεχή Δευτέραν την πρωΐαν, υπό τον όρον όπως η Συνέλευσις εισέλθη αμέσως εις το νομοθετικόν αυτής έργον.

Ο κ. **Γ. Πώπ** παρατηρεί ότι η Δευτέρα είναι ημέρα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου και δέον ν' αποφασισθή από τούδε τί θα γίνη.

Ο κ. **Δ. Γούναρης** λέγει ότι η πρωϊνή συνεδρίασις της Δευτέρας είναι συνεδρίασις έκτακτος και κατ' ακολουθίαν δεν ισχύει η υφιστάμενη απόφασις περί ελέγχου. Την μεταμεσημβρίαν, προσθέτει, δύνανται να γίνωσιν ερωτήσεις.

Ι. Ράλλης. Ώστε να γίνωσι δύο συνεδριάσεις.

Δ. Γούναρης. Αν ληφθή ανάγκη, ναί.

Γίνεται είτα δι' αναστάσεως δεκτόν το σύνολον του σχεδίου νόμου.

Περί επιχορηγήσεως των υπό την εποπτείαν του Υπουργείου Περιθάλψεως Αγαθοεργών Ιδρυμάτων, Σωματείων και Συλλόγων.

(Ως ετροποποιήθη υπό του κ. Υπουργού), έχον ούτως·

Άρθρον 1.

Προς ενίσχυσιν των υπό την εποπτείαν του Υπουργείου Περιθάλψεως Αγαθοεργών Ιδρυμάτων, Σωματείων και Συλλόγων εγκρίνεται από του οικονομικού έτους 1922—1923 πίστωσις δραχμών τριακοσίων εξ χιλιάδων (306.000) και

αναγραφομένη υπό ίδιον κεφάλαιον και άρθρον του προϋπολογισμού του Υπουργείου της Περιθάλψεως.

Άρθρον 2.

Εκ του ανωτέρου ποσού των τριακοσίων εξ χιλιάδων δραχμών (306.000) δύναται να χορηγήται ετησίως και εφ' όσον έθελον συμμορφωθή προς τα εν άρθρω 4 οριζόμενα:

1. Εις το Δημόσιον Μαιευτήριον Ηπείρου δραχμαί τριάκοντα εξ χιλιάδες (36.000).

2. Εις την «Στέγην Μικρών Αδελφών» Αθηνών δραχμαί δεκαπέντε χιλιάδες (15.000).

3. Εις το «Άσυλον Ορφανών θηλέων» Θεσσαλονίκης δραχμαί είκοσι χιλιάδες (20.000).

4. Εις τας «Μικράς Φίλας των Πτωχών» Αθηνών δραχμαί δέκα χιλιάδες (αριθ. 10.000).

5. Εις τον «Χριστιανικόν Σύλλογον Άγιος Διονύσιος» Αιγίνης δραχ. δώδεκα χιλιάδες (αριθ. 12,000).

6. Εις την «Φιλόπτωχον Αδελφότητα Ελληνίδων Κυριών ή «Ζωοδόχος Πηγή» Ιωαννίνων δραχμαί πεντήκοντα χιλιάδες (50.000).

7. Εις την «Φιλεκπαιδευτικήν Αδελφότητα ή Θεσπρωτία» Παραμυθίας δραχμαί τεσσαράκοντα χιλιάδες (αριθ. 40.000).

8. Εις το «Άσυλον Αστέγων» Κερκύρας δραχμαί εξ χιλιάδες (αριθ. 6.000).

9. Εις το «Εκκλησιαστικόν Ορφανοτροφείον Μητροπόλεως Αθηνών» δραχμαί είκοσι χιλιάδες (αρ. 20.000).

10. Εις το «Εύαγες Ίδρυμα Ελεημόνων Εταιρειαι» (Γηροκομείον) Αθηνών δραχμαί δώδεκα χιλιάδες (αρ. 12,000).

11. Εις τον «Σύνδεσμον ψυχαγωγίας πολεμιστών» Αθηνών δραχμαί δώδεκα χιλιάδες (12.000).

12. Εις το «Άσυλον του Παιδιού» Θεσσαλονίκης δραχμαί τεσσαράκοντα χιλιάδες (40.000).

13. Εις τον «Επίκουρον Σύνδεσμον ο Σωτήρ» Αθηνών δραχμαί τρεις χιλιάδες (3.000).

14. Εις το «Λαϊκόν Ιατρείον» Κερκύρας δραχμαί εξ χιλιάδες (6.000).

15. Εις το Λαϊκόν Ιατρείον και Φαρμακείον Καλαμών δραχμαί δώδεκα χιλιάδες (12.000).

16. Εις το «Διδασκαλείον Νηπιαγωγών μετά του Οικοτροφείου Γυναικείας Εκπαιδευτικής Ενώσεως» δραχμαί δώδεκα χιλιάδες (12.000).

Άρθρον 3.

Η εξ' έκαστον των ως άνω Αγαθοεργών Ιδρυμάτων, Σω-

ματείων καὶ Συλλόγων ἐπιχορήγησις παύει ἢ ἐλαττοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως ἐφ' ὅσον οὗτος ἤθελε κρίνει ὅτι ἐξέλιπεν ἐν μέρει ἢ καθόλου ὁ λόγος τῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιχορηγούμενα ἱδρύματα, Σωματεῖα καὶ Σύλλογοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι τοὺς μὲν προϋπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων των ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Περιθάλψεως πρὸς ἔγκρισιν, τοὺς δὲ ἀπολογισμοὺς αὐτῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Περιθάλψεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐγκρίνεται ἐπίσης ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23 ἐτησίως δαπάνη ἐκ δραχμ. τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000.000) διὰ συνδρομὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἵδρυμα Περιθάλψεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο πιστώσεως ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως. Ἡ συνδρομὴ αὕτη παύει ἢ ἐλαττοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως, ἐφόσον οὗτος ἤθελε κρίνει ὅτι ἐξέλιπεν ἐν μέρει ἢ καθόλου ὁ λόγος τῆς συνδρομῆς.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνδρομῶν καὶ ἐπιχορηγήσεων γίνεται χρῆσις εἰδικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922 — 23, καὶ μέχρι τῆς ψηφίσεως ἰδίου προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην, τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1921—22 τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως ἀναγραφομένων πιστώσεων ὑπὸ κεφ. 2 ἄρθρ. 3, ἐπιχορηγήσεις εἰς Ἀγαθοεργὰ Ἱδρύματα καὶ Φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα κλπ. καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ κεφάλαιον ἄρθρον 9 «Περίθαλψις Ὀρφανῶν».

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ ἰθαγενείας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰατρῶν», ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι προκειμένου περὶ ξένων ἐξοχοτήτων ἰατρικῶν, αἵτινες ἤθελον θελήσει νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν Ἑλλάδι, πρέπει νὰ γίνωσιν ἐξαιρέσεις. Τοιαῦται κορυφαὶ ἐξ Αὐστρίας καὶ ἄλλοθεν, ἐπιστημονικαί, λέγει, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀποκλεισθῶσι.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν), λέγει ὅτι ὁ νόμος εἶναι δυνητικὸς καὶ συνεπῶς δύνανται νὰ κανοποιηθῶσιν αἱ ἐξαιρέσεις, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἱκανοτήτων ἐπιστημονικῶν.

Ὁ κ. **Ἀντ. Χριστομάνος**, ὁμιλῶν ἐν ἐκτάσει, ὑποστηρίζει ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ καταστῇ αὐστηρὸς νὰ παύσῃ δὲ ἡ ἀδικαιολόγητος ξενολατρεία καὶ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Χώραις οὐδὲ εἰς τοὺς φοιτητὰς ἀκόμη ἐπιτρέπεται νὰ παραμείνωσι νὰ σπουδάσωσιν ἄνευ ἀδειῶν. Αἱ ἐξοχότητες, ὅσαι ὑπάρχουσι, δὲν ἔχουσι λέγει ἀνάγκην νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν Ἑλλάδι. Προκειμένου περὶ μετακλήσεως ἑνὸς ἰατροῦ ἢ περὶ περιοδείας αὐτοῦ, οὐδεὶς, λέγει, νόμος ἐμποδίζει τοῦτο.

Λέγουσί τινα εἶτα οἱ κ. κ. **Ν. Γερμανὸς** καὶ **Δ. Τσουκαλᾶς**, μεθ' ἃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, 1ον ὡς ἐτροποποιήθη, 2, 3, 4, 5 καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου.

Πρόεδρος.—β' κατ' ἄρθρον συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου· «Περὶ ρυθμίσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 1ον ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2, ποιεῖται παρατηρήσεις ὁ κ. **Ι. Ράλλης** περὶ τῶν ἐγκατεστημένων ἤδη ἐν Ἑλλάδι ὀδοντοϊατρῶν.

Ν. Στράτος (Ὑπουργός). Ἡ διάταξις ἀφορᾷ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐγκατασταθῶσι καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἤδη ἐγκατεστημένους.

Γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2, τὸ ἄρθρον 3 μετὰ παρατηρήτεις τοῦ κ. **Ράλλη**, εἰς ἃς δίδει ἐξηγήσεις ὁ κ. Στράτος, ὡς ἐτροπολογήθη, τὸ 4, 5, 6 καὶ 7 ὡς ἐτροπολογήθησαν, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Προτάσει μετὰ τοῦτο τοῦ κ. **Ι. Ράλλη**, γενομένη ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύλεως, προτάσσεται καὶ γίνεται δεκτὴ κατ' ἀρχὴν ἡ πρότασις νόμου· «Περὶ προβιβασμοῦ παραλειφθέντων ἀξιωματικῶν», κηρύσσεται δὲ συγχρόνως τῇ συττάσει τῶν κ. κ. **Μάτεσι** καὶ **Ράλλη** καὶ ἐγκρίσει τῆς Συνελεύσεως **κατεπείγουσα**.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμου.

«Περὶ αὐξήσεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 2254 ἐγκριθείσης δαπάνης δι' ἀπαραιτήτους καὶ ἐπειγούσας μεταρρυθμίσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ κτιρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 215,000. ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἵνα ἡ διὰ τοῦ νόμου 2254 ἐγκριθεῖσα δαπάνη μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπαραιτήτων καὶ ἐπειγουσῶν μεταρρυθμίσεων, προσθηκῶν καὶ συμπληρώσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Καταστήματος αὐξηθῇ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν διακοσίων δέκα πέντε χιλιάδων (215,000), ἤτοι κατὰ δραχμὰς ἑξήκοντα πέντε χιλιάδας (65,000), δι' ἃς ἀναγραφήσεται ἰδία πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».

«Περὶ ἱδρύσεως Σχολῆς Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων».

Μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Χ. Μητσοπούλου***, ἐπαινοῦντος μὲν τὴν πρόθεσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἐπικρίνοντος τὸ νομοσχέδιον ὡς ἄτοπον καὶ ἀνεφάρμοστον, λόγῳ τῆς πολυνομίας ἐν Ἑλλάδι ἥτις καθιστᾷ ἀκουσίως τοὺς ἀνικάνους τοὺς ὑπαλλήλους, νὰ παρακολουθήσωσι καὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν αὐτήν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

1. Ἱδρύεται σχολή, σκοπὸν ἔχουσα τὴν πληρεστέραν ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν προσοριζομένων διὰ τὰς μὴ τεχνικὰς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Θησαυροῦ, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Περιθάλψεως ὑπαλλήλων.

2. Ἡ σχολή, ὀνομαζομένη «Σχολὴ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων», ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι εἶναι αἱ ἐν ἄρθρῳ 6 ἐδαφ. 2, παρ. β, γ καὶ δ τοῦ νόμου 2494 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων ὁριζόμεναι.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου ἑκάστοτε Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ μὴ τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος ἄλλων Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 2.

1. Δεκτοὶ εἰς τὴν σχολὴν γίνονται μετ' εἰσιτηρίους ἐξετάσεις οἱ κεκτημένοι πτυχίον νομικῶν ἢ πολιτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἡμετέρου ἢ ξένου ἐμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ δίπλωμα Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἡλικίαν δὲ οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 30 ἐτῶν.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τῇ Σχολῇ ὁρίζεται καθ' Ὑπουργεῖον διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ὑπουργείων, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος ὑφισταμένου ἀριθμὸν κενῶν θέσεων ἐν τούτοις παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίαις τῶν ἀνωτέρω Ὑπουργείων, ὑξημένον τὸ πολὺ κατὰ τὸ ἥμισυ.

3. Οἱ ἐξοκιμοῦντες εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς διορίζονται εἰς ὃ ἐδήλωσαν Ὑπουργεῖον δόκιμοι ἀκόλουθοι, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ διακούσωσι τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς καὶν' ἀσκηθῶσι πρακτικῶς εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ὁμοιότητος τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν, ὀνομάζονται δὲ ἀκόλουθοι, καταταττόμενοι παρὰ τοῖς οἰκείοις Ὑπουργείοις κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν, ἐὰν εὐδοκιμήσωσιν εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ φοίτησις παρὰ τῇ Σχολῇ ὁρίζεται διετής.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ ἀποτυγχάνοντες εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, δὲν γίνονται δὲ πλέον δεκτοὶ εἰς τὴν Σχολήν.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀποτυγχάνοντας δίς εἰς τὰς τριμηνιαίας ἐξετάσεις τοῦ πρώτου ἔτους.

Ἄρθρον 5.

1. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Πενικοῦ γραμματέως, διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ διατελῶν ἢ διατελέσας τακτικὸς ἢ ἔκτακτος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ Διευθυντὴς παρὰ τοῖς ἐν ἄρθρῳ 1 Ὑπουργείοις.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς δὲν δύναται νὰ κατέχῃ ἑτέραν δημοσίαν θέσιν, οὐδὲ ν' ἀσκῇ δημόσιόν τι λειτούργημα.

Ἄρθρον 6.

1. Παρὰ τῇ Σχολῇ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων δημιουργοῦνται μία θέσις γραμματέως α' τάξεως, μία θέσις ἀκο-

λούθου καὶ μέχρι δύο θέσεων γραφέων α' ἢ β' τάξεως ἢ δακτυλογράφων α' ἢ β' τάξεως.

2. Αἱ θέσεις αὗται πληροῦνται κατὰ τὸν ἰσχύοντα περὶ πληρώσεως ὁμοιοβάθμων θέσεων ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου αἱ θέσεις αὗται πληροῦνται διὰ μεταθέσεως ἢ προαγωγῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς ὑπηρεσίαν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς διορίζονται, πρυτάνεως τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς ἀρχικλητὴρ καὶ τρεῖς τὸ πολὺ κλητῆρες, ὡς καὶ δύο καθαρισταὶ ἢ καθαρίστριαι.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ ἕδραι τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς δέκα πέντε, διακρίνονται δὲ εἰς ἕδρας τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν.

2. Ὁρίζονται πρὸς τούτοις μέχρι πέντε ἕδραι διδασκάλων.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ ἔχουσι τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς Διευθυντοῦ α' τάξεως.

2. Οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ ἔχουσι τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τμηματάρχου α' τάξεως.

3. Οἱ διδάσκαλοι ἔχουσι τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς εἰσηγητοῦ.

4. Οἱ ἐκ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων κατέχοντες ἑτέραν δημοσίαν θέσιν ἢ ὄντες συνταξιοῦχοι λαμβάνουσιν ἐπιμίσθιον, ἀνερχόμενον εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω μισθοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς οὐδεὶς μὴ τεχνικὸς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν τοῦ ἀκολούθου παρ' οἱαδήποτε ὑπηρεσίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Ὑπουργείων.

2. Μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας οὐδεὶς διορίζεται παρὰ ταῖς αὐταῖς ὑπηρεσίαις ἀκόλουθος, ἐὰν δὲν κέκτηται πτυχίον τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἑκάστοτε ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ διὰ τὸ διατελοῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ προσωπικὸν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Ὑπουργείων μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ γραμματέως α' τάξεως.

2. Ἡ τοιαύτη ἐφαρμογὴ δύναται νὰ γίνῃ κατὰ κλάδους ἢ βαθμοὺς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τηρουμένης κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν σχολὴν τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος, οἱ δὲ εἰσαχθησόμενοι πρὸς ἐκπαίδευσιν, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος τῆς Σχολῆς, προηγοῦνται κατ' ἀρχαιότητα πάντων τῶν μὴ διπλωματούχων ὁμοιοβάθμων αὐτῶν καὶ δύνανται νὰ προάγωνται κατ' ἐκλογήν, ἐὰν ἔχωσι συμπληρώσει τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκάστοτε ὡρισμένου πρὸς προαγωγὴν χρόνου. Ἡ ἀρχαιότης τῶν διπλωματούχων τῆς Σχολῆς κανονίζεται κατὰ τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

3. Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ὁρίζεται μονοετής.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπαλλήλων δὲν ἰσχύει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 12.

Μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον Σχολῆς καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ὀργανισμῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Ὑπουργείων αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν ὑποτρόφων πρὸς σπουδὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀποστελλομένων ἐφεξῆς κατ' ἔτος πρὸς τοιαύτην σπουδὴν μέχρις εἴκοσι διπλωματούχων τῆς Σχολῆς ἐχόντων ἐνιαύσιον τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος, ὁριζομένων δὲ ὑπὸ τοῦ διδακτικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δαπάναι θέλουσι βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν συσταθῶσιν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ Ἀδριανουπόλει παραρτήματα τῆς Σχολῆς Διοικητικῶν ὑπαλλήλων περιλαμβάνοντα καὶ προπαρα-

σκευαστικὸν τμῆμα, πρὸς πληρεστέραν μόρφωσιν ἀλλογλώσσων ἑλλήνων ὑπηκόων.

2. Ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν παραρτημάτων τούτων ὡς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Διὰ Β. διαταγμάτων, ἐφάπαξ ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρισθήσονται·

α') Ὁ καθορισμὸς τῶν ἑδρῶν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

β') Τὰ προσόντα τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

γ') Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

δ') Τὰ τῆς συνθέσεως καὶ λειτουργίας τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς ὡς καὶ τὰ τῆς ἁρμοδιότητος καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

ε') Οἱ ὅροι ἀποστολῆς καὶ αἱ ἀναλαμβανόμεναι ὑποχρεώσεις παρὰ τῶν ἀποστελλομένων δυνάμει ἀποφάσεως τῆς σχολῆς ὑποτρόφων πρὸς σπουδὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθήσονται·

α') Τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς.

β') Τὰ διδακτέα μαθήματα καὶ ἡ κατὰ ἕδρας κατανομὴ αὐτῶν ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν.

γ') Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς.

δ') Τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὰ ἐξεταστέα μαθήματα.

ε') Ὁ τρόπος τῆς τελέσεως τῶν εἰσιτηρίων, ἐνιαυσίων καὶ ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων καὶ τὰ τῆς βαθμολογίας.

ϛ') Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου".

«Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετακαλουμένων κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Ὀργανώσεως Ἀποστολῆς», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1521 τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1918 Β. Διατάγματος «περὶ μετακλήσεως Ὀργανωτικῆς τῆς Ἀστυνομίας Ἀποστολῆς» τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1587 νόμου προστίθενται ὡς ἑξῆς παράγραφος τὰ ἑξῆς·

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μετακαλουμένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κατωτέρων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων δύναται ν' αὐξηθῇ ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ταχυτέρας ἐπεκτάσεως τοῦ συστήματος».

«Περὶ ἀνεγέρσεως περιπτέρου ἐν τῷ Φρενοκομείῳ Κερκύρας καὶ περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰδικῆς πιστώσεως ἑξακοσίων χιλιάδων (600,000) δραχμῶν", ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις περιπτέρου ἐν τῷ Φρενοκομείῳ Κερκύρας συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων ἐγκεκριμένον καὶ κατωτέρω παρατιθεμένον προϋπολογισμὸν τοῦ ἔργου.

Πρὸς τοῦτο ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰδικὴ πίστωσις τετρακοσίων δέκα χιλιάδων (410,000) δραχμῶν, δυναμένη, ἂν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκής, ν' αὐξηθῇ μέχρις ἑξακοσίων χιλιάδων (600,000)(1).

«Περὶ ὑπαγωγῆς διοικητικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας τῶν κοινοτήτων Ἁγ. Βλασίου, Ἡρακλείας, Σαργιάδας, Τερπύης, Χούνης, Ἁγ. Βασιλείου, Σοβολάκου συνιστωσῶν τὸν πρώην δῆμον Παρακαμπυλίων», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Αἱ κοινότητες Ἁγίου Βασιλείου, Ἡρακλείας, Σαργιάδας, Τερπύης, Χούνης, Ἁγ. Βασιλείου, Σοβολάκου αἱ συνιστῶσαι τὸν πρώην δῆμον Παρακαμπυλίων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας, ὑπάγονται ἐφεξῆς διοικητικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας".

(1) Τὸ προϋπολογισμὸν ἐν τῷ σχετικῷ φακέλλῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

«*Περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ Καυκάσου προσφύγων*».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνονται αἱ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Ἑλλάδος καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ τῶν νόμων 2209 καὶ 2568 ἐγκριθεισῶν πιστώσεων γενόμεναι κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τῶν νόμων τούτων δαπάναι μετακινήσεως καὶ περιθάλψεως Καυκασίων προσφύγων, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν ὀφειλομένων σχετικῶν τοκων.

Πρὸς τοῦτο ἀναγράφεται πίστωσις δραχμῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων ἐννεακοσίων τριάκοντα ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων τεσσαράκοντα (4,938,240) ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως».

«*Περὶ προσθήκης ἄρθρου 25 εἰς τὸν νόμον 2798*», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Μετὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 2798 καὶ πρὸ τῶν λέξεων «Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς κλπ.» τίθεται ἄρθρον 25, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 25. «Ἔξοδα διοικήτεως καὶ ὑπηρεσιῶν καταργηθέντων δήμων, ὀφειλόμενα εἰ, πρώην δημάρχους, εἴτε ὡς δικαιούχους εἴτε ὡς καταβαλόντας ταῦτα εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀναγνωρισθέντα δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ΔΝΖ' νόμου ἐπιτρέπεται νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ταμείοις κατατεθειμένων κοινοτικῶν χρημάτων, προερχομένων ἐξ ἐνοικιάσεως κοινοτικῶν βοσκῶν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ΔΝΖ' νόμου, ἢ καὶ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς κοινότητος».

«*Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2641 «περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων»*», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Οἱ διατελέσαντες ὑποδιοικηταὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ βαθμῷ

καὶ μισθῷ ὀργανικῶν θέσεων, βίᾳ δὲ ἀπομακρυθέντες τῶν καθηκόντων των, δικαιοῦνται νὰ ἀναδιορισθῶσιν εἰς θέσεις ἀναλόγους, τοῦ χρόνου τῆς ἀναγκαστικῆς των ἀργίας λογιζομένου ὡς χρόνου ὑπηρεσίας. Οἱ τοιοῦτοι, ἐὰν ἔχωσιν εἴκοσι πέντε τοὐλάχιστον ἐτῶν ὑπηρεσίαν, δύνανται ν' ἀποχωρῶσι τῆς ὑπηρεσίας, λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ των.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2641 τοῦ 1921 μετὰ τὰς λέξεις «οἵτινες πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ εἶχον ἀναδιορισθῆ εἰς ἃς καὶ πρότερον κατεῖχον, ἢ ἄλλας ἰσοβάθμους ἢ κατωτέρας» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τυχὸν καὶ ἀνωτέρας».

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» καὶ «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων».

(Ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν α' ἀνάγνωσιν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΓΦΜΒ' καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 276, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ Α' Τμῆμα, τὸ Διοικητικόν, ὑπάγεται ἡ Διοίκησις ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ, ἡ ταξινόμησις καὶ δημοσίευσις τῶν σχετικῶν τῇ Ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων Ἔργων νόμων, Β. διαταγμάτων, ἐγκυκλίων διαταγῶν, κανονισμῶν κλπ., τ' ἀφορῶντα τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰς διαφόρους ἀποζημιώσεις αὐτοῦ τε καὶ τῶν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας συμπραττουσῶν τυχὸν ἄλλων ἀρχῶν ἢ ἰδιωτῶν, συμφώνως ταῖς κειμέναις διατάξεσιν, ἡ ταξινόμησις καὶ ἐπικύρωσις τῶν πιστοποιητικῶν ἱκανότητος τῶν ἐργολάβων, συμφώνως τῇ περὶ τούτου γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἡ προμήθεια καὶ κατανομὴ τῶν σχεδιαστικῶν εἰδῶν καὶ ἐντύπων τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ στατιστικὴ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐν γένει τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, καὶ ἐν γένει αἱ ὑποθέσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, διενεργούμεναι ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Τμήματι ὑπαλλήλων κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διευθυντοῦ.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Τμήματος τούτου ἀποτελοῦσιν·

Εἷς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς Τμηματάρχης, ἄνευ προσθήκης νέας θέσεως εἰς τὸν ὀργανικὸν ἀριθμὸν τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τὸ νῦν ἐν τῷ Διοικητικῷ τμήματι ὑπηρετοῦν προσωπικόν.

Ἡ ὑποδιαίρεσις τοῦ Τμήματος εἰς γραφεῖα, ἡ κατανομὴ τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐν γένει ἁρμοδιότητος καὶ λειτουργίας αὐτῶν καθορισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἔκτακτοι, προσωρινοὶ ἢ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ὑπάλληλοι, μὴ τεχνικοί, ἐξ οἱασδήποτε προερχόμενοι ὑπηρεσίας καὶ ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας, δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσι διὰ Β. διατάγματος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καταταττόμενοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀκολουθοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν, συμφώνως μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2494 καθοριζόμενα ἐλάχιστα χρονικὰ ὅρια διὰ τὴν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν προαγωγὴν καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τῶν Διευθυντῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Σιδηροδρόμων, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ τμηματάρχου Διεκπεραιώσεως.

Χρέη εἰσηγητοῦ ἐκτελοῦσι, διὰ μὲν τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Διευθύνσεων, ὁ ἁρμόδιος Διευθυντής, διὰ δὲ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν ταῖς γενικαῖς τοῦ Ὑπουργείου ὑπηρεσίαις, ὁ τμηματάρχης τῆς Διεκπαιραιώσεως.

Ὡς βαθμὸς τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπηρεσίας των λογίζεται ὁ βαθμὸς τοῦ γραφέως β' τάξεως, πλὴν ἐὰν ῥητῶς ἀπενεμήθη ἀνώτερος βαθμὸς κατὰ τὸν διορισμόν.

Διὰ τὴν περαιτέρω προαγωγὴν τῶν οὕτω μονιμοποιουμένων ὑπαλλήλων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύι διατάξεις.

Ὁ χρόνος τῆς τυχὸν προγενεστέρας ὑπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ὡς τακτικῶν, ἐκτάκτων, προσωρινῶν ἢ ἡμερομισθίων, ἐν οἱασδήποτε δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, προσμετρεῖται διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω κατάταξιν αὐτῶν καὶ λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας καὶ συντάξεως, ἐὰν καταβληθῶσι τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ μονιμοποιήσεως διατάγματος, αἱ κεκανονισμέναι κρατήσεις συντάξεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκρατήθησαν τοιαῦται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 17 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ νόμου 972α' προβλεπομένη σύνταξις τῶν πινάκων προαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου δύναται διὰ τὸ ἔτος 1922, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ γίνῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, αἱ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐδαφίοις τοῦ νόμου συναρεῖς προθεσμίαι, 10 Μαρτίου καὶ 20 Ἀπριλίου, μεταβάλλονται διὰ τὸ ἔτος 1922, εἰς 10 Αὐγούστου καὶ 20 Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου 2445 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων δύνανται νὰ προσλαμβάνηται μονίμως διοικητικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῶν γραφείων τούτων, οὗ ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς διὰ τὰ γραφεῖα τῶν Νομομηχανικῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Θεσσαλονίκης, Ἀδριανουπόλεως, Ἰωαννίνων καὶ Σχεδίου πόλεων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τοὺς δύο διὰ τὰ λοιπὰ γραφεῖα Νομομηχανικῶν καὶ Νομαρχιτεκτόνων καὶ τὸν ἕνα διὰ τὰ γραφεῖα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, τῶν Ἐπιθεωρητῶν προϊσταμένων περιφερειῶν ἐπιθεωρήσεως καὶ τῶν Μηχανικῶν.

Ὁ βαθμὸς μὲ τὸν ὁποῖον προσλαμβάνονται οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν τοῦ ἀκολούθου, ὁ δὲ βαθμὸς εἰς ὃν περαιτέρω προάγονται δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῇ τὸν τοῦ γραμματέως α' τάξεως.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν προσόντων, προσλήψεως, καταστάξεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων καθορισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδιδομένου.

Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου διορισθέντες δυνάμει τοῦ νόμου 2445 διατίθενται ὁριστικῶς εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 972α' καταργεῖται, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν περὶ φύλλων ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ διατάξεων.

Ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ διὰ τοὺς Διευθυντάς, Γενικὸν Ἐπι-

θεωρητὴν καὶ Ἐπιθεωρητὰς τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Σιδηροδρόμων τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΦΟ'.

Ἄρθρον 6.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 2445 τμηματάρχης καὶ οἱ λοιποὶ διοικητικοὶ τμηματάρχαι τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, τοποθετοῦνται ὁριστικῶς εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Κέντρου, διὰ Β. διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδιδομένου.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΔΚΣ' (4026) τοῦ 1912, οὗ καταργεῖται τὸ 2 ἄρθρον, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Τὸ ὑγειοτεχνικὸν Συμβούλιον, περὶ οὗ τὸ καταργούμενον ἄρθρον 2 τοῦ ΔΚΣ' νόμου, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν καὶ μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων, οὗ ἡ σύνθεσις καὶ τὰ δικαιώματα, διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν, καθορισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐπιστάται Δημοσίων Ἔργων, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐξάνεται κατὰ 18, μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, δύνανται νὰ λάβωσι τὸν μισθὸν τοῦ ἀκολούθου, ὁπότε καθίστανται μόνιμοι ὑπάλληλοι. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ χρόνος τῆς προγενεστέρας προσωρινῆς ὑπηεσίας των θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας καὶ συντάξεως, ἐὰν καταβάλωσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μονιμοποιήσεώς των τὰς κεκανονισμένας κρατήσεις συντάξεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὃν ἐλάμβανον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὡς προσωρινῶν ἢ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐν τοῖς Δημοσίοις Ἔργοις ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιθεωρηταὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἀπολυθέντες ὡς τοιοῦτοι, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1917 Β. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς τῆς μονιμότητος τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ ὑπηρετῶν παντὸς κλάδου», καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπανελθόντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀνακτῶσι τὴν ἣν εἶχον πρὸ τῆς ἀπολύσεώς των ἀρχαιότητα καὶ λογίζονται ὡς κατέχοντες ὀργανικὴν θέσιν, προσμετρουμένου εἰς τὸν χρόνον ὑπηρεσίας καὶ συντάξεως, τοῦ χρόνου καθ' ὃν διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 972α' Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου συμμετέχει ὡς τακτικὸν μέλος καὶ ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ».

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς δ' κατ' ἄρθρον σύζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου αὐτῶν, λόγῳ τροπολογιῶν, τὰ σχέδια νόμων·

«Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος τοῦ πρώην δήμου Ἐχίνου διαιτωμένων ζώων».

«Περὶ ἐνισχύσεως τῶν πόρων τοῦ εἰδικοῦ ταμείου κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ».

«Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν νόμον 2769 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας».

«Περὶ Ὀργανισμοῦ Κεντρικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας, μετὰ παρατηρήσεις τῶν κ. κ. Ν. Γερμανοῦ, Χριστομάνου καὶ Ρ. Πάντου.

«Περὶ Ὀργανισμοῦ Ἐξωτερικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας», μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Χριστομάνου.

«Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσωπικοῦ τῶν ἁλυκῶν διατάξεων καὶ αὐξήσεων τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐργολάβων ἁλυκῶν», μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Σκλήμαν συνηγοροῦντος ὑπὲρ τῆς πρόσληψεως ὡς ὑπαλλήλων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Μονοπωλίων ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων ἐπὶ τυραννικοῦ καθεστῶτος.

«Περὶ κανονισμοῦ διαφόρων διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον·

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 1054 καὶ 1312 περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας νέων εἰδικῶν ἐκτάκτων Ἐκπαιδευτικῶν Οὐλαμῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 2ου ἄρθρου τοῦ νόμου 1312 τῆς 16 Ἀπριλίου 1918 ἀντικαθίσταται, ὡς ἑπεται·

«Τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 430 τῆς 21 Νοεμβρίου 1914 προβλεπομένας γραμματικὰς γνώσεις, τῆς ἰσχύος τοῦ μνησθέντος ἄρθρου ἐπεκτεινομένης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1923. Ἐκ τούτων οἱ τοῦ Ὑγειονομικοῦ κλάδου δέον νὰ ὦσι διδάκτορες τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἀλλοδαποῦ ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς συσταθησομένους Ἐκπαιδευτικοὺς Οὐλαμοὺς Ἐ-

φέδρων Ἀξιωματικῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1922 δύνανται κατ' ἐξαίρεσιν νὰ συμμετέξωσι τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ καὶ ἐπιτυγχάνοντες νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς οὐλαμοὺς πρὸς τούτοις ὁπλῖται καὶ ἀνθυπασπισταὶ τῶν κλάσεων 1912 ἕως 1921 ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν καὶ μὴ κεκτημένοι μὲν τὰ ὑπὸ τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 340 καθοριζόμενα ἀπολυτήρια καὶ πτυχία, κεκτημένοι ὅμως ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ ἔχοντες συμπληρώσει ἑνὸς ἔτους εὐδόκιμον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν στρατιωτικῇ ζώνῃ εἰς λόχον, ἴλην ἢ πυροβολαρχίαν, προκειμένου δὲ περὶ ὁπλιτῶν τοῦ μεταγωγικοῦ εἰς μονάδας καὶ ὑπηρεσίας μεταγωγικοῦ τῆς στρατιωτικῆς ζώνης.

Ἄρθρον 3.

Ἐπίσης κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς τοὺς συσταθησομένους κατὰ τὸ ἔτος 1922 Ὑγειονομικοὺς οὐλαμοὺς μαθητῶν ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν συμμετέξωσι κατόπι δοκιμασίας ἐκτὸς τῶν διδακτόρων τῆς Ἰατρικῆς καὶ πάντες οἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρετοῦντες ὁπλῖται καὶ ἀνθυπασπισταὶ οἱ τυγχάνοντες τελειόφοιτοι τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἀλλοδαποῦ ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου καὶ κεκτημένοι ἅπαντα τὰ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ 2ου ἄρθρου τοῦ νόμου 1054 τῆς 10 Νοεμβρίου 1917 προβλεπόμενα προσόντα.

Ἐκ τούτων, οἱ εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τῶν οἰκείων οὐλαμῶν ὀνομάζονται ἔφεδροι δόκιμοι ἰατροὶ (ἀνθυπασπισταὶ) καὶ ἐκτελοῦσι μόνον ὑπηρεσίαν βοηθοῦ τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος. Οἱ δὲ μὴ εὐδοκιμήσαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις χρησιμοποιηθήσονται ὡς λοχίαι νοσοκόμοι. Διὰ τοὺς διδάκτορας τῆς Ἰατρικῆς ἰσχύουσι τὰ μέχρι σήμερον κεκανονισμένα.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐπιτυχόντες ἐν ταῖς ἀπολυτηρίοις ἐξετάσεσι τῶν συσταθησομένων οὐλαμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1922, τῶν τεσσάρων ὅπλων καὶ τοῦ μεταγωγικοῦ, προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἐὰν δὲν κέκτηνται τοῦτον, καὶ ὑπηρετοῦσιν ὡς τοιοῦτοι ἐν τοῖς λόχοις, ἴλαις ἢ πυροβολαρχίαις.

Ἡ προαγωγὴ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ τῶν οὕτω εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ προαχθέντων γίνεται συμφώνως τῇ 2ᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1054. ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 1312.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων τοῦ 6ου ἄρθρου τοῦ νόμου 1054 καὶ αἱ τοῦ 6ου ἄρθρου τοῦ 1213 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1921».

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῶν σχολείων τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως», διεξάγεται θορυβώδης συζήτησις μεταξὺ τῶν κ. κ. **Α. Μάτεσι, Λ. Τσουκαλᾶ, Ν. Λεβίδη**, ζητούντων νὰ μὴ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ τῶν κ. κ. **Ν. Γερμανοῦ, Ι. Κούσουλα** καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὑποστηριζόντων νὰ ψηφισθῇ.

Ἀποφασίζεται ἐν τέλει ἡ ἀναβολὴ τοῦ νομοσχεδίου, μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι ἀπεκδύεται πάσης εὐθύνης, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως βιβλίων διὰ τὰ σχολεῖα.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου·

«Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν καὶ πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ δευτερευόντων διατακτῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν».

«Περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν ἐγγραφῶν κλπ. ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ διακανονισμοῦ ζητημάτων τινῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν».

«Περὶ ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 4 τοῦ παραρτήματος τοῦ τμήματος Δ' τοῦ μέρους Η' τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Νεϊγὺ μετὰ τῆς Βουλγαρίας».

«Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀντὶς-Ἀμπέμπα τῆς 23 Μαΐου 1922 ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Αἰθιοπικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἑλλάδος».

«Περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν».

«Περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἰχθυοτροφείου Μυρταρίου εἰς τὴν κοινότητα Βονίτσης χάριν ἐξυγιαστικῶν ἔργων κηρυσσόμενον **κατεπεῖγον** προτάσει τοῦ κ. **Στράτου**».

«Περὶ περιθάλψεως ἀποχορούντων ἐκ τῶν οἰκείων θρόνων ἐπισκόπων καὶ ὀνομασίας ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων».

«Περὶ συστάσεως σώματος δικαστικῶν συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ», κηρυσσόμενον **κατεπεῖγον**.

«Περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς ἀλλοδαπὴν πρὸς σπουδὴν τῆς Γεωργικῆς Μηχανικῆς», κηρυσσόμενον **κατεπεῖγον**.

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1520 περὶ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος».

«Περὶ συστάσεως νομοπαρασκευαστῶν ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας».

«Περὶ προαγωγῆς τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας».

«Περὶ συστάσεως ταμείου προαγωγῆς τῆς Βιομηχανίας», κηρυσσόμενον **κατεπεῖγον**.

«Περὶ τοῦ λαχείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος νόμων».

«Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2677 τοῦ Ἱερ. Ναοῦ Παναγίας τῆς κατακεκρυμμένης Ἄργους».

«Περὶ συστάσεως Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας».

«Περ ἀπολύσεως καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ.τ.λ.» μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Κούσουλα, ὅτι δὲν περιλαμβάνονται καὶ οἱ Ἐκπαιδευτικοί.

«Περὶ ἀντιπλημμυρικῶν καὶ προφυλακτικῶν ἔργων τῆς γεωργικῆς περιφερείας Ἄμφειας καὶ Ἄργους τῆς Μεσσηνίας».

«Περὶ ἐκγυμνάσεως προσφύγων».

«Περὶ μεταβιβάσεως ἢ ὑποθηκεύσεως εἰς ἀλλοδαποὺς ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων».

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς γενομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Δικαστικοῦ Μεγάρου».

«Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διὰ τοῦ νόμου 1700 κυρωθείσης συμβάσεως τῆς Ἑταιρείας Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων».

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῶν σχεδίων νόμου·

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀναγραφῆς δαπάνης δι' ἀποζημίωσιν τοῦ Γρανὰν Παπαζιάν», κηρυσσόμενον κατεπείγον.

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νόμων».

Ἀναβάλλεται εἶτα μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Ν. Καλογεροπούλου**, τὸ σχέδιον νόμου· «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας Βασιλικῶν Διαταγμάτων περὶ συστάσεως Στρατιωτικῶν Λεσχῶν».

Μεθὸ λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 11 καὶ 30 τὸ μεσονύκτιον διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν Δευτέραν ὥραν 9 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀργ. Λομβάρδος	**Ν. Μουζάκης**
	Δ. Κρεμέζης

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΡΛΗ'

Τῆς 11 Ἰουλίου 1922.

Ὥρᾳ 10 καὶ 10' π. μ. ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα καὶ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὸν λαόν.

Ἀνακοινοῦνται εἶτα τὰ ἑξῆς·

— Οἱ Λαϊκοὶ Πολιτικοὶ Σύλλογοι Πειραιῶς, συνελθόντες ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐμφανιζομένων ἐνεργειῶν τοῦ βενιζελισμοῦ, ὑποβάλλουσι ψήφισμα διαμαρτυρίας κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τοῦ καθεστῶτος, δηλοῦντες ὅτι θέλουσι τιμωρήσει ἀμειλίκτως πάντα ὅστις ἤθελεν ἐπιχειρήσει τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ.

— Τὸ Σωματεῖον σιγαροποιῶν καπνεργατῶν Βαθέος Σάμου παρακαλεῖ, ὅπως ἐπισπευθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματός των.

— Ὁ Δήμαρχος Σιδηροχωρίου παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐξαιρεθῶσι τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τὰ ἐκ τῶν διωγμῶν καὶ ἐκτοπίτεων ὑποστάντα τοσαύτας καταστροφὰς χωρία.

— Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ, ὅπως ἀποφυλακισθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Διεθνοῦς καπνεργατικῆς ἑνώσεως, συναμα δὲ ὅπως μετατεθῇ ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Παπακωνσταντίνου.

— Ἡ Ὄλγα Γ. Ὀρφανίδου, τὸ γένος Σαρόγλου, παραπονεῖται ὅτι διὰ τοῦ κατατεθέντος νόμου περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας Β. Διαταγμάτων «περὶ συστάσεως Στρατιωτικῶν Λεσχῶν» ἀκυροῦνται κεκτημένα κληρονομικὰ δικαιώματα αὐτῆς.

— Οἱ Γ. Ἐργίνης, Δ. Μακωλέσος Νικόλαος Μαστρογιάννης κλπ. παθόντες κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον δι' αἰτήσεώς των ζητοῦσιν ἀποζημίωσιν.

— Ὁ Ἠλίας Δ. Νόσης κάτοικος Πειραιῶς ζητεῖ, ὅπως τύχῃ ἀμνηστείας.

— Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν ὑποβάλλει ψήφισμα κατὰ τῆς αἰσχροκερδείας καὶ ὑπὲρ μὴ τροποποιήσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

— Ὁ Δημήτριος Β. Σωτηρίου γραμματεὺς Ἡτασματοδικείου Ναυσώου δι' αἰτήσεώς του ζητεῖ ν' ἀπαλλαγῇ τῶν τελῶν ἐγγραφῆς διὰ τὰς ἀνανεώσεις τῶν ἐγγραφῶν τοῦ υἱοῦ του ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

— Ὁ Δημήτριος Ν. Γρηγοράκος γραμματεὺς α' τάξεως τῆς Νομαρχίας Ἀρκαδίας δι' αἰτήσεώς του ζητεῖ τὴν τρο-

ποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν διατάξεων τοῦ «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Δ. Κ. Ροῦφος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων.

«Περὶ κυρώσεως τινῶν τῶν συναφθεισῶν ἐν Γενούῃ καὶ Γενεύῃ διεθνῶν συμβάσεων» καὶ

«Περὶ κυρώσεως τινῶν τῶν ἐν Βερκελώνῃ συναφθεισῶν Διεθνῶν συμφωνιῶν».

Πρόεδρος. Ὡρίσθη ἐκτάκτως ἡ ἔναρξις τῆς συνεδριάσεως τὴν 9ην πρωινήν, ἵνα ἀμέσως ἡ Συνέλευσις εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἡμερ. Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς αὐτῆς ἐργασίας. Μετὰ τὴν διακοπὴν θέλει ἀποφασισθῇ ἂν θὰ γίνῃ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων, ὡς καὶ τῶν Ἐπερωτήσεων, ἢ παρακειμένων τῶν ἐν αὐταῖς ἐγγεγραμμένων θέλει συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Ἤδη εἰσέρχεται ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς αὐτῆς ἐργασίας

Ὁ κ. **Δ. Κατσάνος** προτείνει, ὅπως προταχθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ», καθόσον φρονεῖ ὅτι θὰ γίνῃ ἐπ' αὐτοῦ εὐρυτάτη συζήτησις.

Πρόεδρος. Θὰ συζητηθῇ ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά του.

Γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ κάτωθι σχέδια νόμων·

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ προξενικοῦ νόμου ΧΝΣ' ὡς τοῦτο μετερρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΑΦΛΔ', καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 138 τοῦ προξενικοῦ νόμου ΧΝΣ', ὡς τοῦτο μετερρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΑΦΛΔ', τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Τὰ προξενικὰ δικαστήρια συγκροτοῦνται ἐξ ἑνὸς προέδρου καὶ δύο ἐμμίσθων παρέδρων δικαστῶν ἢ ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς παρέδρου δικαστοῦ καὶ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγκριτωτέρων Ἑλλήνων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου».

Ἄρθρον 2·

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεν-

ται τὰ ἑξῆς· Παρ' ἑκάστῳ προξενικῷ δικαστηρίῳ δύναται νὰ ὑπηρετῇ καὶ εἷς εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν ἢ ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν, λαμβανόμενος ἐκ τοῦ δικαστικοῦ Σώματος. Ὁ διορισμὸς αὐτοῦ, ὁ κανονισμὸς τῶν ἀποδοχῶν του καὶ ἡ μετάθεσις αὐτοῦ εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δικαστήρια γίνονται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης».

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΒΡΛΕ' τῆς 23 Ἰανουαρίου 1893 «περὶ συστάσεως δικαστηρίου κακουργιοδικῶν ἐν τῇ Ἡγεμονείᾳ τῆς Αἰγύπτου» δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

«Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐσχάτης προδοσίας κλπ. διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων τοῦ Βιβλίου Β' κεφάλ. Α' τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐκτὸς τῶν συνθέτων, ὁσάκις τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων δέχεται τὴν συνδρομὴν ἰδίως ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, καταγιγνώσκεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, ἀντὶ τῆς ποινῆς τῶν ἰσοβίων δεσμῶν, τῆς ἀντικαταστησάσης, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 18 ἐδ. 2 τοῦ Συντάγματος τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου».

Πρόεδρος. Β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ».

Ὁ κ. **Περ. Ἰακ. Ἀργυρόπουλος** φρονῶν ὅτι δέον αἱ ἐπὶ τῶν φορολογικῶν μέτρων γνῶμαι καὶ συζητήσεις νὰ ὦσι μεμετρημέναι, καθόσον διὰ τῆς ἐπιβολῆς φόρων προσβάλλονται περιουσιακὰ συμφέροντα, λέγει ὅτι ἀπὸ τῆς βάσεως ταύτης θὰ ἐξετάσῃ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον. Συνεχίζων καὶ ἀνακλύων τὰ ποσοστὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ νόμων 2173 τοῦ περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου 2749 καὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, εὑρίσκει ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου καθοριζόμενον ποσοστὸν εἶναι ἀπαράδεκτον καὶ δέχεται τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμενον. Φρονεῖ μόνον ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ εἰς

τὰ μεγάλα εἰσοδήματα, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ μεγαλύτερον ποσοστόν. Θὰ ἦτο δέ, λέγει, δικτεθειμένος νὰ δεχθῇ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ποσοστῶν ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς πρὸς τοῦτο ὑπηρεσίας, ἥτις ὅμως δὲν ἀνταποκρίνεται ἐπαρκῶς εἰς τοῦτο.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργός) λέγει ὅτι δὲν κατωρθώθη ἡ ἀκριβὴς βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τῶν φόρων τούτων, ἕνεκα τῆς ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐπελθούσης ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι ἐδόθησαν ἀναστολαὶ εἰς ὑπαλλήλους Τραπεζῶν καὶ ἔπρεπε νὰ δοθῶσι καὶ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** ἀπαντῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἀναστολαὶ ἐδόθησαν ἐν ἀναλογίᾳ εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων καὶ Τραπεζῶν.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος** συνεχίζων, λέγει ὅτι ἡ ἀρχὴ ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰσπράξεως τῶν φόρων θὰ πείσῃ τοὺς εἰσοδηματίας ὅτι πρέπει νὰ προβῶσιν εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ εἰσοδήματός των.

Ὁ κ. **Ε. Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἡ εἴσπραξις καὶ βεβαίωσις τῶν φόρων εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἔργα τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο εἶναι ἀναμφισβήτητον. Εἶναι θέμα ἰδίας ἀρχή. Τὴν ἀρχὴν ταύτην δὲν παραγνωρίζει ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ τοῦτο μετεκάλεσεν ἐκ τοῦ Μετώπου τετρακοσίους ἐν ἐπιστρατεύσει διατελοῦντας ὑπαλλήλους, δι' ὧν θὰ ὀργανώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος** λέγει ὅτι τοῦτο ἔδει νὰ εἶχε γίνει πρὸ πολλοῦ.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουρ.) λέγει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπεύθυνος, διότι ἐφρόνει ὅτι, ἂν ἦτο δυνατόν, δὲν ἔπρεπε κανεὶς Ἕλλην νὰ μὴ προσφέρῃ τὸν φόρον τῆς στρατεύσεως. Ἂν δὲ ἔμειναν μερικοί, τοῦτο ἐγένετο ἐξ ἀνάγκης, ἵνα μὴ παραλύσωσιν αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος** συνεχίζων, ἐξετάζει τὸ τρίτον ἄρθρον καὶ κατακρίνει τὴν ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων συνθετικοῦ φόρου. Συνιστᾷ ὅπως, ἐὰν ἡ Κυβερνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν φορολογίαν αὐτῶν, ἀποδεχθῇ τοὐλάχιστον, ὅπως καὶ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἰσχύσῃ ἡ διευκόλυνσις τῆς κατὰ δόσεις καταβολῆς τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

Ὁ κ. **Ὑπουργὸς** δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τοῦτο.

Ὁ κ. **Χ. Βασιλακάκης** ἐμιλῶν γενικῶς ἐπὶ τῶν φορολογικῶν μέτρων, λέγει ὅτι δὲν πρέπει ὁ φόρος νὰ πλήττῃ καὶ ἐνδιώκῃ τὸ κεφάλαιον, διότι τοῦτο φέρει ἀντίθετον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδιωκομένου. Τοῦτο, λέγει, δέον ν' ἀπασχολῇ τὴν μέριμναν τῶν Κυβερνώντων, ἐρώτων ἐξακολουθεῖ ἐπικρατοῦν τὸ ἤδη ἰσχῦον οἰκονομικὸν σύστημα, διότι ἄλλως τὸ κεφάλαιον πληττόμενον θὰ φυγαδευθῇ καὶ θὰ δείξωμεν οὕτως, ὅτι δεινοπαθοῦμεν τάσιν πρὸς τὸν κομμουνισμόν.

Γ. Πώπ. Ὅπου καὶ ἂν μεταβῇ τὸ κεφάλαιον θὰ φορολογηθῇ βαρύτερον.

Ὁ κ. **Χ. Βασιλακάκης** ἀντικρούων τοῦτο, ὑποστηρίζει ὅτι τὸ κεφάλαιον θὰ δυνηθῇ νὰ φυγαδευθῇ καὶ φέρει παράδειγμα τὸ διὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συνδικάτου, ὃν θεωρεῖ ἐπιβλαβῆ, μὴ προληφθὲν κακὸν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ νομίσματος. Ἐπίσης κατακρίνει τὸν νόμον περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου ὅστις ἐκλόνισε τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸ νόμισμα τοῦ Κράτους, ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἡ ὑποτίμησις αὐτοῦ. Ἐν τέλει συνιστᾷ ὅπως ἐπιδιωχθῶσιν οἰκονομίαι σοβαραί, ὄχι μόνον διὰ λόγους οἰκονομικοὺς καὶ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους ψυχολογικούς.

Ἐμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργός). Οἰκονομίαι δὲν σημαίνει ἀπολύσεις ἐνίων ὑπαλλήλων. Τοῦτο θ' ἀπετέλει ἐμπαιγμὸν τοῦ λαοῦ. Οἰκονομίαι σημαίνει γενικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ Κρατικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ δι' αὐτὴν ἐχουσιν ὑποβληθῇ δύο νομοσχέδια, δι' ὧν θ' ἀποδειχθῇ τίνας οἰκονομίας ἐπιτελεῖ ἡ Κυβέρνησις.

Ὁ κ. **Γ. Μάντακας**, ποιούμενος πρὸ τοῦ νομοσχεδίου γενικὴν ἀνασκόπησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ὃν ἐπαινεῖ, λαμβανομένων μέτρων πρὸς ἐνοποίησιν τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου καὶ τῆς ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς ἀλεύρων, ὧν ἀναπαύσει τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς νομισματικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, καὶ φερων παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις ἐνῷ φαινομενικῶς ἀνέρχεται περὶ τὰ 1800 ἑκατομμύρια, δὲν ὑπερβαίνει ὅμως πράγματι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς συν-

αλλαγματικῆς διαφορᾶς τὰ 350 ἑκατομμύρια, φρονεῖ ὅτ ρυσικὸν εἶναι ἐκ παραλλήλου ν' αὐξήσωσι καὶ οἱ φόροι.

Ἐπικρίνων ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον, διότι προτιμότερον θὰ ἦτο ἂν ἐγίνετο τοῦτο διὰ τῆς ἐκδόσεως νέου χαρτονομίσματος, καθόσον διὰ τῆς ἐκ τῆς διχοτομίσεως αὐτοῦ ἐπελθούσης σπάνιος ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπῆλ ν αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκλονίσθη ἡ ἐπὶ τὴν νομισματικὴν μονάδα τοῦ Κράτους ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ, ἐξετάζει τὸ ποιὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ὅστις κατὰ τὸν ἀρχικὸν νόμον δὲν ἦτο ἁπλοῦς ἀλλὰ τριπλοῦς, καὶ φρονεῖ ὅτι πρέπει μετὰ πάσης προσοχῆς νὰ ἐξετασθῇ καὶ καθορισθῇ οὗτος.

Ἐν τέλει, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν φορολογίαν, φρονεῖ ὅτι αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς ἀπόδειξιν παρατηρεῖ ὅτι ἅμα τῇ ὑποβολῇ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἐπῆλθεν ἀνατίμησις σοβαρὰ τῶν μετοχ τῶν διαφόρων Τραπεζῶν. Ἐπὶ πλέον φρονεῖ ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ φορολογηθῶσι βαρέως ν[ε] [τ] ἀπέζαι αἵτινες ἄνευ λόγου μεταβαλοῦσαι εἰς χρυσὸν μεγα μέρος τοῦ ἀποθεματικοῦ των καὶ τῶν καταθέσεών των, ἐπέφερον χωρὶς δικαιολογίαν τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ συναλλάγματος, ὅπερ χαρακτηρίζει ὡς προδοτικόν.

Ὁ κ. **Γ. Πὼπ** φρονῶν ὅτι ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν μετοχῶν τῶν διαφόρων Τραπεζῶν εἶναι ἀπόδειξις τῆς δημιουργηθείσης ἐντυπώσεως ὅτι ἡ διὰ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἐπιβαλλομένη φορολογία εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἐλαφρά, εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου καὶ λεγει ὅτι τὰς ἀντιλήψεις αὐτοῦ ἐξέθηκε κατὰ τὴν εἰς α' ἀνάγνωσιν συζήτησιν. Ἐπανερχόμενος καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς γενομένης μεταβολῆς τοῦ συνθετικοῦ φόρου, τοῦ ὁριζομένου δι' ἐγγύησιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, ὑποστηρίζει ὅτι δὲν θεραπεύεται τὸ πρᾶγμα διὰ τοῦ ἄρθρου 4 ὁρίζοντος ὅτι διατίθενται 20 ἑκατομμύρια ἐτησίως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου. Τοῦτο δὲ διότι φρονεῖ ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ὁρίσωμεν ἀκριβῶς τὸ ποσόν, ἐφ'ὅσον εἶναι ὄχι πιθανὸν ἀλλὰ βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν μελλουσαν χρῆσιν καὶ τὰς ἑφεξῆς τὸ ποσὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου θ' αὐξάνῃ, ὥστε κατ' ἀναλογίαν ν' αὐξάνῃ καὶ τὸ διπλάσιον τοῦ πλεονάσματος τῶν 20 ἑκατομμυρίων, ὅπερ διετέθη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν

τοῦ δανείου, ἵνα, λέγει, ἐπιτύχωμεν τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τούτου, οὗτινος τονίζει τὰς σοβαρὰς ὑπηρεσίας ἃς παρέσχεν ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅσα κατὰ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ ἐλέχθησαν. Ἐπὶ τῶν ἀντιλήψεων τούτων προτείνει σχετικὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. **Πρωτοπαππαδάκης** (Πωθυπουργός.) ἐπαναλαμβάνει, τὸ καὶ ἄλλοτε λεχθέν, ὅτι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ἐτέθη νέος φόρος ἴσος πρὸς τὸν συνθετικὸν φόρον. Ἤδη, λέγει, διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου δὲν δύναται νὰ μειωθῇ τὸ ποσὸν ὅπερ ὡρίσθη πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, οὐδὲ νὰ διατεθῇ ὁ πρὸς τοῦτο εἰσπραχθησόμενος φόρος δι' ἄλλας ἀνάγκας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ὁ κ. **Γ. Πὼπ** συνεχίζων καὶ ἀναπτύσσων τὴν τροπολογίαν του καὶ συγκρίνων τὰ διάφορα ποσοστὰ τῶν διαφόρων πινάκων, εὑρίσκει ὅτι δέον νὰ ὁρισθῇ διπλάσιος συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἄνω τῶν 240 χιλ. δραχ. ἐτησίως καὶ ἀποκρούει τὸ λεχθὲν ὅτι δεικνύεται διὰ τῆς φορολογίας τοῦ πλούτου τάσις πρὸς τὸν κομμουνισμόν. Παρατηρεῖ ἀντιθέτως ὅτι ὥθησιν πρὸς τοῦτον δίδουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἐπιδιώκουσιν ὅπως τὰ φορολογικὰ μέτρα εἶναι δίκαια καὶ πλήττουσι τὰς διαφόρους τάξεις ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν δυνάμεως.

Ὁ κ. **Δ. Τσουκαλᾶς** λέγει ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν πλόνῃ φρονοῦντες ὅτι τὰ συζητούμενα νομοσχέδια ἀποτελοῦσι πρόγραμμα οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἀποβλέπουσιν εἰς ἀντιμετώπισιν τῆς παρούσης κρισίμου οἰκονομικῆς περιστάσεως, καὶ μόλις παρέλθῃ αὕτη, ὅλα αὐτὰ θὰ ἐλεγχθῶσι καὶ θὰ μεταβληθῶσι. Συνεπῶς δὲν ἔχει λόγον ἡ μακρὰ συζήτησις καὶ αἱ διάφοροι ἀντιρρήσεις. Τὸ κύριον ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως εἶναι ἡ ἰσοτιμία τῆς λίρας καὶ ἐπ' αὐτοῦ δέον νὰ ἀσχοληθῶμεν, δηλαδὴ πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ εὕρωμεν λίρας, διότι ὅσον δήποτε χαρτονόμισμα καὶ ἂν ἐκδοθῇ δὲν πρόκειται παρὰ περὶ προσωρινότητος, περὶ συμβατικῆς καταστάσεως διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις. Τὰ λεγόμενα δ' ἐνταῦθα ὑπὸ διαφόρων ρητόρων δὲν ἀποτελοῦσι παρὰ δημοκοπίαν. Διὰ τοῦτο προτείνει, ὅτι πρέπει νὰ μὴ φορολογηθῇ ἡ παραγωγή, νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία διὰ βαρέων φορολογιῶν, αἵτινες θέλουσι δημι-

συγχήσει πλήρη καταστροφήν, διότι θα παρεμποδίσωσι καὶ τὴν ἐλαχίστην ἔξωθεν εἰσαγωγήν, ἥτις οὐδὲν θέλει συντελέσει παρὰ εἰς πλουτισμὸν ὀλίγων τινῶν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς λαθρεμπόριον, τοῦ ὁποίου πάλιν τὰς συνεπείας θέλει πληρώσει ὁ λαός. Τὸ νόσημα, καταλήγων, λέγει ὁ κ. Τσουκαλᾶς, εἶναι μόνον ἡ ὑπερτίμησις τῆς λίρας καὶ ἡ ἔλλειψις προστασίας τῆς παραγωγῆς, ὧν ἄνευ αὐτῶν βαίνομεν εἰς ἀναρχίαν καὶ πρέπει νὰ προσέξῃ πολὺ εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις.

Π. Πρωτοπαπαδάκης (Πρωθυπουργός). Ὅταν εἰσπράττομεν εἰκοσαπλάσια κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ;

Δ. Τσουκαλᾶς Γνωρίζομεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν προστατευτικῶν σας φόρων. Ἐπεβάλατε μέγαν φόρον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀλεύρων διὰ νὰ ἐνισχύσητε τὴν ἀλευροποιΐαν. Οἱ δέκα ἐν Πειραιεῖ ἀλευροβιομήχανοι ἔρριπτον ἐντὸς τῶν ἀλεύρων χῶμα καὶ ξύλα ἐν καταστάσει κόνεως καὶ ἐκέρδιζον καὶ τὸν δασμόν, τοιουτοτρόπως δὲ ὁ λαὸς ἔτρωγε τὸν ἄρτον του ἀκριβώτερον καὶ ἀνθυγειινόν καὶ οὕτω παρουσιάσθησαν δέκα νέοι ἑκατομμυριοῦχοι. Ἂς παύσωμεν τὴν δημοκοπίαν καὶ τὴν παραπλάνησιν τοῦ λαοῦ. Ἐπιδόθητε εἰς τὴν παραγωγήν ἥτις καὶ μόνη μέλλει νὰ σώσῃ τὸν τόπον, ἄλλως βαδίζομεν πρὸς ἀνυπολόγιστον καταστροφήν. Ὁμιλῶν περὶ τῆς συναλλαγματικῆς καταστάσεως φρονεῖ ὅτι πάντα τὰ μέτρα τὰ ὑποβαλλόμενά εἰσιν ἐφήμερα καὶ θὰ κανονισθῶσι ριζικῶς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐθνικῆς κρίσεως. Σήμερον ἐπιβάλλεται ἡ εἰσαγωγὴ συναλλάγματος, ἄλλως ἡ καταστροφὴ ἀναμένει τὴν χώραν. Ἐν τέλει συνιστᾷ αὐστηρὰς οἰκονομίας καὶ προσπάθειαν πάσῃ δυνάμει πρὸς ταχεῖαν περάτωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἔχει κατὰ μέγα μέρος τὴν μεγαλυτέραν συνέπειαν ἐπὶ τῆς καθόλου οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Ὁ κ. ***Δ. Κρεμέζης*** κατακρίνων τοὺς ζητοῦντας νὰ πλήξωσι τὸ κεφάλαιον, παρατηρεῖ ὅτι ὅταν τοῦτο πληγῇ τότε θέλουσι σταματήσει πᾶσα βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ κίνησις. Τούτων γενομένων, θέλει δημιουργηθῇ ἐργατικὴ ἀεργία, ἥτις θέλει δημιουργήσει πράγματα εἰς τὴν χώραν. Νὰ πληγῇ τὸ κεφάλαιον, ἀλλὰ μέχρις ὡρισμένου σημείου, ὥστε νὰ μὴ ἀπομυζᾷ τὸν ἱδρῶτα τοῦ ἐργαζομένου ἐργάτου. Πέρα τούτου τὸ κεφάλαιον εἶναι χρησιμώτατον καὶ δὲν πρέπει νὰ πλήξωμεν αὐτό, διότι τότε θέλομεν στερήσει τὸ Κράτος ὅλων τῶν πόρων αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Γ. Μπούσιος*** παρατηρεῖ ὅτι μετὰ τὰς γενομένας δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ ἀναλόγου συνθετικοῦ φόρου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, θὰ ἠδύνατό τις νὰ θεωρήσῃ περιττεύουσαν τὴν συζήτησιν. Ἀλλ' ἡ κλίμαξ τοῦ νομοσχεδίου μειοῖ κατὰ πολὺ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου, ὥστε ἦτο μέχρι τοῦδε προωρισμένος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τροπολογίαν αὐτοῦ δι' ἧς φρονεῖ ὅτι ἡ ἐξασφάλισις γίνεται ἀρτιωτέρα, θέλει δὲ περισσεύσει μετὰ τοῦτο καὶ μέγα ποσὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Κατὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην πρέπει νὰ τεθῇ σαφὴς διάταξις ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, δι' ἧς νὰ ὁρίζηται ὅπως τὸ ποσὸν τὸ προωρισμένον διὰ τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον, εἰσπραττόμενον νὰ κατατίθηται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ μὴ διατίθηται δι' οὐδεμίαν ἄλλην ἀνάγκην τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. ***Δ. Παναγιώτου*** ὁμιλῶν διὰ μακρῶν, δὲν θεωρεῖ βάσιμον τὸν φόβον ὅτι φυγαδεύεται τὸ κεφάλαιον. Φρονεῖ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ οἰκονομικὴν δυσφορίαν εἶναι αἱ μεγάλαι σπαταλαι, αἵτινες γίνονται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τῆς δημιουργίας θέσεων καὶ ἄλλων ἀσκόπων δαπανῶν, καὶ ὑπὸ τῶν πλουτοκρατικῶν τάξεων, καὶ νομίζει ὅτι θὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀλλ' ἐπιβάλλεται πρωτίστως νὰ ἐξυγιασθῶσι αἱ διάφοροι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία, πρῶτον μὲν εἰς τὰς πλουτοκρατικὰς τάξεις καὶ ἔπειτα εἰς τὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ἀρκούντως ἔχομεν ἐπιβαρύνει μέχρι τοῦδε διὰ βαρειῶν φορολογιῶν.

Ὁ κ. ***Ἀντ. Χριστομάνος*** συμφωνεῖ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἀσκόπων κεφαλαίων, φρονεῖ ὅμως ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ ἀλόγιστος φορολογία ἐπὶ διαφόρων βιομηχανικῶν, γεωργικῶν εἰδῶν κλπ. θέλει ἐπιφέρει τὴν διακοπὴν πάσης κινήσεως, θέλει δὲ τελείως καταστρέψει καὶ πᾶσαν παραγωγήν. Ἡ φορολογία πρέπει νὰ γίνῃ δικαία καὶ κατόπι μελέτης καὶ ὑπολογισμῶν καὶ οὐχὶ ὡς ἐγένετο ἡ φορολογία διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου. Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ κεφαλαίου, λέγει ὅτι φυγαδεύεται τὸ κεφάλαιον, διότι δὲν γνωρίζει ὁποία τύχη θέλει εὕρει

αὐτὸ αὔριον, προτιμᾷ δὲ τὴν Ἀγγλίαν, διότι, καίτοι πληρώνει 40 ἐπὶ τοῖς ο ο, ὅμως γνωρίζει ὅτι ἐκεῖ εἶναι ἀσφαλές. Δέχεται ὅπως τεθῶσι φορολογίαι κατὰ τῶν αἰσχροκερδῶν ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴ γίνεται οὔτε φορολογία ἀλόγιστος ἀλλ' οὔτε νὰ εἰσάγωνται ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους εἴδη τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντελῶς περιττὰ καὶ ἄχρηστα, ὡς π. χ. κρέατα κατεψυγμένα, διὰ τὰ ὁποῖα μεγίστην καταβάλλει προσπάθειαν ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς ἑνὸς ἐκ τῶν . . κ. Ὑπουργῶν (αἴσθησις).

Πλεῖστοι πληρεξούσιοι. Τὶς εἶναι οὗτος.

Ἀντ. Χριστομάνος. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τὸ ὄνομά του, διότι δὲν γνωρίζω εἰς τίνα ἐκ τῶν κ. Ὑπουργῶν ἀνήκει, καθότι ἔχομεν μισοβασιλείαν ἤδη Ὑπουργῶν.

Π. Πρωτοπαπαδάκης (Πρωθυπουργός). Ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ τὸν κατονομάσητε, διότι κάμνετε καταγγελίαν ἀπὸ τοῦ βήματος.

Ἀντ. Χριστομάνος. Οὐδεμίαν ἔχω δυσκολίαν ἀφοῦ ἡ Συνέλευσις ἐπιμένει. Ὀνομάζεται Μπούσουλας, ἐπεκαλέσθη δὲ καὶ τὴν ἰδικήν μου τὴν ἀρρωγήν, ἵνα συντελέσω εἰς τὴν ψήφισιν σχετικοῦ νομοσχεδίου, εὑρισκομένου ὑπὸ ψήφισιν.

Ὁ κ. ***Περ. Ἀργυρόπουλος*** παρατηρεῖ ὅτι ἐπόμενον ἦτο νὰ συμβαίνωσι πάντα ταῦτα, ἀφοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἔχει παύσει νὰ γίνηται πᾶς ἔλεγχος, ἐρωτᾷ δὲ τί γίνεται τὸ ζήτημα περὶ διατακτικῶν τῶν ἐλαιῶν. Νομίζει δὲ ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲ ἔπρεπε νὰ παρακωλύσῃ τὸν ἔλεγχον, διότι ἀπὸ διετίας ἔχει παύσει ὁ ἔλεγχος.

Ὁ κ. ***Π. Πρωτοπαπαδάκης*** (Πρωθυπουργός), λέγει ὅτι οὐδέποτε κατηργήθη ὁ ἔλεγχος, ἂν δὲ σήμερον ἐζήτησε νὰ ἀναβληθῇ ὁ ἔλεγχος πρὸς ψήφισιν ἐπειγόντων νομοσχεδίων, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἐζήτησε καὶ τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἐλέγχου.

Ὁ κ. ***Δ. Τσουκαλᾶς*** συμφωνῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, λέγει ὄντως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἔλλειψιν του ἐλέγχου. Τοῦτο συνέβη διότι λόγῳ τῆς συζητήσεως τοῦ συντάγματος ὡρίσθητάν τινες κατ' ἀρχὰς ἡμέραι πρὸς ἔλεγχον, αἵτινες περιωρίσθησαν κατόπι εἰς μίαν, ἥτις καὶ αὕτη πολλάκις δὲν ἐχρησιμοποιήθη λόγῳ ἄλλων ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** ἀπαντῶν, λέγει ὅτι δι' αὐτὸν ἀρκεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ διετίας μεχρὶ σήμερον τρεῖς μόλις ἐπερωτήσεις συνεζητήθησαν.

Ὁ κ. ***Ἰ. Ράλλης*** λέγει ὅτι ὄντως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσωπικῶς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μὴ ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου. Εἶναι ὅμως ὑπεύθυνος ἡ Κυβέρνησις, ἥτις μετὰ σαρκασμοῦ πάντοτε ἤκουε τὰ περὶ ἐλέγχου, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ἀναφέρει ὅτι, καίτοι ἐζήτησε πρό πολλοῦ ἀπὸ τὸν πρώην ὑπουργὸν κ. Γούδαν τὸν φάκελλον περὶ τῶν ἰκματικῶν ὑδάτων τῶν Μεθάνων, ἐξ ὧν τὸ δημόσιον ἐζημιώθη 200 χιλ. δραχμῶν, οὗτος μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν προσεκόμισεν αὐτὸν καὶ τοῦτον τελείως ἀτελῆ. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι, ὁσάκις οἱ πληρεξούσιοι ζητοῦσι νὰ ἀσκήσωσιν ἔλεγχον, χαρακτηρίζονται καὶ ὡς κωλυτιεργοί.

Ὁ κ. ***Ἀ. Χριστομάνος,*** συνεχίζων, λέγει ὅτι συμφωνεῖ καὶ οὗτος ὅτι κατηργήθη ὁ ἔλεγχος καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν τόσαι γίνονται σπατάλαι διὰ προμηθείας ἀχρήστους τοῦ δημοσίου καὶ ἄλλαι δαπάναι τελείως ἀδικαιολόγητοι.

Ὁ κ. ***Π. Πρωτοπαπαδάκης*** (Πρωθυπουργ.) ἐπαναλαμβάνων ὅσα εἶπε περὶ τῆς μὴ διακοπῆς τοῦ ἐλέγχου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, παρατηρεῖ ὡς πρὸς τὴν καταγγελίαν περὶ προμηθείας διατετηρημένων κρεάτων, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ παλαιᾶς συμβάσεως πρὸ 18 μηνῶν, ἣν οὗτος αὐθαιρέτως δὲν ἐξετέλεσε, διότι δὲν εὗρεν αὐτὴν ἀναγκαίαν, ἐξακολουθεῖ δὲ αὕτη καὶ τώρα παραμένουσα.

Πλεῖστοι πληρεξούσιοι. Καλὰ ἐκάματε.

Ὁ κ. ***Ν. Καλαντζάκος*** λέγει ὅτι ὑπερεψήφισε τὸ καταναγκαστικὸν δάνειον, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συνεισφέρῃ ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀλλὰ νὰ φορολογηθῶσι καὶ οἱ κεφαλαιοῦχοι διὰ διπλασίου συνθετικοῦ φόρου. Ἀλλὰ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ὁ φόρος τῶν κεφαλαιούχων ἐλαττοῦται, αἴρονται δ' οὕτω ἀντὶ νὰ ἐνισχυθῶσιν αἱ ἐγγυήσεις αἱ δοθεῖσαι διὰ τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον. Πρόκειται κατ' ἀκολουθίαν περὶ παλινῳδίας καὶ διὰ τοῦτο κηρύτσεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἐφόσον δὲν ἤθελε τροπολογηθῇ τοῦτο, ὥστε νὰ φορολογηθῶσι βαρύτατα ὅλαι αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, αἵτινες τοσαῦτα κέρδη ἀπεκόμισαν καὶ διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ τώρα ἀκόμη. Τὸ δάνειον, συνεχίζει, συντελεσθὲν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ διατηρῇ

ἀκεραίας τὰς ἐγγυήσεις ἡ σοβαρωτέρα τῶν ὁποίων εἶναι ὁ συνθετικὸς φόρος. Ἡ ψήφισις τοῦ δανείου, τονίζει, ὁ κ. Πληρεξούσιος, ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων καὶ αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τοῦ Κράτους, ἤδη δὲ καὶ οἱ καταψηφίσαντες τότε τοῦτο κατὰ συγκυρίαν διοικοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκ τοῦ δανείου παραχθείσης οἰκονομικῆς ἀντοχῆς καὶ δέον νὰ μὴ ἀχρειρέσωσιν τοὐλάχιστον τὰς ἐγγυήσεις.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν), λέγει ὅτι κατόπι τῆς γενομένης συζητήσεως, ἀναγκάζεται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν κλίμακα τοῦ νομοσχεδίου, ἣν εἶχε τοῦτο ὅτε κατετέθη. Κατ' αὐτὴν μένει ἀφορολόγητον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τὸ ποσὸν τῶν 6 χιλιάδων δραχμῶν.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι διαμαρτύρονται, ζητοῦντες νὰ τεθῇ 12 χιλ. ὡς εἶχεν ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Π. Πρωτοπαπαδάκης. (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο, διότι οἱ περισσότερον φορολογούμενοι, ἐξ ὧν εἰσεπράχθησαν 18 ὅλα ἑκατομμύρια, κεῖνται μεταξὺ τῶν ἐχόντων εἰσόδημα 6 μέχρι 12 χιλ. δραχμῶν. Ἂν δὲ εἴχομεν αὐτὴν τὴν κλίμακα, ἣν ὑποστηρίζουσιν οἱ κ. κ. Πληρεξούσιοι, θὰ εἰσεπράττομεν μόνον ἐννέα ἑκατομμύρια. Πρόκειται συνεπῶς περὶ ἐλαχίστης φορολογίας ἐτησίως.

Ὁ κ. ***Μητσόπουλος*** θεωρεῖ βαρυτάτην τὴν φορολογίαν αὐτὴν καὶ ἐπιμένει ὅπως μείνωσιν ἀφορολόγητοι αἱ 12 χιλ. ὡς εἶχεν ἀπορασισθῇ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ.

Τὰς ἰδίας συστάσεις κάμνουσι καὶ οἱ κ. κ. ***Ἀργυρόπουλος***, ***Μάτεσις***, ***Τσουκαλᾶς***, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι πληρεξούσιοι, συνιστῶντες ὅπως μείνῃ ἀφορολόγητον τὸ ποσὸν τῶν 12 χιλιάδων δραχμῶν.

Ὁ κ. ***Ἐμ. Λεδόπουλος***, (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν), λέγει, ὅτι ὅπως συμβιβασθῶσι τὰ πράγματα, δέχεται ἵνα τὸ πρῶτον φορολογούμενον κλιμάκιον ὑπαχθῇ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου, λαμβάνων δι' ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὴν σύστασιν τοῦ κ. Ἀργυροπούλου, δηλοῖ ὅτι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους περιλαμβάνονται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι. Συνεχίζων ὁ κ. Ὑπουργός, ἀναγινώσκει τὰς λοιπὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ἐπὶ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 ὁ κ. ***Γ. Πῶπ*** παρατηρεῖ ὅτι δὲν

εἶναι δίκαιον νὰ μένωσιν ἀφορολόγητα τὰ κέρδη ἐκείνων, οἵτινες ἐκτήσαντο μὲν ταῦτα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀλλὰ παραμένουσιν ἤδη ἐνταῦθα καὶ εἶναι δικηγόροι τινὲς πλὴν ἄλλων. Προτείνει διὰ τοῦτο, ὅπως τροπολογηθῇ κατὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 3, ἀπαλειρομένης τῆς παραγράφου 4.

Τὴν τροπολογίαν ταύτην ὑποστηρίζει ζωηρῶς ὁ κ. ***Ν. Καλαντζάκος***.

Ὁ κ. ***Λαδόπουλος*** λέγει ὅτι δέχεται νὰ διαγραφῇ ἡ ὑπάρχουσα, θέτει δὲ νέαν διάταξιν, καθ' ἣν αἱ τοιαῦται ἐν τῷ μέλλοντι κτήσεναι προσοδοι θὰ ὑπόκεινται, ἐφεξῆς εἰς τὸν φόρον.

Συνεχίζων ὁ κ. Ὑπουργός, ἀναφέρει καὶ ἄλλας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νομοσχεδίου τροποποιήσεις.

Ὁ κ. ***Γ. Μπούσιος*** παρατηρεῖ ὅτι μετὰ τὰς ἐπενεχθείσας ἤδη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροπολογίας καὶ μεταρρυθμίσεις μεταβάλλεται αὐτὴ ἡ βάσις τοῦ νομοσχεδίου. Καίτοι ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, ἀπεφασίσθη νὰ μείνῃ ἀφορολόγητον τὸ ποσὸν τῶν 12 χιλ. δραχμῶν, ἤδη μειοῦται τοῦτο εἰς 6. Δὲν εὑρίσκει ὀρθὸν τοῦτο ἀλλ' οὔτε καὶ δίκαιον καὶ φρονεῖ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς πρέπει νὰ σεβασθῇ τὰ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀποφασισθέντα.

Ὁ κ. ***Γ. Πῶπ*** ποιούμενος τὰς ἰδίας συστάσεις, προτείνει ὅπως ἡ ἀφορολόγητος κλίμαξ ἐπεκταθῇ καὶ πέρα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας εἰσόδημα 12 χιλ.δραχμῶν, ἢ 9, ὡς ἐδέχθη ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. ***Ἀργυρόπουλος***, συμφωνῶν πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Πῶπ, συνηγορεῖ καὶ οὗτος ὑπὲρ τοιαύτης τροποποιήσεως.

Ὁ κ. ***Τσουκαλᾶς*** συμφωνῶν ἐπίσης, προτείνει ὅπως τεθῇ μέσος ὅρος καὶ φορολογηθῇ ποσὸν 8 χιλ. τὸ ἀκόλουθον δ' ἔτος 12 χιλ. εἰσοδήματος.

Ὁ κ. ***Ἀντ. Μάτεσις*** παρατηρεῖ ὅτι φορολογία εἰσοδήματος, κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, ἀποτελεῖ φορολογίαν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ζωῆς καὶ φρονεῖ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς πρέπει νὰ δεχθῇ τὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. ***Μητσόπουλος*** συνηγορεῖ ἐπίσης διὰ μακρῶν ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ταύτης, ζωγραφῶν τὸ δύσκολον τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ προταθεῖσα τροπολογία. Αἱ ἀλλεπάλληλοι καὶ βαρεῖαι φορολογίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπισωρεύουσι βαρυπάτας εὐθύνας ἐφ' ἡ-

μῶν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ καὶ κατέστησαν ἤδη ἡμᾶς ἀντιδημοτικοὺς καὶ δὲν πρέπει νὰ παρίδῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῆς εὐθυνῶν μεριμνῶσα.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι ζητοῦσι νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία καὶ δημιουργεῖται θορυβώδης συζήτησις.

Ὁ κ. ***Ἀργυρόπουλος*** προτείνει ἐν τέλει νὰ ἀποσυρθῇ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον.

Καταπαύσαντος τοῦ θορύβου, κηρύσσεται περατωμένη ἡ συζήτησις.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρον 1.

Τίθενται εἰς ψηφοφορίαν αἱ ἐπ' αὐτοῦ προταθεῖσαι τροπολογίαι.

Πρόεδρος. Οἱ παραδεχόμενοι τὰς τροπολογίας παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν. (Ἐγείρονται ἀρκετοὶ πληρεξούσιοι).

Ἐπομένως αἱ τροπολογίαι ἀπερρίφθησαν.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι. Ὄχι, ὄχι Δὲν ἀπερρίφθησαν.

Πρόεδρος. Τότε ἐρωτῶ ἀντιθέτως. Οἱ μὴ παραδεχόμενοι τὰς τροπολογίας, νὰ ἐγερθῶσι. (Ἐγείρονται ὀλίγοι).

Ἐπομένως αἱ τροπολογίαι ἀπερρίφθησαν, ἐγένετο δὲ δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, ὅτι τὸ πρῶτον φορολογούμενον κλιμάκιον θὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2, τὸ 3ον, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ 4, καὶ 5, ἐπίσης ὡς ἐτροπολογήθησαν, ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου, λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Διακόπτεται μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 2 μ. μ. ἵνα ἐπαναληφθῇ ὥρᾳ 3 μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Ὥρα 4 καὶ 35' μ. μ.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως, καταλαμβάνει τὴν ἕδραν ὁ ἀντιπρόεδρος κ. ***Σ. Σωτηριάδης*** καὶ κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Πῶπ*** πρὸ τῆς Ἡμ. Διατάξεως λαμβάνων τὸν λόγον προτείνει, ὅπως ἡ νῆσος Ἀντίψαρρα, ἥτις εἶναι ἀκατοί-

κητος καὶ ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, δοθῇ κατὰ κυριότητα εἰς τὴν νῆσον Ψαρρά.

Ν. Στράτος (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ «περὶ παραχωρήσεως τοῦ Ἰχθυοτροφείου Μυρταρίου εἰς τὴν Κοινότητα Βονίτσης» ὑποβάλλω σχετικὴν τροπολογίαν, δεχόμενος τὴν πρότασιν τῆς παραχωρήσεως τῆς νήσου Ἀντίψαρρα εἰς τὰ Ψαρρά.

Πρὶν ἢ εἰσέλθῃ ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν Ἡμερ. Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων προτάσει τοῦ κ. ***Προέδρου,*** γενομένῃ δεκτῇ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Γίνονται ἐκτὸς δι' ἀναστάσεως τὰ σύνολα τῶν νομοσχεδίων·

Περὶ ἀγροτικοῦ νόμου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Σκοπός

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους γεωργικὴ ἐγκατάστασις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἀγροτικὰ κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἱδρύματα ἢ μονὰς ἢ ἐκκλησίας, ἀναγκαστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαλλοτριούμενα.

Ἀπαλλοτριωτέα κτήματα

Ἄρθρον 2.

1. Πάντα τὰ μορτιτικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καλλιεργούμενα κτήματα δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν.

α') Ἐν τῷ Νομῷ Τρικκάλων **ὁλοκληρωτικῶς ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 κληρούχων κατὰ τὴν ὁριζομένην ἐν αὐτῷ σειράν.**

Ἐν τῷ Νομῷ Φλωρίνης ἐφαρμόζεται ἡ αὐτὴ διάταξις μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι κατὰ πρῶτον ἀποχωρίζονται ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν **200 στρέμματα** ἂν εἶνε γεωργὸς αὐτοκαλλιεργῶν, **100** δέ, ἂν δὲν εἶνε τοιοῦτος.

β') Ἐν τῷ Νομῷ Λαρίσης, Πέλλης, Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἄρτης καὶ Ἀττικοβοιωτίας ἀπαλλοτριοῦται ὅση ἔκτασις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν μορτιτῶν τοῦ κτήματος. Ἂν μετὰ τοῦτο ὑπολείπεται ἔκτασις γαιῶν, χωρί-

ζονται χίλια στρέμματα ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δι' αὐτοκαλλιεργείας ἐκμεταλλευομένων, ἐὰν ἔχῃ ἐγκατεστημένην τοιαύτην ἐκμετάλλευσιν. Τὰ χίλια ταῦτα στρέμματα ἐξαιροῦνται πάσης ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν παράντα νόμον, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἐγκαταστήσει αὐτοκαλλιεργητικὴν αὐτῶν ἐκμετάλλευσιν. Τῆς τριετίας παρελθούσης ἀπράκτου ἢ καὶ κατόπι ἐπὶ τριετίαν τοῦ ἰδιοκτήτου παραλιπόντος τὴν τοιαύτην ἐκμετάλλευσιν, αἱ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀποχωρισθεῖσαι γαῖαι ὑπόκεινται εἰς πᾶσαν περαιτέρω κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτρίωσιν. Μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν 1000 στρ. ἀπαλλοτριοῦται καὶ ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιουμένων ἐκτασις.

γ') Ἐν τοῖς λοιποῖς Νομοῖς τῶν Νέων Χωρῶν ἀποχωρίζονται κατὰ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου χίλια στρέμματα, ἐπὶ τῆς λοιπῆς δὲ ἐκτάσεως ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀποχωριστέα ἔκτασις μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν μορτιτῶν καθορίζεται ἀπὸ πέντε μέχρι δέκα χιλιάδων στρεμμάτων ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων περιπτώσεων ἑκάστου κτήματος, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων Ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι ἡ πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς αὐτοκαλλιεργητικῆς ἐκμεταλλεύσεως τριετὴς προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς μέχρις ἑτέρας τριετίας. Εἰς τὰς διαθεσίμους γαίας, τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον τοῦτο κτημάτων, δὲν περιλαμβάνονται αἱ πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων ἐν τῷ κτήματι ἐμπράκτως διὰ μεταφορᾶς αὐτῶν ἐκεῖ μέχρις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 ἐκδικάσεως τοῦ κτήματος προσδιορισθεῖσαι.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως καλλιεργηταὶ μὴ ἐγκάτοικοι κατανέμονται εἰς πάντα τὰ ὅμορα κτήματα ἐν ἀναλογίᾳ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν διαθεσίμων καλλιεργησίμων ἐκτάσεων αὐτῶν.

δ') Ἐν τοῖς λοιποῖς νομοῖς τοῦ Κράτους ἀποχωρίζονται ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου χίλια στρέμματα, εἰς τὰ πέρα δὲ τούτων ἐγκαθίστανται μόνον οἱ ἐν αὐτοῖς καλλιεργοῦντες ἐγκάτοικοι μορτῖται ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς γαῖαι εἰς ὅμορα δημόσια, μοναστηριακὰ ἢ εὐαγῶν ἱδρυμάτων κτήματα.

ε') Εἰς τὰ περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια μορτιτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα κατωτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων

ἐκτάσεως, ἐφόσον ἀπαλλοτριοῦνται, ἀπαλλοτριοῦται ἀποκλειστικῶς ἡ ἀναγκαιοῦσα μόνον πρὸς ἐκατάσιν τῶν νῦν ἐν αὐτῷ καλλιεργούντων μορτιτῶν ἔκτασις. Ἐν τῷ Νομῷ Τρικκάλων ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς κτήματα ἐπὶ ἀντισπόρῳ καλλιεργούμενα, ἐξομοιοῦνται δὲ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸς τοὺς μορτίτας καὶ οἱ ἐπὶ ἀντισπόρῳ καλλιεργηταί.

Ἐν τῷ νομῷ Λαρίσης οἱ μορτῖται κτημάτων κατωτέρας τῶν 1000 στρ. ἐκτάσεως ἐγκαθίστανται κατὰ προτίμησιν εἰς τυχὸν ὅμορα δημόσια ἢ μοναστηριακὰ ἢ ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας μονίμως κατοικοῦντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κτήματα, ἐφόσον περισσεύει ἔκτασις μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐν αὐτοῖς καλλιεργητῶν.

Κτήματα ἀνήκοντα εἰς γεωργοὺς καὶ καλλιεργούμενα ἐν μέρει ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ μορτιτῶν ἀπαλλοτριοῦνται μόνον κατὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν διακοσίων στρεμμάτων δι' ἕκαστον ἄρρεν μέλος τῆς οἰκογενείας ἔχον συμπεπληρωμένον τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας.

ς') Ἐὰν εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ἐκτὸς τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀποχωριζομένης ἀναπαλλοτριώτου ἐκτάσεως, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι γαῖαι παραμένουσαι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, δύνανται τῇ αἰτήσει αὐτοῦ νὰ προστεθῶσι καὶ αὐταὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀναπαλλοτρίωτον ἔκτασιν ὑπὸ τὸν ὅρον ἐφαρμογῆς ἐντὸς τριετίας καὶ συνεχίσεως ἄνευ διαλειμμάτων ὑπερβαινόντων τὴν τριετίαν αὐτοκαλλιεργείας προσδευτικῆς, ἧς τοὺς ὅρους καθορίζει ἡ περὶ τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2) Τὰ μὴ μορτιτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν, ἐὰν εἶναι ἐκτάσεως ἀνωτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων καὶ ἐφόσον ἤθελε καταδειχθῇ κατόπιν προμελέτης, ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις αὐτῶν εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιουμένων ἐγκαταστάσεως προσώπων, παραμενούσης ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναπαλλοτριώτου ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκτάσεως 1000 στρεμμάτων.

3) Δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι κατόπι προμελέτης καὶ κτήματα ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων καίτοι μὴ μορτιτικῶς καλλιεργούμενα, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν καλλιέργειαν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀποτελοῦσι τμήματα γῆς παρεμβαλλόμενα ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ ἐφό-

σον εἶναι τεχνικῶς ἐπιβεβλημένη ἡ ἀπαλλοτρίωσις αὐτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διανομῆς.

Εἰς ἰδιοκτήτας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων παραχωρεῖται ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἔκτασις ἴσης ἀξίας καὶ εἰ δυνατὸν τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν ἐν τῷ ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι.

4) Κτήματα ἄνευ οὐδεμιᾶς μορτιτικῆς καλλιεργείας καὶ αὐτοκαλλιεργούμενα ἐξ ὁλοκλήρου, ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ τὸ ὑπερβάλλον τὰ χίλια στρέμματα, μόνον ἐφόσον οἱ ὅμοροι μορτῖται ἢ καλλιεργηταὶ κάτοικοι ἀγροτικῶν κτημάτων μὴ κεφαλοχωρίων, οἱ ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς μὴ αὐτοκαλλιεργούμενον ἢ εἰς ἀτελέστερον (χειρότερον) αὐτοκαλλιεργούμενον κτῆμα καὶ κατὰ τοιοῦτον, εἰ δυνατόν, τρόπον, ὥστε νὰ μὴ θιχθῇ ἡ αὐτοκαλλιέργεια. Εἰς ἀπαλλοτρίωσιν δὲν ὑπόκεινται κτήματα ἐξ ὁλοκλήρου αὐτοκαλλιεργούμενα, ἐὰν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις ἀτμοκίνητοι ἢ ἠλεκτροκίνητοι πρὸς κατεργασίαν τῶν προϊόντων τοῦ κτήματος ἐγκατασταθεῖσαι πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1921.

5) Εἰς κτήματα μετὰ ἢ ἄνευ μορτιτικῆς καλλιεργείας ἀλλὰ ἐν μέρει μόνον αὐτοκαλλιεργούμενα, ἀπαλλοτριοῦται κατὰ προτίμησιν ἡ μὴ αὐτοκαλλιεργουμένη ἔκτασις, ἡ δὲ αὐτοκαλλιεργουμένη τοιαύτη ἀπαλλοτριοῦται συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

6) Κτήματα ἢ ἐκτάσεις κτημάτων πεφυτευμέναι δι' ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιῶν, ὀπωροφόρων ἢ ἄλλων διαρκῶν φυτειῶν, ἐκτὸς τῆς μηδικῆς δὲν ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

7) Τεμάχια ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κείμενα ἐντὸς κτημάτων μὴ ἀπαλλοτριουμένων (ἐξωχώραφα) δύνανται καὶ ταῦτα νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐφόσον αἱ ἐκτάσεις τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύνανται τὰ τεμάχια ταῦτα ἀποφάσει τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ἀνταλλαγῶσι πρὸς ἴσην ἀξίας ἔκτασιν, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Πρωτοδικείου, κειμένην εἰς τὰ ὅρια τοῦ μὴ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος συνορεύοντα πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον.

8) Γαῖαι ἀνέκαθεν χρησιμοποιούμεναι ὡς λιβάδια καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ καταστῶσι κατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν ἀπαλλοτριοῦνται μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν ἄρθρῳ 8 κλήρου κτηνοτροφίαν τοῦ ἐντὸς

τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἀγροτικοῦ συνοικισμοῦ εἰς ὃ περιλαμβάνονται αἱ γαῖαι αὗται.

9) Καλλιεργήσιμα τμήματα λιβαδίων, ὧν ἡ καλλιέργεια ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν παρεμπόδισιν τῆς κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ λιβαδίου δὲν ἀπαλλοτριοῦνται.

10) Τὰ δάση δὲν ἀπαλλοτριοῦνται, ἐκτὸς ἐὰν παρεμβάλλωνται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ παρέχωσι δυσκολίας εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν καὶ ἐὰν προσέτι δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ ἕκαστον τμῆμα, τὰ 100 στρ. Ἐπὶ τῶν τυχὸν ἀπαλλοτριουμένων ἐφαρμόζονται οἱ περὶ δασῶν νόμοι.

Ἀγροὶ μεμονωμένοι, ἐκτάσεως ἕκαστος οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 50 στρεμμάτων παρεμβεβλημένοι ἐντὸς δασῶν, ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

11) Ἐπὶ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκυριότητος ἡ ἀπαλλοτριουμένη ἔκτασις θεωρεῖται ἀνήκουσα ἐξ ἀναλογίας εἰς πάντας τοὺς συνιδιοκτήτας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1072 πραγματικῆς καταστάσεως, ἀδιαρρήτως τῶν μετέπειτα γενομένων κατατμήσεων, ἐκτὸς ἂν συνεπείᾳ τούτων περιῆλθόν γαῖαι εἰς καλλιεργητὰς ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς μικροϊδιοκτήτας.

12) Εἰς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ἢ ὑπηρετήσαντας ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμους ἰδιοκτήτας ἀγροκτημάτων, καὶ μορτικῶς ἀκόμη καλλιεργουμένων, παραμένει πάντοτε ἀναπαλλοτρίωτος ἔκτασις δι' ἕκαστον ἐκ τούτων πλήρους γεωργικοῦ κλήρου καὶ ἐφόσον εἶναι δυνατὸν ἔκτασις διπλοῦ κλήρου, ἐγκαθιστωμένων τῶν τυχὸν μορτιτῶν ἢ καλλιεργητῶν εἰς ὅμορα ἀγροκτήματα ἢ εἰς τὰ πλησιέστερα ἐξ αὐτῶν. Ἰδιοκτῆται ἀπόφοιτοι γεωπονικῶν σχολῶν δικαιοῦνται νὰ κρατήσωσιν ἔκτασιν 200 τοὐλάχιστον στρ. ἥτις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀπαλλοτριωθῇ.

13) Αἱ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ κτῆμα παραμένουσαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐκτάσεις εἶναι ἀπηλλαγμέναι τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Κτηματομερίδιον ἐξαιρεθὲν τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν νόμον 2052 δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ὡς κατώτερον τῶν 1000 στρεμμάτων ἀνῆκον εἰς ὀρφανὰ πατρὸς, ὧν ἐν ἢ πλείονα ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μὴ παρεμβαλλόμενον εἰς τὴν περιοχὴν ἑτέρου κτήματος παραμένει ἀναπαλλοτρίωτον καὶ δυνάμει τοῦ νόμου τούτου.

14) Αἱ παραμένουσαι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων νόμων ἀναπαλλοτρίωτοι ἐκτάσεις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας

δύνανται ἐν ἀνάγκῃ ἐκ νέου νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τῶν ἐν λόγῳ ἐκτάσεων θεωρουμένων ὡς μερῶν τοῦ ὅλου κτήματος, ἐξ οὗ ἀπεχωρίσθησαν, καὶ ὄχι ὡς αὐτοτελοῦς κτήματος, τηρουμένης ὅμως τῆς διατάξεως τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 ἐδαφ. ε' ἐν τέλει, ἂν μετεβιβάσθη εἰς γεωργούς.

15) Ἐκτάσεις γαιῶν ἢ γηπέδων ἀνήκουσαι εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας, κείμεναι δὲ ἐντὸς τοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου σχεδίου πόλεώς τινος, δὲν ἀπαλλοτριοῦνται ἐκτὸς ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῷ καλλιεργούντων μορτιτῶν ἢ ἐγκατοίκων καλλιεργητῶν, ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις αὐτῶν εἰς τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ κτήματος.

Εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν μορτιτῶν τῆς κατηγορίας Α. ἐναπομείναντα χίλια στρέμματα ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου συμπεριλαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου ἢ τῆς ζώνης τῶν πόλεων κείμενα τεμάχια ἀγρῶν κτημάτων.

16) Περὶ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐξαιροῦνται πάσης ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον αἱ ἐκτάσεις αἱ περιλαμβανόμεναι ἐντὸς ἀκτῖνος 8 χιλιομ. ἀπὸ τῆς ἄκρας γραμμῆς τοῦ σχεδίου αὐτῶν.

Ἐπίσης ἐξαιρεῖται τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις πλάτους χιλίων μέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης κατὰ μῆκος τῆς παραλίας ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Βουλιαγμένης.

17. Ἐκτάσεις γαιῶν ἢ γηπέδων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν πέριξ τῆς πηγῆς ἰαματικῶν ὑδάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι μέχρις ἀκτῖνος 2 χιλιομέτρων διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐκτάσεις παραχωρηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς καλλιέργειαν δι' εἰδικῆς συμβάσεως καθὼς καὶ ἐκτάσεις, ἐφ' ὧν ὑφίστανται ἐκμισθώσεις δίκαι σχετικαὶ πρὸς τοιαύτας συμβάσεις ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσεως.

18. Κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, Δήμους, Κοινότητας καὶ ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ὡς καὶ εἰς μονὰς ἢ ἄλλα εὐαγῆ καὶ κοινωφελῆ ἱδρύματα ὡς καὶ βακουφικὰ ἐν γένει, ἐπίσης δὲ καὶ κτήματα ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας κατοικοῦντας μονίμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δύνανται νὰ ἀπαλλοτριοῦνται διεπιθέμενα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου καὶ καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 κληρούχων καὶ τῶν καλλιεργητῶν ὁμόρων κεφαλοχωρίων κατὰ τὴν ὁριζομένην ἐν αὐτῷ σειράν, ἀνεξαρτήτως

τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τηρουμένης μόνον τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 10.

"Αρθρον 3.

1. Δὲν ἀπαλλοτριοῦνται τὰ κτίρια τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου διευθυντοῦ τοῦ κτήματος μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν ὡς καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς ἀποθῆκαι καὶ σταῦλοι τοῦ ἰδιοκτήτου μετὰ τοῦ περιβόλου. Ἐπίσης δὲν ἀπαλλοτριοῦται ἡ ἔκτασις τοῦ κήπου, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 20 στρεμμάτων. Ἐπίσης κατ' ἐξαίρεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 2 παρ. 18 δὲν ἀπαλλοτριοῦται κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ αἱ εἰς Μονὰς ἀνήκουσαι πεφυτευμέναι δι' ὀπωροφόρων, ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων ἐκτάσεις αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Μονῆς, μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπερβῶσιν ἐν συνόλῳ τὰ 150 στρέμματα. Αἱ ληφθεῖσαι τυχὸν οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον αἱ ἐν τοῖς κτήμασιν ὑδρόμυλοι καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ κινοῦντος τοὺς μύλους τούτους καὶ ἄλλας μικροβιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις δικαιώματα δουλείας, χρήσεως ἢ νομῆς, παραμενόντων τούτων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαλλοτριοῦνται ὑποχρεωτικῶς καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κτήματι κτίρια καὶ ὁ κῆπος, ἂν ζητήσῃ τοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως.

3. Διατηροῦντα ἐν ἰσχύϊ τὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1919 κεκτημένα τυχὸν δικαιώματα τῶν χωρικῶν πρὸς ξύλευσιν χάριν τῶν ἀτομικῶν καὶ γεωργικῶν ἀναγκῶν των ἐπὶ τῶν μὴ ἀπαλλοτριουμένων δασῶν.

"Αρθρον 4.

1. Οἱ ἐντὸς τῶν κηρυχθέντων καὶ κηρυσσομένων διὰ Β. Διατάγματος ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων καλλιεργοῦντες μορτῖται καὶ λοιποὶ καλλιεργηταί, οἱ καταβάλλοντες εἰς εἶδος τὸ δικαίωμα χρήσεως, καταβάλλουν εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρι τῆς παραχωρήσεως αὐτοῖς τῆς νομῆς τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐνοικιαστὴν γεώμορον ἠλαττωμένον κατὰ τὸ ἓν τρίτον τοῦ μέχρι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατ' ἔθιμον ἢ κατὰ σύμβασιν παρ' αὐτῶν καταβαλλομένου. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παρέχῃ τὸν σπόρον, τὸν ὁποῖον ἀφαιρεῖ ἐκ τοῦ προϊόντος καὶ μετὰ ταῦτα λαμβάνει ὡς γεώμορον τὸ τρίτον, τότε τὸ γεώμορον τοῦτο ἐλαττοῦται κατὰ τὸ 1/5.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παρέχῃ τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων θερισμοῦ καὶ τὸν σπόρον (μισακάρικο σύστημα), τὸ καταβαλλόμενον γεώμορον ἐλαττοῦται μόνον κατὰ τὸ1)10.

Ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ παράβασιν τῶν ὑφισταμένων μέχρι πρὸ διετίας μορτιτικῶν σχέσεων ὁ ἰδιοκτήτης δὲν παράσχῃ τὸν σπόρον, οὔτε μέρος τῶν ἐξόδων καλλιεργείας εἰς τὸ μισακάρικο σύστημα, τότε ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὴν διανομὴν θὰ λάβῃ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἓν πέμπτον τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβαλόντα τὸν σπόρον καλλιεργητήν, τὸ 1)3 τῆς παραγωγῆς ἠλαττωμένον κατὰ τὸ τρίτον. Πᾶσα ἐναντία συμφωνία θεωρεῖται ἄκυρος.

2. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον αὕτη διαφορὰ τοῦ γεωμόρου, ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ κτῆμα εἶναι ἐνοικιασμένον, βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Εἰς τοὺς νομοὺς Τρικκάλων, Λαρίσης, Ἠπείρου καὶ Φλωρίνης ἐξακολουθεῖ ἰσχύων ὁ νόμος 2521, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 § 3 αὐτοῦ τριετοῦς προθεσμίας παρατεινομένης εἰς πενταετῆ καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 § 2 αὐτοῦ ὁλικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἐξευρισκομένης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους κατὰ τὸν παρόντα νόμον. Εἰς τοὺς λοιποὺς νομοὺς τοῦ Κράτους ὁ νόμος 2521 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἐσοδείας τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

4. Ἡ ὡς ἄνω πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ πάντων τῶν ἀπαλλοτριωτέων κηρυσσομένων κτημάτων ἐφ' ὧν δὲν ἐγκεκριμένη ἢ δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος 2521 εἰς πᾶσαν τὴν χώραν ἐκτὸς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος (μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἄρτης), ὅπου τίθεται ἐν ἰσχύϊ κα0' ὡρισμένας περιφερείας διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐφάπαξ ἐκδιδομένων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Δικαιούμενοι Κλήρου.

Ἄρθρον 5.

1. Δύνανται νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς ἕκαστον κτῆμα τὰ ἑξῆς κατὰ σειρὰν προτιμήσεως πρόσωπα κατὰ κατηγορίας καὶ διακρίσεις

Α') Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ τούτου.

α') Ἔγγαμοι ἄρρενες ἐνήλικοι.

β') Ἀνήλικα τέκνα ὀρφανὰ πατρός, ἐκτὸς τῶν τυχὸν ἀπο

καθισταμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὑπολογιζόμενα ὡς εἷς κληροῦχος.

γ') Ἄγαμοι ἄρρενες ἐνήλικοι στερούμενοι γονέων.

δ') Ἔγγαμοι ἄρρενες ἀνήλικοι στερούμενοι γονέων.

ε') Ἀνήλικα ὀρφανὰ ἐκ γονέων κολλίγων ἔχοντα πάντα τὰ γεωργικὰ ἐφόδια διὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου των ἐφ' ὅσον μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει ἄρρεν, ὑπολογιζόμενα ὡς εἷς κληροῦχος.

Β') Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες μονίμως καλλιεργηταὶ αὐτοῦ ἀλλὰ μὴ ἐπίμορτοι καὶ ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις καὶ σειρὰν προτιμήσεως.

Γ') Οἱ ἐν τοῖς ὁμόροις κτήμασι κατοικοῦντες μορτῖται τοῦ κτήματος, οἱ ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐν τῷ κτήματι ἐν ᾧ κατοικοῦσι, ἕνεκα ἀνεπαρκείας γαιῶν, ἐγκατάστασις των κατὰ σειρὰν προτιμήσεως τῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ Α διακρίσεων.

Δ') Οἱ προϋπάρξαντες κάτοικοι καὶ μορτῖται τοῦ κτήματος καὶ ἀπομακρυνθέντες αὐτοῦ μετὰ τὸ 1910, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦσιν ὄντες καλλιεργηταὶ ἐν ἄλλῳ κτήματι καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις των ἐν τῷ κτήματι, ἐν ᾧ κατοικοῦσι, ἕνεκα ἀνεπαρκείας γαιῶν καὶ ἐκ τούτων μόνον οἱ ἔγγαμοι κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις.

Ε') Οἱ καλλιεργηταὶ μὴ κάτοικοι τοῦ κτήματος, ἀλλὰ καλλιεργοῦντες ἐν αὐτῷ τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ 1918 δι' ἰδίων ἀροτριόντων, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις των ἐν τῷ κτήματι ἐν ᾧ κατοικοῦσιν, ἕνεκα ἀνεπαρκείας γαιῶν, κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις.

Ϛ') Οἱ κάτοικοι καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος, οἱ μὴ ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων περισσότερα τοιαῦτα καὶ κατὰ προτίμησιν

α') Οἱ προερχόμενοι ἐκ κολλ γ ν. β') Οἱ παρακεντέδες καὶ γεωργοεργάται διαμένοντες τοὐλάχιστον ἀπὸ τριετίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νομίμως καὶ μονίμως ἐν τῷ κτήματι, ἐν ἑκάστῃ διατάξει κατὰ τὰς ἐν τῇ κατηγορίᾳ Α' διακρίσεις.

Ζ') Οἱ κατοικοῦντες καὶ καλλιεργοῦντες εἰς ὕμορα ἀγροτικὰ κτήματα ἔγγαμοι καλλιεργηταί, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ λόγῳ ἀνεπαρκείας γαιῶν ἡ εἰς ἃ κατοικοῦσι κτήματα ἀποκατάστασίς των, ἐὰν κατοικῶσιν εἰς ἀπαλλοτριωθὲν ἢ διανεμηθὲν παρὰ τοῦ Δημοσίου κτῆμα καὶ ἔχοντες γεωργικὰ ἐφόδια κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις.

Η') 1. Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας οἱ ἔγγαμοι καλλιεργηταὶ οἱ ἀπὸ τοῦ 1918 καλλιεργοῦντες εἰς γειτονικὰ ἀλλό-

τρια ἀγροτικὰ κτήματα, ἐφόσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἕνεκα ἀνεπαρκείας γαιῶν ἡ εἰς ἃ καλλιεργοῦσι κτήματα ἀποκατάστασίς των. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. Διαταγμάτων καὶ εἰς τὰς δι' αὐτῶν ὁρισθησομένας περιφερείας, προκειμένου περὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, μονάς, εὐαγῆ ἱδρύματα ἢ νομικὰ πρόσωπα ἢ ἰδιοκτήτας διαμένοντας μονίμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2. Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες μονίμως καὶ ἀσκοῦντες ἐπαγγέλματα χρήσιμα διὰ τοὺς καλλιεργητὰς (ποιμένες, βουκόλοι, ἀγροφύλακες, σιδηρουργοί, σαγματοποιοί, σηροτρόφοι, διδάσκαλοι, ἱερεῖς, γεωπόνοι, φαρμακοποιοί, ἰατροὶ κ.λ.π.) ἀποκαθίστανται ὁμοίως ἐν τῷ κτήματι λαμβάνοντες ἐπαγγελματικὸν κλῆρον, οἱ μὲν κρινόμενοι ἀπαραίτητοι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ συνοικισμοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως μετὰ τῆς κατηγορίας Α', οἱ δὲ λοιποὶ χρήσιμοι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν πάντων τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 ὑπαγομένων δικαιούχων.

3. Διὰ τὴν ἄνω κατάταξιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατάστασις τῶν ἄνω προσώπων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ ἀπὸ τοῦ 1918 τουλάχιστον ὑπηρετήσαντες ἢ καὶ ὑπηρετοῦντες ἀκτήμονες καλλιεργηταὶ δὲν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποκαταστάσεως ὡς μὴ καλλιεργήσαντες ἢ ὡς ἄγαμοι.

4. Εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιόκτητον, ἀλλ' ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησίν των ἔκτασιν, κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιούχους παραχωρεῖται μόνον ἡ ἀναγκαιοῦσα πρὸς σχηματισμὸν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου ἔκτασις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἐκτὸς τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ εἴδους τῆς καλλιεργείας τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν καὶ τυχὸν ἄλλων ἀκινήτων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των κατὰ τὸ ἄρθρον 8 § 3.

5. Οἱ χῆροι μετὰ τέκνων ἐξομοιοῦνται πρὸς ἐγγάμους οἱ δὲ ἄνευ τέκνων πρὸς ἀγάμους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

6. Θεωροῦνται ἐνήλικοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος, μεθ' ὃ λογίζονται ἱκανοὶ πρὸς πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἀναγομένην εἰς δοσοληψίας σχετικὰς τῇ γεωργικῇ αὐτῶν καταστάσει.

7. Εἰς υἱοὺς μορτιτῶν ἢ καλλιεργητῶν ἀσκοῦντας ἄλλα ἐπαγγέλματα καὶ γεννηθέντας ἐν τῷ κτήματι, ἐφ' σον ἔχουσιν οἰκοδομήσει δαπάναις των τὴν ἐν ᾗ κατοικοῦσιν οἰκίαν,

παραχωρεῖται τὸ ἐφ' οὗ ἡ οἰκία οἰκόπεδον μετὰ τῆς περιοχῆς της.

8. Μεταξὺ τῶν δικαιούχων τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ διακρίσεως πρωτιμῶνται οἱ μετασχόντες τῶν ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμων καὶ οἱ κληρονόμοι τῶν πεσόντων ὡς καὶ οἱ ἔχοντες δίπλωμα γεωπονικῆς σχολῆς, οἱ τελευταῖαι δὲ λαμβάνουσι διπλάσιον κλῆρον.

9. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἐπιτρέπεται εἰς τὰ κτήματα τῆς Νέας Ἑλλάδος νὰ ἐγκαθίστανται καὶ ἀριθμὸς ἄλλων προσώπων, ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοκόλλου Συμβουλίου ἐκδιδομένης, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Διὰ Β. διαταγμάτων δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ τὰς Νέας Χώρας, ὅτι οἱ ἐκ τῶν κατηγοριῶν Α' ἕως Ζ' τῆς παραγρ. 1 ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν στρατὸν, εἴτε πάντες εἴτε ὡρισμένοι κατηγοριῶν, προτιμῶνται κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀπὸ τοὺς λοιποὺς τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἢ καὶ προηγουμένων κατηγοριῶν δικαιουμένους κλήρου.

10. Εἰς τοὺς ὑπερβάντας τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε ἀναπήρους, τοὺς μὴ δυναμένους νὰ καλλιεργήσωσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, τῶν μὴ ἀποκαταστάντων δυνάμει παλαιοτέρων ἀγροτικῶν νόμων ἢ τῶν μὴ ἀποκαθισταμένων δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, χορηγεῖται πρὸς συντήρησιν τῶν κλήρος ἠλαττωμένος κατ' ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ πάντως τὸ τέταρτον τοῦ γεωργικοῦ κλήρου τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος.

11. Μορτίται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται οἱ δι' ἰδίων ἐργαλείων καὶ αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντες εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν, δίδοντες δὲ ὡς ἀντάλλαγμα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσοστὸν εἰς εἶδος ἐκ τῆς παραγωγῆς των καὶ ἔχοντες συνάφειαν πρὸς τοῦτο σχέσιν ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος, καλλιεργηταὶ δὲ ἐννοοῦνται πάντες οἱ καθ' οἱανδήποτε τρόπον καλλιεργοῦντες αὐτοπροσώπως καὶ ἔχοντες κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν.

12. Αὐτοκαλλιέργεια κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἡ μὴ μορτιτική, ἡ ἐνεργουμένη εἴτε προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του εἴτε τῇ βοηθείᾳ ἐμμίσθων ἐργατῶν εἴτε διὰ μισθωτῶν καταβαλόντων τὸ μίσθωμα εἴτε εἰς χρῆμα εἴτε εἰς εἶδος καθωρισμένον ἐκ τῶν προτέρων προάγει.

13. Τὰ δυνάμει εἰδικῶν συμβάσεων καλλιεργούμενα

κτήματα ὑπὸ ἀγροληπτῶν (σέμπρων) δι' ὡρισμένον χρόνον μιᾶς μέχρι τριῶν καλλιεργητικῶν περιόδων, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὁποίων συμβάλλουσι καὶ οἱ ἀγροδόται, συνεισφέροντες μέρος τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας θεωροῦνται ὡς αὐτοκαλλιεργούμενα, τῶν καλλιεργητῶν αὐτῶν (σέμπρων) μὴ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως ἐπ' αὐτῶν.

"Αρθρον 6.

1. Δὲν δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον·

α') Οἱ καταδικασθέντες εἰς εἱρκτὴν ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ ἢ λιποταξίᾳ ἐν ὥρᾳ πολέμου (ἐφ σον αἱ πράξεις, δι' ἃς κατεδικάσθησαν, διεπράχθησαν μετὰ τὴν 1 ν 'Ιανουαρίου 1921), οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ ληστείᾳ, φόνῳ, ὡς καὶ οἱ δὶς ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ ζωοκλοπῇ ἢ ζωοκτονίᾳ καταδικασθέντες.

β') Οἱ ἔχοντες ἐπαρκεῖς πρὸς καλλιέργειαν γαίας ἢ ἄλλην τινὰ ἀκίνητον κτῆσιν ἐπαρκῆ.

γ') Οἱ πωλήσαντες αὐτοὶ ἢ τὰ τέκνα των τυχὸν τὴν ἔγγειον ἰδιοκτησίαν των ἢ μέρος αὐτῆς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 1072 ὡς καὶ οἱ δυνάμει προηγουμένων νόμων ἀποκατασταθέντες γεωργοί.

δ') Τὰ τέκνα μορτιτῶν ἢ καλλιεργητῶν, ἐφ' σον οἱ γονεῖς των κέκτηνται ἐπαρκεῖς πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν γαίας

ε') Οἱ ἔγγαμοι, ὧν αἱ σύζυγοι κέκτηνται ἐπαρκῆ γαιοκτησίαν.

στ') Οἱ ὑποβάλλοντες προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀναφερομένας εἰς τὴν ἰδιόκτητον αὐτῶν κτῆσιν, εἰς τὴν οἰκογενειακὴν αὐτῶν κατάστασιν, εἰς τὰ γεωργικὰ αὐτῶν ἐφόδια καὶ εἰς τὴν ἐν γένει σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ κτῆμα.

2. Ἐὰν οἱ μὴ δικαιούμενοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω λάβωσι κατὰ λάθος κλῆρον στεροῦνται τούτου ὁριστικῶς, κηρυσσομένων ἀκύρων τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἐπίσης στεροῦνται τοῦ ληφθέντος δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ τῶν προγενεστέρων νόμων 1072 καὶ 2052 κλήρου οἱ μὴ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μὴ ἀποκαταστάντων μελῶν τῆς οἰκογενείας των καλλιεργήσαντες ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστιν τὰ 3)4 τοῦ κλήρου των, κατὰ τὸ ἰσχῦον σύστημα καλλιεργείας.

"Αρθρον 7.

Οἱ κλῆροι διακρίνονται εἰς γεωργικοὺς καὶ ἐπαγγελματικούς. Γεωργικὸς κλῆρος παραχωρεῖται εἰς τοὺς κατὰ τὸ

ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 ἔχοντας κύριον ἔργον τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἐπαγγελματικὸς δὲ ε ς τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπαγγελματίας.

Γεωργικοὶ κλῆροι.

"Αρθρον 8.

1. Ὁ Γεωργικὸς κλῆρος ἀποτελεῖται ἐξ ἐκτάσεως· α') καλλιεργησίμου, β') βοσκησίμου, ἥτις δέον νὰ εἶνε καὶ κοινή, ὅπου τοῦτο δυνατόν, ἐπαρκοῦς πρὸς διατροφὴν μέχρις 25 προβάτων καὶ 4 μεγάλων ζώων, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀροτριῶντα, γ') ἀναλόγου χώρου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἢ πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ ἡ κατοικία τοῦ κληρούχου μετὰ τῶν παραρτημάτων της καὶ δ') ἀναλόγου ἐκτάσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 κοινῶν ἐκτάσεων.

Ἡ ἄνω ἔκτασις ἑκάστου πλήρους γεωργικοῦ κλήρου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ εἰς μὲν τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ Τρικκάλων τὰ ἑβδομήκοντα στρέμματα εἰς δὲ τὴν τοῦ νομοῦ Λαρίσης τὰ 160 στρέμματα. Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους ἡ μέχρι τῶν ὡς ἄνω ὁρίων ἔκτασις τῷ κλήρῳ εἶνε ἀνεπαρκής, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν πάντων τῶν δικαιούχων περισσεύει καὶ ἄλλη ἔκτασις διαθέσιμος, τότε δύναται αὕτη νὰ ὁρισθῇ καὶ πέραν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου κατὰ 20 ο)ο. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ρηθείσας περιπτώσεις καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις καθ' ἃς ἡ βοσκὴ εἶνε ὀρεινὴ καὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἐπαρκεῖς καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις, δύναται ἡ ἔκτασις τοῦ κλήρου νὰ εἶνε μεγαλειτέρα, ἀναπληρουμένης τῆς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως δι' ὀρεινῆς βοσκησίμου κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς στρέμματος τῆς πρώτης, πρὸς τρία τὸ πολὺ τῆς δευτέρας.

Εἰς ἕκαστον ὡς ἀνωτέρω κλῆρον προστίθεται ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ ἓν τέταρτον τοῦ γεωργικοῦ κλήρου δι' ἕκαστον ἄρρεν τέκνον τοῦ κληρούχου μὴ ἀποκαθιστάμενον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συνολικὴ αὕτη ἔκτασις ἡ παραχωρουμένη εἰς τὸν οἰκογενειάρχην ὡς οἰκογενειακὸς κλῆρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τοῦ ἀρχικοῦ κλήρου.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος καὶ τοὺς λοιποὺς νομοὺς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, πλὴν τῆς Εὐβοίας, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν Νομῶν Τρικκάλων, εἰς δὲ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα τὰ διὰ τὸν νομὸν Λαρίσσης ἀνώτατα ὅρια.

Κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κλήρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ μέχρι τοῦδε τρόπος τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς τε καταβαλλομένης δι' αὐτὴν ἐργασίας καὶ τῆς προκυπτούσης προσόδου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπάρκειαν τῶν κληρούχων. Αἱ ποτιστικαὶ ἐκτάσεις ὑπολογίζονται ὡς διπλάσιαι.

2. Μόνοι οἱ δικαιούμενοι γεωργικοῦ κλήρου δικαιοῦνται ὁλοκλήρου οἰκογενειακοῦ κλήρου, ἀλλ' ἐκ τούτων οἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργοὶ ἔχοντες πλήρη τὰ ἐφόδια, ἤτοι τουλάχιστον ἓν ἄροτρον καὶ ζεῦγος ἀροτριώντων, λαμβάνουσι ὁλόκληρον τὸν οἰκογενειακὸν κλῆρον κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος, οἱ ἔχοντες δὲ μόνον ἓν ἀροτριῶν καὶ ἄροτρον λαμβάνουσι ἥμισυ κλῆρον, οἱ δὲ στερούμενοι γεωργικῶν ἐφοδίων τέταρτον κλῆρον.

Οἱ κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον στρατευθέντες θεωροῦνται ἔχοντες τὰ ἐφόδια. Τὰ δι' ἐπιτάξεως ἀφαιρεθέντα κτήνη θεωροῦνται ὡς ὑπάρχοντα παρὰ τῷ καθ' οὗ ἡ ἐπίταξις.

3. Εἰς τοὺς συμπληροῦντας δὲ βαθμηδὸν τὰ γεωργικὰ των ἐφόδια παραχωρεῖται ἀνάλογος ἔκτασις μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κλήρου των. Αἱ ἐκτάσεις αὗται κατὰ τὸ μεταξὺ διάστημα ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως μέχρι τῆς παραχωρήσεως εἰς τοὺς δικαιουμένους παραμένουσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ τμηματικὴ παραχώρησις τῶν συμπληρωματικῶν τούτων ἐκτάσεων εἰς τοὺς δικαιούχους γίνεται ἅπαξ κατ' ἔτος, εἰδοποιουμένου ἐγκαίρως τοῦ ἰδιοκτήτου, ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχονται ζημία ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των. Αἱ συμπληρωματικαὶ αὗται ἐκτάσεις δὲν δύνανται νὰ περιορίσωσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παραμείνασαν εἰς τὴν ἰδιοκτήτην ἀναπαλλοτρίωτον ἔκτασιν, ἥτις καθορίζεται ὁριστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρώτου καθορισμοῦ τῶν κλήρων ὡς καὶ τὴν κατόπι κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ἐδάφ. στ' προστεθεῖσαν.

Παραχώρησις συμπληρωματικῶν ἐκτάσεων κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον δὲν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τοῦ πρώτου καθορισμοῦ τῶν κλήρων. Αἱ λεπτομέρειαι θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. Δ.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν βεβαιοῦται ἡ ἀπόκτησις ἢ ἡ συμπλήρωσις τῶν γεωργικῶν ἐφοδίων καθορισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐπαγγελματικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἐπαγγελματικὸς κλῆρος ἀποτελεῖται ἐκ 5 τὸ πολὺ στρεμμάτων διὰ τὴν καταικίαν μετὰ τῶν παραρτημάτων της, διὰ τὸ τυχὸν ἀπαραίτητον ἐργαστήριον ἢ κατάστημα καὶ κῆπον ἐφ' ὅσον δυνατὸν παρὰ τὴν κατοικίαν των.

Κοινὴ ἔκτασις.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἔκτασις πρὸς κοινὴν χρῆσιν ἀποτελεῖται· α') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου διὰ τὰς ὁδούς, πλατείας, ἐκκλησίας, νεκροταφεῖα, σχολεῖα καὶ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ καταστήματα ὡς καὶ δι' ἄλλα κοινῆς ὠφελείας ἔργα.

β') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων ἐξυπηρετούντων γεωργικοὺς σκοποὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τυχὸν συνεστημένου ἢ συσταθησομένου παρὰ κληρούχων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 602 συνεταιρισμοῦ, ἢ χρησιμευόντων διὰ τὴν προσωρινὴν χρῆσιν ἐπαγγελματιῶν μὴ κατοικούντων μονίμως ἐν τῷ χωρίῳ.

γ') Ἐκ τῶν κοινῶν ἀλωνοτόπων.

δ') Ἐκ τυχὸν παρεμβεβλημένων δασικῶν ἐκτάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Προμελέτη κτήματος

Ἄρθρον 11.

Πρὸς μόρφωσιν γνώμης περὶ τῆς ἀνάγκης ἀπαλλοτριώσεως κτήματός τινος, ἢ καὶ πλειόνων ὁμόρων τοιούτων συνεκδικασθησομένων ἐν καιρῷ, ἀπαιτεῖται προμελέτη τούτων συντασσομένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἑτέρου γεωπόνου τοποθετημένου ἢ μεταβαίνοντος ἐπὶ τόπου, καὶ δικαιουμένου νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐξετάσῃ τὸ κτῆμα, δι' ἃς ἐξακριβοῦται α') Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως προσώπων. β'.) Ἡ κατὰ προσέγγισιν ἔκτασις τοῦ κτήματος. γ'.) Αἱ συνθῆκαι τῆς καλλιεργείας καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν σχέσεις. δ'.) Τὰ ἐφόδια τούτων, ε',) Ἡ ἀναγκαιοῦσα πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἔκτασις καὶ στ'.) Ἓν γένει πάντα τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν δύναται νὰ κριθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ κτήματος. Ἡ προμελέτη αὕτη δύναται νὰ παραλειφθῇ, ἂν ὑπάρχῃ ἤδη μελέτη τοῦ κτήματος.

Ἔκδοσις Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν ὡς ἄνω προμελέτην ὡς καὶ τὴν ὑφισταμένην τυχὸν μελέτην ἢ προμελέτην καὶ ἄλλων ἀμέσως ὁμόρων κτημάτων, προκαλεῖ τὴν ἔκδοσιν Βασ. Διατάγματος, ὁρίζοντος τὰ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα. Τὸ Β. Διάταγμα ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ κτήματος καὶ τοῦ ἰδιοκ ἢ οὐ δημοσιευόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν περιλήψει εἰς μίαν τουλάχιστον τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης, ἀποτελεῖ πλήρη βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Τὸ Βασ. Διάταγμα δύναται νὰ ὁρίζῃ ὡς ἀπαλλοτριωτέον καὶ μέρος μόνον τοῦ κτήματος, καθορίζον περίπου τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐπαρκεῖ διὰ τοὺς κριθέντος κατόπιν τῆς προμελέτης ἀποκαταστατέους.

3. Διὰ τὰ κηρυχθέντα διὰ προγενεστέρων Βασ. Διαταγμάτων ἀπαλλοτριωτέα κτήματα δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις νέων τοιούτων.

4. Ἀνάκλησις Βασ. Διατάγματος ἐπιτρέπεται μόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἧς προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

5. Τὰ ὁριζόντα τὰ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα Βασ. Διατάγματα δέον νὰ ἐκδοθῶσι ἐν χρόνῳ ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ μέχρι τέλους 1925 διὰ τὰς Νέας Χώρας.

6. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ φόλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη τὸ Β. Διάταγμα τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ διανεμητέου κτήματος δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του κατατιθεμένης παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον, διαμένοντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, εἰς ὃν νομίμως κοινοποιοῦνται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμεναι ἐπιδόσεις ἢ ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου, αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται νομίμως εἰς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ τὸ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα, ὁσάκις δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου αἱ προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δέον ἡ δημοσιευομένη πρᾶξις νὰ κοινοποιῆται συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ. Ἀκυρότης τῆς κοινοποιήσεως ἐρευνᾶται μόνον ἐὰν ἀμφισβητεῖται ὅτι πράγματι ἐγένετο καὶ ὅτε καὶ πρὸς ὃν αὕτη καὶ ὄχι ὅταν προβάλλονται λόγοι τυπικοί.

Διαδικασία ἀπαλλοτριώσεως. Προσωρινὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Βασ. Διατάγματος, δι' οὗ ὁρίζεται τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριωτέον, τὰ δικαιούμενα κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς ἐγκατάστασιν πρόσωπα συνερχόμενα ἐκλέγουσι διὰ πράξεώς των πενταμελῆ προσωρινὴν ἐπιτροπὴν καὶ δύο ἀναπληρωματικὰ μέλη αὐτῆς, ἐκπροσωποῦσαν τοὺς ὑπογράφοντας αὐτὴν μέχρι

τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων δὲν εἶνε ἀνώτερος τῶν πέντε, πάντες οὗτοι ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιτροπήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 κληρούχων τοῦ κτήματος ἐκ μόνων τῶν εἰς τὰς κατηγορίας Α καὶ Β κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἀνηκόντων ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιοῦτοι εἰς ἀριθμὸν ἀνώτερον τῶν πέντε, ἄλλως ἐξ ὅλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιουμένων. Ἡ προθεσμία δὲν εἶνε ἀνατρεπτική.

2) Ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς καταρτίζεται κατὰ πλειονοψηφίαν διὰ τῆς παρουσίας τοὐλάχιστον τῶν τριῶν πέμπτων τῶν δικαιουμένων συμφώνως πρὸς τὴν προμελέτην τοῦ γεωπόνου εἰς ἐγκατάστασιν προσώπων, ὑποβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν πρὸς τὴν ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχήν, ἢ ἄλλην δημοσίαν τινὰ ἐκεῖσε ἀρχήν, ἥτις ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν διαβιβάζει ταύτην πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ κτήματος, ὑπευθύνως βεβαιοῦσα τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους ὑπογράφουσι δύο ἐγγράμματοι, βεβαιοῦντος τοῦτο καὶ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πρὸς ἐκλογὴν τῆς ὡς εἴρηται ἐπιτροπῆς τῶν τριῶν πέμπτων τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως, ἐκλέγει τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν ἡ πλειονότης τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κατηγορίας Α' καὶ Β' τοῦ ἄρθρου 5 προσώπων, ἅτινα καὶ ὑπογράφουσι τὴν σχετικὴν πρᾶξιν, πιστοποιουμένου τούτου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ὑπαλλήλου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ παρίσταται, ὅτε καὶ προεδρεύει τῆς συνελεύσεως.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει κατὰ πλειονοψηφίαν μεταξὺ τῶν μελῶν της τὸν πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον.

5. Ἀντίγραφα τῶν ἄνω πράξεων ὑποβάλλει τὸ γραφεῖον Ἐποικισμοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας μετὰ τῶν τυχὸν παρατηρήσεών του περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς, ἡ ὁποία εἶνα ἔγκυρος ἐφ' ὅσον ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως δὲν ἤθελεν ἀκυρώσει ταύτην διὰ τυπικοὺς λόγους τὸ Ὑπουργεῖον.

6. Τὸ γραφεῖον Ἐποικισμοῦ δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ ὑποχρεοῦται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ πέμπτου τοὐλάχιστον τῶν ἐν ταῖς κατηγορίαις Α' καὶ Β' κληρούχων νὰ προσκαλῇ πάντας τοὺς δικαιουμένους κλήρου εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν,

ήτις, ευρισκομένη εν απαρτία διά της παρουσίας των δυοτρίτων τούτων, δύναται δι' αποφάσεως λαμβανομένης κατά πλειονοψηφίαν των παρόντων ν' ανακαλή εν όλω ή εν μέρει τ' αποτελούντα την προσωρινήν επιτροπήν πρόσωπα και να εκλέγη έτερα διά σχετικής πλειονοψηφίας των παρόντων ευρισκομένων εν απαρτία επί παρουσία του ήμίσεος πλέον ενός πάντων των δικαιουμένων κλήρου. Επίσης δύναται ο Υπουργός της Γεωργίας εν περιπτώσει αμελείας ή κακοπιστίας των μελών της ως είρηται επιτροπής ν' απολύη πάντα ή τινά των μελών ταύτης κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου Εποικισμού. Εν τη αυτή περί απολύσεως των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου απορράσει ο Υπουργός προσκαλεί τους κληρούχους προς εκλογήν νέων μελών. Οι οπωσδήποτε ανακαλούμενοι ή απολυόμενοι δεν δύνανται να εκλεγώσι πρό της παρελεύσεως έτους από της απολύσεώς των.

7. Αι γυναίκες δύνανται να αντιπροσωπεύωνται εις τας συνελεύσεις δι' άλλου κληρούχου νομιμοποιουμένου και δι' απλής επιστολής αυτών κατατιθεμένης εις την Συνέλευσιν.

8. Η υπηρεσία των μελών της Επιτροπής είναι υποχρεωτική, τιμητική και μισθός. Εν περιπτώσει θανάτου ή διαρκούς κωλύματος λόγω μακράς ασθενείας, γίνεται νέα εκλογή, δυναμένη να διαταχθή και παρά του προϊσταμένου του αρμοδίου γραφείου Εποικισμού κατά τ' ανωτέρω, έστις μέχρι της αναπληρωματικής εκλογής δύναται να διορίζη και προσωρινούς αντικαταστάτας αυτών, εφ' όσον δεν υπάρχουσιν αναπληρωματικά μέλη διωρισμένα κατά τας άνω περιπτώσεις, αναφέρων περί τούτου και εις το Υπουργείον Γεωργίας.

9. Η προσωρινή Επιτροπή δύναται να καλή οποτεδήποτε τους δικαιουμένους εγκαταστάσεως προς λήψιν οιασδήποτε αποφάσεως ή γνώμης αυτών λαμβανομένης κατ' απλή πλειοψηφίαν των παρόντων οιοδήποτε και αν ώσι.

10. Τα επ' ονόματι της Επιτροπής έγγραφα πρέπει να φέρωσι την υπογραφήν του Προέδρου και ενός άλλου μέλους αυτής κατ' εκλογήν της. Αι αποφάσεις της Επιτροπής έχουσι κύρος, εάν ώσι σύμφωνα τρία τουλάχιστον των μελών αυτής. Τα προς την Επιτροπήν έγγραφα ή δικόγραφα απευθύνονται και επιδίδονται προς τον Πρόεδρον της Επιτροπής ή τον νόμιμον αναπληρωτήν αυτού, έστις εκπροσωπεί την Επιτροπήν ενώπιον πάσης Αρχής δικαστικής ή διοικητικής.

11. Αι αποφάσεις της Επιτροπής ή της Συνελεύσεως δύνανται να εκκληθούν παρά του Γραφείου Εποικισμού ενώπιον του αρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικών διά πάσαν τυχόν παράβασιν του νόμου.

12. Η Επιτροπή ως και έκαστον μέλος αυτής υποχρεούται να εκτελή επιμελώς το καθήκόν της, να παρέχη εις το Υπουργείον της Γεωργίας και το Γραφείον Εποικισμού πάσαν αιτουμένην πληροφορίαν, να εκτελή πάσαν διαταγήν αυτών ως και πάσαν έγκυρον απόφασιν των κληρούχων. Υποχρεούται επίσης να μη εκτελή αξιώσιν τινα των κληρούχων θεωρηθείσαν μη νόμιμον ή άκυρον δι' αποφάσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών ή του Υπουργού της Γεωργίας. Υποχρεούται επίσης να αναφέρη περί πάσης τυχόν παρανόμου αποφάσεως των κληρούχων εις το Γραφείον Εποικισμού εντός πέντε ημερών από της λήψεως αυτής και να αναμένη την επί ταύτης απόφασιν του Υπουργού της Γεωργίας πρό πάσης εκτελέσεως. Την αυτήν υποχρέωσιν έχει και ο Πρόεδρος της Επιτροπής δια πάσαν τυχόν παράνομον απόφασιν της Επιτροπής.

13. Η Επιτροπή υποχρεούται να τηρή τα δι' υπουργικής αποφάσεως ορισθησόμενα βιβλία και να υποβάλλη απολογισμόν της διαχειρίσεως εκάστης χρήσεως δύο μήνας το βραδύτερον μετά την λήξιν αυτής.

14. Το Υπουργείον Γεωργίας ενασκεί εποπτείαν και έλεγχον της Επιτροπής διά την τήρησιν των νόμων, την εκτέλεσιν των διαταγών αυτού και την διαχείρισιν αυτής.

15. Το Υπουργείον της Γεωργίας δύναται εν ανάγκη να κατασχή διοικητικώς τα βιβλία και χρήματα και πάντα εν γένει τα ανήκοντα εις την Επιτροπήν είδη και να παραδίδη ταύτα εις τους νομίμους διαδόχους αυτής.

16. Η άνω δικαιοδοσία των γραφείων Εποικισμού και του Υπουργείου της Γεωργίας ως και αι άνω υποχρεώσεις της Επιτροπής ισχύουσι και διά πάσας τας μέχρι τοιάδε προάξεις των δυνάμει του νόμου 2052 ή άλλως συσταθεισών Επιτροπών ή Διοικητικών Συμβουλίων συνεταιρισμών διά την εγκατάστασιν των ακτημόνων.

17. Αι υφιστάμεναι τυχόν προσωρινάι Επιτροπαί του νόμου 2052 διαλυόμεναι άμα τη ισχύϊ του παρόντος νόμου ανασυνιστώνται συμφώνως προς τας άνω διατάξεις.

Καταμέτρησις του κτήματος

Άρθρον 14.

1. Μετά την δημοσίευσιν του Βασ. Διατάγματος, δι' ού κηρύσσεται το κτήμα απαλλοτριωτέον, διατάσσεται

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ καταμέτρησις καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ. Δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ μερικὴ καταμέτρησις τοῦ κτήματος ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν δικαιωμένων κλήρων. Αὐτήκοοι δὲ τοῦ ἰδίου κτήτου δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ὁλικὴν καταμέτρησιν τοῦ κτήματος, ὁπότε ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν προκαταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον ὡς ἐκ τούτου δαπάνης, ἥτις ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183 ὁριζομένης.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἰδιοκτῆται (ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ) τοῦ διανεμητέου κτήματος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁμόρων κτημάτων καὶ ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγροτῶν ὑποχρεοῦνται προσκαλούμενοι νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ἕνα τοὐλάχιστον ὁριοδείκτην εἰς τὸ Συνεργεῖον καταμετρήσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου ἢ ὁ οἰκεῖος ἐλεγκτὴς τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας γνωστοποιεῖ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου προσκαλεῖ αὐθημερὸν τοὺς ἀντικλήτους τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν, ὅπως ὁρίσωσι παρὰ τῷ εἰρημένῳ συνεργείῳ ἢ ἐλεγκτῇ ὁριοδείκτας, ὑποχρεωμένους νὰ παρακολουθῶσιν ἀνελλιπῶς τὸ Συνεργεῖον καταμετρήσεως, χορηγοῦντες ὑπευθύνως πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων πληροφορίαν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχει ὁρισθῇ ἀντίκλητος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ τῆς περιφερείας πὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑποδειχθεὶς ὁριοδείκτης δὲν παρακολουθῇ ἀνελλιπῶς τὸ Συνεργεῖον ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀγνοεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν καταμέτρησιν ὅρια, ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου συντάσσει πρωτόκολλον περὶ τούτου ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐκ τῶν ἐργαζομένων ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Συνεργείου ἐκτελουμένας καταμετρήσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑποβάλλει τοῦτο πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ συνεργείου ἐκ τοῦ κτήματος εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς Περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Συνεργεῖον δύναται νὰ ἀρυσθῇ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Ὁ δὲ ἐνδιαφερόμενος ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τὴν ἀποπερατώσεως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν τοῦ συνεργείου ἐν τῷ κτήματι νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων. Ἡ Τοπογραφικὴ ὑπηρεσία ἅμα τῷ καταρτι-

σμῷ τοῦ διαγράμματος τοῦ κτήματος καλεῖ αὐτὸν διὰ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ὅπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως προκαταβάλῃ παρά τινι ταμείῳ τοῦ κράτους τὴν διὰ τῆς προσκλήσεως ὁριζομένην συνολικὴν δαπάνην τῆς γενησομένης ἐρεύνης εἰς ἣν μετὰ ταῦτα προβαίνει ἡ Τοπογραφικὴ ὑπηρεσία τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐνισταμένου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἀνωτέρω συνολικὴ δαπάνη ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος ἀλλὰ προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταχθέντος ἤδη διαγράμματος.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ὁριοδεικτῶν ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἐν τῷ σχεδιαγραφήματι τὰς ἀμφισβητουμένας ὁριογραμμάς, συντάσσων εἰς διπλοῦν σχετικὸν πρωτόκολλον, ἐφ' οὗ σχεδιάζονται προχείρως αἱ ὡς ἄνω ὁριογραμμαί, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν διαφωνούντων ὁριοδεικτῶν, καὶ ὑποβάλλον τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπήν, τὸ δὲ εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐὰν οἱ διαφωνοῦντες ὁριοδεῖκται ἀρνῶνται νὰ ὑπογράψωσι τὸ ὡς ἄνω πρωτόκολλον ἢ εἶναι ἀγράμματοι, ἀναφέρεται τοῦτο ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε παρακολουθούντων τὰς καταμετρήσεις τοῦ κτήματος. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀμφισβητήσεων ἀποφαίνεται ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος.

3. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐντὸς τοῦ καταμετρουμένου κτήματος ξένων τεμαχίων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ὁριοδείκτην κατόπι προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Συνεργείου, κοινοποιουμένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ τὸν Δήμαρχον τρεῖς ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν, ὅστις ὑποχρεοῦται αὐθημερὸν νὰ θυροκολλήσῃ ταύτην εἰς τὸ κατάστημα τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου συντάσσει ἀποδείξεις εἰς διπλοῦν περὶ τῆς κανονικῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων, ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου αἱ ἑκάστου τῶν ὁριοδεικτῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, καὶ τὴν μὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ὑπογράφοντα ὁριοδείκτην, τὴν δὲ ἑτέραν ὑποβάλλει εἰς τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἰδιοκτῆται ξένων τεμαχίων δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἢ δὲν προσέρχονται αὐτοπροσώπως πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων τῆς ἰδιοκτησίας των, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος ὑποχρεοῦνται νὰ

ὑποδείξωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὁρισθείκτου τὰ ὅρια ταῦτα.

4. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500 εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Συνεργείου, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ εἰς ὃ συμμετέχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐὰν ἐλεγχθῇ ὅτι παρέλειψε τινὰ τινὰ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων διατυπώσεων.

5. Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ὁριζόμενοι ὁρισθείκται πληρώνονται ὑπὸ τῶν ὑποδεικνυόντων αὐτούς.

6. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι ἐκτὸς τῶν μελλόντων ἀπ' ἀρχῆς νὰ καταμετρηθῶσι καὶ διὰ τὰ μὴ καταμετρηθέντα ἤδη ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀγροκτήματα, ὧν διατάσσεται ἡ ἀναμέτρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης 15 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναμετρήσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἀντίκλητον κατὰ ἄρθ. 12. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, προτάσει τοῦ προϊσταμένου τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 15.

Ἡ καταμέτρησις τῆς περιοχῆς τῶν συνοικισμῶν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἢ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἀποτύπωσις τῆς περιοχῆς τῶν νέων συνοικισμῶν, αἱ μελέται ρυμοτομίας, ἐξυγιάνσεων καὶ σχεδίων ἐν γένει τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων ἐντὸς τῶν εἰρημένων συνοικισμῶν καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ μελέτη ἢ κατασκευή, ἀνάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐπίσης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀνάγονται αἱ μελέται καὶ ἐκτελέσεις ἔργων οἰκοδομικῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἀφορώντων πᾶσης φύσεως κτίρια τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ νόμου 2488 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν κτιρίων, ἐφαρμόζονται διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ἐκτελουμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τῶν σχετικῶν μελετῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1467 περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ἐλέγχου μελετῶν τεχνικῶν τινων ἔργων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

Μελέτη τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 16.

1. Κηρυχθέντος ἀπολλοτριωτέου τοῦ κτήματος, ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐν ἀνεπαρκείᾳ χρόνου εἰς ἕτερον γεωπόνον ἡ ἐπιτύπιος αὐτοῦ μελέτη καὶ ἡ ἐξακρίβωσις πάντων τῶν διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀναγκαιούντων στοιχείων καὶ ἡ σύνταξις πίνακος τῶν δικαιωμένων ἀποκαταστάσεως προσώπων προσυπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Δημάρχου (ἢ Προέδρου) καὶ τῆς προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπι γνωμοδοτήσεως μόνον τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, διὰ διαταγῆς του, νὰ ἀποσπάσῃ γεωπόνους ἐξ οἱασδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ τὴν προμελέτην ἢ μελέτην κτημάτων.

Εἰς ἀποφοίτους μέσων γεωπονικῶν σχολῶν ἀνατίθεται ἡ μελέτη κτημάτων μόνον μετ' ἄσκησιν παρ' ἐπιστήμονι γεωπόνῳ.

Ὁ ἰδιοκτήτης εἰδοποιούμενος παρὰ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν μελέτην γεωπόνου ὁρίζει παρ' αὐτῷ ἀντιπρόσωπον, ἡ δὲ προσωρινὴ τῶν χωρικῶν ἐπιτροπὴ ἐν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς παροχὴν τῶν διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ κτήματος χρησίμων στοιχείων. Ἡ εἰδοποίησις γίνεται ἐγγράφως, κοινοποιουμένη διοικητικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ ἀντιπρόσωποι δέον νὰ ὑποβάλλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν ἐγγράφως, εἰς τὸν γεωπόνον τὰ παρ' αὐτοῦ ζητούμενα στοιχεῖα καὶ νὰ χορηγῶσι τὰς ἀναγκαιούσας πληροφορίας, τῆς διαδικασίας, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, προβαινούσης ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν παρὰ τοῦ γεωπόνου κατ' ἄλλον τρόπον συλλεχθέντων στοιχείων.

3. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιτοπίου μελέτης ὁ γεωπόνος συντάσσει ἔκθεσιν περιλαμβάνουσι κυρίως:

α') Τοὺς γενικοὺς γεωργοοικονομικοὺς ὅρους τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κτῆμα—ὅροι συγκοινωνίας, ἀσφαλείας κλίματος, ὑδρογραφίας, χωρογραφίας, ὑγιεινῆς, ἀγροτικῆς πίστεως, πυκνότητος πληθυσμοῦ, παραγωγῆς, ἐκμεταλλεύσεως κλπ.

β') Τὸ ἱστορικὸν τοῦ κτήματος καὶ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ δικαιοπραξιῶν, ἰδίᾳ δὲ πωλήσεων, τῶν ὅρων παραγωγῆς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ τὴν ὑφισταμένην ἐπ' αὐτοῦ ἰδιοκτησίαν καὶ καλλιεργητῶν σχέσιν, ὑπολογισμὸν μέσης ἀκαθαρίστου καὶ καθαρᾶς προσόδου, ὡς καὶ τοῦ ἐτησίου

καθαροῦ ἐνοικίου τοῦ κτήματος, καὶ ἐν γένει τὴν συνολικὴν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέραν ἐξεύρεσιν παντὸς στοιχείου χρησίμου διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ, καί,

γ'.) Πίνακα τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως ἐμφαίνοντα τὴν ἀστικὴν κατάστασιν αὐτῶν (ἔγγαμος, ἄγαμος, κλπ.) τόπον ἐγκαταστάσεως τοῦ ἰδίου καὶ τῆς οἰκογενείας του, τόπον τῆς προσωρινῆς διαμονῆς του, τὴν πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα σχέσιν του κατὰ τὰς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 5, τὴν τυχὸν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, τοῦ πατρός του ἢ τῆς γυναικός του, τὰ καλλιεργητικὰ αὐτοῦ ἐφόδια, ὑπολογισμὸν τῆς ἀναγκαιούσης δι' ἕκαστον κλῆρον ἐκτάσεως, τῆς ἐκτάσεως τῶν κοινῶν κλήρων καὶ τῆς παραμενούσης τυχὸν ὡς ἀναπαλλοτριώτου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὑποδεικνύων συγχρόνως εἰς ποῖον σημεῖον τοῦ κτήματος δέον ν' ἀφεθῇ αὕτη λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀποκαθισταμένων καλλιεργητῶν καὶ ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως αὐτοκαλλιεργείας τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Αἱ αἰτήσεις τῶν τυχὸν παραλειφθέντων εἰς τοὺς πίνακας δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι πέρατος τῆς μελέτης εἰς τὸν γεωπόνον.

4) Ἡ ἔκθεσις ἀνακοινοῦται ἐν ἀντιγράφῳ παρὰ τοῦ γεωπόνου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἀντίκλητον τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς, ὧν αἱ παρατηρήσεις ὑποβάλλονται ἐντὸς ὀκτὼ τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

5) Συγχρόνως ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως τοιχοκολλᾶται ἔξωθι τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου. Ἐντὸς δὲ ὀκτὼ ἡμερῶν δικαιοῦται οἱοσδήποτε νὰ ὑποβάλῃ ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀντιρρήσεις του ἐγγράφως εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ.

6) Πάντα τὰ σημεῖα, ἐφ' ὧν ἤθελεν ἐπέλθει μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῆς προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς συμφωνία βεβαιουμένη ἐν πράξει ὑπογεγραμμένῃ παρὰ τοῦ γεωπόνου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων, θεωροῦνται ἀνεπίδεκτα ἀμφισβητήσεως, μὴ ἐπιτρεπομένης περαιτέρω ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως ἐνώπιον τῆς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένης ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτροπῆς.

7) Εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν μελέτην γεωπόνον καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχ. 200 δι' ἕκαστον μελετώμενον τῆμα.

8) Δὲν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὴν ἔρευναν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ παραλείψας

τὸν διορισμὸν ἀντιπροσώπου παρὰ τῷ γεωπόνῳ ἢ μὴ ὑποβαλὼν ἀκριβῶς καθωρισμένην καὶ ἠτιολογημένην περὶ τούτου αἴτησιν κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατηρήσεων.

9) Ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ περιλάβῃ ὡς δικαιούμενα ἀποκαταστάσεως πρόσωπα μὴ ὑποβαλόντα ἐμπροθέσμως τὴν περὶ ἐγγραφῆς αἴτησιν ὅταν ἡ παράλειψις αὕτη ὀφείλεται εἰς λόγους πλήρως ἀποδεδειγμένης ἀδυναμίας.

Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, τριμελὴς Ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὡς Προέδρου αὐτῆς, ἑνὸς Πρωτοδίκου καὶ ἑνὸς δημοσίου γεωπόνου ἀποφοίτου ἀνωτέρας γεωπονικῆς Σχολῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως καὶ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως περὶ τῶν δικαιουμένων εἰς ἐγκατάστασιν κληρούχων τῶν ἐχόντων πλήρη ἢ ἐλλιπῆ τὰ γεωργικά των ἐφόδια πρὸς καλλιέργειαν τῶν παραχωρηζησομένων εἰς αὐτοὺς ἐκτάσεων, τῶν ὁριστικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρεμενουσῶν τοιούτων ὡς καὶ ἐκείνων αἵτινες παραμένουσαι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παραχωρηθήσονται εἰς τοὺς συμπληροῦντας τυχὸν τὰ ἐφόδιά των κληρούχους, καθορίζουσα συγχρόνως ἐπὶ τοῦ προχείρου ἢ ὁριστικοῦ σχεδιαγράμματος κατὰ προσέγγισιν καὶ τὴν τοποθεσίαν αὐτῶν, καὶ τέλος ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ζητήματος συναφοῦς πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπὶ θεμάτων ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως, αἱ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν κατὰ ἀναμφισβήτητον παράβασιν ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ παραπέμψῃ τὰ θέματα ταῦτα εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπανεκδίκασιν συμφώνως τῷ νόμῳ.

Πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ ὑπ' αὐτῆς συλλεγόμενα στοιχεῖα ὡς καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινόμενα. Ἐπίσης συλλέγει καὶ πάντα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν μέσα εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπι προτάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὁρίζονται οἱ μετέχοντες

τῆς Ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ οἱ ἐν περιπτώσει κωλύματος τυχὸν ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

3. Οἱ μετέχοντες τῆς Ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ ἀσχολοῦνται κυρίως διαρκούσης τῆς ἀποσπάσεώς των εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, ἀδυνατοῦντος δὲ τυχὸν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν νὰ συμμετάσχῃ ἐπὶ μακρὸν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του τούτων, ἀναπληροῦται οὗτος παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ παρ' ἑνὸς τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν του, ὥστις ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληροῦται προσκαίρως κατὰ τὴν κεκανονισμένην σειράν.

4. Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ σύστασις πλειόνων ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ὧν ἡ ἕδρα δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ.

5. Διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων των ἔχουσι δικαίωμα ὅ τε ἰδιοκτήτης καὶ τὸ Δημόσιον μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρικῶν νὰ παρίστανται ἐνώπιον τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ἐφετείου, τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων ὁριζομένων παρ' αὐτῶν. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρικῶν διορίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκλεγόμενος μεταξὺ τριῶν προτεινομένων ὑπὸ τῆς πρόσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

6. Διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἡ Ἐπαρχία Φαρσάλων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Βόλου.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως συνεδριάζει νομίμως παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν ψηφοφορίᾳ γενομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας διατυποῦται ἐγγράφως ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Χρέη γραμματέως ἐκπληροῖ δικαστικὸς ἢ γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐποικισμοῦ ὁριζόμενος παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίου Γραφείου δύναται δὲ νὰ παρίστανται ἐνώπιον αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου ὁ συντάξας τὴν ἔκθεσιν γεωπόνος ἢ ἄλλος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁριζόμενος δημόσιος γεωπόνος.

3. Εἰς ἑκάστων τῶν μελῶν τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ δι' ἕκαστον ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα, εἰς μὲν τὸν Πρόεδρον δραχ. 120, εἰς ἕκαστον δὲ τῶν λοιπῶν μελῶν δραχ. 100 καὶ εἰς τὸν γραμματέα δραχ. 50.

Ἀποφάσεις Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 19.

1) Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συλλεγέντων καὶ ὑπ' ὄψιν αὐτῆς ὑποβλεβλημένων στοιχείων, δύναται δέ, ἂν κρίνῃ τοῦτο ἐπάναγκες, νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἔρευναν μόνον ἐφ' ὧν σημείων ὑποβληθείσης ἐμπροθέσμως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 4, 8 καὶ 9 αἰτήσεως ὁ γεωπόνος παρέλειψε τὴν ἐξακρίβωσιν αὐτῶν.

2) Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ κατὰ τὴν Πολ. Δικονομίαν δικαιώματα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

3) Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἐπαρκῶς ἠτιολογημένης βραδύτητος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὑπαίτιον ταύτης δημόσιον ὑπάλληλον, ἐξαιρέσει τοῦ προέδρου καὶ τοῦ πρωτοδίκου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πειθαρχικὴ ποινὴ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ, ἢ προσωρινὴς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, προκαλουμένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ, δι' ἑτέρου προσώπου ὁριζομένου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 17. Ἐπὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Πρωτοδίκου διὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

4) Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποστέλλει ταύτην ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ.

5) Ἐν ᾗ περιπτώσει ἐν ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι δὲν εἶναι δυνατὸν λόγῳ ἀνεπαρκείας γαιῶν νὰ ἐγκατασταθῶσι πάντες οἱ δικαιούμενοι ἐπιτρέπεται ἡ συνεκδίκασις κτημάτων, ἀμέσως γειτονικῶν, ἐχόντων πλεόνασμα γαιῶν καὶ ἡ προσθήκη τῶν ἐκτάσεων τούτων εἰς ὃ κτῆμα δὲν ἔχει ἐπάρκειαν τοιούτων. Τὴν συνεκδίκασιν τούτων διατάσσει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Ἐὰν δὲ τὰ κτήματα ταῦτα κεῖνται εἰς διαφόρους περιφερείας ἁρμοδία διὰ τὴν ἐκδίκασιν εἶναι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτῆμα, εἰς ὃ θὰ προσαρτηθῇ ἡ ἄνω ἔκτασις.

Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκδίκασιν ἑνὸς τῶν κτημάτων ἕνεκα ἐλλείψεως στοιχείων, ἤτοι ἐφ' ὅσον προηγεῖται ἡ ἐκδίκασις κτήματος μὴ

ἔχοντος ἐπάρκειαν γαιῶν, παραχωρεῖται εἰς τοὺς κληρούχους ἐκ τούτου ἠλαττωμένος κλῆρος ἐπὶ σκοπῷ συμπληρώσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν γειτονικῶν. Ἐὰν δὲ προηγῆται ἡ ἐκδίκασις τῶν τελευταίων τούτων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως προβαίνει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δικαιουμένων ἐν αὐτοῖς κληρούχων, τὸ δὲ ἐναπομένων τμῆμα τοῦ κτήματος ὁρίζει ὡς παραμένον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῶν μὴ ἐχόντων ἐπάρκειαν γαιῶν κτημάτων, εἰς ἃ θέλουσι προστεθῇ τμήματα ἐκ τούτου.

Τὸ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν πάντων τῶν κτημάτων ἀπομένον τμῆμα τοῦ κτήματος ἶναι ἐφεξῆς ἀναπαλλοτρίωτον.

Ἐπιτροπὴ διαχωρισμοῦ.

Ἄρθρον 20.

1) Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιτροπὴ διαχωρισμοῦ, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἑτέρου γεωπόνου ὑπὸ τούτου ὁριζομένου καὶ τοπογράφου μηχανικοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου, καθορίζει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τὴν ἀπαλλοτριωμένην, τμ. ἕκτασιν ἥτις μέλλει ν'ἀπαλλοτριωθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν εἰς τὸ μέλλον ἀποκτώντων τὰ ἐφόδια καὶ δικαιωθέντων κλήρου, ὡς καὶ τὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὡς ἀναπαλλοτρίωτον παραμένουσαν τοιαύτην, ὁροσημαίνουσα τὰ διαχωριζόντα μεταξύ των τὰς ὡς ἄνω ἐκτάσεις ὅρια καὶ συντάσσουσα τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον. Ἐπὶ τῶν τυχὸν ἀντιρρήσεων κατὰ τὸν διαχωρισμὸν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφαίνεται τελεσιδίκως ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσφυγῆς εἰς αὐτὴν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως ἐφ' ὅσον ἡ προσφυγὴ ἐγένετο ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω πρωτοκόλλου. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἡ ἐπιτροπὴ διαχωρισμοῦ, μεταβαίνουσα ἐν ἀνάγκῃ ἐκ νέου ἐπὶ τόπου, συντάσσει τὸ ὁριστικὸν πρωτόκολλον καὶ καθορίζει ἐπὶ τόπου καὶ ἐπὶ τοῦ διαγράμματος σαφῶς τὰς γραμμὰς τοῦ διαχωρισμοῦ.

Ὁριστικὴ ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 21.

1) Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὁ προϊστάμενος ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, μεταβαίνων ἐπὶ τόπου καλεῖ τοὺς δικαιωθέντας ἀπακαταστάσεως κληρούχους, ὁ ὡς δηλώσωσιν ἐνυπογράφως ὅτι δέχονται τὴν παραχώρησιν τῶν εἰς

αὐτοὺς ἐπιδικασθέντων κλήρων. Δι' ἕκαστον ἀγράμματον ὑπογράφουσι δύο ἐγγράμματοι, βεβαιοῦντος τοῦτο καὶ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ. Οἱ ἀπόντες τούτων ὑποβάλλουσι τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ἐντὸς τοῦ πολὺ ἑνὸς μηνός, οἱ δ' ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἄλλως ἀποκλείονται παντὸς δικαιώματος κλήρου. Ἡ δήλωσις αὕτη ἐπέχει θέσιν συμβάσεως καὶ ὑποχρεώνει τοὺς δηλοῦντας εἰς ἀποδοχὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ὑποχρεώσεων.

Παραίτησις τοῦ κληρούχου ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος, ἐπιδιδομένης ἐγγράφου δηλώσεως περὶ ταύτης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸ οἰκεῖον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἐγγράψῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἀκτήμονας ἀλλεργητὰς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ θρον. 5.

Ἡ παραίτησις δύναται νὰ εἶναι ἐπὶ ὅλου ἢ μέρους τοῦ κλήρου.

2) Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως οἱ δηλώσαντες ὅτι ἀποδέχονται τὸν κλῆρόν των, πλὴν τῶν δικαιωθέντων ἐπαγγελματικοῦ τούτου ἢ κλήρου συντηρήσεως καὶ τῶν μὴ ἐχόντων πλήρη τὰ ἐφόδια προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ προσέρχονται καὶ ἐκλέγουσι πενταμελῆ ὁριστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὰς κατηγορίας Α καὶ Β τοῦ ἄρθρου 5 ὡς καὶ δύο ἀναπληρωματικὰ αὐτῆς μέλη κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 12 διαδικασίαν ἐκ τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Ἡ θητεία τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι μονετὴς δυναμένη νὰ παραταθῇ ἢ ἐπιβραχυνθῇ μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας τοιαύτης. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας των νὰ ἐπανεκλεγῶσιν.

3) Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριστικαὶ ἐπιτροπαὶ διαχειρίζονται τοὺς κοινοὺς κλήρους καὶ ἐνεργοῦσι διαφόρους ἐργασίας ἀνατεθειμένας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

4) Ἐὰν ἕνεκα παύσεως ἢ ἐξ ἄλλων λόγων καθίσταται ἀδύνατος ἡ συγκρότησις τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος Συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως, τὰ ἔργα αὐτῶν ἐκτελεῖ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προϊ-

σταμένου τοῦ Γραφείου, ἀκούων καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 περὶ προσωρινῶν ἐπιτροπῶν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς ὁριστικὰς ἐπιτροπὰς καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν κατὰ νόμους 1072 καὶ 2052 συσταθέντων συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως.

6) Οἱ δυνάμει τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 ὁριστάμενοι Συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως, οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μὴ ἔχοντες εἰσέτι καταβάλει ἐξ ὁλοκλήρου τὰ δυνάμει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ὁρισθέντα ποσά, διαλύονται ὑποχρεωτικῶς, ἐκλεγομένης συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας διατάξεις ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐκ τούτων καταβαλόντες ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἄνω ποσὰ δύνανται νὰ διαλύσωσι τὸν Συνεταιρισμὸν ἐφόσον ζητήσωσι τοῦτο τὰ 3/5 τῶν μελῶν του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως. Ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς πράξεως συνερχόμενοι οἱ κατὰ τὰ ἄνω δικαιούμενοι ἐκλέγουν, τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριστικὴν ἐπιτροπήν, ἣν δύνανται βραδύτερον ν' ἀντικαταστήσωσι δι' ἄλλης ἐκλεγομένης συνῳδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν τοῦτο ἤθελε ζητήσει καὶ δι' αἰτήσεως των τὸ 1/4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τούτων. Ἀντίγραφον δὲ τῆς πράξεως ἐκλογῆς διαβιβάζεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

7) Εἰς τοὺς τυχὸν μὴ διαλυομένους Συνεταιρισμοὺς τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 καταργεῖται ἡ ἀπεριόριστος καὶ ἀλληλέγγυος εὐθύνη. Ἕκαστος κληροῦχος εἶναι ὁ ἰδιος ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταλογισθησομένην αὐτῷ ἀξίαν τοῦ κλήρου καὶ τῶν κοινῶν ἢ συνεταιρικῶν τοιούτων. Ὁ καταλογισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλεται δὲ μετὰ συζήτησιν ἐν Γενικῇ Συνελεύσει πρὸς ἔγκρισιν τῷ Ὑπουργῷ τῆς Γεωργίας καὶ ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἔγκρισιν ταύτην.

8) Αἱ ὁφειλόμεναι ἤδη ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας αἱ βαρύνουσαι τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 καταβαλλόμεναι παρ' αὐτοῦ καταλογίζονται εἰς βάρος ἑκάστου κληροῦχου.

Ἐκτίμησις

Ἄρθρον 22.

1) Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ) ἢ ἄλλο ἐπὶ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαίωμα ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματός των προσδιορίζε-

ται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως (λ. χ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοικίου τοῦ κτήματος ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων κτημάτων, παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους καθαρὰ πρόσοδος, ἐνεργηθεῖσα ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν, συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων νομίμως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία κ.λ.π.).

Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου, ἐξευρισκομένης κατ' ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ ἐν τῷ κτήματι γενόμεναι μετὰ τὸ ἔτος 1914 ὠφέλιμοι δαπάναι πρὸς κατασκευὴν μονίμων ἐν αὐτῷ ἔργων.

Ἐν ᾗ περιπτώσει αὗται κατεβλήθησαν ὑπὸ τρίτων, καταπίθενται ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος καὶ πληρώνονται εἰς τοῦτον προνομιακῶς ἐφόσον ἔχει δικαίωμα.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ἡ τυχὸν ἐπελθοῦσα ἕνεκα τῆς συνδρομῆς ἀσυνήθων περιστάσεων παροδικὴ ὑπερτίμησις ἢ ὑποτίμησις τοῦ ἀκινήτου.

Εἰς τὸν κανόνα τοῦτον περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου προελθοῦσα ὑπερτίμησις, ὁριζομένης τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας μετὰ προσαυξήσεως ἀνερχομένης ἀπὸ 20—40 ο/ο. Προπολεμικὴ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρις τέλους τοῦ ἔτους 1914 πενταετίας.

2) Ἡ παρεχομένη προσαύξησις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλει κατὰ κτῆμα, ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἑκάστου κτήματος μέχρι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτου ὁρίου, ὅπερ παρέχεται εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἄκρως εὐμενεῖς συνθήκας. Ἡ μείζων ἀξία ἣν προσεπόρισαν εἰς τὸ κτῆμα οἱ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προελθόντες ἐπωφελέστεροι ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ. χ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κ.λ.π., δέον νὰ προσμετρηθῇ εἰς μερικὸν τῆς προσαυξήσεως συμψηφισμόν.

3) Εἰς τὰ τμήματα τῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων, τὰ ὁποῖα παρέμειναν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, αἱ μαρτιτικαὶ σχέσεις καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐπομένης γεωργικῆς περιόδου, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἐπραγματοποιήθη ἡ παράδοσις τῆς νομῆς τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος εἰς τοὺς κληροῦχους.

Αποφάσεις Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ πρόεδρος ὀφείλει, ἄνευ περαιτέρω διαδικασίας νὰ εἰσαγάγῃ, ἔστω καὶ ἐν εἰδικῇ ἐκτάκτῳ συνεδριάσει, τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 συλλεγέντων στοιχείων νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἰδίαν κρίσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζομένους γενικοὺς κανόνας, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ παραμένουσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὁριστικῶς ἔκτασις, ὡς καὶ ἡ παραμένουσα εἰς αὐτὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχὸν εἰς τὸ μέλλον ἀποκτώντων ἢ συμπληρούντων τὰ ἐφόδια τῶν δικαιωθέντων κλήρου, διὰ τὴν ὁποίαν καθορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἰδικῶς ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου, κοινοποιουμένης ἐντὸς τριημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου γραμματέως πρωτοδικῶν πρὸς τοὺς ἀντικλήτους τῶν διαδίκων, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως ταύτης ἀπευθυνομένη ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου.

Τὴν ἔφεσιν ἐγείρει, πλὴν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κληρούχων, καὶ πᾶς κεκτημένος ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐμπράγματον δικαίωμα ὡς καὶ ὁ ἔχων ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένην ὑποθήκην ἢ προσημείωσιν ἢ κατασχὼν δανειστής. Ἡ ἔφεσις ἐγγράφεται εἰς τὸ πινάκιον τῶν ἐφέσεων καὶ συζητεῖται μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ὑποθέσεως ὑποχρεωτικῶς τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Ἐφετείου, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀναβολῆς κατὰ τῆς τυχὸν ἐκδοθείσης ἐρήμην ἀποφάσεως.

Ἡ μὴ ἐκληθεῖσα ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικείου θεωρεῖται ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος καὶ ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὁριζομένης ἀποζημιώσεως.

3. Τὸ Ἐφετεῖον ἀποφαίνεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως μόνον περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον.

4. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταστᾶσα τελεσίδικος τοῦ Ἐφετείου ἀπόφασις ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὁριζομένης ἀποζημιώσεως.

5. Ἡ μεταγραφὴ κτημάτων ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052 καὶ μὴ εἰσέτι μεταγραφέντων γίνεται μετὰ τὴν ὁριστικὴν καὶ τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου ἥτις λαμβάνεται πάντως κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Οἱ ἰδιοκτῆται τοιούτων κτημάτων λαμβάνουσι μέχρι τῆς μεταγραφῆς τὸ ἐν ἄρθρῳ 30 μίσθωμα, ἐὰν δὲν ἐγένετο ἡ κατάθεσις τῆς ἀποζημιώσεως.

6. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052, ἐφ' ὅσον δὲν ἠκολουθήθη ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, δύναται ν' ἀσκηθῇ τοιαύτη ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρ. 45 παρ. 3.

Καταβολὴ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ ὁριζομένη ἀποζημίωσις διὰ τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου κατατίθεται μετὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς καὶ ἐντολῇ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Θησαυροῦ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς μετρητὰ κατὰ τὸ 1)4 καὶ εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὰ λοιπὰ 3)4, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἥμισυ εἰς ὁμολογίας ὀνομαστικάς, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ εἰς ἀνωνύμους τοιαύτας, εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁρισθησόμενα.

2. Ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον παραχωρουμένην πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἀποκτώντων ἢ συμπληρούντων τὰ ἐφόδια τῶν δικαιωθέντων κλήρου ἔκτασιν καταβάλλεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ τὴν παραχώρησιν αὐτῶν γενησομένην διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 παραγ. 3 τοῦ παρόντος διατασσόμενα.

3. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δύνανται νὰ καταθέτωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς δημοτικόν, ἢ εἰς ταμεῖον ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπένδυσις χρημάτων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, καὶ

α') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας

νόμου, πρόκειται ἢ νὰ καταστῶσι παραγωγὰ χρήματα περιουσίας διατελούσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ νὰ κατατεθῶσι ταῦτα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν.

β') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

γ') Ὅσάκις κηδεμὼν ἐκκειμένης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖράς του μετρητὰ χρήματα.

δ') Ὅσάκις ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι ὀφείλουν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπράξεών των.

5. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

α') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν, ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας.

β') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρούρ) ἐπὶ δημοσίας γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

6. Τὰ τοκομερίδια τῶν ἄνω ὁμολογιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς οἱανδήποτε κατάσχεσιν.

7. Οἱ ἰδιοκτῆται κτημάτων ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἤδη ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἔχουσι λάβει ἤδη ὁμολογίας τοῦ Κράτους, δύνανται, ἂν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δηλώσωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὅτι συναινῶσι, ν' ἀνταλλάξωσι ταύτας μὲ τοιαύτας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συνῳδὰ πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις.

Ἄρθρον 25.

1. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὴν μεταγραφὴν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους ἡ κυριότης μεταβαίνει ἐλευθέρα παντὸς βάρους εἰς τὸ Δημόσιον. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου στηριζομένη ἐφ' οἱουδήποτε δικαιώματος προσωπικοῦ ἢ ἐμπραγμάτου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν διαδικασίας, ἐφ' ὃν στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀποσβέννυται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἀποζημιώσεως ἢ κατὰ τοῦ προσώπου εἰς ὃ κατεβλήθη αὕτη, δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

2. Ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ἢ ἅμα ὡς καταστῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος, ὁ γραμματεὺς τοῦ

Ἐφετείου ἢ Πρωτοδικείου δέον ἐντὸς 8 ἡμερῶν ν' ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περίληψιν, περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν προσωνυμίαν τοῦ κτήματος, τὴν τοποθεσίαν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως. Ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης δικαιοῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ οἱ κατασχόντες δανεισταὶ δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος.

Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται περὶ πάσης ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος, προκειμένου δὲ περὶ μεσηγγυημένων ἢ ἐγκαταλελειμένων κτημάτων, ἢ κτημάτων περὶ ὧν προβλέπει τὸ κεφάλαιον Θ' τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 ἢ ἐν ᾗ περιπτώσει θίγονται δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ὁπωσδήποτε, δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου Κτημάτων καὶ Επικισμοῦ.

Μέχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἄνω προθεσμίας ἐκδίδει ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπόφασιν, ἐν ᾗ καθορίζει τὸ ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος καταβλητέον ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσόν, διατάσσει δὲ τὴν μὴ ἀπόδοσιν εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπολοίπου μέχρις ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὡρισταμένων διαφορῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων. Τὸ καταβλητέον οὕτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσὸν ὁρίζεται κατ' ἀναλογίαν 1)4 εἰς μετρητὰ καὶ 3)4 εἰς ὁμολογίας, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ εἰς ὀνομαστικάς, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ εἰς ἀνωνύμους. Αἱ ἀπαιτήσεις δανειστῶν, ἐνυπόθηκοι ἢ μή, καταβάλλονται ἐπίσης κατὰ τὴν ἄνω ἀναλογίαν εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας.

4. Αἴτησει τοῦ ἰδιοκτήτου μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ καταβολὴ τῶν τριῶν τετάρτων τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως καὶ ἡ μεταγραφὴ τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους. Ἡ διαδικασία τῶν προηγουμένων ἐφαρίων ἐφαρμόζεται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Παραχώρησις δημοσίων κτημάτων πρὸς ἰδιοκτήτας ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων

Ἄρθρον 26.

1. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους

ἀγροκτήματος ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν πρόσωπον δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ζητήσῃ τὴν παραχώρησιν ἀντὶ ὁμολογιῶν ἢ μετρητῶν ἴσης κατ' ἀξίαν ἐκτάσεως δημοσίων γαιῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις τοῦ ἰδιοκτήτου δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

2. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρητέαι ἐκτάσεις ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ εἰ δυνατὸν ἐπὶ κτημάτων ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως σχετικῆς προσκλήσεως ὀφείλει οὗτος νὰ δηλώσῃ ἂν ἀποδέχεται τὴν ἐν τῷ ὁρισθέντι κτήματι παραχώρησιν γαιῶν.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παραλείψῃ τὴν δήλωσιν ἢ δηλώσῃ ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν παραχώρησιν ἡ αἴτησις αὐτοῦ ἀτονεῖ. Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλως τε περιπτώσει δικαιοῦται ὁ ἰδιοκτήτης εἰς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δυνάμει τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Πᾶσα κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχώρησις γαιῶν γίνεται ὑπὸ ὅρον ἐγκαταστάσεως αὐτοκαλλιεργείας ἐντὸς τριετίας καὶ μὴ παραλείψεως αὐτῆς ἐπὶ τριετίαν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως παντὸς δικαιώματος ἐπὶ μὴ ἐκπληρώσει τοῦ ὅρου.

Ἄρθρον 27.

Κτήματα Δημόσια

1. Ἡ παραχώρησις κτημάτων ἀνηκόντων ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, γνωματευούσης καὶ περὶ τοῦ τιμήματος διαδικασίαν, ἀποφαίνεται δὲ ὁριστικῶς περὶ τούτου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὅπερ συγκεντρώνει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα στοιχεῖα.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας (Ἰμλάκια) ὁρίζεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ διὰ δημοπρασίας βεβαιωθέντος μέσου ἐτησίου καθαροῦ ἐνοικίου τῆς μέχρι τέλους 1915 τριετίας.

3. Μὴ ἐνεργηθείσης τυχὸν δημοπρασίας κατά τι τῶν ἐτῶν τῆς ἄνω τριετίας τὸ μέσον καθαρὸν ἐτήσιον ἐνοίκιον ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη ἐνοικιάσεων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 28.

Ἀπαλλοτριώσεις Ἀττικῆς

1. Εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς ἀπαλλοτριωθέντα ἤδη ἢ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα δύνανται αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεως νὰ τροποποιηθῶσι μόνον κατὰ τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κλήρου, ἥτις δύναται νὰ ὁρισθῇ διάφορος δι' ἕκαστον κληροῦχον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ σχετικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἢ ἐπιτροπῆς τῶν κληροῦχων λαμβανομένην κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν 3/5 τῶν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ συνεταιρισμοῦ φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τῶν 3/5 τῶν μελῶν αὐτοῦ λαμβάνεται μετὰ πρόσκλησιν τῶν κατοίκων παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ κοινοποιουμένην εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τοῦ χωρίου ἓξ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήψεως τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Συνελεύσεως, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱοσδήποτε δύναται νὰ προσαγάγῃ καὶ ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις καὶ ἀναφέρει λεπτομερῶς τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν, τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν, τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἑκάστου ὡς καὶ τὴν τυχὸν γεωκτησίαν του. Ἐπίσης δὲ τὴν ἔκτασιν, ἥτις ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς Συνελεύσεως αὐτῶν νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἕκαστον.

Πάντως ἀποκλείονται τῆς παραχωρήσεως οἱασδήποτε ἐκτάσεως οἱ ἔχοντες ἰδιοκτησίαν μεγαλειτέραν τῶν 160 στρεμμάτων ἀσκεποῦς γῆς ἢ 40 στρεμμάτων ἀμπέλων ἢ κήπων ἢ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἐξ ἑκατέρων τούτων, ὑπολογιζομένου ὅτι 1 στρέμμα ἀμπέλων ἢ κήπων ἀναλογεῖ πρὸς 4 στρέμματα ἀγρῶν.

Ἐπίσης ἀποκλείονται οἱ ἔχοντες ἰδιοκτησίαν ἀνωτέραν τῶν 400 ἐλαιοδένδρων ἢ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἀγρῶν ἢ ἀμπέλων, ὑπολογιζομένου ὅτι 10 ἐλαιόδενδρα ἀναλογοῦν πρὸς 1 στρέμμα ἀμπέλου ἢ 4 στρεμμ. ἀγρῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμπέλους λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον ἡ ἰδιοκτησία ἀλλὰ καὶ τὰ ἐμφυτευτικὰ δικαιώματα. Ἐπίσης ἀποκλείεται πᾶς μὴ ἔχων γεωργικὸν ἐπάγγελμα, ἢ μὴ ἐξασκήσας τὸ ἐπάγγελμα οὐδόλως κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας δεκαετίας ὡς καὶ ὁ ἔχων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 18 ἐτῶν συμπεπληρωμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐπίσης οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 νόμου τούτου μὴ δικαιούμενοι.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δικαιοῦται νὰ μεταρρυθμίσῃ

τὴν ἄνω γνωμοδότησιν τοῦ συν)σμοῦ ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ ἀνακληθῇ διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήματα Μαϊμοῦλι, Φανάρ-Μαγούλα, Παλαμᾶ, Κοτσερί, Παληοχῶρι καὶ Μεσδάνι.

3. Τὰ δημόσια καὶ μοναστηριακὰ κτήματα τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀπαλλοτριοῦνται ὁλοκληρωτικῶς μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐλαιοδένδρων. Τὰ ὑπὸ καλλιεργητῶν ἢ ἐμφυτευτῶν ἀνεγερθέντα ἐν αὐτοῖς κτίρια (παπητήρια κ.τ.λ.) ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ταῦτα καὶ παραχωροῦνται μετὰ τῆς ἐφ' ὧν ἐπίκεινται ἐκτάσεως εἰς τοὺς ἔχοντας ἤδη δικαίωμα χρήσεως αὐτῶν.

Κατόπιν προμελέτης τοῦ κτήματος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ὁρίζει τὰς ἐκτάσεις, αἵτινες θὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιωθησομένους κλήρου.

Οἱ εἰς τὸν αὐτὸν συνοικισμὸν ἀνήκοντες δικαιοῦχοι ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων ἐκλέγουσι τὴν κατὰ ἐν ἄρθρῳ 13 προσωρινὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις καταρτίζει πίνακα τῶν ἀποκατασταθησομένων εἰς τὰ ὁρισθέντα τμήματα κληρούχων ὡς καὶ τὴν παραχωρητέαν εἰς ἕκαστον κληροῦχον ἔκτασιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῆς ἀξίας ἑκάστου τμήματος, λαμβάνουσα δὲ ὑπ' ὄψιν τοὺς ὡς ἄνω καταρτισθέντας πίνακας κληρούχων, ὡς καὶ τὸν γενόμενον ἐπ' αὐτῶν ἔλεγχον τοῦ γεωπόνου καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν τυχὸν παραλειφθέντων ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νόμου κληρούχων, ἐγγράφει τοὺς κληροῦχους ἑκάστου τμήματος μὴ περιοριζομένη ἐκ τῶν περὶ ὁμοιομορφίας καὶ ἐκτάσεως τοῦ κλήρου διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν περὶ γεωργικῶν ἐφοδίων προσόντων δυναμένη νὰ ἐγγράψῃ πάντα αἰτοῦντα περίοικον ἀκτήμονα καλλιεργητὴν δι' ὑπὸ τῆς ἰδίας καθοριζομένην ἔκτασιν κλήρου, τηροῦσα τὴν κατὰ τὴ ἄρθρον 5 σειρὰν προτιμήσεως ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας γαιῶν.

Πάντως τηροῦνται τὸ 2 καὶ 3 ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ἡ ἀφορῶσα τοὺς ἐγγραπτέους κληρούχους καὶ τὴν εἰς ἕκαστον

παραχωρηθησομένην ἔκτασιν κυροῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ὁριστικῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ οἱουδήποτε ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς τὸ οἰκεῖον Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ.

Ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ταύτης ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δυνάμενος νὰ μεταρρυθμίσῃ καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὁριστικὴ κυρουμένη διὰ Β. Διατάγματος ὅπερ ἀπαιτεῖται καὶ ἐὰν εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργας δὲν ὑπεβλήθη ἐγκαίρως ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσφυγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ρύθμισις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 29.

Δὲν θίγονται διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ὁδικαὶ καὶ ὑδατικαὶ σχέσεις τοῦ κτήματος· δύναται οὐχ ἧττον ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς διαρρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει δουλειῶν μὴ παραλήπτουσαν δικαιώματα τρίτων, ἐφ' ὅσον καθίσταται αὕτη ἀναγκαία ἢ ἐπωφελὴς ἕνεκα τῆς κατανομῆς τοῦ κτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Μεταβίβασις τῆς νομῆς τοῦ κτήματος. Ἐπιτροπὴ διανομῆς. Προσωρινὴ διανομή.

Ἄρθρον 30.

1. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὸν διαχωρισμὸν ἡ νομὴ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὡς μίσθωμα τόκον 6 ο)ο ἐτησίως ἐπὶ τῆς ἐπιδικασθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἀποζημιώσεως μέχρι τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους, ἐνεργουμένης μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τῆς τοιαύτης τοῦ Ἐφετείου.

2. Διὰ πράξεως τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἡ νομὴ τῶν μὲν ἐσπαρμένων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος ἀγρῶν

παραχωρεῖται εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, τῶν δὲ βοσκησίμων ἐκτάσεων ἅμα τῇ λήξει τῆς ἑξαμήνου κτηνοτροφικῆς περιόδου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐξεδικάσθη τὸ κτῆμα. Αἱ μὴ ἐκμεμισθωμέναι εἰς τρίτους βοσκαί, αἱ ἐν ἀγραναπαύσει γαῖαι καὶ αἱ ὠργωμέναι ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν ἐκτάσεις παραχωροῦνται ἀμέσως μετὰ τὸν διαχωρισμόν.

3. Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβαλλόμενος τόκος πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν μὲν ἡ ἐκδίκασις ἐγένετο πρὸ τῆς φθινοπωρινῆς σποράς, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 26 Ὀκτωβρίου, ἐὰν δὲ μετὰ τὴν φθινοπωρινὴν καὶ πρὸ τῆς ἐαρινῆς ἀπὸ τῆς 23 Ἀπριλίου, ἐφ' ὅσον ἠνομὴ παρεχωρήθη καὶ ἐγένετο δήλωσις ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κληρούχων πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ὅτι ἀποδέχονται τὴν καταβολὴν τοῦ ἀνωτέρω τόκου, ἄλλως ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται εἰς ἀπολαβὴν ὅλων τῶν προσόδων τοῦ κτήματός του, ὁ δὲ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 26 Ὀκτωβρίου.

4. Προκειμένου περὶ αὐτοκαλλιεργουμένου κτήματος ἢ τμήματος τοιούτου ἐπιδικασθέντος εἰς τοὺς κληρούχους, ὁ ἰδιοκτήτης λαμβάνει ἅπαντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ τῆς καλλιεργείας, ἀποζημιούμενος καὶ διὰ συντελεσθεῖσαν ἄρσιν ἀγρῶν διὰ τὴν σποράν τοῦ ἑπομένου ἔτους τοῦ κτήματος, ὁριζομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, ἐκδιδομένης μετ' αἴτησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κληρούχων, ὑποβαλλομένην εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου καὶ μετὰ σχετικὴν τοῦ Γραφείου τούτου ἔκθεσιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκδίδεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου καὶ κοινοποιεῖται ἀμέσως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν κληρούχων, ἥτις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὑποβάλλει πιστοποίησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ὅτι κατετέθη ὑπ' αὐτῆς ἡ ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις τῶν ὀργωμάτων. Ἐὰν οἱ κληροῦχοι δὲν ἤθελον ὑποβάλει ἐγκαίρως αἰτήσεις, οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῶν ὀργωθέντων ἀγρῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν σποράν τῶν ὀργωμάτων καὶ τὴν συγκομιδήν ἐκπιπτομένου ἐκ τοῦ τόκου τῆς ἀποζημιώσεως ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὰ ὀργώματα καὶ τὴν συγκομιδὴν καὶ καθοριζομένου ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω ἀποφάσει

5. Τὸ μίσθωμα διὰ τὰ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα καταβάλλεται μέχρι τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους, ἀφ' ἧς ἄρχεται ἡ καταβολὴ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ὁριστικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος.

6. Μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως κληρούχους, ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη α') ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς β') τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἑτέρου γεωπόνου ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ γ') τοῦ γεωμέτρου ἢ τοπογράφου μηχανικοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δ') τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ ἑνὸς τῶν Δημοτικῶν συμβούλων καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Δημάρχου καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ε') τοῦ Προέδρου τῆς ὁριστικῆς τῶν χωρικῶν ἐπιτροπῆς, διοριζομένου παρ' αὐτῆς ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ τυχὸν ὑφισταμένου συνεταιρισμοῦ, μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου, ἐνεργεῖ τὴν προσωρινὴν διανομὴν τῶν καλλιεργημένων γαιῶν τοῦ κτήματος μεταξὺ τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληρούχων. Ἡ διανομὴ αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κληρούχους μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς, δι' ἀποφάσεως δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν ἐκτάσεων καὶ παντὸς προσοδοφόρου τμήματος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κληρούχων καὶ ἐν γένει ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ κτήματος μέχρι τῆς ὁριστικῆς αὐτοῦ διανομῆς. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ ὁρίζει τὸ πληρωτέον εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος παρ' ἑκάστου κληρούχου μίσθωμα κατ' ἀναλογίαν τῆς παραχωρηθείσης αὐτῷ ἐκτάσεως, ὡς καὶ τὸ μίσθωμα ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ἐν οἷς κατοικεῖ οὗτος οἰκημάτων καὶ τῶν ὧν ποιεῖται χρῆσιν παραρτημάτων, ἐναντι τῶν κληρούχων ἐκείνων, οἵτινες δι' ἰδίας αὐτῶν δαπάνης θὰ κατεσκεύαζον ταῦτα διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου ἐτησίου μισθώματος εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς ὁλότητος τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληρούχων καὶ ἐπιλύει πάσας τὰς κατὰ τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος ἀναφυομένας ἀμφισβητήσεις. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω διανομὴν δέον κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ τηρῶνται αἱ ὑφισταμέναι καλλιεργητικαὶ συνθῆκαι καὶ σχέσεις, δὲν ἀποβάλλονται δὲ τῶν πρὸς κατοικίαν ἢ ἐξάσκησιν τέχνης χρησιμευόντων κτιρίων οἱ κατέχοντες ταῦτα.

7. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἐκτελεσταὶ εἴτε διοικητικῶς εἴτε συνῳδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφ' ὅσον ἤθελον περιβληθῆ τὸν τύπον τῆς ἐκτε-

λέσεως διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν αὐτῆς μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις καθ' ὁμόφωνον γνώμην τῶν τριῶν, ἄλλως καλεῖται καὶ αὕτη καὶ αὖθις εἰς συνεδρίαν. ὁπότε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ ὁσαδήποτε παρόντα μέλη καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις ἐγκύρους κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ συγκρότησις τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Τὸ καθορισθὲν μίσθωμα καταβάλλεται παρὰ τῶν κληρουμένων εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος καθ' ἑξαμηνίαν. Καταβάλλεται δὲ μέχρι τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὰ μισθώματα ταῦτα εἰσπράττονται καὶ δυνάμει τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων, θεωροῦνται δὲ ὡς καλλιεργητικὰ βραχυπρόθεσμα δάνεια, ἐφ' ὧν τὸ Κράτος ἢ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει προνόμιον ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους

Ἐπὶ καθυστερουμένων λογίζεται συναπτὸς τόκος 7 ο/ο.

Ἐπὶ καθυστερήσει δύο ἐτησίων μισθωμάτων ὁ κληροῦχος κηρύσσεται ἔκπτωτος καὶ ὁ κλῆρος αὐτοῦ δύναται νὰ πλειστηριάζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 33 παράγρ. 5 τοῦ παρόντος διατασσόμενα.

Γραμματεὺς Ἐπιτροπῆς

Ἄρθρον 31.

1. Ἅμα τῇ παραχωρήσει τῆς νομῆς εἰς τοὺς κληρούχους ὁ προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ τοποθετεῖ εἰς ἕκαστον ἢ πλείονας συνοικισμοὺς ἕνα ἐπιμελητὴν ἢ προσωρινῶς ἕνα ἐπιστάτην συνοικισμοῦ, ὅστις ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν χωρικῶν, παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας τῶν συνοικισμῶν, καθοδηγεῖ καὶ ἐποπτεύει τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν χωρικῶν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 32.

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται ὁριστικὴ διανομὴ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληρούχων, διὰ Β. δὲ

Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν κτημάτων.

Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει ἐπιτροπῆς Κτηματολογίου Ἀπαλλοτριώσεως ἀποτελουμένης ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐποικισμοῦ, ὡς προέδρου, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Προϊσταμένου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γεωδαισίας τῶν ἀνωτάτων σχολῶν τοῦ Πολυτεχνείου, καὶ ἀμειβομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1ου § 4 τοῦ νόμου 972α, ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως ἐποικισμοῦ καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς περαιτέρω τηρήσεως τοῦ κτηματολογίου τῆς διανεμηθείσης ἐκτάσεως. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἐπίσης ἐφορεύει τὴν τήρησιν τοῦ κτηματολογίου τούτου.

2. Οἱ κλῆροι ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ εἶναι ἄνισοι κατ' ἔκτασιν λόγῳ ποιότητος τῆς γῆς, ἀποφευγομένης ὅσον οἷόν τε τῆς μεγάλης τῶν γαιῶν κατατμήσεως, δέον ὅμως νὰ εἶναι πάντως ἴσοι κατ' ἀξίαν μεταξὺ τῶν κληρούχων, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν διὰ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν προστιθεμένων ποσοστῶν. Εἰς τὸν κλῆρον ἑκάστου συμπεριλαμβάνονται ἐφ' ὅσον δυνατὸν τυχὸν πεφυτευμέναι διὰ διαρκῶν φυτειῶν ἢ δένδρων ἐκτάσεις κατεχόμεναι ὑπὸ τοῦ δικαιωθέντος ἀποκαταστάσεως.

3. Εἰς ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸν παρόντα νόμον κτήματα γαῖαι καλλιεργούμεναι ἐπὶ ἐμφυτεύσει ἢ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ σύστημα τῆς κληρονομικῆς νομῆς (μπάσταινας) παραχωροῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κληρούχους ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἢ κληρονομικοὺς νομεῖς, ὧν ὁ κλῆρος συμπληροῦται πρὸς ἐπάρκειαν καὶ πρὸς σχηματισμὸν βιωσίμου κλήρου δι' ἑτέρων γαιῶν κειμένων μόνον εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον κτῆμα, εἰς ὃ δικαιοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 κλήρου.

Παραχώρησις τοῦ κτήματος.
Εἰς τοὺς δικαιούχους καταβολὴ τιμήματος

Ἄρθρον 33.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς οἱ κλῆροι τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος παραχωροῦνται εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως δι' ὁριστικῶν παραχωρητηρίων ὑπογραφομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ὁ τύπος αὐτῶν θέλει ὁρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

2. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποι-

κισμοῦ ἡ ἐπιδικασθεῖσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') πάσης δαπάνης γενομένης παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν β') ποσοῦ 2ο)ο ἐπὶ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ ἀποτελεῖ μετὰ τῶν τόκων του, τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῶν κληρούχων καὶ τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἴδιον κεφάλαιον, δυνάμενον νὰ ἀποσυρθῇ ὁποτεδήποτε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς προικοδότησιν ἱδρυθησομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους Γεωργικῆς Τραπέζης, χρησιμοποιηθησόμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων καλλιεργητῶν.

3. Τὸ τίμημα καταλογίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν κλήρων εἰς ἕκαστον κληροῦχον, καταβάλλεται εἰς χρῆμα καὶ ἐξοφλεῖται ὑπὸ τῶν κληροῦχων διὰ τριάκοντα ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων, ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεώλυσίας ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 7 1)2 ο)ο ἐτησίως.

Ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ὑπολογίζεται συναπτὸς τόκος πρὸς 8 ο)ο.

4. Δύναται ἕκαστος κληροῦχος νὰ καταβάλῃ πέραν τῶν ἐτησίων δόσεων ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ κλήρου του ἢ μέρος αὐτῆς.

5. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ὑπερβαινούσης τὰς δύο χρεωλυτικὰς δόσεις ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων κλήρων κατὰ τὴν διαδικασίαν ἣν καθορίζει ὁ νόμος ΡΚΣΤ' τῆς 11 Ἀπριλίου 1859 περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων κατωτέρας ἀξίας τῶν δραχμῶν 1000. Τὸ τυχὸν ἐπιτευχθὲν διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ πλεόνασμα περιέρχεται εἰς τὸ προοριζόμενον διὰ Γεωργικὴν Τράπεζαν ὡς ἄνω εἰδικὸν κεφάλαιον, ἐὰν ὁ πλειστηριασμὸς γίνῃ ἐντὸς πενταετίας, εἰς τὸ ἥμισυ ἐὰν γίνῃ ἐντὸς δεκαετίας καὶ εἰς τὸ τέταρτον ἐὰν γίνῃ μετὰ τὴν πάροδον τῆς δεκαετίας.

Ὑποχρεώσεις κληροῦχων.

"Αρθρον 34.

1. Ὁ κλῆρος ἑκάστου ἀποκαθισταμένου κληροῦχου εἶναι ὑπέγγυος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἢ ἄλλης τυχὸν ὀφειλῆς του πρὸς τὸ Δημόσιον.

2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ὀφειλομένου παρ' ἑκάστου κληροῦχου μισθώματος διὰ τὴν παραχωρηθεῖσαν νομὴν τοῦ κλήρου του ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐπὶ τῆς

διανομῆς Ἐπιτροπῆς καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ταμιακῶν Ἀρχῶν κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων (Νόμου ΥΛΣ'. ἄρθρ. 54 κλπ.).

3. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἕκαστος τῶν κληρούχων ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἐκποιήσῃ τὰ προϊόντα του πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου ἐτησίου μισθώματος. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 402 α' τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἂν ἔτι ἐντεῦθεν δὲν ἐπῆλθεν ἄλλη τις ζημία.

4. Μέχρι μιᾶς τὸ πολὺ πενταετίας ὑποχρεοῦται ἡ ὁριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν χωρικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ νὰ ἐνοικιάζῃ διὰ δημοπρασίας τὰς τυχὸν πλεοναζούσας ἐν ἀγραναπαύσει ἢ βοσκησίμους ἐκτάσεις καὶ νὰ καθορίζῃ τὸ μίσθωμα, τὸ ὁποῖον δικαιοῦται νὰ λάβῃ προσωπικῶς ἕκαστος κληροῦχος, ὅστις δὲν ἤθελεν ἔχει τὸν ἐν ἄρθρῳ 8 ἀναφερόμενον ἀριθμὸν ζώων, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐκ τοῦ κοινοῦ μισθώματος ἀναλογίαν.

Ἐκμετάλλευσις τῶν κλήρων.

"Αρθρον 35.

1. "Ἕκαστος κληροῦχος ὑποχρεοῦται νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν μὴ δικαιωθέντων κλήρου τὸν περιελθόντα αὐτῷ κλῆρον, ἀπαγορευομένης τῆς διὰ τρίτου προσώπου ἐκμεταλλεύσεως.

"Αλλως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 παράγρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου διατασσόμενα.

2. Ἐπιτρέπεται οὐχ ἧττον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐκδιδομένην μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς, ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ κλήρου ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἄλλης σωματικῆς βλάβης τοῦ κληροῦχου, καθισταμένου ἀνικάνου πρὸς αὐτοπρόσωπον τοῦ κτήματος ἐκμετάλλευσιν.

"Αρθρον 36.

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἡ σύστασις δικαιοπραξίας δι' ἧς μεταβιβάζεται ἡ κυριότης τοῦ κλήρου ἢ συνιστᾶται ἐμπράγματον δικαίωμα πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει πρὸ τῆς παρελεύσεως δεκαετίας ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος, ἐφ' ὅσον ἔχουσι ἐκδοθῇ

τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν ἢ ἀνωτέρω προθεσμίας ἐπιτρέπεται αὐτοῖς ἡ ἐνοικίασις τοῦ κλήρου, ἀλλὰ ὑποχρεοῦνται αὐτὸν πρὸς ὡρισμένον ἀγρονομικὸν ἔτος ἀλλεπαλλήλως καὶ μὴ λαβόντα καὶ κατ' ἔτος ἢ λαβόντα ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, ἐπομένης τῆς τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς ὑφισταμένης διὰ τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληρούχους μόνον πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τῆς χορηγούσης τὸ δάνειον Τραπέζης ἢ τοῦ Κράτους.

2. Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμὸς ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἂν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τυχὸν ὑπάρχοντος Συνεταιρισμοῦ τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων δόσεων.

Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιούτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἑξῆς ἀπαιτήσεων

α') Ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τόκων τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἢ ποινικῶν ἀποζημιώσεων ἐξ ἀδικήματος ἐπιβληθεισῶν δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου.

β') Ἀπαιτήσεων Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιώματος νομίμου διατροφῆς, ἢ τοῦ τυχὸν Συνεταιρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιεργείας.

γ') Ἀπαιτήσεων ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων λαβουσῶν ὕπαρξιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἀνηλικιότης νομέως.

Ἄρθρον 37.

1. Ἂν ἀποθάνῃ ὁ δικαιωθεὶς κλήρου δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως τὸ δικαίωμα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις μεταβιβάζονται εἰς τοὺς κληρονόμους, ἡ δὲ διαχείρισις τοῦ κλήρου ἐν ᾗ περιπτώσει τινὲς ἢ πάντες οἱ κληρονόμοι εἶναι ἀνήλικοι, διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος γίνεται ὑπὸ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ὑπέδειξεν ὁ ἀποθανών, ἢ ἄλλως ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐπιτρόπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Ἐπιτροπείας νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Παθαρχικαὶ καὶ ποιναὶ δημεύσεως.

Ἄρθρον 38.

1. Δημόσιοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδ. Β' δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀναπεμένων αὐτοῖς ἔργων τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται εἰδικὴ περὶ τούτου πρόνοια ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ παθαρχικοῦ προστίμου μέχρι πεντακοσίων (500) δραχμῶν.

2. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει τιμωροῦνται διὰ τὰς αὐτὰς παραβάσεις παθαρχικῶς κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ των. Δικαστηρίων.

3. Ἐπίσης τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένης ποινῆς πάντα τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διανομῆς ἀρνούμενα ὑπηρεσίας ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντα τὰ συμφέροντα τῶν κληρούχων ἢ παραμελοῦντα τὰ καθήκοντά των ἢ παραβαίνοντα τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των ἢ παρέχοντα ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἢ γνωστοποιήσεις πρὸς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς κληρούχους ἢ ἀρνούμενα νὰ παραδώσωσιν εἰς τοὺς διαδόχους των ἢ τὰς ἀρχὰς πρὸς ἔλεγξιν τὰ βιβλία, τὸ ταμεῖον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἐπιτροπήν εἴδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Παραχωρήσεις κτημάτων εἰς τοὺς μετέχοντας τῶν Ἐθνικῶν Ἀγώνων.

Ἄρθρον 39.

1. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ μετασχόντες ὡς ὁπλῖται τῶν τελευταίων πολέμων καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ, ὡς καὶ οἱ διαπρέψαντες κατὰ τὸν σήμερον διεξαγόμενον ἀγῶνα καὶ λαμβάνοντες τὸ Ἀριστεῖον Ἀνδρείας δικαιοῦνται μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν των νὰ ζητήσωσιν ἵνα παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἄνευ πληρωμῆς τινος κλῆρος γεωργικὸς ἢ ἐπαγγελματικὸς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἑπομένων ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τὸ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὴν χήραν ἢ τοὺς γονεῖς του, ἂν εἶναι ἄποροι.

3. Η παραχώρησις γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας, μετά γνώμην του Συμβουλίου Εποικισμού εκ κτημάτων ανηκόντων εις το Δημόσιον, προτιμωμένης κατά το δυνατόν της τοποθεσίας, την οποίαν ήθελεν υποδείξει ο αιτών.

"Αρθρον 40.

1. Η παραχώρησις γίνεται δι' εγγράφου υπογραφομένου υπό του Υπουργού της Γεωργίας και περιγράφοντας εν δυνατή ακριβεία τα σύνορα, το εμβαδόν και το είδος της παραχωρουμένης εκτάσεως, περιέχοντος και πρόχειρον τοπολάχιστον διάγραμμα αυτής. Το παραχωρητήριον μεταγράφεται εις το οικείον βιβλίον των μεταγραφών άνευ πληρωμής τέλους, ή ενσήμου ή δικαιώματος.

2. Εάν ο άμεσος ακριβής καθορισμός της παραχωρουμένης εκτάσεως δεν είναι εφικτός, επιδίδεται προσωρινόν παραχωρητήριον, το οποίον βραδύτερον αντικαθίσταται διά του οριστικού.

3. Ο δυνάμει προσωρινού παραχωρητηρίου κατέχων έχει πάντα τα δικαιώματα και τας αγωγάς του κυρίου.

"Αρθρον 41.

1. Οι προς ους γίνεται η παραχώρησις υποχρεούνται να εγκατασταθώσι εντός εξαμήνου εις τα παραχωρούμενα κτήματα, να κατοικώσι μονίμως εν αυτοίς και να ενεργώσι την καλλιέργειαν αυτών αυτοπροσώπως ή διά των μελών της οικογενείας των, εφόσον ούτοι είναι ανάπηροι.

Απαγορεύεται επί δεκαετίαν υπό της εγκαταστάσεως άνευ αδείας του Συμβουλίου Εποικισμού η εκποίησις ώς και πάσα εκμίσθωσις του κτήματος είτε επί χρήμασιν είτε επί πληρωμή εις είδος και πάσα εν γένει συμφωνία του ιδιοκτήτου προς εκμετάλλευσιν του κτήματος παρά τρίτου.

2. Άδεια προς εκποίησιν χορηγείται εις περίπτωσιν σωματικής ανικανότητος προς αυτοπρόσωπον εκμετάλλευσιν.

3. Η παράβασις οιασδήποτε εκ των ανωτέρω όρων βεβαιούται διοικητικώς, χορηγεί δε εις τον Υπουργόν της Γεωργίας το δικαίωμα της μονομερούς διαλύσεως της παραχωρήσεως. Μετά την διάλυσιν απολλύει διά της διοικητικής οδού πας κάτοχος εκ του κτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Εκποίησις μετά βίβασεις αγροτικών κτημάτων

"Αρθρον 42.

1. Επί εκκαισίων αποκλιστριώσεων αγροτικών οικημάτων προς αστήμονας καλλιεργητάς, δύνανται μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Εποικισμού, δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και της Οικονομικής Υπηρεσίας νά επιτραπή άνευ άλλης διατυπώσεως και μέχρι του ημίσεος του τιμήματος ή εις ομολογίας απαλλοτριώσεως της Εθνικής Τραπέζης καταβολή ή κατά τον νόμον ΑΩΝΒ' παροχή εγγυήσεως εκ μέρους του Κράτους.

2. Επί μεσεγγυημένων αγροτικών κτημάτων δύναται κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου Εποικισμού αποφάσει του Υπουργού της Γεωργίας νά αρθή συγχρόνως μετά της χορηγήσεως άδειας πωλήσεως ή μεσεγγύησις εφ' όσον ή πώλησις αύτη ενεργείται προς χωρικούς δικαιουμένους αποκαταστάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περί εκμισθώσεως Δημοσίων και άλλων αγροτικών κτημάτων προς Συνεταιρισμούς.

"Αρθρον 43.

Αγροτικά κτήματα παντός είδους, ανήκοντα εις το Δημόσιον, εις τας εν ενεργεία ή διαλελυμένας μονάς ή φιλανθρωπικά ιδρύματα ή εν γένει εις νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, δύνανται κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Εποικισμού να εκμισθώνται και άνευ δημοπρασίας απ' ευθείας προς Συνεταιρισμούς συνιστωμένους κατά τας διατάξεις του νόμου 602 περί Συνεταιρισμών ή εις γεωργικούς τοιούτους ή εις προωρινάς ή οριστικάς επιτροπάς του αντικειμένου διά λογαριασμόν των κληρούχων. Κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου Εποικισμού και συμφώνου αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας δύνανται να δικαιωθώσι της μισθώσεως και άλλα πρόσωπα υποχρεωτικώς εγγραφόμενα εις τους Συνεταιρισμούς τούτους ή και να στερηθώσι του δικαιώματος της εκμισθώσεως μέλη τινά των Συνεταιρισμών τούτων.

Ο Υπουργός της Γεωργίας δύναται, μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Εποικισμού, να διαλύη την γενομένην μίσθωσιν εν ή περιπτώσει ο Συνεταιρισμός αρνηθή να εκτελέση τας ως άνω αποφάσεις αυτού. Τα δικαιώματα α ταύτα έχει ο Υπουργός και διά τας προς τρίτους ισχύος του παραχωρηθέντος γενομένας προς Συνεταιρισμούς ταιαύτας εκμισθώσεις.

"Αρθρον 44.

Ο τρόπος του καθορισμού και της καταβολής του μισθώματος, ως και οι όροι, η διάρκεια της μισθώσεως

καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἡ μίσθωσις θεωρεῖται συνηγμένη ἀπὸ τῆς δηλώσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅτι ἀποδέχεται τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅρους τῆς μισθώσεως. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 45.

1. Εἰς τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 1072 κτήματα ὑδεμία μεταβολὴ ἐπέρχεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλοτριωθεῖσαν ἔκτασιν, τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως, τοὺς παραγραφέντας αὐτῆς κλήρους καὶ τὰ συναφῆ τοῦτοις ζητήματα. Ἡ καταβλητέα ὅμως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἔχει καθορισθῇ τελεσιδίκως, ὁρίζεται ἤδη ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων νόμου 2189 πάντοτε δι' ἀναλογίας τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς. Ἡ αὐτὴ διαδικασία γίνεται καὶ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν εἰσαθημάτων τῶν τοιούτων κτημάτων τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν πρὸ τοῦ νόμου 2521, ἐφ' ὅσον ἡ καθορισθεῖσα ἤδη ἀποζημίωσις αὐτῶν δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου. Αἱ καταβληθεῖσαι δὲ ἤδη ἀποζημιώσεις δύνανται νὰ ἀναληφθῶσι ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐφ' ὅσον ἐγένετο ἡ μεταγραφὴ τοῦ κτήματος ἀπέναντι τῶν συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ καθορισθησομένων τελεσιδίκων τοιούτων ἀποζημιώσεων.

2. Αἱ συνταχθεῖσαι ὑπὸ τῶν γεωπόνων μελέται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2052 συμπληροῦνται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον, τροποποιουμένων καὶ τῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουσι καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ διὰ τῶν ἀποφάσεων καθορισθέντα ποσὰ μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τόκων.

3. Αἱ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεις, αἱ μὴ καταστᾶσαι ὁριστικαὶ καὶ τελεσίδικοι, εἰσαγόμεναι κατόπιν γενομένης

ἢ γενησομένης ἐφέσεως ἄγονται ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

4. Αἱ ἐγγραφαὶ διαλυομένων Συνεταιρισμῶν κατὰ τὸν νόμον 2052 κτημάτων αἱ ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν ἕνεκα ἐκποιήσεως κτημάτων ἐπιφορτισθέντων διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἢ ἐκποιηθέντων ἐπιφορτίων ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβαρύνοντο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2052 ἀπαλλοτριούμενα διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 46

Ἐκκαθάρισις διαλυομένων Συνεταιρισμῶν

1. Διὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ὑφισταμένων Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν δεντηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 602. Τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας καλεῖ διὰ τοῦ Τύπου τοὺς ἄλλους (ἐκτὸς τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου) ὑπάρχοντας τυχὸν δανειστὰς νὰ ἀναγγελθῶσιν ἐντὸς μηνός, διορίζει δὲ ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκκαθαριστάς, οἵτινες συντάσσουσι τὸν ἰσολογισμὸν καὶ καταρτίζουσι πίνακα τῶν πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων ἑνὸς ἑκάστου κληροῦχου καὶ ἔχουσι τὰ δικαιώματα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ μέχρι πέρατος τῆς ἐκκαθαρίσεως.

2. Τὰ τυχὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συν)σμοῦ ἐναπομένοντα μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν μερίσματα κατατίθενται εἰς τὰ Δημόσιον Ταμεῖον ἀπέναντι τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος.

3. Τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ Συνεταιρισμοῦ παραδίδονται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κτήματος.

Πλὴν τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ὑποχρεώσεων τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος Συνεταιρισμοῦ πρὸς τρίτους ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον, τὰ ὁποῖα καταλογίζει αὐτὰς εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.

Ἐὰν Συνεταῖρός τις δὲν λαμβάνῃ κλῆρον κατὰ τὴν νέαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπόφασιν, τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπιστρέφει αὐτῷ δι' ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντα, ἐπιβαρυνομένης ἀναλογικῶς τῆς καταβλητέας ὑπὸ τῶν κληροῦχων ἀξίας τοῦ κτήματος.

4. Τὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδιοκτήτου καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀπέναντι τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ποσὰ περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ καταλογίζονται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν κληροῦχων διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου των, συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ κα-

ταρτισθέντα πίνακα, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 47.

1. Πᾶσαι αἱ πράξεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁρισμῶν αὐτοῦ, εἴτε ἀξιοδικοι εἴτε διαδικαστικαί, εἶναι ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου καὶ δικαστικοῦ ἐνσήμου, ὡς καὶ δικαιωμάτων μεταγραφῆς ἢ ὑποθήκης πλὴν τῶν ἐν Κεφαλ. Θ καὶ Ι ἀναφερομένων διατάξεων, δι' ἃς καταβάλλονται πάντα τὰ νόμιμα τέλη.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὸν νόμον τούτου ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων δὲν ὑπόκεινται δι' αὐτὸ εἰς τὴν ρωμὴν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος.

3. Παραπαύεται ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 670 περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν κλπ., ὡς οὗτος συνεπληρώθη δι' ἄλλων νόμων, καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δύναται δὲ νὰ ἀρθῇ ἡ ἰσχύς του διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 48.

1. Καταργεῖται ὁ ἀγροτικὸς νόμος 2052, ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2189 «περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052», ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 14, 15, 16 καὶ ἡ § 1 τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ νόμου 2521 «περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐπιφανείας τῶν κολλιγικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν καὶ συμπληρώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ἐκ τοῦ νόμου ὅμως 2052 διατηροῦνται ἐν ἰσχύι τὰ ἄρθρα 38 μέχρι 40 συμπεριλαμβανομένου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 49 μέχρις 65 συμπεριλαμβανομένου καὶ τὸ ἄρθρ. 75 παραγρ. 1.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐντασις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ Κυκλάσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει θὰ ὁρισθῇ διὰ Β. διαταγμάτων διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἡ περιφέρεια εἰς ἣν ἑκάστοτε ἐπεκτείνεται ἡ ἰσχύς του.

Ἐπίσης διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθήσονται πᾶσαι αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι.

Περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' συζήτησιν).

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Ὄθωνος ἱδρυθέν, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1862 θεσπίσματος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἐπονομασθὲν «Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον» καὶ τὸ διὰ τοῦ νόμου ,ΓΩΚΕ' τῆς 17 Ἰουλίου 1911, συμφώνως τῇ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1849 διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Δομπόλη, ἱδρυθὲν «Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον», ἀποτελοῦσι ΤΟ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ, ἔχουσι κοινὴν διοίκησιν, ἀλλ' ἰδίαν ἑκάτερον νομικὴν προσωπικότητα καὶ ἱκανότητα πρὸς τὸ κληρονομεῖν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Πανεπιστήμιον διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, ἐνασκουμένην διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Πανεπιστήμιον διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου.

2. Τὸ Πανεπιστήμιον ἐν τε τῇ διοικήσει αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς περιουσιακαῖς σχέσεσιν ἀμφοτέρων τῶν νομικῶν προσώπων ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀποτελεῖται ἐκ πέντε Σχολῶν, τῆς Θεολογικῆς, τῆς Νομικῆς, τῆς Ἰατρικῆς, τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ τῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ὧν ἑκάστη ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἐν ἑκάστῃ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητικαὶ ἕδραι εἶναι τακτικαί, ἔκτακτοι καὶ προσωρινάι. Αἱ ἔκτακτοι εἶναι αὐτοτελεῖς ἢ ἐπίκουρικαὶ τῶν τακτικῶν.

2. Ἐν ταῖς τακτικαῖς ἕδραις διορίζονται τακτικοί, ἐν ταῖς

ἐκτάκτοις ἔκτακτοι καὶ ἐν ταῖς προσωριναῖς τακτικοὶ πρόσεδροι ἢ ἔκτακτοι καθηγηταί.

"Αρθρον 6.

1. Τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐκ τακτικῶν καθηγητῶν, ἐχόντων βαθμὸν Ἀρεοπαγίτου, ἐξ ἐκτάκτων καθηγητῶν, ἐχόντων βαθμὸν ἐφέτου, ἐξ ἐπιτίμων, ὁμοτίμων καὶ τακτικῶν προσέδρων καθηγητῶν ὁμοιοβάθμων τοῖς τακτικοῖς καὶ ἐξ ὑφηγητῶν, ἐχόντων βαθμὸν πρωτοδίκου.

2. Κατὰ τὴν τάξιν προηγοῦνται οἱ ἐπίτιμοι καθηγηταί, ἕπονται οἱ ὁμότιμοι, εἶτα τακτικοὶ καὶ οἱ τακτικοὶ πρόσεδροι καὶ ἀκολουθοῦσιν οἱ ἔκτακτοι. Μεταξὺ καθηγητῶν ὁμοιοβάθμων διαφόρων Σχολῶν προηγοῦνται οἱ κατὰ τὸν πρῶτον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ διορισμὸν ἀρχαιότεροι. Μεταξὺ καθηγητῶν ὁμοιοβάθμων τῆς αὐτῆς Σχολῆς προηγοῦνται οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ καὶ τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπηρεσίας ἀρχαιότεροι. Ἐπὶ συγχρόνου διορισμοῦ προηγοῦνται οἱ ἐν τῷ μέσῳ κατωτέρῳ βαθμῷ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑφηγητοῦ, διατελέσαντες ἀρχαιότεροι, ἄλλως οἱ ἐν τῇ κτήσει τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ἀρχαιότεροι.

"Αρθρον 7.

Τὸ κατώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐξ ἐπιμελητῶν ἐργαστηρίων ἢ κλινικῶν, ἐκ παρασκευαστῶν ἐργαστηρίων, ἐκ βοηθῶν ἀπουδαστηρίων, κλινικῶν ἢ ἐργοπτηρίων καὶ ἐκ διδασκάλων.

"Αρθρον 8.

Οἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόμενοι διακρίνονται εἰς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς ἀκροατάς.

"Αρθρον 9.

1. Τῷ Πανεπιστημίῳ προσαρτῶνται ὁ πανεπιστημιακὸς ναός, σχολεῖα, ἀπουδαστήρια, ἐργαστήρια, μουσεῖα, νοσοκομεῖα καὶ κλινικαί, ἡ πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη, εἰδικῶς δὲ διὰ τοὺς φοιτητὰς ἡ πανεπιστημιακὴ λέσχη, τὸ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον καὶ τὸ πανεπιστημιακὸν γυμναστήριον.

2. Ἕτερον δὲν ὁρίζεται ἄλλως νέα παραρτήματα ἢ εἴδη αὐτῶν ἱδρύονται καὶ ὀργανοῦνται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, προκειμένου περὶ παραρτήματος προσαρτηθησομένου αὐτῇ. Ὑφιστάμενον παράρτημα καταργεῖται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, ἢ τῆς οἰκείας Σχολῆς προκειμένου περὶ παραρτήματος αὐτῆς. Τὸ εἶδος, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἐν τῷ ἱδρυομένῳ παραρτήματι προσωπικοῦ ὁρίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁριστικῶν ὑπαρχόντων, ἢ, τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐπὶ τοῦ κατωτέρου διδακτικοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν παραρτημάτων κρατούντων.

"Αρθρον 10.

Πλὴν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων ἐκτάκτως συγκαλουμένων ἢ ὁριζομένων συμβουλίων καὶ ἐπιτροπειῶν, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ λειτουργοῦσι τακτικῶς τὸ οἰκονομικὸν συμβούλιον, αἱ ἐφορεῖαι τῶν νοσοκομείων, τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς πανεπιστημιακῆς λέσχης, καὶ αἱ ἐπιτροπεῖαι τῆς ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν, τοῦ ταμείου τῆς νοσηλείας αὐτῶν καὶ τῶν δημοσιευμάτων, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἰδίους συλλόγους ἐκπροσωπουμένους ὑπὸ τοῦ πρυέδρου αὐτῶν.

"Αρθρον 11.

1. Αἱ Σχολαὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονέμουσι πτυχία διδακτορικὰ διπλώματα ἔτι δὲ καὶ ἐνδεικτικά.

2. Τὰ σχολεῖα τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονέμουσι πτυχία καὶ ἐνδεικτικά.

3. Σχολὴ ἀπονέμουσα πλείονα τοῦ ἑνὸς πτυχία διαιρεῖται πρὸς τοῦτο εἰς τμήματα προεδρευόμενα ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς.

"Αρθρον 12.

Εὐεργέτας καὶ μεγάλους εὐεργέτας τοῦ Πανεπιστημίου ἀναγορεύει ἡ Σύγκλητος τοὺς διὰ ἀναλόγου περιουσιακῆς ἢ ἄλλης συμβολῆς συντελοῦντας εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφονται ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ ἀναθηματικαῖς στήλαις, τῶν μεγάλων δ' εὐεργετῶν αἱ εἰκόνες ἀναρτῶνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδρίων τῆς Συγκλήτου.

"Αρθρον 13.

Τὸ Πανεπιστήμιον τελεῖ τῇ 30 Ἰανουαρίου ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ἱδρυτῶν αὐτοῦ Βασιλέως Ὄθωνος καὶ Ἰωάννου Δημπόλη, τοῦ ἐπωνύμου Ἰωάννου Καποδιστρίου, ὑπὲρ τῶν καθηγητῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτοῦ, μεθ' ὃ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν ὁ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἔτους ὁρισθεὶς καθηγητὴς ἐκφωνεῖ τὸν προσήκοντα λόγον, σύντινος τὸ θέμα ἐγκρίνεται προηγουμένως ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

"Αρθρον 14.

1. Τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 1 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τῇ 31 Αὐγούστου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

2. Τὸ διδακτικὸν ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου ἄρχεται τῇ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 15 Ἰουνίου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ

ἔτους, τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου ἀποτελοῦντος τὰς θερινὰς διακοπάς.

3. Τὸ διδακτικὸν ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου διακόπτεται ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς ἑπομένης τῶν Θεοφανείων, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς Τυροφάγου μέχρι τῆς Καθαρᾶς Τρίτης καὶ ἀπὸ τῆς Μεγάλης Δευτέρας μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, συμπεριλαμβανομένων.

4. Κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν παύουσιν αἱ συνεδρίαι τῶν Σχολῶν, ἀναστελλομένων τῶν πρὸς ἐνέργειάν τινα αὐτῶν ὁριζομένων προθεσμιῶν.

5. Τὸ Πανεπιστήμιον ἀργεῖ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ κατὰ τὰς διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, ὁριζομένας ἑορτάς.

"Αρθρον 15.

Ἡ ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς νόμοις ἀναγραφομένη γνώμη τῆς Συγκλήτου, τῶν Σχολῶν, ἄλλων Συλλόγων ἢ καθηγητῶν ἔχει συμβουλευτικὸν διὰ τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται χαρακτῆρα, ἡ πρότασις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, δύναται ὅμως νὰ μὴ ἐγκριθῇ, ἡ δ' ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἐκτελεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς. Ὡφάσον δὲν ὁρίζεται ἐν τῷ νόμῳ ἄλλως, πρότασις μὴ ἐκτελεσθεῖσα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς θεωρεῖται μὴ ἐγκριθεῖσα δύναται δὲ νὰ ἐπαναληφθῇ.

"Αρθρον 16.

1. Αἱ ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς νόμοις ἀναγραφόμεναι δημοσιεύσεις γίνονται ἐν τοῖς δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου ὁριζομένοις εἰδικοῖς πρὸς τοῦτο πίναξιν, ἀναρτωμένοις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τοῖς παραρτήμασιν αὐτοῦ.

2. Αἱ διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεις γίνονται διὰ δύο ἐκ τῶν εὐρείαν κυκλοφορίαν ἐχουσῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν, ὁριζομένων ἐν ἀρχῇ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, διὰ τριῶν δὲ ἐὰν πρόκηται περὶ προσκλήτων ἀφορωσῶν εἰς τὴν πλήρωσιν καθηγητικῶν ἑδρῶν.

3. Αἱ ἰδιαίτεραι δημοσιεύσεις γίνονται δι' ἐκδόσεως εἰδικοῦ ἐντύπου κατὰ τὰς περὶ δημοσιευμάτων διατάξεις.

"Αρθρον 17.

Τὰ μετὰ γνώμην ἢ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, τῶν Σχολῶν ἢ ἄλλων συλλόγων ἐκδιδόμενα ἑκάστοτε Β. διατάγματα, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοί, πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τῆς Συγκλήτου ἐγκρίσεως αὐτῶν, ὑποβάλλονται πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς πρὸς τοὺς πανεπιστημιακοὺς νόμους συμφωνίας αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπιτροπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῆς ἐπὶ μίαν πενταετίαν, οἷς προστίθεται καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενος τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου, ἐὰν πρόκηται περὶ Β. διαταγμάτων.

"Αρθρον 18.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει μεγάλην καὶ μικρὰν σφραγῖδα, ἐγχούσας ἔμβλημα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ περιγεγραμμένον «Τὸ Ἀθήνησιν Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον».

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α'. Ὁ Πρύτανις.

"Αρθρον 19.

1. Πρύτανις ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἶναι αὐτοδικαίως ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἀντιπρύτανις.

2. Ὁ Πρύτανις ἔχει βαθμὸν Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, φέρει δ' ἐν ἐπισήμοις τελεταῖς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Α' διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1905 Β. διατάγματος δωρηθὲν πρυτανικὸν διάσημον.

"Αρθρον 20.

1. Τὸν Πρύτανιν ὁπωσδήποτε ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Προπρύτανις, τοῦτον ὁ Ἀντιπρύτανις καὶ τοῦτον ὁ ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 28 ὁριζόμενος.

2. Τὸ ἀξίωμα τοῦ Πρυτάνεως καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ τοῦ Κοσμήτορος.

"Αρθρον 21.

1. Ὁ Πρύτανις ἔχει ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ τὴν καθόλου λειτουργίαν τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, τοὺς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους ἐν αὐτῷ καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν παραρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπιβλέπει τὴν ὑπὸ πάντων τούτων τήρησιν τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων, ἐπικοινωνεῖ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, μετ' ἄλλων Πανεπιστημίων, μετὰ τῶν Ἀκαδημειῶν καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων, προσκαλεῖ τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς εἰς συνελεύσεις κατὰ τὰς ἐν τῷ ὀργανισμῷ ὁριζομένας περιπτώσεις καὶ προεδρεύει αὐτῶν, προσκαλεῖ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρίας καὶ προεδρεύει αὐτῶν, ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου, διορίζει καὶ παύει κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων τὸ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενον προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ὁ Πρύτανις δύναται νὰ ἀναθέτῃ, ἐγκρίσει τῆς Συγκλή-

του, ἐγγράφως τὴν ἐνάσκησιν τινῶν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ τῷ Προπρυτάνει ἢ τῷ Ἀναπληρωτῇ, ἀνακοινῶν τοῦτο τῇ Συγκλήτῳ.

Ἄρθρον 22.

Κατά τινα τῶν Κυριακῶν τοῦ Νοεμβρίου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὁ Πρύτανις τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκτίθησι δημοσίᾳ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὰ ἐπὶ τῆς Πρυτανείας αὐτοῦ πεπραγμένα, μεθ' ὃ ὁ νέος Πρύτανις λέγει τὸν προσήκοντα πρυτανικὸν λόγον.

Β΄. Συγκρότησις τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, ἐκ τοῦ ἐν τῷ πρυτανικῷ ἀξιώματι ἀμέσου προκατόχου αὐτοῦ (Προπρυτάνεως), ἐκ τοῦ ἐν τῷ πρυτανικῷ ἀξιώματι ἀμέσου διαδόχου αὐτοῦ (Ἀντιπρυτάνεως), ἐκ τῶν Κοσμητόρων τῶν Σχολῶν καὶ ἐκ τεσσάρων ἔτι Συγκλητικῶν, ἐκλεγομένων διὰ δύο πανεπιστημιακὰ ἔτη καὶ ἀνὰ δύο κατ' ἔτος ἀνανεουμένων.

2. Κατὰ τὴν τάξιν προηγεῖται ὁ Πρύτανις, ἕπεται ὁ Προπρύτανις, τούτῳ ὁ Ἀντιπρύτανις, ἀκολουθοῦσιν οἱ Κοσμήτορες κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζομένην σειρὰν τῶν Σχολῶν καὶ τούτοις ἕπονται οἱ λοιποὶ συγκλητικοὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν ὡς τακτικῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρον 24.

Οἱ τακτικοί, οἱ τακτικοὶ πρόσεδροι, οἱ ἐπίτιμοι καὶ οἱ ὁμότιμοι καθηγηταὶ συνερχόμενοι τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου ἑκάστου ἔτους ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκλέγουσι διὰ τριῶν χωριστῶν ψηφοφοριῶν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, τῶν διατελεσάντων μελῶν τῆς Συγκλήτου, τρεῖς ὑποψηφίους διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπρυτάνεως. Ἡ ἐκλεγὴ γίνεται ἐκ τῶν καθηγητῶν οἱασθήποτε Σχολῆς, πλὴν ἐκείνης εἰς ἣν ἀνήκει ὁ Πρύτανις τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Ἄρθρον 25.

1. Ἡ συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν τῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπρυτάνεως ὑποψηφίων εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν οἱ παρόντες τακτικοὶ καθηγηταὶ εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ συνόλου δὲν προσμετροῦνται αἱ κεναὶ τακτικαὶ ἕδραι.

2. Μὴ ἀποτελεσθείσης ἀπαρτίας, ἡ ἐκλογὴ ἀναβάλλεται διὰ τὴν ὑστεραίαν, ὁπότε ἡ συνέλευσις εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν οἱ παρόντες ἀποτελοῦσι τὸ τρίτον τοῦ συνόλου.

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπρυτάνεως ὑποψηφίων γίνεται διὰ ψηφοδελτίων μυστικῶς καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ ὑπὸ δύο ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένων καθηγητῶν ὡς ψηφολεκτῶν.

2. Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπολύτου πλειοψηφίας ἐν τῇ τῶν τριῶν ψηφοφοριῶν ἐπαναλαμβάνεται αὕτη. Ἐὰν καὶ αὐθις δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπόλυτος πλειοψηφία, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, τῆς ἐκλογῆς περιοριζομένης μεταξὺ τῶν τριῶν πλειοψηφησάντων. Ἐὰν καὶ αὐθις δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπόλυτος πλειοψηφία ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, τῆς ἐκλογῆς περιοριζομένης μεταξὺ τῶν δύο πλειοψηφησάντων καὶ ἀποφαινομένου ἐν ἰσοψηφίᾳ τοῦ κλήρου.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπρυτάνεως τριῶν ὑποψηφίων ὑποβάλλεται ἀμελλητὶ τῷ Ὑπουργῷ, ὅστις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προκαλεῖ Β. Διάταγμα περὶ διορισμοῦ ἑνὸς τῶν τριῶν ὑποψηφίων ὡς Ἀντιπρυτάνεως τοῦ ἐπομένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 28.

1. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς Ἀντιπρύτανις ἐκλίπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀναλήψεως τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ὡς Ἀντιπρυτάνεως ἢ ὡς Πρυτάνεως, γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νέα ἐκλογή, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 24 ἐπ. ὁριζόμενα, ἀναστελλομένης τῆς προθεσμίας ἐν περιπτώσει διακοπῶν.

2. Τὸν Ἀντιπρύτανιν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν Συγκλητικῶν, τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 20.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 27 περὶ διορισμοῦ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως Β. διατάγματος, οἱ τακτικοί, οἱ τακτικοὶ πρόσεδροι, οἱ ἐπίτιμοι καὶ οἱ ὁμότιμοι καθηγηταὶ συνερχόμενοι ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῶν ἐχόντων πεντετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ὡς τακτικῶν καθηγητῶν δύο Συγκλητικοὺς ἐκ διαφόρων Σχολῶν διὰ τὰ δύο ἑπόμενα πανεπιστημικὰ ἔτη πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἕνεκα συμπληρώσεως τῆς δι' ἣν ἐξελέγησαν διετίας ἀποχωρούντων ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος πανεπιστημιακοῦ ἔτους Συγκλητικῶν.

2. Οἱ ἀποχωροῦντες δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ αὐθις. Ἐν τῇ ἐκλογῇ ἀνάγκη νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, ὥστε ἐν τῇ Συγκλήτῳ τοῦ ἑπομένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἐκ τῆς αὐτῆς Σχολῆς νὰ μὴ ὑπάρχωσι πλείονες τῶν τριῶν καθηγητῶν, πλὴν τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς.

Ἄρθρον 30.

Τῶν Συγκλητικῶν ἡ ἐκλογὴ γίνεται δι' ἰδιαιτέρας δι' ἕκαστον ψηφοφορίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλεται ἀμελλητὶ τῷ Ὑπουργῷ, ὅστις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προκαλεῖ Β. διάταγμα περὶ διορισμοῦ τῶν ἐκλεχθέντων ὡς Συγκλητικῶν διὰ τὰ δύο ἑπόμενα πανεπιστημιακὰ ἔτη. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 25 καὶ 26.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς Συγκλητικὸς ἐκλίπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα, γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νέα ἐκλογὴ κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 29 καὶ 30 ὁριζόμενα, ἀναστελλομένης τῆς προθεσμίας ἐν περικτώσει διακοπῶν.

2. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς Συγκλητικὸς ἐκλίπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου ἐντὸς ἓξ μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς δι' ἣν ἐξελέγη διετίας, ἢ ἐὰν διατελῇ ἐν ἀδείᾳ μείζονι τῶν τριῶν μηνῶν, ἀναπληροῦται ἐν τῇ Συγκλήτῳ ὑπὸ τοῦ κατὰ σειρὰν ἀρχαιοτέρου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν ἀνήκει, ἄλλως γίνεται, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 νέα ἐκλογὴ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐκλιπόντος μέχρι λήξεως τῆς ὑπ' ἣν εἶχεν οὗτος ἐκλεχθῇ διετίας, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. β τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 29.

Ἄρθρον 32.

Ἐὰν ὁ Κοσμήτωρ οἱασδήποτε Σχολῆς ἐκλίπῃ ἢ διατελῇ ἐν ἀδείᾳ μείζονι τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀναπληροῦται ἐν τῇ Συγκλήτῳ κατὰ τὰ ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 41 ὁριζόμενα.

Γ'. Καθήκοντα καὶ συνεδρίαι τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 33.

Ἡ Σύγκλητος ἔχει τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς καθόλου λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ τηρήσεως τῶν νόμων, ἀποφαίνεται δὲ γνώμας, ποιεῖται προτάσεις καὶ προβαίνει εἰς ἀποφάσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Πρὸς μελέτην διαφόρων ζητημάτων δύναται ἡ Σύγκλητος νὰ προκαλῇ τὴν γνώμην ἐπιτροπειῶν ἢ εἰσηγητῶν ὑπ' αὐτῆς ὁριζομένων.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ Σύγκλητος συνέρχεται εἰς συνεδρίας τῇ προσκλήσει τοῦ Πρυτάνεως, γινομένῃ, πλὴν ἐπειγουσῶν περιπτώσεων, τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς προτεραίας.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους συνεδρίαν ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἑβδο-

μάδος, καθ' ἣν, ὑπαρχόντων ζητημάτων, ὁ Πρύτανις θὰ καλῇ αὐτὴν εἰς συνεδρίαν. Μόνον ἐν ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσαις περιστάσεσι δύναται ὁ Πρύτανις νὰ καλῇ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρίαν καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ.

3. Αἱ συνεδρίαι τῆς Συγκλήτου γίνονται ἐν τῇ πρὸς τοῦτο ὡρισμένῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, μόνον δ' ἐν ὅλως ἐξαιρετικαῖς περιπτώσεσι δύναται ἡ Σύγκλητος, ἀποφάσει τοῦ Πρυτάνεως, νὰ συνέλθῃ καὶ ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναγραφομένου ρητῶς τοῦ τόπου ἐν τῇ προσκλήσει.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Πρύτανις ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρίαν κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην τακτὴν ἡμέραν συνεδριῶν, ἐὰν δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συγκλήτου αἰτήσωνται τοῦτο παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγράφως, ἀναφέροντες συγχρόνως καὶ τὸ ὑποκείμενον τῆς συνεδρίας, ἢ ἐὰν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τὸν Πρύτανιν ἔγγραφα, δι' ὧν προκαλεῖται γνώμη, πρότασις ἢ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 36.

1. Ἡ Σύγκλητος εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

2. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ἀπὸ τῆς πρὸς ἔναρξιν τῆς συνεδρίας ἐν τῇ προσκλήσει ὁρισθείσης μὴ ἀποτελεσθῇ ἀπαρτία, ὁ Πρύτανις δικαιοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν συνεδρίαν ματαιωθεῖσαν, ὑποχρεοῦται δὲ ἐάν τις τῶν προσελθόντων ἀπαιτήσῃ τοῦτο. Ματαιωθείσης τῆς συνεδρίας συντάσσεται περὶ τούτου πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν παρόντων.

3. Ματαιωθείσης συνεδρίας τινὸς ἐλλείψει ἀπαρτίας, ὁ Πρύτανις καλεῖ τὴν Σύγκλητον καὶ αὐθις εἰς συνεδρίαν ἀναφέρων ἐν τῇ προσκλήσει τὸν λόγον τῆς ματαιώσεως. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην πρόσκλησιν μὴ ἀποτελεσθῇ ἀπαρτία, ὁ Πρύτανις ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 37.

1. Ἑκάστης συνεδρίας τῆς Συγκλήτου καταρτίζεται ἐπιμελείᾳ τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἡμερησία διάταξις, ἥτις, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, διανέμεται εἰς τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου μετὰ τῆς προσκλήσεως εἰς συνεδρίαν.

2. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ καὶ πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, δύνανται νὰ γίνωσιν ἀνακοινώσεις ἢ ἐπερωτήσεις, δὲν δύνανται ὅμως αὗται νὰ διαρκέσωσι πέρα τῆς ἡμισείας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας ὥρας, ἀλλ' ἀναβάλλονται διὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίαν, ἢ συναινούσης τῆς Συγκλήτου γίνονται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

3. Ἀνακοινώσεις ἢ ἐπερωτήσεις, συναφεῖς νὰ προκαλέσωσι συζητήσεις ὡς καὶ θέματα μὴ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, δύνανται νὰ συζητηθῶσι μόνον μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἄλλως παραπέμπονται εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίαν.

"Αρθρον 38.

1. Ἐφ' ἑκάστου συζητητέου θέματος ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς Συγκλήτου, ὁ Πρύτανις δίδει τὸν λόγον εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτόν. Ὅταν πλείονες ζητήσωσι συγχρόνως τὸν λόγον, προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ ζητήματος ἀπαιτοῦντος εἰδικὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις, ὁπότε προηγεῖται ὁ ἐκ τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ μᾶλλον προσκείμενος τῷ ζητήματι. Ἐκ τρίτου ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τὸν λόγον εἰς τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου ὁ Πρύτανις, μόνον ἐὰν πρόκηται νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς ἀντίκρουσιν τῆς γνώμης αὐτῶν.

2. Περατωθείσης τῆς συζητήσεως θέματός τινος, ὁ Πρύτανις τίθησι τὰ ζητήματα εἰς ψηφοφορίαν, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ νεωτέρου καὶ ψηφίζων τελευταῖος.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Πρυτάνεως.

4. Προκειμένου ἡ Σύγκλητος νὰ ἀπευθύνῃ ἔγγραφον πρὸς οἱανδήποτε ἀρχήν, ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅπως γραφῇ ἐν αὐτῷ εἰδικῶς ἡ γνώμη του.

"Αρθρον 39.

1. Ἑκάστης συνεδρίας τῆς Συγκλήτου τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως πρακτικά. Ὁ ἐν συνεδρίᾳ λαβὼν τὸν λόγον δύναται νὰ ὁμιλῇ καὶ ἀπὸ χειρογράφου, παραδίδει δ' αὐτὸ τῷ γραμματεῖ πρὸς καταχώρισιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

2. Τὰ πρακτικὰ ἑκάστης συνεδρίας ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται εἴτε κατὰ τὴν αὐτὴν εἴτε κατὰ τὴν ἑπομένην ἢ τὴν μεθεπομένην συνεδρίαν, ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίαν εἰς ἣν ἀναφέρονται.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Σύγκλητος ἀποφασίσῃ ἄλλως.

4. Τῶν πρακτικῶν τῆς Συγκλήτου δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς οἱ τακτικοὶ καθηγηταί. Ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν δίδεται οἱῳδήποτε αἰτοῦντι, μόνον ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου.

"Αρθρον 40.

1. Ὁ Πρύτανις δύναται νὰ διακόπτῃ τὴν συνεδρίαν τῆς Συγκλήτου οὐχὶ πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας. Συναινέσει τῆς Συγκλήτου δύναται ἡ συνεδρία καὶ πέραν τούτου νὰ διακοπῇ, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

2. Ὁ Πρύτανις δύναται ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι νὰ λύῃ τὴν συνεδρίαν καὶ πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

"Αρθρον 41.

1. Τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος ἀδικαιολόγητον ἀπουσίαν μέλους τινὸς τῆς Συγκλήτου ἀπὸ τριῶν συνεχῶν καὶ ἐν τακτῇ ἡμέρᾳ γενομένων συνεδριῶν αὐτῆς, ὑποχρεοῦται ὁ Πρύτανις νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Ὑπουργόν.

2. Ὁ ἐν συνεδρίᾳ τῆς Συγκλήτου παρεκτρεπόμενος ἀνακαλεῖται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν τάξιν, ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτοῦ ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ συζητουμένου θέματος, παραμένοντος ὅμως τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ψηφοφορίαν. Ἡ ἀνάκλησις εἰς τὴν τάξιν καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ λόγου ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

"Αρθρον 42.

Προκειμένου περὶ ἐξαιρετικῶς ἐπειγόντων ζητημάτων, ἅτινα πιθανὸν εἶναι, ὅτι θὰ γίνωσιν ἀποδεκτὰ ἄνευ συζητήσεως, ὁ Πρύτανις δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, δι' ἀποστολῆς πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς ἐγγράφου, πρὸς ὑπογραφήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Σύγκλητος θεωρεῖται, τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 38, ἀποφαινομένη, ἐὰν αἱ ἀπαντήσεις εἶναι ἁπλῶς καταφατικαὶ ἢ ἀποφατικαί, οὐχὶ δὲ ἐὰν περιέχωσι τροποποιήσεις ἢ νέας προτάσεις, ὁπότε ὁ Πρύτανις ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρίαν. Ἡ οὕτω ληφθεῖσα ἀπόφασις ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὡς ἰδιαιτέρα συνεδρία.

"Αρθρον 43.

Καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, διευθυνταὶ παραρτημάτων καὶ προϊστάμενοι γραφείων δικαιοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται ἐγγράφως εἰς τὴν Σύγκλητον διὰ τοῦ Πρυτάνεως, τὸ δὲ κατώτερον διδακτικὸν καὶ τὸ λοιπὸν διοικητικόν, βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, ὑποχρεουμένου νὰ διαβιβάσῃ ἀμελλητὶ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν Πρύτανιν, σημειῶν καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Ἡ Σύγκλητος ἀποφαίνεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναφορᾶς, ἡ δ' ἀπόφασις αὐτῆς ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῷ ἐνδιαφερομένῳ ἐγγράφως, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀπ' εὐθείας, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ διὰ τοῦ οἰκείου προϊσταμένου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἄρθρον 44.

1. Ἑκάστη τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἶνε αὐτοτελὴς ἐν ὀργανικῇ πρὸς τὰς λοιπὰς ἑνότητι καὶ ἀποτελεῖ ἴδιον σύλλογον ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ τακτικῶν προσέδρων καθηγητῶν αὐτῆς, οὗ προΐσταται ὁ Κοσμήτωρ.

2. Τὸν Κοσμήτορα, ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Κοσμήτωρ τοῦ παρελθόντος ἔτους (Προκοσμήτωρ) καὶ τοῦτον ὁ ἀρχαιότερος τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

3. Ὁ Κοσμήτωρ φέρει ἐν ἐπισήμοις τελεταῖς ἴδιον σῆμα, συνιστάμενον εἰς ἀργυρᾶν ἅλυσιν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ λαιμοῦ καὶ ἀπολήγουσαν εἰς ἀργυροῦν μετάλλιον, φέρον ἐκτετυπωμένον τὸ ἔμβλημα τῆς σφραγῖδος τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφήν.

4. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὁ Κοσμήτωρ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκτίθησιν, ἐν συνεδρίᾳ τῆς Σχολῆς καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, τῶν ἐπιτίμων, τῶν ὁμοτίμων καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν καὶ τῶν ὑφηγητῶν αὐτῆς, τὰ ἐπὶ τῆς κοσμητείας αὐτοῦ πεπραγμένα.

Ἄρθρον 45.

Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 27 περὶ διορισμοῦ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως Β. διατάγματος, ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν ἑκάστης Σχολῆς, συνερχόμενος, ἐκλέγει ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον πενταετῆ ὑπηρεσίαν τακτικοῦ καθηγητοῦ, τὸν Κοσμήτορα τοῦ ἑπομένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων μυστικῶς καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἀποφαινομένου ἐν ἰσοψηφίᾳ τοῦ κλήρου.

Ἄρθρον 46.

1. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν ἄρθρῳ 45 ἐκλογῆς ὑποβάλλεται ἀμελλητὶ εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προκαλεῖ Β. διάταγμα, περὶ διορισμοῦ τοῦ ἐκλεχθέντος ὡς Κοσμήτορος τοῦ ἑπομένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

2. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς Κοσμήτωρ ἐκλίπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀναλήψεως τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ὡς Κοσμήτορος, γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νέα ἐκλογή, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 45 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 47.

Ὁ Κοσμήτωρ παρακολουθεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ καὶ τοῖς προσῃρτημένοις αὐτῇ παραρτήμασιν, ἔχει ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐποπτείαν τὸ γραφεῖον τῆς Σχολῆς, προεδρεύει τῶν συνεδριῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, ἀπ' εὐθείας μὲν ὅταν ἀφορῶσιν εἰς ζητήματα ἐσωτερικῆς φύσεως, διὰ τοῦ Πρυτάνεως δὲ ὅταν πρόκηται περὶ μὴ τοιούτων.

Ἄρθρον 48.

1. Αἱ σχολαὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἀποφαίνονται γνώμας, ποιοῦνται προτάσεις καὶ προβαίνουσιν εἰς ἀποφάσεις, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

2. Ἑκάστη Σχολὴ συνέρχεται εἰς συνεδρίαν τῇ προσκλήσει τοῦ Κοσμήτορος. Ὁ Πρύτανις δύναται εἴτε αὐτοβούλως εἴτε ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Κοσμήτορος τὴν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας πρόσκλησιν τῆς Σχολῆς εἰς συνεδρίαν περὶ ὡρισμένου θέματος.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Σχολῆς λαμβάνονται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 45 περιπτώσεως, καὶ ἐπὶ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἀναγράφεται ἐν τῷ νόμῳ πλειοψηφία τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου τῆς Σχολῆς, ὁπότε πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ συνόλου δὲν προσμετροῦνται αἱ κεναὶ τακτικαὶ ἕδραι.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῶν συνεδριῶν τῶν Σχολῶν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34—42, ἀντικαθισταμένου τοῦ γενικοῦ γραμματέως διὰ τοῦ γραμματέως τῆς Σχολῆς, τῆς δ' ἐν ἐδ. 2 τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 36 καὶ τῆς ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 41 ἀνακοινώσεως γινομένης εἰς τὸν Πρύτανιν.

Ἄρθρον 49.

1. Ἑκάστη Σχολὴ ἔχει μεγάλην καὶ μικρὰν σφραγῖδα.

2. Τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἡ σφραγὶς ἔχει ἔμβλημα τὸ μονογράφημα τῶν ἀρχαίων Χριστιανῶν καὶ περιγεγραμμένον: «Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀθήνησιν Πανεπιστημίου».

3. Τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἡ σφραγὶς ἔχει ἔμβλημα τὴν Θέμιδα καὶ περιγεγραμμένον: «Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου».

4. Τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἡ σφραγὶς ἔχει ἔμβλημα τὸν Ἀσκληπιὸν καθήμενον καὶ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὄφιν καὶ περιγεγραμμένον: «Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου».

5. Τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἡ σφραγὶς ἔχει ἔμβλημα τὴν εἰκόνα τῆς Μνημοσύνης καὶ περιγεγραμμένον: «Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου».

6. Τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἡ σφραγὶς ἔχει ἔμβλημα τὴν εἰκόνα τοῦ Προμηθέως πυρφόρου καὶ περιγεγραμμένον: «Σχολὴ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου».

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΑΙ ΕΔΡΑΙ

Ἄρθρον 50.

1. Αἱ τακτικαὶ ἕδραι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἶναι δώδεκα τῆς Νομικῆς Σχολῆς δέκα ὀκτώ, τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς εἴκοσι τέσσαρες, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς εἴκοσι δύο καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν δέκα ἑπτώ.

2. Τὸ εἶδος ἑκάστης τῶν τακτικῶν ἑδρῶν, ἐφόσον δὲν εἶναι καθωρισμένον, ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένην διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου αὐτῆς.

3. Κατὰ τὸν ἐν § 2 τρόπον δύναται τακτικὴ ἕδρα νὰ καταργηθῇ ὡς πρὸς τὸ εἶδος αὐτῆς ἢ νὰ μεταβληθῇ, ἐφόσον εἶνε κενὴ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς διαδικασίας, ἢ μετὰ τὴν ματαίωσιν τῆς πληρώσεως.

Ἄρθρον 51.

1. Αἱ ἔκτακτοι αὐτοτελεῖς ἕδραι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἶναι πέντε, τῆς Νομικῆς Σχολῆς δέκα, τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς δέκα, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς πέντε καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν πέντε.

2. Αἱ περὶ προσδιορισμοῦ, καταργήσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ εἴδους τακτικῶν ἑδρῶν διατάξεις τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 50 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν.

3. Ἔκτακτοι αὐτοτελεῖς ἕδραι δὲν δύνανται νὰ ἱδρύωνται προκειμένου περὶ μαθημάτων δι' ἃ ὑπάρχουσι τακτικαὶ ἕδραι. Περὶ τῶν μαθημάτων ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῶν περιλαμβάνονται ἐν ἑκάστῃ καθηγητικῇ ἕδρᾳ ἀποφασίζει ἡ οἰκεία Σχολή.

Ἄρθρον 52.

1. Παρ' ἑκάστῃ τακτικῇ ἕδρᾳ δύναται νὰ ἱδρυθῇ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Σχολῆς, λαμβανομένην διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τεταρτων τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου αὐτῆς κἀὶ ἔκτακτος ἐπικουρικὴ ἕδρα.

2. Ἔκτακτος ἐπικουρικὴ ἕδρα δύναται νὰ καταργηθῇ ὡς πρὸς τὸ εἶδος αὐτῆς, ἐφόσον εἶναι κενὴ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς διαδικασίας ἢ μετὰ τὴν ματαίωσιν τῆς πληρώσεως αὐτῆς, διὰ Β. διατάγματος μετὰ πρότασιν τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 53.

1. Ἐὰν ἱδρυθῇ τακτικὴ ἕδρα ὁμοειδὴς πρὸς ἔκτακτον αὐτοτελῆ, καταργεῖται ἡ ἔκτακτος αὐτοδικαίως, ἐὰν εἶναι κενὴ,

ἄλλως μεταβάλλεται αὐτοδικαίως εἰς ἔκτακτον ἐπικουρικὴν καὶ ἰσχύουσιν ἐπὶ τοῦ ἐν αὐτῇ διωρισμένου αἱ διατάξεις τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 101, τῆς θητείας ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

2. Ἐὰν τακτικὴ ἕδρα καταργηθῇ ὡς πρὸς τὸ εἶδος αὐτῆς, καταργεῖται αὐτοδικαίως καὶ ἡ ἱδρυθεῖσα ἀντίστοιχος ἐπικουρική, ἐὰν εἶναι κενή, ἢ ἐὰν μὴ ἤρξατο ἡ πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς διαδικασία, ἄλλως μεταβάλλεται αὐτοδικαίως εἰς ἔκτακτον αὐτοτελῆ ἕδραν, ἐκτὸς ἐὰν, πλὴν τῆς καταργηθείσης, ὑπάρχῃ καὶ ἑτέρα ὁμοειδὴς τακτικὴ ἕδρα. Μεταβληθείσης τῆς ἕδρας, ἰσχύουσιν ἐπὶ τοῦ ἐν αὐτῇ διωρισμένου αἱ διατάξεις τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 101 καὶ αἱ λοιπαὶ περὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν ἐπικουρικῶν ἑδρῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 54.

1. Ἐὰν τακτικὸς καθηγητής, συμπληρώσας τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, δὲν ἀποχωρήσῃ τῆς ὑπηρεσίας, ἱδρύεται αὐτοδικαίως ὁμοειδὴς προσωρινὴ ἕδρα ἐπὶ μίαν πενταετίαν, πληρουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 104. Προσωρινὴ ἕδρα ἱδρύεται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 62.

2. Ἐὰν ὁ δι' οὗ ἐπληρώθη προσωρινὴ ἕδρα καθηγητὴς ὑποσδήποτε ἐκλίπῃ, θεωρεῖται αὕτη αὐτοδικαίως καταργηθεῖσα.

3. Παρελθόντος τοῦ χρόνου δι' ὃν ἱδρύθη προσωρινὴ ἕδρα, θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυθεὶς ὁ πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς διορισθεὶς καθηγητής.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Α'. Τακτικοὶ καθηγηταί.

Ἄρθρον 55.

Τακτικὸς καθηγητὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐν ὡρισμένῃ τακτικῇ καθηγητικῇ ἕδρᾳ Σχολῆς τινος τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κεκτημένος διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἢ διδακτορικὸν δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸ εἶδος τῆς καθηγητικῆς ἕδρας, προκειμένου δὲ περὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ὁ κεκτημένος δίπλωμα ἀνεγνωρισμένης ὁμοταγοῦς ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, δημοσιεύσας πρωτοτύπους πραγματείας προαγούσας τὸν ἐπιστημονικὸν κλά-

δον τῆς ἕδρας ταύτης, καὶ ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 56 ἑπ.

Ἄρθρον 56.

1. Κενωθείσης ὁπωσδήποτε ἢ ἱδρυθείσης τακτικῆς τινὸς ἕδρας, ἡ οἰκεία Σχολή, συνερχομένη ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦ τύπου, ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν μεθ' ὑπομνήματος περιέχοντος τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν ὡς καὶ εὐρείαν ἀνάλυσιν τῶν σχετικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Τοῦ ὑπομνήματος συνυποβάλλονται καὶ ἀντίγραφα ὅσοι οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ τακτικοὶ πρόσεδροι καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς.

2. Περὶ ἑκάστης κενῆς τακτικῆς ἕδρας γίνεται ἰδιαιτέρα διαδικασία, δὲν συνέρχεται δὲ ἡ Σχολὴ περὶ ἑτέρας κενῆς τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἕδρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐκκρεμοῦς διαδικασίας. Ἡ πρὸς πλήρωσιν διαδικασία θεωρεῖται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς ἐν § 1 προσκλήσεως.

Ἄρθρον 57.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιότητος εἰς κενὴν τακτικὴν ἕδραν εἶναι δίμηνος, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως. Ἡ προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἕνα εἰσέτι μῆνα ὑπὸ τῆς Σχολῆς, τῆς παρατάσεως δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 58.

Ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 προθεσμίας δύνανται δύο τοὐλάχιστον τακτικοὶ ἢ τακτικοὶ πρόσεδροι καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως τὴν ὑποψηφιότητα ἐπιστήμονος κεκτημένου τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 προσόντα. Ἡ ὑποβολὴ τῆς ὑποψηφιότητος ἀνακοινοῦται ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ αὕτη. Ἡ ὑποψηφιότης θεωρεῖται ὡς μὴ ὑποβληθεῖσα, ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως δὲν δηλώσῃ ὁ ὑπὲρ οὗ ὑπεβλήθη ἐγγράφως πρὸς τὸν Κοσμήτορα, ὅτι ἀποδέχεται αὐτήν.

Ἄρθρον 59.

Ἐὰν τακτικὸς καθηγητὴς ἀνέλαβε δημόσιον λειτούργημα ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναβάλλεται, τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ὑποβαλλομένῃ τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 56 προθεσμίας, ἡ πρὸς πλήρωσιν τῆς ἕδρας αὐτοῦ διαδικασία ἐπὶ ἓν ἔτος, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου, ἀποχωρῶν οὗτος τοῦ ἀσυμβιβάστου λειτουργήματος, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 60.

1. Παρελθούσης τῆς ἐν ἄρθρῳ 57 προθεσμίας, συνέρχεται ἡ Σχολὴ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καὶ ὁρίζει τριμελῆ ἐπιτροπείαν ἐκ τῶν τακτικῶν ἢ τακτικῶν προσέδρων καθηγητῶν τῶν διδασκόντων τὰ πρὸς τὴν πληρωτέαν ἕδραν συγγενέστερα μαθήματα. Καθηγηταὶ συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ πρὸς ἀλλήλους ἢ πρός τινα τῶν ὑποψηφίων μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, δὲν δύνανται νὰ συμμετάσχωσι τῆς ἐπιτροπείας.

2. Ἡ ἐπιτροπεία ὑποβάλλει ἐντὸς δύο μηνῶν εἰς τὴν Σχολὴν ἐγγράφως ἔκθεσιν, περιέχουσαν ἀνάλυσιν καὶ κρίσιν τῶν ἔργων καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἱκανότητος ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑποψηφίων, ὡς καὶ ἰδίαν γνώμην περὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν προτιμητέου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη κοινοποιεῖται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος πρὸς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς.

3. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπεία δὲν ὑποβάλῃ ἐντὸς τῆς ἐν § 2 προθεσμίας τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἀναφέρεται ἡ παράλειψις ὑπὸ τοῦ

Ἄρθρον 61.

1. Ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος κοινοποιήσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπείας εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, ἀλλ' εὐχὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐν ἐδ. 1 τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 60 προθεσμίας ἢ ἐν περιπτώσει τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 60 ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐν ἐδ. 1 τῆς § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προθεσμίας, συνέρχεται ἡ Σχολὴ πρὸς ἐκλογήν.

2. Ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς Σχολῆς πρὸς ἐκλογὴν τακτικοῦ καθηγητοῦ, δὲν δύνανται νὰ συμμετάσχωσι καθηγηταὶ συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ πρός τινα τῶν ὑποψηφίων μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

3. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου τῆς Σχολῆς. Ἕκαστος καθηγητὴς δικαιολογεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψῆφον, ἀναγραφομένης τῆς δικαιολογίας ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἄρθρον 62.

1. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἐν § 3 τοῦ ἀρθ. 61 πλειοψηφίας, ἡ Σχολὴ συνέρχεται ἐκ νέου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν ψηφοφορίαν. Ἐὰν καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ταύτην δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου 61 πλειοψηφία, θεωρεῖται ἐκλεχθεὶς ὁ κατ' ἀμφοτέρας τὰς ψηφοφορίας τυχὼν ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν παρόντων.

2. Ἐὰν μηδεὶς τῶν ὑποψηφίων τύχῃ τῆς ἐν ἐδ. 2 τῆς § 2 πλειοψηφίας, δύναται ἡ Σχολὴ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου αὐτῆς νὰ προτείνῃ τὸν ἱκανώτερον ἐκ τῶν ὑποψηφίων ὡς ἔκτακτον καθηγητήν, ἐὰν δὲν εἶναι τοιοῦ-

τος τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, ἱδρυομένης πρὸς τοῦτο προσωρινῶς ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἕδρας ἐπὶ μίαν τριετίαν.

Ἄρθρον 63.

1. Τὰ πρακτικὰ τῆς πρὸς ἐκλογὴν τακτικοῦ καθηγητοῦ συνεδρίας τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπείας δημοσιεύονται ἰδιαιτέρως.

2. Ἡ περὶ ἐκλογῆς τακτικοῦ καθηγητοῦ ἀπόφασις τῆς Σχολῆς ἀνακοινοῦται μετὰ τῶν ἐν § 1 πρακτικῶν αὐτῆς καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελευταίας πρὸς ἐκλογὴν ψηφοφορίας τῷ Ὑπουργῷ.

Ἄρθρον 64.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐκλογῆς τακτικοῦ καθηγητοῦ ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς, ὁ Ὑπουργὸς προκαλεῖ Β. διάταγμα, περὶ διορισμοῦ τοῦ ἐκλεχθέντος ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ.

2. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς, δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀκυρώσῃ αὐτὴν μόνον ἕνεκα μὴ τηρήσεως τῶν προθεσμιῶν τῆς ἐκλογῆς, ὁπότε ἡ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐγκύρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 65.

Τακτικὸς καθηγητὴς ἀναλαβὼν δημόσιον λειτούργημα ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ παραιτηθεὶς τῆς ὑπηρεσίας, ἢ Ἕλλην διδάξας ὡς τακτικὸς καθηγητὴς ἐν ἄλλῳ ἀνεγνωρισμένῳ ὁμοταγεῖ Πανεπιστημίῳ, δύναται νὰ διορισθῇ διὰ Β. διατάγματος τακτικὸς καθηγητὴς πρὸς πλήρωσιν κενωθείσης ἢ ἱδρυθείσης ὁμοειδοῦς τακτικῆς ἕδρας, ἄνευ τῆς ἐν ἄρθροις 56 ἐπ. διαδικασίας, ἀλλὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 57 προθεσμίας.

Ἄρθρον 66.

1. Ὁ διορισθεὶς τακτικὸς καθηγητὴς ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ του, δώσῃ πρὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τὸν νενομισμένον ὅρκον, ἄλλως θεωρεῖται ὡς μὴ ἀποδεχθεὶς τὸν διορισμόν.

2. Ὁ τὸ πρῶτον διοριζόμενος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τακτικὸς καθηγητὴς ἄρχεται τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου δι' ἐναρκτηρίου λόγου γυμνένου δημοσίᾳ.

Ἄρθρον 67.

Ματαιωθείσης ὁπωσδήποτε τῆς πληρώσεως τακτικῆς τινος ἕδρας, ἡ Σχολὴ συνέρχεται μετὰ τριετίαν, τῆς προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης διαδικασίας,

καὶ ἐπιλαμβάνεται τῆς πληρώσεως τῆς ἕδρας, κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 56 ἐπ. ὁριζόμενα. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 66, ἡ πρὸς πλήρωσιν τῆς ἕδρας διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς αὐτόθι ὁριζομένης τριμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρον 68.

1. Ἡ θέσις τακτικοῦ καθηγητοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ διευθυντοῦ σχολείων καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς νὰ διδάσκωσιν ἐν σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐν ἄλλαις εἰδικαῖς ἢ ἐπαγγελματικαῖς σχολαῖς, ἐπιτρέπεται δ' αὐτοῖς ἡ διδασκαλία μόνον ἐν ἀνωτέραις σχολαῖς, οὐχὶ δ' ὅμως πέρα τῶν πέντε ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα.

3. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς τῆς Νομικῆς Σχολῆς νὰ δικηγορῶσι, πλὴν μόνον ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Ἄρθρον 69.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ δικαιοῦνται νὰ ἀπέρχωνται τῶν ἀθρόων κατὰ τὰς διακοπάς, ἀνακοινοῦντες τῷ Πρυτάνει τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου δικαιοῦνται πρὸς τοῦτο μετὰ προηγουμένην ἄδειαν αὐτῆς. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει δύναται ὁ Πρύτανις νὰ χορηγῇ ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς μέχρι δέκα ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διδακτικοῦ ἔτους· πέρα δὲ τούτου ἡ ἄδεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἀδειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεων τοῦ νόμου.

2. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν ἕνεκα ἐπιστημονικῶν λόγων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι ἓξ μηνῶν, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν θερινῶν διακοπῶν, μετὰ πλήρους ἀποδοχῆς τοῦ μισθοῦ. Τοιαῦται ἄδειαι παρέχονται μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς ἀλλ' οὐχὶ εἰς πλείονας τῶν δύο τακτικῶν καθηγητῶν τῆς αὐτῆς Σχολῆς συγχρόνως, οὐδ' εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς πενταετίας.

Ἄρθρον 70.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν Ἀρεοπαγίτου, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων τοῦ μισθοῦ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ ἐπιδομάτων αὐτῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

2. Διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ προσμετρεῖται πᾶσα προηγουμένη ὑπηρεσία ἐν ὁμοιοβάθμῳ καὶ ὁμοιομίσθῳ δημοσίᾳ θέσει.

3. Τακτικοὶ καθηγηταὶ κατέχοντες καὶ ἑτέραν δημοσίαν

θέσιν καὶ ἐξ αὐτῆς μισθοδοτούμενοι, λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπιμίσθιον τὸ πέμπτον τοῦ ἐν § 1 ἑκάστοτε ἀρχικοῦ μισθοῦ διὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 71.

Διὰ τὴν φροντιστηριακὴν ἢ ἐργαστηριακὴν διδασκαλίαν χορηγεῖται εἰς μὲν τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς τῆς Θεολογικῆς, Φιλοσοφικῆς καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν μηνιαῖον ἐπιμίσθιον τὸ ἕκτον τοῦ ἑκάστοτε ἀρχικοῦ μισθοῦ, εἰς δὲ τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς τῆς Νομικῆς καὶ εἰς τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς τῆς Ἰατρικῆς μηνιαῖον ἐπιμίσθιον τὸ ὄγδοον τοῦ ἑκάστοτε ἀρχικοῦ μισθοῦ, πλὴν τῶν διδασκόντων Ἀνατομικήν, Φυσιολογίαν, Παθολογικὴν Ἀνατομικήν, Μικροβιολογίαν καὶ Ὑγιεινήν, Ἰατροδικαστικὴν καὶ Πειραματικὴν Φαρμακολογίαν, εἰς οὓς χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπιμίσθιον τὸ ἕκτον τοῦ ἑκάστοτε ἀρχικοῦ μισθοῦ, ἀλλ' ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ ἐπιμισθίου τούτου.

Ἄρθρον 72.

1. Ἐὰν τακτικὸς καθηγητὴς παραβαίνῃ τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα ἢ διαπράττῃ ὑπέρβασιν ἐξουσίας, ἐὰν ἐπιδεικνύῃ ραθυμίαν ἢ κουφότητα ἀσύγγνωστον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ἐὰν ἐπιδεικνύῃ διαγωγὴν ἀπάδουσαν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ πανεπιστημιακοῦ λειτουργοῦ, ἐὰν αὐτοβούλως ἐγκαταλίπῃ τὴν ἑαυτοῦ θέσιν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς δι' ἐγγράφου ἐπιπλήξεως, διὰ προστίμου, οὐχὶ κατωτέρου τοῦ δεκάτου ρυδ' ἀνωτέρου ὁλοκλήρου τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, ἢ διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

2. Ἐὰν τακτικὸς καθηγητὴς ἐπεδείξατο ἐπίμομπτον διαγωγήν, ἐὰν αὐτοβούλως ἀπέσχε τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων πέρα τῶν τριῶν μηνῶν, δύναται ν' ἀπολυθῇ ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 73.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλονται, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς προσωρινῆς καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ἐπιβάλλονται ὑπὸ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τῆς Συγκλήτου, συμπληρουμένης δι' ἓξ ἴσων μελῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκλεγομένων ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν. Προκειμένου περὶ πειθαρχικῆς διώξεως μέλους τινὸς τῆς Συγκλήτου, ἡ Σχολὴ εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει ἐκλέγει ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτῆς καθηγητῶν τὸν ἐν τῇ Συγκλήτῳ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ πρὸς συγκρότησιν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 74.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι καθ' ἃς πρὸς πειθαρχικὴν τιμωρίαν τακτικοῦ καθηγητοῦ ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ὁ Πρύτανις πρὸς κατάρτισιν αὐτοῦ αἰτεῖται, εἴτε κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, εἴτε καὶ ἄνευ ἐντολῆς, παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως, τὴν ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 ἐκλογῆς ἓξ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς μελῶν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, καὶ τεσσάρων ἔτι ἀναπληρωματικῶν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ ψηφοφορίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 75.

1. Ὁ Πρύτανις, ἐνεργῶν κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο μετ' ἀπόφασιν ἐπιτροπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Προπρυτάνεως καὶ πέντε ἐκ τῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιοτέρων τακτικῶν καθηγητῶν, ἑνὸς ἐξ ἑκάστης Σχολῆς, τῶν μὴ ὄντων μελῶν τῆς Συγκλήτου. Ὑποβληθείσης ἐγγράφου μηνύσεως, ὁ Πρύτανις ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπείας.

2. Ἡ ἐπιτροπεία συνεδριάζει, ἂν παρίστανται τέσσαρα τοὐλάχιστον μέλη, καὶ ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Τῶν συνεδριῶν τῆς ἐπιτροπείας τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως πρακτικά, ἅτινα ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν παρόντων.

Ἄρθρον 76.

Τῶν συνεδριῶν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ Πρύτανις, καθήκοντα δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου. Τούτους κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί. Προκειμένου περὶ πειθαρχικῆς διώξεως τοῦ Πρυτάνεως, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐκτελεῖ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 77.

1. Συγγενὴς ἢ κηδεστὴς τοῦ ἐγκαλουμένου, μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, δὲν μετέχει τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἄλλως τιμωρεῖται πειθαρχικῶς. Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας περὶ τῆς συγγενείας ἢ κηδεστίας ἀποφαίνεται τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον.

2. Μέλος τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἐξαιρεθῇ διὰ σπουδαίους λόγους, τῇ αἰτήσει εἴτε αὐτοῦ, εἴτε τοῦ ἐγκαλουμένου, ὅστις ὅμως δὲν δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν τεσσάρων μελῶν. Περὶ τῆς ἐξαιρέσεως

ἀποφαίνεται τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον, μὴ ἐχόντων ψῆφον τῶν μελῶν, ὧν αἰτεῖται ἡ ἐξαίρεσις.

3. Ἐξαιρεθέντος τινὸς τῶν μελῶν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται, ἂν μὲν πρόκηται περὶ μέλους τῆς Συγκλήτου, ὑπὸ τοῦ κατὰ σειρὰν ἀρχαιοτέρου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἐξαιρεθείς, ἂν δὲ περὶ Ἀρεοπαγίτου ὑπό τινος τῶν ἀναπληρωματικῶν κατὰ σειρὰν λαμβανομένων.

Ἄρθρον 78.

Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον συνεδριάζει ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν τῆς Συγκλήτου ἢ ἐν ἑτέρᾳ τοῦ Πανεπιστημίου αἰθούσῃ, ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως. Αἱ ἡμέραι τῶν συνεδριῶν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

Ἄρθρον 79.

Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον συνεδριάζει ἐν ὁλομελείᾳ, εἶναι δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν ἔν τινι συνεδρίᾳ παρίστανται τοὐλάχιστον δώδεκα μέλη. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀποφαίνεται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως δημοσίᾳ ἀπαγγελλομένης περὶ πάντων τῶν εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ ὑποβαλλομένων προδικαστικῶν ζητημάτων κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παόντων, κρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης τοῦ Πρυτάνεως.

Ἄρθρον 80.

Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ προσλάβῃ καὶ συνήγορον, μεθ' οὗ δύναται νὰ συμπαρίσταται κατὰ πᾶσαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος. Ὁ συνήγορος δύναται νὰ ληφθῇ μόνον ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένων δικηγόρων, γνωστοποιεῖται δὲ ὁ διορισμὸς αὐτοῦ εἰς τὸν Πρύτανιν. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ καθ' ἅπασαν τὴν ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διαδικασίαν ἐκπροσώπησις τοῦ ἐγκαλουμένου ὑπὸ εἰδικοῦ πληρεξουσίου, λαμβανομένου πάντως ἐξ ἐκείνων οὕτινες δύνανται νὰ εἶνε συνήγοροι.

Ἄρθρον 81.

Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἐνεργεῖ, εἴτε αὐτό, εἴτε διά τινος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐκλεγομένου εἰσηγητοῦ, πᾶσαν περὶ τῆς γενομένης ἐγκλήσεως ἀνακριτικὴν πρᾶξιν, οἱονδήποτε καὶ ἔνορκον ἢ ἐπὶ τῇ διὰ χειραψίας ὑποσχέσει ἐξέτασιν μαρτύρων, διατάσσει τὴν προσαγωγὴν ἐγγράφων καὶ αὐτῶν κατὰ ἕξιν, ἐναντίον πρὸς τοῦτο πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Ποινικῆς δικονομίας τῷ ἀνακριτῇ ἀπονεμόμενα δικαιώματα καὶ ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα. Τὰ ἐντάλματα τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἀνὰ αὐτοῦ τὴν ἀνάκρισιν ἐνεργοῦντος εἰσηγητοῦ βιαίας τῶν ἀπειθούντων μαρτύρων προσαγωγῆς διαβιβάζονται πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέα. Προκειμένου περὶ ἐνεργείας τῶν τοιούτων πράξεων ἐν ἑτέρᾳ δικαστικῇ περιφερείᾳ ἀνατίθεται αὕτη εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῆς οἰκείας περιφερείας.

Ἄρθρον 82.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὁ ἐγκαλούμενος προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἵνα ἀπολογηθῇ ἐγγράφως ἢ καὶ προφορικῶς πρὸ αὐτοῦ, δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἐν τακτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ, προσδιοριζομένῃ μεθ' ἡμέρας οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν πέντε ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἢ μετὰ δέκα τὸ πολὺ ἡμέρας ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 83 διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως. Πρὸ τῆς ἀπολογίας ὅ τε ὁ ἐγκαλούμενος καὶ ὁ συνήγορος αὐτοῦ ἢ πληρεξούσιος δικαιοῦνται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἁπάσης τῆς δικογραφίας, παρεχομένων αὐτοῖς, ἂν αἰτήσωνται τοῦτο, καὶ ἀντιγράφων ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἄρθρον 83.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 82 ἀναφερομένη κλῆσις ἐπιδίδεται εἰς αὐτὸν τὸν ἐγκαλούμενον, ἐὰν δὲ οὗτος δὲν εὑρεθῇ ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, ἢ ἀρνηθῇ νὰ παραλάβῃ ταύτην, δημοσιεύεται αὕτη διὰ τοῦ τύπου. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως ὁ κλητὴρ συντάσσει ἀπόδειξιν, ἐν ᾗ μνημονεύει τὴν κλῆσιν καὶ τὸν χρόνον καὶ τόπον τῆς ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 84.

Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον πρὸ τῆς κλήσεως τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀπολογίαν δικαιοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν λῆξιν τῆς πειθαρχικῆς διώξεως, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὸ παράπτωμα ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἢ ὅτι ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως δὲν προέκυψαν ἱκανὰ στοιχεῖα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας.

Ἄρθρον 85.

1. Τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 82 γενομένην ἀπολογίαν τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ παρελθούσης ἀπράκτου τῆς πρὸς ἀπολογίαν ταχθείσης προθεσμίας, ἀκουσθέντος καὶ τοῦ συνηγόρου, ἀποφασίζει περὶ τῆς γενομένης ἐγκλήσεως διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ.

2. Ἡ ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύει δὲ ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας αὐτῆς.

Άρθρον 86.

Τῆς ἐνώπιον τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διαδικασίας, τηνομένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τηροῦνται πρακτικά, αἱ δὲ ἀποφάσεις καταρτίζονται ἐγγράφως. Τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, πάντα δὲ τὰ ἔξοδα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

Άρθρον 87.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις δὲν ἀναστέλλεται ὑπὸ τῆς ποινικῆς, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασίσει ἄλλως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον νὰ ἀποφασίσῃ, ὅπως ὁ ἐγκαλούμενος ἀπέχῃ τῆς ἐνασκήσεως τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων.

2. Τακτικὸς καθηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀπέχῃ τῆς ἐνασκήσεως τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ἐὰν ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ βούλευμα παραπεμπτικὸν ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

3. Ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἐνασκήσεως τῶν καθηκόντων παύει ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 1 δι' ἀποφάσεως τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς § 2 διὰ τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, ἢ διὰ βουλεύματος ἀποφαινομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν.

Άρθρον 88.

Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα παραγράφονται μετὰ πέντε ἔτη, ἐκτὸς ἐὰν ἀποτελῶσι καὶ ἀξιοποίνους πράξεις, ὁπότε δὲν παραγράφονται πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ νόμου ὁριζομένης παραγραφῆς. Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ἀξιοποίνων πράξεων διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Άρθρον 89.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ δικαιοῦνται νὰ ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 90.

2. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ ἀπαχωροῦσιν αὐτοδικαίως τῆς θέσεως αὐτῶν ὡς τακτικῶν καθηγητῶν, ἅμα τῇ συμπληρώσει τῶν ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας.

3. Ἐὰν τακτικὸς καθηγητὴς συμπληρώσας τὸ ἐν § 2 ὁριστὴ ἡλικίας δὲν ἀποχωρήσῃ καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 54 καὶ 104.

Άρθρον 90.

1. Τακτικὸς καθηγητὴς ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριακονταετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἧς ἡ δεκαπενταετὴς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριακονταπενταετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς ἡ δεκαετὴς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετοῦς ὑπηρεσίας καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου λαμβάνει σύνταξιν ἴσην πρὸς τὸν τελευταῖον μισθὸν αὐτοῦ.

2. Τακτικὸς καθηγητὴς ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσαετοῦς ὑπηρεσίας καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ εἰκοσιπενταετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἧς ἡ δεκαετὴς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβάνει σύνταξιν τὰ δύο τρίτα τοῦ τελευταίου μισθοῦ αὐτοῦ.

3. Τακτικὸς καθηγητὴς ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ μὴ ὑπαγόμενος εἰς τὰς διατάξεις τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 λαμβάνει σύνταξιν ἴσην πρὸς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ τελευταίου μισθοῦ ὅσα τὰ ἔτη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἑκάστου ἔτους ὑπηρεσίας ὡς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπολογιζομένου ὡς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους δημοσίας ὑπηρεσίας.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 ὡς μισθὸς θεωρεῖται ὁ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένος.

5. Αἱ συντάξεις τῶν καθηγητῶν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποδίδονται δὲ εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ταμείου κατὰ τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας.

Άρθρον 91.

1. Ἐὰν τακτικὸς καθηγητὴς ὑπέστη σωματικὴν ἢ πνευματικὴν πάθησιν καθιστῶσαν ἀδύνατον ἢ οὐσιωδῶς δυσχερῆ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ἀποχωρεῖ τῆς ὑπηρεσίας εἴτε τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτήσει, εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Πρυτάνεως.

2. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀποφασίζει ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως ἰσοβίων δικαστῶν.

3. Ὁ οὕτως ἀποχωρῶν λαμβάνει σύνταξιν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ, ἐφόσον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 90 δὲν δικαιοῦται εἰς μείζονα σύνταξιν, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τῆς § 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

4. Ἐὰν ἡ ἀποχώρησις ἐγένετο ἕνεκα παθήσεως προβήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας προελθούσης, ὁ ἀποχωρῶν λαμβάνει σύνταξιν ἴσην πρὸς τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

Β' Ἔκτακτοι καθηγηταί.

Άρθρον 92.

Ἔκτακτος καθηγητὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐν ὡριαμένῃ ἐκτάκτῳ αὐτοτελεῖ ἕδρᾳ Σχολῆς τινὸς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα,

δημοσιεύσας πρωτοτύπως πραγματείας προαγούσας τὸν ἐπιστημονικὸν κλάδον τῆς ἕδρας ταύτης καὶ ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 56, τῶν ἄρθρων 57, 58, 60, 61 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 62, τῶν ἄρθρων 63 καὶ 64, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 59, 65, 67 καὶ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 56.

Ἄρθρον 93.

Ἔκτακτος καθηγητὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐν ὡρισμένῃ ἐκτάκτῳ ἐπικουρικῇ ἕδρᾳ Σχολῆς τινὸς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα, δημοσιεύσας πραγματείας, ὧν τοὐλάχιστον μία πρωτότυπος, προαγούσας τὸν ἐπιστημονικὸν κλάδον τῆς ἕδρας ταύτης καὶ ἐπιτυχὼν ἐν τῷ ἐνώπιον τῆς Σχολῆς τελουμένῳ διαγωνισμῷ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 94 ἐπ., μὴ πω δὲ συμπληρώσας τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 94.

1. Κενωθείσης ὁπωσδήποτε ἢ ἱδρυθείσης ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἕδρας, ἡ οἰκεία Σχολὴ προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 56, ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, μεθ' ὑπομνήματος, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

2. Ἡ πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιότητος προθεσμία εἶνε δίμηνος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57.

3. Ὁ ὑποβάλλων ὑποψηφιότητα καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου δραχμὰς πεντακοσίας, ἐξ ὧν διακοσίας λομβάνει ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 95 ὁριζόμενος εἰσηγητής, τῶν λοιπῶν διανεμομένων μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τῶν συμμετασχόντων ἐν τῇ συγκροτήσει τῆς Σχολῆς καθ' ἁπάσας τὰς συνεδρίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 95.

1. Παρελθούσης τῆς ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 94 προθεσμίας, συνέρχεται ἡ Σχολὴ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καὶ ὁρίζει ἐκ τῶν τακτικῶν ἢ τακτικῶν προσέδρων καθηγητῶν τῶν διδασκόντων τὰ πρὸς τὴν πληρωτέαν ἕδραν συγγενέστερα μαθήματα εἰσηγητήν. Καθηγητὴς συγγενὴς ἢ κηδεστὴς πρός τινα τῶν ὑποψηφίων μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ εἰσηγητής, μηδὲ νὰ συμμετέχῃ τῶν συνεδριῶν τῆς Σχολῆς.

2. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐν § 1 συνεδρίας, συνέρχεται ἡ Σχολὴ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀναγραφομένην ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἀποφαίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, τίνες τῶν ὑποψηφίων εἶνε ἱκανοί, ὅπως συμμετάσχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ, ὡς ὑποβαλόντες μίαν ἢ πλείονας πραγματείας, ἐξ ὧν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ εἰς ἕδραν ἐκτάκτου καθηγητοῦ ὑποψηφιότης.

Ἄρθρον 96.

Ὁ διαγωνισμὸς ἀποτελεῖται ἐκ δύο δοκιμασιῶν, ὧν ἡ μὲν πρώτη συνίσταται εἰς τὴν ὑφ' ἑκάστου τῶν ὑποψηφίων δημοσίᾳ ἀνάπτυξιν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ πραγματειῶν, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὴν ἐνώπιον τῆς οἰκείας Σχολῆς, παρισταμένων καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτῆς, ἀνάπτυξιν ἐπιστημονικοῦ θέματος ὑπὸ τύπον πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας. Ὁ χρόνος τῆς διεξαγωγῆς ἑκάστης τῶν δοκιμασιῶν τούτων καὶ δι' ἕκαστον τῶν ὑποψηφίων ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 95 συνεδρίαν αὐτῆς, δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀνακοινοῦται τοῖς ὑποψηφίοις. Ἀναβολὴ ἑκατέρας τῶν δοκιμασιῶν ἐπιτρέπεται ἕνεκα ἀνυπερθέτου κωλύματός τινος τῶν ὑποψηφίων, μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, ἀλλ' οὐχὶ πέρα τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 97.

Ἡ πρώτη δοκιμασία προηγεῖται ὡς πρὸς πάντας τοὺς ὑποψηφίους, τῆς μεταξὺ αὐτῶν σειρᾶς ὁριζομένης διὰ κλήρου, κατὰ τὴν ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 95 συνεδρίαν τῆς Σχολῆς. Αἱ ὑφ' ἑκάστου ἀναπτυχθησόμεναι πραγματεῖαι ἢ μέρη αὐτῶν ὁρίζονται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ καὶ ἀνακοινοῦνται τῷ ὑποψηφίῳ, δὲν δύνανται δὲ νὰ εἶνε πλείονες τῶν δύο. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναπτύξεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἡμίσειαν δι' ἑκάστην πραγματείαν ἢ μέρος αὐτῆς ὥραν, οἱ καθηγηταὶ δύνανται νὰ συζητήσωσι μετὰ τοῦ ὑποψηφίου δημοσίᾳ περὶ τῶν ἀναπτυχθεισῶν καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν. Ἡ συζήτησις αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέρα τῶν δύο ὡρῶν.

Ἄρθρον 98.

1. Τὸ θέμα τῆς δευτέρας δοκιμασίας κληροῦται ἐκ δέκα πέντε θεμάτων τοῦ οἰκείου ἐπιστημονικοῦ κλάδου, ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ἐν τῇ § 2 τοῦ ἄρθρου 95 συνεδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνακοινουμένων τοῖς ὑποψηφίοις.

2. Τὸ θέμα εἶναι κοινὸν δι' ἅπαντας τοὺς ὑποψηφίους, κληροῦται δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος δύο ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν δοκιμασίαν ὁρισθείσης.

3. Ἡ σειρὰ τῶν ὑποψηφίων ὁρίζεται διὰ κληρώσεως, γινομένης ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δοκιμασίας. Ὁ Κοσμήτωρ προνοεῖ, ὅπως οἱ ἑπόμενοι ὑποψήφιοι μὴ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς ὑπὸ τῶν προηγουμένων γινομένης ἀναπτύξεως τοῦ θέματος.

4. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέρα τῶν τριῶν τετάρτων τῆς ὥρας. Ἡ δι' ἀναγνώσεως παράδοσις ἀπαγορεύεται, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἡ χρῆσις κεφαλαιωδῶν καὶ

βραχειῶν σημειώσεων, ὑποκειμένων εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 99.

Ἐντὸς τοῦ δευτέρου πενθημέρου ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ διαγωνισμοῦ, συνέρχεται ἡ Σχολὴ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ εἰσηγητοῦ, πρὸ οὐμένου ἀνάλυσιν καὶ κρίσιν τῶν ἔργων τῶν ὑποψηφίων καὶ τῆς ἐν τῷ διαγωνισμῷ ἐπιδόσεως αὐτῶν, κατοχωσιζομένων ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἀποφαίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 61 περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἡ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τινὸς τῶν ὑποψηφίων ἀπόφασις τῆς Σχολῆς ἀνακοινοῦται αμελλητὶ τῷ Ὑπουργῷ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 64.

Ἄρθρον 100.

Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτρέπονται μόνον, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τὸ τυπικὸν μέρος αὐτοῦ καὶ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσβαλλομένης πράξεως. Αἱ ἐνστάσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις, ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δὲν ἀποφανθῇ, θεωρεῖται, ὅτι ἀπέρριψεν αὐτάς. Ἐγκρινομένων τῶν ἐνστάσεων, ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμὸς ἀπὸ τῆς προσβληθείσης πράξεως.

Ἄρθρον 101.

1. Ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς ἐπικουρικῆς ἕδρας διορίζεται ἐπὶ θητείᾳ πέντε ἐτῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων, ἐν αἷς ὁρίζεται βραχύτερος χρόνος. Καθηγητὴς οὗ ἐλήξεν ἡ θητεία, δικαιοῦται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν πρὸς πλήρωσιν ἕδρας ἣν κατεῖχεν, ἐπαναλυθοῦσαν διαγωνισμόν. Ἐὰν μὴ μετάσχῃ, μηδεὶς δὲ τῶν μετασχόντων κριθῇ ἐπιτυχών, δύναται ἡ Σχολὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου αὐτῆς νὰ ἀνανεώσῃ τὴν λήξασαν θητείαν ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

2. Ματαιωθείσης ὁπωσδήποτε τῆς πληρώσεως ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἕδρας ἐπαναλαμβάνεται, ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 52, ὁ διαγωνισμὸς μετὰ διετίαν, τῆς προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ προηγηθέντος διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 102.

1. Οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν οἱ μὲν αὐτοτελῶν ἑδρῶν τὰ τρία πέμπτα, οἱ δὲ ἐπικουρικῶν ἑδρῶν τὰ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 70.

2. Ἔκτακτοι καθηγηταὶ κατέχοντες καὶ ἑτέραν δημοσίαν θέσιν καὶ ἐξ αὐτῆς μισθοδοτούμενοι, λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπιμίσθιον τὸ πέμπτον τοῦ ὅλου μισθοῦ.

3. Εἰς τοὺς ἐκτάκτους καθηγητὰς δύνανται νὰ γραφῶσι

διὰ τὴν ψυχοτεχνικὴν ἢ ἐργαστηριακὴν διδασκαλίαν μηνιαῖον ἐπιμίσθιον οὐχὶ κατώτερον τοῦ ὀγδόου οὐδ' ἀνώτερον τοῦ τετάρτου τοῦ ἐκάστοτε ἀρχικοῦ μισθοῦ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Ἄρθρον 103.

Αἱ περὶ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 66, τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 68, τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 69, τῶν ἄρθρων 72—88, τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 89, καὶ τῶν ἄρθρων 90 καὶ 91 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν τῶν αὐτοτελῶν ἢ ἐπικουρικῶν ἑδρῶν. Αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 66 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 69 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν τῶν αὐτοτελῶν ἑδρῶν.

Γ'. Τακτικοὶ πρόσεδροι καθηγηταί.

Ἄρθρον 104.

1. Τακτικὸς καθηγητὴς συμπληρώσας τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ μὴ ἀπαιτηθείσης τῆς ὑπηρεσίας παύεται αὐτοδικαίως τακτικὸς πρόσεδρος καθηγητής, καταλαμβάνων τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 54 ἱδρυομένην προσωρινὴν ἕδραν.

2. Οἱ τακτικοὶ πρόσεδροι καθηγηταὶ λαμβάνουσι μισθὸν τακτικοῦ καθηγητοῦ, προσμετρουμένης διὰ τὰς αὐξήσεις αὐτοῦ τῆς ἐν τῇ θέσει τακτικοῦ καθηγητοῦ ὑπηρεσίας καὶ ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 70.

3. Αἱ περὶ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 68—69, 71—88, 90 καὶ 91 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν τακτικῶν προέδρων καθηγητῶν.

Δ'. Ὁμότιμοι καὶ ἐπίτιμοι καθηγηταί.

Ἄρθρον 105.

Ὁμότιμοι καθηγηταὶ καθίστανται αὐτοδικαίως οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ τακτικοὶ πρόσεδροι καθηγηταί, οἱ μετὰ εἰκοσιπενταετῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητικὴν διδασκαλίαν ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 89, «οὗ ἄρθρου 91 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 54.

Ἄρθρον 106.

Ἐπίτιμοι καθηγηταὶ καθίστανται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἢ τῆς Συγκλήτου, δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 26, οἱ διατελέσαντες τακτικοὶ ἢ τακτικοὶ πρόσεδροι καθηγηταὶ ἐξάχως

δ' ἐν τῇ ἐπιστήμῃ διαπρέψαντες ἢ πολυτίμους τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τῷ Ἔθνει παρασχόντες ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 107.

Ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου ἢ τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ ἀφαιρεῖται ἕνεκα τῶν ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 72 λόγων, δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἢ τῆς Συγκλήτου, δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 26.

Γ'. Ὑφηγηταί.

Ἄρθρον 108.

Ὑφηγητὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα, δημοσιεύσας πρωτότυπον πραγματείαν προάγουσαν τὴν ἐπιστήμην ἐν τῷ εἰδικῷ κλάδῳ οὗ αἰτεῖται νὰ γίνῃ ὑφηγητὴς καὶ ἐπιτυχὼν ἐν δοκιμασίᾳ γινομένῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 110 ἑπ.

Ἄρθρον 109.

1. Οἱ ὑφηγηταὶ διορίζονται πρὸς διδασκαλίαν μαθήματος, δι' ὃ εἴτε ὑπάρχουσι τακτικαὶ ἢ ἔκτακτοι αὐτοτελεῖς ἕδραι, εἴτε μή.

2. Προκειμένου περὶ μαθήματος δι' ὃ δὲν ὑπάρχουσι τακτικαὶ ἢ ἔκτακτοι αὐτοτελεῖς ἕδραι, ἀποφαίνεται προηγουμένως ἡ Σχολὴ περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς διδασκαλίας ἢ τῆς ἐπιστημονικῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ, μετ' αἴτησιν τοῦ προτιθεμένου νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ δοκιμασίαν.

3. Ἡ Σχολὴ δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ δοκιμασίαν ἐκτὸς ἐὰν δύο ὑφηγηταὶ διδάσκωσι τὸ αὐτὸ μάθημα. Περὶ τούτου ἀποφασίζει προηγουμένως ἡ Σχολὴ τῇ αἰτήσει τοῦ προτιθεμένου νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ δοκιμασίαν. Ὡσαύτως ἡ Σχολὴ δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν δοκιμασίαν, ἐὰν ὁ βουλόμενος νὰ ὑποστῇ αὐτὴν εἶνε ἐπιμελητής.

Ἄρθρον 110.

1. Ὁ βουλόμενος νὰ γίνῃ ὑφηγητὴς ὑποβάλλει εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς οἰκείας Σχολῆς τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ μεθ' ὑπομνήματος, πηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 56. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 109, ἡ ὑποβολὴ γίνεται μετὰ τὴν αὐτόθι προαπαιτουμένην ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ ὑποβάλλων ὑποψηφιότητα ὑφηγητοῦ καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου δραχμὰς διακοσίας, ἃς λαμβάνει ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 111 ὁριζόμενος εἰσηγητής.

Ἄρθρον 111.

1. Ὑποβληθείσης ὑποψηφιότητος ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ, ἡ οἰκεία Σχολὴ συνερχομένη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ὁρίζει ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ συγγενεστέρου μαθήματος εἰσηγητήν, πηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 95.

2. Ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει, ἐντὸς μηνὸς εἰς τὴν Σχολὴν ἐγγράφως ἔκθεσιν, περιέχουσαν ἀνάλυσιν καὶ κρίσιν τῶν ἔργων τοῦ ὑποψηφίου ὡς καὶ ἰδίαν γνώμην, ἂν οὗτος εἶνε ἱκανός, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν δοκιμασίαν. Ἡ ὑποβληθεῖσα ἔκθεσις κοινοποιεῖται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος πρὸς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς.

3. Ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐκθέσεως εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, συνερχομένη αὕτη, ἀποφαίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἂν ὁ ὑποψήφιος εἶνε ἱκανὸς ὅπως προσέλθῃ εἰς δοκιμασίαν.

Ἄρθρον 112.

1. Ἡ δοκιμασία συνίσταται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐργασιῶν ἐνώπιον τῆς Σχολῆς, παρισταμένων καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτῆς, εἶτα δὲ εἰς τὴν δημοσίαν ἀνάπτυξιν ἐπιστημονικοῦ θέματος ὑπὸ τύπον πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου ἀνάπτυξις τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν γίνεται ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος. Τῆς ἀναπτύξεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὴν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὁριζομένην ὥραν, ἐπακολουθεῖ συζήτησις μετὰ τῶν παρόντων καθηγητῶν, ἥτις, βάσιν ἔχουσα τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου, ἀποσκοπεῖ καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς καθόλου ἐπιστημονικῆς ἐν τῷ οἰκείῳ κλάδῳ συγκροτήσεως αὐτοῦ. Ἡ συζήτησις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέραν τῆς ὥρας.

3. Τὸ θέμα, ὅπερ θὰ ἀναπτύξῃ ὁ ὑποψήφιος δημοσίᾳ, ἐκλέγεται ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τριῶν θεμάτων, ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Σχολῆς καὶ ἀνακοινουμένων τῷ ὑποψηφίῳ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς τοῦτο ὁρισθείσης, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 98.

Ἄρθρον 113.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς δοκιμασίας τοῦ ὑποψηφίου, συνερχομένη ἡ Σχολὴ ἀποφαίνεται, μετὰ γνώμην τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 61, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δοκιμασίας. Ἡ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τοῦ ὑποψηφίου ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς ἀνακοινοῦται ἀμελλητὶ τῷ Ὑπουργῷ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 61.

Ἄρθρον 114.

1. Ἕνεκα τῶν ἐν ἄρθρῳ 72 λόγων, οἱ ὑφηγηταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτόθι ὁριζομένας πειθαρχικὰς ποινάς, ἀπροκρούσει δὲ ἕνεκα τῶν ἐν ἄρθρῳ 91 λόγων.

2. Αἱ ἐν τῇ § 1 τοῦ ἄρθρου 73 πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ ἐν τῇ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 77 - 88.

Ἄρθρον 115.

Ὑφηγηταὶ ἀπερχόμενοι τῶν Ἀθηνῶν, ἕνεκα ἐπιστημονικῶν λόγων ἢ ἕνεκα δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀπαλλάσσονται τῆς πρὸς διδασκαλίαν ὑποχρεώσεως μέχρι τῆς ἐπανόδου αὐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πέρα τῆς τριετίας, ἐὰν ἀνακοινώσωσι τοῦτο τῇ Σχολῇ. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐφάπαξ, τῇ αἰτήσει τοῦ ὑφηγητοῦ καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἄρθρον 116.

Ὑφηγηταὶ διδάξαντες ἐπὶ δεκαετίαν, δύνανται νὰ ἀπαλλαχθῶσι, τῇ αἰτήσει αὐτῶν καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς τῆς περαιτέρω ὑποχρεώσεως πρὸς διδασκαλίαν, διατηροῦντες τὸν τίτλον τοῦ ὑφηγητοῦ. Ὁ διατηρηθεὶς τίτλος ἀφαιρεῖται ἕνεκα τῶν ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 72 λόγων, δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΤΟ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ ΚΑΤΩΤΕΡΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Α΄. Ἐπιμεληταί.

Ἄρθρον 117.

1. Ἐπιμελητὴς κλινικῆς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν ὡς βοηθὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐν ἑτέρᾳ ὁμοειδεῖ κλινικῇ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρου ἀναγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ ἀσκηθεὶς ἐπὶ διετίαν ἐν ὁμοειδεῖ κλινικῇ ἑτέρου ἀναγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου. Ἐπιμελητὴς κλινικῆς δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ὁ συμπληρώσας τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ὁ διατελέσας ἢ διατελῶν ἐπιμελητὴς ὁμοειδοῦς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Οἱ ἐπιμεληταὶ κλινικῶν διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ τριῶν ἐτῶν, δυναμένῃ νὰ παραταθῇ ἐφάπαξ ἐπὶ διετίαν, διὰ Β. διατάγματος, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ καὶ ἐφόσον ἐδημοσίευσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς θητείας διαπρεπῆ ἐργασίαν ἐγκριθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 118.

1. Ἐπιμελητὴς ἐργαστηρίου διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, μετ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου, ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν ὡς βοηθὸς ἐν τῷ αὐτῷ ἢ ἐν ἑτέρῳ ὁμοειδεῖ ἐργαστηρίῳ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρου ἀναγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ ἀσκηθεὶς ἐπὶ διετίαν ἐν ὁμοειδεῖ ἐργαστηρίῳ ἑτέρου ἀναγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου.

2. Οἱ ἐπιμεληταὶ ἐργαστηρίων διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ πέντε ἐτῶν, δυναμένῃ ν' ἀνανεοῦται ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἐφόσον ἐδημοσίευσαν διαπρεπῆ ἐργασίαν ἐγκριθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ. Ἐὰν ἐπιμελητής, οὗ ἔληξεν ἡ θητεία, συνεπλήρωσε τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, δὲν ἐπιτρέπεται ἀνανέωσις τῆς θητείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 119.

1. Ἡ θέσις τοῦ ἐπιμελητοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν ἄλλην δημοσίαν θέσιν, ὡς καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ διευθυντοῦ οἱωνδήποτε ἐπιχειρήσεων. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει, ἐὰν πρόκηται περὶ διδασκαλίας ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μέχρις ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐπιμελητὰς νὰ διατηρῶσιν ἴδιον ἐργαστήριον, ἢ κλινικὴν ἢ νὰ ἐργάζωνται ἐν μὴ πανεπιστημιακῇ κλινικῇ ἢ νοσοκομείῳ ὡς πακτικοὶ ἰατροί.

Ἄρθρον 120.

Διανυσάντος τοῦ χρόνου τῶν θεσπισθέντων διακοπῶν, οἱ ἐπιμεληταὶ δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ἀδειαν ἀπουσίας μέχρι δύο μηνῶν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ὁρίζοντος τὸν χρόνον τῆς ἐκάστοτε αὐτῆς. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει καὶ μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, δύναται ὁ Πρύτανις νὰ χορηγῇ ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι δέκα ἡμερῶν, πέρα δὲ τούτου ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 121.

1. Οἱ ἐπιμεληταὶ διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α΄ τάξεως, μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου β΄ τάξεως καὶ μεθ' ἑτέραν πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρ-

χου α' τάξεως, διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ.

2. Οἱ ἐπιμεληταὶ λαμβάνουσι τὸν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντα μισθόν, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ ἐπιδομάτων διατάξεων τοῦ νόμου.

3. Οἱ ἐπιμεληταὶ δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν κατὰ τὰς περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

Ἄρθρον 122.

Ἀλλοδαποὶ ἐπιστήμονες, κεκτημένοι τὰ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 118 προϊόντα, διορίζονται ἐπιμεληταὶ ἐργαστηρίων διὰ Β. διατάγματος, μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου. Ἐὰν ὑπάρχῃ σύμφωνος πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ γνώμη τῆς Σχολῆς, ἀποτελεῖ αὕτη ἀπόφασιν. Ἐπὶ τοιούτων ἐπιμελητῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 118 καὶ τῶν ἄρθρων 119—121. Ὁ μισθὸς αὐτῶν δύναται νὰ καθορίζηται καὶ διὰ συμβάσεως μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, καταρτιζομένης δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένης μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὁπότε δὲν ὑπόκεινται εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως.

Ἄρθρον 123.

1. Ἔκτακτοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου διορίζονται ἐπιμεληταὶ κλινικῆς ἢ ἐργαστηρίου, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὸ εἶδος τοῦ μαθήματος αὐτῶν, διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ θητείας διατάξεων τῶν ἄρθρων 117 καὶ 118, τῆς παρατάσεως αὐτῆς γενομένης διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ. Ἐὰν ὑπάρχῃ σύμφωνος πρὸς τὴν πρότασιν γνώμη τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἀποτελεῖ αὕτη ἀπόφασιν.

2. Ἔκτακτοι καθηγηταί, διορισθέντες κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 ἐπιμεληταί, λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπιμίσθιον οὐχὶ κατώτερον τοῦ ὀγδόου, οὐδ' ἀνώτερον τοῦ τετάρτου τοῦ ἑκάστοτε ἀρχικοῦ μισθοῦ, ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Ἄρθρον 124.

Ἐὰν ἐπιμελητὴς παραβαίνῃ τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα ἢ ἐπιδεικνύῃ ραθυμίαν ἢ κουφότητα ἀσύγγνωστον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐπιδεικνύῃ διαγωγὴν ἀπάδουσαν πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ ἐγκαταλείπῃ αὐτοβούλως τὴν θέσιν αὐτοῦ, παυομοείται πειθαρχικῶς δι' ἐγγράφου ἐπιπλήξεως, δι' ἐπιπλήξεως ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου, διὰ προστίμου οὐχὶ κατωτέρου τοῦ δεκάτου οὐδ' ἀνωτέρου ὁλοκλήρου τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, ὑποβιβασμοῦ εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ, διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ δι' ὁριστικῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 125.

Ἐὰν ἐπιμελητὴς ἀπέσχεν ἄνευ ἀδείας τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων πέρα τοῦ μηνός, ἐὰν καταδεικνύηται ἀνίκανος περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν ἢ ἐὰν ἕνεκα νόσου σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, διαρκεστάσης πέρα τῶν τριῶν μηνῶν, κατέστη ἀνίκανος πρὸς τοῦτο, μετὰ βεβαίωσιν δύο τοὐλάχιστον καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἀπολύεται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 126.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλονται, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἡ δὲ τοῦ ὑποβιβασμοῦ, τῆς προσωρινῆς καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιλαμβανομένης εἴτε τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πρυτάνεως, εἴτε συνεπείᾳ ἐγγράφου μηνύσεως, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 77 ὡς καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 80—88, πλὴν τῶν περὶ δημοσιότητος τῶν συνεδριῶν.

Β' Βοηθοὶ καὶ παρασκευασταί.

Ἄρθρον 127.

1. Βοηθὸς σπουδαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα ἢ ὁμοειδὲς πτυχίον καὶ μὴ συμπληρώσας τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

2. Οἱ βοηθοὶ σπουδαστηρίων διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ τριῶν ἐτῶν, δυναμένη νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐφάπαξ ἐπὶ διετίαν μετ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Ἄρθρον 128.

1. Βοηθὸς κλινικῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς κλινικῆς, ὁ πτυχιοῦχος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρου ἀνεγνωρισμένου ὁμοταφοῦς Πανεπιστημίου. Βοηθὸς κλινικῆς δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ὁ συμπληρώσας τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

2. Οἱ βοηθοὶ κλινικῆς διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ τριῶν ἐτῶν, δυναμένη νὰ παραταθῇ ἐφάπαξ ἐπὶ διετίαν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ.

3. Ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 ὑπάρχῃ σύμφωνος πρὸς τὴν πρότασιν γνώμη τῆς Σχολῆς, ἀποτελεῖ αὕτη ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 129.

1. Βοηθὸς ἐργαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου, ὁ κεκτημένος τὸ ἐν

ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα ἢ ὁμοειδὲς πτυχίον, ἢ ὁ τριτοετὴς τοὐλάχιστον φοιτητὴς τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Οἱ βοηθοὶ ἐργαστηρίων διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ τριῶν ἐτῶν, δυναμένῃ νὰ ἀνανεοῦται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου. Ἐὰν ὁ βοηθός, οὗ ἐλήγει ἡ θητεία, συνεπλήρωσε τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν ἐπιτρέπεται ἀνανέωσις τῆς θητείας αὐτοῦ.

3. Ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῆς § 1 καὶ τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 2 ὑπάρχῃ σύμφωνος πρὸς ἣν πρότασιν γνώμη τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἀποτελεῖ αὕτη ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 130.

1. Οἱ βοηθοὶ ἐργαστηρίων διορίζονται, ἐὰν εἶναι πτυχιοῦχοι, ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ ἀκολούθου, μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως καὶ μετὰ ἑτέραν πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως, καὶ μεθ' ἑτέραν πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ ταμιαταρχου β' τάξεως, διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ.

2. Οἱ βοηθοὶ ἐργαστηρίων, ἐὰν εἶναι πτυχιοῦχοι, λαμβάνουσι τὸν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντα μισθόν, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ ἐπιδομάτων διατάξεων τοῦ νόμου.

3. Ἡ διάταξις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 121 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν βοηθῶν ἐργαστηρίων.

4. Οἱ βοηθοὶ κλινικῶν καὶ οἱ μὴ πτυχιοῦχοι βοηθοὶ ἐργαστηρίων λαμβάνουσι μισθὸν ὑπουργικοῦ γραφέως β' τάξεως.

5. Οἱ βοηθοὶ σπουδαστηρίων λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ γραφέως πρώτης τάξεως, ἐὰν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, ὁριζομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς. Βοηθοὶ σπουδαστηρίων ἐχόντες καὶ ἑτέραν ἐπιμισθίαν θέσιν καὶ ἐξ αὐτῆς μισθοδοτούμενοι λαμβάνουσιν ἐπιμίσθιον, ὁριζόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως.

Ἄρθρον 131.

1. Αἱ περὶ ἐπιμελητῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 119 καὶ 120 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν βοηθῶν κλινικῶν καὶ ἐργαστηρίων.

2. Αἱ περὶ ἐπιμελητῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 120 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν βοηθῶν σπουδαστηρίων.

3. Αἱ περὶ ἐπιμελητῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 124—126 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν βοηθῶν, τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου μέχρι τοῦ τετάρτου τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐπιβαλλομένων μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν καὶ ὑπὸ τοῦ οἰκείου προϊσταμένου ἀνακοινοῦντος τοῦτο ἐγγράφως τῷ Πρυτάνει.

Ἄρθρον 132.

1. Παρασκευαστὴς ἐργαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 55 διδακτορικὸν δίπλωμα ἢ ὁμοειδὲς πτυχίον καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν ὡς βοηθὸς ἐν τῷ αὐτῷ ἢ ἐν ἑτέρῳ ὁμοειδεῖ ἐργαστηρίῳ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρου ἀναγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐν τῷ οἰκείῳ κλάδῳ δοκιμαζόμενος ἐμπειροτέχνης.

2. Οἱ παρασκευασταὶ διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 129. Ἐὰν ὁ παρασκευαστής, οὗ ἐλήγει ἡ θητεία, συνεπλήρωσε τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν ἐπιτρέπεται ἀνανέωσις τῆς θητείας αὐτοῦ.

3. Ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀνανεώσεως τῆς θητείας παρασκευαστοῦ ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 129. Ὡσαύτως ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν παρασκευαστῶν καὶ αἱ διατάξεις τῆς § 1 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 131.

4. Οἱ παρασκευασταὶ διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ ἀκολούθου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1—3 τοῦ ἄρθρου 130. Διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὰς αὐξήσεις τοῦ μισθοῦ συνυπολογίζεται ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ὡς πτυχιούχου βοηθοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 133.

1. Διδάσκαλοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑφ' ὃν ὑπάγεται ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος συλλόγου, ἡμεδαποὶ ἢ ἀλλοδαποί, ἔχοντες ἀνεγνωρισμένων, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ἀνωτέρας ἢ μέσης ἐκπαιδεύσεως σχολάς, πτυχίον διδασκάλου τοῦ οἰκείου μαθήματος, ἢ προσιμένου περὶ μαθήματος, εἰ' ὃ δὲν ὑπάρχουσι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀνεγνωρισμένα πτυχία, οἱ κεκτημένοι δεδοκιμασμένην ἐμπειρίαν πρὸς διδασκαλίαν αὐτοῦ.

2. Οἱ διδάσκαλοι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 387, διορίζονται ἐπὶ θητείᾳ τριῶν ἐτῶν, δυναμένῃ νὰ ἀνανεοῦται ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου συλλόγου, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 132.

Ἄρθρον 134.

Οἱ διδάσκαλοι ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, τὴν προαγωγήν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν πρὸς ἐπιμελητὰς ἢ πρὸς πτυχιούχους βοηθοὺς ἐργαστηρίων, μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, δύνανται ὅμως ὁ μισθὸς αὐτῶν νὰ καθορίζηται καὶ διὰ συμβάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 122. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 124—126 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν διδασκάλων.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΚΡΟΑΤΑΙ

Α'. Φοιτηταί.

Ι. Ἱκανότης πρὸς ἐγγραφήν.

Ἄρθρον 135.

1. Φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐγγράφεται ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον ἐκπαιδευτηρίου ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 136, 137 καὶ 138 ὁριζομένων, Ἕλλην ἢ μὴ καὶ εὐδοκιμήσας ἐν δοκιμασίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 139.

2. Ἀλλοδαποὶ ἐγγράφονται τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τῆς § 1, μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 136.

Ἐκπαιδευτήρια ὧν τὸ ἀπολυτήριον χορηγεῖ τὴν ἐν ἄρθρῳ 135 ἱκανότητα εἶναι τὰ ἐν Ἑλλάδι δημόσια γυμνάσια, τὸ ἐν Ἀθήναις Πρακτικὸν Λύκειον ἢ ἄλλα ὁμοταγῆ αὐτῷ δημόσια ἐκπαιδευτήρια καὶ ἡ Ῥιζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή.

Ἄρθρον 137.

Ἐκπαιδευτήρια ὧν τὸ ἀπολυτήριον χορηγεῖ τὴν ἐν ἄρθρῳ 135 ἱκανότητα εἶναι, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 136, καὶ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δημόσια ἐκπαιδευτήρια, ἐφόσον εἶναι ὁμοταγῆ πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτήρια τοῦ ἄρθρου 136. Περὶ τῆς ἰδιότητος δημοσίου ἀλλοδαποῦ ἐκπαιδευτηρίου, ὡς ὁμοταγοῦς, ἀποφασίζει ἡ Σύγκλητος, μετὰ γνώμην τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, προκειμένου περὶ ἐκπαιδευτηρίων ὁμοταγῶν πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι δημόσια γυμνάσια, μετὰ γνώμην δὲ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, προκειμένου περὶ ἐκπαιδευτηρίων ὁμοταγῶν πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Πρακτικὸν Λύκειον.

Ἄρθρον 138.

Ἐκπαιδευτήρια ὧν τὸ ἀπολυτήριον χορηγεῖ τὴν ἐν ἄρθρῳ 135 ἱκανότητα εἶναι, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροις 136 καὶ 137 ἀναφερομένων καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ λειτουργοῦντα ἐκπαιδευτήρια, ἐφόσον εἶναι ἀναγνωρισμένα ὡς ὁμοταγῆ πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτήρια τοῦ ἄρθρου 136. Ἡ ἀναγνώρισις

ὡς καὶ ἡ ἄρσις αὐτῆς γίνεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῶν ἐν ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 137 ἀναφερομένων Σχολῶν. Ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς ὁμοταγές.

Ἄρθρον 139.

Ἡ δοκιμασία ἐν ᾗ δέον νὰ εὐδοκιμήσῃ ὁ βουλόμενος νὰ ἐγγραφῇ φοιτητὴς διεξάγεται ὑπὸ ἐπιτροπείας, ἧς τὰ πλείονα μέλη εἶναι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ καθέκαστα τῆς δοκιμασίας κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 140.

1. Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ εὐδοκιμήσαντες ἐν τῇ δοκιμασίᾳ τοῦ ἄρθρου 139, ἐγγράφονται εἰς πᾶσαν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ ὁμοειδοῦς ἐκπαιδευτηρίου καὶ εὐδοκιμήσαντες ἐν τῇ δοκιμασίᾳ τοῦ ἄρθρου 139, ἐγγράφονται εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν ἢ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν.

3. Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦ Θεολογικοῦ τμήματος τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἢ ὁμοειδοῦς ἐκπαιδευτηρίου καὶ εὐδοκιμήσαντες ἐν τῇ δοκιμασίᾳ τοῦ ἄρθρου 139, ἐγγράφονται εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν.

4. Ἡ εἰς ἑτέρας Σχολὰς ἐγγραφὴ τῶν ἐν § 2 καὶ 3 ἐπιτρέπεται, ἐὰν εὐδοκιμήσωσιν ἐν τῇ δοκιμασίᾳ, ἣν ὁρίσωσιν οἱ εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας ἐγγραφόμενοι.

Ἄρθρον 141.

Ὁ ἐξ ἄλλου Πανεπιστημίου, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου ἁρμόδιον γραμματέα τοὺς τίτλους αὐτοῦ καὶ αἴτησιν, ἧς τὸ περιεχόμενον ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

2. Ὁ ἔλεγχος τῶν τίτλων γίνεται ὑπὸ Ἐπιτροπείας ἀπο-

λουμένης ἐν τριῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ὧν ἕκαστος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν πενταετίαν, λαμβάνει δ' ἀμοιβὴν δραχμῶν πεντακοσίων κατ' ἔτος.

3. Ὁ γενόμενος δεκτὸς πρὸς ἐγγραφὴν καλούμενος πρὸ τοῦ Πρυτάνεως ὑπόσχεται αὐτῷ διὰ χειραψίας ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ οἰκείου Κοσμήτορος νὰ τηρήσῃ τοὺς νόμους τοῦ Πανεπιστημίου, μεθ' ὃ λαμβάνει τὸ δελτίον τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς φοιτητοῦ.

Ἄρθρον 143.

1. Εἰς ἕκαστον φοιτητὴν χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου πλὴν τοῦ ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου 142 δελτίου καὶ βιβλιάριον σπουδῶν, ἀντίτυπον γενικοῦ ὁδηγοῦ τῶν φοιτητῶν καὶ ἀντίτυπον εἰδικοῦ ὁδηγοῦ τῶν φοιτητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

2. Τὰ τοῦ βιβλιαρίου σπουδῶν καὶ δελτίου ἀναγνωρίσεως καθορίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

3. Τὸ βιβλιάριον σπουδῶν παραδιδόμενον ἑκάστοτε τοῖς καθηγηταῖς ἢ ὑπαλλήλοις τοῦ Πανεπιστημίου, πρὸς καταχώρισιν τῶν οἰκείων πράξεων, ἐπιστρέφεται ὁριστικῶς τῷ γενομένῳ πτυχιούχῳ ἢ τῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 166 πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως ἀποχωροῦντι φοιτητῇ.

Ἄρθρον 144.

1. Σύγχρονος ἐγγραφὴ εἰς δύο ἢ πλείονας Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἀπαγορεύεται. Σύγχρονος ἐγγραφὴ εἰς Σχολὴν τινα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς ἑτέραν ἀνωτέραν δημοσίαν Σχολὴν ἀπαγορεύεται. Ἐγγραφαὶ γενόμεναι παρὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὡς καὶ πᾶσα ἐπακολουθήσασα ἐξέτασις εἶνε ἄκυροι ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 141.

2. Μετεγγραφὴ εἰς ἑτέραν Σχολὴν ἢ ἕτερον τμῆμα τῆς αὐτῆς Σχολῆς γίνεται τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ μετεγγραφομένου ἐντὸς τοῦ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 145 χρόνου τῶν ἐγγραφῶν, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

3. Μετεγγραφὴ εἰς ἑτέραν Σχολὴν ἐπιτρέπεται, ἐὰν ὑπάρχῃ παρὰ τῷ αἰτοῦντι ἡ ἱκανότης πρὸς ἐγγραφὴν ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 140.

Ἄρθρον 145.

1. Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν φοιτητῶν ἄρχονται τῇ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγουσι τῇ 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

2. Ὁ ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐγγραφῇ ἐντὸς τῆς ἐν § 1 προθεσμίας δύναται νὰ αἰτήσηται παρὰ τῆς Συγκλήτου τὴν ἐγγραφήν του μέχρι τῆς 1 Δεκεμβρίου, ἀναφέρων τὴν αἰτίαν τῆς βραδύτητος, ἣν ἐὰν κρίνῃ ἡ Σύγκλητος ἐπαρκῶς δεδικαιολογημένην ἐπιτρέπει τὴν ἐγγραφήν.

Ἄρθρον 146.

1. Ἡ γενομένη ἐγγραφὴ ἀνανεοῦται καθ' ἕκαστον τῶν ἑπομένων πανεπιστημιακῶν ἐτῶν μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως.

2. Αἱ ἀνανεώσεις ἄρχονται τῇ 16 Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τῇ 15 Ὀκτωβρίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 145.

3. Ἑκάστη ἀνανέωσις γίνεται δι' ὡρισμένον ἔτος φοιτήσεως.

4. Ἀνανέωσις διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος φοιτήσεως γίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκείου Κοσμήτορος, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 200 καὶ 208—213.

5. Κατ' ἑκάστην ἀνανέωσιν τοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑπομένου ἔτους φοιτήσεως ἀνανεοῦται καὶ τὸ δελτίον τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ φοιτητοῦ.

ΙΙΙ. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν φοιτητῶν ἐν γένει.

Ἄρθρον 147.

1. Οἱ φοιτηταὶ δικαιοῦνται, τηροῦντες τὰς κειμένας διατάξεις, νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χορηγουμένων αὐτοῖς ἐκπαιδευτικῶν, μορφωτικῶν ἢ ἄλλων ὠφελημάτων.

2. Οἱ φοιτηταὶ ὡς πρὸς τὰς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον ὑποχρεώσεις αὐτῶν θεωροῦνται ἐνήλικες.

Ἄρθρον 148.

1. Οἱ φοιτηταὶ δικαιοῦνται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς οἰκείας Σχολῆς, περιοσιμένου περὶ ζητημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Σχολῶν, ἄλλως εἰς τὸν Πρύτανιν διὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

2. Πάντες οἱ πανεπιστημιακοὶ νόμοι λέγουσιν, ὅτι αἱ αἰτήσεις ἢ ἀναφοραὶ τῶν φοιτητῶν ὑποβάλλονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ προφορικῶς, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται δύναται νὰ ζητήσῃ ἔγγραφον ὑποβολήν.

3. Εἰς τὰς ὑποβαλλομένας αἰτήσεις ἢ ἀναφορὰς δίδεται ἀπάντησις ἀμέσως ἢ μετὰ παρέλευσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται ὁσιζομένου χρόνου. Ἡ ἀπάντησις δίδεται προφορικῶς, εἴτε ὑπ' αὐτοῦ, εἴτε διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς § 1 δὲν ὑπάγονται αἱ περὶ παροχῆς πληροφοριῶν αἰτήσεις, αἵτινες ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 149.

Ἂν φοιτητὴς παραβαίνῃ διατάξεις τῆς πανεπιστημιακῆς νομοθεσίας ἢ ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου, ἐὰν παραβαίνοντων τὰς

πανεπιστημιακαῖς ἀρχαῖς ἢ τοῖς διδάσκουσιν ὀφειλόμενον σεβασμόν, ἐὰν διαταράττῃ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τοῖς παραρτήμασιν αὐτοῦ τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ἐὰν συμπεριφέρηται κατὰ τρόπον προσβάλλοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν τιμὴν ἢ ἀξιοπρέπειαν τῶν συναδέλφων ἢ ἀπάδοντα πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ φοιτητοῦ, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρον 150.

Αἱ εἰς τοὺς φοιτητὰς ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι: α') ἐπίπληξις· β') βαρεῖα ἐπίπληξις πρὸ τῆς Συγκλήτου· γ') πρόστιμον ἀπὸ πέντε μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν· δ') ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς· ε') ἀποβολὴ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνός· ς') ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστὼς πανεπιστημιακὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον καὶ ζ') διαρκὴς ἀποβολή. Ἐν τῇ ε' περιπτώσει τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος λογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος φοιτήσεως, ἐν δὲ τῇ ς' τὸ μὲν ἐνεστὼς ἔτος δὲν θεωρεῖται ὡς ἔτος φοιτήσεως, τοῦ δὲ ἑπομένου ἀπαγορεύεται ἡ ἀνανέωσις.

Ἄρθρον 151.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, πᾶσαι δ' αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλλωσι καὶ οἱ καθηγηταὶ ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανομένων ὑπαιτίων, γνωστοποιοῦσι δὲ τοῦτο τῷ Πρυτάνει.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 1 ὁ παρεκτραπεὶς καλεῖται δι' ἐπιστολῆς, ὅπως ἀπολογηθῇ, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ καλεῖται ἐκ νέου δι' ἐπιστολῆς καὶ διὰ δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως. Μὴ προσελθὼν τιμωρεῖται ἐρήμην, ἐπιτρεπομένης ἀνακοπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, μόνον ἐὰν ἡ ἀπουσία ἐγένετο ἕνεκα νόσου ἐνόρκως πιστοποιουμένης ὑπὸ δύο ἰατρῶν ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου.

3. Ἡ ἐπιβολὴ οἱασδήποτε πειθαρχικῆς ποινῆς δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ γνωστοποιεῖται τῷ πατρί, ἐπιτρόπῳ ἢ κηδεμόνι αὐτοῦ δι' ἐπιστολῆς.

Ἄρθρον 152.

1. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ μητρώου τῶν φοιτητῶν τηρεῖται ἰδιαίτερος δι' ἕκαστον φοιτητὴν φάκελος περιλαμβάνων· α') τοὺς διὰ τὴν ἐγγραφὴν προσαχθέντας τίτλους· β') τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῶν ἀνανεώσεων· γ') τὰ καταβληθέντα δίδακτρα καὶ ἐξέταστρα· δ') τὰς περὶ φοιτήσεως, διαγωγῆς καὶ ἐπιδόσεως σημειώσεις τῶν οἰκείων καθηγητῶν συμφώνως

πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 198 καὶ 201· ε') τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν· ζ') τὰ τυχὸν ἀπονεμηθέντα βοηθήματα, ὑποτροφίας ἢ βραβεῖα· ζ') τὰς τυχὸν ἐπ' ἐλληνείας πειθαρχικὰς ποινάς, καὶ η') τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

2. Τὸ περιεχόμενον τοῦ φακέλου ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλιαρίου τῶν σπουδῶν, οὗ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας χορηγεῖται ἀντίγραφον ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου.

ΙΔ'. Φοιτητικαὶ συνελεύσεις καὶ δημόσιαι προσκλήσεις.

Ἄρθρον 153.

1. Φοιτηταὶ προτιθέμενοι νὰ καλέσωσιν εἰς συνέλευσιν φοιτητὰς μιᾶς ἢ πλειόνων Σχολῶν ἢ ὁμάδα φοιτητῶν ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι πρὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγράφως τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν δηλοῦντες τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως. Οἱ παραλείποντες τοῦτο ὡς καὶ οἱ παρὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Πρυτάνεως προβαίνοντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

2. Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως ὀφείλουσιν οἱ προσκαλέσαντες αὐτὴν νὰ ἀνακοινώσωσιν ἐγγράφως τῷ Πρυτάνει τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις, ἄλλως τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρον 154.

1. Αἱ συνελεύσεις τῶν φοιτητῶν δύνανται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 153, νὰ λαμβάνωσι χώραν καὶ ἐν κεκλεισμένῳ πανεπιστημιακῷ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὁριζομένῳ χώρῳ.

2. Ἡ εἰς τοιαύτην συνέλευσιν προσέλευσις ἐπιτρέπεται μόνον τοῖς φοιτηταῖς, οὐδενὸς ἄλλου, πλὴν τοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου δυναμένου νὰ παρευρίσκηται ἄνευ ἀδείας τοῦ Πρυτάνεως. Ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ τὴν συνέλευσιν προσκαλέσαντες.

Ἄρθρον 155.

Ἐὰν ἡ συνέλευσις τῶν φοιτητῶν λαμβάνῃ χώραν ἐν κεκλεισμένῳ πανεπιστημιακῷ χώρῳ δικαιοῦται ὁ Πρύτανις παριστάμενος ἐν τῇ συνελεύσει νὰ διαλύσῃ αὐτήν, ἐὰν ἐντρέπηται τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐκλήθη, ἢ ἐὰν διεξάγηται κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον.

Ἄρθρον 156.

Φοιτηταὶ προτιθέμενοι ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῶν νὰ προσκαλέσωσι δημοσίᾳ φοιτητὰς ἢ καὶ μὴ φοιτητάς, ὅπως συμμετάσχωσιν εἰς ἑορτάς, τελετάς, διαλέξεις ἢ ἐκδρομάς, θεατρικὰς παραστάσεις, ἢ συναυλίας, ἢ ἄλλας παρομοίας διοργανώ-

σεις, παρασκευαζομένας εἴτε ὑπ' αὐτῶν τῶν προσκαλούντων εἴτε ὑπ' ἄλλων, ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγράφως τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Οἱ παραλείποντες τοῦτο ὡς καὶ οἱ παρὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Πρυτάνεως προβαίνοντες εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐνεργείας τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

V. Φοιτητικὰ σωματεῖα.

Ἄρθρον 157.

1. Ἡ σύστασις φοιτητικοῦ σωματείου δέον νὰ γνωστοποιῆται τῷ Πρυτάνει, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ καταστατικοῦ, ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ σωματείου, συνυποβαλλούσης ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ. Ὁ Πρύτανις ἀποφαίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἂν ἐπιδοκιμάζῃ τὸ σωματεῖον, τὴν δὲ περὶ τούτου ἀπόφασιν αὐτοῦ κοινοποιεῖ διὰ δημοσιεύσεως τῆς ἐπιδοκιμασίας.

2. Μεταβολὴ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ σωματείου ἢ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ περὶ διαλύσεως τοῦ σωματείου ἀπόφασις τῶν μελῶν γνωστοποιεῖται ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῷ Πρυτάνει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 158.

Ἐὰν τὸ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπιδοκιμασθὲν φοιτητικὸν σωματεῖον ἐκτρέπηται τοῦ ἐν τῷ καταστατικῷ ἀναγραφομένου σκοποῦ, δύναται ἡ Σύγκλητος νὰ ἄρῃ προσωρινῶς ἢ διαρκῶς τὴν ἐπιδοκιμασίαν. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

Ἄρθρον 159.

Φοιτηταὶ ἀπατελοῦντες μέλη τῆς διοικήσεως σωματείου καὶ παραλείποντες τὰς ἐν ἄρθρῳ 157 γνωστοποιήσεις πρὸς τὸν Πρύτανιν, ὡς καὶ φοιτηταὶ ἐξακολουθοῦντες νὰ εἶνε μέλη σωματείου μὴ ἐπιδοκιμασθέντος ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ σωματείου, οὗ ἡ ἐπιδοκιμασία ἤρθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρον 160.

Φοιτητικὰ σωματεῖα ἐπιδοκιμασθέντα ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως δύνανται μετ' ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτῶν νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν τριετίαν. Τοιούτων σωματείων δύναται ἡ Σύγκλητος μετ' ἔκθεσιν τοῦ ἐποπτεύοντος τὸ σωματεῖον καθηγητοῦ νὰ ἐνισχύῃ τὴν προαγωγήν, εἴτε διὰ χρηματικῆς συνδρομῆς, ἀναγραφομένης εἰδικῆς πρὸς τοῦτο πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου, εἴτε καθ' ὃν τρόπον ἤθελε κρίνει πρόσφορον.

VI. Φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία.

Ἄρθρον 161.

1. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὁσάκις ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἢ ἕνεκα ἰδιαιτέρων λόγων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρίστανται ἐν συνόλῳ ἐν πανεπιστημιακῇ ἑορτῇ ἢ ἄλλῃ διοργανώσει, ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ ἀντιπροσωπείας, ἐκλεγομένης κατὰ τὰ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἐκ φοιτητῶν ἑκάστης Σχολῆς καὶ ἑκάστου ἔτους φοιτήσεως πλὴν τοῦ πρώτου ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους φοιτήσεως.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἑκάστης Σχολῆς καὶ ἐξ ἑκάστου ἔτους φοιτήσεως ἐκλεγομένων φοιτητῶν πρὸς συγκρότησιν τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας, ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῶν Σχολῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν ἑκάστης Σχολῆς.

Ἄρθρον 162.

1. Ἡ φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καθηγητοῦ, ὑφηγητοῦ ἢ γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν τριετίαν.

2. Διὰ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας ἀπαιτουμένας δαπάνας, ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, μετὰ γνώμην τοῦ ἐποπτεύοντος αὐτήν, εἰδικὴ πίστωσις, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276.

3. Κατὰ τὰ λοιπά, τὰ τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας, διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἀντιπροσωπείαν.

4. Ἐν ἐξαιρετικαῖς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Συγκλήτου, περιστάσεσι δύναται νὰ ὁρίζηται ὑπ' αὐτῆς εἰδικὴ φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης ἐντολῆς.

VII. Ταμεῖον νοσηλείας τῶν φοιτητῶν.

Ἄρθρον 163.

Τὸ ταμεῖον νοσηλείας τῶν φοιτητῶν σκοπὸν ἔχον ὅπως παρέχῃ εἰς φοιτητὰς ἀσθενεῖς, διαμένοντας ἐν Ἀθήναις, δωρεὰν ἰατρικὴν συνδρομὴν καὶ φάρμακα ἔτι δὲ καὶ περίθαλψιν ἐν ὡρισμένῳ νοσοκομείῳ, ὅταν τὸ εἶδος τῆς ἀσθενείας ἢ ἡ ἔλλειψις οἰκιακῆς ἐπιμελείας ἐπιβάλλωσι τοῦτο, διοικεῖται ὑπὸ ἐπιτροπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς, ὧν ἕκαστος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν πενταετίαν. Τὰ καθέκαστον τῆς λειτουργίας

τοῦ ταμείου ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτροπείας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, ἡ δὲ ἰατρικὴ συνδρομὴ παρέχεται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου, ἐφόσον δὲν ὁρίζεται ἕτερόν τινες ρ

Ἄρθρον 164.

Ὡς πόροι τοῦ ταμείου τῆς νοσηλείας τῶν φοιτητῶν χρησιμεύουσι· α') δύο δραχμαὶ ἐκ τῶν ὑφ' ἑκάστου φοιτητοῦ καταβαλλομένων καθ' ἕκαστον πανεπιστημιακὸν ἔτος· β') πέντε δραχμαὶ ἐκ τῶν ὑφ' ἑκάστου τελειοφοίτου καταβαλλομένων διὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἐξεταστρών· γ') δέκα δραχμαὶ ἐκ τῶν ὑφ' ἑκάστου πτυχιούχου καταβαλλομένων διὰ τὴν διδακτορικὴν δοκιμασίαν ἐξεταστρών· δ') ἅπαν τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸ προσωπικόν, καὶ εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου πρόστιμα καὶ ε') ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀναγραφομένη εἰδικὴ πίστωσις. τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιτροπείας, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276 ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 312.

VIII. Λήξις τῆς ἰδιότητος τοῦ φοιτητοῦ.

Ἄρθρον 165.

1. Ἡ ἰδιότης τοῦ φοιτητοῦ λήγει· α') διὰ καθυστερήσεως ἀνανεώσεως τινὸς τῆς ἐγγραφῆς· β') διὰ λήψεως ἀποφοιτητηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 160· γ') διὰ ποσωρινῆς ἀποβολῆς· δ') διὰ διαρκοῦς ἀποβολῆς καὶ ε') διὰ παρελεύσεως ἑνὸς πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὡρισμένου χρόνου φοιτήσεως.

2. Εἰς φοιτητήν, οὗ ἐλήξεν ἡ ἐγγραφὴ ἕνεκα τῶν λόγων τῆς § 1 καθιστάμενον ἔνοχον παραβάσεως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 149 ἀναφερομένων, δύναται ἡ Σύγκλητος νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀνανέωσιν προσωρινῶς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, ἢ καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον, ἢ καὶ διαρκῶς. τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 151. Ἐπὶ ἐλαφροτέρων παραπτωμάτων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνανέωσις ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετ' ἐπιβολὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 150 α-δ πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 166.

Ὁ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως ἀποχωρῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ὁ διανύσας τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως, ἀλλὰ μὴ λαβὼν ἀποφοιτητήριον, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως αὐτοῦ, τὰ μαθήματα, ἃ ἐπαρηκολούθησεν, αἱ ἐξετάσεις, ἃς ὑπέστη, μετὰ τῶν βαθμῶν, ὧν ἠξιώθη ἐν αὐταῖς καὶ αἱ τυχὸν ἐπιβληθεῖσαι ε' καὶ ς' πειθαρχικαὶ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου 150,

μετὰ τῆς αἰτιολογίας αὐτῶν. Ὁ τύπος τοῦ ἀποφοιτητηρίου ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

Β'. Ἀκροαταί.

Ἄρθρον 167.

1. Ἀκροατὴς ἐγγράφεται ὁ συμπληρώσας τὸ δέκατον ἕβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ἔχων ἐγγράφον ἄδειαν παρ' ἑνὸς τοὐλάχιστον καθηγητοῦ πρὸς παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ. Ἡ ἄδεια ἰσχύει δι' ἓν πανεπιστημιακὸν ἔτος.

2. Ὁ τυχὼν τῆς ἐν § 1 ἀδείας ἐμφανίζεται αὐτοπροσώπως πρὸ τοῦ ἁρμοδίου γραμματέως καὶ ἐγγράφεται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀκροατῶν. Εἰς ἕκαστον ἀκροατὴν χορηγεῖται βιβλιάριον σπουδῶν καὶ ξελτίον ἀναγνωρίσεως, ἐφ' ὧν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 143.

3. Ἐὰν ὁ ἀκροατὴς ἐπιδείκνυῃ ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν δύναται ὁ καθηγητὴς νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἄδειαν εἰδοποιῶν τὸ οἰκεῖον γραφεῖον, ὁ δὲ Πρύτανις δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἀκροατῶν διαγραφὴν τοῦ ἀπρεπῶς συμπεριφερομένου.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Α'. Διδασκαλία.

Ἄρθρον 168.

1. Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλία ἀρχεται τῇ 11 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 20 Μαΐου τηρουμένων τῶν περὶ ἀργίας καὶ διακοπῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14. Διαρκουσῶν τῶν θερινῶν διακοπῶν δύναται νὰ γίνηται διδασκαλία μαθημάτων ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 177, 178, 180 καὶ 181 ἀναφερομένων.

2. Ὁ Πρύτανις δύναται νὰ διακόψῃ τὴν διδασκαλίαν μέχρι πέντε ἡμερῶν, ἡ Σύγκλητος μέχρι δέκα, ὁ δὲ Ὑπουργὸς καὶ πέρα τούτου. Ἡ διακοπὴ δύναται νὰ περιορίζηται εἰς ὡρισμένην Σχολὴν ἢ εἰς τὴν διδασκαλίαν ὡρισμένου καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ.

Ἄρθρον 169.

1. Περὶ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας συντάσσεται ὑφ' ἑκάστης Σχολῆς μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόντων ὑποχρεωτικὸν μάθημα καθηγητῶν ἑτέρας Σχολῆς κατὰ τὴν πρώτην δεκαήμερον τοῦ Μαΐου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους πρόγραμμα τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος διδαχθησομένων μαθημάτων.

2. Τὸ πρόγραμμα ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἐντὸς τῆς τρίτου δεκαημέρου τοῦ Μαΐου καὶ ἀνακοινοῦται εἰς τὸν Ὑπουρ-

γόν, δημοσιεύεται δὲ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου.

3. Τὰ τῆς συντάξεως, ἐγκρίσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῶν Σχολῶν.

4. Περὶ τῆς ἐν ἐδ. 2 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 168 διδασκαλίας συντάσσεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἰδιαίτερον πρόγραμμα, κανονιζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3.

Ἄρθρον 170.

1. Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐν ταῖς πρὸς τοῦτο ὡρισμέναις αἰθούσαις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, πλὴν ἐὰν ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ μαθήματος ἀπαιτῆται ἐπιτόπιος ἐξωτερική, ἀλλ' ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν διδασκαλία, ὁπότε τοῦτο δέον νὰ δηλῶται ἐν τῷ προγράμματι.

2. Αἱ αἴθουσαι τοῦ Πανεπιστημίου κατανέμονται μεταξὺ τῶν Σχολῶν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Ἡ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ χρησιμοποίησις αἰθούσης ἑτέρας Σχολῆς ἐπιτρέπεται μετ' ἔγκρισιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 171.

1. Τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόμενα μαθήματα, ἤτοι αἱ παραδόσεις καὶ αἱ φροντιστηριακαί, ἐργαστηριακαὶ ἢ κλινικαὶ ἀσκήσεις εἶναι ὑποχρεωτικὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς ἢ προαιρετικά.

2. Ὑπαρχουσῶν πλειόνων ὁμοειδῶν ἑδρῶν ἡ Σχολὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἑκάστοτε καὶ μεταξὺ τῶν καθηγητῶν κατανομῆς τῆς διδασκαλίας τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων, ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῶν περιλαμβάνονται ἐν τῇ καθηγητικῇ ἕδρᾳ.

3. Τὰ προαιρετικὰ μαθήματα ἢ προορίζονται διὰ φοιτητὰς ἢ εἶναι εἰδικὰ ἢ ἀνώτερα μαθήματα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 177, 178 καὶ 180.

Ἄρθρον 172.

1. Οἱ τακτικοί, οἱ τακτικοὶ πρόσεδροι καὶ οἱ ἐκτακτοι καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ διδάσκωσι πέντε τοὐλάχιστον ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἐξ ὧν μίαν τοὐλάχιστον φροντιστηριακῶς. Τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς φροντιστηριακὴν διδασκαλίαν ἐξαιροῦνται οἱ διεξάγοντες ἐργαστηριακὰς ἢ κλινικὰς ἀσκήσεις καθηγηταί.

2. Οἱ ὑφηγηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ διδάσκωσι ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος.

3. Οἱ ἐπίτιμοι καθηγηταὶ δύνανται νὰ διδάσκωσιν ἐκλεγοντες ἐλευθέρως τὸ ὑποκείμενον τῆς διδασκαλίας αὐτῶν καὶ ἀνακοινοῦντες τοῦτο τῷ Κοσμήτορι, ὅστις ἀναγράφει αὐτὸ ἐν τῷ προγράμματι.

4. Τὰ ὑπὸ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν ἐπικουρικῶν ἑδρῶν, καὶ τῶν ὑφηγητῶν διδασκόμενα καθ' ἕκαστον πανεπιστημιακὸν ἔτος μαθήματα ὁρίζονται μετὰ γνώμην αὐτῶν ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Ἄρθρον 173.

Καθηγητὴς διδάσκων ὑποχρεωτικὸν μάθημα διὰ φοιτητὰς ἑτέρας Σχολῆς, ἢ Σχολείου ἢ ἑτέρου τμήματος τῆς αὐτῆς Σχολῆς, καὶ ἐν ἰδιαιτέραις δι' αὐτοὺς ὡρισμέναις ὥραις λαμβάνει πρόσθετον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἴσον πρὸς τὸ ἓν εἰκοστὸν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, ἐὰν τὸ μάθημα διδάσκηται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, εἰς δύο εἰκοστά, ἐὰν διδάσκηται δὶς καὶ εἰς τρία εἰκοστά, ἐὰν διδάσκηται τρὶς καὶ πλέον.

Ἄρθρον 174.

1. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων κενῆς τακτικῆς ἕδρας ἢ τυχὸν ὑπάρχουσα ἀντίστοιχος ἐπικουρικὴ εἶναι ὡσαύτως κενή, δύναται νὰ ἀνατίθηται ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἐπὶ προσθέτῳ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ ἴσῳ πρὸς τὸ ἓν τὸν τῷ ἑκάστοτε μισθῷ, τῷ τὰ συγγενέστερα μαθήματα διδάσκοντι καθηγητῇ, ὑποχρεουμένῳ νὰ διδάσκῃ τρεῖς ἐπὶ πλέον ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἐξ ὧν μίαν φροντιστηριακῶς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν μαθημάτων κενῆς ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἕδρας, ἐὰν ταῦτα εἶναι ὑποχρεωτικὰ διὰ τοὺς φοιτητάς. Εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν δὲν δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία μαθημάτων καὶ δευτέρας κενῆς ἕδρας.

2. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 ἀνάθεσις τῆς διδασκαλίας παύει διὰ τῆς πληρώσεως τῆς κενῆς ἕδρας, ἢ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 62.

Ἄρθρον 175.

Κωλυομένου πέρα τῶν δύο μηνῶν τακτικοῦ τινὸς καθηγητοῦ πρὸς διδασκαλίαν ἢ ἐκτάκτου καθηγητοῦ αὐτοτελοῦς ἕδρας διδάσκοντος ὑποχρεωτικὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς μαθήματα ἡ Σχολὴ δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῷ τὰ συγγενέστερα μαθήματα διδάσκοντι καθηγητῇ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 174.

Ἄρθρον 176.

Πλὴν τῶν μαθημάτων τῆς ἕδρας αὐτῶν δύνανται οἱ καθηγηταὶ νὰ διδάσκωσιν, ἐγκρίσει τῆς Σχολῆς, πέρα τῶν ἐν ἄρθρῳ 172 ὡρῶν διδασκαλίας καὶ προαιρετικὰ μαθήματα σχετικὰ πρὸς τὴν ἕδραν αὐτῶν καὶ δι' ἃ δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ καθηγητικὴ ἕδρα. Περὶ τῶν μαθημάτων, ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῶν περιλαμβάνονται ἐν ἑκάστῃ καθηγητικῇ ἕδρᾳ ἀποφασίζει ἡ οἰκεία Σχολή.

Ἄρθρον 177.

1. Πέρα τῶν ἐν ἄρθρῳ 172 ὡρῶν διδασκαλίας δύνανται οἱ

καθηγηταὶ νὰ διδάσκωσιν, ἐγκρίσει τῆς Σχολῆς, καὶ προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα ἀποσκοποῦντα τὸν ἐν ἐπιστημονικῷ τινὶ κλάδῳ συγχρονισμὸν τῶν οἰκείων ἐπιστημόνων ἢ τὴν εἰδικωτέραν ἐν αὐτῷ μόρφωσιν αὐτῶν.

2. Τὰ εἰδικὰ μαθήματα δύνανται νὰ διδάσκωνται ἀντὶ ἰδιαιτέρων διδάκτρων, καταβαλλομένων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὲρ τοῦ διδάσκοντος, ὁριζομένων δὲ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἥτις ἐν ταὐτῇ περιπτώσει καθορίζει μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκ τοῦ μαθήματος βαρυνουσῶν τὸ Πανεπιστήμιον δαπανῶν τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ τῶν διδάκτρων εἰσπραχθησόμενον ποσοστόν, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ἑνὸς πέμπτου αὐτῶν.

Ἄρθρον 178.

Προαιρετικὰ εἰδικὰ μαθήματα δύνανται νὰ διδάσκωσι καὶ ὑφηγηταί, ἔτι δὲ καὶ ἐπιμεληταὶ ἐργαστηρίων ἢ κλινικῶν, ἐγκρίσει τῆς Σχολῆς, λαμβανομένῃ προκειμένου περὶ ἐπιμελητῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ἐπὶ διδάκτροις, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 177.

Ἄρθρον 179.

Ἡ προπαίδευσις φοιτητῶν εἰς εἰδικὰ μαθήματα καθηγητοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ, καθ' ὃ ἔτος παρακολουθοῦσι παρ' αὐτοῖς ἕτερα μαθήματα ἐκ τῶν ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 191 δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ καταβολῇ διδάκτρων, ἀλλὰ τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ καὶ ἄνευ διδάκτρων, μετ' ἔγκρισιν δὲ τῆς Συγκλήτου, ἐὰν πρόκηται περὶ ἀσκήσεων, ἀπαιτουσῶν ἰδιαιτέραν δι' ἕκαστον ἀσκούμενον δαπάνην, τοῦ ποσοῦ αὐτῆς ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου καὶ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ φοιτητοῦ.

Ἄρθρον 180.

Οἱ καθηγηταὶ δύνανται νὰ διδάσκωσι μάλιστα δ' ἐν σπουδαστηρίοις ἢ ἐργαστηρίοις καὶ ἀνώτερα προαιρετικὰ μαθήματα ἀποσκοποῦντα εἰς ὑπόδειξιν τῆς μεθόδου πρωτοτύπου ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης. Τὰ μαθήματα ταῦτα δύνανται νὰ διδάσκωνται καὶ ἀντὶ διδάκτρων, ἀλλὰ πέρα τῶν ἐν ἄρθρῳ 172 ὡρῶν διδασκαλίας, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 177 καὶ τοῦ ἄρθρου 179.

Ἄρθρον 181.

Πλὴν τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου δύνανται νὰ διδάξωσιν ἐν αὐτῷ ὡρισμένην σειρὰν προαιρετικῶν μαθημάτων καὶ καθηγηταὶ ἄλλου ἀναγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ μέλη τῶν Ἀκαδημειῶν, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ ἔγκρισιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 182.

1. Ἐὰν ἐκ τοῦ εἴδους μαθήματός τινος ἐνδείκνυται ἐπιτήδειος ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διδασκαλία δύναται ὁ οἰκεῖος καθηγητὴς νὰ διοργανοῖ ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς τῶν φοιτητῶν, ἐγκρίσει τοῦ Πρυτάνεως, ἐν ἡμέραις ἀργίας ἢ διακοπῶν, ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνῃ γινομένας.

2. Ἐὰν ἡ ἐκδρομὴ διοργανοῦται ὑπὲρ ὡρισμένων φοιτητῶν ἡ συμμετοχὴ τῶν λοιπῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ καθηγητοῦ.

3. Ἡ ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς ἐκδρομαῖς διδασκαλία δὲν δύναται νὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος.

Ἄρθρον 183.

Προκειμένου περὶ φοιτητῶν ὑποχρεουμένων εἰς παρακολούθησιν τοῦ σχετικοῦ μαθήματος δύνανται αἱ διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς δαπάναι νὰ καταβάλλωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 185 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἰδικῆς πιστώσεως, διατιθεμένης ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 184.

1. Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλία τεχνικῶν μαθημάτων ὑποβάλλεται, ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου, ὑπὸ εἰδικὴν δι' ἕκαστον τούτων ἐποπτείαν Σχολῆς τινὸς ἢ τινὸς τῶν ἐν τῷ Ὀργανισμῷ ἀναγραφομένων ἐπιτροπειῶν ἢ ἐφορειῶν.

2. Τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόμενα τεχνικὰ μαθήματα ὁρίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. τὰ δὲ καθ' ἕκαστον τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν καταβαλλόμενα διδάκτρα ὁρίζονται διὰ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἐπιτροπείας ἢ ἐφορείας.

Ἄρθρον 185.

Διὰ τὰς ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ μαθήματος ἀπαιτουμένας συχνὰς διδασκαλίας ἑκάστου καθηγητοῦ ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις, τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ καθηγητοῦ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276. Ἐὰν ἡ Σχολὴ διαφωνῇ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ, δύναται οὗτος νὰ ὑποβάλῃ ἰδιαιτέραν αἴτησιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 186.

Ἡ παρακολούθησις τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας ἐπιτρέπεται τοῖς φοιτηταῖς καὶ τοῖς ἀκροαταῖς κατὰ τὰ περὶ

τούτου ὁριζόμενα, εἰς πάντα δὲ ἄλλον μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

Β'. Φοίτησις.

Ἄρθρον 187.

Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοίτησις τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τῆς Νομικῆς, τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν διαρκεῖ ἐπὶ τέσσαρα πανεπιστημιακὰ ἔτη, τῶν δὲ φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἐπὶ ἕξ.

Ἄρθρον 188.

Ὁ ἐξ ἄλλου Πανεπιστημίου, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Σχολῆς προερχόμενος κατατάσσεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς εἰς τὸ πρόσῆκον ἔτος φοιτήσεως, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν μαθημάτων, ἅτινα παρηκολούθησε καὶ τῶν ἐξετάσεων ἃς ὑπέστη ἐν τῇ Σχολῇ ἐξ ἧς προέρχεται. Ἡ κατάταξις δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἐξ εὐδοκιμήσεως ἐν ἐξετάσεσιν, ἃς ὁρίζει ἡ Σχολὴ καὶ διεξάγει δι' ἐπιτροπείας ἐκ καθηγητῶν τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 215. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ κατάταξις δύναται νὰ γίνῃ εἰς ἔτος ἀνώτερον ἐκείνου, ὃ θὰ διήνυεν ὁ κατατασσόμενος, ἐὰν τὰς τυχὸν ἐκκρεμεῖς σπουδάς αὐτοῦ ἐποιεῖτο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 189.

Τὸ ἔτος τῆς φοιτήσεως εἰς ὃ κατατάσσεται ὁ μετεγγραφόμενος εἰς ἕτερον τμῆμα τῆς αὐτῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ὁ πτυχιοῦχος ὁ ἐγγραφόμενος πρὸς λῆψιν ἑτέρου πτυχίου τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης Σχολῆς, καθορίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῶν οἰκείων Σχολῶν.

Ἄρθρον 190.

1. Δι' ἕκαστον ἔτος τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ὑποχρεοῦνται οἱ φοιτηταὶ νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ νενομισμένα δίδακτρα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἑκάστης Σχολῆς καὶ δι' ἕκαστον ἔτος φοιτήσεως καταβαλλόμενα δίδακτρα, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς αὐτῶν ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

3. Τὰ ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν καταβαλλόμενα δι' ἕκαστον μάθημα δίδακτρα ὁρίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Σχολῶν.

Ἄρθρον 191.

1. Τὰ μαθήματα, ἤτοι αἱ παραδόσεις καὶ αἱ φροντιστηριακαί, ἐργαστηριακαὶ ἢ κλινικαὶ ἀσκήσεις, ἅτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ἐν γένει καὶ εἰδικῶς καθ' ἕκαστον ἔτος αὐτῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσιν οἱ φοιτηταὶ ἑκάστης Σχολῆς, ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν αὐτῆς.

2. Τὰ ἐν § 1 μαθήματα ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσιν οἱ φοιτηταὶ παρὰ τακτικοῖς ἢ τακτικοῖς προσέδροις ἢ ἐκτάκτοις αὐτοτελῶν ἑδρῶν καθηγηταῖς, παρὰ ἐκτάκτοις δὲ ἐπικουρικῶν ἑδρῶν, μόνον ἐὰν τὸ μάθημα δὲν διδάσκηται ὑπὸ τακτικοῦ ἢ τακτικοῦ προσέδρου καθηγητοῦ.

Ἄρθρον 192.

1. Μάθημα πρὸς διδασκαλίαν, τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ καθηγητικὴ ἕδρα, δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑποχρεωτικόν. Περὶ τῶν μαθημάτων ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῶν περιλαμβάνονται ἐν ἑκάστῃ καθηγητικῇ ἕδρᾳ ἀποφασίζει ἡ οἰκεία Σχολή.

2. Ἐν τῷ καταρτισμῷ τῶν ἐνιαυσίων προγραμμάτων ἑκάστη Σχολὴ προνοεῖ, ὅπως καθίσταται ἐφικτὴ ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν συνεχοῦς φοιτήσεως παρακολούθησις ἁπάντων τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων.

3. Ἡ διδασκαλία ἑκάστου ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος δὲν δύναται νὰ ἐκτείνηται πέρα ἑνὸς πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

4. Ἡ διδασκαλία ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων περιλαμβανομένων ἐν μιᾷ καθηγητικῇ ἕδρᾳ καὶ δι' ἃ δὲν ὑπάρχει καὶ ἑτέρα ὁμοειδὴς καθηγητικὴ ἕδρα, δὲν δύναται νὰ διαρκῇ πέρα τῶν δύο πανεπιστημιακῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 193.

1. Τὸ ποσὸν τῶν ὡρῶν τῆς ἑβδομαδιαίας ἑκάστου ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος διδασκαλίας, καὶ ἡ καθ' ἑβδομάδα διάρκεια αὐτοῦ, ἐὰν γίνηται διαδοχικῶς εἰς ὁμάδας φοιτητῶν, ὁρίζονται διὰ τοῦ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 191 Β. διατάγματος.

2. Ὁ καθ' ἑβδομάδα ὁριζόμενος χρόνος πρὸς παρακολούθησιν ὑποχρεωτικῶν παραδόσεων καὶ φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τριάκοντα ὥρας, ἐν δὲ τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τὰς τριάκοντα ἓξ.

3. Ἐν τῷ καταρτισμῷ τοῦ προγράμματος τῶν πρωτοετῶν καὶ δευτεροετῶν φοιτητῶν ἑκάστης Σχολῆς δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια, ὅπως παραμένωσιν ἐλεύθεραι μαθημάτων αἱ μεσημβρυναὶ ὧραι μιᾶς καθ' ἑβδομάδα ἡμέρας.

Ἄρθρον 194.

Τὰ δι' ὡρισμένους φοιτητὰς ὑποχρεωτικὰ μαθήματα δύνανται νὰ παρακολουθῶσι καὶ ἕτεροι φοιτηταὶ ὡς προαιρετικά, μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ, καταβάλλοντες, προκειμένου περὶ συμμετοχῆς εἰς ἐργαστηριακὰς ἢ

κλωτικὰς ἀσκήσεις, τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοὺς ἀκροατὰς ὁριζομένων εἰδικῶν δι' ἑκάστην ἄσκησιν διδάκτρων.

Ἄρθρον 195.

Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐν ἄρθρῳ 180 ἀνωτέρων μαθημάτων ἐπιτρέπεται μετ' ἄδειαν τοῦ καθηγητοῦ, δυναμένου νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παροχὴν αὐτῆς ἐξ εἰδικῆς τοῦ αἰτοῦντος ἐπιστημονικῆς προπαρασκευῆς, ἢ καὶ νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συμμετεχόντων ἐντὸς ὡρισμένου ὁρίου.

Ἄρθρον 196.

1. Οἱ ὑποχρεούμενοι πρὸς παρακολούθησιν ὡρισμένης ἀσκήσεως φοιτηταὶ ὡς καὶ οἱ τυχόντες τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ καλούμενοι ἐγγράφονται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἀσκήσεων αὐτοῦ.

2. Ἡ ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφὴ φοιτητοῦ μὴ ἀνανεώσαντος τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἰσταμένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀπαγορεύεται, χαιρμένη δὲ θεωρεῖται ἄκυρος.

3. Ἐὰν φοιτηταὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους φοιτήσεως ὑπερβαίνουσι τοὺς διακοσίους, δύνανται, προκειμένου περὶ ὑποχρεωτικῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, νὰ διαιρεθῶσιν, ἀποφάσει τῆς οἰκείας Σχολῆς, εἰς δύο ἢ πλείονα τμήματα, ὧν ἕκαστον δὲν δύναται νὰ ἀποτελῆται ἐξ ἐλασσόνων τῶν ἑκατόν. Διὰ τὴν ἐν ἑκάστῳ δευτέρῳ καὶ ἑξῆς τμήματι ἰδιαιτέραν καὶ πέραν τῶν ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 172 ὡρῶν φροντιστηριακὴν διδασκαλίαν, λαμβάνει ὁ οἰκεῖος καθηγητὴς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διδακτικοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους πρόσθετον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἴσον πρὸς τὸ ἓν εἰκοστὸν τοῦ μισθοῦ, πρὸς δύο δὲ εἰκοστὰ προκειμένου περὶ γραπτῶν ὑποχρεωτικῶν ἀσκήσεων.

Ἄρθρον 197.

Φοιτηταὶ παρακολουθοῦντες προαιρετικὰ μαθήματα ὀφείλουσιν, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν, δηλώσωσι τοῦτο τῷ οἰκείῳ καθηγητῇ, ἐὰν θέλωσι νὰ τύχωσι τῆς περὶ τρόπου μελέτης ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 201.

Ἄρθρον 198.

Ἕκαστος καθηγητὴς ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν λῆξιν ὑποχρεωτικῆς διὰ τοὺς φοιτητὰς ἀσκήσεως, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον Κοσμήτορα πίνακα, ἐν ᾧ δὲ ἕκαστον πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἀσκήσεως ὑποχρεούμενον φοιτητήν, σημειοῖ, ἂν παρηκολούθησεν ἀνελλιπῶς, ἐλλιπῶς, λίαν ἐλλιπῶς ἢ ἂν μηδόλως περὶ δὲ τῆς ἐπιδόσεως ἐν φροντιστηριακαῖς ἀσκήσεσιν, ἂν αὕτη ὑπῆρξεν εὐόρκιμος. Αἱ σημειώσεις αὗται μεταγράφονται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 152 τηρούμενον φάκελον ἑκάστου φοιτητοῦ.

2. Ὁ ἔλεγχος τῆς φοιτήσεως ἐνεργεῖται ἑκάστοτε δι' ἕκαστον φοιτητὴν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 199.

Ἕκαστος καθηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγράφῃ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ πρὸς παρακολούθησιν ὡρισμένης ἀσκήσεως αὐτοῦ ὑποχρεουμένου φοιτητοῦ, προσαγομένῳ πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀσκήσεως, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ὁριζόμενα, τὰς εἰς τὴν φοίτησιν, προκειμένου δὲ περὶ φροντιστηριακῆς ἀσκήσεως καὶ τὰς εἰς τὴν ἐπίδοσιν διαλαμβανομένας σημειώσεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 198.

Ἄρθρον 200.

Φοιτητής, περὶ οὗ ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 198, ὅτι λίαν ἐλλιπῶς ἢ οὐδόλως ἐφοίτησεν ἐν ὑποχρεωτικῇ ἀσκήσει, ἀποκλείεται τῶν ἐπακολουθουσῶν ἐξετάσεων καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ οἰκεία Σχολή, τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ ἀποκλειομένου, ἠθέλεν ἀποφασίσει ἄλλως.

Ἄρθρον 201.

Φοιτητὴς παρακολουθήσας προαιρετικὸν μάθημα δύναται, προσάγων τὸ βιβλιάριον τῶν σπουδῶν αὐτοῦ τῷ οἰκείῳ καθηγητῇ, νὰ τύχῃ τῆς περὶ τούτου μνείας μετὰ τῶν περὶ φοιτήσεως καὶ ἐπιδόσεως σημειώσεων τοῦ ἄρθρου 198. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δικαιοῦται ὁ φοιτητής, προσάγων τὸ βιβλιάριον τῇ ἁρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ, νὰ αἰτήσηται τὴν μεταγραφὴν τῶν ἐν αὐτῷ σημειωθέντων εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 152 τηρούμενον φάκελον ἑκάστου φοιτητοῦ.

Ἄρθρον 202.

Ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν μαθήματός τινος ἀπρεπῶς συμπεριφερόμενος φοιτητὴς παραινεῖται ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος ἢ καὶ ἀπομακρύνεται τῆς αἰθούσης μέχρι πέρατος τῆς ὥρας τοῦ μαθήματος, ἐπὶ βαρυτέρων δὲ περιπτώσεων ψηφίζεται δι' ἐπιπλήξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 151, ἢ καταγγέλλεται εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἢ εἰς τὸν Πρύτανιν.

Ἄρθρον 203.

Οἱ διαταράσσοντες τὴν ἡσυχίαν τῶν μαθημάτων, ἀρνούμενοι ἢ μὴ δυνάμενοι ν' ἀποδείξωσι διὰ τοῦ δελτίου τῆς ἀναγνωρίσεως τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς φοιτητῶν καὶ συλλαμβανόμενοι ἐπ' αὐτοφώρῳ, παραδίδονται πάραυτα εἰς τὰς οἰκείας ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ κλητῆρος κατὰ διαταγὴν τοῦ διδάσκοντος καθηγητοῦ, τοῦ Κοσμήτορος ἢ τοῦ Πρυτάνεως.

Γ'. Τμηματικαὶ ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 204.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς αὐτῶν οἱ φοιτηταὶ ἁπασῶν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὑποβάλλονται εἰς ἐνιαυσίους τμηματικὰς ἐξετάσεις ἀντιστοιχούσας πρὸς τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου καὶ περιλαμβανούσας ὑποχρεωτικὰ μαθήματα τοῦ οἰκείου ἢ καὶ προηγουμένου ἔτους φοιτήσεως.

Ἄρθρον 205.

1. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων.

2. Κωλυομένου ἑνὸς τῶν ἐξεταστῶν, ὁ Κοσμήτωρ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν δι' ἄλλου ἐκ τῶν διδασκόντων τὸ συγγενέστερον μάθημα τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν.

Ἄρθρον 206.

1. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις εἶναι πρακτικαί, γραπταὶ καὶ προφορικαί.

2. Πρακτικαὶ ἐξετάσεις ὁρίζονται προκειμένου περὶ μαθημάτων, δι' ἃ ὑπάρχει ἀντίστοιχος ἐργαστηριακὴ ἢ κλινικὴ ἄσκησις.

3. Γραπταὶ ἐξετάσεις ὁρίζονται, ὅταν ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ μαθήματος δὲν δύναται ἡ εἰς αὐτὸ ἐπίδοσις πλήρως νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μόνης τῆς προφορικῆς.

4. Ἡ εἰς τὰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται μετὰ πρόηγουμένην ἐπιτυχίαν ἐν ταῖς πρακτικαῖς.

Ἄρθρον 207.

1. Οἱ κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις διδόμενοι βαθμοὶ εἶναι ἄριστα, ἐπιτυχῶς, ἀνεπιτυχῶς.

2. Ἑκάστη πρακτική, γραπτὴ ἢ προφορικὴ ἐξέτασις βαθμολογεῖται δι' ἰδίου βαθμοῦ.

3. Οἱ βαθμοὶ ἀναγράφονται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, τηρουμένῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Σχολῆς καὶ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν, μεταγράφονται δὲ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 152 τηρουμένῳ φακέλῳ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 208.

1. Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀντιστοίχων ἐργαστηριακῶν ἢ κλινικῶν ἀσκήσεων καὶ μέχρι τῆς 25 Μαΐου.

2. Ἐπιτυχὼν ἐν ἑκάστῃ πρακτικῇ ἐξετάσει θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν ἐπιτυχῶς.

3. Ἐὰν ἡ ἐργαστηριακὴ ἢ κλινικὴ ἄσκησις γίνεται καθ' ὁμάδας φοιτητῶν, δικαιοῦται ὁ ἐν τῇ ἐπακολουθούσῃ πρακτικῇ ἐξετάσει ἀποτυχὼν νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἄσκησιν μετὰ τῆς ἑπομένης ὁμάδος. Ἐπανεξεταζόμενος μετὰ τῆς ὁμάδος ταύτης καὶ ἀποτυγχάνων, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 209.

Ὁ ἀποτυχὼν ἐν μιᾷ πρακτικῇ ἐξετάσει δύναται νὰ προσέλθῃ, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 208, εἰς τὰς ἐπακολουθούσας γραπτὰς ἢ προφορικὰς ἐξετάσεις, ἐπιτυγχάνων δὲ ἐν αὐταῖς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐργαστηριακὴν ἢ κλινικὴν ἄσκησιν, εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν τῆς ὁποίας ἀπέτυχε κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος φοιτήσεως καὶ ἐξετάζεται διαρκοῦντος αὐτοῦ, τῆς ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως ταύτης πρακτικῆς ἐξετάσεως συγκαταριθμουμένης μετὰ τῶν λοιπῶν πρακτικῶν ἐξετάσεων τοῦ ἔτους τούτου. Ἐὰν τὸ ἔτος τοῦτο εἶνε τὸ τελευταῖον τῆς φοιτήσεως, αἱ τμηματικαὶ πρακτικαὶ ἐξετάσεις περιορίζονται ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως ταύτης, ἡ δ' ἐν αὐταῖς ἀποτυχία συναπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ἀσκήσεως κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Ἄρθρον 210.

1. Ὁ ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἐξετάσεσιν ἐπιτυχὼν δικαιοῦται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπακολουθούσας γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις.

2. Ὁ εἰς τὰς πρακτικὰς ἐξετάσεις μὴ προσελθών, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 213.

Ἄρθρον 211.

1. Αἱ γραπταὶ καὶ αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἀπὸ τῆς 25 Μαΐου μέχρι τῆς 5 Ἰουνίου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

2. Ἐν ταῖς γραπταῖς καὶ προφορικαῖς ἐξετάσεσι θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ λαβὼν ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τοὐλάχιστον ἐπιτυχῶς. Ὁ ἐπιτυχὼν δικαιοῦται νὰ ἐπανεξετασθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 212 πρὸς βελτίωσιν τοῦ βαθμοῦ ἑνὸς ἢ πλειόνων μαθημάτων.

3. Ὁ λαβὼν βαθμὸν ἀνεπιτυχῶς θεωρεῖται ἐπανεξεταστέος, ἐν αἷς ἐξετάσεσιν ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦτον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 212.

Ἄρθρον 212.

1. Οἱ ἐπανεξεταστέοι ἐξετάζονται κατὰ τὸ ἀπὸ 1 μέχρι 10 Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους χρονικὸν διά-

σημα. Ὁ ἐπανεξετασθεὶς θεωρεῖται ἐπιτυχών, ἐὰν ἔλαβεν ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τοὐλάχιστον ἐπιτυχῶς, ἄλλως θεωρεῖται ἀπορριφείς.

2. Κατὰ τὸ ἐν § 1 χρονικὸν διάστημα ἐξετάζεται καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 211 ἐξεταστικὴν περίοδον μὴ προσελθών. Οὗτος θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ἐὰν ἔλαβεν ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς ἐπιτυχῶς, ἄλλως θεωρεῖται ἀπορριφείς.

3. Ἐὰν ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 ἡ ἀποτυχία προέρχεται μόνον ἐξ ἑνὸς βαθμοῦ ἀνεπιτυχοῦς, γίνεται ἐπανεξέτασις τοῦ μαθήματος ἐνώπιον ἐπιτροπείας ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐξεταστοῦ καὶ δύο ἑτέρων καθηγητῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος ἐκ τῶν συνεξεταστῶν, ἢ, τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων, ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν αὐτῶν ἢ τῶν συγγενεστέρων μαθημάτων. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν δύο βαθμοὺς τοὐλάχιστον ἐπιτυχῶς.

4. Ὁ ἀποτυχὼν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 213.

Ὁ ἕνεκα ἀσθενείας, ἐνόρκως βεβαιουμένης ὑπὸ δύο ἰατρῶν ἐνώπιον Πρυτανείου, μὴ προσελθὼν εἰς τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις, κατὰ τὰ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 208 ὁριζόμενα, δικαιοῦται νὰ προσέλθῃ κατὰ τὸ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 212 χρονικὸν διάστημα. Ὁ ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ λόγου μὴ προσελθὼν εἰς τὰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις ἢ μόνον εἰς ταύτας, δικαιοῦται νὰ προσέλθῃ κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ Νοεμβρίου. Οἱ καὶ κατὰ τὰς περιόδους ταύτας μὴ προσελθόντες ἢ ὁ ἀποτυχὼν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 214.

Τὰ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων ἑκάστης Σχολῆς καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἐξεταζόμενα μαθήματα κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 204–213.

Ἄρθρον 215.

1. Οἱ εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις προσερχόμενοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ νομιζόμενα ἐξεταστρα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἑκάστης Σχολῆς ἢ τμήματος αὐτῆς, καὶ ἑκάστου ἔτους φοιτήσεως ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 211, ἐπαναξετα-ζομένων καταβαλλόμενα ἐξέταστρα ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 216

Ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς τμηματικαῖς ἐξετάσεσιν ἐξεταστῶν λαμβάνει ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου δι' ἕκαστον ἐξεταζόμενον καὶ ἐφόσον οὗτος δὲν εἶναι ἐπαναξεταστέος, διὰ μὲν τὰς πρακτικὰς ἐξετάσεις δραχμὰς εἴκοσιν ἐφόσον πρόκειται περὶ μαθήματος τῆς Σχολῆς εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἐξεταζόμενος, μὴ ἐξεταζομένου ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσι, διὰ τὰς γραπτὰς δραχμὰς δέκα. διὰ δὲ τὰς προφορικὰς δραχμὰς δέκα, ἐκτὸς ἐὰν τακτικὸς ἢ τακτικὸς πρόσεδρος ὢν δὲν μετέχῃ πρακτικῶν ἢ πτυχιακῶν ἐξετάσεων, ὁπότε λαμβάνει δραχμὰς τριάκοντα

ΤΜΗΜΑ ΕΝΑΤΟΝ

ΠΤΥΧΙΑ, ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ

Α' Πτυχία.

Ἄρθρον 217.

Ἐκ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου·

Α') Ἡ Θεολογικὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας.

Β') Ἡ Νομικὴ ἀπονέμει· α') τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς καὶ β') τὸ πτυχίον τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

Γ') Ἡ Ἰατρικὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς.

Δ') Ἡ Φιλοσοφικὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον τῆς Φιλοσοφίας.

Ε') Ἡ Σχολὴ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἀπονέμει· α') τὸ πτυχίον τῶν Μαθηματικῶν· β') τὸ πτυχίον τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν· γ') τὸ πτυχίον τῆς Χημείας, καὶ δ') τὸ πτυχίον τῆς Φαρμακευτικῆς.

Ἄρθρον 218.

1. Τὸ πτυχίον ἀπονέμεται μετ' ἐπιτυχίαν ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ ἐξετάσεσιν.

2. Εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις δύναται νὰ προσέλθῃ ὁ ἐν τῇ τελευταίᾳ τμηματικῇ ἐξετάσει ἐπιτυχὼν καὶ τὸν μετὰ ταύτην τελευταῖα τμηματικὴ ἐξετάσει ἐπιτυχὼν καὶ τὸν μετὰ ταύτην ὁρισμένων χρόνων φοιτήσεως ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ συντελῶντας (τελειόφοιτος), τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 200

3. Ὁ ἐν ἄλλῳ ἀνεγνωρισμένῳ ὁμοταγεῖ Πανεπιστημίῳ συμπληρώσας τὰς ἑαυτοῦ σπουδὰς δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις, ἐὰν προηγουμένως ὑποστῇ ἐπιτυχῶς ἐξετάσεις, ἐν οἷς μαθήμασι δὲν ὑπέστη τοιαύτας τμηματικάς, ἐφαρμοζομένων τῶν κατάξεων τοῦ ἄρθρου 207, τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 208, τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 210, τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 211, τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 1 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 212, τοῦ χρόνου τῆς ἐπανεξετάσεως ὁριζομένου ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν.

Ἄρθρον 219.

1. Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἶναι πρακτικαί, γραπταὶ καὶ προ-

φορικαί, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 206.

2. Ἡ εἰς τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένην ἐπιτυχίαν ἐν ταῖς πρακτικαῖς.

3. Ἡ εἰς τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένων ἐπιτυχιῶν ἐν ταῖς γραπταῖς.

Ἄρθρον 220.

1. Ἡ εἰς τὰς πρακτικὰς ἐξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀντιστοίχων ἐργαστηριακῶν ἢ κλινικῶν ἀσκήσεων τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς φοιτήσεως.

2. Ἡ εἰς τὰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Φοιτητρείου τοῦ ἐπομένου τῷ τελευταίῳ ἔτει τῆς φοιτήσεως, ἐν δὲ τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς φοιτήσεως.

3. Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται διαρκούντος τοῦ διδακτικοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους καὶ κατὰ χρονικὰς περιόδους, ὁριζομένας ὑφ' ἑκάστης Σχολῆς.

Ἄρθρον 221.

1. Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἐνώπιον τακτικῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς, καὶ τακτικῶν προσέδρων ἐφ' ὅσον ἐν περιπτώσει μὴ πληρώσεως τῆς τακτικῆς ἕδρας ἦν κατεῖχον.

2. Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἐνώπιον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐξεταζομένου μαθήματος καὶ βαθμολογοῦνται ὑπ' αὐτοῦ.

3. Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις ἑκάστου μαθήματος διεξάγονται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπείας, ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ ἐξεταζομένου μαθήματος ὡς εἰσηγητοῦ καὶ δύο ἑτέρων καθηγητῶν τῶν αὐτῶν ἢ τῶν συγγενεστέρων μαθημάτων, βαθμολογοῦνται δὲ ὑφ' ἑκάστου καθηγητοῦ. Αἱ ἐπιτροπεῖαι ὁρίζονται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

4. Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται προεδρεύοντος τοῦ Κοσμήτορος ὑπὸ πάντων τῶν καθηγητῶν τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων, ἐσπάνιον δὲ καὶ ἐπὶ κοινῇ ἐκρυθτήσει ἐπὶ παρουσίᾳ τριῶν τοὐλάχιστον καθηγητῶν.

5. Ἐξεταστὴν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος ὁριζόμενος καθηγητὴς τοῦ συγγενεστέρου μαθήματος.

Ἄρθρον 222.

Οἱ κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις διδόμενοι βαθμοὶ εἶναι ἄριστα 4, λίαν καλῶς 3, καλῶς 2, μετρίως 1 καὶ κακῶς 0.

Ἄρθρον 223.

1. Ἐν ἑκάστῃ πρακτικῇ ἐξετάσει θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ λαβὼν ἐν αὐτῇ τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν καλῶς, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχών.

2. Ὁ ἐν πρακτικῇ τινι ἐξετάσει ἀποτυχὼν ἐπανεξετάζεται μετὰ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐξεταστοῦ μεταξὺ ἑνὸς καὶ τριῶν μηνῶν καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐπαναλάβῃ τὰς ἀσκήσεις ἐν τῇ πρακτικῇ ἐξετάσει τῶν ὁποίων ἀπέτυχεν.

Ἄρθρον 224.

1. Ἐν ἑκάστῃ γραπτῇ ἐξετάσει θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ λαβὼν σύνολον τὸν βαθμὸν καλῶς. Τὸ σύνολον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ πηλίκου, ὅπερ ἐξάγεται ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξεταστῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 220. Ἀποτυχὼν θεωρεῖται ὁ μὴ λαβὼν σύνολον τὸν βαθμὸν καλῶς.

2. Ὁ ἐν τῇ γραπτῇ ἐξετάσει μαθήματός τινος ἀποτυχὼν ἐπανέρχεται μετὰ χρόνον, ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν μεταξὺ δύο καὶ ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 225.

1. Ἐν ταῖς προφορικαῖς ἐξετάσεσι θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ λαβὼν ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τοὐλάχιστον καλῶς, ἀποτυχὼν δὲ θεωρεῖται ὁ τοὺς ἡμίσεις τῶν δοθέντων βαθμῶν λαβὼν μετρίως ἢ κακῶς.

2. Ὁ ἐν ταῖς προφορικαῖς ἐξετάσεσι ἀποτυχὼν ἐπανέρχεται μετὰ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν μεταξὺ τριῶν καὶ ἑνὸς μηνῶν.

Ἄρθρον 226.

1. Ὁ λαβὼν ἐν ταῖς προφορικαῖς ἐξετάσεσι βαθμοὺς κακῶς ἢ μετρίως ἐλάσσονας τοῦ ἡμίσεως τῶν δοθέντων βαθμῶν θεωρεῖται ἐπανεξεταστέος, ἐν οἷς μαθήμασιν ἔλαβε τοὺς βαθμοὺς τούτους.

2. Ἡ ἐπανεξέτασις γίνεται μετὰ χρόνον ὁριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 225 ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπ' ἔκαστον μάθημα ἐπιτροπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ καὶ δύο ἄλλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος, ἐκ τῶν καθηγητῶν, εἰς ὧν τὸ μάθημα ἐπέτυχε κατὰ τὴν προηγουμένην δοκιμασίαν ὁ ἐπανεξεταζόμενος.

Ἄρθρον 227.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 226 ἐπαναξεταζόμενος θεωρεῖται ἐν ἑκάστῳ μαθήματι ἐπιτυχών, ἐὰν ἔλαβε σύνολον τὸν βαθμὸν καλῶς, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 224.

2. Ὁ ἐπανεξεταζόμενος μὴ λαβὼν ἐν ἑνὶ ἢ πλείοσι μαθήμασι τὸν βαθμὸν τοὐλάχιστον καλῶς θεωρεῖται ἐπανεξεταστέος, ἐν οἷς μαθήμασι δὲν ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦτον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 226.

Ἄρθρον 228.

Ἐὰν ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 227 ἐπαναεξεταστέος δὲν ἐπιτύχῃ ἐν ἑνὶ ἢ πλείοσι μαθήμασι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἡ Σχολὴ ἢ τὸ οἰκεῖον τμῆμα αὐτῆς ἀποφασίζει ἂν οὗτος εἶναι ἄξιος πτυχίου ἢ δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς νέας προφορικὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις, ἐφαρμοζομένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 225 ἐπ.

Ἄρθρον 229.

Τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ πηλίκου ὅπερ ἐξάγεται ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἐν ταῖς πρακτικαῖς, γραπταῖς καὶ προφορικαῖς ἐξετάσεσι δοθέντων εἰς ἕκαστον μάθημα βαθμῶν ἐπιτυχίας διὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐὰν τὸ πηλίκον ἀποδίδῃ ἀριθμὸν μικτόν, οὗ τὸ κλάσμα εἶνε ἔλαττον τοῦ ἡμίσεος, τὸ κλάσμα παραλείπεται, ἂν ὅμως τὸ κλάσμα εἶναι ἴσον ἢ μεῖζον τοῦ ἡμίσεος ὡς σύνολον λογίζεται ὁ ἀμέσως ἀνώτερος ἀκέραιος ἀριθμός. Τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 228 κριθομένου ὡς ἀξίου πτυχίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν βαθμὸν καλῶς.

Ἄρθρον 230.

Οἱ κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις διδόμενοι ἐν ἑκάστῳ μαθήματι βαθμοὶ καὶ ὁ τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος βαθμὸς ἀναγράφεται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, τηρουμένῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Σχολῆς καὶ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος καὶ τῶν ἐξεταστῶν, μεταγράφεται δ' ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν καὶ ἐν τῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 152 τηρουμένῳ μητρώῳ. Ὁ τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος βαθμὸς ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ πτυχίου.

Ἄρθρον 231.

Ὁ ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσιν ἐπιτυχὼν ποιεῖται, πρὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου, πρὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς οἰκείας Σχολῆς τὴν ἀκόλουθον καθομολόγησιν: «Τοῦ πτυχίου τῆς ἀξιωθεὶς ὄμνυμι πρὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς καὶ πίστιν καθομολογῶ σήνδε. Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ περιβόλου, τοῦ σεπτοῦ τούτου τεμένους τῶν Μουσῶν ἀρξάμενος, κατ' ἐπιστήμην βιώσω ἁπάντων αὐτὴν βίκην θρησκείας ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Οὕτω χρήσιμον ἐμαυτὸν καταστήσω πρὸς ἅπαντας τοὺς δεομένους τῆς ἐμῆς ἀρωγῆς καὶ ἐν πάσῃ ἀνθρώπων κοινωνίᾳ ἀεὶ πρὸς εἰρήνην καὶ χρηστότητα ἠθῶν συντελέσω βαίνων ἐν εὐθείᾳ τοῦ βίου ὁδῷ, πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον ἀποβλέπων καὶ τὸν βίον ἀνυψῶν εἰς τύπον ἀρετῆς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Σοφίας. Ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν

ἐπιτελοῦντι εἴη μοι σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν καθηγητῶν καὶ περιλημένων διδασκάλων ὁ Θεὸς βοηθὸς ἐν τῷ βίῳ».

Ἄρθρον 232.

1. Τὸ πτυχίον χορηγεῖται ἐπὶ μεμβράνης, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τοῦ γραμματέως τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς μεγάλης σφραγῖδος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ τύπος τοῦ πτυχίου ἔχει ὧδε· «Ὁ — ἐκ — ὁρμώμενος, περὶ τὴν — ἐν τῷ Ἀθήνησιν Ἐθνικῷ καὶ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ σπουδάσας καὶ μετ' ἀκριβῆ δοκιμασίαν ἀξιωθεὶς τοῦ βαθμοῦ — εἰς τοὺς πτυχιούχους — ἐνεκρίθη. Ἔτει — μηνὸς —. Ἐκδίδοται τὸ πτυχίον τόδε τῇ — τοῦ — ἔτους».

Ἄρθρον 233.

Τὰ τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων ἑκάστης Σχολῆς κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 218—232. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρίζονται τὰ ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσιν ἐξεταζόμενα μαθήματα, ἐν οἷς δέον νὰ περιλαμβάνωνται καὶ πάντα τὰ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς φοιτήσεως, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν, οἵτινες ἐν ἑκάστῃ Σχολῇ ἢ τμήματι αὐτῆς ἐξετάζουσι κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 234.

1. Οἱ εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις προσερχόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ νενομισμένα ἐξέταστρα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν τελειοφοίτων ἑκάστης Σχολῆς ἢ τμήματος αὐτῆς καταβαλλόμενα ἐξέταστρα ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 235.

Ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσιν ἐξεταστῶν λαμβάνει ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου δι' ἕκαστον ἐξεταζόμενον, διὰ μὲν τὰς πρακτικὰς ἐξετάσεις δραχμὰς εἴκοσι, διὰ δὲ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις δραχ. εἴκοσι, πλὴν ἐὰν κατεβλήθησαν ἐξέταστρα διὰ πρακτικὰς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος ἐξετάσεις, ὁπότε λαμβάνει διὰ τὰς προφορικὰς δραχμὰς δέκα, διὰ δὲ τὰς γραπτὰς δραχμὰς δέκα, πλὴν τοῦ εἰσηγητοῦ, λαμβάνοντος δραχμὰς εἴκοσι. Ὁ προεδρεύων Κοσμήτωρ ἐὰν δὲν εἶναι ἐξεταστὴς λαμβάνει δραχμὰς δέκα.

Ἄρθρον 236.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονεμόμενα πτυχία παρέχουσι τῷ πτυχιούχῳ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκή-

εως ἐπαγγέλματος ἢ τοῦ διορισμοῦ ἐν δημοσίᾳ θέσει κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν νόμων.

2. Τὰ πτυχία τῆς Θεολογικῆς, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν παρέχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ ἐν θέσει λειτουργοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως μόνον, ἐὰν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπαγγελματικοῦ παιδαγωγικοῦ ἐνδεικτικοῦ, χορηγουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. Β τοῦ ἄρθρου 253 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 255.

3. Τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ δὲ πτυχίον τῆς Φαρμακευτικῆς παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ φαρμακοποιοῦ.

Γ' Διδακτορικὰ Διπλώματα.

Ἄρθρον 237.

Ἐκ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογίας, ἡ Νομικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἡ Ἰατρικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς, ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας καὶ ἡ Σχολὴ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἀπονέμει τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Φαρμακευτικῆς.

Ἄρθρον 238.

Διδάκτωρ ἀναγορεύεται ὁ κεκτημένος πτυχίον τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸ εἶδος τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ συγγράψας πρωτότυπον διατριβήν, ἐν ἑλληνικῇ, προκειμένου δὲ περὶ διατριβῆς ὑποβαλλομένης εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν ἐν ἑλληνικῇ ἢ λατινικῇ γλώσσῃ, προάγουσαν τὴν ἐπιστήμην, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς μετ' ἔγγραφον εἰσήγησιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ὁριζομένου καθηγητοῦ καὶ δημοσιεύσας αὐτὴν ὡς διατριβὴν ἐπὶ διδακτορίᾳ, ἐπιτυχὼν δ' εἶτα καὶ ἐν δοκιμασίᾳ, γινομένῃ δημοσίᾳ ἐνώπιον τοῦ συλλόγου τῆς Σχολῆς. Τὰ καθέκαστον τῆς ἐγκρίσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς καὶ τῆς δοκιμασίας τοῦ ὑποψηφίου διδάκτορος ὁρίζονται δι' ἑκάστην Σχολὴν διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 239.

Περατωθείσης τῆς διδακτορικῆς δοκιμασίας ἡ Σχολὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, κρίνουσα δὲ τὸν

ὑποψήφιον ὡς ἐπιτυχόντα ἀπονέμει αὐτῷ τὸν βαθμὸν καλῶς, λίαν καλῶς, ἢ ἄριστα κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Ὁ ἀπονεμηθεὶς βαθμὸς ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος.

Ἄρθρον 240.

Ἡ εἰς διδάκτορα ἀναγόρευσις γίνεται δημοσίᾳ ἐν συνεδρίᾳ τῆς οἰκείας Σχολῆς. Παρισταμένου τοῦ Πρυτάνεως, ὁ Κοσμήτωρ λέγει: «Ὁ — πτυχιοῦχος — τοῦ — Πανεπιστημίου συνέταξε διατριβήν, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ — ἧπερ τοῖς ἀναγνοῦσι καθηγηταῖς ἐμμελῶς ἔχειν ἔδοξεν, ὑπέστη δ' εὐδοκίμως τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις. Ἐρωτῶ οὖν τὴν Σχολήν, εἰ, ταῦθ' ἱκανὰ ποιουμένη τεκμήρια τῆς τοῦ ὑποψηφίου ἐπιστημονικῆς παιδείας, δοκιμάζει αὐτὸν εἰς τοὺς διδάκτορας. — Πρωτῶ δὲ καὶ τὸν Πρύτανιν εἰ τῇ τῆς Σχολῆς συναινῇ γνώμῃ. — Καθομολόγησον δὴ ἅπερ ὁ νόμος δημοσίᾳ παραμολογεῖν κελεύει τοὺς τῆς διδακτορικῶν μετιόντας ἀξίωμα». Μεθ' ὃ ὁ ἀναγορευόμενος ἑστὼς τοῦ Πρυτάνεως ἱστάμενος ἀνατείνων τὴν δεξιὰν ποιεῖται τὴν νενομισμένην καθομολόγησιν.

Ἄρθρον 241.

Ἡ καθομολόγησις τοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἐπειδὴ ἡ περίσεμνος τῶν Θεολόγων Σχολὴ τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς διδακτόρων ἠξίωσε δοκιμάσαι με, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ δημοσίᾳ καθομολογῶ τάδε. Τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐσομαι τηρήσειν ἀκέραια καὶ ἀκίβδηλα, ταῖς θείαις Γραφαῖς, αὐτῷ τε τῷ Ἱερῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς τῶν Ἀποστόλων διδασκαλίαις καὶ τοῖς τῶν ἑπτὰ δὲ Οἰκουμενικῶν Συνόδων θεσπίσμασιν ἀπαραπτώτως ἐπόμενος, καὶ μηδὲν τούτοις ἀντίδοξον, μηδ' ἀπηχές, μηδ' ἀλλότριον, μηθ' ἑτέρους διδάξειν, μητ' αὐτὸς ἀποδέξασθαι. Ὅποι δ' ἂν τῆς ἀπίω, τὸ τῶν Θεολογούντων τηρήσειν ἀξίωμα, σεμνοπρεπείᾳ μὲν βίου, ἠθῶν δὲ χρηστότητι διακρεπὲς καὶ τιμιώτατον ἐμαυτὸν ἐν πᾶσι παρέχων, οἷον προσήκει φαίνεσθαι τὸν τῆς Θεολογίας τῆς τῶν ἐπιστημῶν ἀκροτάτης ἁψάμενον καὶ τὴν ταύτης μελέτην προηρημένον. Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐκπεπληρῶντι, εἴη ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

Ἄρθρον 242.

Ἡ καθομολόγησις τοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἐπειδὴ ἡ διάστιμος τῶν νομοδιδασκάλων Σχολὴ τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει εἰς τοὺς ἑαυτῆς διδάκτορας ἐγκρῖναί με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ δημοσίᾳ πίστιν δίδωμι τήνδε. Περὶ μὲν τὴν τῶν νόμων ἐπιστήμην ἀεὶ σπουδάσειν, καὶ ἀκριβῶσαι ταύτην παντὶ σθένει πειράσεσθαι.

ἐν δὲ δίκαις ἀεὶ τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρήσεσθαι ὁδηγῷ, μήτ' εὐνοίᾳ. μήτ ἔχθει ἐν τῷ διαγιγνώσκειν καὶ νέμειν τὸ δίκαιον παραγόμενος. Ὃ δ' ἂν εἰδῶ δίκαιον ὂν καὶ ἴσον, τοῦθ' ἁπλῶς καὶ κατὰ συνείδησιν ἀεὶ χρηματιεῖν τοῖς πυνθανομένοις. Οἷς δ' ἂν ἐμαυτὸν παράσχω συνήγορον, τούτων, κἂν πλούσιοι τύχωσιν ὄντες, κἂν πένητες, σπουδῇ ἴσῃ καὶ πίστει ὁμοίᾳ ὑπερδικήσειν. Τὸ δὲ σύνολον, καὶ διδάσκων καὶ δικάζων καὶ συμβουλεύων καὶ δικηγορῶν ἢ δικογραφῶν καὶ πᾶν ποιῶν ὅ,τι ἂν ἔργον ᾖ τῶν περὶ νόμους ἐσπουδακότων. ἐς μείζονα δόξαν Θεοῦ ποιήσειν ἀεί, ἐς κραταίωσιν τῆς δικαιοσύνης, ἐς κοινὴν τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειαν καὶ τῆς πολιτείας συντήρησιν καὶ ἐμπέδωσιν. Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι, εἴη ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

Ἄρθρον 243.

Ἡ καθομολόγησις τοῦ διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἐπειδὴ ἡ διάσημος τῶν Ἰητρῶν Σχολή, τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσαντος ἐς τοὺς ἑαυτῆς διδακτόρας δοκιμάσαι με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανηΐῃ δημοσίᾳ τήν δε δίδωμι πίστιν. Ἡγήσεσθαι μὲν τοὺς διδάξαντάς με ταύτην τὴν τέχνην ἴσα γενέτησιν ἐμοῖσι, τῇ δὲ τέχνῃ μηδαμῇ ἐπ' εὐμαρίῃ χρήσεσθαι τῇ ἐμεαυτοῦ ἐν τῷ β.ῳ. ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων σωτηρίην καὶ τῆς πίστεως αὐτῆς τιμήν τε καὶ ὄνησιν· πᾶν μὲν ὅ,τι ἰητροῦ ἔργον εστι, πιστῶς καὶ ἀκριβῶς κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν τὴν ἐμὴν ἐπιτελέων· τοῖσι δὲ νοσέουσιν, ἢν τε πλούσιοι τύχωσιν ὄντες, ἢν τε πένητες, ὁμοίῃ σπουδῇ τὴν ἐκ τέχνης ἐπαγινέων ἐπικουρίην· μηδὲ παραβόλως ἀποπειρώμενος τήν τεο ζόην ἀποκυβεύσειν, μηδ' ἰητρεύσειν ἐπὶ χρηματισμῷ ἢ φάτιος ἱμέρῳ. Ἐς οἰκίας δὲ ἐκόσας ἂν ἐσίω, ἐσελεύσεσθαι ἐπ' ὠφελίῃ καμνόντων, ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης. Ἃ δ' ἂν ἐν Θεραπηΐῃ ἢ ἴδω ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἄνευ θεραπηΐης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκλαλέεσθαι ἔξω, σιγήσεσθαιν ἄρρητα ἡγεύμενος τὰ τοιαῦτα· τῆς δὲ τέχνης ἐπιμελήσεσθαι κατὰ δύναμιν, οπουδὴν πλείστην ποιεύμενος ἀκριβῶσαι ταύτης τὰ θέσμια. Τοῖσι δὲ ὁμοτέχνοισι φιλόφρονα καὶ φιλάνθρωπον ἐμαυτὸν αἰεὶ παρέξειν, καὶ σφέας ἀδελφεοῖσιν ἴσον ἐπικρινέειν ἄρρεσι, πᾶν σφι προθύμως συμβαλλόμενος, ἐξ ὅτεο ἂν ὠφελίη γένοιτο τοῖσι κάμνουσι. Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίην ἐπιτελέα ποιέοντι εἴη ἐπαύρασθαι βίου καὶ τέχνης καὶ Θεὸν κτήσασθαι ἀρηγόνα, παραβαίνοντι δὲ τἀναντία τουτέων».

Ἄρθρον 244.

Ἡ καθομολόγησις τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἐπειδὴ ἡ διάσημος τῶν Φιλοσόφων Σχολὴ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύοντος εἰς τοὺς ἑαυτῆς διδάκτορας ἠξίωσε δοκιμάσαι με, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ δημοσίᾳ πίστιν δίδωμι τήν δε. Τῆς μὲν ἐπιστήμης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐν τῷ βίῳ ἐπιμελήσεσθαι, κἀπὶ τὸ τελειότερον αὐτὴν προαγαγεῖν καὶ ἀγλαΐσαι ἀεὶ πειράσεσθαι, μηδὲ χρήσεσθαι ταύτῃ ἐπὶ χρηματισμῷ ἢ κενοῦ κλέους Θήρᾳ, ἀλλ' ἐφ' ᾧ ἂν τῆς θείας ἀληθείας τὸ φῶς προσωτέρω διαχεόμενον ἀεὶ πλείονα ἐπαυγάζῃ, πᾶν δὲ ποιήσειν προθύμως ὅ,τι ἂν μέλλῃ ἐς εὐσέβειαν οἵσειν καὶ κόσμον ἠθῶν καὶ σεμνότητα τρόπων· μηδὲ τῆς τῶν ἄλλων διδασκαλίας σὺν ἀβελτηρίᾳ κατεπιχειρήσειν ποτέ, κενοσόφως περπερευόμενος καὶ τὰ ἐκείνοις δεδογμένα κατασφιστεύειν πειρώμενος, μηδ' ἐθελήσειν τἀναντία ὧν αὐτὸς γινώσκω διδάσκειν, μηδὲ καπηλεύειν τὴν ἐπιστήμην, καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ τῶν Μουσῶν θιασώτου αἰσχύνειν τῇ τῶν ἠθῶν ἀκοσμίᾳ. Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι, εἴη μοι τὸν Θεὸν ἀρωγὸν κτήσασθαι ἐν τῷ βίῳ».

Ἄρθρον 245.

Ἡ καθομολόγησις τοῦ διδάκτορος τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἐπειδὴ ἡ διάσημος τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν Σχολὴ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύοντος εἰς τοὺς ἑαυτῆς διδάκτορας ἠξίωσε δοκιμάσαι με, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ δημοσίᾳ πίστιν δίδωμι τήνδε. Τῆς μὲν ἐπιστήμης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐν τῷ βίῳ ἐπιμελήσεσθαι, κἀπὶ τὸ τελειότερον αὐτὴν προαγαγεῖν καὶ ἀγλαΐσαι ἀεὶ πειράσεσθαι. μηδὲ χρήσεσθαι ταύτῃ ἐπὶ χρηματισμῷ ἢ κενοῦ κλέους θήρᾳ, ἀλλ' ἐφ' ᾧ ἂν τῆς θείας ἀληθείας τὸ φῶς προσωτέρω διαχεόμενον ἀεὶ πλείοσιν ἐπαυγάζῃ, πᾶν δὲ ποιήσειν προθύμως ὅ,τι ἂν μέλλῃ ἐς εὐσέβειαν οἵσειν καὶ κόσμον ἠθῶν καὶ σεμνότητα τρόπων· μηδὲ τῆς τῶν ἄλλων διδασκαλίας σὺν ἀβελτηρίᾳ κατεπιχειρήσειν ποτέ, κενοσόφως περπερευόμενος καὶ τὰ ἐκείνοις δεδογμένα κατασφιστεύειν πειρώμενος, μηδ' ἐθελήσειν τἀναντία ὧν αὐτὸς γινώσκω διδάσκειν, μηδὲ καπηλεύειν τὴν ἐπιστήμην, καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ τῶν Μουσῶν θιασώτου αἰσχύνειν τῇ τῶν ἠθῶν ἀκοσμίᾳ. Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι, εἴη μοι τὸν Θεὸν ἀρωγὸν κτήσασθαι ἐν τῷ βίῳ».

Ἄρθρον 246.

Τῆς καθομολογήσεως γενομένης ὁ Κοσμήτωρ ἐπάγεται τάδε· «Ἐπειδὴ περ οὐ μόνον ἐν ταῖς εἰθισμέναις δοκιμασίαις τῆς σεαυτοῦ ἐπιστήμης ἔλεγχον παρέσχες σαφέστατον, ἀλλὰ καὶ τῇ διατριβῇ ἣν φιλοπονήσας προσήνεγκας τῇ τῶν —Σχολῇ ἄξιον ἀπέφηνας σεαυτὸν τοῦ διδακτορικοῦ ἀξιώματος· καὶ τούτοις ἡ μὲν Σχολὴ ἐδοκίμασέ σε κατὰ τὰ νόμιμα, ὁ δὲ Πρύτανις τῇ ταύτης δοκιμασίᾳ ἐπένευσε. διὰ ταῦτα ἐγὼ —τακτικὸς καθη-

γητὴς—νῦν δὲ τῆς τῶν—Σχολῆς Κοσμήτωρ, χρώμενος τῇ δυνάμει, ἣν παρὰ τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων καὶ τῆς Σχολῆς ἔχω λαβών, σὲ—ὑποψήφιον ὄντα τῆς ἐν τῇ—διδακτορίας διδάκτορα τῆς—δημοσίᾳ ἀναγορεύω, καὶ πάσας σοι ἀπονέμω τὰς προνομίας τὰς τῷ πανεπιστημιακῷ τούτῳ ἀξιώματι παρεπομένας· συνθισώτην δὲ καὶ ἑταῖρον προσαγορεύων, τῆς ἐπιστήμης φιλοτίμως διὰ παντὸς τοῦ βίου ἀντέχεσθαι παραινῶ.»

Ἄρθρον 247.

1. Τῷ ἀναγορευθέντι διδάκτορι χορηγεῖται δίπλωμα ἐπὶ μεμβράνης, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου, σφραγίζεται δὲ διὰ τῆς μεγάλης σφραγῖδος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ τύπος τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ἔχει ὧδε· «Ὑπὸ προστάτη καὶ κηδεμόνι τῷ τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῖ — πρυτανεύοντος ἐν τῷ Ἀθήνησιν Ἐθνικῷ καὶ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ — τακτικοῦ καθηγητοῦ — (ὁ δεῖνα) τακτικὸς καθηγητὴς — ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τῆς — Σχολῆς Κοσμήτωρ (τὸν δεῖνα) — τὸ γένος ἐκ — ὁρμώμενον πτυχιοῦχον — τὴν ἐν τῇ διδακτορικῇ δοκιμασίᾳ ἐπίδοσιν — ἐπιδειξάμενον ἀπὸ δόγματος ὁμοθύμου τῆς τῶν—Σχολῆς εἰς τοὺς διδάκτορας τῆς — ἢ ἔθος ἐνέκρινε καὶ πάσας αὐτῷ τὰς προνομίας τὰς τῷ διδακτορικῷ τούτῳ ἀξιώματι παρομαρτούσας προσένειμε, μηνὸς — ἔτει — τοῦθ' οὕτω δὴ γενόμενον δηλοῦται τῷ διπλώματι τῷδε οὐ μέσιον ταῖς σφραγῖσι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῦ Πρυτάνεως καὶ Κοσμήτορος αὐτογράφοις κεκυρωμένῳ.»

Ἄρθρον 248.

1. Ὁ εἰς τὴν διδακτορικὴν δοκιμασίαν προσερχόμενος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ νενομισμένα ἐξέταστρα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν πτυχιούχων ἑκάστης Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν πτυχιούχων ἄλλου ἀναγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου καταβαλλόμενα ἐξέταστρα ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

3. Ὁ ὑποψήφιος ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 238 δημοσίας δοκιμασίας νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιμελητείας τοῦ Πανεπιστημίου ἑκατὸν ἀντίτυπα τῆς διατριβῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 249.

Ἕκαστος τῶν κατὰ πάντα τὰ στάδια τῆς διδακτορικῆς δοκιμασίας παραστάντων τακτικῶν καὶ τακτικῶν προσέδρων καθηγητῶν λαμβάνει ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου δραχμὰς εἴκοσιν, ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς διατριβῆς τοῦ ὑποψηφίου δραχμὰς ἑκατόν.

Ἄρθρον 250.

Τιμῆς ἕνεκα ἀπονέμονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 237 διδακτορικὰ διπλώματα ὑπὸ τῆς οἰκείας ἑκάστου Σχολῆς εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, τοῖς γράμμασιν ἢ ταῖς τέχναις ἐξόχως διαπρέποντας ἢ πολυτίμους τῷ Ἔθνει ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ παρασχόντας ὑπηρεσίας Ἕλληνας ἢ μή, μετ' ἠτιολογημένην πρότασιν τουλάχιστον τακτικῶν ἢ τακτικῶν προσέδρων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν αὐτῆς, λαμβανομένην διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου αὐτῆς καὶ ἐκτυπουμένην ἐν ψηφίσματι.

Ἄρθρον 251.

Ἡ εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα ἀναγόρευσις γίνεται δημοσίᾳ παρισταμένου τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς ὁ ὑπ' αὐτῆς ὁρισθεὶς καθηγητὴς ποιεῖται εἰσήγησιν περὶ τοῦ ἀναγορευομένου, μεθ' ὃ ὁ Κοσμήτωρ ἀναγινώσκει τὸ ψήφισμα τῆς Σχολῆς καὶ ἐπάγεται τάδε: «Ὑπειδὴ περ ἡ τῶν — Σχολὴ τὸν — ἄξιον ὑπέφηνε τοῦ ἐπιτίμου διδακτορικοῦ ἀξιώματος, ὁ δὲ Πρύτανις τῇ ταύτης γνώμῃ ἐπινεύει. διὰ ταῦτα ἐγὼ — τακτικὸς καθηγητὴς — νῦν δὲ τῆς τῶν — Σχολῆς Κοσμήτωρ χρώμενος τῇ δυνάμει, ἣν παρὰ τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων καὶ τῆς Σχολῆς ἔχω λαβών, τὸν — ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς — δημοσίᾳ ἀναγορεύω καὶ πάσας τὰς προνομίας τὰς τῷ πανεπιστημιακῷ τούτῳ ἀξιώματι παρεπομένας ἀπονέμω.»

Ἄρθρον 252.

1. Τῷ ἀναγορευθέντι ἐπιτίμῳ διδάκτορι χορηγεῖται ἐπὶ μεμβράνης δίπλωμα, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου, σφραγίζεται δὲ διὰ τῆς μεγάλης σφραγῖδος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ τύπος τοῦ διπλώματος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος ἔχει ὧδε: «Ὑπὸ προστάτη καὶ κηδεμόνι τῷ τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῖ — πρυτανεύοντος ἐν τῷ Ἀθήνησιν Ἐθνικῷ καὶ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ — τακτικοῦ καθηγητοῦ — (ὁ δεῖνα) τακτικὸς καθηγητὴς — ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τῆς τῶν — Σχολῆς Κοσμήτωρ (τὸν δεῖνα) — τὸ γένος ἀπὸ δόγματος ὁμοθύμου τῆς τῶν — Σχολῆς εἰς τοὺς ἐπιτίμους διδάκτορας — ἐνέκρινε μηνὸς — ἔτει —».

Γ'. Ἐνδεικτικά.

Ἄρθρον 253.

Ὑπὸ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονέμονται εἰς τοὺς

τητὰς καὶ ἀκροατὰς ἐπαγγελματικὰ ἐνδεικτικά, ἅτινα μετὰ τοῦ οἰκείου πτυχίου παρέχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ τοῦ διορισμοῦ ἐν δημοσίᾳ θέσει κατὰ τὰς περὶ τούτου εἰδικὰς διατάξεις τῶν νόμων. Τὰ εἴδη τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐνδεικτικῶν ὡς καὶ τὰ πρὸς λῆψιν ἑκάστου τούτων ἐξεταζόμενα μαθήματα ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Σχολῶν. Τὸ ὑπὸ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 236 προβλεπόμενον ἐπαγγελματικὸν παιδαγωγικὸν ἐνδεικτικὸν ἀπονέμεται ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν.

"Αρθρον 254.

1. Ὑπὸ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονέμονται εἰς φοιτητὰς αὐτῶν ἢ εἰς πτυχιούχους ἐνδεικτικὰ εὐδοκιμήσεως ἐν ἑνὶ ἢ πλείοσι μαθήμασι μὴ ἐξεταζομένοις ἐν ταῖς τμηματικαῖς ἢ ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσι τῆς οἰκείας Σχολῆς ἢ τοῦ οἰκείου τμήματος αὐτῆς. Τὰ εἴδη τῶν ἐνδεικτικῶν τούτων ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῶν οἰκείων Σχολῶν.

2. Ὑπὸ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονέμονται εἰς πτυχιούχους ἐνδεικτικὰ εἰδικῆς εὐδοκιμήσεως ἐν ὡρισμένῳ ἐπιστημονικῷ κλάδῳ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς § 1.

"Αρθρον 255.

1. Τὰ ἐνδεικτικὰ παρέχονται μετ' ἐπιτυχίαν ἐν ἐξετάσεσι διεξαγομέναις ἐνώπιον τριμελοῦς τοὐλάχιστον ἐπιτροπείας ἐκ τῶν τακτικῶν ἢ τῶν ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν καθηγητῶν τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων, τῆς αὐτῆς ἢ διαφόρων Σχολῶν. Τὰ τῶν ἐξετάσεων καθορίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὁ δὲ τύπος τοῦ ἐνδεικτικοῦ μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου. Ἐξεταζόμενος λαβὼν παρὰ τοῦ ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ ἐνδεικτικοῦ εἰδικοῦ ἐξεταστοῦ τὸν βαθμὸν κακῶς, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐπιτυχών. Τὸ ἐνδεικτικὸν ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 230.

2. Τὸ ἐπαγγελματικὸν παιδαγωγικὸν ἐνδεικτικὸν παρέχεται μετ' ἐπιτυχίαν ἐν ἐξετάσεσι διεξαγομέναις ἐνώπιον ἐπιτροπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς, καὶ δύο τακτικῶν καθηγητῶν τῶν οἰκείων Σχολῶν ἢ τοῦ οἰκείου τμήματος αὐτῶν, ἐκ τῶν εἰδικωτέρων πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ἀπονεμομένου ἐνδεικτικοῦ, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

"Αρθρον 256.

1. Διδάκτορες καὶ πτυχιοῦχοι ἀλλοδαπῶν ἀναγνωρισμένων ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων, κτῶνται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ τοῦ διορισμοῦ ἐν δημοσίᾳ θέσει, πλὴν τῆς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐὰν ὑπέστησαν εὐδοκίμως εἰδικὴν δοκιμασίαν διεξαγομένην ἐν ἑλληνικῇ γλώσσῃ ἐνώπιον ἐπιτροπείας ἐκ τακτικῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ τῶν δοκιμασιῶν τούτων, ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐξεταζόμενα μαθήματα, ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῶν οἰκείων Σχολῶν.

2. Ὁ ἐν τῇ δοκιμασίᾳ ἐπιτυχὼν λαμβάνει ἐνδεικτικόν, ἐν ᾧ ἀναγράφεται, ὅτι ὑπέστη εὐδοκίμως αὐτήν, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος καὶ τοῦ γραμματέως τῆς οἰκείας Σχολῆς. Ὁ τύπος τοῦ ἐνδεικτικοῦ καθορίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

"Αρθρον 257.

Οἱ πρὸς λῆψιν ἐνδεικτικοῦ ἐξεταζόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ νεναμισμένα ἐξέταστρα. Τὰ δι' ἕκαστον εἶδος ἐνδεικτικοῦ καταβαλλόμενα ἐξέταστρα ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

"Αρθρον 258.

Ἕκαστος τῶν κατὰ τὰς πρὸς λῆψιν ἐνδεικτικοῦ ἐξετάσεις συμμετεχόντων ἐξεταστῶν λαμβάνει ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου δι' ἕκαστον ἐξεταζόμενον ἐν μὲν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 253 καὶ 254 δραχμὰς εἴκοσι διὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 235, ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τοῦ ἄρθρου 256 τὸ τριπλάσιον τῶν ἐν ἄρθρῳ 235 ὁριζομένων.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α'. Διοίκησις τῆς περιουσίας ἐν γένει.

"Αρθρον 259.

1. Ἡ διοίκησις τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ἐκτὸς ἐὰν ἀπαιτῆται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ, πρότασις αὐτοῦ.

2. Τὰς περὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου ἐκτελεῖ ὁ Πρύτανις, τῶν καθ' ἕκαστον τῆς ἐκτελέσεως καθοριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

"Αρθρον 260.

1. Τὸ οἰκονομικὸν συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ πέντε τακτικῶν, ἢ τακτικῶν προσέδρων καθηγητῶν, ὧν ἕκαστος ἐκλέγε-

γεται διὰ μίαν πενταετίαν ἐκ τῶν διατελεσάντων ἅπαξ τούλάχιστον μελῶν τῆς Συγκλήτου ὑπὸ τῶν τακτικῶν, τακτικῶν προσέδρων, ἐπιτίμων καὶ ὁμοτίμων καθηγητῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 30, τῶν δὲ ἀποχωρούντων δυναμένων νὰ ἐπανεκλέγωνται.

2. Τὸ ἀξίωμα μέλους τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ τοῦ μέλους τῆς Συγκλήτου.

3. Ἕκαστος τῶν μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου λαμβάνει ἐτησίαν ἀμοιβὴν δραχμῶν δύο χιλιάδων.

4. Τὰ καθήκοντα τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

5. Κατὰ τὸν ἐν § 4 τρόπον κανονίζονται καὶ τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν ἀπόντων ἢ κωλυομένων μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τοῦ ἀναπληρωτοῦ λαμβάνοντος δι' ἑκάστην συνεδρίαν ἐν ᾗ εἶνε παρὼν δραχμὰς δεκαπέντε, ἀφαιρουμένας ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀναπληρουμένου.

Ἄρθρον 261.

Ἡ Σύγκλητος ἀποφασίζει, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, περὶ ἀγορᾶς ἢ οἱασδήποτε ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων, περὶ ἀγορᾶς, πωλήσεως χρηματογράφων ἢ προσοδοφόρου τοποθετήσεως χρημάτων, μετὰ πρότασιν δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, περὶ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων τοῦ Πανεπιστημίου ὡς καὶ περὶ μισθώσεως ἀκινήτων πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ, περὶ δικαστικοῦ ἢ ἐξωδίκου συμβιβασμοῦ, περὶ καταθέσεως χρηματογράφων πρὸς φύλαξιν, ὡς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου εἴδους ἀσφαλειῶν.

Ἄρθρον 262.

1. Ἡ Σύγκλητος ἀποφασίζει, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν.

2. Διὰ τὰ χρέη τῆς κληρονομίας τὸ Πανεπιστήμιον δὲν εὐθύνεται πέρα τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας, δὲν περιορίζεται δὲ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς ὑπὸ οὐδεμιᾶς προθεσμίας.

Ἄρθρον 263.

1. Ἀποδοχὴ δωρεᾶς δύναται ἐν ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσαις περιστάσεσι νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἐγκρινομένη δὲ ἐπιγενομένως ὑπὸ τῆς Συγκλήτου θεωρεῖται ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἰσχυρά.

2. Δωρεαὶ κινητῶν πρὸς χρῆσιν τῶν παραρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου γίνονται ἀποδεκταὶ καὶ ὑπὸ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ἀνακοινοῦντος τοῦτο τῷ Πρυτάνει.

Ἄρθρον 264.

Ἡ Σύγκλητος ἀποφασίζει, μετὰ γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἐνασκήσεως ἀγωγῶν καὶ πάσης ἄλλης παραστάσεως πρὸ δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς. Ἐν ἐπειγούσαις περιστάσεσι δύναται, μετὰ γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, νὰ προβαίνῃ ὁ Πρύτανις εἰς τὰς πράξεις ταύτας, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀφορώσας εἰς λῆψιν προσωρινῶν ἢ ἄλλων ἐξασφαλιστικῶν μέτρων, ἀνακοινοῖ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τῷ οἰκονομικῷ συμβουλίῳ καὶ τῇ Συγκλήτῳ.

Ἄρθρον 265.

1. Προμήθειαι καὶ παραγγελίαι ἀφορῶσαι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν καθηγητῶν ἐκτελοῦνται κατ' ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως, τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ἢ διευθυντοῦ κατὰ τρόπον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, μετὰ πρότασιν τοῦ αἰτοῦντος, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀντικειμένων ἐπιστημονικοῦ εἴδους. Ἐὰν ἡ πρότασις δὲν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ὑποβάλλεται τὸ ζήτημα εἰς τὴν Σύγκλητον, ἥτις ἀποφασίζει ἐπ' αὐτοῦ μετὰ γνώμην τοῦ αἰτοῦντος καθηγητοῦ.

2. Προμήθειαι δύνανται νὰ ἐνεργῶνται καὶ διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ, ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 266.

3. Διὰ πᾶσαν προμήθειαν ἢ παραγγελίαν, γενομένην ἄλλως, εὐθύνεται ὁ ἐντειλάμενος αὐτήν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται ἡ Σύγκλητος, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, νὰ ἀποφασίσῃ τὴν πληρωμὴν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου ὁρίζουσα ὅτι, τὸ καταβλητέον ποσὸν θέλει εἰσπραχθῇ ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐντειλαμένου τὴν προμήθειαν ἢ παραγγελίαν διὰ μηνιαίων κρατήσεων.

4. Ἐν ἐπειγούσαις καὶ μὴ ἐπιδεχομέναις ἀναβολὴν περιστάσεσι δύναται ἡ προμήθεια νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ἐν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 280 ποσοῦ.

Ἄρθρον 266.

1. Ἐκτελέσεις ἔργων, περὶ ὧν εἰδικῶς ἡ Σύγκλητος μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου δὲν ὥρισεν ἄλλως, ἐνεργοῦνται διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ, περὶ τῶν ὅρων τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει ἡ Σύγκλητος, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

2. Ὁ δημόσιος διαγωνισμὸς προκηρύσσεται διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐκτελεῖται πρὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

3. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, λαμβανομένου ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν τοῦ τε ἀξιογρέου καὶ τῆς καταλληλότητος τῶν διαγωνιζομένων.

Ἄρθρον 267.

1. Ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου καταγράφεται ἐν κτηματολογίῳ τηρουμένῳ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ.

2. Τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τοῖς παραρτήμασιν αὐτοῦ ἀντικείμενα, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς ἄμεσον κατανάλωσιν καταγράφονται ἐν ἰδίοις βιβλίοις ἀπογραφῆς εἰς διπλοῦν, ὧν τὸ ἕτερον τηρεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου, τὸ δὲ ἄλλο ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Σύγκλητος ὁρίσῃ, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

3. Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐν § 2 κινητῆς περιουσίας, ἡ τήρησις τῶν βιβλίων ἀπογραφῆς καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς διαγραφὴ ἕνεκα καταστροφῶν ἢ φθορῶν κανονίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

4. Καθηγητής, διευθυντὴς παραρτήματος ἢ ὑπάλληλος τοῦ Πανεπιστημίου εἶνε ὑπόλογος διὰ τὴν ἐμπεπιστευμένην αὐτῷ περιουσίαν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 268.

1. Ἡ διάθεσις τῶν πρὸς διδασκαλίαν αἰθουσῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ διὰ σκοποὺς μὴ πανεπιστημιακοὺς ἐπιτρέπεται μόνον ἐν χρόνῳ διακοπῶν καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου. Τὴν ἄρνησιν αὐτῆς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δικαιολογήσῃ ἡ Σύγκλητος, εἰ μὴ μόνον ἐὰν ἡ αἴθουσα ζητῆται παρὰ δημοσίας τινὸς ἀρχῆς.

2. Ἡ διάθεσις αἰθουσῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ μὴ προωρισμένων εἰδικῶς πρὸς διδασκαλίαν, ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

3. Ἡ διάθεσις τῶν ἐν § 1 καὶ 2 αἰθουσῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου.

4. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν ἑλετῶν τοῦ Πανεπιστημίου χρησιμοποιεῖται πλὴν τῶν ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς νόμοις εἰδικῶς προβλεπομένων περιπτώσεων καὶ δι' ἄλλους πανεπιστημιακοὺς σκοποὺς μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 269.

Καθηγητής, οὗ τινα εἶναι ἐμπεπιστευμένα ἀντικείμενα τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διὰ σκοποὺς μὴ πανεπιστημιακούς, μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, εὐθύνεται δ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ διὰ τὴν ἐκ τύχης καταστροφὴν ἢ χειροτέρευσιν τοῦ ἀντικειμένου.

Ἄρθρον 270.

Κληρονομίαι, κληροδοτήματα ἢ αὐτίᾳ θανάτου δωρεαὶ καταλειπόμεναι εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον ἢ ἁπλῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον περιέρχονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν περιουσίαν ἑκατέρου τῶν νομικῶν προσώπων, ἐκτὸς ἐὰν διάφορος δηλῶται τῇ δικαιοπραξίᾳ βούλησις.

Ἄρθρον 271.

Ἡ ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν περιερχομένη τῷ Πανεπιστημίῳ περιουσία διοικεῖται ὡς καὶ ἡ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ περιουσία, ἐφόσον ἡ προσπορίζουσα τὴν περιουσίαν ταύτην δικαιοπραξία δὲν ὁρίζει ἄλλως.

Ἄρθρον 272.

1. Τὰ ἐκ τῆς χρήσεως περιουσίας περιερχομένης τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπὸ ὅρον προκύπτοντα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅρου ἢ καὶ ἐν περιπτώσει τῆς δι' οἱονδήποτε λόγον ματαιώσεως αὐτοῦ πλεονάσματα, διατίθενται, ἐφόσον δὲν λαμβάνεται διάφορος πρόνοια ἐν ταῖς καταστατικαῖς πράξεσι, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου καὶ μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὅρου προωρισμένων μέσων, εἴτε ὑπὲρ ὁμοίου ἢ παρεμφεροῦς σκοποῦ.

2. Διὰ τὰς γενικὰς δαπάνας τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ ὅρον περιερχομένων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον περιουσιῶν δύναται νὰ καθορίζηται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου ἔτους τὸ ἐκ τῶν γενικῶν δαπανῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀναλογοῦν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν περιουσιῶν τούτων μέρος, ὅπερ κατανέμεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου μεταξὺ αὐτῶν ἀναλόγως τῶν δι' ἑκάστην τούτων γινομένων δαπανῶν.

Ἄρθρον 273.

Ἐὰν ἐκ τινος χρήσεως ἤθελε προκύψῃ περίσσευμα, μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 272, καταλογίζεται τοῦτο εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Σύγκλητος μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου ἤθελεν ἀποφασίσει ἄλλως.

Ἄρθρον 274.

Διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά, ἀντίγραφα ἢ ἄλλα ἀποδεικτικὰ καταβάλλεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἀντίτιμον ὁριζόμενον διὰ Β. διατάγματος, ἐν δι δομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 275.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου ἢ δημο-

τικοῦ φόρου, ὡς καὶ οἱουδήποτε τέλους, ἀπαλλαύει δὲ καὶ παντὸς εἰς τὰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας χορηγουμένου εὐεργετήματος.

Β'. Προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμός.

Ἄρθρον 276.

1. Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους προσδιορίζονται διὰ προϋπολογισμοῦ.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἑπομένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

3. Αἰτήσεις τῶν Σχολῶν, καθηγητῶν, διευθυντῶν παραρτημάτων, συμβουλίων, ἐπιτροπειῶν ἢ ἐφορειῶν ἀναφερόμεναι εἰς τὸν συνταχθησόμενον προϋπολογισμὸν δέον νὰ ὑποβάλλωνται διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸ οἰκονομικὸν συμβούλιον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἀποφασίζει ἡ Σύγκλητος μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 277.

1. Ὁ προϋπολογισμὸς ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν Σύγκλητον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου.

3. Ὁ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ψηφισθεὶς προϋπολογισμὸς ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ἰουνίου.

Ἄρθρον 278.

1. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀποφανθῇ ἐντὸς μηνὸς περὶ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, θεωρεῖται, ὅτι ἐνέκρινεν αὐτόν, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Ἐκτὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διαγράψῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσά, οὐχὶ ὅμως νὰ αὐξήσῃ αὐτὰ ἢ νὰ προσθέσῃ νέα.

2. Ὁ ἐγκριθεὶς προϋπολογισμὸς δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως.

Ἄρθρον 279.

1. Τακτικὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι αἱ ἐκ τῆς περιουσίας ἑκατέρου τῶν νομικῶν προσώπων πρόσοδοι, αἱ ἐκ τῶν ἐνδάκτρων καὶ ἐξετάστρων εἰσπράξεις, αἱ χορηγίαι τοῦ Δημοσίου καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσοδος ἔχουσα ἐνιαύσιον καὶ διαρκῆ χαρακτῆρα, ἔκτακτα δὲ πᾶσα πρόσοδος μὴ ἔχουσα τοιοῦτον χαρακτῆρα.

2. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν

Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναγράφεται κατ' ἔτος ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνάλογος πίστωσις ἐξ ἧς καταβάλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τέλει ἑκάστης ἐξαμηνίας μόνον οἱ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθέντες μισθοὶ τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρον 280.

1. Τακτικὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἐπιμίσθια τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ ὅρον κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν δαπάναι, πᾶσα ἄλλη δαπάνη ἔχουσα ἐνιαύσιον καὶ διαρκῆ χαρακτῆρα, ἔκτακτα δὲ πᾶσα δαπάνη μὴ ἔχουσα τοιοῦτον χαρακτῆρα.

2. Διὰ δαπάνας μὴ προβλεπομένας εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀναγραφὴ πιστώσεως μέχρι διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἧς ἡ ἐν τοῖς καθέκαστον διάθεσις γίνεται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 281.

Ἄρθρον 281.

1. Ἀναπληρωματικαὶ ἢ ἔκτακτοι πιστώσεις ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Ἐὰν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς δὲν ἀποφανθῇ ὁ Ὑπουργός, θεωρεῖται, ὅτι ἐνέκρινε τὴν πίστωσιν.

3. Ἐπὶ ἀπροόπτων ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν δύναται ὁ Πρύτανις νὰ δαπανήσῃ μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων ἄνευ τῆς ἐν § 1 διατυπώσεως. Ἡ δαπάνη αὕτη, μὴ ἐγκρινομένη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ, βαρύνει προσωπικῶς τὸν Πρύτανιν.

Ἄρθρον 282.

Διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ χρῆσις ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 283.

1. Αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμεναι πιστώσεις δι' ἔξοδα χρήσεώς τινος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατίθενται εἰς ἔξοδα ἄλλης χρήσεως.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων διαιρεῖται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια· ἕκαστον κεφάλαιον περιέχει ὁμοειδεῖς ὑπηρεσίας καὶ διαιρεῖται εἰς ἄρθρα.

3. Τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὁριζόμενα δι' ἕκαστον ἄρθρον ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμεύωσιν εἰς ἕτερα ἄρθρα.

"Αρθρον 284.

1. Αἱ πληρωμαὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ γίνονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

2. Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται κατ' ἔγγραφον ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως, γινομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ.

3. Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ.

4. Ὁ οἰκονομικὸς διευθυντὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὑπογραφὴν ἐντάλματος, ἐὰν λάβῃ ἔγγραφον πρὸς τοῦτο ἐντολὴν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

5. Εἰς πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα ἐπισυνάπτονται τὰ οἰκεῖα δικαιολογητικά. Ταῦτα προσδιορίζονται δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

6. Ἔξοδα παραστάσεως ψηφιζόμενα ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ἐγκρινόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καταβάλλονται ἄνευ δικαιολογητικῶν.

"Αρθρον 285.

1. Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν μόνον, ὅταν ἡ πληρωμὴ διατίθεται παρὰ τὰς διατάξεις τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων ἢ πρὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ ἄνευ πιστώσεως, ἢ καὶ καθ' ὑπέρβασιν πιστώσεως.

2. Ἐὰν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνηθῇ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος, δύναται ἡ Σύγκλητος νὰ ἀποφασίσῃ, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ὅπως ὁ Πρύτανις προκαλέσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστικοῦ τμήματος ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐὰν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνηθῇ καὶ ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ τὴν θεώρησιν, δύναται ὁ Πρύτανις, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 1 νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἄνευ θεωρήσεως ἐξόφλησιν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπὶ ἀναλόγου περιπτώσεως ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

3. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος, μὴ θεωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εὐθύνεται ὁ ταμίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐξόφλησις ἐγένετο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 2.

"Αρθρον 286.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἔκδοσις χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐξ ὑπαρχούσης πιστώσεως ὑπέρ τινος τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἢ τῶν παραρτημάτων, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ὁρίζοντος τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως τοῦ λογαριασμοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν νόμων, τῶν ἰσχυουσῶν ἐπὶ τῶν καθ' ὁμοιον τρόπον λαμβανόντων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρήματα.

"Αρθρον 287.

1. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν Σύγκλητον ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ληξάσης χρήσεως, μετ' ἐκθέσεως τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

2. Πρὸς ἐξέλεγξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ δύναται ἡ Σύγκλητος νὰ συστήσῃ ἐπιτροπείαν, ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, τῶν μὴ διατελούντων καὶ μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης. Ἡ ἐπιτροπεία ὑποβάλλει ἐντὸς μηνὸς εἰς τὴν Σύγκλητον ἐγγράφως ἔκθεσιν. Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐπιτροπείας κανονίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς δι' ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς.

"Αρθρον 288.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ ἢ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 287 ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπείας, ἡ Σύγκλητος ἐκφέρει τὴν περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ γνώμην αὐτῆς. Ἡ περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ γνώμη τῆς Συγκλήτου ὑποβάλλεται μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων εἰς τὸν Ὑπουργόν.

2. Ἐὰν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ γνώμης τῆς Συγκλήτου δὲν ἀποφασίσῃ περὶ αὐτοῦ ὁ Ὑπουργός, ἡ περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ γνώμη τῆς Συγκλήτου ἀποτελεῖ ἀπόφασιν.

"Αρθρον 289.

1. Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπέρχωνται μεταβολαὶ εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ γνώμην τῆς Συγκλήτου, δύναται αὕτη νὰ ἐκκαλέσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Πρύτανιν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἐὰν διὰ τῆς περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀποφάσεως καταλογίζηται εὐθύνη πρὸς ἀποζημίωσιν, δύναται ὁ ὑπόχρεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ ἐκκαλέσῃ αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 290.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὴν Σύγκλητον ἐλέγχονται οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ταμίου τῆς ληξάσης χρήσεως. Ὁ ἔλεγχος γίνεται ὑπὸ ἐπιτροπείας ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, δύο μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐκλεγομένων κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ὑπ' αὐτοῦ, ἀμειβομένων δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 3 τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 287 καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ ὡς εἰσηγητοῦ. Ἡ ἐπιτροπεία ἐκδίδει ἀπόφασιν δι' ἧς βεβαιοῦνται, ὅτι οἱ λογαριασμοὶ ἔχουσιν ὀρθῶς, ἢ ὅτι ὑπάρχει ἔλλειμμα εἰς βάρος τοῦ ταμίου ἢ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 291.

1. Τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 290 ἐπιτροπείας δύναται ὁ ταμίας νὰ ἐκκαλέσῃ ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

2. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς § 1 μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπείας, ὁ ταμίας ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τὴν διαχείρισιν, ἧς ἐδικάσθη ὁ λογαριασμὸς καὶ ἡ δοθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἐγγύησις παραμένει διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ὑπηρεσίαν του, ἀποδίδεται δὲ εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπὶ τῆς τελευταίας διαχειρίσεώς του ἀποφάσεως.

Γ'. Βοηθήματα, ὑποτροφίαι καὶ βραβεῖα.

Ἄρθρον 292.

Ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου χορηγοῦνται βοηθήματα, ὑποτροφίαι καὶ βραβεῖα· α') ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν πρὸς τοιοῦτον προωρισμένων σκοπόν, καὶ β') ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναγραφομένων πρὸς τοῦτο τῶν ἀναγκαίων εἰδικῶν πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, ἀλλ' ἐν τῇ β' περιπτώσει μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου ἐκ τοῦ ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους προκύψαντος περισσεύματος, πλὴν ἐὰν πρόκηται περὶ τῶν ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 293 καὶ ἐν ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 294 περιπτώσεων.

Ἄρθρον 293.

1. Βοηθήματα χορηγοῦνται, ἀποφάσει τῶν οἰκείων Σχολῶν, εἰς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἀπόρους διακρινομένους ἐν ταῖς ἀσκήσεσι καὶ ἐν ταῖς τμηματικαῖς ἐξετάσεσι. Τὰ βοηθήματα συνίστανται εἰς τὴν ἀπὸ τῶν διδάκτρων καὶ ἐξετάστρων τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων ἀπαλλαγὴν

ἢ καὶ εἰς τὴν παροχὴν τῶν διὰ τὰς σπουδὰς ἀναγκαίων βιβλίων.

2. Βοηθήματα δύνανται νὰ χορηγῶνται κατὰ μῆνα καὶ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον εἰς ἀπόρους οἰκογενείας ἀποθανόντων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν δύο τρίτων τοῦ μισθοῦ ὃν οὗτοι ἐλάμβανον, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς τυχὸν παρεχομένης συντάξεως, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Συγκλήτου εἰδικῆς δι' ἑκάστην περίπτωσιν πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 294.

Ὑποτροφίαι χορηγοῦνται· α') εἰς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου μὴ εὐπόρους, πρωτεύοντας καὶ διακρινομένους ἐπὶ ἐπιδόσει ἐν ταῖς ἀσκήσεσι καὶ ἐν ταῖς τμηματικαῖς ἐξετάσεσι πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, β') εἰς πτυχιούχους τοῦ Πανεπιστημίου πρωτεύοντας καὶ ἐξαιρετικὴν ἐπιδειξαμένους ἐπίδοσιν ἔν τε ταῖς σπουδαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσιν ἢ καὶ ἐν τῇ διδακτορικῇ δοκιμασίᾳ πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν εἰδικῷ τινι ἐπιστημονικῷ κλάδῳ ἐν Ἑσπερίᾳ. Αἱ ὑποτροφίαι συνίστανται εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο διὰ τὴν β' περίπτωσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους πιστώσεως πεντήκοντα τοὐλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 295.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 293 χορηγουμένων ἑκάστοτε βοηθημάτων εἰς φοιτητὰς ἑκάστης Σχολῆς καὶ τὸ μηνιαῖον χρηματικὸν ποσὸν τῶν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου χορηγουμένων ὑποτροφιῶν ἑκάστης τῶν ἐν ἄρθρῳ 294 κατηγοριῶν καὶ ὁ ἑκάστοτε καὶ ἐξ ἑκάστης Σχολῆς ἀριθμὸς αὐτῶν ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Σχολῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων τῆς β' περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 294 κατανεμομένου ἐξίσου μεταξὺ τῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 296.

Οὐδεμία ὑποτροφία καὶ οὐδὲν βοήθημα χορηγεῖται, ἐὰν δὲν συντρέχωσιν ὑπὲρ τῶν πρὸς οὓς παρέχονται ταῦτα αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 293 καὶ 294. Μετὰ τὸ πέρας τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων ἑκάστου ἔτους ἡ Σχολὴ ἀποφαίνεται, ἐὰν ἡ εἰς φοιτητὴν χορηγηθεῖσα ὑποτροφία θέλει ἐξακολουθήσει διὰ τὸ ἑπόμενον πανεπιστημιακὸν ἔτος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ τρόπος τῆς ἀπονομῆς τῶν ὑποτροφιῶν καὶ ἡ διακοπὴ αὐτῶν κανονί-

ζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν δικαιοπραξιῶν, ἐὰν πρόκηται περὶ ὑποτροφιῶν παρεχομένων ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν. Ἐὰν πρὸς ἀπονομὴν ὑποτροφίας ἀπαιτῆται διαγωνισμὸς διεξάγεται οὗτος μεταξὺ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 293 καὶ 294 πρωτευόντων καὶ διακρινομένων.

Ἄρθρον 297.

Βραβεῖα ἀπονέμονται· α'), ἀποφάσει τῆς οἰκείας Σχολῆς, εἰς ὑποψηφίους διδάκτορας ἐπὶ τῇ διδακτορικῇ αὐτῶν διατριβῇ, συνίστανται δὲ εἰς τὴν δαπάναις τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτύπωσιν τῆς διατριβῆς, καὶ β') εἰς τοὺς ἐν ἐπιστημονικοῖς ἢ ἄλλοις συγγραφικοῖς διαγωνίσμασι τοῦ ἄρθρου 298 διαπρέποντας, συνίστανται δὲ εἰς τὸ ἐν τῇ προκηρύξει τοῦ διαγωνίσματος ὁριζόμενον ἔπαθλον.

Ἄρθρον 298.

1. Τὰ ἐπιστημονικὰ ἢ ἄλλα συγγραφικὰ διαγωνίσματα εἶναι διαρκῆ, ἐπαναλαμβανόμενα κατὰ περιόδους, ἢ προσωρινά.

2. Τὰ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου πραγματοποιούμενα διαγωνίσματα εἶναι προσωρινὰ καὶ ὁρίζονται δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 295.

3. Τὰ τῶν διαγωνισμάτων κανονίζονται γενικῶς διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

4. Ἕκαστον διαρκὲς διαγώνισμα κανονίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, τηρουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς ἱδρυούσης ἕκαστον διαγώνισμα διαιοπραξίας.

Δ'. Δημοσιεύματα.

Ἄρθρον 299.

1. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους δημοσιεύεται ἐπετηρὶς αὐτοῦ, περιλαμβάνουσα τὰς πανεπιστημιακὰς ἀρχάς, τὸ διδακτικόν, διοικητικὸν καὶ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ κατάλογον τῶν φοιτητῶν τοῦ ἰσταμένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

2. Διαρκοῦντος ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, δημοσιεύεται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἡ ἐν ἄρθρῳ 22 διαλαμβανομένη περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένων ἔκθεσις τοῦ Πρυτάνεως, ἐκθέσεις πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, ἐπιτροπειῶν, συμβουλίων καὶ ἐφορειῶν, καθηγητῶν καὶ διευθυντῶν παραρτημάτων, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο λειτουργίαν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, κατάλογος τῶν τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ ἔτους τούτου εὐδοκίμως ὑποστάντων φοιτητῶν καὶ τῶν γενομένων πτυχιούχων καὶ διδακτόρων, ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους τούτου καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἤθελεν ὁρίσει ἡ Σύγκλητος, μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτροπείας τῶν δημοσιευμάτων.

Ἄρθρον 300.

1. Ἑκάστη Σχολὴ ἐκδίδει ἐπιστημονικὴν ἐπετηρίδα, περιλαμβάνουσαν διατριβὰς καθηγητῶν, ὑφηγητῶν καὶ ἐπιμελητῶν, ἔτι δὲ καὶ διατριβὰς διδακτόρων ἢ πτυχιούχων προελθούσας ἐκ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γενομένων ἀσκήσεων καὶ ἐγκριθείσας ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

2. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπετηρὶς ἑκάστης Σχολῆς δύναται νὰ διαιρεθῇ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου εἰς δύο ἢ πλείονα τμήματα, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν δημοσιευμάτων.

3. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπετηρὶς ἢ ἕκαστον τμῆμα αὐτῆς διευθύνεται ὑπὸ τακτικοῦ καθηγητοῦ, ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ μίαν πενταετίαν. Τὰ καθέκαστον τῆς ἐκδόσεως ἑκάστης ἐπιστημονικῆς ἐπετηρίδος διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν δημοσιευμάτων.

Ἄρθρον 301.

Τὰς διὰ τοὺς φοιτητὰς ὑποχρεωτικὰς παραδόσεις τακτικοῦ καθηγητοῦ δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τοῦ τύπου ἢ διὰ λιθογραφήσεως, ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου καὶ μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτροπείας τῶν δημοσιευμάτων. Τὸ τίμημα ἑκάστου ἀντιτύπου ὁρίζεται ὑπ' αὐτῆς, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ. Τὸ ἥμισυ τοῦ μετὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν δαπανῶν τῆς δημοσιεύσεως ὑπολοίπου καταβάλλεται κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰς τὸν συγγραφέα. Πρὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν δαπανῶν τῆς δημοσιεύσεως ἀπαγορεύεται εἰς τὸν οἰκεῖον καθηγητὴν ἡ ἔκδοσις συγγράμματος ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰς δημοσιευθείσας παραδόσεις, ἐκτὸς ἐὰν καταβάλῃ εἰς τὰ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὸ ὑπόλοιπον τῆς γενομένης δαπάνης.

Ἄρθρον 302.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν παραδόσεων τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν λοιπῶν δημοσιευμάτων τοῦ Πανεπιστημίου ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις μετὰ πρότασιν τῆς ἐπιτροπείας τῶν δημοσιευμάτων, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276.

Ἄρθρον 303.

Πρὸς ἀγορὰν ἀντιτύπων ἐκ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὑπὸ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκδοθέντων συγγραμμάτων, περιωρισμένην δὲ ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῶν ἐχόντων κυκλοφορίαν, ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, εἰδικὴ πίστωσις, διατιθεμένη κατὰ τὸ τέλος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας τῶν δημοσιευμάτων. Τὰ συγγράμματα ταῦτα χρησιμοποιοῦνται ὡς βοηθήματα τῶν φοιτητῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 293 καὶ 295, ἄλλως διατίθενται ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου καὶ μετὰ γνώμην τῆς ἐπιτροπείας τῶν δημοσιευμάτων.

Ἄρθρον 304.

1. Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως, διαφυλάξεως, ἀνταλλαγῆς, πωλήσεως πάντων τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τῶν δημοσιευμάτων, ἀποτελουμένην ἐκ δύο μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένων, καὶ τριῶν ἔτι τακτικῶν καθηγητῶν, ὧν ἕκαστος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν πενταετίαν, λαμβάνει δὲ ἀμοιβὴν δραχμῶν πεντακοσίων κατ' ἔτος.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπείαν ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς συντάξεως τοῦ γενικοῦ ὁδηγοῦ τῶν φοιτητῶν καὶ τῆς μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, συντάξεως τοῦ εἰδικοῦ ὁδηγοῦ τῶν φοιτητῶν αὐτῆς, ἔτι δὲ καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς διαφυλάξεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 303 ἀγοραζομένων ἀντιτύπων ἐκ συγγραμμάτων καθηγητῶν.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α΄. Γραφεῖα.

Ἄρθρον 305.

Ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία τοῦ Πανεπιστημίου περιλαμβάνει· α΄) τὸ γραφεῖον τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Συγκλήτου· β΄) τὸ γραφεῖον τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου· γ΄) τὸ γραφεῖον τοῦ μητρώου τῶν φοιτητῶν· δ΄) τὸ ταμεῖον· ε΄) τὸ λογιστήριον· ς΄) τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιμελητείας· ζ΄) τὸ γραφεῖον τῶν ἐπιστημονικῶν σχέσεων τοῦ Πανεπιστημίου, δημοσιευμάτων, βοηθημάτων, ὑποτροφιῶν καὶ βραβείων· η΄) τὸ δικαστικόν· θ΄) τὸ ἀρχιτεκτονικόν· ι΄) τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τὸ ἀρχεῖον καὶ ια΄)—ιε΄) τὰ γραφεῖα τῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 306.

1. Τὴν γενικὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον ἁπάντων τῶν γραφείων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει ὁ Πρύτανις.

2. Τὸ γραφεῖον τοῦ μητρώου τῶν φοιτητῶν, τὸ γραφεῖον τῶν ἐπιστημονικῶν σχέσεων, τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τὸ ἀρχεῖον καὶ τὰ γραφεῖα τῶν Σχολῶν ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου.

3. Τὸ ταμεῖον, τὸ λογιστήριον, τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιμελητείας καὶ τὸ ἀρχιτεκτονικὸν γραφεῖον ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ.

4. Ἡ ἐν τοῖς γραφείοις ὑπηρεσία καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτοῖς προσωπικοῦ κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 307.

Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ μεγάρου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν γραφείων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις, μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων προϊσταμένων, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276.

Β΄. Διοικητικὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 308.

1. Τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται· α΄) ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως· β΄) ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ· γ΄) ἐκ πέντε γραμματέων προϊσταμένων τῶν γραφείων τοῦ μητρώου τῶν φοιτητῶν, τῆς ἐπιμελητείας, τῶν ἐπιστημονικῶν σχέσεων, τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τοῦ ἀρχείου καὶ τῶν Σχολῶν· δ΄) ἐκ τοῦ ταμίου, προϊσταμένου τοῦ ταμείου· ε΄) ἐκ τοῦ λογιστοῦ, προϊσταμένου τοῦ λογιστηρίου· ς΄) ἐκ δώδεκα κατ' ἀνώτατον ὅριον ὑπογραμματέων, ὧν ὁ ἑκάστοτε ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου καὶ ζ΄) ἐκ τριῶν ὑπολογιστῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ λογιστηρίῳ.

2. Τοῦ δικαστικοῦ γραφείου προΐσταται ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Πανεπιστημίου, παρ' ᾧ διορίζεται εἷς δικηγόρος, τοῦ δὲ ἀρχιτεκτονικοῦ ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 309.

1. Γενικὸς γραμματεὺς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ πτυχιοῦχος αὐτῆς διαπρεπὴς γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α΄ τάξεως ἢ τμηματάρχης α΄ τάξεως ἐν Ὑπουργείῳ.

2. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως, μετὰ πενταετῆ δ' εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως.

3. Τὸν γενικὸν γραμματέα ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὁριζόμενος γραμματεύς.

"Αρθρον 310.

1. Οἰκονομικὸς διευθυντὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, ὁ πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς, ὁ διατελέσας γραμματεὺς τοῦ γραφείου τῆς ἐπιμελητείας ἢ ὁ διατελέσας ταμίας ἢ λογιστὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, ἢ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐν ταμειακῇ ἢ λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐθνικῆς ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 309.

2. Τὸν οἰκονομικὸν διευθυντὴν ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 306 ὁριζόμενος.

"Αρθρον 311.

1. Γραμματεὺς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως ὁ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρετῶν ὑπογραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὁ κεκτημένος πτυχίον Νομικῆς καὶ διατελέσας ὑπουργικὸς γραμματεὺς α' τάξεως.

2. Ὁ ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως διορισθεὶς γραμματεὺς προάγεται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ τριετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 312.

"Αρθρον 312.

1. Γραμματεὺς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ συμπληρώσας τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως, ἢ ὁ κεκτημένος πτυχίον Νομικῆς καὶ διατελέσας ὑπουργικὸς τμηματάρχης β' τάξεως.

2. Γραμματεὺς ἔχων βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως προάγεται διὰ Β. διατάγματος μετὰ ἑξαετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

3. Γραμματεὺς ἔχων βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ ἑξαετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον εἰκοσιπενταετῆ δ' ἐν ὅλῳ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

"Αρθρον 313.

1. Ταμίας ἢ λογιστὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως ὁ ἐπὶ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρετῶν ὑπολογιστὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς ὑπηρετήσας ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐν ταμειακῇ ἢ λογιστικῇ δημοσίᾳ ἢ ἐν παρομοίᾳ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 311.

2. Ταμίας ἢ λογιστὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως ὁ συμπληρώσας τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ὡς ὑπολογιστὴς ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς ὑπηρετήσας ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως ἐν ταμειακῇ ἢ λογιστικῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐν παρομοίᾳ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 312.

"Αρθρον 314.

1. Ὁ ταμίας ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγύησιν, ἧς τὸ μέγεθος ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ τῆς ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διδομένης ἐγγυήσεως διατάξεων τοῦ νόμου.

2. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως χρημάτων καθ' οἱανδήποτε ἐξέλεγξιν τοῦ ταμείου. Ἀντὶ ποσοστῶν καὶ δι' ἐνδεχομένας ζημίας ἢ λάθη ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, μηνιαία ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ ταμίου ἄνευ δικαιολογητικῶν οὐχὶ κατωτέρα τοῦ πέμπτου, οὐδ' ἀνωτέρα τοῦ τρίτου τοῦ ἑκάστοτε μηνιαίου μισθοῦ αὐτοῦ.

"Αρθρον 315.

1. Γραμματέα ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Σύγκλητος ἠθέλεν ὁρίσει ἄλλως.

2. Τὸν λογιστὴν ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν προηγούμενος τῶν ὑπολογιστῶν.

3. Τὸν ταμίαν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ ὁριζόμενος τοποτηρητὴς τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

"Αρθρον 316.

1. Ὑπογραμματεὺς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ

ὑπουργικοῦ ἀκολούθου ὁ πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς ἢ τῆς Φιλοσοφίας, ἐκπληρώσας τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ θητείαν ἢ νομίμως ἀπαλλαγείς ταύτης, ἄγων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, οὗ τὰ καθέκαστον ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

2. Ματαιωθέντος ὁπωσδήποτε τοῦ διαγωνισμοῦ προσλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἔκτακτος ὑπογραμματεὺς ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ὁριζομένῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως, μηδ' ὑποκειμένῳ εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ἀνώτερον τῶν ἓξ μηνῶν, δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ὁποίου ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμός.

3. Ὁ ὑπογραμματεὺς προάγεται διὰ Β. διατάγματος μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως, μεθ' ἑτέραν δὲ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως.

4. Οἱ ὑπογραμματεῖς τοποθετοῦνται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου εἰς ὡρισμένα γραφεῖα, ἐπιτρεπομένης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῆς ἐφ' ὡρισμένον χρόνον ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀποσπάσεως αὐτῶν εἰς ἕτερον γραφεῖον.

"Αρθρον 317.

Ὑπολογιστὴς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ ἀκολούθου ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ ὑπογραμματεύς, πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς, ἢ ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς, ἢ ὁμοταγοῦς δημοσίας ἀλλοδαπῆς ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1—3 τοῦ ἄρθρου 316.

"Αρθρον 318.

1. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν λαμβάνουσι τὸν εἰς τὸν ἑκάστοτε βαθμὸν αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντα μισθόν, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ ἐπιδομάτων διατάξεων τοῦ νόμου.

2. Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 311, 312 καὶ 313 διορισμοὶ καὶ αἱ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἄρθροις, ὡς καὶ αἱ ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου 316 καὶ αἱ ἐν ἄρθρῳ 317 προαγωγαὶ γίνονται μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου προϊσταμένου.

3. Ὁ μισθὸς τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως προαχθέντος ὑπογραμματέως ἢ ὑπολογιστοῦ, δύναται νὰ αὐξάνῃ μετὰ ἓξαετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ μεθ' ἑτέραν ἓξαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 2.

"Αρθρον 319.

Διαρκοῦντος τοῦ χρόνου τῶν θερινῶν διακοπῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι ἑνὸς μηνὸς παρὰ τοῦ Πρυτάνεως, ὁρίζοντος τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει δύναται ὁ Πρύτανις νὰ χορηγῇ ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι δέκα ἡμερῶν, πέρα δὲ τούτου ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου.

"Αρθρον 320.

1. Αἱ περὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων διατάξεις τῶν ἄρθρων 124—126 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

2. Προκειμένου περὶ τῶν ὑπογραμματέων καὶ τῶν ὑπολογιστῶν ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως ἐπιβάλλεται καὶ ὑπὸ τοῦ οἰκείου προϊσταμένου, ἀνακοινοῦντος τοῦτο τῷ Πρυτάνει.

3. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

4. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, ἐκτὸς ἐὰν ὁ μισθὸς αὐτῶν δὲν ὑπόκηται εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 91 ἐὰν ἡ πάθησις ἐπήνεγκεν τελείαν ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν, κατὰ βεβαίωσιν δύο καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς, ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

"Αρθρον 321.

1. Τὰ καθήκοντα τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, εἰς τακτικὸν καιουμένων νὰ δικηγορῶσι παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀμοιβῇ ἴσῃ πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ.

2. Τὸν Νομικὸν Σύμβουλον, κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ καθηγητὴν τοῦ ἀστικοῦ ἢ τοῦ δικονομικοῦ δικαίου, ἐκ τῶν δι' ἐτοῦ Πρυτάνεως ὁριζόμενος καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐκ τῶν ἐν § 1 διαλαμβανομένων.

3. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὑποβαλλομένων αὐτῷ ζητημάτων, δύναται δὲ νὰ παρίσταται ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου τοῦ Κράτους ἢ ἄλλης ἀρχῆς, κατ' ἔγγραφον ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος δύναται νὰ προσλαμβάνῃ καὶ ἑτέρους δικηγόρους, παριστάμενους κατ' ἔγγραφον ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως, ὧν ἡ ἀμοιβὴ ὁρίζεται ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου.

Ἄρθρον 322.

1. Τὰ καθήκοντα τοῦ δικηγόρου τοῦ Πανεπιστημίου ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου εἰς δικηγόρον ἐκ τῶν δικαιουμένων νὰ δικηγορῶσι καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἐπιτρεπομένης αὐτῷ καὶ τῆς ἐκτὸς πανεπιστημιακῶν ὑποθέσεων δικηγορίας.

2. Ὁ δικηγόρος λαμβάνει κατὰ μῆνα μισθὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως, μὴ ὑποκείμενον εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 318.

3. Ὁ δικηγόρος ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων αὐτοῦ μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου.

4. Ὁ δικηγόρος παρίσταται ὡς πληρεξούσιος τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου τοῦ Κράτους ἢ ἄλλης ἀρχῆς, κατ' ἔγγραφον ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως. Τὸν δικηγόρον, κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως δι' ἐγγράφου ἐντολῆς διοριζόμενος, τῇ προτάσει τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, δικηγόρος, οὗ ἡ ἀμοιβὴ ὁρίζεται ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου. Προκειμένου περὶ παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, δύναται ὁ Πρύτανις νὰ διορίζῃ, τῇ προτάσει τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, πληρεξούσιον δικηγόρον δι' ἐγγράφου ἐντολῆς, τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ ὁριζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 2.

Ἄρθρον 323.

1. Τὰ καθήκοντα ἀρχιτέκτονος τοῦ Πανεπιστημίου ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, εἰς τὸν κεκτημένον τὸ οἰκεῖον δίπλωμα τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἢ ἄλλης ἀναγνωρισμένης ὁμοταγοῦς σχολῆς, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 322.

2. Ὁ ἀρχιτέκτων ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου. Τὸν ἀρχιτέκτονα, κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ὁριζόμενος, τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ προσδιοριζομένης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

Γ'. Βοηθητικὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 324.

Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται: α') ἐκ δέκα πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον γραφέων ἢ δακτυλογράφων, ὧν ὁ ἑκάστοτε ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου· β') ἐκ δύο εἰσπρακτόρων, ὑπηρετούντων ἐν τῷ ταμείῳ, καὶ γ') ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου, ὑπηρετοῦντος ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ γραφείῳ.

Ἄρθρον 325.

1. Γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραφέως β' τάξεως ὁ ἔχων ἀπολυτήριον δημοσίου γυμνασίου, ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ ἄλλου ὁμοιοβάθμου ἐκπαιδευτηρίου καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, οὗ τὰ καθέκαστον ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

2. Ματαιωθέντος ὁπωσδήποτε τοῦ διαγωνισμοῦ προσλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἔκτακτος γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ, μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ γραφέως β' τάξεως, μηδ' ὑποκειμένῳ εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 316.

3. Ὁ γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς ἐν τῷ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραφέως β' τάξεως εὐδοκίμου δημοσίας ὑπηρεσίας.

4. Ἡ ἐν τοῖς διαφόροις γραφείοις κατανομὴ τῶν γραφέων καὶ δακτυλογράφων γίνεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 326.

1. Εἰσπράκτωρ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως ὁ ἔχων ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου καὶ ἐπιτυχὼν ἐν δοκιμασίᾳ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου.

2. Ὁ εἰσπράκτωρ προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ ἀκολούθου μετὰ συμπλήρωσιν ἑξαετοῦς ἐν τῷ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ ἑξαετοῦς ἐν τῷ βαθμῷ ὑπουργικοῦ ἀκολούθου ὑπηρεσίας προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως.

3. Ὁ εἰσπράκτωρ ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγύησιν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 314.

Ἄρθρον 327.

Ἐπιστάτης διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως ὁ γνωρίζων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν τεχνίτης καὶ ἐπιτυχὼν ἐν δοκιμασίᾳ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 326.

Ἄρθρον 328.

1. Αἱ ἐκ τοῖς ἄρθροις 325, 326 καὶ 327 προαγωγαὶ γίνονται μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων προϊσταμένων.

2. Αἱ περὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων διατάξεις τῶν ἄρθρων 124 καὶ 125 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλονται μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου προϊσταμένου, ἀνακαλοῦντος τοῦτο τῷ Πρυτάνει. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τῆς προσωρινῆς καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ἐπιβάλλονται μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

3. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ αἱ διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 318, τοῦ ἄρθρου 319 καὶ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 320. Ὁ μισθὸς τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως προαχθέντος γραφέως ἢ δακτυλογράφου δύναται νὰ αὐξάνῃ μετὰ ἑξαετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ ἀκολούθου καὶ μετ' ἑτέραν ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 1.

Δ'. Ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 329.

1. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται· α') ἐκ δώδεκα κατ' ἀνώτατον ὅριον κλητήρων· β') ἐκ δύο κατ' ἀνώτατον ὅριον φυλάκων· γ') ἐκ δύο κατ' ἀνώτατον ὅριον θυρωρῶν· δ') ἐκ δύο κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀγγελιαφόρων· καὶ ε') ἐκ τεσσάρων κατ' ἀνώτατον ὅριον καθαριστῶν, ὧν ὁ ἑκάστοτε ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

2. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ὑποτάσσεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ ἀρχικλητῆρος, ὁριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 320, κατανέμεται δ' ἐν ταῖς διαφόροις ὑπηρεσίαις ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 330.

1. Κλητὴρ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ ὑ-

πουργικοῦ κλητῆρος γ' τάξεως ὁ γνωρίζων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, μὴ συμπληρώσας τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, προτιμωμένων τῶν ἱκανῶν διὰ τὴν εἰς ἣν προορίζονται ὑπηρεσίαν τραυματιῶν πολέμου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ μετὰ πιστοποιητικοῦ καλῆς διαγωγῆς ἀπολυθέντων.

2. Ὁ κλητὴρ προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ κλητῆρος β' τάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς εὐδοκίμου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δ' ἑτέρας παρομοίας ὑπηρεσίας προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ κλητῆρος α' τάξεως.

3. Τὰ καθήκοντα ἀρχικλητῆρος ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου εἰς ἕνα ἐκ τῶν κλητήρων α' τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τέταρτον τοῦ ὀρχικοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρον 331.

Φύλακες, θυρωροί, ἀγγελιαφόροι καὶ ὑπηρέται διορίζονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ κλητῆρος γ' τάξεως οἱ ἱκανοὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας εἰς ἃς προορίζονται, προτιμωμένων διὰ τὴν θέσιν φυλάκων καὶ θυρωρῶν τῶν ἐν τῇ § 1 τοῦ ἄρθρου 330 ἀναφερομένων. Περὶ τῶν φυλάκων καὶ θυρωρῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 330.

Ἄρθρον 332.

1. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 330 καὶ τῷ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 331 προαγωγαὶ γίνονται μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων προϊσταμένων.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ αἱ διατάξεις τῆς § 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 328.

Ἄρθρον 333.

Ἀντὶ ἑκάστου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 329 ἑκάστοτε ὁριζομένων ὑπηρετῶν δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως δύο ἐκπαιτοι ὑπηρέται ἐπὶ μισθῷ μὴ ὑπερβαίνοντι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ ταχτικοῦ ὑπηρέτου, μὴ ὑπαγομένῳ εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως. Οἱ ἐκπαιτοι ὑπηρέται ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α'. Πανεπιστημιακὸς Ναός.

Ἄρθρον 334.

1. Ὁ πανεπιστημιακὸς Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ χρησιμεύει πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν

ἀναγκῶν τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντων καὶ διδασκομένων ὀρθοδόξων καὶ πρὸς ἄσκησιν τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἐν τῷ κηρύγματι.

2. Ὁ πανεπιστημιακὸς Ναὸς ὀργανοῦται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

3. Ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ ὁρίζεται τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμός, ὁ βαθμός, ἡ προαγωγὴ καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ.

4. Διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις κατὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτοῦ ὁριζόμενα.

Β' Σχολεῖα.

Ἄρθρον 335.

1. Σχολεῖα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἱδρύονται διὰ νόμου καὶ εἶνε αὐτοτελῆ ἐν ὀργανικῇ πρὸς τὰς Σχολὰς καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ Σχολεῖα τοῦ Πανεπιστημίου ἑνότητι, ἢ προσαρτῶνται Σχολῇ τινὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ὁ τύπος τῶν ὑπὸ τῶν Σχολείων τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονεμομένων πτυχίων εἶναι ὁ ἐν ἄρθρῳ 232 ἀναγραφόμενος.

3. Ἕκαστον Σχολεῖον ἔχει μεγάλην καὶ μικρὰν σφραγῖδα, ἔχουσαν ὡρισμένον ἔμβλημα καὶ περιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Σχολείου, μετὰ τῶν λέξεων «τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου».

Γ' Σπουδαστήρια.

Ἄρθρον 336.

1. Τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται τὸ θεολογικὸν σπουδαστήριον.

2. Τῇ Νομικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται α') τὸ νομικὸν σπουδαστήριον καὶ β') τὸ σπουδαστήριον τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

3. Τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται α') τὸ φιλοσοφικὸν σπουδαστήριον, β') τὸ φιλολογικὸν σπουδαστήριον καὶ γ') τὸ ἱστορικὸν καὶ ἀρχαιολογικόν.

4. Τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν προσαρτᾶται α') τὸ μαθηματικὸν σπουδαστήριον, καὶ β') τὸ σπουδαστήριον μηχανολογίας καὶ σχεδίων.

Ἄρθρον 337.

1. Ἕκαστον σπουδαστήριον διευθύνεται ὑπὸ τακτικοῦ καθηγητοῦ, ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς ἐπὶ μίαν τριετίαν

ἐκ τῶν καθηγητῶν, ὧν ἡ ἕδρα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ εἶδος τοῦ σπουδαστηρίου.

2. Τὸν διευθυντὴν τοῦ σπουδαστηρίου κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος ὁριζόμενος καθηγητής, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 1.

Ἄρθρον 338.

1. Ἐν τῷ μαθηματικῷ σπουδαστηρίῳ δύνανται νὰ διορισθῶσι μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, τόσοι βοηθοί, ὅσοι οἱ τακτικοὶ καθηγηταί, ὧν ἡ ἕδρα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ εἶδος τοῦ σπουδαστηρίου.

2. Ἐν τῷ νομικῷ σπουδαστηρίῳ δύνανται νὰ διορισθῶσι μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, τόσοι βοηθοί, ὅσοι οἱ τακτικοὶ καθηγηταί, ὧν ἡ ἕδρα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ εἶδος τοῦ σπουδαστηρίου, οἱ ἀσκοῦντες τοὺς φοιτητὰς διὰ γραπτῶν ἀσκήσεων ὑποχρεωτικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 191.

3. Ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις τοῖς μὴ ὑπαγομένοις εἰς τὰς διατάξεις τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 δύναται νὰ ἱδρυθῇ ἀνὰ μία θέσις βοηθοῦ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Ἄρθρον 339.

Ἡ ἐπιμέλεια τῆς βιβλιοθήκης ἑκάστου σπουδαστηρίου ἀνατίθεται εἰς βιβλιοφύλακα. Τὰ καθήκοντα τοῦ βιβλιοφύλακος σπουδαστηρίου ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σπουδαστηρίου, εἰς ἕνα ἐκ τῶν βοηθῶν, ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ, μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τρίτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ ὁριζομένῳ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῇ προτάσει τῆς οἰκείας Σχολῆς ἢ εἰς φοιτητὴν ἢ πτυχιοῦχον τῆς οἰκείας Σχολῆς ἐπὶ μισθῷ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς διακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα καὶ ὁριζομένῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, μὴ ὑποκειμένῳ δὲ εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως. Τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἀπαλλάσσεται ὁ βιβλιοφύλαξ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σπουδαστηρίου.

Ἄρθρον 340.

1. Παρ' ἑκάστῳ σπουδαστηρίῳ δύναται νὰ ἱδρυθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένης μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἀνὰ μία θέσις κλητῆρος.

2. Κλητὴρ σπουδαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῇ

προτάσει τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητὴρ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

3. Ὁ κλητὴρ σπουδαστηρίου ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, τὴν προαγωγήν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν πρὸς κλητῆρα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς προαγωγῆς γινομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 328.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς § 1, τὰ καθήκοντα κλητῆρος τοῦ σπουδαστηρίου δύνανται νὰ ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου εἰς κλητῆρα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἢ εἰς κλητῆρα ἑτέρου σπουδαστηρίου.

Ἄρθρον 341.

1. Ἡ λειτουργία ἑκάστου σπουδαστηρίου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

2. Καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ δικαιοῦνται νὰ ποιῶνται χρῆσιν τῶν σπουδαστηρίων τῆς οἰκείας ἢ ἄλλης Σχολῆς, τηροῦντες κατὰ τὰ λοιπὰ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν. Εἰς φοιτητὰς ἢ ἀκροατὰς ἐπιτρέπεται τοῦτο μετ' ἄδειαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σπουδαστηρίου, τὴν παροχὴν τῆς ὁποίας δύναται αὐτὸς νὰ ἐξαρτήσῃ ἐξ εἰδικῆς συστάσεως καθηγητοῦ τῆς οἰκείας ἢ ἄλλης Σχολῆς.

Ἄρθρον 342.

Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν πλουτισμὸν ἑκάστου σπουδαστηρίου ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σπουδαστηρίου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276. Ἐὰν ἡ Σχολὴ διαφωνῇ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ διευθυντοῦ, δύναται οὗτος νὰ ὑποβάλῃ ἰδιαιτέραν αἴτησιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Οὐδεμιᾶς αἰτήσεως ὑποβληθείσης θεωρεῖται ἀνανεωθεῖσα ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν πανεπιστημιακὸν ἔτος ὑποβληθεῖσα αἴτησις.

Δ'. Ἐργαστήρια.

Ἄρθρον 343.

Τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ προσαρτῶνται τὰ ἀκόλουθα ἐργαστήρια·

α') Τὸ Ἀνατομεῖον.

β') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἐμβρυολογίας καὶ Ἱστολογίας.

γ') Τὸ Φυσιολογεῖον.

δ') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Παθολογικῆς Φυσιολογίας.

ε') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Φαρμακολογικῆς Χημείας.

ς') Τὸ Παθολογικὸν Ἀναταμεῖον.

ζ') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἐγχειρητικῆς.

η') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ὑγιεινῆς.

θ') Τὸ Φαρμακολογικὸν ἐργαστήριον.

ι') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας.

Ἄρθρον 344.

Τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν προσαρτῶνται τὰ ἀκόλουθα ἐργαστήρια·

α') Α' ἐργαστήριον Φυσικῆς.

β') Β' ἐργαστήριον Φυσικῆς.

γ') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀνοργάνου Χημείας.

δ') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ὀργανικῆς Χημείας.

ε') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Φυσικῆς Χημείας.

ς') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας.

ζ') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ὀρυκτολογίας καὶ Πετρογραφίας.

η') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Παλαιοντολογίας καὶ Γεωλογίας.

θ') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ζωολογίας.

ι') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Βοτανικῆς.

ια') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀστρονομίας καὶ Μετεωρολογίας λειτουργοῦν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπείῳ.

Ἄρθρον 345.

1. Τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ προσαρτῶνται τὰ ἀκόλουθα ἐργαστήρια·

α') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Πειραματικῆς Ψυχολογίας.

β') Τὸ ἐργαστήριον τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς.

2. Τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς προσαρτᾶται ἐν τῶν ἐν Ἀθήναις σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, πρότυπον σχολεῖον ὀνομαζόμενον, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου διατελοῦν. Τὸ προσκρατούμενον σχολεῖον, τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἑκάστης τάξεως, τὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, λαμβανομένης μετὰ γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 346.

1. Διευθυντὴς ἑκάστου ἐργαστηρίου καθίσταται αὐτοδικαίως ὁ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ αὐτοτελεῖ ἕδρᾳ διοριζόμενος καθηγητής.

2. Τὸν διευθυντὴν ἐκλιπόντα ἀναπληροῖ ὁ εἷς ὧν κατ' ἐ-

φαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 174 ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τῆς χηρευσάσης ἕδρας.

3. Τὸν διευθυντὴν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ ἐργαστηρίου, πλὴν ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 175, ὁπότε ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τοῦ κωλυομένου.

4. Ἐὰν δὲν ἀνατίθεται, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 174 καὶ 175, ἑτέρῳ καθηγητῇ ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τοῦ ἐκλιπόντος ἢ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν κωλυομένου, δύναται ἡ Σχολὴ νὰ ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐργαστηρίου ἑτέρῳ καθηγητῇ ἐκ τῶν τοῦ συγγενεστέρου μαθήματος, ὑποχρεοῦται δὲ πρὸς τοῦτο ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐπιμελητής.

"Αρθρον 347.

1. Τὸ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις βοηθητικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ἐπιμελητῶν, παρασκευαστῶν, βοηθῶν, δεικτῶν, τεχνιτῶν καὶ ἐπιστατῶν, ὧν ὁ ἐν ἑκάστῳ ἐργαστηρίῳ ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς.

2. Ματαιωθείσης ὁπωσδήποτε τῆς πληρώσεως τῆς θέσεως ἐπιμελητοῦ ἐργαστηρίου, ἱδρύεται δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, μία ἔτι θέσις βοηθοῦ πτυχιούχου προσωρινῶς μέχρι πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐπιμελητοῦ. Πληρωθείσης ταύτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυθεὶς ὁ ἐν τῇ προσωρινῶς ἱδρυθείσῃ θέσει βοηθοῦ διορισθείς.

3. Τὸ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ κλητήρων καὶ ὑπηρετῶν, ὧν ὁ ἐν ἑκάστῳ ἐργαστηρίῳ ἀριθμὸς ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1.

"Αρθρον 348.

1. Τεχνίτης ἐργαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ὁ ὑπ' αὐτοῦ δοκιμαζόμενος ἐμπειροτέχνης. Τεχνίτης δύναται νὰ διορίζηται καὶ ἀλλοδαπός.

2. Ὁ τεχνίτης ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, τὴν προαγωγήν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν πρὸς τοὺς ὑπογραμματεῖς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς προαγωγῆς γινομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 328.

3. Ὁ τεχνίτης δύναται νὰ διορίζηται ἐφ' ὡρισμένον χρόνον, ὁπότε ὁ μισθὸς αὐτοῦ ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 122.

"Αρθρον 349.

1. Ἐπιστάτης ἐργαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως,

τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ ἐπιστάτης τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ μίαν πενταετίαν εὐδοκίμως ὡς κλητὴρ τοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου.

2. Ὁ ἐπιστάτης ἐργαστηρίου ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, τὴν προαγωγήν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν πρὸς ἐπιστάτην τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς προαγωγῆς γινομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διαταξεων τοῦ ἄρθρου 328.

"Αρθρον 350.

Κλητὴρ καὶ ὑπηρέτης ἐργαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητὴρ ἢ ὑπηρέτης τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 340 καὶ τῶν διατάξεων τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 376.

"Αρθρον 351.

1. Δεῖκται προσλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου φοιτηταὶ τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὑποστάντες εὐδοκίμως τὴν ἐν τῷ οἰκείῳ μαθήματι τμηματικὴν ἐξέτασιν, ἐπὶ ἀμοιβῇ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ μὴ δυναμένῃ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς ἑξήκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα.

2. Οἱ δεῖκται προσλαμβάνονται διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ Ἀπριλίου χρονικὸν διάστημα, δὲν δύνανται δὲ νὰ εἶναι πλείονες τῶν δέκα δι' ἕκαστον ἐργαστήριον. Τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀπαλλάσσονται ὁποτεδήποτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ.

"Αρθρον 352.

1. Ἡ λειτουργία ἑκάστου ἐργαστηρίου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρίζονται καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἑκάστου ἐργαστηρίου.

2. Αἱ περὶ συντηρήσεως καὶ πλουτισμοῦ τῶν σπουδαστηρίων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 342 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων.

Ε. Μουσεῖα.

"Αρθρον 353.

Μουσεῖα τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι·

α') τὸ Ἀνθρωπολογικόν, παρ' ᾧ διορίζεται παρασκευαστής.

β') το Μουσείον της Υγιεινής, παρ' ω διορίζεται παρασκευαστής.

γ') το Εγκληματολογικόν, παρ' ω διορίζεται βοηθός.

δ') το Ζωολογικόν, παρ' ω διορίζεται επιμελητής, παρασκευαστής και τεχνίτης.

ε') το Ορυκτολογικόν και Πετρογραφικόν, παρ' ω διορίζεται επιμελητής και παρασκευαστής.

ς') το Παλαιοντολογικόν και Γεωλογικόν, παρ' ω διορίζεται επιμελητής, βοηθός και παρασκευασταί μέχρι τριών.

ζ') το Βοτανικόν, παρ' ω διορίζεται επιμελητής και παρασκευαστής, μετά του

η') Βοτανικού κήπου, παρ' ω διορίζεται επιμελητής, αρχικηπουρός, τρεις κηπουροί και φύλαξ.

θ') το Νομισματικόν.

Άρθρον 354.

Εκ των μουσείων του Πανεπιστημίου α') το Ανθρωπολογικόν και το της Υγιεινής προσαρτάται τη Ιατρική Σχολή β') το Εγκληματολογικόν προσαρτάται τη Νομική Σχολή και αποτελεί τμήμα του εργαστηρίου της Ιατροδικαστικής, διευθυνόμενον υπό του διευθυντού του εργαστηρίου τούτου· γ') το Νομισματικόν υπάρχει τοπικώς και δικαίως ήνωμένον μετά του Εθνικού Νομισματικού Μουσείου, υπάγεται δε υπό την εποπτείαν της Συγκλήτου, ης τα καθέκαστον ως και τα της εν αυτώ ασκήσεως των φοιτητών της Φιλοσοφικής Σχολής ορίζονται διά Β. διατάγματος, εκδιδομένου μετά πρότασιν της Συγκλήτου, λαμβανομένων μετά γνώμην της Φιλοσοφικής Σχολής και του διευθυντού του Εθνικού Νομισματικού Μουσείου· δ') πάντα τα λοιπά μετά του Βοτανικού κήπου προσαρτώνται τη Σχολή των Φυσικών και Μαθηματικών επιστημών.

Άρθρον 355.

Εξαιρουμένης της β' και γ' περιπτώσεως του άρθρου 351 διευθυντής εκάστου μουσείου καθίσταται αυτοδικαίως ο εν τη αντιστοίχω τακτική η εκτάκτω αυστελεί έδρα διοριζόμενος καθηγητής, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 346. Τον διευθυντην του Εγκληματολογικού μουσείου κωλυόμενον αναπληροί ο επιμελητής του εργαστηρίου της Ιατροδικαστικής, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του αυτού άρθρου.

Άρθρον 356.

Επιμελητής μουσείου και του Βοτανικού κήπου διορίζεται διά Β. διατάγματος ο δυνάμενος να διορισθή επιμελητής εργαστηρίου ή ο ειδικώς ασχοληθείς περί τον οικείον μουσειακόν κλάδον είτε διά δημοσιεύσεως μελετών, είτε δι' εκτελέσεως ανασκαφών ή περισυλλογής αντικειμένων, αναπροσηρμοσμένων προς το είδος του μουσείου, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των περί επιμελητών εργαστηρίων διατάξεων, απαγορευομένης δε προσέτι και της διακρίσεως τοίων μουσειακών συλλογών.

Άρθρον 357.

1. Παρασκευαστής μουσείου διορίζεται υπό του Πρυτάνεως τη προτάσει του οικείου διευθυντού ο δυνάμενος να διορισθή παρασκευαστής εργαστηρίου ή ο υπ' αυτού εν τω οικείω μουσειακώ κλάδω δοκιμαζόμενος εμπειροτέχνης, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των περί παρασκευαστών εργαστηρίων διατάξεων.

2. Παρασκευασταί μουσείου δύνανται να διορίζωνται και βαλλοδαποί κατά τας διατάξεις της § 1 εφαρμοζομένης και της διατάξεως του εδ. 1 του άρθρου 122.

3. Βοηθός μουσείου διορίζεται υπό του Πρυτάνεως ο δυνάμενος να διορισθή βοηθός εργαστηρίου, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των περί βοηθών εργαστηρίων διατάξεων.

Άρθρον 358.

1. Τεχνίτης μουσείου διορίζεται υπό του Πρυτάνεως τη προτάσει του οικείου διευθυντού ο υπ' αυτού δοκιμαζόμενος εμπειροτέχνης, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των περί τεχνιτών εργαστηρίων διατάξεων.

2. Αρχικηπουρός του Βοτανικού κήπου διορίζεται υπό του Πρυτάνεως επί βαθμώ και μισθώ παραστευασπτώ, τη προτάσει του οικείου διευθυντού, ο υπ' αυτού περί των οικείων κλάδων δοκιμαζόμενος, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των περί παρασκευαστών μουσείων διατάξεων.

3. Κηπουρός του Βοτανικού κήπου διορίζεται υπό του Πρυτάνεως επί βαθμώ και μισθώ τεχνίτου μουσείου, τη προτάσει του οικείου διευθυντού ο υπ' αυτού περί των οικείων κλάδων δοκιμαζόμενος, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των περί τεχνιτών μουσείων διατάξεων.

Άρθρον 359.

1. Παρ' εκάστω των α' — δ' μουσείων του άρθρου 351 διορίζεται δι' αποφάσεως της Συγκλήτου, λαμβανομένης μετά γνώμην του οικείου διευθυντού, ανά μία θέσις φύλακος.

2. Φύλαξ μουσείου και του Βοτανικού κήπου διορίζεται υπό του Πρυτάνεως, τη προτάσει του οικείου διευθυντού ο δυνάμενος να διορισθή φύλαξ της κεντρικής υπηρεσίας του Πανεπιστημίου, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των περί φυλάκων της κεντρικής υπηρεσίας διατάξεων.

3. Εν περιπτώσει μη εφαρμογής της διατάξεως της § 1

τὰ καθήκοντα φύλακος μουσείου ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸν κλητῆρα τοῦ οἰκείου ἐργαστηρίου ἢ εἰς φύλακα ἑτέρου μουσείου ἢ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

"Αρθρον 360.

Ἐξαιρουμένης τῆς γ' περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 354 ἡ λειτουργία ἑκάστου μουσείου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ διευθυντοῦ.

"Αρθρον 361.

1. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ πλουτισμὸν τῶν ταῖς Σχολαῖς τοῦ Πανεπιστημίου προσηρτημένων μουσείων καὶ τοῦ Βοτανικοῦ κήπου ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὑπὲρ ἑκάστου τούτων εἰδικὴ πίστωσις, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 342.

2. Διὰ τὸν πλουτισμὸν τοῦ Νομισματικοῦ μουσείου ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις, τῇ αἰτήσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276 καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 342.

Γ' Νοσοκομεῖα.

"Αρθρον 362.

Τὰ νοσοκομεῖα τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι· α') τὸ Παθολογικὸν καὶ Χειρουργικόν· β') τὸ Ἀρεταίειον· γ') τὸ Αἰγινήτειον· δ') τὸ νοσοκομεῖον τῶν Παίδων· ε') τὸ Γυναικολογικὸν καὶ Μαιευτικὸν καὶ ς') τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον.

"Αρθρον 363.

1. Τῆς διοικήσεως τῶν νοσοκομείων τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιμελεῖται ἐφορεία ἀποτελουμένη· α') ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ οἰκονομ. συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου ὁριζομένων ὑπ' αὐτοῦ β') ἐκ δύο τακτικῶν, τακτικῶν προσέδρων, ὁμοτίμων ἢ ἐπιτίμων καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, ὧν ἕκαστος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν πενταετίαν· γ') ἐκ δύο μελῶν, ὧν ὁ μὲν ἕτερος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ δ' ἄλλος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

2. Τὰ τῶν συνεδριῶν τῆς ἐφορείας καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας. Δι' ἑκάστην συνεδρίαν τῆς ἐφορείας λαμβάνει ἕκα-

στον τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς δραχμὰς εἴκοσιν, ἀλλ' ἐν συνόλῳ οὐχὶ πλέον τῶν ἑξακοσίων κατ' ἔτος.

"Αρθρον 364.

1. Ἕκαστον νοσοκομεῖον ὀργανοῦται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῶν διευθυνόντων τὰς ἐν αὐτῷ κλινικάς. Ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἑκάστου νοσοκομείου ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν αὐτῷ κλινικῶν, ἐργαστηρίων καὶ ἐξωτερικῶν ἰατρείων, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 374 ὡς καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμός, ὁ μισθὸς καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ, ἐφόσον τοῦτο δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 376.

2. Ἵδρυσις κλινικῶν ἐν νοσοκομείῳ πέρα τῶν ἐν ἄρθρῳ 374 ὁριζομένων ἐπιτρέπεται μόνον ἐφόσον ὑπὲρ ἑκάστης αὐτῶν διατίθενται ἑκατὸν τοὐλάχιστον κλίναι ἐκ τῶν ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 366 ὁριζομένων. Κλινικὴ ἱδρυομένη πέρα τῶν ἐν ἄρθρῳ 374 ὁριζομένων δύναται νὰ περιορίζηται μέχρι πεντήκοντα κλινῶν ἐκ τῶν ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 365 ὁριζομένων.

"Αρθρον 365.

1. Ἡ λειτουργία ἑκάστου νοσοκομείου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ, ἐφόσον ταῦτα δὲν καθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 378, διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ κλινικῶν.

2. Ἐν τῷ κανονισμῷ ἑκάστου νοσοκομείου ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν ἀσθενῶν νοσηλευομένων ἄνευ καταβολῆς νοσηλίων ἢ ἐπὶ καταβολῇ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένης συνήθους δαπάνης καὶ χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν κλινικὴν διδασκαλίαν τῶν οἰκείων καθηγητῶν.

"Αρθρον 366.

1. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις κλινικῶν, ἐφόσον δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 375, ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τακτικοὺς καθηγητὰς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἀποφάσει αὐτῆς, ἐκλεγομένους ἐκ τῶν συγγενῆ μαθήματα διδασκόντων καὶ μὴ διευθυνόντων ἑτέραν κλινικήν, ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς τοὺς ἐκτάκτους καθηγητὰς τῶν ἀντιστοίχων ἐπικουρικῶν ἑδρῶν, ἐν ἐλλείψει καὶ τοιούτων εἰς ἐκτάκτους καθηγητὰς ἐκ τῶν συγγενῆ μαθήματα διδασκόντων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς τοὺς διατελέσαντας ἐπιμελητὰς κλινικῆς, προτιμωμένων τῶν γενομένων ὑφηγητῶν.

2. Ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 174 καὶ 175 ἀπαγορεύεται ὅπως ἀνατίθεται εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἡ διεύθυνσις δύο κλινικῶν ἐν διαφόροις νοσοκομείοις εὑρισκομένων.

Ἄρθρον 367.

1. Παρ' ἑκάστῃ κλινικῇ νοσοκομείου δύναται νὰ ἱδρύηται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων καὶ τῇ συναινέσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς κλινικῆς καὶ ἰδιαίτερον τμῆμα ἀσθενῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 366 διαλαμβανομένων, ἀλλὰ νοσηλευομένων ἐπὶ νοσηλίοις ἀνωτέροις τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων καὶ ὁριζομένοις ἐν τῷ κανονισμῷ τοῦ νοσοκομείου. Παρ' ἑκάστου τῶν ἀσθενῶν τούτων ὁ Διευθυντὴς τῆς οἰκείας κλινικῆς ἀμοίβεται ἰδιαιτέρως διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἰατρικῆς αὐτοῦ συνδρομῆς.

2. Εἰς τὸν Διευθυντὴν κλινικῆς, παρ' ἣ ἱδρύθη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 ἰδιαίτερον τμῆμα ἀπαγορεύεται νὰ ἔχῃ ἐπ' ἰδίῳ ὀνόματι ἢ νὰ διευθύνῃ ἑτέραν μὴ πανεπιστημιακὴν κλινικὴν ἢ νοσοκομεῖον, ἢ νὰ ἐργάζηται ἐν ἄλλῃ μὴ πανεπιστημιακῇ κλινικῇ ἢ νοσοκομείῳ ὡς ἀκτινολόγος ἰατρός.

Ἄρθρον 368.

1. Ἱερὸς συντήρησιν καὶ πλουτισμὸν τῶν νοσοκομείων τοῦ Πανεπιστημίου χρησιμεύουσι: α') τὰ ἔσοδα τῆς ὑπὸ ἑκάστου τούτων διαπιθεμένης ἐκ κληρονομιῶν, κληροστασίων ἢ δωρεῶν περιουσίας· β') τὰ ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν καταβαλλόμενα νοσήλεια· γ') αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων, κοινοτήτων ἢ σωματείων· δ') αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀναγραφόμεναι εἰδικαὶ πιστώσεις, τῇ αἰτήσει τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276 ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 312.

2. Τὸ Πανεπιστήμιον δύναται νὰ συμβάλληται μεταὶ δήμων, κοινοτήτων, σωματείων ἢ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ὅπως ἀντὶ ἐνιαυσίου εἰσφορᾶς καταβαλλομένης ὑφ' ἑκάστου τούτων ὑπὲρ τῶν νοσοκομείων τοῦ Πανεπιστημίου διατηρῇ ἐν αὐτοῖς ἢ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ ἀνάλογον ἀριθμὸν κλινῶν πρὸς δωρεὰν νοσηλείαν τῶν μελῶν ἢ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

3. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεγράφεται κατ' ἔτος: α') ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου τῶν Παίδων εἰδικὴ πίστωσις οὐχὶ ἐλάσσων τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων δραχμῶν· β') ὑπὲρ τοῦ Ὀφθαλμιατρείου πίστωσις οὐχὶ ἐλάσσων τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν. Τὰ ποσὰ ταῦτα

καταβάλλονται ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τριμηνίας εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ζ' Ἀστυκλινική.

Ἄρθρον 369.

Ἡ Ἀστυκλινική, χρησιμεύουσα πρὸς πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς φοιτήσεως αὐτῶν διανυόντων φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς διὰ θεραπείας νοσούντων ἐνδεῶν, περιλαμβάνει μίαν παθολογικὴν κλινικήν, θεραπευτικὰ τμήματα καὶ ἐργαστήρια, ὧν ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων.

Ἄρθρον 370.

1. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ τῆς ἐν αὐτῇ λειτουργούσης παθολογικῆς κλινικῆς καθίσταται αὐτοδικαίως ὁ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ πακτικῇ ἕδρᾳ διοριζόμενος τακτικὸς καθηγητής.

2. Τὸν Διευθυντὴν ἐκλιπόντα ἀναπληροῖ ὁ εἰς ὃν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 174, ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς κεχρεωμένης ἕδρας.

3. Τὸν Διευθυντὴν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ὑποδιευθυντής, πλὴν ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 175, ὁπότε ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τοῦ κωλυομένου.

4. Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀστυκλινικῆς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἐπὶ μίαν τριετίαν, ἔκτακτος καθηγητής, ἐκ τῶν Διευθυνόντων θεραπευτικὸν τμῆμα αὐτῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 371. Ἡ γνώμη τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἀπαιτεῖται ἀπόφασιν, ἐὰν εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 371.

1. Διευθυνταὶ τῶν θεραπευτικῶν τμημάτων τῆς Ἀστυκλινικῆς καθίστανται αὐτοδικαίως οἱ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ ἐκτάκτῳ αὐτοτελεῖ ἢ ἐπικουρικῇ ἕδρᾳ διοριζόμενοι καθηγηταί. Ἐν ἐλλείψει τοιούτων τὰ καθήκοντα Διευθυντῶν θεραπευτικῶν τμημάτων ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, εἰς ὑφηγητὰς αὐτῆς ἢ εἰς πτυχιούχους τῆς Ἰατρικῆς, ἐπὶ πενταετίαν ἐξασκήσαντας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα καὶ εἰδικῶς ἀσχοληθέντας περὶ τὸν κλάδον τοῦ οἰκείου τμήματος. Ἡ γνώμη τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἀπαιτεῖται ἀπόφασιν, ἐὰν εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ. Οἱ ὑφηγηταὶ ἢ πτυχιοῦχοι Διευθυνταὶ λαμβάνουσι μισθὸν δραχμῶν τετρακοσίων κατὰ μῆνα,

μὴ ὑποκείμενον εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφ. 2 καὶ 3, θεωροῦνται δὲ αὐτοδικαίως ἀπολυθέντες, ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. 1.

2. Διευθυντὴς ἐργαστηρίου τῆς Ἀστυκλινικῆς καθίσταται αὐτοδικαίως ὁ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ ἐπικουρικῇ ἕδρᾳ διοριζόμενος καθηγητής. Τὸν διευθυντὴν ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ βοηθὸς τοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 372.

1. Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀστυκλινικῆς ἀποτελεῖται· α') ἐξ ἑνὸς ἐπιμελητοῦ τῆς παθολογικῆς κλινικῆς, ἐξομοιουμένου πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς κλινικῶν· β') ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ αὐτῆς καὶ ἑκάστου τῶν θεραπευτικῶν τμημάτων, ἐξομοιουμένων πρὸς τοὺς βοηθοὺς κλινικῶν· γ') ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ ἑκάστου ἐργαστηρίου, διοριζομένου τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ καὶ ἐξομοιουμένου πρὸς τοὺς βοηθοὺς ἐργαστηρίων καὶ δ') ἐξ ἑνὸς φαρμακοποιοῦ κεκτημένου πτυχίον φαρμακευτικῆς, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ ἐξομοιουμένου πρὸς τοὺς βοηθοὺς ἐργαστηρίων, ἐξαιρουμένης τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 129.

2. Τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀστυκλινικῆς ὁρίζεται κατὰ τὸ εἶδος, τὸν ἀριθμόν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν προαγωγήν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 369.

Ἄρθρον 373.

1. Ἡ λειτουργία τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῇ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυκλινικῆς.

2. Πρὸς πλουτισμὸν καὶ συντήρησιν τῆς Ἀστυκλινικῆς χρήσιμεύουσι· α') αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Κράτους, τῶν δήμων, κοινοτήτων καὶ σωματείων· β') τὸ ἀντίτιμον τοῦ παρ' ἑκάστου ἀσθενοῦς καταβαλλομένου εἰσιτηρίου, καθοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 καὶ γ') ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀναγραφομένη εἰδικὴ πίστωσις, ἐφαρμοζομένων πῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 342.

Η' Κλινικαί.

Ἄρθρον 374.

1. Τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ προσαρτῶνται αἱ ἀκόλουθοι κλινικαί:
α') Α' Παθολογικὴ προπαιδευτικὴ κλινική.
β') Β' Παθολογικὴ κλινική.
γ') Γ' Παθολογικὴ κλινική, λειτουργοῦσαι ἐν τῷ Παθολογικῷ νοσοκομείῳ τοῦ Πανεπιστημίου.
δ') Δ' Παθολογικὴ κλινική, λειτουργοῦσα ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ.
ε') Α' Χειρουργικὴ προπαιδευτικὴ κλινική.
ς') Β' Χειρουργικὴ κλινική, λειτουργοῦσαι ἐν τῷ Χειρουργικῷ νοσοκομείῳ τοῦ Πανεπιστημίου.
ζ') Γ' Χειρουργικὴ κλινική, λειτουργοῦσα ἐν τῷ Ἀρεταιείῳ.
η') ἡ Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογικὴ κλινική, λειτουργοῦσα ἐν τῷ Δημοσίῳ Μαιευτηρίῳ.
θ') ἡ Γυναικολογικὴ κλινική, λειτουργοῦσα ἐν τῷ Ἀρεταιείῳ·
ι') ἡ Παιδιατρικὴ κλινική, λειτουργοῦσα ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν Παίδων·
ια') ἡ Νευρολογικὴ καὶ Ψυχιατρικὴ κλινική, λειτουργοῦσα ἐν τῷ Αἰγινητείῳ·
ιβ') ἡ Ὀφθαλμολογική, λειτουργοῦσα ἐν τῷ Ὀφθαλμιατρείῳ·
ιγ') ἡ τῶν Ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων, λειτουργοῦσα ἐν τῷ νοσοκομείῳ Συγγροῦ.

2. Παρ' ἑκάστῃ κλινικῇ προσαρτᾶται μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ἐργαστήριον καὶ ἐξωτερικὸν ἰατρεῖον.

Ἄρθρον 375.

Διευθυντὴς ἑκάστης τῶν ἐν ἄρθρῳ 374 κλινικῶν καθίσταται αὐτοδικαίως ὁ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ αὐτοτελεῖ ἕδρᾳ διοριζόμενος καθηγητής, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 346.

Ἄρθρον 376.

1. Τὸ ἐν ταῖς κλινικαῖς, τοῖς ἐργαστηρίοις αὐτῶν καὶ τοῖς ἐξωτερικοῖς ἰατρείοις βοηθητικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν, ὧν ὁ ἐν ἑκάστῃ κλινικῇ, ἐργαστηρίῳ ἢ ἰατρείῳ αὐτῆς ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων.

2. Ἐπὶ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν τῶν ἐν ταῖς κλινικαῖς ἐργαστηρίων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν ἐργαστηρίων διατάξεις.

3. Ἐπὶ ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν τῶν ἐν ταῖς κλινικαῖς ἐξωτερικῶν ἰατρείων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν κλινικῶν διατάξεις.

4. Τὸ ἐν ταῖς κλινικαῖς ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ κλητήρων καὶ ὑπηρετῶν, ὧν ὁ ἐν ἑκάστῃ κλινικῇ ἀριθμὸς ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 350, τοῦ ἄρθρου 331 καὶ

τοῦ ἄρθρου 333, τῆς ἐν αὐτῷ προσλήψεως καὶ ἀπολύσεως γινομένης ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 377.

Ματαιοθείσης ὑποχρεώσεως τῆς πληρώσεως τῆς θέσεως ἐπιμελητοῦ κλινικῆς ἢ ἐξωτερικοῦ ἰατρείου αὐτῆς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 117, τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιμελητοῦ ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, εἰς ἕνα τῶν βοηθῶν τῆς κλινικῆς μέχρι πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ δραχμῶν ἑκατόν, διατηρουμένων τῶν περὶ θητείας τοῦ βοηθοῦ διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 128 καὶ ἐπὶ γενικῶν διάστημα οὐχὶ ἀνώτερον τῶν ἓξ μηνῶν. Ἡ πρόταξις τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ ἀποτελεῖ ἀπόφασιν, ἐὰν ὑπάρχῃ σύμφωνος γνώμη τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 378.

1. Ἡ λειτουργία ἑκάστης κλινικῆς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῇ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ πρότασιν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ καὶ τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομείων, ἢ τοῦ ἀντιστοίχου συμβουλίου, ἐὰν ἡ κλινικὴ δὲν λειτουργῇ ἐν πανεπιστημιακῷ νοσοκομείῳ.

2. Αἱ περὶ συντηρήσεως καὶ πλουτισμοῦ τῶν σπουδαστηρίων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 312 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κλινικῶν.

Θ' Πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη.

Ἄρθρον 379.

1. Ἡ πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη, περιλαμβανομένη ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἐφορείας, ἀποστελλομένης ἐξ ἑνὸς ἐξ ἑκάστης Σχολῆς τακτικοῦ καθηγητοῦ, ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῆς διὰ μίαν πενταετίαν. Πρόεδρος τῆς ἐφορείας, ἐποπτείας τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης κανονίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

2. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις, τῇ αἰτήσει τῆς ἐφορείας, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276 καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 342.

3. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἡ ἐφορεία ὑποβάλλει τῇ Συγκλήτῳ ἔκθεσιν περὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος πεπραγμένων.

Ι' Πανεπιστημιακὴ λέσχη.

Ἄρθρον 380.

1. Ἡ πανεπιστημιακὴ λέσχη, σκοπὸν ἔχουσα ὅπως προάγῃ τὴν κοινωνικὴν μόρφωσιν τῶν φοιτητῶν καὶ συντελῇ εἰς τὴν ψυχαγωγίαν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν βιωτικῶν συνηθειῶν αὐτῶν, διοικεῖται ὑπὸ ἐφορείας, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἐξ ἑκάστης Σχολῆς καθηγητοῦ, ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῆς διὰ μίαν πενταετίαν. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμός, ὁ μισθὸς καὶ ἡ πραγωγὴ τοῦ ἐν αὐτῇ προσωπικοῦ ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 363.

2. Ἡ λειτουργία τῆς πανεπιστημιακῆς λέσχης καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῇ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

3. Πρὸς συντήρησιν καὶ πλουτισμὸν τῆς λέσχης χρησιμεύουσι α') αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὧν τὸ ποσὸν ὁρίζεται διὰ τοῦ κανονισμοῦ, β') δέκα δραχμαὶ ἐκ τῶν ὑπ' ἐκάστου φοιτητοῦ καταβαλλομένων καθ' ἕκαστον πανεπιστημιακὸν ἔτος, ἐκτὸς ὅσων ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀναγραφομένη εἰδικὴ πίστωσις μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 342.

ΙΑ' Φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον.

Ἄρθρον 381.

1. Τὸ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον, σκοπὸν ἔχον τὴν διευκόλυνσιν τῆς κατ' ἰδίαν μελέτης τῶν φοιτητῶν, προσαρτᾶται τῇ πανεπιστημιακῇ λέσχῃ καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐφορείας αὐτῆς.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου ἀποτελεῖται ἐκ βιβλιοθυλάκων, κλητήρων καὶ θυρωρῶν, ὧν ὁ ἑκάστοτε ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

Ἄρθρον 382.

1. Βιβλιοθυλὰξ τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὁ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ἐπιτυχὼν ἐν δοκιμασίᾳ, ὁριζομένῃ καὶ διεξαγομένῃ πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας.

2. Ὁ βιβλιοθυλὰξ ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν πρὸς

πτυχιοῦχον βοηθὸν ἐργαστηρίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 120 καὶ 130, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τῆς § 1–3 τοῦ ἄρθρου 328 τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβαλλομένων καὶ ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

Ἄρθρον 383.

Κλητὴρ ἢ θυρωρὸς τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητὴρ ἢ θυρωρὸς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 330 καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 331 καὶ 332, τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβαλλομένων καὶ ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

Ἄρθρον 384.

1. Ἡ λειτουργία τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

2. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου, ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις, τῇ αἰτήσει τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 342.

ΙΒ' Πανεπιστημιακὸν γυμναστήριον·

Ἄρθρον 385.

1. Τὸ πανεπιστημιακὸν γυμναστήριον, σκοπὸν ἔχον τὴν διὰ γυμναστικῆς ἐλλόγου, παιδιῶν, ἐκδρομῶν, ὁπλομαχίας καὶ παντοίας ἄλλης ἀσκήσεως προσήκουσαν ἀνάπτυξιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων καὶ δεξιοτήτων τῶν φοιτητῶν, προσαρτᾶται τῇ πανεπιστημιακῇ λέσχῃ καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐφορείας αὐτῆς.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ, τεσσάρων διδασκάλων τῆς γυμναστικῆς, διδασκάλου τῆς ὁπλομαχητικῆς, ἰατροῦ, κλητῆρος καὶ ὑπηρέτου, δύναται δὲ νὰ αὐξηθῇ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένης μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

Ἄρθρον 386.

1. Διευθυντὴς τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, ὁ κεκτημένος πτυχίον ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης γυμναστικῆς

σχολῆς ἢ ὁ ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἐπὶ βαθμῷ πρωτοβαθμίου καθηγητοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπηρετήσας ἐν τῷ πανεπιστημιακῷ γυμναστηρίῳ ὡς διδάσκαλος.

2. Ὁ διευθυντὴς διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ γυμνασιάρχου, λαμβάνει τὸν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀντιστοιχοῦντα μισθόν, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων αὐτοῦ καὶ ἐπιδομάτων διατάξεων τοῦ νόμου καὶ δικαιοῦται εἰς σύνταξιν κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν ὁμοιοβάθμων ἐκπαιδευτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις τοῦ νόμου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 119, τοῦ ἄρθρου 120, τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 320, καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 328.

Ἄρθρον 387.

1. Διδάσκαλος διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, ὁ κεκτημένος τὰ ἐν ἄρθρῳ 133 προσόντα καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, εἰς τὰ καθέκαστα ὁρίζονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ γυμναστηρίου.

2. Οἱ διδάσκαλοι διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, μετὰ πενταετῆ δὲ ἐπὶ τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, προάγονται διὰ Β. διατάγματος εἰς τὸν βαθμὸν πρωτοβαθμίου καθηγητοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

3. Οἱ διδάσκαλοι λαμβάνουσι τὸν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντα μισθόν, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ ἐπιδομάτων διατάξεων τοῦ νόμου καὶ δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν ὁμοιοβάθμων ἐκπαιδευτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις τοῦ νόμου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 119, τοῦ ἄρθρου 120 καὶ τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 328, τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβαλλομένων καὶ ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

Ἄρθρον 388.

Ἰατρὸς τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου διορίζεται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, ὁ ἐπὶ πενταετίαν ἐξασκήσας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα. Ὁ ἰατρὸς διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ διδασκάλου τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 387.

Ἄρθρον 389.

Κλητὴρ ἢ ὑπηρέτης τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητὴρ ἢ ὑπηρέτης τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 330 καὶ τῶν δια-

τάξεων τῶν ἄρθρων 331 καὶ 332. τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβαλλομένων καὶ ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης.

Ἄρθρον 390.

1. Τὰ καθέκαστον τῆς λειτουργίας τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου ὁρίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης. Οἱ πρωτοετεῖς καὶ οἱ δευτεροετεῖς φοιτηταὶ πασῶν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, πλὴν τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἕνεκα παθήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ γυμναστηρίου ἐξαιρουμένων, ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσιν ἀσκήσεις ἢ παιδιὰς ἐν τῷ γυμναστηρίῳ, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζόμενα.

2. Πρὸς συντήρησιν καὶ πλουτισμὸν τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου ἔτους εἰδικὴ πίστωσις, τῇ αἰτήσει τῆς ἐφορείας τῆς λέσχης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 276 καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 342.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 391.

1. Ὁ παρὼν Ὀργανισμὸς τοῦ Πανεπιστημίου ἄρχεται ἰσχύων ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922, ἐφόσον δὲν ὁρίζεται ἕτερόν τι ἐν τοῖς ἄρθροις 392 ἑπ.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καταργεῖται τὸ περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Β. διάταγμα τῆς 14 Αὐγούστου 1837, τὸ περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου νόμος ,ΓΩΚΓ', τὸ περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου νόμος ,ΓΩΚΕ' ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἐκδοθεῖσα πρὸς ἐκτέλεσιν, συμπλήρωσιν ἢ μεταβολὴν αὐτῶν. Ὡσαύτως καταργοῦνται αἱ περὶ Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου διατάξεις τοῦ νόμου ,ΒΧΚΔ' καὶ πᾶσα ἄλλη μεταγενεστέρα περὶ αὐτοῦ διάταξις, ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διάταξις τοῦ ἐδ. 2, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ,ΓΧΠΑ', ἡ περὶ ἱδρύσεως τακτικῆς ἕδρας τῆς Νομισματολογίας Νόμος 1326 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀναιρεμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἢ ἀναφερομένη εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 392.

Γ. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1922—23 θέλει διορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐχόντων τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα, ὁ Ἀντιπρύτανις αὐτοῦ, ὅστις θέλει καταστῇ αὐτοδικαίως Πρύτανις τῶν πανεπιστημιακῶν ἐτῶν 1923—24 καὶ

1924—25, ὧν Ἀντιπρύτανις ἔσται ὁ κατὰ Μάϊον 1923, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκλεχθησόμενος. Προπρύτανις δὲ ὁ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1922—23 Πρύτανις. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1922 θέλουσι διορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐχόντων τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα δύο Συγκλητικοὶ διὰ τὰ πανεπιστημιακὰ ἔτη 1922—1926 καὶ ἕτεροι δύο διὰ τὰ πανεπιστημιακὰ ἔτη 1922—1925.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 260 ἡ ἐν αὐτῇ ἐκλογὴ γενήσεται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 393.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου οἱ καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καθίστανται αὐτοδικαίως καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ ἕτερος τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Ὀφθαλμολογίας, ἐξ ὧν ὑφίστανται δύο τοιοῦτοι, ἀναλύει τὸ Ὀφθαλμιατρικὸν τμῆμα τῆς Ἀσυκλινικῆς, ἔχων ἴδιον ἐπιμελητὴν καὶ βοηθόν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 90 ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Οἱ κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κρατούσας διατάξεις γενόμενοι ἐπίσημοι καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καθίστανται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὁμότιμοι καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ σύνταξις αὐτῶν ὁρίζεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 90.

3. Πάντες οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου συμπληρώσαντες τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τακτικοὶ καθηγηταὶ ἀπογωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ καθίστανται ὁμότιμοι καθηγηταί, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 90.

Ἄρθρον 394.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τὸ κατώτερον διδακτικὸν καὶ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καθίσταται αὐτοδικαίως τοιοῦτον τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ὑπάρχοντος ὑπεραρίθμου προσωπικοῦ, ἀπορασίζει ἡ Σύγκλητος, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου προϊσταμένου, περὶ τῶν

ὑπολωτέων, διατηρουμένου οὕτω τοῦ ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου ὁριζομένου ἀριθμοῦ προσωπικοῦ.

3. Ὁ κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κειμένας διατάξεις διορισθεὶς δικηγόρος καὶ ἀρχιτέκτων διατηρεῖται τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων χορηγούμενον αὐτοῖς δικαίωμα πρὸς σύνταξιν.

4. Ἡ θέσις τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ' διορισθέντος ὑπολογιστοῦ εἶνε συνπάξιμος, προσμετρουμένης πρὸς τοῦτο καὶ πάσης προγενεστέρας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίας. Ὁ δὲ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 317.

5. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀνθρωπολογικοῦ Μουσείου παραμένει καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι πληρώσεως τῆς ἀντιστοίχου καθηγητικῆς ἕδρας, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἐπιμελητοῦ μουσείου, πληρωθείσης δὲ ταύτης, καθίσταται αὐτοδικαίως ἐπιμελητής, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐπιμελητῶν μουσείων διατάξεων.

6. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ γυμναστηρίου διατηρεῖται καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ὡς προσωπικὸν τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου, τοῦ ἐπιστάτου καταλαμβάνοντος τὴν θέσιν κλητῆρος α' τάξεως, μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λησθησομένην ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὀργανισμοῦ. Οἱ μὴ διατηρούμενοι διδάσκαλοι δύνανται νὰ διορίζωνται ἐν ὁμοιοβάθμῳ θέσει ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

7. Ὁ κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ κρατούσας διατάξεις διορισθεὶς ἀρχικλητὴρ καταλαμβάνει ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ τὴν θέσιν κλητῆρος α' τάξεως.

Ἄρθρον 395.

1. Ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου διορισθησόμενος οἰκονομικὸς διευθυντὴς δύναται νὰ διορισθῇ μετὰ πρόταση τῆς Συγκλήτου, ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως, ἐὰν ἔχῃ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ταμιακάρχου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

2. Προκειμένου περὶ τοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπὸ εἰκοσαετίας διατελοῦντος διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 312 εἰκοσιπενταετὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσία ἐξ ἧς δεκαπενταετὴς ἐν τῷ βαθμῷ ταμιακάρχου.

3. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπογραμματεῖς δύνανται νὰ προαχθῶσι, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 318 εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως ἐὰν ἔχωσιν ἑξαετῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς τριετῆ ἐν τῇ θέσει ὑπογραμματέως, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 318, τῆς ἐν αὐτῇ πρώτης ἑξαετίας μεταβαλλομένης εἰς διετίαν, τῆς δὲ δευτέρας εἰς τριετίαν. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπογραμματεῖς, γενόμενοι γραμματεῖς, διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ ταμιακάρχου β' τάξεως, ἐὰν ἔχωσι δεκαετῆ ἐν συνόλῳ δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 396.

1. Οἱ ἐκ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τακτικοὶ ὑπάλληλοι συμπληρώσαντες τριακονταπενταετῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ ἀποχωρήσωσιν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, ὃν ἐλάμβανον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται νὰ ἀποχωρήσωσι καὶ οἱ συμπληρώσαντες εἰκοσιπενταετῆ ὑπηρεσίαν λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὰ τρία πέμπτα τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ.

2. Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διατελέσαντες ἐν τῇ θέσει κλητῆρος τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τριακονταπενταετίαν καὶ ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσαντες λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ ταμείου αὐτοῦ μηνιαῖον βοήθημα τὸ ἥμισυ τοῦ τελευταίου μισθοῦ.

Ἄρθρον 397.

Οἱ μέχρι τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διορισθέντες ἔκτακτοι ὑπάλληλοι τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου διατηροῦνται καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀπαφασει τῆς Συγκλήτου. Οἱ διατηρούμενοι διορίζονται, ἀνεξαρτήτως προσόντων, μετὰ πρόταση τῆς Συγκλήτου, εἰς θέσεις συνιστωμένας διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπὶ βαθμῷ καθοριζομένῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 400.

Ἄρθρον 398.

1. Διὰ τὰς ἐν τῷ Ὀργανισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου ὁριζομένας αὐξήσεις τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνωτέρου διδακτικοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ συνυπολογίζεται ὁ μέχρι τοῦδε χρόνος ὑπηρεσίας, τηρουμένων διὰ μὲν τοὺς καθηγητὰς τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2751 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων», διὰ δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2494 «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 70 ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς

τοῦ Ἐθνικοῦ Μ. Πολυτεχνείου, καὶ οἱ διατελέσαντες καθηγηταὶ τοῦ πρώην Σχολείου τῶν Βιομηχάνων τεχνῶν, ἐφόσον οὗτοι διετέλεσαν μετὰ ταῦτα καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Μ. Πολυτεχνείου.

Ἄρθρον 399.

1. Οἱ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδ. 2 τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου ΓΩΚΓ' διορισθέντες καθηγηταὶ διατηροῦσι τὴν ἰδιότητα τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ ἀφομοιούμενοι κατὰ πάντα πρὸς τοὺς τακτικοὺς τοιούτους καὶ ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας ὡς οἱ λοιποὶ τακτικοὶ καθηγηταί.

2. Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου διορισμένοι ἐν ἐκτάκτῳ ἕδρᾳ καθηγηταὶ θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολυθέντες ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς ἐφ' ἣν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ' ἐνομίσθησαν θητείας.

3. Ἐπὶ τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς § 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1334 διορισθέντων ἐκτάκτων καθηγητῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 62.

Ἄρθρον 400.

1. Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ' ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ μισθῷ ἢ ἐπιμισθίῳ ἐπιτίμων καθηγητῶν προσμετρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας τακτικοῦ καθηγητοῦ.

2. Οἱ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ΑΨΛΑ' τοῦ 1910 ἀπολυθέντες καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου δύνανται νὰ καταστήσωσι τὰ ἔτη τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς των συντάξιμα καταβάλλοντες ἐφάπαξ ἢ εἰς πέντε ἐνιαυσίους δόσεις τὰς κρατήσεις ἃς θὰ κατέβαλλον, ἐὰν διετέλουν ἐν ὑπηρεσίᾳ. Τὰ ἔτη ταῦτα θεωροῦνται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 90.

3. Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ μὴ συντάξιμος ὑπηρεσία ἐν θέσει ἐπιμελητοῦ, βοηθοῦ ἢ ὑπαλλήλου τοῦ διοικητικοῦ, ἢ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν παραρτημάτων δύναται νὰ καταστῇ συντάξιμος ἐπὶ καταβολῇ τῶν κεκρατημένων κρατήσεων, γενομένῃ ἐφάπαξ ἢ εἰς πέντε ἐνιαυσίους δόσεις. Προκειμένου περὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ, ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ θεωρεῖται συντάξιμος ἄνευ καταβολῆς κρατήσεων διὰ τὸν μέχρι τῆς ἐναρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χρόνον.

4. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 574 λαβόντες βαθμὸν ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες αὐτὸ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 401.

1. Τὸ εἶδος ἑκάστης τῶν τακτικῶν ἑδρῶν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καθορισθήσεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδοθησομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

2. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν § 1 Β. διατάγματος οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες τακτικοὶ καθηγηταί, θὰ καταστῶσι διὰ Β. διατάγματος εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 καθορισθησομένας τακτικὰς ἕδρας.

3. Τακτικοὶ καθηγηταί, ὧν ἡ ἕδρα θέλει καταργηθῇ, διατηροῦνται ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῶν ὑφισταμένῃ προσωρινῶς μέχρι ἀποχωρήσεως αὐτῶν, μὴ πληρουμένης τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς.

4. Τακτικοὶ καθηγηταί, ὧν ἡ ἕδρα θέλει μεταρρυθμισθῇ ἢ διχασθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1, καθίστανται διὰ Β. διατάγματος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 2 εἰς τακτικὴν ἕδραν ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 ὁριστησομένων ὁμοειδῶν, ἣν αὐτοὶ οὗτοι θέλουσιν ὁρίσει ἐγγράφως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν § 1 Β. διατάγματος.

5. Αἱ διατάξεις τῆς § 1, τῆς § 2 καὶ τῆς § 4 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν.

6. Ἔκτακτοι καθηγηταὶ ἐπικουρικῶν ἑδρῶν, ὧν ἡ ἀντίστοιχος τακτικὴ ἕδρα ἤθελε καταργηθῇ ἢ μεταβληθῇ εἰς ἔκτακτον αὐτοτελῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 καὶ τῆς § 4 διατηροῦντι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 399.

Ἄρθρον 402.

1. Ἡ διαδικασία πρὸς πλήρωσιν κενῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν, ἐφόσον δὲν εἶναι ἤδη ἐκκρεμὴς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ καθορισμοῦ αὐτῶν Β. διαταγμάτων τοῦ ἄρθρου 401 τῆς σειρᾶς αὐτῶν καθοριζομένης ὑπὸ τῶν Σχολῶν. Τῆς διατάξεως ἐξαιροῦνται αἱ ἕδραι ἐφ' ὧν ἡ πρὸς πλήρωσιν διαδικασία ἐγένετο μὲν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1921—1922 καὶ ἐφεξῆς, πλὴν ἐματαιώθη ἡ πλήρωσις. Ἐπὶ τῶν ἑδρῶν τούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67. Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 56 ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1923—1924.

2. Καθηγηταί, ὧν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1920 Νομοθετικοῦ διατάγματος, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 2705, ἠκυρώθη ὁ διορισμός, δύνανται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ διορισθῶσιν εἰς ἃς κατεῖχον

ἕδρας, ἐὰν δὲ αὗται ἔχωσι πληρωθῇ, εἰς ἑτέρας ὁμοειδεῖς ἢ συναφεῖς προσωρινῶς συνιστωμένας αὐτοδικαίως διὰ τοῦ διορισμοῦ των καὶ καταλαμβάνουσι τὴν μόνιμον ἕδραν ἄμα κενωθείσης ταύτης, καταργουμένης τότε τῆς προσωρινῆς.

Ἄρθρον 403.

1. Οἱ φοιτηταὶ ἢ τελειόφοιτοι τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου φοιτηταὶ ἢ τελειόφοιτοι τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, οἱ δὲ φοιτηταὶ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου θεωροῦνται ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν.

2. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενήσεται νέα ἀναγνώρισις τῶν ἐν ἄρθρῳ 138 ἐκπαιδευτηρίων, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

3. Αἱ περὶ εἰσιτηρίου δοκιμασίας τῶν φοιτητῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 135 καὶ 139 ἰσχύουσιν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1926—1927.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 152 ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1922—1923 ἐγγραφησομένων.

5. Αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 1, τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῆς § 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περὶ ἐγγραφῶν, ἀνανεώσεων αὐτῶν καὶ ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν Β. διατάγματος τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1921 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 404.

1. Τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ' κατοχύντων ἀπονεμηθέντα διπλώματα ἐπέχουσι θέσιν καὶ πτυχίου.

2. Οἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1911—1912 ἐγγραφέντες φοιτηταὶ δὲν ὑποβάλλονται εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἀλλ' εἰς πτυχιακάς, ὧν τὰ καθ' ἕκαστον καθορίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Σχολῶν. Ἐπὶ τοῦ οὕτω ἀπονεμαμένου πτυχίου τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Φαρμακευτικῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 236.

Ἄρθρον 405.

1. Ἡ ἔναρξις τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ὁρισθήσεται διὰ Β. διατάγματος.

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ὑσάκις πρὸς κατάληψιν δημοσίας θέσεως, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων, τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν διὰ Β. διατάγματος ὁριζομένων,

ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς νόμους πτυχίον Νομικῆς, θὰ ἀπαιτῆται εἴτε πτυχίον νομικῆς εἰλημμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν κρατούντων, εἴτε πτυχίον πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

Ἄρθρον 406.

Αἱ διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 236 ἰσχύουσι διὰ μὲν τὸ πτυχίον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1922—1923, διὰ δὲ τὰ πτυχία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1923—24.

Ἄρθρον 407.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 256 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ἐφεξῆς καθιστωμένων διδακτόρων καὶ πτυχιούχων ἀλλοδαπῶν ἀναγνωρισμένων ὁμοταγῶν Πανεπιστημίων. Πάντων τῶν λοιπῶν τὰ πτυχία καὶ διδακτορικὰ διπλώματα, τὰ μὴ ἀναγνωρισθέντα μέχρι ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, χορηγοῦσι τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους οἰκεῖα προσόντα, μόνον ἐὰν ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ κἀτῶν τὴν ἀναγνώρισιν καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου δραχμὰς πεντακοσίας, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 26 ἑπτάκις τοῦ νόμου ΒΤΕ' ὡς πρὸς τὰ διπλώματα ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων.

Ἄρθρον 408.

1. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἡ Σύγκλητος θέλει συντάξει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1922—1923, ὅστις θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ὑπουργόν, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 278.

2. Οἱ μέχρι τοῦδε μὴ ἐκδικασθέντες λογαριασμοὶ τοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Πανεπιστημίου διατελοῦντος ταμίου θέλουσι δικασθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 290, ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας λαμβάνοντος διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν λογαριασμῶν ἑκάστης χρήσεως ἀμοιβὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πεντακοσίας δραχμάς.

Ἄρθρον 409.

1. Ἐφόσον τὰ εἰσοδήματα τοῦ κληροδοτήματος Δομπόλη εἰσπράττονται παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἀποδίδονται αὐτούσια εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν

Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀναγράφεται κατ' ἔτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων, καταβαλλομένων ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ὡς δάνειον χορηγούμενον ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀτόκως καὶ ἀποδοτέον ἐκ τῶν καθυστερουμένων εἰσοδημάτων τοῦ κληροδοτήματος Δομπόλη ἅμα καταστῇ δυνατὴ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν.

3. Τὸ ἐκ τῆς πρὸς συντήρησιν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Λέσχης εἰσφορᾶς τῶν φοιτητῶν συλλεχθὲν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΓΧΙΓ' ποσὸν καὶ τὸ ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 380 δεκαεξάγραμμου συλλεχθησόμενον θέλουσι διατεθῇ πρὸς ἀπόσβεσιν κεφαλαίου, διατεθησομένου πρὸς ἀνοικοδόμησιν κτιρίου καὶ ἐγκατάστασιν τῆς πανεπιστημιακῆς λέσχης.

Ἄρθρον 410.

Ἐφόσον τὸ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ ὑποβάλλεται, ὡς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐν ἄρθρῳ 379 Ἐφορείας, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 381 ἑπ. περὶ τῆς ἀμέσου ἐποπτείας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρον 411.

Τὰ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας γενικὰ κληροδοτήματα, ὡς καὶ τὰ κληροδοτήματα Κρήτσκη, Βελλίου, Νεγροπόντη καὶ Σαλόνσκη ὑποβάλλονται ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1922—23 ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν δὲ εἰσοδήματα αὐτῶν διατίθενται ὑπὲρ βοηθημάτων καὶ ὑποτροφιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 202 ἑπ., πλὴν τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀργυρικῶν, ὅπερ διατίθεται ὑπὲρ τῶν δημοσιευμάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 300 καὶ 303.

Ἄρθρον 412.

1. Τὸ ἐν Ἀθήναις νοσοκομεῖον «Ἐλπὶς» ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἁγία Σοφία» νοσοκομεῖον τῶν Παίδων καὶ τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1922—23, ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 300 ἀντιστοίχων νοσοκομείων, τῆς περιουσίας αὐτῶν ὑποβαλλομένης ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπου ἐξ αὐτῆς εἰσοδημάτων διατιθεμένων πρὸς συντήρησιν καὶ πλουτισμὸν τοῦ οἰκείου ναοσκομείου.

2. Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντος νοσοκομείου «Ἐλπὶς» τὸ Πανεπιστήμιον ὑποχρεοῦται νὰ διαπαντήσῃ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 362 παθολογικοῦ καὶ χειρουργικοῦ νοσοκομείου, εἰς ὃ θέλει δοθῇ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ νὰ σχηται πρὸς νοσηλείαν τοὺς ἐπιδεδομένους τοιούτους καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναίων ὑποδεικνυομένους δημότας αὐτοῦ, διατηροῦν πρὸς τοῦτο ἑκατὸν τουλάχιστον κλίνας.

3. Μέχρις ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 362 γυναικολογικοῦ καὶ μαιευτικοῦ νοσοκομείου τοῦ Πανεπιστημίου ἡ μαιευτικὴ καὶ γυναικολογικὴ κλινικὴ λειτουργεῖ ἐν τῷ Δημοτίῳ Μαιευτηρίῳ. Μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ γυναικολογικοῦ καὶ μαιευτικοῦ νοσοκομείου τοῦ Πανεπιστημίου τὸ δημόσιον μαιευτήριον ἐγκαθίσταται ἐν αὐτῷ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς μαιευτικῆς καὶ γυναικολογικῆς κλινικῆς.

Ἄρθρον 413.

1. Τὸ Ὀδοντιατρικὸν Σχολεῖον τοῦ Πανεπιστημίου εἶνε αὐτοτελὲς καὶ ἀπολαμβάνει ἴδιον σύλλογον, οὗ προΐσταται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου, ἔχει δὲ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν ἐκ καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν, διδασκόντων τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 2573 μαθήματα, καὶ ἐξ εἰδικῶν καθηγητῶν τοῦ Σχολείου.

2. Πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ Νόμου 2573 ἀριθμουμένων ἐδῶ εἰδικῶν καθηγητῶν, διατηρουμένων καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν § 6 Ὀργανισμοῦ, προστίθενται ἕτεροι δύο, ὁ μὲν πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδοντικῆς, ὁ δὲ πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ὀδοντικῆς Ἀκτινογραφίας καὶ Ἐξαντικῆς, διορισθησόμενοι οὐχὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν § 6 ὀργανισμοῦ τοῦ Σχολείου.

3. Οἱ εἰδικοὶ καθηγηταὶ διορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 93—100 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 101, ἀντικαθιστωμένου τοῦ εἰδικοῦ πτυχίου διὰ πτυχίου, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν ἑκατὸν καθηγητοῦ αὐτοτελοῦς ἕδρας, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 66, τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 68, τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 69, τῶν ἄρθρ. 72—88, τῆς § 1 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 89, τῶν ἄρθρων 90 καὶ 91 καὶ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 102.

4. Τὸ Ὀδοντιατρικὸν Σχολεῖον προσλαμβάνει Ἰατροὺς ἀνευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν καὶ ἰδιαίτερον ἐργαστήριον διευθυνόμενον ὑφ' ἑκάστου τούτων.

5. Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ Σχολείου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς διακονητοῦ, ἐφ' οὗ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ὑπηλλήλων τοῦ Πανεπιστημίου διατάξεις, τοῦ νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντος λαμβάνοντος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν § 6 Ὀργανισμοῦ τοῦ Σχολείου βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως, καὶ ἐξ ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Β. διατάγ-

ματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ συλλόγου τοῦ Σχολείου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 376, ἀντικαθισταμένου τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος διὰ πτυχίου. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ κλητήρων καὶ ὑπηρετῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

6. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ Ὀδοντιατρικὸν Σχολεῖον διέπεται ὑπὸ Ὀργανισμοῦ διὰ Β. διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου ἐν κωδικοποιήσει μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ παραμενουσῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2573 εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου προσαρμοζομένων ἐν αὐτῷ τῶν ἀναγκαίων διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, εἴτε δι' ἐπαναλήψεως αὐτῶν, εἴτε διὰ παραπομπῶν, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ καὶ τῶν διατάξεων τῆς § 1 καὶ τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 6, τῆς § 1, τῆς § 2, τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 3 ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς ἔχοντας καὶ ἄδειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐν τῷ οἰκείῳ κράτει, τῶν λοιπῶν ὑποχρεουμένων εἰς φοίτησιν ἑνὸς ἔτους ἐν τῷ ὀδοντιατρικῷ Σχολείῳ, καὶ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 7, καὶ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 8, τῆς ἐν αὐτῇ πενταετίας μεταβαλλομένης εἰς δεκαπενταετίαν, τοῦ νόμου 2573. Ἐν τῷ Ὀργανισμῷ τοῦ Σχολείου, οὗ ἡ ἰσχὺς θὰ ἄρξηται ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ὁρισθησομένου χρόνου, θέλει καθορισθῇ καὶ ἡ συγκρότησις τοῦ Συλλόγου, ἡ δι' ἑκάστην συνεδρίαν ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ, τῶν μὴ ὄντων εἰδικῶν καθηγητῶν τοῦ Σχολείου, μετὰ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῆς, καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ ἤδη τοιούτου παραμένοντος μέχρι λήξεως τοῦ δι' ὃν ἐξελέγη χρόνου.

Ἄρθρον 414.

Τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται Διδασκαλεῖον ξένων γλωσσῶν. Τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμός, ὁ μισθὸς καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ, αἱ ἐν αὐτῷ διδασκόμεναι γλῶσσαι καὶ ὁ καθόλου ὀργανισμὸς τοῦ Διδασκαλείου, ὡς καὶ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας αὐτοῦ καθορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 335.

Ἄρθρον 415.

1. Πρὸς ἀνέγερσιν τῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Πανεπιστημίου ἀναγκαίων κτιρίων συνιστᾶται εἰδικὴ οἰκοδομικὴ ἐπιτροπεία, ἀποτελουμένη ἐκ δύο τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, δύο τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν, ἑνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ἐκ τριῶν ἀρχιτεκτόνων.

2. Τὰ μέλη τῆς οἰκοδομικῆς Ἐπιτροπείας τῶν κτιρίων τοῦ Πανεπιστημίου διορίζονται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπείας ὁρίζεται δεκαετής, δύναται δὲ νὰ παρατείνεται διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ πέντε ἔτη. Ἐὰν μέλος τῆς Ἐπιτροπείας ὁπωσδήποτε ἐκλίπῃ, ἀντικαθίσταται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς § 1, ὑφ' ἑτέρου, διοριζομένου διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει αὐτῆς.

3. Ἡ οἰκοδομικὴ Ἐπιτροπεία τῶν κτιρίων τοῦ Πανεπιστημίου συντάσσει μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Σχολῶν καὶ τῆς Συγκλήτου γενικὸν σχέδιον τῶν ἀνεγερθησομένων κτιρίων, καθορίζουσα τοὺς ἐφ' ὧν θέλουσιν ἀνεγερθῇ χώρους καὶ τοὺς πρὸς τοῦτο ἀπαλλοτριωτέους, εἰδικὸν σχέδιον ἑκάστου κτιρίου μετὰ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης αὐτοῦ, προσδιορίζει μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου τὴν σειρὰν τῆς ἐκτελέσεως καὶ προβαίνει εἰς ταύτην μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους τῆς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο πιστώσεως.

4. Τὰ καθέκαστα τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπείας καὶ τὰ τοῦ ὑπ' αὐτῆς προσλαμβανομένου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου διὰ Β. διατάγματος, μετὰ γνώμην αὐτῆς καὶ τῆς Συγκλήτου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ ὁρίζονται μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 416.

1. Ἡ σύνταξις σχεδίου τῶν διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀπαιτουμένων Β. διαταγμάτων γενήσεται μετὰ γνώμην τῶν ἐν ταῖς οἰκείαις διατάξεσιν αὐτοῦ ἀναφερομένων συλλόγων ὑπὸ πεντσμελοῦς ἐπιτροπείας ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου διορισθησομένης διὰ Β. διατάγματος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἡ ἀμοιβὴ ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῆς προσληφθησομένου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ γενήσεται ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁρισθήσεται ἀναλόγως τῆς παρ' ἑκάστου καταβληθησομένης ἐργασίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου.

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου προβλεπομένων Β. διαταγμάτων τὰ δι' αὐτῶν κανονισθησόμενα ζητήματα διέπονται ὑπὸ τῶν μέχρις ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ κρατουσῶν διατάξεων ἐφόσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, τῶν ἀναφυ-

μένων τυχὸν ἀμφισβητήσεων λυομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Πανεπιστημίου.

3. Διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδοθησομένων ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ δύνανται νὰ καθορισθῶσι μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου καὶ ἕτεραι εἰσαγωγικαὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ διατάξεις. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται νὰ ὁρισθῶσι καὶ διατάξεις αὐτοῦ, ὧν ἡ ἰσχὺς δὰ ἄρξηται πρὸ τοῦ ἐν τῇ § 1 τοῦ ἄρθρου 391 ὁριζομένου».

«*Περὶ ἐκποιήσεως τῆς κληροδοτηθείσης ὑπὸ τοῦ Μάρκου Διβανίου συλλογῆς χρυσοβούλλων εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν τῆς Ἑλλάδος*», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκποιήσῃ ὑπὲρ τοῦ ταμείου αὐτῆς διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ τὴν παρὰ τοῦ ὁσίου Μάρκου Λιβανίου κληροδοτηθεῖσαν αὐτῇ συλλογὴν χρυσοβούλλων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται κατὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁριζόμενα συγχρόνως ἐν Ἀθήναις ἐνώπιον συμβολαιογράφου τοῦ Πρωτείου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς πόλιν ἔνθα ἐδρεύει διπλωματικὴ καὶ προξενικὴ ἀρχὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς.

Τὰ πρακτικὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, συνταττόμενα ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, ἀποφαινομένου ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἐν ἐπιτυχίᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ κριθῇ ἀσύμφορον, δύναται νὰ γίνῃ πώλησις καὶ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὡς πρώτη προτροφὰ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ὁρισθήσεται ἡ παρ' ἐπιτροπῆς τριῶν εἰδημόνων ὑποδειχθησομένη τοιαύτη».

«*Περὶ ἀνεγέρσεως καὶ λειτουργίας περιπτέρων ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν καὶ ἀναπήρων πολέμου ἐν ταῖς δημοσίαις καὶ δημοτικαῖς πλατείαις καὶ ὁδοῖς*»·

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν) ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὰ κατὰ τὸν νόμον 251 τοῦ 1915, 1930 τοῦ 1920 καὶ 2206 τοῦ 1920 ἀνεγερθέντα περίπτερα, ὡς καὶ τὰ μέλλοντα τοιαῦτα ν' ἀνεγερθῶσι, παραχωροῦνται ἀποκλειστικῶς πρὸς χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν εἰς τὴν ὑριτταμενν ἤδη Πανελλήνιον Ἕνωσιν τραυματιῶν πολέμου 1912-1921 καὶ ἐντεῦθεν, ἥτις καὶ μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς τοποθετήσεως περιπτέρων ἐν ταῖς δημοσίαις καὶ δημοτικαῖς πλατείαις καὶ ὁδοῖς τῶν πόλεων, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ὅπερ καθορίζει τὸν τύπον τῆς ἀνεγέρσεως, τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἀνεγερθησομένων περιπτέρων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ περίπτερα παραχωροῦνται μόνον εἰς τραυματίας καὶ ἀναπήρους πολέμου καταστάντας καὶ κριθέντας ἀνικάνους παρὰ τῶν οἰκείων στρατιωτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τυχόντας δημοσίας συντάξεως πατῶν τῶν κατηγοριῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πραχώρησις τῶν μελλόντων νὰ ἀνεγερθῶσι περιπτέρων καθὼς καὶ ἡ βάσει τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνώρισις τῶν μέχρι τοῦδε παραχωρηθέντων τοιούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, ἧς μετέχει πάντοτε ἄνευ ψήφου ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ δι' ἀποφάσεώς του.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δι' ἓν περίπτερον ὑπάρχουν πλείονες ἀπαιτηταὶ τραυματίαι τὸ ζήτημα λύεται διὰ κληρώσεως, γινομένης ἐνώπιον ἐπιτροπῆς παρουσίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ὁ Ἐπίτροπος προσυπογράφει πᾶσαν γενικῆς φύσεως ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως σχετιζομένην μὲ τὴν διάθεσιν τῶν περιπτέρων.

Ἀρνουμένου τοῦ Ἐπιτρόπου νὰ προτυπογράψῃ πρᾶξιν τινὰ ἢ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Περιθάλψεως ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παραχώρησις περιπτέρου εἶναι ἀπολύτως προσωπική, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς πάσης πωλήσεως, μεταβιβάσεως, ὑποθηκεύσεως ἢ ὑπομισθώσεως.

Ἐπιτρέπεται μόνον ὁ μετ' ἄλλου συνεταιρισμὸς κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὸ σχετικὸν συμβόλαιον μετὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως κατατίθεται ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κατόχου τοῦ περιπτέρου τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τούτου μεταβιβάζεται εἰς τὴν χήραν ἢ τὰ ὀρφανὰ τοῦ θανόντος τραυματίου, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, εἰς τὸν πλησιέστερον ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμον του μόνον διὰ μίαν πενταετίαν, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας ἡ χρῆσις τοῦ περιπτέρου περιέρχεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραυματιῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ κατέχοντες περίπτερα δυνάμει τῶν παλαιῶν νόμων παραμένουσιν ἐν αὐτοῖς. Διὰ περίπτερα λειτουργοῦντα ἤδη ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, χάσει ἀδείων Δημοτικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, οὐδεμίαν δικαιολογίαν ἔχει ἡ Ἕνωσις Τραυματιῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως τῶν τραυματιῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως ὁρίζει μηνιαῖον μίσθωμα δι' ἕκαστον τῶν λειτουργούντων ἤδη περιπτέρων, ὅπερ εἰσπράττεται ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως, ἐφαρμοζομένων ἐν περιπτώσει δυστροπίας τῆς κατακυρίας αὐτοῦ τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Τὸ μηνιαῖον μίσθωμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν τετρακοσίων δραχμῶν.

Τὰ εἰσπραττόμενα μηνιαῖα μισθώματα διατίθενται ὑπὲρ συστηθησομένου διὰ Β. διατάγματος Ταμείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον προικοδοτήσεως τῶν θυγατέρων καὶ ἀδελφῶν τραυματιῶν πολέμου».

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, συμφώνως τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ, θέλει ὁρίζει τὴν δι' ἑκάστην θυγατέρα ἢ ἀδελφὴν τραυματίου πολέμου προῖκα πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

Ἡ καταβολὴ τοῦ μισθώματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν τὴν ἐξωτερικὴν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν περιπτέρων πρὸς τρίτους χάριν διαφημίσεως ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς κατόχους τῶν περιπτέρων.

Ἄρθρον 7.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀνεγερσιν καὶ λειτουργίαν περιπτέρων.

Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὸν τρόπον τῆς ἀπονομῆς καὶ ἀνεγέρσεως περιπτέρων κανονισθήσεται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως».

«Περὶ ἰθαγενείας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰατρῶν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β.δ.ατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπαγορεύηται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς ὡρισμένας μόνον πόλεις ἢ περιφερείας τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ἰατρούς, ὀδοντοϊατρούς, φαρμακοποιοὺς καὶ κτηνιάτρους, τοὺς μὴ κεκτημένους τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς ἤδη ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένους ἰατρούς κλπ. περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παρέχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. Β. διατάγματος ἐξάμηνος προθεσμία πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον περὶ δικαιοστασίου ἀναστολήν.

Ἄρθρον 3.

Τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἀπαγορεύσεως ἐξαιροῦνται οἱ ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τὴν πενταετίαν πρὸ τοῦ νόμου τούτου ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα ἰατροὶ κλπ. καὶ οἱ προσκαίρως παρὰ τῶν οἰκείων ἀσθενοῦς μετακαλούμενοι ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιφανεῖς ἰατροὶ πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ θεραπείαν ἀσθενῶν.

Ὡσαύτως δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης καὶ ἰατροὶ ὑπήκοοι Κρατῶν, ἐν οἷς ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἰατροῦ, φαρμακοποιοῦ, ὀδοντιάτρου καὶ κτηνιάτρου εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους.

Ἡ τελευταία αὕτη ἐξαίρεσις ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν».

«*Περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι*».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐξάσκησις τοῦ ὀδοντοιατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς μόνον εἰς τοὺς κεκτημένους πτυχίον τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ Σχολείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, εἰς δὲ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποκτήσαντας νομίμως ἄδειαν ἐξασκήσεως τῆς ὀδοντοιατρικῆς ἐπιτρέπεται ὑφ' οὓς ὅρους διαλαμβάνουσιν οἱ σχετικοὶ νόμοι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐδόθη ἡ ἄδεια αὐτῶν.

Ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰατροπανεδρίου παροχὴ ἀδείας ἐξασκήσεως τοῦ ὀδοντοιατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐν οἷς τόποις δὲν ὑπάρχουσιν ὀδοντοϊατροὶ δυναμενοι νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμά των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ὀδοντοϊατροῦ εἰ τοῦς ἰατρούς.

Ἄρθρον 2.

Πτυχιοῦχοι ξένης ὀδοντοιατρικῆς Σχολῆς, ἵνα λάβωσιν ἄδειαν ἐξασκήσεως τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐν Ἑλλάδι, ὀφείλουσι, πρὸς τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2573 ἐπιβαλλομένων διατυπώσεως, νὰ ὦσι κάτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς ὀδοντοϊατροὺς ἀπαγορεύεται· α') ἡ χρησιμοποίησις δι' οἱασδήποτε φύσεως ἐργασίαν θεραπευτικῆς ἐπὶ ἀσθενῶν βοηθοῦ, μὴ κεκτημένου πτυχίον ἢ ἄδειαν ἐξασκήσεως τοῦ ὀδοντοιατρικοῦ ἐπαγγέλματος, συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ· β') ἡ ἀναξιοπρεπὴς ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ γ') ἡ δι' ἐπιγραφῶν ἢ δημοσιεύσεων ψευδὴς καὶ ἀναξιοπρεπὴς διαφήμισις.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τοὺς ὀδοντοτεχνίτας καὶ μηχανικοὺς νὰ ἐκτελῶσιν οἱονδήποτε ὀδοντοϊατρικῶν χειρισμῶν ἐπὶ ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος νόμου τιμωροῦνται, ἐὰν μὲν τυγχάνωσιν ὀδοντιατροί διὰ φυλακίσεως 1—6 μηνῶν καὶ χρημαπ. ποινῆ 2.000—5.000 δραχμῶν, ἐὰν δὲ εἶναι ἰδιῶται ἢ τεχνῖται διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν ἕως ἑνὸς ἔτους καὶ δημεύσεως πάντων τῶν ἐργαλείων αὐτῶν. Ἐν ὑποτροπῇ, ὁ μὲν ὀδοντοϊατρὸς τιμωρεῖται διὰ φυλακίτεως· α') 6 μηνῶν ἕως 2 ἐτῶν· β') διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5—10.000 δραχμ. γ') διὰ δημεύσεως τῶν ἐργαλείων αὐτου καὶ δ) διὰ στερήσεως τεῦ δικαιώματος τοῦ μετέχεσθαι τὸ ὀδοντιατρικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ δεκαετίαν, ὁ δὲ τεχνίτης ἢ ἰδιώτης διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 1—2 ἐτῶν καὶ δημεύσεως τῶν ἐργαλείων αὐτοῦ ὡς καὶ διὰ χρημ. ποινῆς, δραχμῶν διπλῆς.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου εἰς πίστωσιν τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Σχολείου, πλὴν 10 ο/ο, ὅπερ περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ 10 ο/ο ὑπὲρ τοῦ καταγγέλλοντος τὴν παράβασιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅπως προσέλθωσι καὶ ὑποστῶσι πρακτικὰς ἐξετάσεις οἱ συμφώνως τῷ νόμῳ 2573 ὑποστάντες ἐξετάσεις πρακτικοὶ ὀδοντοιατροὶ καὶ ἀπορρυθέντες. Τὰ τῶν ἐξετάσεων τούτων κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς τοὺς ἐν τῷ Μετώπῳ εὑρισκομένους πρακτικοὺς ὀδοντοτεχνίτας, τοὺς μὴ ὑποβαλόντας ἐμπροθέσμως τὰς αἰτήσεις αὐτῶν ἢ μὴ προσελθόντας εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ νόμου 2573, ὅπως προσέλθωσι καὶ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν. Τὰ τῶν ἐξετάσεων τούτων κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 8.

Ἡ § Ε' τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου «ΔΨΓ' τοῦ 1912 «περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι» καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται».

«Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Κατούνας τοῦ πρώην δήμου Ἐχίνου διαιτωμένων ζώων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Ἐπιβάλλεται εἰδικὸς φόρος ὑπὲρ τῆς κοινότητος Κατούνας τοῦ πρώην δήμου Ἐχίνου ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς διαιτωμένων ἢ διαχειμαζομένων μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων, ὁριζόμενος κατὰ κεφαλὴν ὡς ἑξῆς· α') διὰ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας εἰς λεπτὰ πεντήκοντα (50) β') διὰ τοὺς βόας, ἀγελάδας, ἵππους, ἡμιόνους καὶ ὄνους εἰς δραχμὰς δύο, καὶ δ') διὰ τοὺς χοίρους εἰς δραχ. μίαν.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκριθησομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, αὐξάνεται ὁ ὡς ἄνω φόρος μέχρι τοῦ διπλασίου ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ἑκάστοτε διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν φόρον· α') τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων· β') οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν ἀγελάδων, μέχρις ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μή, καὶ γ') ἓξ τῶν οἰκοσίτων προβάτων καὶ αἰγῶν ἀνὰ δύο ζῷα δι' ἑκάστην οἰκογένειαν καὶ ἀνὰ εἷς χοῖρος.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὡς ἄνω φορολογουμένων ζώων παραδίδουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου δήλωσιν, ἐμφαίνουσαν τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἐν ᾗ βόσκουσιν ἢ διαχειμάζονται τὰ ζῷα.

Ἄρθρον 4.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑκάστου ἔτους τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ἐλέγχει τὴν ἀκρίβειαν τῶν παραδοθεισῶν δηλώσεων καὶ ἐξακριβώνει τοὺς μὴ δηλώσαντας, δυνάμενον ν' ἀποφασίσῃ καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐπιτοπίου ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων. Συντάσσει δὲ κατάλογον, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναγραφόμενα στοιχεῖα, καὶ ὁ πληρωτέος φόρος.

Ὁ κατάλογος οὗτος δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλήσεως ἀντιγράφου εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος.

Ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι, ἐφ' ὅσον δικαιεῖ ἡ κατὰ τὸ ἓν ἄρθρον 2 ἡμέρας προθεσμία, ἀπόσπασμα δὲ κοινοποιεῖται εἰς τὰ λοιπὰ πλὴν τῆς πρωτευούσης συνιστῶντα τὴν κοινότητα χωρία διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν τοιχοκολλήσεων. Αἱ τοιχοκολλήσεις γίνονται διὰ τοῦ κοινοτικοῦ κλητῆρος, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συνταχθησομένων ἀποδεικτικῶν· αἱ ἐν τοῖς χωρίοις δύνανται νὰ γίνωσι διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ διανομέως ἢ ἄλλου ὀργάνου τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει βεβαιοῦνται δι' ἀποδεικτικῶν αὐτῶν. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου ἀποστέλλεται εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην.

Ἄρθρον 5.

Προκειμένου περὶ τῶν χοίρων αἱ δηλώσεις παραδίδονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ὁ δὲ φορολογικὸς κατάλογος συντάσσεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρον 6.

Ἐντὸς 25 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καταλόγου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐγγραφέντα φορολογούμενον ν' ἀποστείλῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν ἐγγραφῶν.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων, ἀναφέρων εἰδικῶς τὴν ἐφ' ἑκάστης αὐτῶν κρίσιν του. Ἐπὶ τούτῳ δύναται νὰ προσθέσῃ ἤθελε κρίνει ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεως αὐτοῦ. Ἀποστέλλει δὲ τὸν κατάλογον μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὅστις πέμπει αὐτὸν εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν Βάλτου πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ὡς ἄνω ἐπιβαλλομένου φόρου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμων.

Ἄρθρον 8.

Τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τοῦ φόρου τούτου χρήματα θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐν Ἀγρινίῳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἴδιον ἔντοκον λογαριασμόν, ἐπ' ὀνόματι τῆς κοινότητος Κατούνας καὶ θέλουσι χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐν τῇ κοινότητι ταύτῃ ἐκ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 § 2 τοῦ νόμου 2691

τῆς 20 Αὐγούστου 1921 καὶ τῷ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1921 Β. διατάγματι.

"Αρθρον 9.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα κατάσχεσις τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου τούτου διὰ χρέη τῆς κινότητος μὴ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἄνω ἔργων.

"Αρθρον 10.

Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κοινοῦ ὑδραγωγείου τῶν κοινοτήτων Καπαλίνης, Ἀμφιλοχίας καὶ Στάνου καθίσταται διὰ Β. Δ. σύνδεσμος τῶν τριῶν κοινοτήτων, διοικούμενος κατὰ τὰ ἄρθρα 85 - 91 τοῦ ΔΝΖ' νόμου.

Περὶ ἐπιβολῆς τῶν πόρων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν ὑ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἔχον οὕτως·

"Αρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὸν νόμον 1315 (Ἐφ. Κυβ. ἀριθ. 3899) τηρούμενος ἐν τῇ δημοσίᾳ διαχειρίσει χρηματιστικὸς λογαριασμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμεῖον κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ» ὀνομάζεται ἐφεξῆς «Εἰδικὸν Ταμεῖον κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ καὶ Στάνῳ».

"Αρθρον 2.

Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ «Εἰδικοῦ Ταμείου κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ καὶ Στάνῳ» εἰδικὸς φόρος τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν κοινοτήτων Ἀμφιλοχίας καὶ Στάνου διαιτωμένων ἢ διαχειμαζόντων μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων, ὁριζόμενος κατὰ κεφαλὴν ὡς ἑξῆς· α') διὰ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας εἰς λεπτὰ πεντήκοντα· β') διὰ τοὺς βόας, ἀγελάδας, ἵππους, ἡμιόνους καὶ ὄνους εἰς δραχ. δύο, καὶ γ') διὰ τοὺς χοίρους εἰς δραχ. μίαν.

Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεων τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, αὐξάνεται ὁ ὡς ἄνω φόρος μέχρι τοῦ διπλασίου ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ἑκάστοτε διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων.

"Αρθρον 3.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν φόρον· α') τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων· β') οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν ἀγελάδων μέχρι ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μὴ καὶ γ') ἓξ τῶν εἰσαγομένων προβάτων καὶ αἰγῶν ἀνὰ δύο ζῶα δι' ἑκάστην ὑπογένειαν καὶ ἀνὰ εἷς χοῖρος.

"Αρθρον 4.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὡς ἄνω φορολογουμένων ζώων παραδίδουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ συμβουλίου δήλωσιν, ἐμφαίνουσαν τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἐν ᾗ βόσκουσιν ἢ διαιτῶνται τὰ ζῶα.

"Αρθρον 5.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑκάστου ἔτους τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον ἐλέγχει τὴν ἀκρίβειαν τῶν παραδοθεισῶν δηλώσεων καὶ ἐξακριβώνει τοὺς μὴ δηλώσαντας, δυνάμενον ν' ἀποφασίσῃ καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐπιτοπίου ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων.

Συντάσσει δὲ κατάλογον, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἀναγραφόμενα στοιχεῖα, καὶ ὁ πληρωτέος φόρος.

Ὁ κατάλογος οὗτος δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλήσεως ἀντιγράφου εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐκτίθεται ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατὰ τὸ 7ον ἄρθρον 20ήμερος προθεσμία, ἀπὸ πάσης δὲ κοινοποιεῖται εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα συνιστῶντα τὴν κοινότητα διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν συνήθη τύπον τῶν τοιχοκολλήσεων. Αἱ τοιχοκολλήσεις γίνονται διὰ τοῦ κοινοτικοῦ κλητῆρος, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, οἵτινες ἀποδεικτικῶς· αἱ ἐν τοῖς χωρίοις δύνανται νὰ γίνωσι διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ διατομέως, ἢ ἄλλου ὀργάνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει βεβαιοῦνται δι' ἀποδεικτικῶν αὐτῶν. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου ἀποστέλλεται εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην.

"Αρθρον 6.

Προκειμένου περὶ τῶν χοίρων αἱ δηλώσεις παραδίδονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ὁ δὲ φορολογικὸς κατάλογος συντάσσεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

"Αρθρον 7.

Ἐντὸς 25 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καταλόγου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐγγραφόντα ὑποφορολογούμενον ν' ἀποστείλῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν ἐγγραφῶν.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων, ἀναφέρων εἰδικῶς τὴν ἐφ' ἑνὸς ἕκαστον αὐτῶν κρίσιν του. Ἐπὶ τούτῳ δύναται νὰ ὁρισθῇ ἐὰν θὰ ἐθελε κρίνῃ ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεως αὐτοῦ. Ἀποστέλλει δὲ τὸν κατάλογον μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ

κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὅστις πέμπει αὐτὸν εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν Αἰτ/νίας πρὸς ἐκτέλεσιν.

"Αρθρον 8

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ὡς ἄνω ἐπιβαλλομένου φόρου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμων.

"Αρθρον 9.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ὡς καὶ αἱ κατὰ τὸν νόμον 2691, ἐφ' ὅσον ἐπεξετάθη ἢ θέλει ἐπεκταθῆ ἡ ἐφαρμογή του εἰς τὰς κοινότητας Ἀμφιλοχίας καὶ Στάνου, θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐν Ἀγρινίῳ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ καὶ Στάνου, διατιθέντι δὲ κατὰ τὰ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ΓΩΙ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 597 τῆς 22 Ἰανουαρίου 1915, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς πρὸς κατασκευὴν ὑδραγωγείου εἰς τὰς κωμοπόλεις Ἀμφιλοχίαν καὶ Στάνον.

"Αρθρον 10.

Ὅλη ἡ περιουσία τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου κατασκευῆς ὑδραγωγείου ἐν Ἀμφιλοχίᾳ, ἡ κατατεθειμένη ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ ταμείῳ Αἰτ/νίας, θέλει κατατεθῆ εἰς τὸ ἐν Ἀγρινίῳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ κανονισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

"Αρθρον 11.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα κατάσχεσις τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου τούτου διὰ χρέη τῶν κοινοτήτων Ἀμφιλοχίας καὶ Στάνου.

"Αρθρον 12.

Διὰ τὴν κατασκευὴν κοινοῦ ὑδραγωγείου τῶν κοινοτήτων Κατούνης, Ἀμφιλοχίας καὶ Στάνου καθίσταται διὰ Β. διατάγματος συνδεσμος τῶν τριῶν κοινοτήτων, διεπόμενος κατὰ τὰ ἄρθρα 85—91 τοῦ νόμου ΔΝΖ'.

"Αρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ἵνα ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ ἐπιβολῆς, βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ὡς ἄνω φόρου διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐπεκτείνηται καὶ εἰς ἄλλας κοινότητας τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας διὰ Β. διατάγματος, κατόπι αἰτήσεως τοῦ οἰκείου κοινοτικοῦ συμβουλίου. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ οὕτω ἐπιβληθησομένου φόρου διατεθήσονται πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως, ὑδροπρίας, ρυμοτομίας, ἐξυγιάνσεως, διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἄλλων ὑδραυλικῶν ἔργων, κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς διδακτηρίων καὶ ναῶν ἐν ταῖς οἰκείαις κοινότησι, συνιστωμένου εἰδικοῦ ταμείου κατὰ τὰ διὰ τοῦ σχετικοῦ Β. διατάγματος κανονισθησόμενα.

«*Περὶ τῶν μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων ὡς καὶ περὶ ἀδένων γυναικῶν*».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἔχει οὕτως·

"Αρθρον 1.

Ἡ καταπολέμησις τῶν ἀφροδισίων νόσων καὶ ἡ ἐπιστασία τῶν ἀσέμνων γυναικῶν ἐν γένει ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπὰς διὰ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου νομοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον· «Ἐπιτροπὴ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀφροδισίων νόσων».

Ἡ ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς προέδρου, τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Τμηματάρχου τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιείας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑγιεινομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἀφροδισίων νόσων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Εἰς τοὺς λοιποὺς νομοὺς, ἐρήμων διὰ Β. Διαταγμάτων, πρωτάτει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδοθησομένων, ἐπεκτείνεται καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου. Ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῶν Ἐπιτροπῶν, ἀποτελουμένων ἐκ τριῶν ἢ πέντε μελῶν, καθορίζεται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Αἱ τριμελεῖς ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουσιν ἐν ὅλῃ ἀπαρτίᾳ, ἡ δὲ πενταμελὴς παρόντων τεσσάρων μελῶν, ἀποφασίζουσι δὲ διὰ πλειονοψηφίας τῶν παρόντων, ἐπικρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

"Αρθρον 2.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν εἶναι, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων ἀνατιθεμένων αὐτῇ καὶ τὰ ἑξῆς·

1) Νὰ χαρακτηρίζῃ γυναῖκα τινα ὡς ἄσεμνον κοινὴν ἢ ἐλευθέραν.

2) Νὰ ἀίρῃ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἀσεμνου γυναικός.

3 Νὰ παρέχῃ ἀδείας πρὸς σύστασιν οἴκων ἀνοχῆς καὶ νὰ ἀπορρίπτηται περὶ καταγήσεως αὐτῶν.

4 Νὰ φροντίζῃ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τὰς ἐπιρρεπεῖς εἰς ἀκόλαστον βίον γυναῖκας.

Πρὸς τοῦτο δύναται νὰ παραπέμπῃ αὐτάς, δαπάναις τοῦ Κράτους, εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτρόπους αὐτῶν ἢ εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς καταγωγῆς ἢ τελευταίας αὐτῶν διαμονῆς.

Αἱ ἀποράσεις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀδείας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς § 3, κυροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ πᾶσας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις κοινοποιοῦνται πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸν Εἰδικὸν Ὑγειονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν ἀφροδισίων νόσων.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποράσεων τῶν λοιπῶν Ἐπιτροπῶν, ἐπιδιώκεται εἰδικὸν κανονιστικὸν Β. Διάταγμα. Ὡσαύτως διὰ Β. Διαταγματος κανονισθήσονται καὶ αἱ σχέσεις τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἀφροδισίων νόσων καὶ τῶν ἀστυκτρων πρὸς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς καὶ πρὸς ἀλλήλους.

Ἄρθρον 2.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν ἀσεμνων γυναικῶν καὶ ἡ διάκρισις αὐτῶν εἰς κοινὰς ἢ ἐλευθερίας ἐισθήσεται ἐράπαξ διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ γνώμην τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τῆς ἀποράσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Ἐπιτροπῶν περὶ χαρακτηρισμοῦ γυναικός τινος ὡς ἀσεμνου, κοινοποιουμενης ἐντὸς φακέλλου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὴν ἀσεμνον χαρακτηρισθεῖσαν γυναῖκα ἐπιτρέπεται προσφυγή, ἐντὸς τριημέρου προθεσμίας, παρατεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἡ προσφυγὴ ἀπευθύνεται ἐνωπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου τῆς ἕδρας τοῦ Νομοῦ καὶ ἐν τῷ Νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐνωπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, κοινοποιεῖται δὲ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα του πρὸς ὃ ἡ προσφυγὴ δικαστηρίου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ἡ προσφυγὴ καὶ ἡ πρὸς τοῦτο προθεσμία ἀνασταλλουσι τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ προσφυγὴ δικάζεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ δικαστηρίου μετ' ἡμέρας ὁκτὼ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. Ἡ προσφεύγουσα καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ κλητεύσωσι μάρτυρας ἀπευθείας, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασιμου. Κατὰ τῆς ἀποράσεως τοῦ διαδίκοντος τὴν προσφυγὴν δικαστηρίου οὐδὲν ἐπιτρέπεται ὕδικον μέσον.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἄσεμνοι γυναῖκες – κοιναὶ καὶ ἐλευθέριαι – καὶ οἱ οἶκοι ἀνοχῆς ὑπάγονται εἰς ἐποπτείαν καθοριζομένην εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει των Ὑπουργῶν των Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δημ. Ὑγιείας καὶ Κ. Προνοίας, ἐπιτρεπομένου τοῦ καθορισμοῦ διαφόρου ἐποπτείας δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἀσέμνων γυναικῶν. Διὰ τοῦ Βασιλικοῦ τούτου διατάγματος δύναται ἰδίως νὰ καθορισθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ προσέλευσις τῶν ἀσέμνων γυναικῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ἑκατροῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἡ ὑποχρεωτικὴ θεραπεία αὐτῶν ἐν νοσοκομείῳ ἢ κλινικῇ, ἡ ἐπιθεώρησις τῶν οἴκων ἀνοχῆς θεωρουμένων ὡς δημοσίων κέντρων, ἡ ἐξ ὡρισμένων ὅρων ἐξάρτησις τῆς χορηγήσεως ἀδείας πρὸς σύστασιν τοιούτων, αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ ἰδίως ὁ καθορισμὸς τῶν ἐν γένει σχέσεων μεταξὺ τῶν κοινῶν γυναικῶν καὶ των Διευθυνουσῶν τοὺς οἴκους ἀνοχῆς.

Ἄρθρον 6.

Διευθύντριαι οἴκων ἀνοχῆς ἢ ἄσεμνοι αὐτῶν, παραβαίνουσαι τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων τιμωρουντα, ἐφ' ἅπαξ δὲν ἀπειλεῖται κατ' αὐτῶν βαρυτέρα ποινή, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους, καὶ ἐν ὑποτροπῇ, διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν.

Ἡ ἀπόφασις λόγῳ παραβάσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἢ τῶν περιεχουσῶν ἀδικήματα κατὰ τῆς ἠθικῆς ἢ κατὰ τῆς ὑγιείας διὰ μεταδόσεως ἀφροδισίων νόσων διατάξεων τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου, δύναται ν' ἀπαγγείλῃ, προκειμένου μὲν περὶ Διευθυντρίας οἴκου ἀνοχῆς καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἄλλων αὐτουργῶν ἢ συνεργῶν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μέχρι 5 ἐτῶν, καὶ ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲν προβλέπεται τοιαύτη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπαλλάξεως τοῦ δικαστηρίου δύναται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ἐπιτροπή, ἐν περιπτώσει καταδίκης τῆς Διευθυντρίας οἴκου ἀνοχῆς, νὰ ἀποφανθῇ περὶ καταργήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐκ τοῦ Σώματος τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, τελούσης ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Ἐπιτροπῶν. Τὰ τῆς ἀποσπάσεως τοῦ ἀναγκαιούντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην προσωπικοῦ, τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, καθορισθήσονται διὰ Β. Δ., προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, προκειμένου περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ἀσέμνων γυναικῶν καὶ περὶ τῆς συντάξεως ἢ καταργήσεως οἴκων ἀνοχῆς καὶ ἐν γένει προκειμένου περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν μέτρων καὶ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ὑγιείας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Διευθύνσεως Δημ. Ὑγιείας μόνον προκειμένου περὶ μέτρων ἀφορώντων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑγείαν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφετινῶν ὑγειονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Δημοσίας Ὑγιείας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀφροδισίους νόσους, ὁρίζεται ἐν ὅλῳ εἰς τρεῖς.

Τοιοῦτοι διορίζονται οἱ ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν ἀσκήσαντες τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐκ τῶν εἰδικῶς περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ γυναικολογικὰ νοσήματα ἀσχολουμένων ἰατρῶν ἢ οἱ ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν τὸ Ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῷ κλάδῳ τῶν ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νόσων καὶ ἐπὶ τετραετίαν τοὐλάχιστον ὑπηρετήσαντες ὡς Ἐπιμεληταὶ ἢ βοηθοὶ ἐν Κλινικῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, προτάσει τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

Τὰ καθήκοντα τῶν εἰδικῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος».

«Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν νόμον 2769 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας», ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ 2769 νόμου τῆς 21 Μαΐου 1922 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας» προστίθεται καὶ 3 ἐδάφιον τὸ ἑξῆς·

«Ὡς πρὸς μόνον τὸν συντάξιμον μηνιαῖον μισθόν, περὶ οὗ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 3 καθορίζει, οἱ ἐν τοῖς συνεργείοις τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἐργαζόμενοι τεχνῖται ἐν γένει ἀντιστοιχοῦσιν ὡς κάτωθι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἀρχιεργοδηγὸς α΄ τάξεως πρὸς ἀνθυποπλοίαρχον.
Ἀρχιεργοδηγὸς πρὸς σημαιοφόρον.
Ἐργοδηγὸς πρὸς Ἀρχιελευστὴν α΄ τάξεως.
Ἀρχιτεχνίτης πρὸς ἀρχιελευστήν.
Τεχνίτης α΄ τάξεως πρὸς κελευστήν.
Τεχνίτης β΄ τάξεως πρὸς ὑποκελευστήν.
Τεχνῖται γ΄ καὶ δ΄ τάξεως πρὸς δίοπον.
Μαθητευόμενοι τεχνῖται α΄, β΄ καὶ γ΄ τάξεως πρὸς ναύτην.

Ἄρθρον 2·

Εἰς τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἰδίου νόμου προστίθενται καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς συνέχεια τούτου·

«Δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τὸν νόμον 728 ὑποπλοιάρχου α΄ τάξεως καὶ οἱ ἀποστρατευθέντες ὑπολογισταὶ πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1912, οἱ κεκτημένοι ὑπερπεντακετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀφ' ἧς ἤρξατο ἰσχύων ὁ 2769 νόμος».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ἰδίου 2769 νόμου μετὰ τὰς λέξεις· «ἐν τῇ ἀεροπορικῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων» προστίθενται καὶ αἱ λέξεις καὶ τῶν ἐχόντων ἐν τοῖς ὑποβρυχίοις 30 ὡρῶν κατάδυσιν ἐντὸς ἑξαμήνου».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ οἱ ἀποστρατευθέντες ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τεχνῖται τοῦ Β. Ναυτικοῦ παντὸς βαθμοῦ».

Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς κεντρικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ὀνόμασι τῶν νόμων 217 καὶ 2488 λειτουργὸν αὐτοτελὲς Γραφεῖον Ἐπιθεωρήσεως τῆς Φυτοπαθολογίας μετατρέπεται εἰς Διεύθυνσιν τῆς Φυτοπαθολογίας σκοπὸν τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν νόσων τῶν φυτῶν καὶ περιλαμβάνουσαν δύο τμήματα.

2. Τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως τῆς Φυτοπαθολογίας, διαγόμενον προσθέτως καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα Διευθυντὴν α' ἢ β' τάξεως, δύο τμηματάρχας α' ἢ β' τάξεως, δύο γραμματεῖς α' τάξεως, ἕνα λογιστὴν ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως, ἕνα τχεδιαστὴν καὶ δύο γραφεῖς.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Φυτοπαθολογίας ὑπάγονται ἐφεξῆς πᾶσαι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ μεχρι τοῦδε Γραφείου Ἐπιθεωρήσεως τῆς Φυτοπαθολογίας ὡς καὶ τὸ Φυτοπαθολογικὸν Συμβούλιον, τῶν δὲ ὑπηρεσιῶν τούτων, τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας, προΐσταται καὶ προεδρεύει ἐφεξῆς ὁ Διευθυντὴς τῆς Φυτοπαθολογίας.

Ἄρθρον 3.

1. Διευθυντὴς τῆς Φυτοπαθολογίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως διορίζεται κατ' ἐπίκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁ κεκτημένος δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τελειότερον φυτοπαθολογικὴν μόρφωσιν. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου Διευθυντὴς τῆς Φυτοπαθολογίας, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως, διορίζεται ὁ νῦν Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας.

2. Τμηματάρχης τῆς Φυτοπαθολογίας, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β', τάξεως διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ ἀφέρων ἀποδείξεις διετοῦς τοὐλάχιστον μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἰδιαιτέρας ἐξασκήσεως ἐν εἰδικοῖς δημοσίοις Φυτοπαθολογικοῖς ἢ Ἐντομολογικοῖς Ἐργαστηρίοις ἢ Σταθμοῖς ἢ συμπληρώτας τριετῆ ἐπιδόκιμον ὑπηρεσίαν ὡς γραμματεὺς α' τάξεως τῆς Διευθύνσεως τῆς Φυτοπαθολογίας.

3. Γραμματεὺς τῆς Διευθύνσεως τῆς Φυτοπαθολογίας, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως, διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ ἀφέρων ἀποδείξεις ἐνιαυσίου τοὐλάχιστον μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἰδιαιτέρας ἐξασκήσεως ἐν εἰδικοῖς δημοσίοις Φυτοπαθολογικοῖς ἢ Ἐντομολογικοῖς Ἐργαστηρίοις ἢ Σταθμοῖς, ἐπιτυχὼν δὲ ἐν διαγωνισμῷ, οὗ αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

4. Τοὺς Ταμιατάρχας ἐλλείποντας ἢ κωλυομένους ἀντικαθιστῶσιν ἐν τάξει τοῖς αὐτοῖς Ταμίαι Γραμματεῖς.

5. Ὁ λογιστής, ὁ ταχυδικαστὴς καὶ οἱ γραφεῖς διορίζονται συμφώνως μὲ τοὺς διὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους αὐτοῖς ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διατάξεις.

6. Δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας εἰς τὸν λογιστὴν τῆς Διευθύνσεως τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ ἡ γραφικὴ εἰς ἕνα τῶν γραφέων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀναγομένη εἰς ἀντικείμενον τῆς Κεντρικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας καταργεῖται.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων».

Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύονται τρεῖς Φυτοπαθολογικοὶ Σταθμοί, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἡ μελέτη τῶν αἰτιῶν τῶν παθήσεων τῶν φυτῶν καὶ τῶν μέσων προλήψεως καὶ καταστολῆς αὐτῶν ὡς καὶ ἡ διάδοσις τῶν μέσων τούτων. Ὁ σκοπὸς αὐτῶν εἰδικώτερον καὶ ἡ λειτουργία ὡς καὶ αἱ ἕδραι αὐτῶν ὁρίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων. Παριστάμενης ἀνάγκης δύνανται νὰ ἱδρύωνται δι' ὑπουργικῶν πράξεων παρατήματα Φυτοπαθολογικῶν Σταθμῶν μόνιμα ἢ προσωρινά, ὧν πρόΐστανται ὑπάλληλοι τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν Σταθμῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἢ Ὑποδιευθυντοῦ, μέχρι τριῶν Ἐπιμελητῶν ἢ Ἐποπτῶν τῆς Φυτοπαθολογίας, ἑνὸς Λογιστοῦ, καὶ μέχρι τεσσάρων τακτικῶν ἐργατῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἱδρύονται δύο Ἐπιθεωρήσεις τῆς Φυτοπαθολογίας, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἡ ὑγιεινὴ ἐπίβλεψις τῶν καλλιεργειῶν, ἡ ἀναγνώρισις τῶν παθήσεων τῶν φυτῶν καὶ ἡ ὑπόδειξις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν μέσων προλήψεως καὶ καταστολῆς αὐτῶν. Αἱ ἕδραι τῶν Ἐπιθεωρήσεων ὁρίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ προσωπικὸν ἑκάστης Ἐπιθεωρήσεως τῆς Φυτοπαθολογίας ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Ἐπιθεωρητοῦ μέχρι δύο Ἐπιμελητῶν ἢ Ἐποπτῶν τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ ἑνὸς γραφέως.

Ἄρθρον 5.

1. Διευθυντὴς Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ ἢ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ταγματάρχου β' τάξεως διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ φέρων ἀποδείξεις διετοῦς τοὐλάχιστον μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἰδιαιτέρας ἐξασκήσεως ἐν εἰδικοῖς δημοσίοις Φυτοπαθολογικοῖς ἢ Ἐντομολογικοῖς Ἐργαστηρίοις ἢ Σταθμοῖς ἢ συμπληρώσας τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ὡς Ὑποδιευθυντὴς Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ ἢ Γραμματεὺς τῆς Διευθύνσεως τῆς Φυτοπαθολογίας. Ὁ Διευθυντὴς Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ ἢ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου α' τάξεως.

2. Ὑποδιευθυντὴς Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ φέρων ἀποδείξεις ἐνιαυσίου τοὐλάχιστον μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἰδιαιτέρας ἐξασκήσεως ἐν εἰδικοῖς δημοσίοις Φυτοπαθολογικοῖς ἢ Ἐντομολογικοῖς Ἐργαστηρίοις ἢ Σταθμοῖς, ἐπιτυχὼν δὲ ἐν διαγωνισμῷ, οὗ αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

3. Εἰς Ἐπάπτην τῆς Φυτοπαθολογίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως προάγεται ὁ ἔχων συμπληρώσει πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν Ἐπιμελητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας α' τάξεως καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, οὗ αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος. Ὁ Ἐπόπτης τῆς Φυτοπαθολογίας, μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου β' τάξεως.

4. Εἰς Ἐπιμελητὴν τῆς Φυτοπαθολογίας α' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως, προάγεται ὁ συμπληρώσας διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν Ἐπιμελητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας β' τάξεως. Εἰς Ἐπιμελητὴν τῆς Φυτοπαθολογίας β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως προάγεται ὁ συμπληρώσας διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν Ἐπιμελητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας γ' τάξεως. Ἐπιμελητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως διορίζεται ὁ κεκτημένος πτυχίον δημοσίας μέσης Γεωργικῆς Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, οὗ αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

5. Δύνανται ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου νὰ μεταθέτῃ ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κεκτημένους δίπλωμα μέσης Γεωργικῆς Σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς θέσεις Ἐποπτῶν ἢ Ἐπιμελητῶν τῆς Φυτοπαθολογίας ὁμοιοβάθμους μὲ τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας. Εἰς τὸν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων χρόνον λογίζεται ὁ χρόνος τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας εἰς τὸν βαθμόν, τὸν ὁποῖον κατέχουσιν, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς προηγουμένης μὴ συνταξίμου φυτοπαθολογικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτῶν ἁρμοδίως πιστοποιουμένης.

6. Οἱ λογισταὶ καὶ οἱ γραφεῖς διορίζονται, μισθοδοτοῦνται καὶ διέπονται συμφώνως μὲ τὰς διὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους αὐτοῖς ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἰσχυούσας διατάξεις.

7. Οἱ ἐργάται τῶν Φυτοπαθολογικῶν Σταθμῶν διορίζονται καὶ μισθοδοτοῦνται συμφώνως μὲ τὰς περὶ ἐργατῶν τῶν γεωργικῶν ἱδρυμάτων ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς ἕκαστον Διευθυντὴν Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ παρέχονται μηνιαίως 75 δραχμαὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν, φωτισμὸν καὶ καθαριότητα τοῦ Σταθμοῦ.

2. Εἰς ἕκαστον Ἐπιθεωρητὴν τῆς Φυτοπαθολογίας παρέχονται μηνιαίως τὰ ἑκάστοτε εἰς ἕκαστον Ἐπιθεωρητὴν τῆς Γεωργίας παρεχόμενα ποσὰ δι' ἐνοίκιον γραφείου, γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν, φωτισμὸν καὶ καθαριότητα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ μίσθωσις ἢ ἀγορὰ ἀγρῶν, πεφυτευμένων ἐκτάσεων ἢ κτιρίων πρὸς χρῆσιν τῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν § 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 2188 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς γεωργικῆς ὑπη-

ρεσίας καὶ περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως νόμων τινῶν τῆς γεωργικῆς, ἐποικιστικῆς καὶ κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας», ἡ δὲ προμήθεια εἰδῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν Φυτοπαθολογικὴν Ὑπηρεσίαν, ὧν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμὰς καὶ ἡ ἀνέγερσις, ἡ ἐπισκευὴ ἢ ἡ ἐπέκτασις κτιρίων πρὸς χρῆσιν τῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν §§ 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου. Εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἀντικαθίστανται τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον τῆς Γεωργίας διὰ τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ καθοριζόμενοι ὑπάλληλοι τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας δι' ὁρισμοῦ βήματος τῆς Φυτοπαθολογικῆς, ἐφόσον ὑπάρχουσι τοιοῦτοι.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀναγομένη εἰς ἀντικείμενον τῆς ἔξω τερικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας ἐν γένει κατ[illegible]

Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσοπικοῦ τῶν ἁλυκῶν διατάξεων καὶ αὐξήσεων τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαλάβων ἁλυκῶν», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ταῖς καθωρισμέναις ὀργανικαῖς θέσεσιν ἐπιτηρητῶν ἁλυκῶν προστίθενται δύο θέσεις δοκίμων ἐπιτηρητῶν, διοριζομένων, κατόπιν διαγωνισμοῦ, εἰς ὃν μετέχουσιν οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Δύνανται ἐξαιρετικῶς ἄνευ διαγωνισμοῦ καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, νὰ διορισθῶσιν εἰς τὰς θέσεις ταύτας πρώην διαχειρισταὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Ὑπεγγύων Προσόδων.

Οὗτοι τοποθετοῦνται πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς μεγάλας ἁλυκὰς ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας, μετά, ἐφόσον ἐπιτύχωσιν εἰς δοκιμασίαν πρακτικῶν γνώσεων ἐκμεταλλεύσεως ἁλυκῶν καὶ μηχανικῶν ἐγκαταστάσεως, διορίζονται ὁριστικῶς ἐπιτηρηταὶ β' τάξεως εἰς τὰς ὑπαρχούσας κεναὶς θέσεις ἐπιτηρητῶν ἁλυκῶν.

Ἀποτυγχάνοντες δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέαν ἐξάμηνον ἄσκησιν καὶ ἐν περιπτώσει νέας ἀποτυχίας, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες, ἐφόσον δὲν ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις ἐπιτηρητῶν ἁλυκῶν, τοποθετοῦνται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διατηροῦντες τὸν μισθὸν τοῦ δοκίμου ἐπιτηρητοῦ.

Οἱ δόκιμοι ἐπιτηρηταὶ ἔχουσι μισθὸν ἀκολούθου.

Ἐπιτρέπεται νὰ δοκιμασθῶσιν ἄνευ διαγωνισμοῦ, ἂν ἐπιτύχωσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω πρακτικὴν δοκιμασίαν, οἱ διατελέσαντες εὐδοκίμως ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπιτηρηταὶ καλλιεργείας ἢ καταδιώ-

ξεως λαθροπήκτων καὶ αὐτοπήκτων ἁλάτων, ἐφόσον ἄγουσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν.

Οἱ ἐπιτηρηταὶ καλλιεργείας δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΦΜ', εἰμὴ ἐφόσον ἡ ἁλυκὴ κεῖται ἐν τῇ περιοχῇ τῆς κοινότητος ἢ δήμου τῆς καταγωγῆς των καὶ ἐνασκήσεως τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

Οἱ ἐπιτηρηταὶ καλλιεργείας β' τάξεως προάγονται εἰς α' τάξεως τοιούτους μετὰ διετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν κανονικωτέραν παράδοσιν τῶν ἁλάτων ἐν ταῖς ἁλυκαῖς εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλους τῶν μονοπωλίων ἢ ἰδιώτας, ἱδρύονται θέσεις ζυγιστῶν εἰς τὰς ἁλυκάς, ὧν ἡ παραγωγὴ ἐκ τῶν οἰκείων διακριβώσεων ὀφείλει νὰ ἀνέρχηται τοὐλάχιστον εἰς 5.000 τόνων ἐτησίως.

Εἰς τὰς ἁλατοπαραγωγοὺς ἐκείνας περιφερείας, εἰς ἃς ὑπάρχουσι πλείονες τῆς μιᾶς θέσεις ἐπιτηρητῶν, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πλείονες τοῦ ἑνὸς ζυγισταί, ὧν ἐν συνόλῳ ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς πέντε.

Οἱ ζυγισταί, ἔχουσι βαθμὸν γραφέως α' τάξεως, δυνάμενοι νὰ λάβωσι τὸν μισθὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως μετὰ διετῆ ἐν τῇ θέσει ὑπηρεσίαν.

Διορίζονται ζυγισταὶ κατόπι ἐξετάσεως κατὰ τὰ διὰ βασιλικοῦ διατάγματος καθοριζόμενα, οἱ ἔχοντες τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐπίβλεψιν, ἐκτέλεσιν καὶ ἔλεγχον τῆς καλῆς συντηρήσεως καὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν ἐν ταῖς ἁλυκαῖς μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, διορίζεται εἷς ἐπόπτης παρὰ τῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν ἁλυκῶν, εὑρεύων ἐν τῷ κέντρῳ, ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως, κατόπιν διαγωνισμοῦ.

Περὶ τῆς τάξεως τοῦ βαθμοῦ, δι' ὃν προκηρυχθήσεται ὁ διαγωνισμός, ἀποφαίνεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀπαιτοῦνται πτυχίον κατωτέρας ἀναγνωρισμένης ἢ ἐγκεκριμένης μηχανουργικῆς σχολῆς, ὡς καὶ βεβαίωσις Μηχανουργείου ἀναγνωρισμένου, ὅτι διετέλεσεν ἐργοδηγὸς ἢ ἐξετέλεσεν ἐγκαταστάσεις μηχανῶν ἢ ὅτι διηύθυνεν ἐπὶ διετίαν κινητῆρα ἐσωτερικῆς καύσεως.

Ὁ ἐπόπτης οὗτος δύναται νὰ προαχθῇ μέχρι τοῦ μισθοῦ εἰσηγητοῦ.

"Αρθρον 4.

Αί συμφώνως τῷ νόμῳ 1892 δημιουργηθεῖσαι θέσεις προσωρινῶν φυλάκων κατὰ τὴν περίοδον καλλιεργείας καταργοῦνται. Ἀντ' αὐτῶν δὲ διορίζονται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ταχτικοὶ φύλακες, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσωρινῶν φυλάκων τοῦ νόμου 1892.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διορίζονται ἐφεξῆς πάντες οἱ φύλακες ἁλυκῶν.

Οἱ φύλακες ἁλυκῶν, ἐφόσον ἔχουσι βαθμὸν κλητῆρος α' τάξεως καὶ ὑπερδεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν, δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν ἀρχιφύλακες, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀρχικλητῆρος.

Τὰ προσόντα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν φυλάκων ἁλυκῶν ὁρισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ὁρισθῇ διὰ Β. διατάγματος στολὴ τῶν ἀνωτέρω φυλάκων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παρέχονται δύο στολαὶ ἐτησίως, μία χειμερινὴ καὶ ἑτέρα θερινή, εἰς ἕκαστον φύλακα.

"Αρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἁλοπηγικῆς περιόδου καὶ ἐφόσον ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσα ἀνώμαλος κατάστασις, κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν ἁλυκῶν, αὐξάνωνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἐργολάβων ἁλυκῶν, ὡς καὶ τῶν τοπικῶν μεταφορῶν τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐφόσον αἱ σχετικαὶ συμβάσεις συνωμολογήθησαν μέχρι τέλους Μαρτίου 1922 τὸ ὁρᾳδύτερον.

Ἡ αὔξησις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς τιμὰς τὰς καθορισθείσας διὰ τῶν ἀρχικῶν συμβολαίων τῶν ἐργολαβιῶν, κατὰ τὰ κατωτέρω ποσοστὰ καὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα:

α') Ἐπὶ ἀρχικῆς τιμῆς ἐργολαβίας κατωτέρας τῶν δραχ. 20 τὰ 75 ο)ο.

β') Ἐπὶ ἀρχικῆς τιμῆς ἐργολαβίας ἀνωτέρας τῶν δραχ. 20 καὶ κατωτέρας τῶν δραχ. 25, τὰ 60 ο)ο.

γ') Ἐπὶ ἀρχικῆς τιμῆς ἐργολαβίας μεταξὺ 25—30 δραχ., τὰ 40 ο)ο.

ε') Ἐπὶ ἀρχικῆς τιμῆς ἐργολαβίας ἀνωτέρας τῶν δραχ. 40 τὰ 15 ο)ο.

"Αρθρον 6.

Συνιστᾶται παρὰ τῇ Διευθύνσει Μεταλλείων (Τμῆμα Δημοσίων Ἐκμεταλλεύσεων) Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, προωρισμένον νὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὴν

καλλιέργειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἁλυκῶν καὶ τοῦ ἅλατος ἐν γένει, ἐφ' οὗ θὰ ἐζητεῖτο ἡ γνώμη αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὑποβάλλει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οἰκοθεν προτάσεις περὶ τῶν τροποθετήσεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἁλυκῶν.

Αἱ προτάσεις μεταθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἁλυκῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγήν των εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου δέον νὰ συνοδεύωνται καὶ ὑπὸ τῆς γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν ἁλυκῶν.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο σύγκειται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Μεταλλείων, τοῦ Τμηματάρχου τῶν Δημοσίων Ἐκμεταλλεύσεων, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἁλυκῶν, ἑνὸς Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Βιομηχανίας, τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γεωλογικοῦ γραφείου καὶ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Χημείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τῷ Πολυτεχνείῳ, ἐκλεγομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἁλυκῶν τοιοῦτος.

Δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὁρίζεται ἀποζημίωσις δι' ἕκαστον μὲν τῶν μελῶν δραχ. 30, διὰ δὲ τὸν γραμματέα δραχ. 15.

Ἡ ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ δραχ. τεσσαράκοντα διὰ τὸν γραμματέα.

"Αρθρον 7.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ὁρισθήσονται τὰ καθήκοντα τῶν Ἐπιτηρητῶν ἁλυκῶν ἐν γένει καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὰ τῶν δημοπρασιῶν διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἁλυκῶν εἰς ἐργολαβίαν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐξητάσθη κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1555 «Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸν ΔΠ' νόμον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΩΝΕ' περὶ συνδρομῶν καὶ ἑτέρων δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν», (Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν β' συζήτησιν), ἔχον οὕτως:

"Αρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ΔΠ' Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΩΝΕ' περὶ συνδρομῶν καὶ ἑτέρων δαπανῶν

τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν προστίθεται καὶ Γ' ἐδάφιον, τὸ ἑξῆς·

Γ). Δαπάνη μεχρὶ 40,000 δραχμῶν διὰ ναυτικὰ ἔπαθλα εἰς μαθητὰς ναυτικῶν σχολῶν.

Β. Διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἐδαφίου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐν τῷ ἐλαφίῳ ζ' τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζόμενα ἔξοδα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ὁρίζονται μεχρὶ δραχμῶν 600,000 ἐτησίως.

«Περὶ κανονισμοῦ διαφόρων διατάξεων ἁρμοσθεισῶν τὴν κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου συνιστᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐπιτροπὴ ἐκ πέντε ὑποναυάρχων, ἵνα γνωμοδοτήσῃ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς, κατὰ πλειονοψηφίαν, περὶ τῆς στασιμότητος εἰς τὸν βαθμὸν ἢ περὶ τῆς πρὸς προαγωγὴν ἱκανότητος τῶν παντὸς κλάδου ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ πλοιάρχου συμπεριλαμβανομένου.

Ἐπίσης ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει γνωμοδοτήσει περὶ τῆς στασιμότητος ἢ τῆς πρὸς προαγωγὴν ἱκανότητος τῶν ὑποναυάρχων.

Οἱ κριθησόμενοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς στάσιμοι τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Εἰς τοὺς μὴ κεκτημένους τὸ ἀποστρατευτικὸν δικαίωμα ἐφαρμόζεται ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς συντάξεως.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω γνωμοδοτήσεις περὶ τῆς πρὸς προαγωγὴν ἱκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν ἰσχύουσι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929.

Ἄρθρον 2.

Ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ κεκτημένοι τὸ πρὸς ἀποστρατείαν δικαίωμα, ἀποστρατευόμενοι τῇ αἰτήσει των ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν ἐφ' ὅσον ὑπάρχει νενομοθετημένος ἀνώτερος βαθμὸς ἐν τῷ κλάδῳ των, ἐξαιρέσει τῶν ὑπονναυάρχων οἵτινες προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιναυάρχου, ἂν συνεπλήρωσαν τὸν πρὸς ἀπόκτησιν ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐπὶ τῇ ἀποστρατείᾳ ἀπαιτούμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρόνον ὑπηρεσίας.

Οἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀξιωματικοὶ διακοῦνται εἰς σύνταξιν κανονιζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2769 τῆς 24 Μαΐου 1922. Διὰ τοὺς ἐκ τούτων ὅμως προαχθησομένους κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ τῇ ἀποστρατείᾳ των εἰς τὸν ἀμέσως βαθμὸν καὶ εἰς τοὺς ἀποστρατευθησομένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποναυάρχους, ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτων προκύπτουσα μηνιαία σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ τὰ κάτωτέρω ποσοστὰ, ἀναλόγως τοῦ τελευταίου πρὸ τῆς ἀποστρατείας βαθμοῦ των, ἤτοι·

Διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κεκτημένον βαθμὸν ὑποναυάρχου κατὰ 24 ο/ο.

Διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κεκτημένον βαθμὸν πλοιάρχου 19 ο/ο.

Διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κεκτημένον βαθμὸν ἀντιπλοιάρχου κατὰ 14 ο/ο.

Διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κεκτημένον βαθμὸν πλωτάρχου κατὰ 12 ο/ο.

Διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κεκτημένον βαθμὸν ὑποπλοιάρχου κατὰ 36 ο/ο.

Διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κεκτημένον βαθμὸν ἀνθυποπλοιάρχου κατὰ 18 ο/ο.

Διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κεκτημένον βαθμὸν σημαιοφόρου κατὰ 12 ο/ο.

Ἡ προσαύξησις αὕτη παρέχεται καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀποστρατευθησομένους ἀξιωματικοὺς τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῶν μὴ μαχίμων κλάδων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀντιστοιχίας των.

Ἄρθρον 3.

Ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἀποστρατευθέντες μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1913 καὶ φέροντες ἤδη βαθμὸν πλοιάρχου, καὶ οἱ τούτους ὁμοιόβαθμοι, διατελοῦντες δ' ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου δι' ἀνακλήσεως ἐκ τῆς ἐφεδρείας δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτέρου Ναυτ. Συμβουλίου καὶ ἐκδιδομένης ἐντὸς δύο μηνῶν.

ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ὑπαχθῶσιν, ἐπαναφερόμενοι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐφεδρείας, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2769 τῆς 21 Μαΐου 1922, τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως προσαυξανομένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζόμενα. Τὸ σύνολον ὅμως τῆς οὕτω προσαυξανομένης συντάξεως των δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν σύνταξιν, ἧς θὰ ἐδικαιοῦντο κατὰ τὸν νόμον 2769, ἂν εἶχον ὑπηρετήσει δι' ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν ἐπὶ πλῆρες ἔτος ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἐν ἐφεδρείᾳ βαθμόν των.

Ἡ σύνταξις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀξιωματικῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου, κανονίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου 2769 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνωτέρου Ναυτικοῦ Συμβουλίου κανονισθῶσι τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα τῶν μὴ μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐκτὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν νόμον ,ΓΦΞΘ' (3569).

Οἱ σημαιοφόροι δύνανται νὰ προάγωνται εἰς ἀνθυποπλοιάρχους μετὰ διετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐπὶ Β. πλοίων ἐν ἐνεργείᾳ. Β. Διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ Β. πλοῖα ἐφ' ὧν οὗτοι δέον νὰ ἐκτελέσωσι τὴν θαλασσίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 5.

Διὰ πάντας τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἐκτὸς τῶν ἀεροπόρων, τῶν πληρωμάτων καὶ τῶν ἐργοστασιαρχῶν, περὶ ὧν ὁρίζουσιν εἰδικοὶ νόμοι, ὁρίζεται ὡς ὅριον ἡλικίας τὸ τῶν μαχίμων, τὸ κανονισθὲν ὑπὸ τοῦ νόμου ,ΓΥΙΖ' τῆς 16 Νοεμβρίου 1909.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ,ΤΜΗ' νόμου τῆς 23 Αὐγούστου 1856 «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ» προστίθεται καὶ ἡ ἑξῆς παράγραφος.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε τῇ αἰτήσει των, ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ περιπτώσει, ἐφόσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπουσι τοῦτο.

Ἄρθρον 7.

Ἐφεδροι ἀξιωματικοὶ ἀποστρατευθέντες τῇ αἰτήσει των καὶ οὐχὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ τυχόντες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2742 τῆς 16 Αὐγούστου 1921 ἀνωτέρου βαθμοῦ, θέλουσιν ἐξακολουθήσει διατελοῦντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ Β. Ναυτικοῦ κατὰ τὰ κανονισμένα ὑπὸ τὸν νέον βαθμόν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 535 ἄρθρου 42 τῆς 27 Δεκεμβρίου 1914 καταχθέντες ὡς λογισταὶ εἰς τὸ Β. Ναυτικὸν ὡς ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα καὶ διαγωγήν, ἐπανακτῶσι τὴν ἀρχαιότητα ἣν εἶχον κατὰ τὴν ἀρχικήν των κατάταξιν.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ,ΓΡΙ' (ὑπ' ἀριθ. 3110) τῆς 28 Μαΐου 1916, μὴ οὔσης ὑποχρεωτικῆς τῆς πληρώσεως τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τοῦ ἔτους τούτου κενῶν θέσεων ἀρχιτελεστῶν καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ πάντων τῶν κλάδων.

Ἄρθρον 10.

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 7, 8 καὶ 9 τοῦ ,ΓΦΘ' νόμου τῆς 14 Αὐγούστου 1911 «περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ», τὸ 5' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΤΜΗ νόμου τῆς 23 Αὐγούστου 1856 «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ. Ἡ ἰσχὺς τῆς καταργήσεως τῶν ἀνωτέρω ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου 1920.

Ἐπίσης καταργοῦνται ἡ πρώτη περίοδος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ 2743 νόμου τῆς 16 Αὐγούστου 1921 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1920 νομοθετικοῦ διατάγματος κλπ.», ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ,ΓΥΙΖ' (3417) νόμου τῆς 16 Νοεμβρίου 1909 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ νόμου ,ΑΧΜ' κλπ.», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ καὶ ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἐξαιρέσεων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

«Περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ μεταφερομένου καπνοῦ δημοτικοῦ φόρου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν β κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης διὰ Β. διατάγματος, μειοῦται ὁ δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν δῆμον μεταφερομένου καπνοῦ εἰς τὸ πέμπτον τοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένου τοιούτου ἢ κάτω αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι ἐπὶ ρόλου ἐν γένει τοῦ εἰς τὸν δῆμον μεταφερομένου καπνοῦ καὶ ἐν οὐδὲ τοῖς δὲν κατανάλισκεται ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2125.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. διατάγματος καὶ εἰς τὸν δημοτικὸν φόρον ἐπὶ ἑτέρων ἐγχωρίων προϊόντων.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐκ τοῦ Ἀργολικοῦ πεδίου εἰς τὸν δῆμον Ναυπλιέων μεταφερόμενος καὶ ἐξαγόμενος ἐκ τοῦ δήμου ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 2125 προθεσμίας, καπνός, ὑπόκειται εἰς τὴν πλήρωμὴν δημοτικοῦ φόρου ἑνὸς λεπτοῦ κατ' ὀκάν.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔχῃ συντελεσθῇ ἡ ἐνοικίασις τοῦ φόρου τοῦ δήμου Ναυπλιέων ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἐγχωρίων προϊόντων διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰσπραχθήσεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου».

Προτάσει εἶτα τοῦ κ. **Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης**, ἀποδεκτῇ γενομένῃ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς παρούσης συνεδριάσεως μέχρι τοῦ σημείου τούτου ὑπ' εὐθύνην τοῦ Προεδρείου, ἀποφασίζεται δὲ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ὅπως γενηται καὶ νέα συνεδρίασις μετὰ τὸ μεσονύκτιον πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου τῶν συζητουμένων νομοσχεδίων.

Προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων οἱ ἐν αὐτῇ

ἐγγεγραμμένοι ὅπως ὁμιλήσωσι προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου δηλοῦσιν ὅτι παραιτοῦνται.

Εἰσέρχεται ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης) παρακαλεῖ ὅπως οἱ ἐγγεγραμμένοι δεχθῶσι ν' ἀναβληθῇ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων συζήτησις ἵνα φθυνηθῇ ἡ Συνέλευσις καὶ περατώσῃ τὴν νομοθετικὴν αὐτῆς ἐργασίαν.

Ὁ κ. **Γ. Πώπ** λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, ἐφ' ὅσον δι' ἐπερωτήσεως ἀναγεγραμμένης ἐγένετο ἐν τῇ Συνελεύσει λόγος νὰ μείνῃ ἀκάλυπτος κυρία τῆς ὑπεροχῆς τῆς συζύγου του ἀντιστρατήγου κ. Σωτήλη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐρανων Θεσσαλονίκης. Ἐκ τῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἡ Γενικὴ Διοίκησις συνεπείᾳ ἐντολῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀπεδείχθη ὅτι ἐγένετο ἡ κατανομὴ τῶν ληφθέντων παρὰ πάντων τῶν πολιτῶν εἰδῶν κατὰ τρόπον ἐξαιρέτου δεξιότητος καὶ ἐντιμότητος.

Πολλοὶ Πληρεξούσιοι. Μάλιστα.

Δ. Σλῆμαν. Ἡ κυρία Σωτήλη εἶναι ἀξία θαυμασμοῦ.

Γ. Πώπ. Ἡ κ. Σωτήλη εἶναι γυνὴ τῆς ὁποίας τὸ παράδειγμα τιμᾷ πᾶσαν οἰκοδέσποιναν καὶ μητέρα. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι αἱ λέξεις μου εὑρίσκουσι σύμφωνον ὁλόκληρον τὴν Συνέλευσιν.

Δ. Γούναρης (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης). Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἡ ὁποία ἐστάλη, τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν ἐξ-λεγξιν διαχειρίσεως τῆς ὁποίας ἠγεῖτο ἡ ἀξιότιμος κυρία καὶ σύζυγος τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Σωτήλη, προεκύψεν ὅτι ἡ διαχείρισις ὑπῆρξεν οἵα ἐξέθηκεν αὐτὴν ὁ κ. Συναδελφ.ς ἐκ Ψαρῶν πρὸ μικροῦ. Νομίζω ὅτι ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσωμεν τοῦτο κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, ἐκφράζοντες τὴν λύπην ἡμῶν ὅτι ἐγένετο ἀποπειρα νὰ γίνωσιν ὑπαινιγμοὶ ἐναντίον κυρίας ἡ ὁποία ἐξεπλήρωσε τὸ πατριωτικὸν αὐτῆς καθῆκον κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἀναμφισβητήτως περιποιεῖ τιμὴν εἰς αὐτήν. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι τοιαύτη ἀπόπειρα ἐγένετο προκειμένου περὶ ἔργου τὸ ὁποῖον τοιούτους ἀπέδωκεν καρποὺς καὶ τοῦ ὁποίου ἡ διαχείρισις ὑπῆρξεν τοσοῦτον ἐμπνευσμένη ἀπὸ πατριωτικὸν αἴσθημα.

Ὁ κ. **Ν. Κουλάνδρος** λέγει ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ ψέξῃ τὴν Πράξιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν οὔτε προσωπικῶς γνωρίζει. Καθῆκον ὅμως παντὸς πολίτου, λέγει, εἶναι νὰ ζητῇ καὶ μανθάνῃ τὰ τῆς διαχειρίσεως τοιούτων Ἐπιτροπῶν. Ἔθιξε, προσθέτει, τὸν τρόπον τῶν ἐράνων, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου καὶ ἀπηγορεύθη ἡ συνέχισίς του παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ὁ κ. **Α. Τσουκαλᾶς** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως νὰ ἀναβληθῶσιν αἱ ἐπερωτήσεις, λέγει ὅτι ἀληθῶς δὲν ἠσκήθη ἔλεγχος πραγματικὸς ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ τοῦτο προῆλθεν οὐχὶ ἐξ ἀρνήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις δὲν προέβαλεν οὐδὲ ἠδύνατο νὰ προβάλῃ κώλυμα, ἀλλὰ προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι λόγῳ τοῦ συντακτικοῦ ἔργου παρητήθη ἡ Συνέλευσις τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλέγχου κατὰ τὴν Πέμπτην, παραμεινάντος τούτου ἰσχύοντος κατὰ τὴν Δευτέραν, ὡς παρητήθη καὶ τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου κατὰ τὰς ἡμέρας Τετάρτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μὴ κατάθεσιν ἐγγράφων, κατὰ τὸν κανονισμὸν ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως, λέγει ὅτι εἰς αὐτὸν οὐδέποτε ἠρνήθησαν οἱ ἀρμόδιοι κατάθεσιν ἐγγράφων.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** λέγει ὅτι ἀπορεῖ πῶς ὁ κ. Τσουκαλᾶς ὑποστηρίζει τοιαύτην γνώμην, ἀφοῦ τοσάκις παρεσιλυώθη ὁ κυβερνητικὸς ἔλεγχος. Φέρει ὡς παράδειγμα ἐπερώτησίν του περὶ καταθέσεως ἐγγράφων, ἥτινα καὶ ἀναμένει ἀκόμη.

Ὁ κ. **Γ. Ἀναστασόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπίκρισις διὰ τὸ ἀργῆσαν ἔργον τοῦ ἐλέγχου δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ κατὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Οἱ κ. κ. Πληρεξούσιοι ὀφείλουσι νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι οὐδέποτε ἐκωλύθησαν νὰ ἀγορεύσωσιν ὅσον ἤθελον. Ἂν δὲν ἐνησκήθη ὁ ἔλεγχος, τοῦτο βαρύνει τοὺς ἰδίους καὶ οὐχὶ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, διότι ἐκόντες παρητοῦντο ἕκαστοτε. Πολλοὶ ὑπάρχουσιν οἱ ἔξωθεν ἐπικρίται τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προστίθενται ἐπικρίσεις καὶ ἐκ τοῦ Σώματος. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἔχει βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τοῦ ἔργου της καὶ θὰ λογοδοτήσῃ οὐχὶ εἰς τοὺς ὑβριστάς της ἀλλ' ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ εἰς τὸν λαόν, ἐξ οὗ ἀπέρρευσεν.

Πρόεδρος. Οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων αὐτῶν συζήτησις δύνανται νὰ λάβωσι τὸν λόγον.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** λέγει ὅτι δὲν θὰ παρεκαλεῖτο ἡ ἐπερώτησις ἣν πρὸ μηνὸς ὑπέβαλε καὶ δι' ἧς ἐζήτει νὰ κατατεθῶσι πίνακες διὰ τὰ δαπανώμενα διὰ τοὺς Γεν. Διοικητάς, τοὺς ἐν ἀποστολῇ στρατιωτικούς, διπλωματικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους. Οἱ πίνακες, ὡς εἰκός, δὲν κατετέθησαν καὶ διὰ τοῦτο τονίζει ὅτι ὁ ἔλεγχος ἀπὸ δύο ἐτῶν δὲν ἐξησκήθη. Κατάργησις ἐλέγχου σημαίνει ἔκπτωσιν τοῦ Κοινοβουλίου. Τοῦτο ἂς βαρύνῃ τοὺς καταργήσαντας τὸν ἔλεγχον καὶ ὄχι ἡμᾶς.

Ὁ κ. **Κ. Φίλανδρος**, ἐπὶ ἐπερωτήσεώς του ἀφορώσης εἰς τὰς γενομένας ἐν Μακεδονίᾳ ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Συμμάχων καταστροφάς, παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ ταχύτατα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν καταστροφῶν, διότι ὁ ἐκεῖ πληθυσμὸς πάσχει καὶ παραμένει ἄστεγος.

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** λέγει ὅτι εἰς τὴν Μακεδονίαν ὑπάρχουσι 3 καὶ 1/2 χιλιάδες Ἑλλήνων, οἱ ἐπανελθόντες ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ παραμένοντες ἄστεγοι. Διὸ αὐτοὺς ἡ Γενικὴ Διοίκησις Θράκης ἔπρεπε νὰ διαθέσῃ ἐκ τῶν 70 ἑκατομμυρίων τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐγκατάστασίν των, προλαμβάνουσα καὶ τὴν ἐκεῖ ἀγορὰν ἀκινήτων ἐκ μέρους ἀλλογενῶν στοιχείων.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι ἡ ἐπερώτησις ἀφορᾷ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Θράκης, ὡς ἐκ τῆς ῥύσεως δ' αὐτὸς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Περιθάλψεως, καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀναπτύσσει τὰ προλαμβανόμενα ἄτοπα διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ «Γενικῶν Διοικήσεων».

Ὁ κ. **Ν. Καλαντζάκος** συνιστᾷ ὅπως ἀποσταλῇ συνεργεῖον πρὸς διάνοιξιν διωρύγος εἰς θέσιν Μουτελάκη, πλησίον τοῦ Παγίσου τῆς Μεσσηνίας, ὅτε χιλιάδες στρεμμάτων γῆς θὰ καταστῶσι καλλιεργήσιμοι καὶ μεγάλως θὰ ὠφελήθῃ ἡ παραγωγή.

Ὁ κ. **Χρ. Βασιλακάκης**, ὁμιλῶν ἐπὶ ἐπερωτήσεώς του, ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της χωρὶς νὰ διαρωτίσῃ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. **Γ. Μπαλτατζῆς** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν) λέγει ὅτι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ὅτι δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀνα-

κυνώσεως, οὐδὲν ἐμεσολάβησεν, ἐπιτρέπων νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν της ταύτην.

Ὁ κ. Χρ. *Μητσόπουλος*, ὁμιλῶν διὰ μακρῶν, ἀπορεῖ διὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀπορεῖ δέ, διότι ἐγὼ μὴ πῶς ἡ Κυβέρνησις, παρατεινομένης τῆς καταστάσεως, οὐδὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ καὶ δικαίως ἡ κοινὴ γνώμη ἐξακολουθεῖ νὰ δυσφορῇ, τόσον μᾶλλον καθόσον καὶ τὸ δίκαιον πλήττεται νὰ κατακαλοῦῃ. Ἔτι πλέον ἡ δυσφορία ἐπιτείνεται διότι καὶ μετὰ τὰ ἀναγραφέντα περὶ μυστικῶν συμβουλίων καὶ περὶ ἐφαρμογῆς νέας διοικητικῆς καταστάσεως ἐν Μ. Ἀσίᾳ, οὐδὲν εἰσέτι ἐγνώσθη. Τοιουτοτρόπως ἐμφανίζονται ἐλπίδες διαψευδόμεναι· εὑρισκόμεθα οὕτω πρὸ τετελεσμένης καταστάσεως, ἐν στιγμαῖς καθ' ἃς παίζεται αὐτὴ ἡ τύχη τῆς Ἐπικρατείας τῆς Χώρας. Δὲν δύναμαι, λέγει, βεβαίως νὰ ἐξαναγκάσω τὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσῃ λόγον τῶν παρ' αὐτῆς πεπραγμένων· λέγων ὅμως ταῦτα, γίνομαι διερμηνεὺς τῆς δυσφορίας τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος μετ' ἀπελπισίας παρακολουθεῖ τὴν κατάστασιν ἀφοῦ ἀκόμη βλέπει στρατευόμενα τὰ τέκνα αὐτοῦ. Στρέφων μετὰ τοῦτο τὸν λόγον ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης, ὁ κ. Μητσόπουλος, καταψέγει τὴν Κυβέρνησιν διότι οὐδ' ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου παρουσιάζει τι τὸ θετικόν· τοὐναντίον, βλέπομεν τὴν Ἑλλάδα ἀπομακρυνομένην τῆς Εὐρώπης καὶ διανοιγομένην ἐρήμην. Οἱ μεταβάντες πρώην Πρόεδροι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς Εὐρώπην πολλὰ κατ' ἐπανάληψιν ὑπεστήριξαν ἀλλ' οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἦλθον νὰ μᾶς ἀναγγείλωσιν. Ἀπωλέσαμεν δὲ σήμερον πᾶσαν ἐπαφὴν πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις. Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, ἀφ' ἧς ὁ κ. Γούναρις ἐπανέκαμψεν, ἄλλως τε ἄπρακτος, οὐδὲν μέλος πλέον τῆς Κυβερνήσεως μετέβη εἰς Εὐρώπην ὁπως ἀγωνισθῇ μετ' ἐνημερότητος καὶ ἀγρυπνῇ ὑπὲρ τῶν Πατρίδος ἐπιζητῶν ἐπικοινωνίαν προσωπικὴν πρὸς τοὺς κυβερνῶντας τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Οἱ δύο Πρόεδροι ἐκ τῶν τριῶν, οἵτινες ἀπεστάλησαν τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν, καθηντικαὶ ἐδῶ, ἐπειδὴ οὔτε καὶ οἱ δύο ἐνόησαν νὰ συμμετάσχωσιν εἰς Εὐρώπην, οὔτε τὸν ἕνα ἀρήνει ὁ ἄλλος νὰ ὑπάγῃ μόνος, ὀλιγοπρωτίας ἕνεκα. Ἂν εἴθε νὰ ἐλησμόνουν πρωτοφανῶς, μνήμονες τῆς τοῦ Ἀριστείδου ἀρετῆς. Καὶ οὕτω ἡ Ἑλλὰς ἐγκατελείφθη ἐν τοῖς κέντροις τῆς διπλωματικῆς μάχης. Ὁ δὲ σταλεὶς εἰς Εὐρώπην πρώην μέλος τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως κ. Τσαλδάρης καὶ οὗτος οὐδὲν ἔπραξεν καίτοι πληρώνεται 12 καὶ ½ χιλ. φράγκων ἡμερησίως.

Ὁ κ. Γ. *Μπαλτατζῆς* (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν ἀπεστάλη εἰς Εὐρώπην δι' εἰδικὴν ἀποστολήν, ἀλλ' εἶναι τυχαίως ἐν Εὐρώπῃ χάριν ἰδιωτικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων παρεκλήθη ὡς νομίζει διπρεσβευτὴς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ συνέδριον τῆς Χάγης, χάριν τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων διεθνῶν συμβάσεων, αἵτινες θὰ συνεζητοῦντο ἐκεῖ καὶ ἔδειχθη νὰ μὴ ἐπεξέβη. Ἀναληθῆ δέ, λέγει, εἶναι καὶ τὰ λεχθέντα περὶ ἀποζημιώσεων, διότι τοιοῦτο πρᾶγμα δὲν ἐλήφθη ποτὲ εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην.

Ὁ κ. *Μητσόπουλος* συνεχίζων, καταψέγει εἶτα γενικῶς τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς Ἑλλάδος· ἐλλείψει κυρίως ἀξίων ἀντιπροσώπων καὶ δὴ πρεσβέων, ὧν οἱ μισθοὶ καθ' ἑκάστην αὐξάνονται καὶ τὰ παράσημα στέλλονται συλλεγομένως. Ἐπόμενον, λέγει, ὅτι κατόπι τούτου ἡ Ἑλλὰς ἐγκατελείφθη, διότι αὐτὴ αὐτὴ ἐγκατέλιπεν αὐτήν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος οὐδαμῶς εἶναι εὐχάριστος καὶ ἡ ἀπουσία της ἀπὸ τῆς διεθνοῦς σκηνῆς ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ λίαν προσεχῶς ὀλεθριωτάτας συνεπείας. Συγχρίνει ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ὁ κ. Μητσόπουλος τὴν δρᾶσιν τοῦ Κεμάλ, ὃν ἐξαίρει, καὶ λέγει ὅτι οὗτος καίτοι ἡττᾶται διηνεκῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, ἐν τούτοις ἐν Εὐρώπῃ οὗτος φαίνεται παντοδυνάμενος. Ἐνῶ αἱ ἑλληνικαὶ νῖκαι οὐδαμοῦ φαίνονται. Τοῦτο δέ, διότι οὐδέποτε οἱ κυβερνῶντες ἐφρόντισαν νὰ παρασκευάσωσι κατάλληλα τὸ ἔδαφος, ὥστε νὰ ἔλθωσιν εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς τοὺς Συμμάχους, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς συνεπολέμησε. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται πρὸ ἀδιεξόδου.

Π. Πρωτοπαπαδάκης (Πρωθυπουργός). Ἡ Ἑλλὰς δὲν εὑρίσκεται πρὸ οὐδενὸς ἀδιεξόδου καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ μᾶς ἀφήσητε νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ ἔργον μας.

Χρ. Μητσόπουλος. Σᾶς ἀρήνομεν, κ. Πρωθυπουργέ, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν νὰ φωτίσητε καὶ ἡμᾶς, διότι ἡ δήλωσίς σας αὕτη δεικνύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὗρε διέξοδον καὶ πρέπει νὰ μάθωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτήν.

Ὁ κ. Γ. *Μπαλτατζῆς* (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν), παρατηρεῖ εἰς τὸν κ. Μητσόπουλον, ὅτι ἀκριβῶς ἡ

τοιαύτη τακτική καὶ ὁ τοιοῦτος ἔλεγχος δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀπαντᾷ ἑκάστοτε, καίτοι θὰ ἠδύνατο νὰ πράττῃ τοῦτο ἐπὶ ζητημάτων τοιαύτης σπουδαιότητος. Ἀλλ' ἐρωτῶ τὸν ῥήτορα· δὲν γνωρίζει ἆρά γε οὗτος ὑποῖα τινα ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταβάσεως αὐτοῦ, ὥστε νὰ ζητῇ ἀπὸ ἡμᾶς νὰ τῷ ἐπαναλάβωμεν ταῦτα; Δὲν εὑρίσκει, λέγει, τὸν τοιοῦτον ἔλεγχον τοῦ κ. Μητσοπούλου, οὔτε δίκαιον ἀλλ' οὔτε ἐθνικῶς ἐπωφελῆ. Διὰ τοῦτο ἐδήλωσε καὶ δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει νὰ ἀνακοινώσῃ τι.

Ὁ κ. **Χρ. Μητσόπουλος**, συνεχίζων τὴν ἀγόρευσιν αὐτοῦ, ἐξακολουθεῖ τὴν ἐπίκρισιν τοῦ κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον κατὰ τας ἰδιαιτέρας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἔχει, αἱ διαθέσεις τῶν Μ. Δυνάμεων οὐδαμῶς μετεβλήθησαν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐδεμία ἐπαφὴ ὑρίσταται μεταξὺ τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρώπης. Ἐπὶ τούτου ἐρωτᾷ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνιστᾷ εἰς αὐτὴν ὅπως ἐπειγόντως ἐπιδιώξῃ τοῦτο, διότι ἄλλως οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπὶς βελτιώσεως καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν καταστάσεως.

Ἀλλὰ καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ Μικρασιατικὸν ζήτημα αἱ εἰδήσεις οὐδαμῶς εἶναι εὐνοϊκαί, διότι οὐδὲ ἡ Ἀγγλία, οὐδὲ ἡ Ἰταλία, οὐδὲ ἡ Γαλλία εἶναι διατεθειμέναι νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς ἐξαναγκασμὸν τοῦ Κεμὰλ καὶ εἰς ἐπιτυχίαν οὕτω τῆς ποθητῆς εἰρήνης, πρὸς ἣν μετ' ἐλπίδων ἀποβλέπει ὁ ἑλληνικὸς λαός.

Ἀναφέρεται μετὰ ταῦτα ὁ κ. Μητσόπουλος εἰς τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων καὶ λέγει ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀπώλετο πᾶσα ἐλπὶς εὐνοϊκῆς διευθετήσεως, τῆς Ἰταλίας ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοούσης νὰ ἀπομακρυνθῇ τῶν παριωνείων τούτων νήσων. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ζήτημα τοῦτο, δὲν βαρύνει τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν· εἶναι πρωϊὸν τῆς ἀλλοκότου πολιτικῆς τοῦ Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, ἥτις προσωφινῶς εἶχε τότε καταλάβει τὰς Δωδεκανήσους καὶ νὰ μὴ δυνάμεθα οὕτω ἡμεῖς σήμερον νὰ διεκδικήσωμεν ταῦτα ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Δὲν εἶναι ὅμως ἀνεύθυνος καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ πολιτικήν της.

Καταλήγων ὁ κ. Μητσόπουλος, φρονεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ κάμῃ σαφεῖς δηλώσεις περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων πρὸς καθησύχασιν τοῦ δικαίως ἀδημονοῦντος ἑλληνικοῦ λαοῦ, νὰ μὴ νομίζῃ δὲ ὅτι εὑρίσκεται ἀσφαλὴς ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκεται καὶ ὅτι διὰ τῆς σιγῆς αὐτῆς θέλει παρατείνει ἐκεῖ πλειότερον ἔτι τὴν παραμονήν της.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπαντᾷ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Πρέπει νὰ δοθῇ ἐν τέρμα εἰς τὴν ἄπαξ ἀρξαμένην συζήτησιν, διότι οὐ μόνον τοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς Συνελεύσεως ἡ δυσφορία εἶναι κατάδηλος. Τὸ νὰ ὀχυρούται, λέγει, ἡ Κυβέρνησις ὄπισθεν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ νὰ λέγῃ ὅτι δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς αὐτὴν νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ δεδικαιολογημένον ἐπιχείρημα.

Γ. Μπαλτατζῆς (Ὑπουργός). Οἱοι λόγοι δὲν ἐπέτρεψαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, οἱ αὐτοὶ λόγοι ἐξακολουθοῦσι καὶ σήμερον.

Γ. Μπούσιος. Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κανονίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπέναντι τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς Κοινῆς Γνώμης, διακοπτομένων τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν ἐπ' ἀόριστον. Δὲν εἴμεθα βεβαίως ἀπαισιόδοξοι ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν εἴδομεν μέχρι τοῦδε θετικὴν κατεύθυνσιν, οὔτε ὡς πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν ζήτημα, οὔτε ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικόν, οὔτε ὡς πρὸς τὸ στρατιωτικόν, ὧν τὴν βελτίωσιν ἠλπίσαμεν μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἕνωσιν τῶν δύο κομμάτων καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς συμμαχικῆς Κυβερνήσεως. Ὅλαι ἡμῶν αἱ ἐλπίδες καὶ αἱ προσδοκίαι διεψεύσθησαν καὶ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα πρὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν, ἤτοι εὑρισκόμεθα ἐν πλήρει σκότει. Ἐπειδὴ δὲ πρέπει νὰ καταλογίσωμεν τὰς εὐθύνας ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ἐντεῦθεν εὑρισκομένων, οἵτινες ἐκ τοῦ αὐτοῦ προῆλθον ἀγῶνος, ἀλλ' ἄγνωστον ἂν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν θὰ καταλήξωμεν ἀγῶνα, θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν λογοδοσίαν τῆς Κυβερνήτεως ὁ ῥήτωρ καὶ διὰ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀνέφερεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὅλον ἔργον τῆς Συνελεύσεως, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπεύθυνοι δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἄλλοι παρὰ οἱ πλειονοψηφοῦντες καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐξετάζει μετὰ ταῦτα ὁ κ. Μπούσιος τὸ ἔργον τῆς Συν-

εἰρήνεως καὶ λέγει ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο οὐδαμῶς ὑπῆρξε καλὸν πιον, οὔτε ποσοτικῶς οὔτε ποιοτικῶς, διότι οὔτε τὸ συντακτικὸν ἔργον αὐτῆς ἐπεράτωσεν αὐτη, οὔτε τὸ νομοθετικὸν ἀλλ' οὔτε τὸ ἐλεγκτικὸν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτελέσῃ ὡς ἔδει νὰ ἐπιτελεσθῇ, τοῦτο χάριν αὐτῶν τῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Προεδρείου ἐκφράζει παράπονα ὁ κ. Μπούσιος, λέγων ὅτι τοῦτο ὑπῆχθη πλειότερον πρὸς τὰς ἀντιλήψεις ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἔργου αὐτοῦ παρὰ εἰς τὰς γνώμας τῆς Κυβερνήσεως παρὰ εἰς τὰς γνώμας τῆς ὅλης Συνελεύσεως καὶ διὰ τοῦτο ἐκφράζει οὗτος προσωπικῶς τὸ παράπονόν του μᾶλλον ἢ ἄλλο τι. Περαιτώνει τέλος ὁ κ. Μπούσιος, λέγει ὅτι δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους θὰ ἦτο δυνατὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις, ἂν μὴ δι' ὅλα τὰ ζητήματα, ἀλλὰ διά τινα τούτων, ὡς εἶναι τὸ τοῦ Ἁρμοστοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τὸ τῆς ἐκκρεμότητος τῶν ἐν Κ/πόλει ἀξιωματικῶν, τὸ τῆς φορολογικῆς καὶ διοικητικῆς καθόλου ὀργανώσεως τῆς Μ. Ἀσίας, ὥστε νὰ γνωρίζωμεν ἐπὶ τέλους ὁποία τις εἶναι ἡ θέσις τῶν πραγμάτων τούτων. Δὲν ἐπιθυμῶ, προσθέτει, νὰ μάθω ἂν δὲν ἐξετελέσθησαν ὅσα ἔδει νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐρώτων οὐδεμίαν ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἐνθαρρυντικὴν κατάστασιν καὶ διὰ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ἡμῶν πράγματα, ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὑπόχρεωμένη νὰ δώσῃ εἰς ἂν ἐπιθυμῇ νὰ ἐπιδιώκηται εἰς αὐτὴν ἀπάντησιν.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν) παρατηρεῖ ὅτι ὁ ἐκ Κιζάνης πληρεξούσιος κ. Μπούσιος ἐλέγχει ἀορίστως τὰ πράγματα, βασιζόμενος ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀκουσμάτων πληροφοριῶν καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἐπισήμων τοιούτων. Ἀλλὰ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα δὲν πρέπει νὰ κρίνωνται οὕτω πως. Ἡ Κυβέρνησις εἰς οὐδεμίαν δύναται νὰ προβῇ σήμερον ἀνακοίνωσιν. Καὶ ἐρωτᾷ ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἐπωφελὲς διὰ τὸ ἐθνικὸν ζήτημα νὰ συζητῆται ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ζητήματος ἐπ' οὐδεμίας δύναται νὰ στηριχθῇ βάσεως. Ἡ σύμπραξις τῶν δύο κοινοβουλευτικῶν κομμάτων δὲν ἔγινεν, ὡς ὁ κ. ἐκ Κοζάνης πληρεξούσιος νομίζει, χάριν τῆς ἐσωτερικῆς Διοικήσεως καὶ ὅπως λύσῃ ζητήματα ἀναγόμενα εἰς αὐτήν. Ἡ σύμπραξις τῶν κομμάτων ἐγένετο διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἡ Κυβέρνησις, ἐπαναλαμβάνω, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἀνακοι-

νοῦσα ἐρωτᾷ ὅτι εἶναι δυνατὸν ν' ἀνακοινωθῶσι καὶ σιγῇ ὅπου δεῖ. Λυποῦμαι ὅτι ὁ κ. ἐκ Κοζάνης πληρεξούσιος δηλοῖ ὅτι ἀποσύρει τὴν εὐθύνην του ἐκ τῶν κυβερνητικῶν πράξεων. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις παρ' οὐδενὸς ἐκ τῶν κυρίων πληρεξουσίων ἐζήτησε νὰ συμμερισθῇ τὴν εὐθύνην της. Τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος ἔχει ἀκεραίαν μόνον ἡ Κυβέρνησις, ἥτις διεξάγει τὰ ζητήματα καὶ ἥτις θὰ προβῇ εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἅτινα τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα τὸ ἐπιτρέψουσιν.

Ἐπανερχομένης κατὰ τάξιν τῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ νομοθετικὸν αὐτῆς ἔργον, ὁ κ. **Ν. Στράτος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν), λέγει ὅτι συμφώνως πρὸς τὰς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ χωροφυλακῆς νομοσχεδίου δηλώσεις αὐτοῦ δέον νὰ καταρτισθῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπή, εἰς ἣν νὰ παραπεμφθῇ ὁ καταρτισθησόμενος ὀργανισμὸς τῆς χωροφυλακῆς. Πρὸς τοῦτο παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον νὰ καταρτίσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην πρὸς ἣν νὰ παραπεμφθῇ ὁ ἐν λόγῳ ὀργανισμός. Τῆς Ἐπιτροπῆς δὲ ταύτης παρακαλεῖ νὰ συμμετάσχῃ καὶ ὁ Προεδρεύων τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Σ. Σωτηριάδης, ἐκ τῆς νομικῆς πείρας τοῦ ὁποίου πολλὰ τὰ ὠφέλιμα θέλουσι προκύψει ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου.

Προτάσεις μετὰ ταῦτα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν προτάσσονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

«*Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2780 περὶ ἐκτελέσεως τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς περὶ Συμβάσεως μεταναστεύσεως τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1919*», ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐπ' ὠμοιβαιότητι πᾶσα προθεσμία προβλεπομένη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς Συμβάσεως τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1919 καὶ τοῦ νόμου 2880 καὶ νὰ κανονισθῇ πᾶσα λεπτομέρεια περὶ τὴν ρύθμισιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν μεσολαβούντων τυχὸν Τραπεζῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν καὶ συναλλαγῶν καὶ περὶ τὴν γενικὴν μεταξὺ τῶν δύο Δημοσίων ἐκκαθάρισιν τῶν πρὸς ἄλληλα ὀφειλῶν. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκκαθαρίσεως ταύτης παρέχε-

ται εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς μετανασταστεύσεως ἐπ' ἀμοιβαιότητι καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ δι' εἰδικοῦ Βασ. Διατάγματος κυρωθησομένου οἰκονομικοῦ προγράμματος αὐτῆς τὸ δικαίωμα νὰ παρακρατῇ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 9 τοῦ νόμου 2780 ἢ καὶ ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς Συμβάσεως περιεχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἀκίνητα μέχρις ἀποσβέσεως τοῦ τελικοῦ ὑπολοίπου πάσης ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως χρεώσεως αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκποιῇ ταῦτα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀπόσβεσιν».

«*Περὶ ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 4 τοῦ Παραρτήματος Α' τοῦ δεκάτου Μέρους τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Νεϊγὶ μετὰ τῆς Βουλγαρίας*»,

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ὁ δυνάμει τῆς παραγράφου 4 τοῦ Παραρτήματος εἰς τὸ Τμῆμα Δ' τοῦ μέρους 10ου τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ 9ου τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγὶ μετὰ τῆς Βουλγαρίας ὁρισθεὶς τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὁριζομένου Gustave Ador, διαιτητὴς πρὸς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων διὰ πράξεις γενομένας ὑπὸ τῆς πρώην Αὐστρουγγρικῆς Κυβερνήσεως, ἢ πάσης ἄλλης Αστικῆς Ἀρχῆς μετὰ τὴν 28 Ἰουλίου 1914 (ν. ἡ.) μέχρι τῆς 14/27 Ἰουνίου 1917, ὡς καὶ διὰ τὰς πράξεις τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καὶ πάσης ἄλλης Βουλγαρικῆς Ἀρχῆς μετὰ τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1915 (ν. ἡ.) καὶ πρὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας τῆς 14/27 Ἰουνίου 1917, ἀπολαύει τοῦ προνομίου τῆς ἑτεροδικίας καὶ τῶν διπλωματικῶν δικαιωμάτων καὶ ἀτελειῶν, ὧν ἀπολαύουσι καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι διαπεπιστευμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες τῶν φίλων δυνάμεων.

Ἄρθρον 2.

Εἰδικοὶ κανονισμοὶ ἐκδιδόμενοι ὑπὸ τοῦ παρὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον Διαιτητοῦ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς κατὰ τῆς Αὐστρίας ἀπαιτήσεις καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς κατὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευόμενοι, θέλουσι ρυθμίσει τὰ τῆς διαδικασίας τοῦ ἐλέγχου καὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τούτων ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καταβληθησόμενα ἐνδεχομένως ἔξοδα τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 3.

Παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ Διαιτητῇ τοποθετεῖται ὡς πράκτωρ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἷς ἀνώτερος δικαστικὸς λειτουργὸς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω, κατέχων τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ δικηγόρος ἐκ τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, κατέχων τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ὁριζόμενος διὰ πράξεως τοὐλάχιστον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργῶν.

Δύνανται νὰ ὁρισθῶσι διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀναπληρωταὶ τοῦ πράκτορος ἐκ τῶν ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις καὶ κατεχόντων τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, προτεινομένων καὶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν.

Τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικὸν διὰ τὰς ἄνω ὑπηρεσίας τοῦ διαιτητοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, προσλαμβανομένων ἐκ τῶν ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις καὶ γινωσκόντων τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν δύνανται ν' ἀποσπασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων δημόσιοι ὑπάλληλοι, κεκτημένοι τὰ ἀνωτέρω προσόντα.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ἔχει τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ διωρισμένων ὑπαλλήλων, κανονίζει τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ ἐπιβλέπει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ὁ Διαιτητὴς δύναται νὰ προσλάβῃ ἰδιαίτερον γραμματέα αὐτοῦ, ἀπολαύοντα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος προνομίων.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος πράξεων τῶν ἐντεῦθεν προελθουσῶν ζημιῶν, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου περιστατικοῦ σχέσιν ἔχοντος πρὸς αὐτάς, ὁ Διαιτητής, ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ δικαιοῦνται νὰ ἀναθέτωσιν εἰς πάντας τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ εἰρηνοδικῶν, τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀδικηθέντων μαρτύρων, τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας καὶ πραγματογνωμοσύ-

νης, τὴν συλλογὴν ἐγγράφων ἢ ἄλλων τεκμηρίων καὶ ἐγένει πᾶσαν ἀναγκαίαν πρᾶξιν.

Ἄρθρον β.

Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου ἀπαιτηθησομένη δαπάνη βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁρίζεται δὲ εἰς δραχμὰς ἐννεακοσίας χιλιάδας ἐτησίως, ἀναγραφομένης εἰδικῆς πιστώσεως ὑπὸ ὅλων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ οἰκείου ἔτους. Τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως αναληφθείσης ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν εἰς χρυσὸν τοῦ ὡς ἄνω διαιτητοῦ, διὰ μισθούς, ἐπιδόματα, ἡμερησίας ἀποζημιώσεις τοῦ πράκτορος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ διὰ πρᾶξεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργῶν δύναται νὰ αὐξηθῇ ἡ ἄνω ὁριζομένη πίστωσις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Πρόεδρος. Β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων εἰδικοῦ τέλους καὶ ἐπιβολῆς πρόσθετου εἰδικοῦ τοιούτου ἐπ' αὐτῶν».

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** λέγει ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστηριχθῇ, ὡς καὶ κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ νομοσχεδίου εἶπεν, ὅτι τὸ Κράτος ἐκηρύχθη κατὰ πάσης συγκοινωνίας καὶ ρωτᾷ ὅτι εἶναι ὑπερβολικὴ ἡ ἐπιβαλλομένη φορολογία, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον κατὰ τὸ νέον δασμολόγιον φορολογοῦνται βαρέως τὰ εἰσαγόμενα αὐτοκίνητα δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὁρίζεται εἰς δραχ. 0.60. Δὲν ἐνδιαφέρεται, λέγει, διὰ τὰ αὐτοκίνητα πολυτελείας, ἀλλὰ διὰ τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα τὰς συγκοινωνίας. Συνεχίζων καὶ ἀναλύων τὰς διαφόρους κλάσεις τοῦ νέου δασμολογίου, παρατηρεῖ ὅτι πενταπλασιάζεται ὁ δασμὸς καὶ παντὸς ἐξαρτήματος αὐτοκινήτων. Ἐξεταζων εἶτα τὸ νομοσχέδιον τῆς αὐτοτελοῦς φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων ἀναλύει τὰς ἐν τῷ πίνακι διαφόρους κατηγορίας, τῶν αὐτοκινήτων καὶ

τὴν κατὰ ἀριθμοὺς τῶν θέσεων καὶ δύναμιν ἵππων ἐπιβαλλομένην φορολογίαν.

Ὁ κ. ***Γ. Πώπ*** ζητεῖ νὰ διασαφηνισθῇ ἐὰν εἰς τὰς θέσεις συνυπολογίζηται ἢ ὄχι ἡ θέσις τοῦ ὁδηγοῦ.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** φρονεῖ ὅτι δὲν ν' ἀφαιρεῖται ἡ θέσις τοῦ ὁδηγοῦ, ἥτις δὲν εἶναι ἐκμεταλλεύσιμος. Συνεχίζων καὶ ὑποστηρίζων ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῆς προσθέτου φορολογίας τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ ἀγοραῖα αὐτοκίνητα, τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν, ἀναφέρει ὑπόμνημα τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, δι' οὗ ὑποδεικνύουσιν οὗτοι ὅτι ἵνα ἓν αὐτοκίνητον δυνηθῇ νὰ ἀποδώσῃ κέρδος ἀνάλογον πρέπει νὰ εἰσπράττῃ καθημερινῶς δραχμὰς τοὐλάχιστον 120-160. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ διὰ τοῦτο ἡ φορολογία εἶναι βαρυτάτη.

Ὁ κ. ***Ἐμ. Λαδόπουλος*** Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν· λέγει ὅτι ἡμεῖς ἐν τῷ προκειμένῳ μέτρῳ δὲν νεωτερίζομεν, καθόσον ἀντιγράφομεν τὰ ἀλλαχοῦ ἐφαρμοζόμενα, ὡς ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος.*** Ναί, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάλογοι αἱ ἐκεῖ κρατοῦσαι συνθῆκαι πρὸς τὰς ἐδῶ. Διὰ τοῦτο ζητῶ νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς προσθέτου φορολογίας τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ ἀγοραῖα αὐτοκίνητα.

Ὁ κ. ***Χρ. Μητσόπουλος*** ὑποστηρίζει ὅτι ἡ φορολογία ἡ ἐφαρμοζομένη ἀλλαχοῦ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων στηρίζεται ἐπὶ ἄλλης βάσεως· ἐκεῖ ἀποδεικνύεται ἡ ἐργασία ἑκάστου αὐτοκινήτου διὰ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν νὰ φέρωσιν ὄργανον μετρήσεως τῶν ἀποστάσεων, ἃς διανύουσιν.

Κηρύσσεται καθόλου κατὰ πάσης φορολογίας ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων, οἱασδήποτε κατηγορίας, εἴτε δι' εἰδικοῦ φόρου εἴτε αὐξήσεως τοῦ δασμολογίου. Τοῦτο νομίζει ἐπιβεβλημένον διὰ τὴν ἑλληνικὸν τόπον ὅπου τόσον ἀκμαστερεῖ ἡ συγκοινωνία, καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἀδικαιολόγητον νὰ φορολογηθῇ τὸ συγκοινωνιακὸν αὐτὸ μέσον, κατόπιν τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως παντὸς μέσου, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συμβαίνει ἀλλαχοῦ.

Δὲν εὑρίσκει σοβαρὸν τὸ προτεινόμενον μέτρον τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ὑπολογίζεται ἔσοδον δραχ. 2 ἑκατομμυρίων, ὅπερ εὑρίσκει οὐχὶ ἀκριβές, ἀλλ' ὑπερβολικόν, διότι μετὰ τὰς βαρείας φορολογίας αὐτοκίνητα δὲν θὰ λειτουργῶσιν.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** διακόπτων παρατηρεῖ ὅτι θὰ ἐλαττωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοκινήτων ἐπὶ μεγίστῃ δυσχερείᾳ ἐξευρέσεως αὐτοκινήτων δι' ἐπιτάξεις διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ ἐν ἐπιστρατεύσει.

Ὁ κ. **Χ. Μητσόπουλος** συνεχίζων, λέγει ὅτι ἐν Ἀμερικῇ ἀντιστοιχεῖ ἓν αὐτοκίνητον εἰς ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἄτομα, καὶ καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων εἰς πέντε κατ' αὐτοκίνητον. Ἐπιμένει ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων, οὐδὲ δικαιολογεῖ τοῦτο ἡ ἀντίληψις ὅτι δέον νὰ φορολογηθῶσι τὰ αὐτοκίνητα τῶν πλουσίων, διότι θὰ ἠδύνατο νὰ φορολογηθῇ ὁ πλοῦτος καὶ τὸ εἰσόδημα διὰ τῶν ἄλλων φορολογιῶν. Πάντως ὅμως τὰ αὐτοκίνητα δὲν πρέπει νὰ φορολογῶνται. Παρακαλεῖ ὅπως τὸ νομοσχέδιον ἀποσυρθῇ καθόσον ἄλλως τε δὲν πρόκειται ν' ἀποδώσῃ σοβαρὸν ποσόν, ὅπερ δὲν δύνατκι νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 500 χιλιάδας, χάριν τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ παραλύσῃ ἡ συγκοινωνία.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι ἡ φορολογία τῶν αὐτοκινήτων δὲν ἀποβλέπει, ὡς καὶ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου ἀποδεικνύεται, τὴν φορολογίαν τῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ τὴν φορολογίαν τῆς πολυτελείας.

Ὁ κ. **Α. Μάτεσις** λέγει ὅτι ἡ δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνία ἀποτελεῖ οἰκονομικὴν πρόοδον καὶ ἐπομένως ἡ ὑπαρωγὴ τῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως εἰς καταθλιπτικὴν φορολογίαν, ἥτις θὰ περιορίσῃ τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἀποτελεῖ φορολογίαν τῆς προόδου. Σχετικῶς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα προτείνει ὅπως περιορισθῇ ἡ φορολογία διὰ τὰ ἐπαγγέλματα κοινωνικῆς ἀνάγκης ὡς τὰ τῶν ἰατρῶν. Ἰδίᾳ δὲ νὰ ἐξαιρεθῶσι παντὸς τέλους τὰ αὐτοκίνητα τῶν ἐφημερίδων, καθόσον ἀφοῦ δεχόμεθα ὅτι ὁ τύπος εἶναι κοινωνικὸν ἀγαθὸν δέον νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμεν αὐτὸν μὲ νέας δαπάνας.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι προκειμένου περὶ λεωφορείων, ἐκτελούντων συγκοινωνίαν, ὅπου δὲν ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ τοιαύτη, θὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν), δηλοῖ ὅτι, πλὴν τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων συγκοινωνίαν ὅπου δὲν ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ τοιαύτη, ἐξαιρεῖ τῆς φορολογίας καὶ τ' αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα συγκοινωνίας δυνάμει συμβάσεων γενομένων πρὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Ἀγ. Σλῆμαν** καὶ **Γ. Πώπ** ζητοῦσι νὰ διασαφηνισθῇ πότε εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ λεωφορείου.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι λεωφορεῖα θεωροῦνται τὰ ἐκτελοῦντα τακτικὴν καὶ κανονικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν διαφόρων κέντρων, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία.

Ὁ κ. **Ἀγ. Σλῆμαν** συνιστᾷ ὅπως πάντα τ' αὐτοκίνητα, ἅτινα ἐκτελοῦσιν ἐπαρχιακὴν συγκοινωνίαν, ἀπαλλαγῶσι πάσης φορολογίας, εἴτε ταῦτα εἶναι λεωφορεῖα, εἴτε ἐξυπηρετοῦσι ἐκτάκτως τὴν συγκοινωνίαν εἰς μέρη ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι σιδηρόδρομοι, καθόσον ἡ κατάστασις τῶν ὁδῶν τῶν ἐπαρχιῶν εὑρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, καὶ ἐπομένως ἡ τοιαύτη φορολογία θὰ ἦτο ἀδικος.

Ὁ κ. **Α. Φωτήλας** κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ἀλλὰ νομίζει ὅτι τὰ λεωφορεῖα τῶν ἐπαρχιῶν ἐν γένει πρέπει ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ προσθέτου τέλους καὶ ὅταν δὲν ἐκτελῶσι τακτικὰς συγκοινωνίας. Ἐπίσης νομίζει ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ περιορίσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων συγκοινωνίας δυνάμει συμβάσεων συνομολογηθεισῶν μέχρι τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρως συνομολογουμένων συμβάσεων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἐνεργητικὸν. Ζητεῖ δὲ ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς δηλώσῃ ὅτι τ' αὐτοκίνητα τὰ ἰδιωτικὰ τὰ παραχωρούμενα εἰς σωφέρ πρὸς μερικὴν ἐκμετάλλευσιν καταπίπτουσι εἰς τὰ ἰδιωτικά.

Ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** ἐπιδοκιμάζει τὸ νομοσχέδιον διότι δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ φορολογία τῆς πολυτελείας καὶ σπατάλης ἀλλὰ φορολογοῦνται τὰ αὐτοκίνητα, ἅπερ χρησιμεύουσιν ὡς μέσον συγκοινωνίας.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** παρακαλεῖ ὅπως διακοπτομένης ἐπ' ὀλίγον τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ φόρου τῶν αὐτοκινήτων» ἀναγνωσθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσι τὰ διανεμηθέντα ἤδη πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Ι. Κούσουλας** παρατηρεῖ ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς φέρεται ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀπολύσεως τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου» δηλώσας ὅτι δὲν περιλαμβάνονται καὶ οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι. Τοῦτο νομίζει ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβές.

Ὁ κ. **Κ. Πολυγένης** Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν) δηλοῖ ὅτι ἡ ἔννοια τῆς προτεινομένης διατάξεως εἶναι σαφής, περιλαμβανούσης ἐν γένει τοὺς ὑπαλλήλους τρίτης ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως, εἰς οὓς βεβαίως δὲν περιλαμβάνονται μόνον οἱ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ λειτουργοί, ἤτοι καθηγηταὶ γυμνασίων, ἔλλην. σχολῶν κλπ.

Ὁ κ. **Δ. Τσιτσάρας** παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης φέρεται δηλώσας εἰς ἀπάντησιν τοῦ κ. Ἀγ. Σλῆμαν ὅτι κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀπαλλοτριωτέου κτήματος πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ εἰσαγωγικὸς φόρος τοῦ σίτου ὅστις δέον νὰ ἐκπίπτηται ἐκ τῆς ὅλης ἀξίας αὐτοῦ. Τοῦτο νομίζει ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὅπως διευκρινίσῃ τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα.

Δ. Γούναρης (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης). Ἐν πρώτοις φέρεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι εἶπον τὰ ἑξῆς: «Εἶπον χθὲς ἀγορεύων». Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι δὲν τὰ εἶπον αὐτὰ χθές, ἀλλ' εἰς κλῆσιν προηγουμένην συνεδρίασιν· ὥστε παρακαλῶ νὰ διορθωθῇ τὸ πρακτικόν, ἀντικαθισταμένου τοῦ «χθὲς» διὰ τῆς λέξεως «ἄλλοτε». Ἐπὶ πλέον εἶπον «ὅτι εὑρίσκω ὀρθὴν τὴν γνώμην, ἣν διετύπωσε καὶ ὁ κ. Χριστομάνος, καθ' ἣν ἐν τῇ ἐξευρέσει τῆς ἀληθοῦς ἀξίας τῆς ἐτησίας προσόδου, δέον νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ἐκπεσθῇ ἡ ἐκ τῆς προστατευτικῆς φορολογίας τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου προϊόντος αὔξησις τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ. Ἡ γνώμη αὕτη δὲν ἐλέχθη ὑπ' ἐμοῦ ὡς ἔννοια περιληφθεῖσα εἰς τὸν νόμον. Εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἐφαρμόστοντος τὸν νόμον ἀπόκειται νὰ δώσῃ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἡ διατύπωσις τοῦ νόμου ἐκφράζει. Ἡ γνώμη τὴν ὁποίαν ἐξέφρασα ἦτο γνώμη προσωπική, ἡ ὁποία μάλιστα οὔτε ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐτέθη, καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἑρμηνευτὴν τοῦ νόμου.

Ὑπεισέρχονται μετὰ ταῦτα τὰ πρακτικὰ ὡς διορθώθησαν.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** καταθέτει εἴτα τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῆς Συνελεύσεως τῆς χρήσεως 1921 - 1922, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν τῆς χρήσεως 1922 - 1923.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων», ὁ κ. **Εὐρ. Λεόπουλος** ποιεῖται παρατηρήσεις περὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Γυθείου καὶ Σπάρτης καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Λακωνίας τῶν ἐχόντων ἓξ καὶ τρεῖς θέσεις καὶ ζητεῖ ὅπως μειωθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τούτων, χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς συγκοινωνίας. Προτείνει ὅπως τὰ αὐτοκίνητα ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν λεωφορείων.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** δηλοῖ ὅτι τὰ τοιαῦτα αὐτοκίνητα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων τακτικὴν συγκοινωνίαν ὁρισμένην ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Ὁ κ. **Λεόπουλος** προτείνει μετὰ ταῦτα, ὅπως ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας τὰ μεταφερόμενα ἐμπορεύματα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, διότι πᾶσα τοιαύτη θέλει ἐπιβαρύνει τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸν λαόν, ὅστις θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ 25 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ἐπ' αὐτῶν· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ καθορισθῇ χιλιομετρικὴ ἀπόστασις καθ' ἣν νὰ ὁρισθῇ τὸ πληρωτέον ποσόν.

Ὁ κ. **Σ. Δαδόπουλος** λέγει ὅτι, πρόκειται περὶ φορολογίας 40 δραχμῶν κατὰ μῆνα διὰ τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα, ἐξ ἧς ἡ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἀναλογία ἔσεται ἐλαχίστη. Δηλοῖ συνεπῶς ὅτι δὲν δέχεται τὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. **Γ. Πῶπ**, ζητεῖ νὰ δηλωθῇ ἂν τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα δρομολόγια μεταξὺ μικρῶν ἀποστάσεων ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων τοπικὴν συγκοινωνίαν.

Ἐμ. Δαδόπουλος (Ὑπουργός). Μάλιστα· ὑπάγονται εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν.

Ὁ κ. **Γ. Πῶπ**, συνιστᾷ μετὰ ταῦτα ὅπως ἐξαιρεθῶσι τελείως τῆς φορολογίας τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Μεσογείων, ζητεῖ δὲ νὰ δηλωθῇ ἂν μεταξὺ τῶν ὁριζομένων πρὸς φορολογίαν θέσεων καταλέγεται καὶ ἡ θέσις τοῦ σωφέρ. Φρονεῖ ὅτι ἡ θέσις

τοῦ σωφέρ δὲν πρέπει νὰ καταλειχθῇ μεταξὺ τῶν φορολογησίμων καὶ παρακαλεῖ νὰ ἐξαιρεθῇ αὐτὴ τῆς φορολογίας.

Ἐμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δηλοῖ ὅτι ἡ θέσις τοῦ σωφέρ δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς φορολογησίμους.

Ὁ κ. **Γ. Πώπ**, συνεχίζων τὰς παρατηρήσεις του, λέγει ὅτι, πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τελείως πάσης φορολογίας τὰ μικρὰ αὐτοκίνητα τὰ ἔχοντα 2 ἢ τρεῖς θέσεις τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς ἰδιώτας κατοικοῦντας ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, διότι διὰ τῶν τοιούτων αὐτοκινήτων θὰ κατορθωθῇ νὰ λυθῇ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ ζήτημα τῆς κατοικίας. Ἐν Ἀμερικῇ λέγει, τὰ τοιαῦτα αὐτοκίνητα εἶναι ἐν παμμεγίστῃ χρήσει, φθάνει δὲ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἕκαστον χωριὸν καὶ ἑκάστη οἰκογένεια νὰ ἔχωσιν ἓν ἢ πλείονα τοιαῦτα αὐτοκίνητα. Ἀπὸ τῶν ἀπόψεων τούτων ὁρμώμενος προτείνει ὅπως ἐξαιρουμένων τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων δημοσίαν μεγάλων ἀποστάσεων, διαιρεθῶσιν ταῦτα εἰς τρεῖς κατηγορίας. 1) εἰς τὰ αὐτοκίνητα τὰ μέχρι 3 θέσεων, τὰ ὁποῖα νὰ πληρώνωσι τὸ τριπλάσιον τοῦ ἤδη παρ' αὐτῶν καταβαλλομένου. 2) εἰς τὰ αὐτοκίνητα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους ἀλλὰ κλειστά, τὰ ὁποῖα νὰ πληρώνωσι τὸ τετραπλάσιον, καὶ 3) εἰς τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἔχοντα δύναμιν πέρα τῶν 12 ἵππων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐπιβληθῇ βαρυτάτη φορολογία.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** ζητεῖ νὰ μάθῃ εἰς πόσον ποσὸν ὑπολογίζεται ὅτι θέλει ἀνέλθει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ εἰσπραχθῇ ἐκ τοῦ φόρου τῶν αὐτοκινήτων, ὅλων τῶν κατηγοριῶν.

Ἐμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργός). Περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια.

Ι. Ράλλης. Καὶ φρονεῖτε ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι τόσον μέγα, ὥστε νὰ καλύψῃ τὰ κολοσσαῖα ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ;

Ἐμμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργός). Ὁ σκοπὸς τοῦ φόρου δὲν εἶναι ταμιευτικός. Ἀποβλέπει εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς βενζίνης καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος.

Ι. Ράλλης Τοῦτο ἀκριβῶς ἤθελον νὰ δηλωθῇ, διὰ νὰ εἴπω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι πλανᾶται ἂν νομίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ περιορίσῃ τὴν εἰ-

σαγωγὴν συναλλάγματος. Οἱ ἔχοντες χρήματα καὶ θέλοντες νὰ διασκεδάσωσι δὲν θὰ λάβωσι κἂν ὑπ' ὄψιν τὴν φορολογίαν αὐτήν. Ἄλλως, ἂν περὶ τοιούτου τινὸς ἐπρόκειτο, ἠδύνατο καὶ δι' ἄλλων μέτρων ἀστυνομικῶν καὶ λοιπῶν νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο ὁ κ. Ὑπουργός, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν φορολογίαν γενικῶς τῶν αὐτοκινήτων τὰ ὁποῖα εἶναι προωρισμένα διὰ τὴν συγκοινωνίαν ἢ δι' ἄλλας πλουτοπαραγωγικὰς ἐργασίας, καὶ δὴ τῶν μικρῶν αὐτοκινήτων. Ὁ χρόνος εἶναι καὶ σήμερον, ὡς πάντοτε, χρῆμα, λέγει, ὁ κ. Ράλλης, καὶ τὸν χρόνον τοῦτον συντέμνει σήμερον ἡ δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνία. Προτείνει διὰ τοῦτο ὅπως, ἂν περὶ περιορισμοῦ τοῦ συναλλάγματος πρόκειται, νὰ ἀποσυρθῇ τελείως τὸ νομοσχέδιον ἢ ἄλλως νὰ φορολογηθῶσι βαρέως τὰ αὐτοκίνητα τὰ τῆς ἰδιωτικῆς χρήσεως, νὰ ἀφεθῶσι δὲ ἀφορολόγητα τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν συγκοινωνίαν, διότι ἡ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, κατάστασις ἡμῶν εἶναι κατάστασις ἀγρίων,

Ὁ κ. **Ν. Λεβίδης**, συμφωνῶν πρὸς ὅσα ὁ κ. Ράλλης ἐξέθηκε, θεωρεῖ ἐξαντληθὲν τὸ θέμα.

Ὁ κ. **Ν. Κουλάνδρου** παραιτεῖται, λέγει, τοῦ λόγου μετὰ τὰς δεχθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τροπολογίας ὡς πρὸς τὰ ἐπιβατικὰ καὶ τὰ τῆς συγκοινωνίας αὐτοκίνητα.

Ὁ κ. **Κ. Δροσόπουλος** ἐπικροτεῖ τὴν ἐπιβολὴν φορολογίας ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων πολυτελείας. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀγοραῖα, παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἐξαιρέσῃ πάσης φορολογίας, καὶ τὰ λεωφορεῖα τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν τῶν μεσογείων, διότι ἡ ὑπάρχουσα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Ἐπίσης ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἐπὶ τῆς αἰσχροκερδείας τῆς τελουμένης ἐπὶ τῆς βενζίνης, διότι ἡ τιμὴ τῆς ἀμερικανικῆς βενζίνης, ἥτις πληρώνεται εἰς δολλάρια, εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῆς Ρωμουνικῆς ἥτις πληρώνεται εἰς λέι.

Γ. Μερκούρης (Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ). Θὰ τὸ λάβω ὑπ' ὄψιν.

Ὁ κ. **Δ. Κατσάνος**, διαφωνῶν πρὸς τοὺς προλαλήσαντας, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ φορολογία καὶ εἰς τὰ αὐτοκίνητα, διότι καὶ ταῦτα εἶναι παραγωγικά, ἀφοῦ θέτομεν φόρον καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην παραγωγικὴν ἐργασίαν. Διότι τί ἄλλο, λέγει, εἶναι τὰ δρομολόγια παρὰ ἀποκόμισις

πιστόδων καὶ κερδῶν; Ὅταν δ' ἀγορᾷ εἰς τὰ αὐτοκίνητα πολυτελείας ἡ φορολογία εἶναι ἀνεπαρκεστάτη καὶ πρέπει νὰ αὐξηθῇ. Ἐπὶ πλέον ζητεῖ νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν καὶ τὰ ποδήλατα, διότι καὶ ἡ κίνησις τούτων εἶναι τοιαύτη ἐν τῇ πόλει, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ καὶ ἡ ζωὴ τῶν διαβατῶν. Ἄλλως δ' εἶναι τελείως ἀσκόπος ἡ χρῆσις τῶν ποδηλάτων.

Ὁ κ. **Δ. Παναγιώτου** λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει συγκοινωνία ἐν Ἑλλάδι. Τοιαύτη τις τώρα μόλις ἄρχισε νὰ γίνηται διὰ τῶν αὐτοκινήτων καὶ δὲν πρέπει νὰ πλήξωμεν ταύτην ἐν τῇ γενέσει αὐτῆς. Ἡ διὰ τραμ συγκοινωνία ἀποβαίνει συχνὰ ἄχρηστος, λόγῳ τῆς τυχηρᾶς διακοπῆς τοῦ ρεύματος, οὐδεμίαν δὲ ὑπηρεσίαν πραγματικὴν παρέχεται εἰς τὸν ἐργαζόμενον κόσμον τὸ τραμ. Πρέπει ὅπως ἐξαιρεθῶσι τελείως τῆς φορολογίας τὰ μικρὰ αὐτοκίνητα τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πραγμάτων, χάριν τῆς καταπαύσεως ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων, ὡς καὶ τὰ αὐτοκίνητα τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῶν μεταγγείων.

Ὁ κ. **Θ. Τουρκοβασίλης** ζητεῖ νὰ ἀπαλλαγῶσι πάσης φορολογίας τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, καθὼς καὶ τὰ λεωφορεῖα.

Ἐμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργός). Ἐδήλωσα ὅτι ἐδέχθην νὰ μειωθῇ ἡ φορολογία τῶν ἐπιβατικῶν καὶ τῶν λεωφορείων, τῶν ἐκτελούντων ὡρισμένην συγκοινωνίαν εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** δικαιολογούμενος παρατηρεῖ ὅτι ἡ μετὰ τῶν μεταγγείων τῶν Ἀθηνῶν συγκοινωνία διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἶναι τελείως ἀνεπαρκής, μόλις ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἐκτελουμένη. Ἡ μετὰ τῶν αὐτοκινήτων κατ' ἀκολουθίαν συγκοινωνία εἶναι ἀπαραίτητος καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ, νὰ δεχθῇ δὲ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ φράσις «ὅπου ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία». Συγκρίνων δὲ τὰ τῆς συγκοινωνίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, λέγει ὅτι ἡμεῖς εὑρισκόμενοι ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως καὶ εἶδεν δικαιολογεῖ ἡμᾶς νὰ παρεμποδίζωμεν δι' οἱονδήποτε λόγον τὴν συγκοινωνίαν.

Ὁ κ. **Δ. Τσοκαλᾶς** λέγει ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ὅπως μὴ φορολογῶνται τὰ μεταγωγικὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα δρομολόγια μεταξὺ πόλεων καὶ χωρίων, ὅπου δὲν ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία εἶναι δῶρον ἀδίωρον. Ὁμιλῶν περὶ σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας καταλήγει ὅτι δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα καὶ ἀναγκάζονται οἱ χωρικοὶ πληθυσμοὶ ὅπως δι' αὐτοκινήτων δρομολογίων ἔρχονται τὴν πρωΐαν καὶ φεύγωσι τὸ ἑσπέρας, ἄλλως θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ παραμένωσι τὴν νύκτα ἐν Ἀθήναις, πρᾶγμα οὐχὶ εὐχάριστον. Τέλος ὑποστηρίζει, ἀναπτύσσων τροπολογίαν του, ὅπως τὰ αὐτοκίνητα διὰ τὰς ἰατρικὰς ἐπισκέψεις ὑπάγωνται εἰς τὰς διατάξεις περὶ δημοσίας χρήσεως οὐχὶ δὲ πολυτελείας.

Λαμβάνει μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ κ. **Ν. Λεβίδης**, ὁ ὁποῖος ὁμιλῶν διὰ μακρῶν, παρατηρεῖ ἐν πρώτοις ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἀνερχόμενος εἰς δύο ἑκατομμύρια, εἶναι ἀπὸ ταμιακῆς ἀπόψεως ἂν μὴ κωμικός, ὅμως τελείως ἄσκοπος. Τὰ αὐτοκίνητα, λέγει, συνεπληρώσαν καὶ συμπληρώνουσιν ὑπηρεσίαν τὴν ἔλλειψιν τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας ἐν Ἑλλάδι, καὶ δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ φορολογηθῶσιν, εἴτε μικρὰ εἴτε μεγάλα εἴτε πολυτελῆ συγχώνουν ταῦτα. Ὁ Βολταῖρος, λέγει, ἔλεγεν, «ἄφετε τὸν κόσμον νὰ χορεύῃ καὶ νὰ ἀναγνώσκῃ». ἐγὼ λέγω· «ἄφετε τὸν κόσμον νὰ κινῆται καὶ νὰ συγκοινωνῇ, διότι θὰ ἦτο ἀναδρομικὴ κατάστασις τῷ 1922 νὰ παρεμποδίζωμεν τὴν πρόοδον τῆς συγκοινωνίας.

Ἀναφέρων δὲ κατά τινα τρόπον ἐξετελεῖτο ἡ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Φαλήρου εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, καθ' ἣν τμηματάρχαι Ὑπουργείων φέροντες ὑψηλὸν πῖλον καὶ τρίχρουν δεδεμένον περὶ τὸν λαιμὸν λαιμοδέτην, μετέβαινον ἵνα γουσθῶσι καθήμενοι ἐπὶ ὄνου, λέγει· μὴ ἐννοεῖτε νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν μακαρίαν ἐκείνην ἐποχὴν τῆς ἀνηλεσίας; Ἂς γίνωσι, προσθέτει, ὅλοι πλούσιοι καὶ ἂς ἔχωσιν αὐτοκίνητα καὶ ἂς διασκεδάζωσι. Τί βλάπτει ἡμᾶς τοῦτο; Καταλήγων ὁ κ. Λεβίδης, χαρακτηρίζει ὡς ἐπισφαλῆ τὸ νομοσχέδιον καὶ κηρύσσεται κατὰ πάσης φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων.

Ὁ κ. **Α. Σουλιώτης Νικολαΐδης** κηρύσσεται κατὰ τῆς φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία, διότι αὕτη εἶναι ἀνεπαρκεστάτη καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει Φρονεῖ δ' ὅτι ἡ φορολογία πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ μόνον ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων πολυτελείας, τῶν πλουτοκρατῶν τουτέστι.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργός), λέγει

ότι το νομοσχέδιον είναι οὕτω πως συντεταγμένον, ὥστε να μὴ φορολογηθῇ ὁ λαός. Καὶ αὐτὴ ἡ φορολογία τῶν αὐτοκινήτων εἶναι ἐλαχίστη, διότι δὲν ἀνέρχεται ἢ εἰς τεσσαράκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἀναλογεῖ δὲ οὕτω δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μόλις 20 λεπτά· ἐπομένως θὰ ψηρισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει, διότι καὶ αἱ ἐλάχισται τροποποιήσεις θὰ μεταβάλωσι τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου.

Πολλοὶ Πληρεξούσιοι ἐπιμένουσιν ὅπως μεταβληθῶσι διατάξεις τινὲς τοῦ νομοσχεδίου. Ἄλλοι δὲ ὅπως τὸ νομοσχέδιον ἀποσυρθῇ.

Π. Πρωτοπαπαδάκης. Πρὸ τῆς ἀντιδράσεως, τὴν ὁποίαν βλέπω ὅτι συναντᾷ τὸ νομοσχέδιον, θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Συνάδελφον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐμ. Λαδόπουλος Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Παρακαλῶ νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον, κ. Πρόεδρε.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι διαμαρτύρονται, ζητοῦντες ὅπως ψηρισθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει. Ἄλλοι ζητοῦσιν ὅπως γίνωσι δεκταὶ τροποποιήσεις τινές, ἀλλὰ μὴ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισίς του.

Δημιουργεῖται θόρυβος.

Ὁ κ. Ν. ***Γερμανὸς*** διαμαρτύρεται διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην. Δὲν ὑπάρχει, λέγει, ἀντίδρασις, διότι ὀρθῶς ὅτι δικαιοτέρα φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀπὸ τὴν φορολογίαν τῶν αὐτοκινήτων καὶ διὰ λόγους ταμιευτικοὺς καὶ διὰ λόγους περιορισμοῦ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος. Ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτελούντων δρομολόγια κανονικά, εἴτε μεγάλα λεωφορεῖα εἶναι ταῦτα εἴτε μικρότερα, ἀντὶ τῶν ἄλλων ὡς τὰ τῶν ἰατρῶν, νοσοκομείων, κλπ. πάντα τὰ ἄλλα εἴτε ἰδιωτικὰ εἴτε ἀγοραῖα, πρέπει νὰ φορολογηθῶσι καὶ ὀρθῶς εἶπεν ὅτι δὲν δύναται ἡ Συνέλευσις νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της χωρὶς νὰ φορολογήσῃ τὰ αὐτοκίνητα.

Ὁ κ. ***Θ. Τουρκοβασίλης*** λέγει ὅταν ἡ Συνέλευσις συζητεῖ ἐν νομοσχέδιον δὲν σημαίνει ὅτι ἀντιδρᾷ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ὅταν ἡ Συνέλευσις διὰ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιφέρει τροπολογίας ἐπί τινος νομοσχεδίου δὲν σημαίνει ὅτι δὲν στέργει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ. Παραλογισμὸν ὅθεν ὑπῆρξεν ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ Συνέλευσις συζητοῦσα ἀντιδρᾷ. Ἐζητήσαμεν ὅπως ἀπαλλαγῶσι πάσης φορολογίας τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα δρομολόγια ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι δὲν θέλομεν νὰ φορολογηθῶσι καὶ αὐτοκίνητα τῆς πολυτελείας, ἅτινα ἀποτελοῦσι σπουδαιοτέραν ἐνδήλωσιν τοῦ μαινομένου καὶ λυσσῶντος πλούτου. Θὰ εἶναι προσβολὴ διὰ τὴν Συνέλευσιν νὰ τερματίσῃ τὰς ἐργασίας της χωρὶς νὰ φορολογήσῃ τὰ αὐτοκίνητα τῆς πολυτελείας.

Ὁ κ. ***Δ. Τσουκαλᾶς*** ἐπιμένει ὅπως ψηρισθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν παρατήρησιν ἣν ἔκαμεν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συγκοινωνίαν διὰ αὐτοκινήτων τῶν Μετοχείων.

Ὁ κ. ***Γ. Ἀναστασόπουλος*** λέγει· ἀριθμῶ 25 περίπου ἐτῶν κοινοβουλευτικὸν βίον καὶ λέγω, κύριε Πρόεδρε, ὅτι δὲν πρέπει ἡ Συνέλευσις νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο ἀντικείμενον πρὶν ἢ ἐκφρασθῇ ἐπὶ τούτου ἡ γνώμη της. Ἡ δήλωσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἀποσύρει τὸ νομοσχέδιον ἕνεκα τῆς ἀντιδράσεως, εἶναι ἄδικος. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἥτις φορολογεῖ καὶ τὰς πτωχοτέρας τάξεις, ἔχει τὴν θέλησιν νὰ φορολογήσῃ τὰ αὐτοκίνητα τῆς πολυτελείας, ἐννοεῖ δὲ νὰ ψηφίσῃ καὶ τὸ νομοσχέδιον τῆς φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο. Ἐπομένως κατ' οὐδένα λόγον συναινῶ νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον ἀλλὰ νὰ ψηφισθῇ ἀπαλλασσομένων τοῦ φόρου τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούντων τακτικὴν συγκοινωνίαν δρομολογίου. Ἡ συγκοινωνία ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν διὰ τὸ Κράτος.

Τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπιμένοντος νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὁ κ. ***Γ. Πῶπ*** λέγει ὅτι οἰοθήτεῖ ἡ Συνέλευσις τὸ νομοσχέδιον καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποσύρῃ τοῦτο ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. ***Ι. Ράλλης*** λέγει ὅτι ἡ δήλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ ὅτι ἀποσύρει τὸ νομοσχέδιον, ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐπιρρίψῃ κατηγορίαν κατὰ τῶν κ. Πληρεξουσίων ὡς ἀντιδρώντων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον, διότι ἡμεῖς ἐζητήσαμεν νὰ φορολογηθῶσι τὰ αὐτοκίνητα πολυτελείας, καὶ παρακαλῶ νὰ γραφῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά.

Τὰς αὐτὰς δηλώσεις κάμνει καὶ ὁ κ. ***Σουλιώτης Νικολαΐδης.***

Ὁ κ. ***Ν. Καλαντζάκος*** παρατηρεῖ ὅτι ὁσάκις ζητοῦμεν αὐξήσεις μισθῶν καὶ ἄλλων δαπανῶν ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν ὅτι καὶ θὰ φορολογηθῶμεν. Ἔπρεπε διὰ τοῦτο νὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν ἕλληνα.

λαὸν ὅτι θὰ φορολογηθῇ καὶ ὄχι νὰ ζητῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν φορολογίαν τῶν αὐτοκινήτων. Τάσσεται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ ἀποσύρῃ τὴν πρότασίν του καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Ν. Λεβίδης** παρατηρεῖ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Συνελεύσεως, συζητούσης τὸ νομοσχέδιον, δὲν ἦτο νὰ ἀποσυρθῇ τοῦτο, ἀλλὰ νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν πλουσίων, νὰ μείνωσι δὲ ἀφορολόγητα τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα, ὅπως μὴ διακοπῇ πᾶσα συγκοινωνία. Φέρει ὡς παράδειγμα τὴν συγκοινωνίαν Ἀθηνῶν-Μεσογείων, ἥτις δι' οὐδενὸς μέσου ἐξυπηρετεῖται, καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του πῶς ἡ Κυβέρνησις παρεμμένει, ἀλλὰ καὶ πῶς ὑπολογίζει ἐπὶ 2 ἑκατομμυρίων, ἵνα θέσῃ ἐμπόδια εἰς τὴν συγκοινωνίαν.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** λέγει ὅτι διὰ φορολογίας 10 δραχμῶν τῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων, ἐξ ἧς θὰ ἐπιβαρύνεται κάθε ἄτομον μόνον μὲ λεπτὰ 10, δὲν δύνανται νὰ νομασθῇ φορολογία. Διὰ τοῦτο δέχεται νὰ ἀποσύρῃ τὴν πρότασίν του, ἂν ἡ Συνέλευσις δεχθῇ νὰ ψηφισθῇ ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης δεκτῆς τῆς προτάσεως, ταύτης, κηρύσσεται περατωμένη ἡ συζήτησις καὶ ἔρχεται ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου.

Ἄρθρον 1 ἀναγινώσκεται.

Ὁ **Ν. Καμπάνης.** Νὰ ἀναγνωσθῶσι πρῶτον αἱ τροπολογίαι, κ. Πρόεδρε, διότι ὑπάρχουσιν οὐσιώδεις τροπολογίαι τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ μὴ δεχθῇ ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους τροπολογίας, ἐτροποποίησα ὡς ἐξῆς τὸ νομοσχέδιον. Ἀναγινώσκει τὰς τροπολογίας, νὰ ἐπέφερεν ἐφ' ἑκάστου ἄρθρου, προσθέτει δ' ὅτι ἐν ἄρθρῳ 6, προστίθεται καὶ ἐδάφ. 2, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται ὡς δημοσίας χρήσεως τὰ αὐτοκίνητα τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων.

Πλεῖστοι πληρεξούσιοι. Ὄχι. Ὄχι.

Ὁ κ. **Δ. Γούναρης** Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης προτείνει ὅπως ἡ ψήφισις γένηται κατ' ἄρθρον.

Πρόεδρος. Ἄρθρον 1.

Ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτόν.

Ἐπίσης, ἀναγινωσκόμενα γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, καὶ 5ον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6, ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** λέγει ὅτι, προστίθεται ἐδάφ. 2, δι' οὗ ἐξαιροῦνται πάσης φορολογίας τὰ αὐτοκίνητα τῶν νοσοκομείων, διαγράφεται δ' ἡ φράσις «ὅπου ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία».

Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται καὶ τὰ αὐτοκίνητα τῶν ἐρημοδρομίων, ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐκδίδονται πρὸ ἓξ μηνῶν.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι. Ὄχι, ὄχι, τῶν ἐρημοδρομίων.

Ἐμ. Λαδόπουλος. Καλά. Διαγράφεται ἡ διάταξις.

Ὁ κ. **Γ. Πώπ** ζητεῖ νὰ δηλωθῇ ὅτι εἰς τὰ νῦν κομιτᾶ δὲν ὑπάγονται καὶ οἱ διωτικαὶ κλινικαί.

Ἐμ. Λαδόπουλος. Μάλιστα. Δὲν ὑπάγονται.

Γίνεται μετὰ ταῦτα δεκτὸν τὸ ἄρθρον 6, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα καὶ γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα, 7, 8, 9, καὶ 10, ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν προστεθειστῶν τροπολογιῶν.

Ὁ κ. **Χρ. Μητσόπουλος** προτείνει μετὰ ταῦτα ὅπως προτεχθῇ καὶ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ συνεταιρισμοῦ συνιδιοκτησίας» πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων συνεπειῶν μεταξὺ τῶν χωρίων Κυβύρων καὶ ἄλλων χωρίων Ἀττικῆς.

Πρόεδρος. Μετὰ τὴν διακοπήν.

Ὁ κ. **Ν. Λεβίδης,** προτείνει νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς 10.

Πολλοὶ Πληρεξούσιοι. Μάλιστα. Μάλιστα.

Γίνονται μετὰ ταῦτα δι' ἀναστάσεως δεκτά, προτάσει τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐκλεκτοστασιῶν, εἰς ὁ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ ψήφισιν τὰ σχέδια νόμου:

«Περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τὸν Ἰλλυσσικὸν Ἐμπορικὸν Σύνδεσμον.»

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἐκ τῶν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς οἰκοπέδων, ὅπου εὑρίσκονται ὁ Πυροσβεστικὸς Λόφος καὶ ὁ Σταθμὸς τῶν Α' Βοηθειῶν, ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρου διὰ τὴν

στέγασίν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ὅρους ὁρισθησομένους ἐν τῷ Β. Δ.

Ὁ νόμος 318 «περὶ ἱδρύσεως καὶ ὀργανισμοῦ διαρκοῦς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως» κατἀργεῖται

«Περὶ καταργήσεως τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νόμου 2676 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων Σ" «περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων», καὶ ΣΑ' «περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων» καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κλπ.

Ἄρθρον μόνον

Καταργεῖται τὸ τέταρτον ἄρθρον τοῦ νόμου 2676 τῆς 10 Αὐγούστου 1921 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων Σ" «περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων", καὶ ὁ ΣΑ' «περὶ καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κλπ.» καὶ ἐπαναφέρεται ἐνισχύι ἡ δι' αὐτοῦ καταργηθεῖσα διάταξις τοῦ νόμου ΣΑ', ἔχουσα οὕτως·

«Ἀνὰ πᾶν ἔτος οἱ σύνεδροι ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καθόσον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε διατηρήσει ἐπὶ πλέον τινὰς ἐξ αὐτῶν, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τοὺς δύο».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἡ ***Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ*** πρὸς ἣν θέλει παραπεμφθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ὀργανισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κυρίων ***Γ. Ἀναστασοπούλου, Γ. Μπουσίου, Σ. Σωτηριάδου, Χρ. Μητσοπούλου, Κ. Δροσοπούλου, Α. Τσουκαλᾶ, Π. Ι. Ἀργυροπούλου, Α. Μάτεσι,*** καὶ ***Ν. Καμπάνη.***

Πρόεδρος. Ὑπὸ τῶν παρεξουσιῶν κυρίων ***Ν.Μουζάκη, Α.Τσουκαλᾶ, Ι.Κίνια, Α.Ἀγγελοπούλλου, Ι.Δ.Ράλλη, Γ. Ἀλεξανδροπούλου, Θ. Τουρκοβασίλη, Σ. Δεληγιάννη, Γ. Δικαιάκου,*** καὶ ***Π. Μπούτου,*** ὑποβάλλεται τὸ ἑξῆς ψήφισμα·

Περὶ ἐνεργείας ἀναθηματικῆς στήλης τῶν τυφλωθέντων ἐπὶ βενιζελικοῦ καθεστῶτος.

Η' ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Γ' ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων

ψηφίζει:

Ἐν οἷς τόποις ἐτάφησαν οἱ τυφλωθέντες ὑπὸ τῆς βενιζελικῆς τυραννίας ν' ἀνεγερθῶσιν ἀναθηματικαὶ στῆλαι ἐφ' ὧν ν' ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅπως ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἔργων, εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης.

Ἡ ὁλικὴ δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300.000 δραχμῶν».

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι. Τί ψήφισμα εἶναι αὐτό;

Ι. Δ. Ράλλης. Πρόκειται περὶ τοῦ ἑξῆς, κύριοι Πληρεξούσιοι. Ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐτυφλώθησαν ἢ ἄλλως ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῆς τυραννίας ἐτάφησαν δὲ δίχην κυνῶν καὶ δὲν ὑπάρχει δι' αὐτοὺς οὔτε εἰς σταυρός, ἵνα γνωρίζῃ τις ποῦ κεῖνται καὶ διατί κεῖνται ἐκεῖ, διὰ πάντας τούτους δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ἵνα ἀνεγείρῃ ἀνώνυμα στήλας.

Δ. Γούναρης. Παρακαλῶ, κ. Πρόεδρε, νὰ γείνῃ νὰ ψηφισθῇ κατόπιν τὸ ψήφισμα ἐκ τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Πάππ*** προτείνει μετὰ ταῦτα νὰ προταχθῇ καὶ ψηφισθῇ τὸ ὑπ' ἀριθ. 69 νομοσχέδιον «περὶ παραχωρήσεως τῆς νήσου Ἀντιψάρων εἰς τὴν νῆσον Ψαρά».

Γενομένης δεκτῆς τῆς προτάσεως, προτάσσεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ὅ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου·

«Περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἰχθυοτροφείου Μυρτερίου εἰς τὴν κοινότητα Βονίτσης καὶ τῆς νήσου Ἀντιψάρων εἰς τὴν κοινότητα Ψαρῶν», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἰχθυοτροφεῖον Μυρτάρι Βονίτσης παραχωρεῖται εἰς τὴν πόλιν Βονίτσης, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ῥίπθωσις αὐτοῦ χάριν τῆς ἐξυγιάτεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου Βονίτσης διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξυγιαστικῶν ἔργων καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ νῆσος Ἀντιψαρα μεταβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου

κατα πλήρη κυριότητα εις την κοινότητα της νήσου Ψαρών.

Λύεται μετά τούτο ή συνεδρίασις ώρα 9 και 10' μ. μ. ίνα επαναληφθή ώρα 10 και 30' μ. μ.

Μετά την διακοπήν

Ωρα 11 και 10' μ. μ.

Επαναλαμβανομένης της συνεδριάσεως, ο κ. **Θ. Μοσχούλας** παρακαλεί τον κ. Υπουργόν των Στρατιωτικών να θέση υπ' όψιν της Συνελεύσεως πότε σκέπτεται να απολύση την κλάσιν του 1904.

Ο κ. **Ν. Θεοτόκης** Υπουργός επί των Στρατιωτικών αναφέρεται εις τας δηλώσεις, τας οποίας έκαμε προ τινων ημερών, όσον αφορά εις την απόλυσιν της κλάσεως ταύτης, και προσθέτει ότι εντός ημερών θέλει απολυθή αύτη.

Ο κ. **Σ. Σωτηριάδης** παρακαλεί τον κ. Υπουργόν των Στρατιωτικών, όπως εκφράση τας γνώμας αύτου επί διατάξεως του νόμου περί στρατιωτικών συνταξέων, ήτις εγέννησε δυσταγμούς κατά την εφαρμογήν αυτής. Κατά την συζήτησιν του νόμου τούτου υπεβλήθη υπ' εμού και άλλου πληρεξουσίου τροπολογία καθ' ην προσετέθη, ειδική διάταξις, δυνάμει της οποίας εχορηγείτο σύνταξις υποστρατήγου εις Συνταγματάρχας συμπληρώσαντας τεσσαρακονταετή υπηρεσίαν και παραλειφθέντας εκ των προβιβασμών, εάν ούτοι ήθελον αποστρατευθή. Η τροπολογία εγένετο δεκτή και συνεπώς ουδείς δύναται να γεννηθή δυσταγμός ότι ή διάταξις αύτη ή ειδική ισχύει πάσης άλλης. Αλλά προσήκον είναι να δηλωθή τούτο, διότι υπάρχει ή πληροφορία ότι εις το Ελεγκτικόν Συνέδριον κρατεί αντίθετος γνώμη.

Ο κ. **Ν. Θεοτόκης** (Υπουργός επί των Στρατιωτικών) αναγινώσκει την εξής δήλωσιν· «Οι συνταγματάρχαι, οι έχοντες τεσσαρακονταετή υπηρεσίαν, εκ της οποίας πέντε εις τον βαθμόν του συνταγματάρχου, παρελείφθησαν δε κατά τους τελευταίους προβιβασμούς υποστρατήγων, τους γενομένους την 6 Οκτωβρίου 1921, αποστρατευόμενοι εντός του έτους 1922, προβιβάζονται εις τον βαθμόν του υποστρατήγου και λαμβάνουσι την σύνταξιν του υποστρατήγου, συμφώνως τω άρθρω 40 παραγρ. 1 του νόμου 2769, κατ' εξαίρεσιν του άρθρου 3 του αυτού νόμου, καίτοι δεν έχουσι συμπληρώσει υπηρεσίαν ενός έτους εν τω βαθμώ του υποστρατήγου».

Ο κ. **Γ. Πώπ**, ζητών τον λόγον επί της δηλώσεως του κ. υπουργού επί των Στρατιωτικών, παρακαλεί αυτόν να εξηγήση τους λόγους δι' ους αφήκε να παρέλθη το διά του ψηφισθέντος

νόμου 2771 άρθρ. 5 παρεχόμενον εις αύτον όριον ενός μηνός, εντός του οποίου ηδύνατο να προβιβάση τους εν αποστρατεία αξιωματικούς, μεταξύ των οποίων υπάρχουσι και έντιμοι συναδέλφοι ημών, οίτινες, μη παραχθέντες εθίγησαν.

Ο κ. **Π. Σπυράκης** ζητεί τον λόγον επί προσωπικού ζητήματος. Εκείνο, λέγει, το οποίον πρωτίστως πρέπει, είναι ότι ή ενέργεια του κ. Υπουργού των Στρατιωτικών προύκάλεσε εναντίον αυτού σχόλια. Ελέχθη ότι διά του άρθρου 5 ηθέλησαν οι εν αποστρατεία αξιωματικοί πληρεξούσιοι να εισελάσωσιν εις το δημόσιον ταμείον. Τούτο είναι συκοφαντία, διότι εδηλώσαμεν ότι, ουδεμίαν απαίτησιν εζητήσαμεν από της αποστρατεύσεως ημών μέχρι της ημέρας της επαναφοράς. Εγώ την ατομικήν γνώμην και αντιλήψιν, ότι οι εν ενεργεία πολιτικοί άνδρες, όταν κατεισόν τι νέφος καλύπτει υπόθεσιν αυτών, έχουσι καθήκον επιτακτικόν να προσέρχωνται ενώπιον της Εθνοσυνελεύσεως και να διαλευκαίνωσιν αυτήν. Εκ της αρχής ταύτης λήμμενος, προσέρχομαι ενώπιον της Συνελεύσεως, όπως εξηγήσω την αλήθειαν τουτέστι τι εζητήσαμεν και πότε. Ότε ή Συνέλευσις εψήφισε νόμον προς βελτίωσιν των μισθών και των συντάξεων, από του αξιωματικού μέχρι του όπλίτου και από του ανωτάτου μέχρι του τελευταίου τραυματίου, εζητήσαμεν και ημείς διά συναδέλφου από την στιγμήν ταύτην και ασχολουμένου εις άλλο έργον να ζητήση παρά της Κυβερνήσεως να βελτιωθή ή συνταξιμος ημών κατάστασις δι' ιδίου νόμου, έχοντος και ιδίαν αιτιολογικήν έκθεσιν. Αντί τούτου ο κ. Υπουργός προσέθηκεν εις το νομοσχέδιον εν άρθρον όπως καλύψη άλλας διατάξεις αυτού, αίτινες έρχόμεναι εις την Βουλήν δι' επερωτήσεως θα προξενήσωσι καταπληξιν.

Ο κ. **Ν. Θεοτόκης** (Υπουργός επί των Στρατιωτικών) εις τον κ. Σπυράκην λέγει ότι, ο νόμος εψηφίσθη μετά τας προπολογίας, τας οποίας υπέβαλον οι ενδιαφερόμενοι. Επειδή ο κ. Πληρεξούσιος ενθυμήθη της επιψηφίσεως των νόμων περί βελτιώσεως των μισθών και των συντάξεων και ηθέλησε τα συνδέση τον εν λόγω νόμον προς τους νόμους τους σχετικούς προς τα δύο ανωτέρω θέματα, δηλαδή ότι τούτο είναι αναγκαίον, διότι η ιστορία του εν λόγω νόμου έχει ούτως·

Κατά την παρελθούσαν σύνοδον της Εθνοσυνελεύσεως, τη επιμόνω απαιτήσει των ενδιαφερομένων κ.κ. Πληρεξουσίων, εψηφίσθη νόμος, όστις επέτρεπεν εις τον Υπουργόν των Στρατιωτικών να προάγη αξιωματικούς εν αποστρατεία. Οι ενδιαφερόμενοι όμως εισήγαγον εν τη συντάξει του σχετικού άρθρου καινοτομίαν πρωτοφανή, τουτέστι, ότι το εν λόγω δικαι-

ωμα σύνταγμα νὰ ἐξασκηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου.

Κατέστη ὡς ἐκ τούτου τεχνικῶς ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τοῦ νόμου, διότι μέχρις οὗ ἐπιστράφῃ ἐκ Δερυλαίου ὅπου εὑρίσκετο ὁ Βασιλεὺς κεκυρωμένος ὁ νόμος, ἡ προθεσμία τοῦ μηνὸς εἶχε παρέλθει. Κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως οἱ κύριοι Πληρεξούσιοι ἐζήτησαν ὅπως ἀναζήσῃ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν προνόμιον. Ἀπέναντι τῆς ἐμμόνου αὐτῶν ἀξιώσεως, ἐδηλώθη αὐτοῖς εἰς ποῖον ὅρον ἤθελον νὰ προσαρμοσθῇ ἡ ἐν λόγῳ διάταξις, καὶ αὐτοὶ οὕτω οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπέδειξαν τὸν νόμον εἰς ὃν καὶ περιελήφθη. Ὅτε ἐπῆλθεν ἡ στιγμὴ τῆς ἐφαρμογῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εὑρέθη πρὸ τοιαύτης σωρείας ἀπαιτήσεων ἀξιωματικῶν ἐν ἀποστρατείᾳ, ἐπιθυμούντων νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ ἐν λόγῳ εὐεργετήματος, ὥστε ἐὰν ἐφηρμόζετο τοῦτο θὰ ἀνέτρεπεν ἄρδην τὴν καλὴν οἰκονομίαν τοῦ νόμου περὶ συντάξεων. Πρὸ τοιαύτης καταστάσεως εὑρέθη ὁ Ὑπουργός, καὶ θεωρῶ ὅτι δὲν ἦτο πρέπον τὸ εὐεργέτημα τοῦτο νὰ δοθῇ μονομερῶς εἰς ἀξιωματικοὺς πληρεξουσίους. Ἐθεώρησα δὲ ὀρθὸν νὰ μὴ κάμω χρῆσιν τοῦ συνητικοῦ τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως τοῦ νόμου καὶ νὰ μὴ ἐφαρμόσω τοῦτον.

Ὁ κ. ***Π. Σπυράκης*** λέγει ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ πλάνη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι ἐδικαιοῦντο πάντες οἱ ἀπόστρατοι νὰ ἐπαναφερθῶσιν, ὅπερ δὲν εἶνε ἀκριβές, διότι, ὡς γνωστόν, οἱ ἀπόστρατοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας. Τοὺς ἀποστράτους λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, τοὺς ἀποστράτους κατόπιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τοὺς ἐφέδρους ἀποστράτους, εἰς ἣν κατηγορίαν ὑπαγόμεθα ἡμεῖς.

Ἀντὶ νὰ γίνῃ ἰδιαίτερος νόμος διὰ τοὺς ἀποστράτους τῆς τελευταίας ταύτης κατηγορίας, συμπεριελήφθημεν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑβριστικὸν δι' ἡμᾶς. Εἶχον τὸ καθῆκον νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ταύτην ἐνώπιον τῶν συναδέλφων καὶ πρὸς ἐκείνους διὰ τῶν ὁποίων μακροὶ καὶ δεινοὶ ἀγῶνες πολιτικοὶ καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης μᾶς συνδέουσι. Ὑπέστημεν μεγάλας δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ πικρίας καὶ οἰκονομικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ὁ ἀχάριστος πολιτικὸς βίος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπεκομίσαμεν λευκὸν τὸ μέτωπον ἀλλὰ καὶ τὴν πενίαν διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐγεννήθημεν.

Ὁ κ. ***Ν. Θεοτόκης*** λέγει ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐπαναφορᾶς, ἀλλὰ περὶ προβιβασμοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ, οὗ ἐδικαιοῦντο πάντες οἱ ἀπόστρατοι, διὸ καὶ δὲν ἐπραγματοποίησε τοῦτο.

Ὁ κ. ***Σπ. Δεληγιάννης*** λέγει ὅτι πρέπει νὰ μάθῃ ἡ κοινὴ γνώμη ὅτι εἶνε τυραννικὴ ἡ διάθεσις ὅτι ἡμεῖς διὰ

τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ λαμβάνομεν μεγάλα ποσὰ καὶ βαθμούς, ὡς συμβαίνει καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ὅπου φρονοῦσιν ὅτι ἐζήτησε νὰ λάβῃ ἀποζημίωσιν περὶ τὰς 200,000 δραχμῶν ὡς διαφορὰν δήθεν μισθῶν καὶ νὰ γίνῃ ὑπουργός.

Θ. Τουρκοβασίλης. Παρακαλῶ, κ. Πρόεδρε, τὸ ψήφισμα.

Πρόεδρος. Ἐκ μέρους τῶν πληρεξουσίων κ. κ. ***Γ. Διακάκου, Ν. Μουζάκη, Δ. Τσουκαλᾶ, Ι. Κίνια, Π. Μπούτου, Σπ. Δεληγιάννη, Ι. Ράλλη, Α. Ἀγγελοπούλου, Θ. Τουρκοβασίλη Γ. Ἀλεξανδροπούλου*** ὑπεβλήθη, ὡς ἀνήγγειλα πρότερον, ψήφισμα περὶ ἀνεγέρσεως ἀναθηματικῶν στηλῶν ἐν οἷς τόποις ἐτάφησαν οἱ τυρεκισθέντες ἐπὶ τῆς Βενιζελικῆς τυραννίδος.

Δέχεται ἡ Συνέλευσις τὸ ψήφισμα;

Ἡ Συνέλευσις διὰ βοῆς δέχεται τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔχον ὡς ἑξῆς·

ΨΗΦΙΣΜΑ

Περὶ ἀνεγέρσεως ἀναθηματικῆς στήλης τῶν τυρεκισθέντων ἐπὶ βενιζελικοῦ καθεστῶτος.

Ἡ Γ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Ψηφίζει·

«Ἐν οἷς τόποις ἐτάφησαν οἱ τυρεκισθέντες ὑπὸ τῆς βενιζελικῆς τυραννίας ν' ἀνεγερθῶσιν ἀναθηματικαὶ στῆλαι, ἐφ' ὧν ν' ἀναγράφωνται τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων.

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ὅπως ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἔργων, εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης.

«Ἡ ὁλικὴ δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300.000 δραχμῶν».

Πρόεδρος. — β' συζήτησις τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

Ὁ κ. ***Δ. Κατσάνος*** λαμβάνων τὸν λόγον καὶ κηρυσσόμενος κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐν τῇ εἰσηγητικῇ του ἐκθέσει ὑποστηρίζει ὅτι τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ θίξῃ παρὰ μόνον τὰς εὐπόρους τάξεις, ὅπερ δὲν εἶναι ἀκριβές.

Ἐξετάζων λεπτομερῶς τὸ νομοσχέδιον, ὑποστηρίζει ὅτι διὰ τῶν ὁριζομένων τιμῶν κατὰ ποιότητας δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν εἰς τοὺς βραχυχάνους νὰ ἀγοράσωσι καπνὸν καὶ οὕτω θέλει

ἐπέλθει σοβαρὰ μείωσις τῆς ζητήσεως καὶ τῆς παραγωγῆς, εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν βιομηχάνων, καὶ ὅτι ἰδία ἡ τρίτη ποιότης, ἥτις χρησιμοποιεῖται παρὰ τῶν λαϊκῶν τάξεων, δὲν θὰ εἶναι προστατευομένη ἐξ αὐτῆς.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν) ἀντικρούει τὸ ὑποστηριζόμενον ὅτι θὰ μειωθῇ ἡ παραγωγή, καὶ ἀναφέρει ὅτι πρὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐπεκοινώνησε μετὰ τῶν καπνοπαραγωγῶν, οἵτινες δὲν ἐξεφράσθησαν τοιοῦτόν τινα φόβον.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπ.), λέγει ὅτι οἱ καπνέμποροι ἐκίνδυνευον μέχρι τοῦδε τὸ ὡρισμένον κέρδος των. Ἤδη δὲ μὲ τὰ 10 λεπτά, τὰ ὁποῖα δίδει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐρχονται εἰς τοὺς καπνοβιομηχάνους 24 ὅλα ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα πληρώνουσιν οἱ καπνίζοντες εἴτε τοὺς ἐμπόρους, παραγωγοὺς κλπ.

Δ. Κατσάνος. Μάλιστα, δίδετε ἀρ' ἑνὸς, ἀλλ' ἐξ ἄλλου δὲν ὑπολογίζετε τὰς δαπάνας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται μέχρις οὗ ῥυθῇ τὸ καπνὸν εἰς τὴν πώλησιν. Ἐὰν ἀφαιρεθῶσιν αἱ δαπάναι αὗται, τότε προκύπτει ὅτι διὰ τὸν βιομήχανον οὐδὲν μένει ἀπολύτως κέρδος. Τούτου γενομένου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀγορασθῶσιν ὑπὸ τοῦ βιομηχάνου τὰ καπνά. Κατ' ἀκολουθίαν πλήσσεται αὐτὴ ἡ παραγωγή. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι σήμερον, οὔτε ὁ ἔμπορος οὔτε ὁ βιομήχανος μεταβαίνουσι πλέον νὰ ἀγοράσωσι καπνὰ ἀπὸ τοὺς παραγωγούς.

Ὁ κ. **Λαδόπουλος**, μὴ δεχόμενος τὰς γνώμας ταύτας λέγει ὅτι τοὐναντίον, οὔτε ἔμπορος καὶ οἱ βιομήχανοι θέλουσι κερδίσει περισσότερα καὶ μετὰ ταῦτα θὰ προβῶσιν εἰς νέας ἀγοράς.

Ὁ κ. **Δ. Κατσάνος** συνεχίζων, λέγει ὅτι ἂν δὲν εἶχε τὴν ἀντίληψιν ὅτι θὰ παρεμβληθῇ ἡ βιομηχανία τοῦ καπνοῦ καὶ ἡ παραγωγή, δὲν θ' ἀπησχόλει τὴν Συνέλευσιν καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπιμένων εἰς τὰς γνώμας του.

Αἱ λαϊκαὶ τάξεις, λόγῳ τῆς αὐξήσεως θ' ἀναγκασθῶσι νὰ περιορίσωσι τὸ ποσὸν τῆς καταναλώσεως, ὥστε καὶ τὸ προϋπολογιζόμενον ἔσοδον τῶν 130 ἑκατομμυρίων δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ.

Παρατηρεῖ, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου βαρύνονται οἱ δύο νομοὶ τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ἀποκλειστικῶς ὡς παράγοντες τὸ προϊὸν τοῦτο τῆς καταναλώσεως, ἐπιμένει εἰς τὰς ἀπόψεις του ὅτι δὲν θ' ἀπομένῃ κέρδος ἐπαρκὲς εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** ἀναλύων τὰς κατὰ κατηγορίας σιγαρέττων ὕλας, εὑρίσκει ὅτι παρέχεται ἀρκετὸν κέρδος εἰς τοὺς βιομηχάνους, ὥστε νὰ δύνανται νὰ πληρώσωσι καὶ τοὺς καπνοπαραγωγούς.

Ὁ κ. **Δ. Κατσάνος**, ἐξακολουθῶν καὶ ἐκφράζων τὸ παράπονον διότι προχείρως πλήττεται τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ προϊόντος ὅπως πάντοτε, ὑποστηρίζει ὅτι δέον νὰ ἐπεκταθῇ ἡ φορολογία καὶ ἐν τχετικῷ μέτρῳ ἐπὶ τῶν ἀρωματικῶν καπνῶν, ὥστε γὰ καὶ ἐν σχετικῷ μέτρῳ ἐπὶ τῶν ἀρωματικῶν καπτῶν, ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐλάττωσις κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὁπότε θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ προσδοκώμενον ἔσοδον. Ἐν τέλει ὑποστηρίζει τροποποιεῖαν ὅπως ἐλαττωθῇ εἰς τὸ ἥμισυ ἡ φορολογία ἐφ' ὅλων τῶν κατηγοριῶν, ἐξ οὗ ἀπεκδέχεται ἔσοδον 70 ἑκατομμυρίων καὶ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀνάγκη μέριμνα πρὸς κάλυψιν τοῦ ὑπολογιζομένου ὑπολοίπου τῶν 55 ἑκατομμυρίων διὰ τῆς ἐπιβολῆς φόρου ἐξαγωγικοῦ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ ἢ φόρου καταναλώσεως ἀρωματικῶν καπνῶν.

Ὁ κ. **Α. Φωτήλας**, ὡς εἰσηγητὴς τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, λέγει ὅτι ἡ ἀπότομος αὔξησις εἶναι δυνατὸν νὰ μειώσῃ τὴν παραγωγὴν λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῆς καταναλώσεως ὡς ἐπίσης καὶ νὰ δημιουργήσῃ λαθρεμπόριον. Περαιτέρω ἐξηγεῖ ὅτι λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ δευτέρα καὶ τρίτη ποιότητες ὑπόκεινται εἰς τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως κανονιζομένας διὰ τοῦ νομοσχεδίου, πρέπει νὰ φροντίσωμεν ἵνα μὴ ζημιῶται ἡ καπνοβιομηχανία ἵνα μὴ καταφύγῃ εἰς τὴν πρώτην ποιότητα πρὸς ζημίαν τοῦ λαοῦ, ὅστις οὕτω θὰ πληρώνῃ ἀκριβά. Ἐξηγεῖ τοὺς λογαριασμοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει διὰ τοὺς βιομηχάνους τὴν αὔξησιν καθ' ὡρισμένον ποσόν.

Π. Ἀργυρόπουλος. Οἱ βιομήχανοι λέγουσιν ὅτι δὲν ἔβλεπον μέχρι τοῦδε τίποτε εἰς τοὺς καπνοπώλας.

Ὁ κ. **Α. Φωτήλας** ἀπαντῶν, λέγει ὅτι ἀληθῶς δὲν ἔβλεπον τελευταίως διότι ἐζημιοῦντο, ἀλλ' ἀφοῦ ἤδη δίδεται εἰς αὐτοὺς τοὺς βιομηχάνους ποσὸν 8 δραχμῶν κατὰ χιλιόγραμμον, ὑπολογίζεται εἰς τοῦτο πᾶσα αὔξησις καὶ συνεπῶς ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν βιομηχάνων δὲν εἶναι ἀληθής. Τέλος φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ ἀγορὰ σιγαροχάρτου, ἀφοῦ τὸ Κράτος ὅπως δήποτε θὰ εἰσπράξῃ τὸν φόρον τοῦ σιγαροχάρτου μαζὶ μὲ τὸν καπνόν.

Ν. Καλαντζάκος. Γνωρίζετε νὰ μᾶς εἴπητε τί συμβαίνει μὲ τὸ ἄρθρον 8;

Α. Φωτήλας. Τοῦτο μόλις προτεσέθη καὶ ἐπληροφορήθην ὅτι τὸ σιγαρόχαρτον περὶ οὗ τὸ ἄρθρον, ἔχει κριθῇ ὡς ἄχρηστον. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Φωτήλας, ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργὸς) ἐξη-

γῶν διατί ἐτέθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 λέγει ὅτι εἰχεν ἔλθει σιγαρόχαρτον κακῆς ποιότητος καὶ οἱ προμηθευταὶ τοῦ σιγαροχάρτου τούτου, μὴ δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν τῇ καταναλώσει, ἐζήτησαν νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ, μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν, νὰ ἐξαγάγωσι τοῦτο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὰς Ν. Χώρας.

Ὁ κ. **Γ. Πῶπ** ἐξιστορῶν πῶς ἔχει τὸ ζήτημα καὶ ἀναπτύσσων τὰς καταχρήσεις, αἵτινες δύνανται νὰ γεννηθῶσι, πρότείνει ὅπως ἀπαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 8.

Ὁ κ. **Π. Πρωτοπαπαδάκης** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἰχεν ἀντίρρησιν εἰς τοῦτο ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατανάλωσιν εἰς τὰς Νέας Χώρας.

Ὁ κ. **Ἀργυρόπουλος**, ζητῶν ἐξηγήσεις καὶ διευκρινήσεις τινὰς ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχουσι παράπονα τῶν καπνοβιομηχάνων, λόγῳ τῆς καθιερουμένης ἐλευθερίας εἰς τὰ καπνὰ τῆς πρώτης ποιότητος. Συνεχίζων, φρονεῖ ὅτι ἔδει νὰ προστατευθῇ ἡ πρώτη ποιότης κατὰ πάσης νοθείας καὶ νὰ δοθῇ μικρὰ τις ἔτι αὔξησις εἰς τοὺς βιομηχάνους εἰς τὰ καπνὰ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης ποιότητος.

Ὁ κ. **Ν. Γερμανὸς** ἀποδεικνύει δι' ὑπολογισμῶν ὅτι ἴσως εἰς τὴν νῦν β' ποιότητα τοῦ καπνοῦ, ἐὰν ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ πακέτου ὁρισθῇ εἰς δραχ. 1.70, ἀφίεται ὑπὲρ τῶν καπνοβιομηχάνων ποσὸν ὀλιγώτερον ἐκείνου ὅπερ οὗτοι ἀπελάμβανον πρότερον, ἐνῷ δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν αὔξησιν 5 - 6 δραχ. κατὰ κοιλὸν ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν καὶ εὑρίσκει δίκαιον νὰ αὐξηθῇ ἡ τιμὴ κατὰ 10 λεπτὰ τοὐλάχιστον. Ἐπίσης συνηγορεῖ καὶ ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν ποσοστῶν τῶν καπνοπωλῶν.

Ὁ κ. **Ξ. Μαυρομμάτης** ἐξηγεῖ τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν ἀντιτίθεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, πλὴν παρατηρεῖ ὅτι ἐπιτροχάδην ἐπελήφθημεν τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τούτου καὶ διὰ ταῦτα προτείνει ὅπως κατὰ τὴν ἐπανάληψιν λῃφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα ἵνα μεταβληθῇ ὁ φόρος τῆς δεκάτης εἰς φόρον ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς.

Συνιστᾷ τὴν πώλησιν ὑπὸ τοῦ Κράτους σιγαροχάρτου εἰς τοὺς καπνοφόρους ἐπαρχίας ἐξ οὗ θὰ ἐχῃ πρόσοδον ὑπὲρ τὰ 50 ἑκατομμύρια.

Ὁ κ. **Α. Εὐταξίας** ἀναφερόμενος εἰς τὰς ὑποδείξεις, ἃς ἐποιήσατο κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ ἐπιβολῆς ἐξαγωγικοῦ φόρου ἐφ' ἑνὸς εἴδους καπνοῦ, ἐξ ἧς θὰ προήρχετο σοβαρὸν εἰσόδημα, ἐκ παραλλήλου ὅμως νὰ αὐξηθῇ καὶ ὁ φόρος καταναλώσεως, λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν μίαν μεθόδων τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας καταναλώσεως.

Ἀλλὰ διὰ τῆς μεθόδου σας ταύτης ἐρχόμεθα νὰ φορολογήσωμεν τὸν λαὸν μὲ 192 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Τοῦτο εἶναι ἀπαράδεκτον καὶ θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἐλάττωσιν τῆς καταναλώσεως καὶ συνεπῶς καὶ παραγωγῆς, θὰ διατρέξωμεν δὲ τὸν κίνδυνον ὅτι τὸ λαθρεμπόριον θὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλήν.

Ὁ κ. **Ν. Λεβίδης** ἀνακοινοῖ ὅτι ἔλαβεν ὑπόμνημα ὑπογεγραμμένον παρὰ 1500 συμπολιτῶν του καπνοπωλῶν καὶ ἀναγινώσκει τοῦτο. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων δι' ὧν ζητεῖται ἡ τροποποίησις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4, ἣν καὶ ὑποστηρίζει.

Ὁ κ. **Α. Μάτεσις** συνηγορεῖ ἐπίσης ὑπὲρ τῶν καπνοπωλῶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀλλαξῇ ἡ μεταβολὴ τῆς ἰσχυούσης φορολογίας τοῦ καπνοῦ.

Ὁ κ. **Δ. Τσουκαλᾶς** ὁμοίως συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀναφορᾶς καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἀπλώσῃ ἂν εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ ταύτην.

Ὁ κ. **Δ. Κρεμέζης** ὁμοίως συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς παροχῆς μεγαλυτέρου ποσοστοῦ εἰς τοὺς καπνοπώλας, οἵτινες ὑποστηρίζουσιν ὅτι φαινομενικῶς μόνον αὐξάνει τὸ κατὰ πακέτον ποσοστόν, ἐνῷ πράγματι ἐλαττοῦται.

Κηρύσσεται εἶτα ἡ συζήτησις περατωμένη.

Γίνονται δεκταὶ δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ὡς ἐτροπολογήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὸ ἄρθρον 3, τὸ ἄρθρον 4, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9, ὡς ἐτροπολογήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, καὶ τὰ ἄρθρα 10, 11, 12, 13, 14, 15 καὶ 16, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν ἐπενεχθεισῶν τροπολογιῶν.

Πρόεδρος.—Ἐπὶ συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμου 971 τοῦ 1917».

Ὁ κ. **Ἀγ. Ζλῆμαν**, ὡς εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναπτύσσων ἐκτενῶς τὰς γνώμας αὐτῆς προτείνει ὅπως κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τεθῇ τὸ διπλάσιον τοῦ φόρου, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς δὲ ἔτους αὐξηθῇ οὗτος. Ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῶν χορηγουμένων διὰ τὴν ἀπόσταξιν προτείνει ὅπως, ἀντὶ τῶν 9 ἡμερῶν, ὁρισθῶσι 15 ἡμέραι. Πρόκειται, λέγει, αἱ εὐκολίαι αὗται νὰ γένωνται διὰ πληθυσμοὺς ὀρεινούς, οἵτινες οὐδεμίαν ἄλλην οὐδαμόθεν ὠφέλειαν ἔχουσι καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνωσι δεκταὶ αἱ τροπολογίαι αὗται.

Ὁ κ. **Ν. Μαργαρίτης** προτείνει ὅπως ὁ χρόνος διὰ τοὺς μικροὺς ἀμβύκας αὐξηθῇ εἰς 18 ἡμέρας.

Ὑπέρ τῆς αὐτῆς ἰδέας ὁμιλεῖ καὶ ὁ κ. **Ἐμ. Χατζηδάκις**, ὁμιλῶν περὶ τῶν ἐν Σάμῳ κρατούντων.

Ὁ κ. **Ν. Κουλάνδρου**, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3, παρατηρεῖ ὅτι ἡ καθιερωμένη κλίμαξ διὰ τοὺς ἀγοράζοντας, δὲν εἶναι καλή, διότι ὅσον περισσότερον ἀγοράζουσι, τόσον ὀλιγώτερον φορολογοῦνται οἱ ἀγοράζοντες, ἐνῶ κερδίζουσι περισσότερα. Ὥστε νὰ τοῦτο ἦθικὸν καὶ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ σχετικὴ τροπολογία αὐτοῦ. Ὡσαύτως προτείνει τροπολογίαν αὐτοῦ, ὅπως ἀπαγορεύσῃ ἡ αἰσχροκερδείας ἐξασκουμένης ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὲρ ὡρισμένου ἐργοστασίου ὅπως καταγγελθῇ ἡ ἁμαρτὴς σύμβασις αἰθομένης ὑπὸ τῶν παγκάλων ἐργοστασιαρχῶν.

Ὁ κ. **Ρουσίδης** παρατηρεῖ ὅτι διὰ τοῦ φόρου τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ, δὲν προστατεύεται ἀλλὰ καταστρέφεται ἡ ἀμπελουργία ἐν ταῖς Ν. Χώραις, ἡ ὁποία διέρχεται καὶ ἤδη κρίσιν. Φρονεῖ ὅτι οἱ ἀμπελουργοὶ οὗτοι θέλουσι τελείως καταστραφῇ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου, ἰδίως ἂν διατηρηθῶσιν αἱ διατυπώσεις αἵτινες, ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παρ' αὐτῶν χρησιμοποίησιν τῶν ἀμβύκων. Διατρέχουσι δὲ καὶ ἄλλους κινδύνους, διότι παραμορφουμένης τῆς σφραγῖδος τῶν ἀμβύκων λόγῳ τῶν μεταφορῶν αὐτῶν ἢ λόγῳ ἄλλης αἰτίας, τιμωροῦνται οὗτοι διὰ προστίμου καὶ φυλακίσεως. Ἐπρίστων μετὰ τοῦτο ὅτι καὶ ὁ χρόνος ὁ διδόμενος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀμβύκων εἶναι μικρός, ἐξ οὗ καὶ τὸ καθόλου σύστημα τῆς τοιαύτης φορολογίας εἶναι μισητότατον. Ἀναφέρει τὸ ἐπὶ Τουρκίας ἰσχύον σύστημα φορολογίας καὶ φρονεῖ ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τοῦτο, ἄνευ τινὸς ζημίας τοῦ Κράτους. Ἤτοι εἴτε δηλ. λέγει, ὁ οἶνος ἑνὸς ἑκάστου παραγωγοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ὑπελογίζετο καὶ ἐφορολογεῖτο τὸ οἰνόπνευμα, ἦταν δὲ ἐλεύθεροι οἱ ἄμβυκες. Ὑποστηρίζει μετὰ τοῦτο τροπολογίαν του ὅπως αὐξηθῇ εἰς 21 ἡμέραν ὁ χρόνος πρὸς ἀπόσταξιν καὶ ὅπως διπλασιασθῇ καὶ ὄχι τριπλασιασθῇ ὁ φόρος.

Ὁ κ. **Δ. Τσιτσάρας** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ἀναγινώσκεται μετὰ τοῦτο καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 οἱ κ. κ. **Γ. Μπούσιος**, **Ι. Χριστάκης Ρουσίδης**, **Ν. Κουλάνδρου** καὶ ἄλλοι διαμαρτύρονται

διὰ τὴν τροποποίησιν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅτον ἀφορᾷ εἰς τὸν χρόνον τῆς χρήσεως τῶν ἀμβύκων, καὶ δηλοῦσιν ὅτι θέλουσιν ὑποβάλει ἔνστασιν ἀπαρτίας, ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐμμείνῃ εἰς τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἐμ. Λαδόπουλος (Ὑπουργός). Δέχομαι τότε νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος εἰς τριήμερα καὶ τετραήμερα, κατὰ τὰ τετραήμερα δὲ νὰ διπλασιάζηται ὁ φόρος, ὁ δι' ἕκαστον τριήμερον σχύων.

Γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2 ὡς ἐτροποποιήθη, εἶτα τὸ ἄρθρον 3, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ 4 ἐπίσης ὡς ἐτροποποιήθη, 5, ὡς ἐτροποποιήθη, προστιθεμένης παραγράφου 7, ὡς καὶ τὸ 6ον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7, ὁ κ. **Β. Μαρκεζίνης** προτείνει τροπολογίαν πρὸς ἔκτακτον ἀμοιβὴν ἐν ὑπαλλήλων τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξαίρων τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ τονίζων ὅτι εἰς αὐτοὺς ὀφείλεται ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν εἰσπράξεων.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν τὸ ἄρθρον 7, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβάλλεται δὲ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς ὃ συζήτησιν σχεδίου νόμου· «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ ζύθου νόμου», ὁ κ. **Ν. Γερμανὸς** συνιστᾷ ὅπως ἡ φορολογία ἐπὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ παραγομένης βύνης ἡ μικροτέρα τῆς ἔξωθεν εἰσαγομένης. Ἱρὸς δικαίαν ὅμως φορολογίαν ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῶν ὁκάδων ἡ φορολογία, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ποσότητος τοῦ ἐκχυλίσματος. Ἡ ἐσωτερικὴ βύνη ἀποδίδει ὀλιγώτερον ἐκχύλισμα 5%, ἐνῶ ἡ ἐξωτερικὴ ἀποδίδει περισσότερον, ἤτοι 78 ἐπὶ τοῖς %, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ φορολογία. Προτείνει ὅπως ἀντὶ τῶν 90 λεπτῶν χρυσῶν, καταβιβασθῇ ἡ φορολογία εἰς 70 λεπτὰ χρυσᾶ, διότι ἄλλως καταστρέφεται τὸ ὑπάρχον ἤδη ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον ἄλλως καὶ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην κατὰ τὴν συμβάσεως ἣν ἔχει κάμη μετὰ τοῦ Κράτους. Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τοῦ ἀποθέματος, ἀποκρούει ταύτην, φρονῶν ὅτι ὁ φόρος δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀναδρομικός, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι δέχονται οἱ ζυθοπῶλαι Θεσσαλονίκης νὰ μὴ ἀναβιβάσωσι τὴν τιμὴν τοῦ ἤδη πωλουμένου παρ' αὐτῶν ζύθου,

ούτινος τὴν σήμερον κατὰ ποτήριον πώλησιν εὑρίσκει λίαν ὑπερβολικήν.

Ὁ κ. **Α. Μάτεσις**, ἐξετάζων τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν βύνην, συνιστᾷ ὅπως ἡ ἐσωτερικὴ βύνη μὴ φορολογηθῇ, ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ καταρθωθῇ νὰ παράγηται αὕτη ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἀνδρωθῇ ἡ βιομηχανία τοῦ ζύθου, ἡ ὁποία θέλει ἀποδώσει κέρδη καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τὴν Χώραν καθόλου.

Ὁ κ. **Ε. Λαδόπουλος**, (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ.) λέγει ὅτι ἀρωμοίωσε πρῶτον τὸν φόρον ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς βύνης. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαφορὰν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς βύνης, παρατηρεῖ ὅτι ἡ βύνη τῆς ἀλλοδαπῆς ἔχει ἐκχύλισμα 75 ἐπὶ τοῖς ο ο ἐξ ἀκαθαρίστου κριθῆς τῆς δὲ ἡμεδαπῆς 58 ἐπὶ τοῖς ο|ο ἐξ ἀκαθαρίστου καὶ 68 ο ἐκ καθαρᾶς. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτου ἐγένετο ὁ λ)σμὸς καὶ δι' αὐτὸ καθωρίσθη ἡ διαφορὰ τῆς φορολογίας εἰς 2,15 πραγματικὴν διαφοράν.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον.

Ἐπὶ τοῦ 2ου ἄρθρου, ὁ κ. **Γ. Μπούσιος** παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει ἀνειλημμένη ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου βύνης, ἣν δὲν εἶναι τίμιον νὰ παραβῶμεν. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλομεν φόρον εἰς χρυσὸν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν παραγωγήν, πρᾶγμα πρωτοφανές. Ἀλλ' οἱ τὴν σύμβασιν ἔχοντες, παραιτοῦνται τοῦ προνομίου τούτου οἰκειοθελῶς χάριν τῶν εθνικῶν ἀναγκῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ προστατευθῇ ἡ βιομηχανία αὕτη ἀπέναντι τῆς ἐξωτερικῆς βιομηχανίας καὶ νὰ ἐκπεσθῇ ὁ φόρος διὰ τὴν ἐτωτερικὴν βιομηχανίαν, εἰς λεπτὰ 70, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ **ἐκχυλίσματος.**

Ἀναγινώσκεται μετὰ τοῦτο καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον, ὡς ἐτροπολογήθη, τὸ 2ον ὡς ἐτροποποιήθη, μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι δέχεται ἵνα ἡ ἐγχώριος βύνη φορολογηθῇ πρὸς λεπτὰ 8½ κατ' ὀκᾶν, τὸ 3ον, τὸ 4ον, τὸ 5ον, τὸ 6ον ὡς ἐτροποποιήθη τὸ 7ον, τὸ 8ον, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ 9ον ὡς ἐτροποποιήθη.

Δηλοῖ ἐν τέλει ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι δέχεται ἵνα ἐξαιρεθῶσι τῆς διαφορᾶς φόρου τὰ κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ νομοσχεδίου ὑπάρχοντα ἀποθέματα ζύθου.

Ἀναβάλλεται δὲ τὸ σύνολον λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Πρόεδρος. — Β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν».

Ὁ κ. **Περ. Ἀργυρόπουλος** ἀποκρούει τὴν γνώμην ὅτι ὑρίστανται ἤδη διὰ τὴν Χώραν αἱ περιστάσεις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, αἱ δικαιολογοῦσαι τὴν φορολογίαν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν. Ἀποκρούει γενικῶς τὴν φορολογίαν ἀναδρομικῶς, χαρακτηρίζων ταύτην ὡς ἐπιβουλὴν τοῦ Κράτους, καὶ ὑποστηρίζει ὅτι πᾶσα ἐπιχείρησις ἐπὶ τῶν κειμένων νόμων δικαιοῦται νὰ βασίζῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς. Τὴν φορολογίαν τῆς ναυτιλίας, καθ' ἣν στιγμὴν τοιαύτην διατρέχει αὕτη κρίσιν, χαρακτηρίζει ὡς κυβερνητικὴν ἀβελτηρίαν.

Ὁ κ. **Α. Τσουκαλᾶς** λέγει ὅτι ἡ ἀναδρομικὴ φορολογία ἀποτελεῖ ἀνήθικον πρᾶξιν τοῦ Κράτους, προκαλοῦσα τὴν μείωσιν τῆς εἰς τὸ Κράτος πίστεως, ὅπερ ἐπάγεται μεγίστην τῆς παραγωγῆς ζημίαν. Ὡς πρὸς τὰ ἔκτακτα κέρδη τοῦ Ναυτικοῦ, λέγει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 1045 ἐβεβαιώθη φόρος 65 ἑκατομμυρίων, ὧν κατεβλήθησαν τὰ 15, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν 50 ἑκατομμυρίων παραμένει εἰς χεῖρας τῶν ἐφοπλιστῶν, ὄντων ὑποχρέων ὅπως ναυπηγήσωσι πλοῖα ἀξίας 150 ἑκατομμυρίων. Ἐπειδὴ ἡ ναυτιλία διατρεχει κρίσιν ὀξυτάτην, σύδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη κατασκευῆς νέων πλοίων μεγάλου ἀριθμοῦ, ὅπως μὴ ὑποχρεωθῶσιν εἰς ναυπήγησιν ἄλλων ἄλλ' ἀποκτήσωσι τὸ χρῆμα τοῦτο, ὅτε τὸ Κράτος θὰ εἰσπράξῃ περὶ τὰ 50 ἑκατομμύρια. Ἐρχόμενος εἶτα εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀσφαλειῶν τῶν καταποντισθέντων πλοίων, λέγει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων πινάκων τοῦ Λόϋδ, τὰ καταποντισθέντα ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν ἠσφαλισμένα ἀντὶ δώδεκα ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν. Ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἐκ τούτων περὶ τὰ 2 ἢ 3 ἑκατομμύρια θὰ εἰσπραχθῶσι, λόγῳ τοῦ ὅτι πρόκειται περὶ ναυταπάτης, ὑπολογίζομεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταὶ θὰ εἰσπράξωσι περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Ἤδη ἐπληρώθη περὶ τὸ ἑκατομμύριον λιρῶν. Ἀτυχῶς διὰ τοῦ νόμου 2738 ὑποχρεοῦνται οἱ ἐφοπλισταὶ νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ εἰσπραττόμενα ἀτράλιστρα ἀγοράζοντες νέα πλοῖα καθ' ὃν χρόνον σύδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη. Ἑπομένως λίαν ὠφέλιμον ἔσται ἐὰν ἀπαλ-

λαγῶσιν τῆς ὑποχρεώσεως καταργουμένου τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς κατασκευῆς νέων πλοίων καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς φορολογίαν καὶ ὑποχρεωθῶσι νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰ, λίρας τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ὅπερ καὶ χρῆμα ἐπαρκὲς θὰ προσπορισθῇ εἰς τὸ Δημόσιον καὶ θὰ ἐλαττώσῃ σημαντικῶς τὴν τιμὴν τῆς δραχμῆς καὶ θὰ ὠφελήσῃ τοὺς ἐφοπλιστὰς καὶ τὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας, αἵτινες σήμερον ἔχουσιν ἀνάγκην μεγάλης ἐνισχύσεως.

Ὁ κ. **Α. Μάτεσις** λέγει ὅτι ὁ ὅρος ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ τύπου Β, ἤτοι ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς προπολεμικῆς τιμῆς τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς ἀποζημιώσεως, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας αὐτοῦ, μόνον κατὰ 15 ο/ο ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον 85 ο/ο μετά τινας κρατήσεις ἀνήκει εἰς τοὺς ἰδίους πλοιοκτήτας ὡς μετόχους μελλουσῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν νὰ ἱδρύσῃ τὸ Κράτος. Ἐν τούτοις ἐδόθη εἰς τοὺς πλοιοκτήτας τὸ δικαίωμα ὅπως ἀγοράσωσι δι' αὐτῶν ἄλλα ἀτμόπλοια μεγαλυτέρας ἀξίας ἐντὸς προθεσμίας λήγουσης εἰς τὸ τέλος προσεχοῦς Αὐγούστου, τοῦθ' ὅπερ δὲ διὰ τοῦ νομοσχεδίου παρατείνεται ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας ἐπὶ ἓν ἔτος, διότι σήμερον ἡ ἀγορὰ ἀτμοπλοίων δὲν εἶναι συμφέρουσα. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προτείνει καὶ οὗτος, ὅπως, ἐὰν τεθῇ ἐκ νέου ὁ ὅρος ἐκτάκτων κερδῶν, νὰ περιορισθῇ οὗτος μόνον εἰς τὰ τοῦ τύπου Α'.

Ὁ κ. **Ρ. Μπούσιος** παρατηρεῖ ὅτι, ἡ φορολογία τῶν ἐκτάκτων κερδῶν ἐπιβληθεῖσα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἔπαυσεν ἰσχύουσα παρ' ἡμῖν ἀποτιθεμένης τοιαύτης λήξεως, καίτοι ἡμεῖς δὲν ἐπαύσαμεν πολεμοῦντες. Ἐπανερχόμενοι ἤδη ταύτην παρουσιάζομεν ἐπιμηθείς, ἐνῶ θὰ ἠδυνάμεθα, τροποποιοῦντες καταλλήλως τὸν νόμον περὶ ἀναλωτικοῦ φόρου, νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀπόδοσιν ἴσου ποσοῦ πρὸς τὸ ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης προσδοκώμενον, ἀποφεύγοντες τὴν προσαγορευομένην κόκκιναν διὰ τῆς ἀναλογικότητος τῆς φορολογίας.

Μετὰ ταῦτα κηρύσσεται ἡ συζήτησις περατωμένη.

Ὁ κ. **Ὑπουργὸς** ὑποβάλλει σχετικὴν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ, ὅπερ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον ὡς μετεποιήθη δεκτῆς τροπολογίας τοῦ κ. **Δ. Τσουκαλᾶ**, ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 3, ἀναβαλλομένης δὲ τῆς ὁρίσεως τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν ἐπενεχθεισῶν τροπολογιῶν.

Γίνονται μετὰ ταῦτα δεκτὰ εἰς β' ἀνάγνωσιν συζητηθέντα καὶ ψηφισθέντα τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Δ πίνακος τοῦ συνημμένου εἰς τὸν 2126 νόμον περὶ κανονισμοῦ μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Ὁ πίναξ Δ (ἔξοδα κηδείας), ὁ συνημμένος εἰς τὸν νόμον 2126 τῆς 16 Μαρτίου 1920 «περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Πίναξ Δ'

Πίναξ ἐξόδων κηδείας ἄρθρου (1ου)

Βαθμοί	Δραχμαί	Παρατηρήσεις
Γενικοὶ Ἀξιωματικοὶ	2.000	Εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν ἀποστρατείᾳ ἐναντιοφανῶν ἀποθνησκόντων καταβάλλονται τὰ ἐναντὶ ποσὰ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Ὑπουργείου, εὐθὺς ὡς τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου.
Ἀνώτεροι »	1.500	
Κατώτεροι »	1.000	
Ἀρχικελευσταὶ ἐν γένει	500	

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐν τῷ συνημμένῳ τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ 2779 νόμου τῆς 3 Ἰουνίου 1922 πίνακι ἀναγραφόμενος μισθὸς τῶν ὑποπλοιάρχων καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων, ἐκτὸς τῶν ἐπιμηχανικῶν καὶ ἐργοστασιαρχῶν α' τάξεως, ὁρίζεται ἀπὸ 1 Μαΐου 1922 εἰς δραχμὰς 650, ἐφ' οὗ ὑπολογισθήσονται ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας καὶ τὰ διὰ τοῦ ἰδίου νόμου ὁριζόμενα ἐπιδόματα, ὁ δὲ τῶν ἀρχικελευστῶν α' τάξεως εἰς δραχ. 325.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ 2128 νόμου φράσις «καὶ 2 δραχμὰς καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς: «καὶ 2 δραχ. καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν αὐξανομένων μέχρι 15 δραχμῶν βαθμιαίως καὶ κατόπι πρωτάσεως τοῦ διοικητοῦ τῶν Συνεργείων, γνωμοδοτήσεως τοῦ Τεχνικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ».

"Αρθρον 4.

Εἰς τὸν πίνακα Γ΄ τὸν συνημμένον εἰς τὸν ἴδιον 2126 νόμων προστίθεται καὶ Δ΄ παρατήρησις ἡ ἑξῆς·

Δ΄) Διὰ Β. Διατάγματος δύναται ν' αὐξηθῇ ἑκάστοτε ἡ καθοριζομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις παραμονῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα.

"Αρθρον 5.

Καταργεῖται ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἰδίου 2126 νόμου».

«Περὶ τροποποιήσεως τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 162 περὶ στρατιωτικῶν μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν», ἔχον οὕτως·

"Αρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 4η τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 162 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς·

«Ὁ μισθὸς τῶν ἐκτάκτων Στρατ. μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν ἐξομοιοῦται πρὸς τοὺς μισθοὺς τῶν πρὸς τούτοις ἀντιστοιχούντων βαθμῶν τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος».

γ΄ «Περὶ ἐξόδων παραστάσεως Ἀνωτάτων Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ), ἔχον οὕτως·

"Αρθρον 1.

Τὰ ἔξοδα παραστάσεως τῶν κάτωθι ὁρίζομεν ὡς ἑξῆς·

1) Τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατοῦ, ἐφ'ὅσον ὑρίσταται τοιοῦτος, εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας μηνιαίως.

2) Τοῦ Διοικητοῦ Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας εἰς δραχ. πέντε χιλιάδας μηνιαίως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3) Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ καὶ Διοικητοῦ Στρατιᾶς Θράκης, ἐφ'ὅσον τυγχάνει Ἀνώτατος Ἀξιωματικός, εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας μηνιαίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προελάσεως τῶν Στρατευμάτων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην.

4) Τοῦ Ἀντιστρατήγου ἢ Ὑποστρατήγου Ἀνωτ. Στρατ. Γενικοῦ Διοικητοῦ Σμύρνης εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας μηνιαίως, ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1921 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐντεῦθεν εἰς δραχμὰς χιλίας μηνιαίως.

Ὁμοίως τὰ ἔξοδα παραστάσεως τῶν κάτωθι ὁρίζονται ὡς ἑπεται·

1) Ἀντιστρατήγου Διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ ἢ Ἀνωτέρας Στρατιωτ. Διοικήσεως ἢ Διοικητοῦ συγκροτήματος Μεραρχιῶν εἰς δραχμὰς χιλίας μηνιαίως, ἀπὸ 1 Μαρτίου 1921.

2) Ὑποστρατήγου Διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ, Μεραρχίας, Ταξιαρχίας, Ἀναπληρωματικῆς Διοικήσεως ἢ Γενικῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως εἰς δραχμὰς πεντακοσίας μηνιαίως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3 Οἱ λοιποὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ Ἀντιστράτηγοι καὶ Ὑποστράτηγοι λαμβάνουσι μηνιαίως λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως, οἱ μὲν Ἀντιστράτηγοι δραχμὰς 1000, οἱ δὲ Ὑποστράτηγοι δραχμὰς 500.

Τὰ ἀνωτέρω ἔξοδα παραστάσεως λαμβάνουσι καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ Ἀντιναύαρχοι καὶ Ὑποναύαρχοι, ἐφ'ὅσον δὲν λαμβάνουσιν ἑκάστην ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν, λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως.

"Αρθρον 2.

Τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα ἔξοδα παραστάσεως δὲν χορηγοῦνται ἐν περιπτώσει κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

"Αρθρον 3.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται·

Τὸ μέρος ΙΙ τοῦ πίνακος Α τοῦ νόμου 915 «ἔξοδα παραστάσεως». Ὁ νόμος 2498 τῆς 23 Ἰουνίου 1920 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1919 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ἐξόδων παραστάσεως Ἀρχηγοῦ Στρατευμάτων Κατοχῆς Μ. Ἀσίας». Ὁ νόμος 2397 τῆς 23 Ἰουνίου 1920 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1919 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ἐξόδων παραστάσεως Ἀρχηγοῦ Στρατοῦ». Ὁ νόμος 1798 τῆς 2 Μαΐου 1919 «περὶ ἐξόδων παραστάσεως Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ αἰχμαλώτων πολέμου». Ὁ νόμος 1741 «περὶ ἐξόδων παραστάσεως Φρουράρχου Κερκύρας», καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Προσωρινὰ διατάξεις.

Τὰ ἔξοδα παραστάσεως τοῦ Διοικητοῦ Βάσεων Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας, καθ' ὃ διάστημα ἐλειτούργησεν ἡ ὑπηρεσία αὐτη, ὁρίζονται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας μηνιαίως».

«*Περὶ ἐπιδομάτων Θρᾴκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας, περὶ τοῦ τρόπου χορηγήσεως μερίδων τροφῆς εἰς ἀξιωματικοὺς κλπ. καὶ περὶ ἐπιδομάτων ὁπλιτῶν, ἔχον οὕτως*

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2059 τῆς 28 Φεβρουαρίου 1920 ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς κλπ., τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν Θρᾴκῃ, τῆς ἐπεκτάσεως τούτης ἰσχυούσης ἀναδρομικῶς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1920, ἀφ' ἧς ἰσχύει καὶ ὁ νόμος 2492 «περὶ προσαρτήσεως τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ἡ ἀναδρομικὴ ἰσχὺς ἀφορᾷ μόνον εἰς τὸ πληρωθέντα ἐπιδόματα Θρᾴκης.

Τὸ ὡς ἄνω ὁρίζόμενον ἐπίδομα ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα Μ. Ἀσίας δύνανται νὰ διακοπῶσι διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Στρατιωτικοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1921 διὰ Β. Διαταγμάτων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων, θέλουσιν ὁρίζεσθαι ἑκάστοτε ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ὁ ἀριθμὸς τῶν χορηγητέων μερίδων τροφῆς εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστάς, τοὺς ἐπὶ τούτοις ἀναπτυχθέντας καὶ ἐξαρτωμένους καὶ εἰς τοὺς Τάγματα Στρατοῦ, ὡς καὶ τὰ ζῶα, ἢ αἱ περιφέρειαι, ἢ αἱ μονάδες ἐν αἷς ὑπηρετοῦσιν οὗτοι θὰ δικαιοῦνται τῶν μεριδίων τούτων.

Ὁ τρόπος τῆς χορηγήσεως τῶν μεριδίων τούτων, (εἴς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα), τὸ ἀντίτιμον ἑκάστης, ὡς καὶ αἱ περιστάσεις καθ' ἃς οὗτοι θὰ χορηγῶνται, θέλουσι καθορίζεσθαι ἑκάστοτε διὰ τῶν ἀνωτέρω Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἀντίτιμον τῆς ἡμερησίας μερίδος τροφῆς ὁπλιτῶν ὁρίζεται δι' ἅπασαν τὰς φρουρὰς εἰς δραχμὰς δύο (2) ἡμερησίως. Τὸ ἄνω ἀντίτιμον ἡμερησίας μερίδος τροφῆς δύναται νὰ ἐλαττωθῇ διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐὰν οὗτος ἤθελε κρίνει ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τοῦ βίου ἐπιτρέπουσι τοῦτο.

Αὔξησις μόνον διὰ νόμου εἶναι δυνατή.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως διὰ διαταγῶν του κανονίζῃ ἡμερήσια ἐπιδόματα ἢ ἐπιμίσθια ὁπλιτῶν διατεθειμένων δι' ἔργα ἢ ὑπηρεσίας δι' ἃς κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ χορήγησις τοιούτων πρὸς βελτίωσιν τῆς τροφῆς των.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τοῦτον, ὅπως εἰς ἐπαλήθους ἡμέρας θρησκευτικῶν ἢ ἐθνικῶν ἑορτῶν ἢ λόγῳ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἡμερησίας μερίδος τροφῆς ἐπὶ βελτίωσιν τοῦ συνολικοῦ ὅλων τῶν χορηγήσεως εἰς χρήματα ὁ ἐπιθυμητὸς εἰς διπλῆ μερίδος.

Ἡ ἰσχὺς τῆς 2 § τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγκάζει μέχρι τῆς 1 Ἰουνίου 1920 διὰ τὴν γενομένην βελτίωσιν τοῦ συντάτου ὁπλιτῶν Ἠπείρου.

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται.

1) Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 915, αἱ ἀναγκαίμεναι τῷ παρόντι.

2) Τὸ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1917 Ν. Διάταγμα.

3) Ὁ νόμος 1260.

4) Ὁ νόμος 1503.

5) Ὁ νόμος 2340.

Μεταβατικὴ Διάταξις

Ἐγκρίθεισα μέχρι τῆς 31ης τοῦ παρόντος μηνὸς Μαρτίου 1921 Β. Διατάγματος περὶ συνθέσεως μερίδος τροφῆς καὶ μέχρι τῆς τοιαύτης ἢ ἀντικαταστάσεως ταύτης δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ἐκδοθησομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου γενομένη χορήγησις τῶν διὰ τοῦτου καθοριζομένων μερίδων τροφῆς εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς κλπ., καταργουμένης τῆς περίπτ. Β' τοῦ πίνακος Δ' τοῦ νόμου 915 ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἰσχύει τὸ ὡς ἄνω ἀπὸ 30 Μαρτίου 1921 Β. Διατάγματος.

«*Περὶ τροποποιήσεως τοῦ πίνακος τοῦ νόμου 1795 τῆς 2 Μαΐου 1919 περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων στρατιωτικῶν ὑπηρεσίας ἔχον οὕτως*

Ἄρθρον μόνον

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου κατόπιν προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀνατρέχει μέχρι τῆς Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. μόνον δὲ ἐφ' ὅσον μὴ ἐκκαθαρισθῶσι διοικητικαὶ ὁδοιπορικῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως αὐξηθῶσιν αἱ ἀποζημιώσεις τῶν στηλῶν V καὶ VII τοῦ πίνακος τοῦ νόμου 1795 περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ στήλη VIII τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω πίνακος καταργεῖται.

«Περὶ παρατάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 2707 τασσομένης προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων Στρατοδικείων», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Παρατείνεται ἐπὶ ἑκατὸν μῆνας, ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων 2707 νόμου ταχθεῖσα προθεσμία πρὸς δήλωσιν ἐνώπιον τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀρχῶν καὶ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεων».

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν προσωρινὴν παραχώρησιν ἐκμεταλλεύσεως τῶν γραμμῶν ΠΑΠ. ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Π. Α. Πελοποννήσου.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καθ' ἅπα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τοῦ κ. Ξ. Στρατηγοῦ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, ἐνεργοῦντος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν κ. κ. Νικολάου Καρόλου ἐντεταλμένου Συμβούλου τῆς Ἀνωνύμου Μετοχικῆς Ἑταιρείας «Σιδηρόδρομοι Πειραιῶς Ἀθηνῶν Πελοποννήσου» καὶ Ἰωάννου Ζέπου, νομικοῦ συμβούλου καὶ ἐντεταλμένου Διευθύνοντος Συμβούλου τῆς Ἑταιρείας ταύτης, ἐνεργούντων ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας των ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσα τὴν 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. σύμβασις ἐξ ἄρθρων 15 περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Σιδηροδρόμων Π. Α. Πελοποννήσου τῶν ἐπιτεταγμένων σιδηροδρόμων αὐτῆς ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων τῷ Κράτει σιδηροδρομικῶν τμημάτων Μύλων-Καλαμῶν, Πύργου-Κυπαρησσίας-Μελιγαλᾶ καὶ Διακοφτοῦ Καλαβρύτων τῇ αὐτῇ Ἑταιρείᾳ, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου τῶν ἐπιτεταγμένων σιδηροδρόμων αὐτῆς».

Μεταξὺ τῶν ὑπογεγραμμένων κ. Ξενοφῶντος Στρατηγοῦ, Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐνεργοῦντος ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν κ. κ. Νικολάου Καρόλου, ἐντεταλμένου συμβούλου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀνωνύμου μετοχικῆς Ἑταιρείας «Σιδηρόδρομοι Πειραιῶς–Ἀθηνῶν–Πελοποννήσου» καὶ Ἰωάννου Δ. Ζέπου, νομικοῦ συμβούλου καὶ ἐντεταλμένου Διευθύνοντος Συμβούλου τῆς ἄνω Ἑταιρείας, ἐνεργούντων ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἀφ' ἑτέρου, συνωμολογήθησαν τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρον 1.

Τὸ Κράτος παραχωρεῖ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 ἐργολαβικῶς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπιτεταγμένων Σιδηροδρόμων αὐτῆς μετὰ τῶν παραρτημάτων, ἐξαρτημάτων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων, ἀκινήτων ἐγκαταστάσεων, τροχαίου ὑλικοῦ, μηχανῶν καὶ μηχανημάτων, ὡς καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἢ ἀλλαχοῦ εὑρισκομένων ὑλικῶν, συνταχθησομένης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς ἀπογραφῆς ὑπὸ δύο ἀντιπροσώπων τῶν συμβαλλομένων, ἑνὸς τοῦ Δημοσίου καὶ ἑτέρου τῆς Ἑταιρείας. Ἡ ἄνω παραχώρησις γίνεται ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους·

Ἄρθρον 2.

Διαρκούσης τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἐργολαβικῆς συμβάσεως καὶ ἕνα μῆνα εἰσέτι μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς παρατείνεται ἡ δυνάμει τοῦ νόμου 1475 τοῦ 1918 κατάστασις ἐπιτάξεως, ἀναστέλλεται δὲ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 1442 τοῦ 1918 περὶ μὴ ἀμέσου καταβολῆς κλπ. Οὐδὲν δὲ δικαίωμα ἐκ τῶν νόμων τούτων πηγάζον δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρ' ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἑταιρεία πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως θέλει διαθέσει δραχ. 2.500.000, αἵτινες θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς κεφάλαιον κινήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει ἁπάσας τὰς πρὸς συντήρησιν τοῦ τροχαίου καὶ τῶν γραμμῶν συνήθεις δαπάνας τῶν Σιδηροδρόμων.

Ἄρθρον 5.

Ἅμα τῇ παραδόσει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ δύο μῆνας καύσιμον ὕλην καὶ λιπαντικά. Τὸ ποσὸν τῶν ὑλικῶν τούτων θέλει βεβαιωθῆ δι' ἀπογραφῆς καθοριζούσης καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων, συνταχθησομένης δὲ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραδόσεως ὑπὸ δύο ἀντιπροσώπων τῶν συμβαλλομένων, ἑνὸς τοῦ Δημοσίου καὶ ἑτέρου τῆς Ἑταιρείας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως, τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν πληρωμὴν τῶν τοκοχρεωλυσίων τῶν δανείων τῆς Ἑταιρείας ὡς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν προκαταβολὰς λέγω δανείου ἐπὶ τόκῳ 5 ο/ο ἐτησίως πρὸς κάλυ-

ψίν τῶν τυχὸν ἐλλειμμάτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ ταμιακῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ διὰ τοῦ Συνδιαύλου τῶν Τραπεζῶν ἢ ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς χορηγηθεῖσα ἀπαλλαγματος διὰ τὴν προμήθειαν γαιανθράκων καὶ ἄλλων χρησίμων ὑλικῶν θεωρεῖται ὡς πρωτίστης ἀνάγκης.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα δαπάνη πρὸς συντήρησιν τροχαίου καὶ γραμμῆς ἐκ φθορᾶς προελθούσης ἐκ κακῆς χρήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτάξεως βαρύνει τὸ Δημόσιον.

Αἱ δαπάναι αὗται δέον νὰ βεβαιωθῶσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς γραμμῆς ὑπὸ ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας, τιθέμεναι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός.

Διαρκούσης τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη βεβαιωθησομένη παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ προμήθειαν τροχαίου ἢ δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἐπὶ τῆς γραμμῆς, μὴ συνήθους συντηρήσεως, τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν δαπάνην ταύτην, ἥτις κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόδοσιν τῶν σιδηροδρόμων εἰς τὴν Ἑταιρείαν θέλει ὑπολογισθῇ εἰς αὔξησιν τῆς ἀξίας τῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὸ πέρας ἑκάστης χρήσεως (τῆς πρώτης λογιζομένης ὡς ληγούσης τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922) μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν συνολικῶν καὶ πάσης φύσεως εἰσπράξεων πασῶν τῶν δαπανῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ἀναφερομένων τοκοχρεωλυσίων τῶν δανείων τῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς λόγῳ ἐπιτάξεως ἐκ δραχ. 469.217 ἀποζημιώσεως, ἥτις θέλει ἐξακολουθήσει καταβαλλομένη τῇ Ἑταιρείᾳ, ἐὰν ἀπομείνῃ ὑπόλοιπον καθαρῶν κερδῶν, τοῦτο διατίθεται πρωτίστως πρὸς ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἀναφερομένων προκαταβολῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν καταναλωθέντων ὑλικῶν αὐτοῦ.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τούτων ἀπομείνῃ ὑπόλοιπον, θέλει διατεθῇ ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας ποσὸν τόσον, ὥστε σὺν ταῖς ὡς ὡς ἄνω δραχ. 469.217 νὰ ἐξασφαλίζῃ ὑπὲρ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου μέρισμα ἀπηλλαγμένον φόρων, ἓξ δραχ. 5 κατὰ μετοχήν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μερίζεται ἐξ ἴσου μεταξὺ τῆς ἑταιρείας καὶ τοῦ Δημοσίου μέχρι συμπληρώσεως δραχ. 10 κατὰ μετοχήν. Τὸ τυχὸν πλεόνασμα διατίθεται κατὰ 75 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Κράτους καὶ 25 ο/ο ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας.

Ἐὰν ἀντιθέτως κατά τινα χρῆσιν προκύψῃ ἐκ τῆς ἐκμεταλ-

λεύσεως ἔλλειμμα, τοῦτο καλύπτεται κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον τὸ ἥμισυ τοῦτο δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ὡς ἄνω δραχ. 469,217, καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ καὶ τὸ τυχὸν ἀνώτερον τούτου ὑπόλοιπον ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9.

Τὰ δικαιώματα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ κατὰ τὴν ἐπίταξιν εὑρεθέντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Σιδηροδρόμων ΠΑΠ, κυρωθέντα κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμεταλλεύσεως δὲν ὑίγονται. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1918, ἡμέρα τῆς ἐπιτάξεως καὶ ἐντεῦθεν προσληφθὲν προσωπικόν, ἀνασκέλλονται οἱ σχετικοὶ κανονισμοί.

Ἄρθρον 10.

Τὰ τιμολόγια καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, εἴτε αἰτήσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, εἴτε μετὰ γνώμην τούτου, προκαλουμένην παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης τὰ τιμολόγια καθορίζονται ὡς τὰ τῶν γραμμῶν τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων κανονικοῦ πλάτους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ ἱδρύσῃ τμῆμα ἀσφαλειῶν κατὰ πάσης κλοπῆς, καταστροφῆς, φθορᾶς ἢ ἀπωλείας τῶν μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἢ ἀποσκευῶν καὶ νὰ εἰσπράττῃ τὰ συνήθη παρὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν κεκανονισμένα ἀσφάλιστρα. Ἡ ἵδρυσις τοῦ τμήματος τούτου δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῶν περὶ ἀσφαλίσεων εἰδικῶν νόμων.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εὐθύνεται ἡ Ἑταιρεία διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποδεδειγμένης ζημίας κατὰ τὸν συνταχθησόμενον ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας κανονισμὸν τῆς εἰδικῆς ταύτης ἀσφαλείας.

Ἡ μὴ σύναψις εἰδικῆς τοιαύτης ἀσφαλείας ἀπαλλάσσει τὴν Ἑταιρείαν πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν πέραν τῶν ὁρίων, ἅτινα θέλει ἐγκρίνει ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συμβουλίου τῆς Ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως Σιδηροδρόμων καὶ Τροχιοδρόμων, ἐπὶ προτάσεως τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 12.

Τὰ καφεζυθεστιατόρια καὶ αἱ ἐν γένει κτήσεις τῶν γραμμῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Δημοσίου ἐξαιροῦνται τοῦ ἐκκινοστασίου.

Ἄρθρον 13.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη θέλουσι προέλθει τὸ ταχύτερον εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως περὶ ἀποδόσεως καὶ διακανονισμοῦ τῶν ὅρων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας. Ἐφόσον δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐπιτευχθῇ τοιαύτη συμφωνία, ἡ παροῦσα σύμβασις παύει αὐτοδικαίως, ἐπανερχομένων τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ ταύτης κατάστασιν, ἤτοι εἰς τὴν παρὰ τοῦ Κράτους ἐκμετάλλευσιν τῶν Σιδηροδρόμων.

Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 διατεθησόμενον ὑπ' αὐτῆς κεφάλαιον ἐκ δραχ. 2.500.000 ἐντὸς μηνός, ἄνευ δικαιώματος συμψηφισμοῦ ἢ παρακατασχέσεως δι' οἱανδήποτε ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου κατὰ τῆς Ἑταιρείας. Ἐπίσης δὲ πᾶν ποσὸν ὅπερ ἤθελε καταβάλει τὸ Κράτος λόγῳ προκαταβολῶν δανείων, ἢ λόγῳ ἀντιτίμου τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τῆς παρούσης ἀναφερομένων ὑλικῶν, ἐὰν δὲν ἐξοφληθῶσι πάντα ταῦτα ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τῶν κερδῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, λογίζονται ἀπεσβεσμένα αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 14.

Διαρκούσης τῆς χρονικῆς περιόδου τῆς παρούσης συμβάσεως διατηροῦνται ἄθικτα πάντα τὰ ἑκατέρωθεν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν συμβαλλομένων μερῶν, χωρὶς αἱ διατάξεις τῆς παρούσης νὰ δύνανται νὰ φέρωσιν ἀναγνώρισιν ἢ παραίτησιν ἢ τροποποίησιν ἢ ἀλλοίωσιν οἱουδήποτε δικαιώματος.

Πᾶσα ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου κατὰ τῆς Ἑταιρείας ἀναστέλλεται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ παροῦσα σύμβασις καὶ τρεῖς μῆνας ἔτι μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 15.

Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἑταιρείας δύναται νὰ διορισθῇ κυβερνητικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ Β. διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ κυβερνητικὸς ἀντιπρόσωπος παρίσταται κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου, παρακολουθεῖ αὐτὰς καὶ καθίστᾳ ἐνήμερον τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον. Ἡ ἀντιμισθία τοῦ κυβερνητικοῦ ἀντιπροσώπου καθοριζομένη διὰ τοῦ Β. διατάγματος τοῦ διορισμοῦ του βαρύνει τὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη εἰς διπλοῦν, ἀνὰ ἓν δι' ἑκάτερον τῶν συμβαλλομένων, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεώς της, ἀπαλλασσομένη παντὸς τέλους.

«Περὶ παραχωρήσεως ἰαματικῶν πηγῶν εἰς εὐρείαν ἐκμετάλλεσιν καὶ περὶ ἀνεγέρσεως ξενοδοχείων, ὑδροθεραπευτηρίων, καὶ λεσχῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ), ἔχον οὕτως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1.

Παρέχεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ συνομολογῇ εἰδικὰς συμβάσεις, δι' ὧν νὰ παραχωρῇ πρὸς ἐκμετάλλευσιν τὰς δημοσίας ἰαματικὰς πηγὰς ἢ τὰς δυνάμει τοῦ νόμου 2188 ἄρθρον 3 ἀπαλλοτριωμένας τοιαύτας, τοὺς τόπους θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἀναψυχῆς καὶ τοὺς τόπους, ἔνθα ὑπάρχουσιν ἀρχαιότητες.

Ἡ παραχώρησις δύναται νὰ γίνῃ μετὰ ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένων ὁρίων, ἂν δὲ ἡ χρονικὴ διάρκεια αὐτῆς ὑπερβαίνῃ τὰ 25 ἔτη ἀπαιτεῖται νὰ κυρωθῇ διὰ νόμου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς δημοπρασίας καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, ἐξαρτώμενος ἰδίᾳ ἐκ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τοῦ προσφερομένου ἐνοικίου, καθορισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Κυβερνητικαὶ παροχαί.

Αἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 συμβάσεις συνομολογοῦνται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπι ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τῶν συμβάσεων τούτων, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προβῇ εἰς τὰς κατωτέρω ὁριζομένας κατὰ μέγιστον ὅρον παραχωρήσεις, ἢ τινας τούτων, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῶν προτεινομένων ἐπιχειρήσεων, μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Ξένων καὶ Ἐκθέσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρὸς τὸ ἀκριβῶς κατ' εἶδος ἀριθμὸν τῶν εἰσαχθησομένων ἀτελῶς ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαλλοτριώσεις.

Ὑπὲρ τῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβαλλομένων πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν ἢ καὶ τόπων θερινῆς ἢ χει-

μερινῆς ἀναψυχῆς καὶ οἵτινες δ' ἀναλαμβάνωσι τὴν ἀνέγερσιν μεγάλων ξενοδοχείων πολυτελείας, ὑδροθεραπευτηρίων καὶ λεσχῶν, δύναται ἡ Κυβέρνησις διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει των ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας Υπουργῶν, νὰ κηρύττῃ ἀπαλλοτριωτέα λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης καὶ ὠφελείας, οἰαδήποτε γήπεδα, ἀνήκοντα εἰς πρόσωπα φυσικὰ ἢ νομικὰ μετὰ τῆς ἀναγκαίας περιοχῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων περὶ τὰ προμνημονευθέντα ἱδρύματα ἐξωραϊστικῶν καὶ συναφῶν ἐν γένει ἔργων, ὡς λόγου χάριν, πλατειῶν, δεντροστοιχιῶν, θεάτρων, κιοσκίων κλπ., συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ δέον νὰ καθορίζηται ἐπακριβῶς ἡ ἀπαλλοτριωτέα ἔκτασις.

Διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' (ὑπ' ἀριθ. 3915) τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου Τριπόλεως».

Ἄρθρον 4.

Ἰσχὺς παραχωρήσεως γηπέδων ἀνηκόντων τῷ Δημοσίῳ.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ γήπεδα, ἐν οἷς πρόκειται ν' ἀνεγερθῶσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμενα ἱδρύματα ἀνήκουσι τῷ Δημοσίῳ, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ ταῦτα δωρεάν.

Προκειμένου περὶ παραχωρήσεων γηπέδων πρὸς ἀνέγερσιν ξενοδοχείων κλπ. εἰς μέρη ἔνθα ὑπάρχουσιν ἀσχολίαι, δέον νὰ γίνηται χρῆσις χωρὶς νὰ προξενῆται οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἔμμεσος ἢ ἄμεσος βλάβη εἰς ταύτας, τὰ δὲ ἀνεγειρόμενα κτίρια νὰ πληρῶσι τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 6. Εἰς τὰς παραχωρήσεις ταύτας θὰ προτιμῶνται οἱ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμβαλλόμενοι πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν.

Ἄρθρον 5.

Τελωνειακαὶ ἀτέλειαι κλπ.

1) Εἰς τοὺς δ' εἰδικῆς, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, συμβάσεως ἀναλαμβάνοντας τὴν πολυετῆ ἐνοικίασιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν κλπ. καὶ τὴν ἐν αὐταῖς ἀνέγερσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ὑδροθεραπευτηρίων, ξενοδοχείων καὶ λεσχῶν δύναται ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ὡς εἴρηται συμβάσεως νὰ παρέχῃ εἰς τὰς κατωτέρω παραχωρήσεις, ἐφόσον τὰ ἱδρυθησόμενα ἱδρύματα πληροῦσι τοὺς ὅρους τοὺς διὰ τοῦ ἄρθρου 6 καθοριζομένους.

2) α') Ν' ἀπαλλάσσῃ παντὸς εἴδους τελωνειακοῦ, λιμενικοῦ ἢ δημοτικοῦ, ὑφισταμένου ἢ ἐπιβληθησομένου τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι, ὅλα τὰ εἰσαχθησόμενα πρὸς οἰκοδομὴν ὑλικά, σκεύη, ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα, ὡς καὶ τὰ διάφορα ἄλλα

εἴδη καὶ ἔπιπλα τὰ ἀναγκαῖα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ τὴν ἀρχικὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων λεσχῶν ὑδροθεραπευτηρίων καὶ ξενοδοχείων καὶ τῶν παρατημάτων αὐτῶν καὶ

β') Νὰ παρέχῃ ἔκπτωσιν μέχρι 30 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ σιδηροδρομικῶν συμβολαίων διὰ τὰς ἰδιωτικὰς μεταφορὰς τῶν εἰς τὸ Κράτος ἀνηκόντων σιδηροδρόμων ἢ ἐκείνων ὧν τὴν ἐκμετάλλευσιν ἔχει ἀναλάβει καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὸ Κράτος δι' ὅλα τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναφερόμενα ὑλικά, ἔπιπλα, σκεύη, ἐργαλεῖα, μηχανήματα ἢ διάφορα εἴδη διὰ τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν τῶν λεσχῶν, ὑδροθεραπευτηρίων καὶ ξενοδοχείων.

3) Αἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω ἐδαφίοις παραχωρήσεις ἰσχύουσι καὶ διὰ ξενοδοχεῖα ἀνεγειρόμενα ἐν τῇ Πρωτευούσῃ, Θεσσαλονίκῃ, τοῖς προαστείοις αὐτῶν, τοῖς τόποις, θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἀναψυχῆς καὶ τοῖς ἀρχαιολογικοῖς τόποις, ἐφόσον τηροῦνται καὶ διὰ ταῦτα οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὑποχρεώσεις ἀναδόχων

Ἄρθρον 6.

Οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβαλλόμενοι καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ὡς ἄνω ἐρρέθη ἱδρυμάτων, τυγχάνοντες δὲ καὶ τῶν διὰ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 καθοριζομένων παραχωρήσεων, δέον νὰ ἀναλάβωσι κατ' ἐλάχιστον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἑξῆς ὅρων·

2) Πρὸ πάσης ἐκτελέσεως νὰ ὑποβάλλωσι τὰ σχέδια τῶν ἀνεγερθησομένων Λεσχῶν, ὑδροθεραπευτηρίων καὶ ξενοδοχείων πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἵνα βεβαιωθῇ τοῦτο προηγουμένως, ἀφ' ἑνὸς ὅτι θὰ κτισθῶσι καλαισθητικῶς καὶ ἡ λειτουργία των θὰ εἶναι ἐφικτὴ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι εἶναι ἀκριβὴς ἡ προϋπολογισθεῖσα συνολικὴ ἀξία των καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς κατωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3) Ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ξένων καὶ Ἐκθέσεων καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ἡ ἔγκρισις αὕτη δέον νὰ χορηγηθῇ ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχεδίων.

4) Προκειμένου περὶ Λεσχῶν, δέον αὗται ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωσι, πλὴν τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὰ διάφορα τυχηρὰ παι-

γνίδια αἰθουσῶν, καὶ ἑτέρας εὐρείας τοιαύτας δι' ἐντευκτήρια, ἐπίσης δὲ καὶ αἰθούσας συναυλιῶν, χοροῦ κλ., κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ εἰδικῇ συμβάσει καθορισθησόμενα.

5) Προκειμένου περὶ ὑδροθεραπευτηρίων, ἐν τῇ εἰδικῇ συμβάσει καθορισθήσεται ἐπακριβῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν λουτήρων πολυτελείας, ὡς καὶ ὁ τῶν λαϊκῶν, οὓς ταῦτα θέλουσι περιλάβει, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ὅτι τὸ ὕδωρ τῶν περὶ οὗ πρόκειται πηγῶν εἶναι ἐπαρκὲς διὰ τὴν τροφοδότησιν τοῦ ὁρισθησομένου ἀριθμοῦ λουτήρων.

6) Προκειμένου περὶ ξενοδοχείων, ἐν τῇ εἰδικῇ μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσει, δέον ὁμοίως νὰ καθορισθῇ ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς κλινῶν, ἃς ταῦτα θὰ περιλάβωσι, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι, λουτῆρες, αἴθουσαι, κεντρικὴ θέρμανσις, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ λειτουργῶσι κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, ἀναβατὴρ καὶ πᾶν μέσον ἐν γένει εὐμαρείας διὰ τοὺς πελάτας.

7) Ἐν τῇ συμβάσει ὁμοίως δέον νὰ καθορίζηται τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς συνολικῆς δαπάνης, ἥτις θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ὑδροθεραπευτηρίου, λέσχης ἢ ξενοδοχείου, ὅπερ ἤθελε τύχει τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

1) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκποίησις ἢ ἡ παραχώρησις εἰς τρίτους οἱουδήποτε εἴδους, σκεύους, ἐπίπλου ἢ οἰκοδομητικοῦ ὑλικοῦ εἰσαχθέντος ἀτελῶς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς μετὰ τοῦ Κράτους συμβάσεως, ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίων Ξένων καὶ Ἐκθέσεων.

Ἡ ἀνωτέρω ἄδεια παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἀναδόχους τῇ αἰτήσει των, μόνον μετὰ σύνταξιν πρωτοκόλλου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Ξένων καὶ Ἐκθέσεων καὶ τῶν Οἰκείων Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, ἐν ᾧ νὰ ἐκτίθηται σαφῶς, ὅτι τὰ σκεύη ἢ ἔπιπλα, ὧν ζητεῖται ἡ ἐκποίησις, εἶναι ἐφθαρμένα, μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν περαιτέρω κανονικὴν καὶ εὐπρόσωπον λειτουργίαν τοῦ ξενοδοχείου, ὑδροθεραπευτηρίου ἢ τῆς λέσχης. Τὰ οὕτω ἐκποιούμενα σκεύη καὶ ἔπιπλα δέον ν' ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀναδόχων, μὴ ἀναλαμβάνοντα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένων ἀτελειῶν.

Ἄρθρον 8.

1) Ἐὰν ἡ ἐκμετάλλευσις ἰαματικῆς τινος πηγῆς ἢ τόπου θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἀναψυχῆς παραχωρηθῇ εἰς ἑταιρείαν ἥτις θ' ἀναλάβῃ ἐπίσης προνομιακὴν ἐκμετάλλευσιν λέσχης ἔνθα ἐνδεχομένως θ' ἀτκιώνται καὶ τυχηρὰ παίγνια, συμφώνως τῷ νόμῳ, δέον αὕτη νὰ ἐκπροσωπήται ἔναντι τοῦ Κράτους ὑπὸ ὑπευθύνου Διευθυντοῦ καὶ πενταμελοῦς τοὐλάχιστον Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οὗτινος τὰ μέλη δέον κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ ὦσιν Ἕλληνες πολῖται, ἀπολαύοντες τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ἔχοντες ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις ἢ νομίμως ἀπαλλαγέντες.

2) Οἱ ἀνάδοχοι τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς λέσχης, οἱ συμφώνως τῇ α' παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκπροσωπούμενοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν τυχηρῶν παιγνίων τῶν ὁποίων ἡ ἄσκησις, συμφώνως τῷ νόμῳ θὰ ἐπιτρέπεται ἐν ταῖς λέσχαις, ὑπέχουσι δὲ καὶ ἀστικὰς εὐθύνας διὰ πᾶσαν τυχὸν δεόντως βεβαιουμένην καταβολὴν τῶν πακτῶν.

3) Ἡ ἁρμοδία παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπηρεσία, ὡς καὶ ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ τμήματος Ἀστυνομίας Πόλεων, μεριμνῶσι περὶ τῆς τηρήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθεμένων περιορισμῶν, ἀσκοῦσαι τὸ ἐπιβαλλόμενον ἔλεγχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐπιθεωρήσεις.

Ἄρθρον 9.

1) Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ Ἐπιθεωρητῶν προβαίνει εἰς τακτικὰς ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰς λέσχας, ὑδροθεραπευτήρια καὶ ξενοδοχεῖα κλπ., τὰ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου ἀνεγερόμενα, ἐλέγχει δὲ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐν ταῖς συμβάσεσι μετὰ τοῦ Κράτους ὅρων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένων περιορισμῶν, ὡς καὶ τῶν τεθησομένων τοιούτων, ὅ' ἐκδοθησομένων τυχὸν ἐκτελεστικῶν τοῦ παρόντος νόμου διαταγμάτων.

2) Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ὁμοίως ἐλέγχουσιν ἂν τὰ ἀτελῶς εἰσαχθέντα εἴδη συμφώνως τοῖς διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένοις προνομίοις ἐχρησιμοποιήθησαν δ' ἃ προωρίζοντο ἀποκλειστικῶς σκοπόν.

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω ἐπιθεωρήσεων οἱ ἐνεργοῦντες αὐτὰς ἔχουσιν ἅπαντα τὰ δικαιώματα τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1698 καθοριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 10

1) Οἱ ὁπωσδήποτε ἐκποιοῦντες ἢ παραχωροῦντες εἰς τρίτους ἄνευ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 7 προβλεπομένης ἀδείας,

οἱονδήποτε εἴδος, σκεύος, ἔπιπλον ἢ οἰκοδομήσιμον ὑλικόν, εἰσαχθὲν ἀτελῶς, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 5, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ τέλους, ὅπερ ἔδει νὰ καταβάλωσι διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐκποιηθέντων εἰδῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὅπερ ἔδει νὰ καταβάλωσι τέλος.

2) Ἡ μετ' ἐπιδολὴν δύο κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, κοινῶν περίπτωσις δευτέρας ὑποτροπῆς βεβαιουμένη δι' ἐκθέσεως τῶν εἰδικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἀποτελεῖ λόγον ἄρσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παραχωρηθέντων προνομίων ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς. Οἱ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ δικαιοῦνται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δι' ἀποφάσεώς των στηριζομένης ἐπὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ξένων καὶ Ἐκθέσεων νὰ ὑποχρεώσωσι τοὺς ἀναδόχους εἰς πλήρωμὴν ὁλοκλήρου τοῦ δασμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τελῶν ὧν ἀπηλλάγησαν διὰ τῆς εἰδικῆς των τοιαύτης καὶ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 11.

Μὲ φυλάκισιν μέχρι 15 ἡμερῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 500 μέχρι 2000 δραχ. τιμωροῦνται οἱ ἀνάδοχοι ἐκμεταλλεύσεώς τινος οἱ ἀρνούμενοι νὰ παράσχωσι τὰ αἰτούμενα στοιχεῖα εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐντεταλμένους ἐπιθεωρητάς, ὡς καὶ πᾶς ὅστις παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ τοῦ ἐλέγχου τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 παραγράφου 6' τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου.

Ἄρθρον 12.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 ποιναὶ ὑπάγονται εἰς τὰ δικαστήρια ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ἐγένετο τὸ ἀδίκημα, εἰσάγονται δὲ ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς μηνύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 13.

Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀναγκαιοῦσαι δαπάναι ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 14.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ προσυπογραφομένων δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὁποίων ὑπάγονται τὰ ἀφορῶντα εἰς ἑκάστην ὑπηρεσίαν ἀντικείμενα.

Καταργεῖται πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος".

«Περὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῆς συντάξεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῶν προϋπηρεσάντων ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἰσχύον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ ὑπηρετοῦντες νῦν ὡς ἔκτακτοι διακοπτῶς συντάξεως ἐφ' ὅλων τῶν ἐτῶν τῆς τε μονίμου καὶ ἐκτάκτου ὑπηρεσίας των, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς εἰς τὰ Δημόσια Ἔργα Κρήτης, τὰς Γενικὰς Διοικήσεις ἐν γένει καὶ τὸν Στρατὸν ὑπηρεσίας των.

Ἡ σύνταξις αὕτη καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων περὶ συντάξεως τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἔργων διατάξεων, ὡς βαθμοῦ τῆς τελευταίας ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων λογιζομένου τοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον καθοριζομένου.

Ἄρθρον 2.

Ὡς βαθμός, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὁποίου κανονισθήσεται ἡ σύνταξις, λογίζεται·

Διὰ τοὺς ὑπηρετήσαντας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐπὶ εἰκοσαετίαν μὲ τὸν βαθμὸν Νομομηχανικοῦ ὁ βαθμὸς τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Διὰ τοὺς ὑπηρετήσαντας μὲ τὸν βαθμὸν Νομομηχανικοῦ α' ἢ β' τάξεως ὁ βαθμὸς τοῦ Νομομηχανικοῦ α' τάξεως.

Διὰ τοὺς ὑπηρετήσαντας εἰς τὸ κατώτερον ἐν γένει προσωπικὸν ὁ βαθμὸς τοῦ Ὑπομηχανικοῦ α' τάξεως.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ὑπάλληλοι, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς κεκανονισμένας κρατήσεις συντάξεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των ὡς ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι

και τὴν περὶ συντάξεως αἴτησιν αὐτῶν, τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου μὴ ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῶν ἐκπροθέσμως ὑποβαλόντων αἰτήσεις ὑπαλλήλων.

Τῶν τυχὸν κεκτημένων σύνταξιν ἐν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων πρὸ τῆς ὡς ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ὑπηρεσίας των ἡ ἀπονεμηθησομένη καὶ αὐθις σύνταξις κανονισθήσεται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις».

«Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ΓΥΠΘ' νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ΑΦΙΕ' νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου κ.λ.π.».

(Ως ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ΓΥΠΘ' νόμου τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1909 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου ΑΦΙΕ' «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου κ.τ.λ.» προστίθενται καὶ τὰ ἑξῆς ὡς συνέχεια τούτου· ἡ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν».

Ἄρθρον 2.

Ἀνώτερος βαθμὸς εἰς τὸν κλάδον τῶν θερμαστῶν ὁρίζεται ὁ τοῦ ἀρχικελευστοῦ».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2633 «περὶ διαθέσεως τῶν ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης περιλαμβανομένων ἀκινήτων», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 του ἄρθρου 1 του νόμου 2633 μετὰ τὴν φράσιν «δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ τοιαῦτα διὰ τὴν ἀνέγερσιν καταστημάτων Τραπεζῶν» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ Χρηματιστηρίου».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 του ἄρθρου 3 του νόμου 2633 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον·

«Μετὰ τὴν ἀρχικὴν σύστασιν τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς ἡ τυχὸν ἀπαιτηθησομένη ἀντικατάστασις μελῶν αὐτῆς γίνεται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 του ἄρθρου 3 του νόμου 2633 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον·

«Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης, μέχρι τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τοῦ προεδρεύοντος τῆς ἐπιτροπῆς ἑρέτου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὁρίζεται προτάσει τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑρετῶν ὡς προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς εἷς τῶν Ἑρετῶν Θεσσαλονίκης».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐποπτευούσης ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 1122.

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2633 προστίθετκι ἑβδόμη παράγραφος ἔχουσα οὕτως·

Αἱ ἐργασίαι, περὶ ὧν ποιοῦνται μνείαν τὸ ἄρθρον 20, ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 23 καὶ αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος νόμου, διεξάγονται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς συντιθεμένης ἐκ τῶν κατὰ τὰ στοιχεῖα α καὶ β μελῶν της ὑπὸ τὴν προεδρείαν του κατὰ τὴν παράγραφον 4 ἑρέτου. Μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων δημοπρασιῶν δύναται διὰ Β. διατάγματος νὰ μεταβληθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένη ἐν γένει σύνθεσις τῆς Ε.Σ.Θ.

5. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 2633 προστίθεται τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον·

«Ὁμοίως δύναται νὰ μεταβιβάζῃ τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην καὶ εἰς ἑτέρους ἀνωτέρους διοικητικοὺς καὶ τεχνικοὺς ὑπαλλήλους καὶ νὰ ἀναθέτῃ αὐτοῖς τὰ ὑπὸ παρόντος νόμου προβλεπόμενα διὰ τὸν Γεν. Διοικητὴν καθήκοντα».

6. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 του νόμου 2633 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος.

«Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον παραχωροῦνται τὰ νέα οἰκόπεδα, τὰ περιλαμβάνοντα κτίρια καὶ τμήματα κτιρίων του αὐτοῦ ἰδιοκτήτου, θιγέντα μὲν ὑπὸ τοῦ πυρός, ἀλλὰ δυνάμενα δι' ἐπισκευῶν νὰ καταστῶσι χρησιμοποιήσιμα, ἐφ'ὅσον τὰ μὲν οἰκόπεδα ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ὁριζόμενα τοιαῦτα, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης ἀναλαμβάνει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἐπιβαλλομένους διὰ τὰς οἰκοδομὰς ὅρους καὶ περιορισμούς, προβαίνων ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένας κατεδαρίσεις καὶ μεταρρυθμίσεις τοῦ ἐν τῷ παραχωρουμένῳ οἰκοπέδῳ κτιρίου».

7. Ἡ περὶ κωδικοποιήσεως διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 2633 ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὸν νόμον 2777 καὶ τὸν παρόντα νόμον.»

«Περὶ συγχωνεύσεως τῆς Ἐπισκοπῆς Ὕδρας καὶ Σπετσῶν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐπισκοπὴ Ὕδρας καὶ Σπετσῶν συγχωνεύεται μετὰ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ νομῷ ὁμόρου αὐτῇ Ἐπισκοπῆς Ἀργολίδος εἰς μίαν Ἐπισκοπὴν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐπισκοπὴ Ἀργολίδος» Ὕδρας καὶ Σπετσῶν, ἕδραν ἔχουσα τὸ Ναύπλιον, τοῦ ἐν αὐτῇ Ἀρχιερατεύοντος φέροντος τὸν τίτλον «Ἐπίσκοπος Ἀργολίδος Ὕδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω συγχωνευομέναις Ἐπισκοπαῖς Ἀρχιερατεύοντες Ἐπίσκοποι διατηροῦσιν ἰσοβίως ἕκαστος τὴν ἕδραν καὶ Ἐπισκοπικὴν αὐτοῦ περιφέρειαν, μετὰ δὲ τὴν κανονικὴν χηρείαν τῆς μιᾶς ἐκ τῶν συγχωνευομένων Ἐπισκοπῶν, ὁ τῆς ἑτέρας ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν διοίκησιν ὁλοκλήρου τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ἀπαρτιζομένης Ἐπισκοπῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ».

«Περὶ χορηγήσεως δανείου εἰς τοὺς ἐξιοῦντας δικαίωμα γεωμόρου ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν 10 χωρίων Φιλιατῶν (Ἠπείρου)» ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ δανείων, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100,000) δραχμῶν, εἰς τοὺς ἀξιοῦντας δικαίωμα γεωμόρου ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν δέκα ἓξ χωρίων Φιλιατῶν ἐκ τῶν Οἴκων Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων, τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐγγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τιθεμένης εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἠπείρου δι' ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ χορήγησις τῶν δανείων τούτων γίνεται ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ νόμου 2520 (1920) περὶ

διευθετήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν 10 χωρίων Φιλιατῶν Ἠπείρου, ἐξαιρουμένων δὲ καθ' ὃν ὁ νόμος ἐκεῖνος ὁρίζει τρόπον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζητήσιν τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων», ὁ κ. **Δ. Ροῦφος** (Ὑπουργὸς) δηλοῖ ὅτι ἐτροποποίησεν ὡς ἐξῆς τὸ ἄρθρον 6. «Τὰ τῆς ἀργίας τῶν κουρείων κατὰ τὰς Κυριακὰς κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος».

Οἱ κ. **Α. Μάτεσις** καὶ **Θ. Τουρκοβασίλης** ἀντιτίθενται καὶ κατὰ τῆς τροπολογίας, ζητοῦντες ὅπως διατυπωθῇ σαφῶς ὅτι καθιεροῦται ἡ κυριακὴ ἀργία, παρακαλοῦσι δὲ νὰ γραφῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ἡ ἀντίρρησίς των αὐτή.

Γίνεται μετὰ ταῦτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, εἰς β' συζήτησιν ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου, λόγῳ τῆς προστεθείσης τροπολογίας.

Πρόεδρος – β' συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ.»

Ἄρθρον 1ον, ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτόν.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3.

Ἄρθρον 4ον (ἀναγινώσκεται).

Ὁ κ. **Γ. Ἀναστασόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐν ἄρθρῳ τούτῳ τιθεμένη διάταξις εἶναι τελείως προσωπική, ἀφορῶσα εἰς ὡρισμένον πρόσωπον τὸ ὁποῖον κατώρθωσε διὰ τῆς ψηφίσεως τριῶν εἰδικῶν νόμων νὰ φθάσῃ ἐντὸς δύο μόλις ἐτῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου, ζητεῖ δὲ ἅδην νὰ γίνῃ καὶ διευθυντής. Προτείνει εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις αὐτή.

Ὁ κ. **Κ. Λυκουρέζος** (Ὑπουργὸς τοῦ Θησαυροῦ) λέγει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὡρισμένων ὑπαλλήλων ἀλλὰ περὶ ὡρισμένης τάξεως ὑπαλλήλων εἰδικῶν, οἵτινες ἐκτελοῦσιν εἰδικὰς λογιστικὰς ὑπηρεσίας.

Γ. Ἀναστασόπουλος. Ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου καὶ

τῆς ἀθικῆς, κ. Ὑπουργέ, παρακαλῶ νὰ διαγραφῇ ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 1.

Κ. Λυκουρέζος (Ὑπουργός). Δέχομαι νὰ διαγραφῇ, κ. Πρόεδρε.

Ὁ κ. ***Γ. Σχοινᾶς*** παρατηρεῖ ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ὑπαλλήλου Πήλικα, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε φανατικὸς βενιζελικὸς καὶ ἔπρεπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ μὴ προσαγάγῃ τοιαύτην διάταξιν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Πλεῖστοι πληρεξούσιοι. Διαγράφη ἡ διάταξις· δὲν χρειάζεται πλέον συζήτησις.

Γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον, ὡς ἐτροποποιήθη, ἐπίσης τὸ 5, μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Α. Μάτεσι.***

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 ὁ κ. ***Ν. Καλαντζάκος*** ζητεῖ νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις, δι' ἧς ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται δόκιμοι ὑπάλληλοι, οἵτινες θὰ εἰσαχθῶσιν ἔξωθεν ὡς τμηματάρχαι, ἐπὶ προφανεῖ ἀδικίᾳ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. ***Γ. Πώπ*** ποιεῖται τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις καὶ συστάσεις, ἀναφερῶν καὶ ῥῆσιν ξένου συγγραφέως, λέγοντος ὅτι «οὐδὲν ὑπάρχει σύστημα μᾶλλον αἰσχρὸν πρὸς ἀμοιβὴν προσωπικῶν θέσεων.» Τοῦτο δὲ μάλιστα, λέγει, καθ' ἣν στιγμὴν ὁμιλοῦμεν περὶ οἰκονομιῶν. Ὑπάρχουσι θέσεις, ἃς ζητοῦμεν νὰ καταργήσωμεν, καὶ ἡμεῖς δημιουργοῦμεν ἄλλας.

Ὁ κ. ***Λαδόπουλος*** (Ὑπουργός), παρατηρεῖ ὅτι δημιουργοῦμεν ἓξ θέσεις ἀλλὰ καταργοῦμεν ἑτέρας 200.

Ὁ κ. ***Ν. Στράτος*** (Ὑπουργός), λέγει ὅτι οἱ συνυπουργοὶ Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ, καίτοι ἔχουσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν πίστωσιν 400 χιλ. δραχμῶν, ἃς ἠδύναντο νὰ ἐξαντλήσωσιν, ὅμως οὗτοι μειοῦσιν αὐτὴν κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ὁ κ. ***Ν. Καλαντζάκος*** λέγει ὅτι ἡ πίστωσις εἶναι εἰκονική, πραγματικὴ δὲ εἶναι μόνον τὸ ποσὸν τῶν 200 χιλ. δραχμῶν, τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἐξηντλεῖτο μέχρι τοῦδε.

Ποιοῦνται ἑτέρας παρατηρήσεις οἱ κ. κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** καὶ ***Γ. Πώπ,*** μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 6, τὸ 7ον, τὸ 8ον, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὸ 9ον ὡς ἐτροποποιήθη, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ἀναβάλλεται δὲ τὸ σύνολον λόγῳ τῶν τροπολογιῶν

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμου·

«*Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Γ' Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Γενεύης τῆς κανονιζούσης τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς καταστήμασιν*», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται ἡ περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς καταστήμασι σύμβασις, ἡ ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας τὴν 12)25 Ὀκτωβρίου 1921 συνελθούσης Γ' Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως ἐργασίας, ἔχουσα ὡς ἑπεται·

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σχέδιον Συμβάσεως περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως ἐν ταῖς βιομηχανικαῖς καταστήμασιν.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις Ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα ἐν τῇ τρίτῃ αὐτῆς συνόδῳ τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1921.

Ἀποδεχθεῖσα διαφόρους προτάσεις, σχετικὰς πρὸς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ζήτημα περιλαμβανόμενον ἐν τῷ ἑβδόμῳ θέματι τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Συνόδου, καὶ ἀποφασίσασα ὅπως αἱ προτάσεις αὗται λάβωσι τὸν τύπον σχεδίου Διεθνοῦς Συμβάσεως.

Ἀποδέχεται τὸ ἀκόλουθον σχέδιον συμβάσεως πρὸς ἐπικύρωσιν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Ἐργασίας, συνῳδὰ ταῖς διατάξεσιν τοῦ XIII Μέρους τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων Μερῶν τῶν λοιπῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως θεωροῦνται ὡς «βιομηχανικὰ καταστήματα»·

α') Τὰ μεταλλεῖα, λατομεῖα καὶ ἐξορυκτικαὶ βιομηχανίαι πάσης φύσεως.

β') Αἱ βιομηχανίαι ἐν αἷς κατασκευάζονται, μετασχηματίζονται, καθαρίζονται, ἐπισκευάζονται, διακοσμοῦνται, ἀποπερατοῦνται, ἑτοιμάζονται πρὸς πώλησιν διάφορα προϊόντα ἢ αἱ ὕλαι ὑφίστανται μεταρρύθμισιν συμπεριλαμβανομένης τῆς κατασκευῆς πλοίων, αἱ ἐγκαταστάσεις ἀποσυνθέτεως ὑλικῶν,

ὡς καὶ ἡ παραγωγὴ ἡ μεταμόρφωσις καὶ ἡ μετασίβασις τῆς κινητηρίου δυνάμεως ἐν γένει καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

γ') Ἡ κατασκευή, ἡ ἐπανίδρυσις, ἡ συντήρησις, ἡ ἐπισκευὴ ἡ μεταρρύθμισις, ἡ κατεδάφισις παντὸς εἴδους κτιρίων καὶ οἰκοδομῶν, σιδηροδρόμων, τραχιοδρόμων, λιμένων, ἀποθηκῶν προβλητῶν, διωρύγων, ἐγκαταστάσεων δι' ἐσωτερικὴν ναυσιπλοΐαν, ὁδῶν, σηράγγων γεφυρῶν, ὑδραγωγείων, ὑπονόμων συλλογῆς, ὑπονόμων συνήθων, φρεάτων, τηλεφωνικῶν ἢ τηλεγραφικῶν ἐγκαταστάσεων, ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐργοστασίων φωταερίου, διανομῆς ὕδατος καὶ λοιπῶν οἰκοδομικῶν ἔργων, ὡς καὶ προπαρασκευαστικῶν καὶ θεμελιωτικῶν ἔργων προηγουμένων τῶν ἀνωτέρω ἐργατῶν.

δ') Ἡ μεταφορὰ προσώπων καὶ ἐμπορευμάτων διὰ ξηρᾶς σιδηροδρομικῶς ἢ διὰ θαλάσσης, συμπεριλαμβανομένης τῆς τοποθετήσεως ἐμπορευμάτων εἰς ἀποθήκας, προκυμαίας, εἰς ἀνυψωτικὰς μηχανὰς (wharfs) καὶ διακριτικὰς ἀποθήκας πλὴν τῆς διὰ χειρῶν μεταφορᾶς.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπαρίθμησις ἐγένετο ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν διαταξεων Ἐθνικῆς Τάξεως τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ συμβάσει τῆς Οὐάσιγκτων πρὸς κανονισμὸν τοῦ ὀκταώρου ἡμερησίως καὶ τεσσαρακονταοκταώρου ἑβδομαδιαίως ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς καταστήμασιν, ὅπως αἱ ἐξαιρέσεις αὗται ἐφαρμοσθῶσιν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ἀπαριθμήσεως, ἐὰν ἀναγνωρισθῇ ἀναγκαῖον, ἕκαστον μέλος δύναται νὰ ὁρίσῃ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν μεταξὺ τῆς βιομηχανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 2.

Ἅπαν τὸ προσωπικὸν τὸ ἀσχολούμενον εἰς βιομηχανικὰ καταστήματα δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ ἢ ἐν τοῖς παραρτήμασιν αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις προβλεπομένων ἐξαιρέσεων, δικαιοῦται ἀνὰ περίοδον ἑπτὰ ἡμερῶν ἀναπαύσεως τοὐλάχιστον εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν συνεχῶν.

Ἡ ἀνάπαυσις αὕτη θέλει παρέχεσθαι κατὰ τὸ δυνατὸν ταυτοχρόνως εἰς ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν ἑκάστου καταστήματος, θέλει δὲ συμπίπτει κατὰ τὸ δυνατὸν πρὸς τὰς ἡμέρας τὰς καθιερωμένας ἀπὸ τῆς παραδόσεως ἢ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου ἢ διαμερίσματος.

Ἄρθρον 3.

Ἕκαστον μέλος δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ τῆς ἐφαρμογῆς τῶ

διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοὺς ἐργαζομένους ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς καταστήμασιν, εἰς ἃ μόνοι ἐργάται εἶσι τὰ μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 4.

Ἕκαστον μέλος δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαιρέσεις ὁλικὰς ἢ μερικάς, (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀναβολῶν καὶ ἐλαττώσεων ἀναπαύσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν εἰδικῶς ἁπάσας τὰς προσαρμοζομένας οἰκονομικὰς καὶ ἀνθρωπιστικὰς ἀπόψεις καὶ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν ἁρμοδίων σωματείων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν, ὅπου ὑφίστανται τοιαῦτα.

Ἡ γνωμοδότησις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται δι' ἐξαιρέσεις αἵτινες ὑφίστανται ἤδη διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 5.

Ἕκαστον μέλος ὀφείλει κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ ἐφαρμόσῃ διατάξεις προβλεπούσας περιόδους ἀναπαύσεως εἰς ἀντιστάθμισμα τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 χορηγουμένων ἀναβολῶν καὶ ἐλαττώσεων, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐν αἷς συμφωνίαι καὶ τοπικὰ ἔθιμα προβλέψαν ἤδη τοιαύτας ἀναπαύσεις.

Ἄρθρον 6.

Ἕκαστον μέλος θέλει συνταξει κατάλογον τῶν συμφώνως τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁριζομένων ἐξαιρέσεων καὶ θέλει ἀνακοινώσει αὐτὸν εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας. Ἕκαστον μέλος θὰ ἀνακοινῇ κατόπι κατὰ διετίαν πᾶσαν τροποποίησιν ἐπενεχθησομένην ἐν τῷ ρηθέντι καταλόγῳ.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας θέλει ὑποβάλει ἔκθεσιν περὶ τούτου εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἕκαστος ἐργοστασιάρχης, διευθυντὴς ἢ διαχειριστὴς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὰς ἑξῆς ὑποχρεώσεις·

α) Νὰ γνωστοποιήσῃ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἑβδομαδιαία ἀνάπαυσις δίδεται συνολικῶς εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν, τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας συνολικῆς ἀναπαύσεως διὰ γνωστοποιήσεων τοιχοκολλου ἑνὸς εἰς καταφανῆ μέρη τοῦ καταστήματος ἢ εἰς ἄλλον καταλληλον χῶρον ἢ κατὰ πάντα τρόπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

β') Νὰ γνωστοποιῇ τοὺς ἐργάτας ἢ ὑπαλλήλους τοὺς ὑπαγομένους εἰς ἰδιαιτέραν ἀνάπαυσιν καὶ νὰ καθορίζῃ τούτους διὰ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τρόπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς Χώρας ἢ ὑπὸ κανονισμοῦ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀνάπαυσις δὲν παρέχεται συνολικῶς εἰς ὁλόκληρον τὸ προσωπικόν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ XIII Μέρους τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων Μερῶν τῶν λοιπῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης ὡρισμένοις, κοινοποιηθήσονται τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ θέλουσι καταχωρισθῆ παρ' αὐτῷ.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ εὐθὺς ὡς ἐπικυρώσεις δύο μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ἔλθουν καταχωρισθῆ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, θέλει δὲ καταστῆ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ μέλη, ὧν ἡ ἐπικύρωσις καταχωρίσθη παρὰ τῇ Γραμματείᾳ.

Συνεπῶς ἡ Σύμβασις αὕτη τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ δι' ἕκαστον μέλος, ἀφ' ἧς ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς καταχωρίσθη παρὰ τῇ Γραμματείᾳ.

Ἄρθρον 10.

Ἅμα τῇ καταχωρίσει παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν ἐπικυρώσεων δύο μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει κοινοποιήσει τοῦτο εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας. θέλει δὲ κοινοποιήσει ἐπίσης εἰς αὐτὰ τὴν καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων τῶν μεταγενεστέρως κοινοποιηθησομένων αὐτῷ ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἂν μέλος ἐπικυρῶν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τὸ βραδύτερον τὴν 1 Ἰανουαρίου 1924 καὶ τὴν λῆψιν οἱωνδήποτε μέτρων τῆς ἐγκρίσεως του πρὸς ὁλοσχερῆ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων.

Ἄρθρον 12.

Ἂν μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, ἐπικυρῶν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὰς ἀποικίας, κτήσεις καὶ προτεκτοράτα αὐτοῦ, συνοδὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 421 τῆς Συνθήκης τῶν

Βερσαλλιῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων ἄρθρων τῶν λοιπῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης.

Ἄρθρον 13.

Ἂν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δύναται νὰ τὴν καταγγείλῃ μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας, ἀφ' ἧς ἀρχικῶς ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ διὰ πράξεως κοινοποιουμένης τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ παρ' αὐτοῦ καταχωρισμένης. Ἡ καταγγελία καθίσταται ὁριστικὴ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ.

Ἄρθρον 14.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ὀφείλει τουλάχιστον ἅπαξ κατὰ δεκαετίαν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ κρίνῃ ἂν ὑπάρχῃ λόγος νὰ ἐγγράψῃ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς Συνδιασκέψεως τὸ ζήτημα ἀναθεωρήσεως ἢ τροποποιήσεως τῆς ρηθείσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 15.

Τὰ κείμενα Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν τῆς παρούσης Συμβάσεως θεωροῦνται ἀμφότερα αὐθεντικά.

Ἄρθρον δεύτερον.

Πᾶσα διάταξις τῆς ὡρισταμένης νομοθεσίας, παρέχουσα τυχὸν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα, διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον τρίτον.

Διὰ Β. Διατάγματος κωδικοποιηθήσονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τοὺς οἰκείους νόμους.

Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως».

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διὰ τοῦ νόμου 1700 κυρωθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας Ἀερίου τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων.

Ἄρθρον 1.

Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τῆς ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1918 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας Ἀεριόφωτος

Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων, τῆς διὰ τοῦ νόμου 1700 κυρωθείσης καὶ παραταθείσης διὰ τοῦ νόμου 2166, καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις, ἐξαιρέσει τῶν ἄρθρων 1 καὶ 10, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἤτοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1921 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1922 πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας, πρὸς παραγωγὴν φωταερίου διὰ φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ πρότασιν τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐπισταμένην γνώμην τῆς ἀσκούσης τὸν Τεχνικὸν καὶ Οἰκονομικὸν Ἔλεγχον Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως ταύτης διαδοχικῶς ἐπὶ δύο ἔτι ἑξαμηνίας πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1922.

Ἄρθρον 3.

Τὰ προελθόντα ἐλλείμματα κατὰ τὴν χρῆσιν τῆς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1920 ἰσχυούσης συμβάσεως θέλουσι βαρύνει τὴν ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὴν χρῆσιν τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου παρατεινομένης συμβάσεως, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν λῆξιν τούτου αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τῆς προηγουμένης συμβάσεως θέλουσι ἐφαρμοσθῇ εἰς ἐνδεχόμενον ἄθροισμα ἐλλειμμάτων καὶ τῶν δύο χρήσεων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἄρθρα 3—7 τοῦ νόμου 1700 διατηροῦνται ἐν ἰσχύι διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τοὺς ἀναγκαίους γαιάνθρακας ἐπὶ πιστώσει, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1918 συμβάσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργὸν ὅπως ἀκατὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑταιρείας διαρκῆ πίστωσιν μέχρι δύο τοῦ τοιούτου ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἀγορὰν ἀποκλειστικῶς γαιανθράκων.

Διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Θησαυροῦ θέλει καθορισθῇ ἡ τήρησις τοῦ ἐν λόγῳ λογαριασμοῦ.

Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει ἐξοφλεῖσθαι καθ' ἑκάστην κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 5 ἄρθρου τῆς εἰρημένης συμβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 1700 τίθεται ἐν ἰσχύι ἀναδρομικῶς ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1919 καὶ ἰσχύει μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου μηνὸς καὶ ἐπέκεινα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταναλισκομένου φωταερίου ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καταναλωτῶν καταβάλλεται φόρος Δημοσίου, συμφώνως πρὸς τὰ περὶ τοῦ νόμου 1700 ἰσχυούντα διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Ὁ νόμος 1721 τίθεται ἐν ἰσχύι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παρατεινομένης συμβάσεως.

Αἱ ἀποζημιώσεις τῆς ἀσκούσης τὸν τεχνικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἔλεγχον ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς προσωπικοῦ καταβάλλονται ἐντολῇ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Ἀνερισμάτου εἰς βάρος τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις φωταερίου εἰς τὸν δῆμον πρὸς φωτισμὸν ἀπομεμακρυσμένων συνοικισμῶν τῆς πόλεως, ἐφόσον τοῦτο τυγχάνει δυνατόν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ πρότασιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἐπιτροπῆς.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, τεθησομένη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, ὑπόκειται εἰς τέλος δραχμῶν χιλίων μόνον καὶ ἰσχύει μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1919 (δέκα ἐνέα), τὸ δὲ ἐπιτήδευμα τοῦ ἔτους 1918 (δέκα ὀκτὼ) δὲν θὰ καταβληθῇ καὶ ἂν ἔτι ἡ ἔναρξις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἐγένετο πρὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1919 δέκα ἐννέα) ἔτους.

Διὰ τὸν φωτισμὸν συνοικισμοῦ τινος τῆς πόλεως δύναται ἡ παραχωρηθῇ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἔκπτωσις μέχρι 30 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀνὰ κυβ. μ. ἑκάστοτε τιμῆς τοῦ λεπτοῦ.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον ἰσχύοντα ἄμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταργεῖται.

«Περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2677 τοῦ ἐν Ἄργει ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Κατακεκρυμμένης»· ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ ἐν Ἄργει ἱερὸς Ναὸς Παναγίας τῆς Κατακεκρυμμένης ἐξαιρεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2677».

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 2740 περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ταμείων τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ κλπ.».

Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν κατ' ἄρχην συζήτησιν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν 1 ᾗ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ 2740 τῆς 16 Αὐγούστου 1921 νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ταμείων τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν κλπ.» προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «ἀξιωματικοὶ» καὶ αἱ λέξεις «οἱ ἀρχικελευστὴς α' τάξεως καὶ οἱ τούτοις ὁμοιόβαθμοι καὶ οἱ ἀρχικελευσταὶ τῶν κλάδων εἰς οὓς δὲν ἔχει νομοθετηθῇ βαθμὸς ἀρχικελευστοῦ α' τάξεως».

Εἰς τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἰδίου νόμου, ἀντὶ τῶν λέξεων· «διακόσιαι πεντήκοντα», τίθεται ἡ λέξις· «τριακόσιαι» καὶ προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος·

«Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχοντες κατώτεροι συνταξιοῦχοι ἀξιωματικοὶ δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς 1 τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μερίσματος ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὑποχρεουμένου εἰς τὴν καταβολὴν τούτου ὑπὸ τοῦ γ' ἐδ. τοῦ ἄρθρ. 1 χρηματικοῦ ποσοῦ».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἰδίου 2740 νόμου προστίθεται καὶ ἡ ἑξῆς παράγραφος·

«Κατ' ἀπόφασιν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν δύνανται νὰ χορηγῶνται τὸ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τούτου ἐπίδομα ἐν εἰς μηνιαίας δόσεις».

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τοῦ α' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἰδίου 2740 νόμου διαγράφεται ἡ φράσις· «ἀφοῦ ἀναγνωρίζεται εἰς ταύτην σύνταξις ἐκ τοῦ Δημοσίου».

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἰδίου 2740 νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «ἄπορος», ἐκ δὲ τοῦ γ' ἡ λέξις «ἄπορα».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ἰδίου νόμου 2740 ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «ἀπὸ τῆς τελέτεως αὐτοῦ» διὰ τῶν «ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ».

Ἄρθρον 6.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ἰδίου 2740 νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «διατελῶν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐφεδρείας».

Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἰδίου 33 ἄρθρου προστίθεντα τὰ ἑξῆς·

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπολαμβάνει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων αὐτοῦ, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν».

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου ΓΤΜΖ' «περὶ τῆς ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1908 σύμβάσεως μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἐκπροσωπούντων τὴν Ἑταιρείαν τῶν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμων, τὴν Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν τῶν Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Περιχώρων, τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ τὸν δῆμον Πειραιῶς περὶ ἐξυγιάνσεως τοῦ Νέου Φαλήρου καὶ ἐν γένει τοῦ πέριξ αὐτοῦ ἁλιπέδου» καὶ τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ 1020 νόμου περὶ ἐξυγιάνσεως τοῦ Ν. Φαλήρου καὶ ἐν γένει τοῦ πέριξ ἁλιπέδου.

Ἄρθρον 1.

Προστίθεται β' παράγραφος εἰς τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ ΓΤΜΖ νόμου, ἔχουσα οὕτω·

Ἡ ὡς ἄνω σύμβασις δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρουσιαζομένων σήμερον νέων συνθηκῶν, κατόπι ἀποφάσεως ληφθησομένης ἐν συνεδριάσει ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΓΤΜΖ' νόμου καθοριζομένης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξυγιάνσεως τοῦ Ν. Φαλήρου κλπ., τῶν γενομένων τροποποιήσεων ἐγκριθησομένων διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Τροποποιεῖται ἡ β' παράγραφος τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ἰδίου ὡς

ἄνω νόμου καὶ προστίθενται μετ' αὐτὴν δύο νέαι παράγραφοι ὡς ἀκολούθως·

Ἡ διοχέτευσις αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν δι' αὐτὴν ἔργων, ὡς καὶ ἡ μεταρρύθμισις τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν Ἐργοστασίων μέχρι τῶν ὀχετῶν τῆς Σούδας, γενήσεται διὰ δαπάνης τῶν οἰκείων ἐργοστασιαρχῶν. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλεται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἠτιολογημένη ἔκθεσις πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ ταύτην ἀνεκκλήτως καὶ ὁριστικῶς.

Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἐργοστασιάρχου ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργοστασιάρχου.

Ἀπαγορεύεται ἡ δι' οἱουδήποτε λόγον διοχέτευσις τῶν ἀκαθάρτων καὶ δυσόσμων ἢ κεχρωματισμένων ὑδάτων εἰς τὸν κεντρικὸν ὀχετὸν τῶν καθαρῶν ὑδάτων τῆς Σούδας, ὡς καὶ ἡ ἐκροὴ αὐτῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασίου ἢ πέριξ τοῦ βιομηχανικοῦ ἀγωγοῦ, ἔστω καὶ ἕνεκα βλάβης αὐτοῦ ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασίου ἀποθήκευσις ἢ ἀπόρριψις τῶν ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν ὑλῶν προερχομένων ἀχρήστων ἢ δυσόσμων ὑπολειμμάτων, ὑποχρεουμένων τῶν ἐργοστασιαρχῶν ἵνα μεταφέρωσι ταῦτα μακρὰν τοῦ Ν. Φαλήρου καὶ τῆς πόλεως Πειραιῶς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Τὰ ἐργοστάσια τὰ ἀνεγερθησόμενα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι καταβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐφάπαξ δραχ. χιλίας, ἄλλως δὲν χορηγεῖται ἄδεια οἰκοδομῆς αὐτῶν. Θέλουσι καταβάλλει ἐπίσης, τόσον τὰ ἀνεγερθησόμενα ὅσον καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἤδη ἐργοστάσια, κατ' ἔτος δραχμὰς τεσσαράκοντα κατὰ κυβικὸν μέτρον διοχετευομένων ὑδάτων ἡμερησίως, τῆς ποσότητος ταύτης βεβαιουμένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ δύο ἀντιπροσώπων αὐτῆς καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοστασιάρχου. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας. Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω δραχμῶν χιλίων καὶ τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσοδος θέλει χρησιμεύσει πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἐπὶ πάσης διαφορᾶς μεταξὺ Ἐπιτροπῆς καὶ Ἐργοστασιάρχου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Πᾶσα ὑπὸ τῶν Ἐργοστασίων παράβασις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ΓΨΜΖ΄ νόμου, ὡς οὗτος τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ παρόν-

τος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι χιλίων ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐργοστασιάρχου, ἣν οὗτος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τῷ προέδρῳ τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς κληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ εἰς ἀπολογίαν κληθεὶς ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολογίας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ β΄ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Διὰ πᾶσαν καταβλαβὴν κτήματος πρὸς κατασκευὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἔργων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΝΑ΄ τοῦ 1911, μέχρις ἐπιτεύξεως εἰδικοῦ νόμου περὶ ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ 1080 νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Τὰ ἐργοστάσια ὧν τὰ ὕδατα διοχετεύονται εἰς τὸν κεντρικὸν ὀχετὸν τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων τῆς Σούδας ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξυγιάσεως τοῦ Ν. Φαλήρου κλπ., ἐφόσον ἡ τιμὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παραμένει ἀνωτέρα τῶν 17 λεπτῶν κατὰ χιλιόβαττον, ἐτησίαν εἰσφοράν.

Ἡ ἐτησία αὕτη εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας, χιλίας ἢ χιλίας πεντακοσίας, ἀναλόγως τῆς τάξεως (γ΄, β΄ ἢ α΄) εἰς ἣν θὰ ὑπαχθῇ τὸ ἐργοστάσιον, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συσταθείσης καὶ διοριζομένης ἐξ ἑνὸς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξυγιάνσεως τοῦ Ν. Φαλήρου, ἑνὸς Νομομηχανικοῦ Μηχανολόγου καὶ ἑνὸς Ἐργοστασιάρχου ἐκ τῶν τῆς περιοχῆς τῆς Σούδας.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διαβιβάζει πίνακα τῶν Ἐργοστασίων τῆς περιοχῆς τῆς Σούδας εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς, ὅπερ ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ ὑποδείξῃ ἐγγράφως τῷ Ὑπουργείῳ τὸν ἐργοστασιάρχην τὸν ἀποτελέσοντα μέλος τῆς μελλούσης Ἐπιτροπῆς, ἥτις συγκροτεῖται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς συστάσεως αὐτῆς, συνερχομένη, κατόπι ἐπιτόπου ἐξετάσεως, νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος ἐτησίας εἰσφορᾶς τῶν ἐργοστασίων μετ' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ἡ ὡς ἄνω ἐτησία εἰσφορὰ λογίζεται κεχωρισμένη δι' ἕκα-

άνω νόμου καὶ προστίθενται μετ' αὐτὴν δύο νέαι παράγραφοι, ὡς ἀκολούθως:

Ἡ διοχέτευσις αὕτη, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν δι' αὐτὴν ἔργων, ὡς καὶ ἡ μεταρρύθμισις τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν Ἐργοστασίων μέχρι τῶν ὀχετῶν τῆς Σούδας, γενήσεται διὰ δαπάνης τῶν οἰκείων ἐργοστασιαρχῶν. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλεται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἠτιολογημένη ἔκθεσις πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ ταύτην ἀνεκκλήτως καὶ ὁριστικῶς.

Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἐργοστασιάρχου ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργοστασιάρχου.

Ἀπαγορεύεται ἡ δι' οἱονδήποτε λόγον διοχέτευσις τῶν ἀκαθάρτων καὶ δυσόσμων ἢ κεχρωματισμένων ὑδάτων εἰς τὸν κεντρικὸν ὀχετὸν τῶν καθαρῶν ὑδάτων τῆς Σούδας, ὡς καὶ ἡ ἐκροὴ αὐτῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασίου ἢ πέριξ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀγωγοῦ, ἔστω καὶ ἕνεκα βλάβης αὐτοῦ ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασίου ἀποθήκευσις ἢ ἀπόρριψις τῶν ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν ὑλῶν προερχομένων ἀχρήστων ἢ δυσόσμων ὑπολειμμάτων, ὑποχρεουμένων τῶν ἐργοστασιαρχῶν ἵνα μεταφέρωσι ταῦτα μακρὰν τοῦ Ν. Φαλήρου καὶ τῆς πόλεως Πειραιῶς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ ἐργοστάσια τὰ ἀνεγερθησόμενα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι καταβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐφάπαξ δραχ. χιλίας, ἄλλως δὲν χορηγεῖται ἄδεια οἰκοδομῆς αὐτῶν. Θέλουσι καταβάλλει ἐπίσης, τόσον τὰ ἀνεγερθησόμενα ὅσον καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἤδη ἐργοστάσια, κατ' ἔτος δραχμὰς τεσσαράκοντα κατὰ κυβικὸν μέτρον διοχετευομένων ὑδάτων ἡμερησίως, τῆς ποσότητος ταύτης βεβαιουμένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ δύο ἀντιπροσώπων αὐτῆς καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοστασιάρχου. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας. Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω δραχμῶν χιλίων καὶ τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσοδος θέλει χρησιμεύσει πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἐπὶ πάσης διαφορᾶς μεταξὺ Ἐπιτροπῆς καὶ Ἐργοστασιάρχου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Πᾶσα ὑπὸ τῶν Ἐργοστασίων παράβασις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ΓΤΜΖ΄ νόμου, ὡς οὗτος τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ παρόν-

τος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι χιλίων ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐργοστασιάρχου, ἣν οὗτος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τῷ προέδρῳ τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς κληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ εἰς ἀπολογίαν κληθεὶς ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολογίας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ β΄ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Διὰ πᾶσαν κατάληψιν κτήματος πρὸς κατασκευὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἔργων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΓᾠΝΑ΄ τοῦ 1911, μέχρις ἐπεκτάσεως εἰδικοῦ νόμου περὶ ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ 1020 νόμου, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ ἐργοστάσια ὧν τὰ ὕδατα διοχετεύονται εἰς τὸν κεντρικὸν ὀχετὸν τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων τῆς Σούδας ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξυγιάσεως τοῦ Ν. Φαλήρου κλπ., ἐφόσον ἡ τιμὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παραμένει ἀνωτέρα τῶν 17 λεπτῶν κατὰ χιλιόβαττον, ἐτησίαν εἰσφοράν.

Ἡ ἐτησία αὕτη εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας, χιλίας ἢ χιλίας πεντακοσίας, ἀναλόγως τῆς τάξεως (γ΄, β΄ ἢ α΄) εἰς ἣν θὰ ὑπαχθῇ τὸ ἐργοστάσιον, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας συνισταμένης καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξυγιάνσεως τοῦ Ν. Φαλήρου, ἑνὸς Νομομηχανικοῦ Μηχανολόγου καὶ ἑνὸς Ἐργοστασιάρχου ἐκ τῶν τῆς περιοχῆς τῆς Σούδας.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διαβιβάζει πίνακα τῶν Ἐργοστασίων τῆς περιοχῆς τῆς Σούδας εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς, ὅπερ ὀφείλει ἐντὸς ἀκαὶ ἡμερῶν νὰ ὑποδείξῃ ἐγγράφως τῷ Ὑπουργείῳ τὸν ἐργοστασιάρχην τὸν ἀποτελέσοντα μέλος τῆς μελλούσης Ἐπιτροπῆς, ἥτις διοχρεοῦται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς συστάσεως αὐτῆς, συνερχομένη, κατόπι ἐπιτόπου ἐξετάσεως, νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος ἐτησίας εἰσφορᾶς τῶν ἐργοστασίων μετ' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ἡ ὡς ἄνω ἐτησία εἰσφορὰ λογίζεται κεχωρισμένη δι' ἕκα-

στον ἐργοστάσιον, ἀσχέτως ἂν δύο ἢ πλείονα ἐξ αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Ἑταιρείαν.

Ὑπὸ ὁμοίας ἐπιτροπῆς θὰ κατατάσσωνται τὰ εἰς τὸ μέλλον ἀνεγερθησόμενα ἐργοστάσια ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Σούβας.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη, ὡς καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένη καταβολὴ τῶν τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἀρχομένη ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1922 ἔτους, δύναται νὰ καταβάλληται εἰς δύο δόσεις, ὧν ἡ πρώτη τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἡ δὲ δευτέρα τὴν πρώτην Ἀπριλίου τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐὰν μετὰ πάροδον 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν δὲν καταβάλωσιν οἱ ἐργοστασιάρχαι τὴν ὡς ἄνω εἰσφορὰν καὶ καταβολὴν εἰσπράττονται αὐτὰ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ΥΔΣ' νόμου, περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἀποστελλομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ σχετικοῦ πίνακος πρὸς τὸν Ταμίαν Πειραιῶς-Αἰγίνης, ὅστις ὀφείλει τὰς γενομένας εἰσπράξεις ἐντὸς μηνὸς νὰ καταθέτῃ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔσοδον τοῦ Ταμείου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐξυγιάνσεως τοῦ Ν. Φαλήρου κλπ. Αἱ ὡς ἄνω εἰσφοραὶ καὶ καταβολαὶ συμβεβαιοῦνται καὶ συνεισπράττονται μετὰ τοῦ φόρου τοῦ Δημοσίου.

Οἱ ἐργοστασιάρχαι ὀφείλουσιν ἅμα τῇ ὑποβολῇ εἰς τὴν Ἐφορίαν τῆς ἐκλώσεως τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς αὐτῶν προσόδου νὰ ἀναφέρωσιν ἐγγράφως τὸ ποσὸν τούτου εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἐργοστάσια ἅτινα διὰ διαφόρους λόγους διακόπτουσι τὰς ἐργασίας των συνεχῶς πέραν τοῦ μηνὸς ἀνακοινοῦσι τοῦτο εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπαλλάσσονται τῆς ἀναλόγου εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις τῶν Γ'ΓΜΖ' καὶ 1020 νόμων καταργοῦνται.

«Περὶ καταργήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 1351 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 823 περὶ προσωρινῆς ἐπιφορτίσεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ ἀποτεφρωθέντος τμήματος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης», ἐχούσης

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 2 καὶ 5 τοῦ νόμου 1351 δύναται νὰ καταργηθῇ ἰδιαιτέρως δι' ἑκάστην ὁδὸν ἢ τμῆμα τῆς ἀποτεφρωθείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης εἴτε δι' ἅπασαν τὴν ἐκτασιν ταύτην, διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 2517 «περὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς πόλεως Σερρῶν ἐπὶ νέου σχεδίου».

Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2517 προστίθεται ὡς δευτέρα παράγραφος τὰ ἑξῆς·

Ἐὰν ἐν τοῖς ἀνωτέρω στοιχείοις οἱ ἰδιοκτῆται τῶν τακτοποιηθεισῶν ἰδιοκτησιῶν φέρωνται ὑπὸ ὀνομασίαν διάφορον τῆς πραγματικῆς των, εἰς τοὺς κατὰ τὰ κατωτέρω τίτλους ἰδιοκτησίας ἀναγράφεται πλὴν τῆς ἐν τοῖς στοιχείοις τούτοις ὀνομασίας καὶ ἡ πραγματικὴ των τοιαύτη, διαπιστουμένη διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ δήμου Σερρῶν, βεβαιοῦντος τὴν ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ σύμπτωσιν τῶν δύο ὀνομασιῶν.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδίου νόμου 2517 προστίθενται ὡς δεύτερον ἐδάφιον τὰ ἑξῆς·

Ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ἐνιαυσίου προθεσμίας ἡ ὑποθήκη ἢ ἡ προσημείωσις αὐτὴ ἐγγράφεται καὶ ἰσχύει μὲ τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον σειρὰν καὶ ἀπέναντι παντὸς τρίτου εἰς ὃν τυχὸν ἐγένετο οἱαδήποτε ἐκποίησις τοῦ κτήματος.

Ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἡ φράσις «ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 κυρώσεως τῆς τακτοποιήσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑπομένης «ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 μεταγραφῆς τῶν τίτλων».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 2517 προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος τὸ ἑξῆς·

«Ἐν περιπτώσει ἀναγραφῆς ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου στοιχείοις ὡς κυρίων τακτοποιηθεισῶν ἰδιοκτησιῶν, ἰδιοκτητῶν ὧν αἱ ἰδιοκτησίαι οὐδεμίαν ὑπέστησαν πρᾶγμα τακτοποίησιν, αἱ οὕτω τακτοποιηθεῖσαι ἰδιοκτησίαι, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης μετὰ σχετικὴν πρᾶξιν τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δήμου, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐκδίδονται οἱ σχετικοὶ τίτλοι.»

3. Ἡ ὑπὸ τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2517 προβλεπομένη πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ζημιῶν καὶ ὠφελειῶν ἐνιαύσιος προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ εἰς διετῆ διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2517 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου·

«Προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 κληρώσεως, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς πρόσθετον μέλος, προεδρεῦον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, ἀνώτερος διοικητικὸς ἢ τεχνικὸς ὑπάλληλος ὁριζόμενος ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.»

5. Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2517 μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον, προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ δύο ἑπόμενα·

«Ἡ σπουδαιότης αὕτη δύναται νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, προκειμένου περὶ ἰδιοκτητῶν τὸ σύνολον τῶν καταστραφεισῶν ἰδιοκτησιῶν ἑκάστου τῶν ὁποίων κατελάμβανε ἐπιφάνειαν γηπέδων κάτω τῶν ἑκατὸν ἢ ἄνω τῶν ἑξακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων ἐφόσον ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκοπέδων, τὰ μὲν ἐμβαδοῦ κάτω τῶν ἑκατὸν τετραγωνικῶν μέτρων ταχτοποιοῦνται εἰς ἓν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ μείζονος τῶν ἑκατὸν τετρ. μέτρων, μέρος δὲ τῶν ἐμβαδοῦ ἄνω τῶν ἑξακοσίων τετραγ. μέτρων ταχτοποιεῖται τηρουμένου τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅρου σπουδαιότητος. Τῶν ἀνωτέρω περὶ ταχτοποιήσεως διατάξεων ἐξαιροῦνται τὰ οἰκόπεδα τοῦ Δημοσίου, τοῦ Δήμου, τῆς Μουσουλμανικῆς καὶ Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος καὶ τῶν ναῶν, ἅτινα ταχτοποιοῦνται ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ κληρώσεως, ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ των.»

6. Ἡ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 2517 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου·

«Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐπιτρέπεται εἰς πάντα δικαιοῦχον καὶ εἰς τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της».

7. Ἡ ἑβδόμη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 2517 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου·

«Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δύναται νὰ καρφώνῃ τὸ Δημόσιον, τὸν Δῆμον Σερρῶν ἢ καὶ τοὺς ἰδιοκτήτας ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως, ἣν ὁπωσδήποτε ἐξυπηρετοῦσι τὰ ἔργα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ ἀπαλλοτρίωσις, καὶ νὰ προκατακράλληται ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑποχρέων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Δήμου. Διὰ Β. διαταγμάτων καθορίζονται οἱ ὑπόχρεοι πρὸς κατανομὴν τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ ἀναλογία, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιβαρύνσεως ἑκάστου τούτων διὰ τῶν δαπανῶν τῆς ἀποζημιώσεως, τὰ τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων παρὰ τῶν ὑποχρέων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τῆς παρούσης παραγράφου.

8. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 2517 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

«Διὰ Β. διατάγματος δύναται νὰ συσταθῇ οἰκιστικὸς Συνεταιρισμὸς ἐξ ἰδιοκτητῶν τῆς πόλεως Σερρῶν πρὸς σύναψιν δανείων διὰ τὴν ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν των. Ὁ συνεταιρισμὸς οὗτος ὡς πρὸς τὴν σύναψιν καὶ διαχείρισιν τῶν δανείων, τὴν διάθεσιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν μελῶν του καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν του, ὑπάγεται ὑπὸ τὸν ἀμεσον ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν τοῦ Δημοσίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος κανονισθήσονται οἱ ὅροι τῆς συστάσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ, τῆς συνάψεως καὶ διαθέσεως τῶν δανείων, τὰ τῶν παρασχεθησομένων διὰ ταῦτα ἐγγυήσεων, ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔλεγχος τοῦ Δημοσίου καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

9. Ὁ παρὼν νόμος θεωρεῖται ἰσχύων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 2517.

10. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 2517 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου·

«Ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κυρώσεως τῆς ταχτοποιήσεως δὲν προτέλθωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ παραλάβωσι καὶ μεταγράψωσι τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας των, ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προβαίνῃ καὶ οἰκοθεν εἰς τὴν μεταγραφὴν τούτων, κατατιθεμένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὸ ταύτης ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν σύλλογα τῶν μεταγραφῶν, ὑφ' οὗ παραδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους τῇ αἰτήσει των. Ἐὰν ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ταύτης δὲν προτέλθωσιν οἱ ὑπὲρ ὧν οἱ κατατεθέντες τίτλοι νὰ παραλάβωσι τούτους, ἀπόλλυσι πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ταχτοποιηθέντος οἰκοπέδου των, ὅπερ περιέρχεται εἰς τὴν ἀπόλυτον κυριότητα τοῦ δήμου Σερρῶν».

11. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κωδικοποιηθῇ ὁ παρὼν νόμος μετὰ τοῦ νόμου 2517 εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου».

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ κ. Γ. Β. Σατολιᾶ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀναθεωρήσεως μελετῶν ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἐκτελέσεως δοκιμαστικῶν διατρήσεων», μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Γ. Πώπ, πρὸς ὃν ὠίδει ἐξηγήσεις ὁ κ. Ὑπουργός, δηλῶν ὅτι πρόκειται περὶ χρημάτων ὀφειλομένων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ πληρωθῶσι.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ὡς ἔπεται σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Η. Τσαλδάρη καὶ κ. Γεωργ. Β. Σατολιᾶ, κατοίκου Ἀθηνῶν, ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας «Associated British Manufactures» (Near-East Ltd) ἑδρευούσης ἐν Λονδίνῳ ἐνεργούσης διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείαν Hughes and Lancaster Ltd ἑδρευούσης ἐν Λονδίνῳ ὁδὸς Βικτωρίας ἀρι0. 16, ὑπογραφεῖσα τὴν 30 Ἰουνίου 1921 περὶ τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας Hughes and Lancaster Ltd ἀναθεωρήσεως τῶν μελετῶν ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας, καταρτισμοῦ μελέτης ἐξυγιάνσεως τῶν δύο ὡς ἄνω πόλεων, καὶ ἐκτελέσεως δοκιμαστικῶν διατρήσεων μόνον ὡς πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν μελετῶν ὑδρεύσεως καὶ ἐξυγιάνσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοκιμαστικῶν διατρήσεων, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἀφορᾷ τὸν δῆμον Ἀθηναίων.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν γενομένων δαπανῶν ἀναθεωρήσεως τῶν μελετῶν ὑδρεύσεως ἐκ τῶν πηγῶν τῆς Στυμφαλίας τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων, ἐκπονήσεως μελέτης ἐξυγιάνσεως τῶν δύο πόλεων καὶ πληρωμῆς τῶν γενομένων δαπανῶν διὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων ὑλικῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοκιμαστικῶν διατρήσεων καὶ διαφόρους ἄλλας σχετικὰς πρὸς τὰς δοκιμαστικὰς διατρήσεις δαπάνας, ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀναγραφὴ τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως.

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν μελετῶν ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας καὶ ἐκτελέσεως δοκιμαστικῶν ἔργων πρὸς

ἐμπλουτισμὸν τοῦ σημερινοῦ ὑδραγωγείου ὡς καὶ τῆς ἐκπονήσεως μελετῶν ἐξυγιάνσεως (ὑπονόμων) τῶν αὐτῶν πόλεων.

Μεταξὺ τοῦ κ. Η. Τσαλδάρη, Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐνεργοῦντος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητα αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. Γεωργίου Β. Σατολιᾶ ἀφ' ἑτέρου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας «Associated British Manufactures» (Near-East Ltd) κ. Γ. Σατολιᾶ ἑδρευούσης ἐν Λονδίνῳ, ἐνεργούσης ἐν προκειμένῳ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Hughes and Lancaster Ltd καὶ ἑδρευούσης ἐν Λονδίνῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βικτωρίας ἀρι0. 16 (ἥτις ἐν τοῖς ἑπομένοις θέλει ὀνομάζεσθαι ἁπλῶς ἡ Ἑταιρεία) συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς

Ἄρθρον 1.

Ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναθέτει εἰς τὴν ἄνω Ἑταιρείαν Hughes and Lancaster Ltd.

1) Τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ὑπαρχουσῶν μελετῶν διὰ τὴν ὑδρευσιν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων τ. ἔ. τῶν ἔργων περισυλλογῆς τῶν ὑδάτων ἐν Στυμφαλίᾳ τοῦ κυρίως Ὑδραγωγείου ἀπὸ Στυμφαλίας μέχρις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τῶν δικτύων διανομῆς, δεξαμενῶν κλπ. ἐντὸς καὶ πέριξ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων καὶ τὴν συμπλήρωσιν ἢ τροποποίησιν τῶν μελετῶν τούτων, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς Ἑταιρείας.

2) Τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν ἐξυγιάνσεως τῶν αὐτῶν πόλεων τ. ἔ. τοῦ δικτύου ὑπονόμων.

Ἡ Ἑταιρεία θέλει ὑποβάλει εἰς διπλοῦν πλήρεις φακέλους προμελετῶν περιλαμβάνοντας διαγράμματα, ὑπολογισμούς, τεχνικὰς ἐκθέσεις, προμετρήσεις, προϋπολογισμούς, ἀναλύσεις τιμῶν, τιμολόγια καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

3) Τὴν ἐκτέλεσιν δοκιμαστικῶν ἔργων διατρήσεων διὰ τὴν ἀναζήτησιν ὕδατος πρὸς ἐμπλουτισμὸν τοῦ ὑφισταμένου ὑδραγωγείου, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑταιρεία ἔχει πλήρη τὴν ἐλευθερίαν ἐκτελέσεως πάσης ἐργασίας, ἀπαραιτήτου κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν μελετῶν τούτων, δικαιοῦται ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης

ἐπὶ πλέον ἐργασίας καὶ ἐπέκτασιν τῆς ζώνης τῆς ὑπ' αὐτῆς προσδιορισθείσης, σχετιζομένης δὲ πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα.

Ἄρθρον 3.

Ἁπάσας τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐν τῷ γραφείῳ ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας δικαιοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ παρακολουθῇ διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Ἑταιρεία παραμένει ὑπεύθυνος διὰ τὴν τοιαύτην ἀκρίβειαν ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκπονηθείσης ἐργασίας, οἵα ἤθελεν ἀπαιτηθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μελετῶν τούτων.

Ἄρθρον 4.

Δικαιοῦται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν κρίσιν τριῶν εἰδικῶν, ὧν ἡ ὀνομασία θέλει γίνει κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, τὰς προτάσεις καὶ τὰς μελέτας τῆς Ἑταιρείας.

Ὑποχρεοῦται δὲ ἡ Ἑταιρεία νὰ ἐπιφέρῃ πάσας τὰς ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τριτῶν προταθησομένας τροποποιήσεις (variantes) ἐφόσον δὲν πρόκειται περὶ ριζικῆς μεταβολῆς τῆς ὅλης μελέτης. Ἡ ἐπὶ πλέον δαπάνη, ἕνεκα τῶν τροποποιήσεων τούτων ὡς καὶ ἡ δαπάνη βεβαιώσεως τῆς ἀκριβείας τῶν ὑποβληθησομένων στοιχείων, ἂν ἀνάγκη παραστῇ, ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται ὡς ἐν ἄρθρῳ 6, ἐπιβαρύνει δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὡς καὶ διὰ τὰς μελέτας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑταιρεία θὰ ἐκτελέσῃ τὰς μελέτας κατὰ τὸν οἰκονομικώτερον τρόπον, ἀλλὰ τοῦτο πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ εἶναι πρὸς ζημίαν τῆς καλῆς καὶ ἀρτίας ἐκτελέσεως αὐτῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συνηθείας αὐτῆς ὡς πρὸς τὸ προσωπικόν, τὸ ὑλικὸν καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν, ἃς ἐφαρμόζει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁμοίων ὑποχρεώσεών της ἐν τῷ ἐξωτερικῷ (ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας).

Ἄρθρον 6.

Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναφερομένων ἐργασιῶν ἀπαιτούμεναι δαπάναι προκαταβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἀποδίδονται δὲ αὐτῇ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ηὐξημέναι κατὰ ἕνδεκα καὶ ἥμισυ (11,5) τοῖς ο/ο λόγῳ ἀμοιβῆς καὶ δύο καὶ ἥμισυ (2,5) τοῖς ο/ο διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἐν Λονδίνῳ γραφείου τῆς Ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων, ἐν αἷς ἀναγράφονται αἱ δαπάναι ὑπὸ ἴδια κεφάλαια.

1) Ὑδρευσις.

2) Ἐξυγίασις τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, καὶ

3) Δοκιμαστικαὶ ἐργασίαι ἐμπλουτισμοῦ τοῦ σημερινοῦ ὑδραγωγείου.

Καὶ ἄρθρα·

1) Ἐργατικοῦ προσωπικοῦ.

2) Μισθῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων.

3) Μισθῶν βοηθητικῶν ὑπαλλήλων.

4) Προμηθείας ὑλικῶν, μηχανημάτων, ἐργαλείων ἐν γένει.

5) Ἐνοικίων γραφείων καὶ οἰκημάτων.

6) Ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ, καὶ

7) Διατροφῆς προσωπικοῦ ἐν γένει καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

Αἱ ἀνωτέρω καταστάσεις δαπανῶν ἐξελέγχονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τῆς Ἑταιρείας ἀποδείξεων, λοιπῶν δικαιολογητικῶν καὶ βιβλίων, συνοπτικαὶ δὲ καταστάσεις τῶν ὡς ἄνω λεπτομερειῶν 0' ἀποτελῶσι τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων πληρωμῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας προκαταβληθεισῶν δαπανῶν ηὐξημένων κατὰ ἕνδεκα καὶ ἥμισυ (11,5) τοῖς ο/ο καὶ δύο καὶ ἥμισυ τοῖς ο/ο (2,5) ἐκδίδονται ἅμα τῇ προσαγωγῇ τῶν δικαιολογητικῶν καταστάσεων καὶ μετὰ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Αἱ πληρωμαὶ ἐκτελοῦνται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν καταστάσεων τούτων (χρονολογία πρωτοκολλήσεως). Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δημόσιον ἐπιβαρύνεται μὲ τόκον πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐτησίως ἐπὶ τοῦ καθυστερουμένου ποσοῦ, ἀναγράφεται δὲ ὁ τόκος οὗτος ἐπὶ τῆς ἀμέσως ἑπομένης καταστάσεως δαπανῶν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἑταιρεία δέον, μετὰ τῆς ἑπομένης καταστάσεως, νὰ προσαγάγῃ καὶ σημείωμα τοῦ Ταμείου ἐμφαῖνον τὴν χρονολογίαν τῆς γενομένης πληρωμῆς.

Αἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους δαπάναι λογίζονται καὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν Ἑταιρείαν εἰς δραχμάς, αἱ δὲ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς λίρας Ἀγγλίας (chèque sur Londres).

Ἡ Ἑταιρεία κρατεῖ βιβλίον τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμβασμάτων, ὡς καὶ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοιούτων, ἐξ ὧν θὰ ἐξακριβοῦται ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς Τραπέζης πᾶσα τυχὸν προκύψασα συναλλαγματικὴ διαφορὰ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἥτις 0' ἀποδίδηται ἢ θὰ ἐκπίπτηται ἐκ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου λογαριασμοῦ τῆς Ἑταιρείας.

"Αρθρον 8.

Οἱασδήποτε διαφορὰ, μὴ κανονιζομένη διὰ συνεννοήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας, λύεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου, ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας, μὲ πρόεδρον τρίτον πρόσωπον, προσδιοριζόμενον ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν δύο ἀντιπροσώπων.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τούτων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, ὁρίζεται τοιοῦτος ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τούτου κωλυομένου ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκαλεῖται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ αἰτήσει τῆς Ἑταιρείας πρὸς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ὁρίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε ἀνέκκλητοι, ἐκδίδονται δὲ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως ἑνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτὸς ἐὰν ἀνάγκη πραγματογνωμόνων καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν παράτασιν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὁπότε αὕτη χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν πραγματογνωμόνων ἂν παραστῇ ἀνάγκη τοιούτων, καταβληθήσεται ὑπὸ τοῦ ηττημένου καὶ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

"Αρθρον 9.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς κράτησιν τοῦ ἡμίσεος τῆς 11,5 καὶ 2,5 ο)ο ἀμοιβῆς τοῦ ἄρθρ. 6, ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τὸ ἥμισυ τῆς κρατήσεως ταύτης θέλει ἀποδοθῇ ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναγραφομένων μελετῶν, ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τὸ ὑπόλοιπον ἀποδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑποβολῆς τῶν ἐν λόγῳ μελετῶν. Αἱ κρατήσεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἔργα, τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 1, θέλουσιν ἐπιστραφῇ τῷ ἐργολάβῳ, ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτῶν. Αἱ κρατήσεις διὰ τὰ δοκιμαστικὰ ταῦτα ἔργα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν.

Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κρατήσεις ἀποφέρουσι τόκον πέντε ἐπὶ τοῖς ο)ο ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον, καθ' ἣν μένουσιν εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 10.

Ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας γενόμεναι σχετικῶς μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων ἔργων δαπάναι δὲν ἐπιβαρύνονται διὰ τελωνιακῶν, λιμενικῶν δασμῶν, ὡς καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

"Αρθρον 11.

Αἱ μελέται, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 δέον νὰ περαιωθῶσι μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1921. Αἱ δὲ ἐργασίαι, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1, δέον νὰ περαιωθῶσι μέχρι τέλους Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1922, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Ἑταιρεία θέλει φέρει εἰς πέρας τὰς μελέτας ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἄνευ τῆς κατὰ 11,5 καὶ 2,5 προσαυξήσεως τῶν δαπανῶν ἐκτὸς ἐὰν καὶ ἡ ἐπὶ πλέον ἐργασία ἔχει διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, οὐδεμίαν ὅμως εὐθύνην φέρει διὰ βραδύτητα προκυπτουσαν ἐξ ἀνωτέρας βίας δεόντως πιστοποιουμένης

"Αρθρον 12.

Μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἀνατεθεισῶν αὐτῇ μελετῶν, ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐν Ἀθήναις πληρεξούσιον αὐτῆς ἀντιπρόσωπον διά τε τὰς πρὸς αὐτὴν πληρωμὰς ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἀθηνῶν καὶ τὰς ἐν γένει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας τρεχούσας ὑποθέσεις

"Αρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης, μετὰ τὴν διὰ τοῦ νόμου κύρωσιν αὐτῆς, ἄρχεται ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1919, χρονολογίας τῆς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐπιστολῆς τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς ἀπεδέχθη οὗτος τοὺς ὅρους τοὺς ὑπ' αὐτῆς προταθέντας».

Περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων.

μετὰ πρακτηρήσεις τοῦ κ. **Σ Κουμουνδούρου**, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἔχον οὕτως·

"Αρθρον 1.

Λιμενικὰ ἔργα θεωροῦνται τὰ κρηπιδώματα, αἱ περὶ τὸν λιμένα πραλιακαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι, αἱ ἀποβάθραι, οἱ μῶλοι, οἱ κυματοθραῦσται, αἱ μόνιμοι ἢ πλωταὶ δεξαμεναὶ καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς πλοίων, αἱ ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λιμένος, αἱ ἐκβαθύνσεις, ὁ καθαρισμὸς τῶν λιμένων καὶ τὰ προστατευτικὰ κατὰ τῶν προσχώσεων ἔργα, αἱ ἐγκαταστάσεις καὶ ἡ λειτουργία μηχανημάτων παντὸς εἴδους διὰ τὰς φορτοεκφορτώσεις τῶν ἐμπορευμάτων, αἱ ἐγκαταστάσεις σιδηροτροχιῶν καὶ τροχαίου ὑλικοῦ διὰ τὴν ἐμπορικὴν τοῦ λιμένος κίνησιν, ἡ κατα-

σκευὴ ὑποστέγων καὶ ἀποθηκῶν, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ καθαριότης τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν λιμενικῶν ταμείων ἐκτάσεων, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ἔργον συναφὲς πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ ἀναγκαῖον διὰ τὴν σκόπιμον αὐτῶν λειτουργίαν.

Ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἔργων, δαπάναις τοῦ λιμενικοῦ ταμείου δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ συντηρηθῶσιν ἔργα ἐξυγιάνσεως ἐπὶ ἑλῶν καὶ τελμάτων ἐντὸς ἀκτῖνος 6 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ λιμένος, ὡς καὶ διευθετήσεως ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ἐφ' ὅσον ταῦτα συντελοῦσιν εἰς ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος τοῦ ὑπὸ τούτων προσβαλλομένου. Ὡσαύτως τὰ λιμενικὰ ταμεῖα δύνανται νὰ συμμετέχωσι τῶν δαπανῶν· α') κατασκευῆς ἐξωτερικῶν ὑδραγωγείων ὑδρεύσεως πόλεων, κωμοπόλεων ἢ χωρίων, ἐν αἷς ὑπάρχουσι λιμένες τῆς περιφερείας τοῦ λιμενικοῦ ταμείου· β') ἔργων ὁδοποιΐας δι' ἁμάξας ἀγούσας ἀπὸ λιμένος εἰς τὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων οὗτος ἀνήκει, ὡς καὶ φωτισμοῦ τῶν εἰς τὸν λιμένα ἀγουσῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου.

Τὰ λιμενικὰ ἔργα εἰς τοὺς λιμένας τῆς περιφερείας τοῦ οἰκείου λιμενικοῦ ταμείου ἐκτελοῦνται, συντηροῦνται καὶ λειτουργοῦσι δαπάναις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Τὰ ἀναγκαιοῦντα κτήματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἔργων, εἴτε ὁριστικῶς διὰ μονίμους ἐγκαταστάσεις, εἴτε προσωρινῶς διὰ προσκαίρους τοιαύτας, ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς λόγῳ δημοσίας ὠφελείας διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν πράξεως τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει κτηματολογικοῦ διαγράμματος καὶ πίνακος, ἐν οἷς ἐμφαίνονται τ' ἀπαλλοτριωτέα κτήματα κατ' ἔκτασιν καὶ εἶδος. Τὸ διάγραμμα καὶ ὁ πίναξ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομομηχανικοῦ προσαρτῶνται εἰς τὸ Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται καὶ ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς προσωρινῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐνεργεῖται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ οἰκείου λιμενικοῦ ταμείου, ἡ δὲ καταβλητέα ἀποζημίωσις διά τε τὰ ὁριστικῶς, ὡς καὶ διὰ τὰ προσωρινῶς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ὁρίζεται, ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἰδιαιτέρας συμφωνίας μεταξὺ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου καὶ τῶν δικαιούχων, κατ' ἀπὸ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' τοῦ 1911 καὶ τοῦ νόμου 103 περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τούτου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ λιμενικοῦ ταμείου ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν ἢ ἄλλων δικαιούχων,

τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὄντος ἁρμοδίου ν' ἀποφαίνηται καὶ μετὰ τὴν τυχὸν γενομένην κατάληψιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ Β. Διατάγματος ἐπιβολὴ λιμενικῆς φορολογίας συνεπάγεται τὴν σύστασιν λιμενικοῦ ταμείου.

Ἕκαστον λιμενικὸν ταμεῖον ἀποτελεῖ ἴδιον Νομικὸν πρόσωπον, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης·

1) Ἐκ δύο μελῶν διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

2) Δύο μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὡς ἔπεται μελῶν ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου.

3) Τοῦ Νομάρχου.

4) Τοῦ Εἰρηνοδίκου.

5) Τοῦ Λιμενάρχου.

6) Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

7) Δύο μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου. Πλείονες τοῦ ἑνὸς ἐμπορικοὶ σύλλογοι, ἐφ' ὅσον δὲν συμφωνήσωσι νὰ ὑποδείξωσι δύο κοινοὺς ἀντιπροσώπους, ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ λιμενικῇ ἐπιτροπῇ διὰ δύο ἐν συνόλῳ μελῶν προσδιοριζομένων διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῶν συλλόγων ὑποδεικνυομένων αὐτῷ ἀνὰ δύο δι' ἕκαστον σύλλογον. Ἂν Ἐπιμελητήριον ἢ Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἤθελε διαλυθῇ, ἡ ἐπιτροπὴ λειτουργεῖ μὲ τὰ λοιπὰ μέλη.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας τῶν μονίμων μελῶν, ταῦτα ἀναπληροῦνται διὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων.

Ἐὰν πλείονα δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ συμβούλια μετέχωσι τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, ἕκαστον τούτων ἀντιπροσωπεύεται δι' ἑνὸς μέλους ἐν τῇ ἐπιτροπῇ.

Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ λαγίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν μὲν ἀποτελῆται ἐκ πλειόνων τῶν πέντε μελῶν, ὅταν παρίστανται ὁ πρόεδρος καὶ τέσσαρα μέλη αὐτῆς, ἐὰν δὲ εἶναι πενταμελής, ὅταν παρίστανται ὁ πρόεδρος καὶ δύο μέλη. Μόνον εἰς περίπτωσιν· α') καθ' ἣν δὲν ἐγένετο ἢ δὲν ἐκοινοποιήθη ὁ διορισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Γεν. Διοικητοῦ διοριζομένων μελῶν, ἢ δὲν ἐγένετο ἢ δὲν ἐκοινοποιήθη ἡ ἐκλογή, ἢ κοινοποιηθεὶς διορισμὸς ἢ ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταί, καὶ β') καθ' ἣν μετὰ δύο συνεχεῖς καὶ ἐγγράφους προσκλήσεις, ἐπιδιδομένας διὰ νομίμου ἀργῆς καὶ ἐπιδοτηρίου ἢ καὶ κλητῆρος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐπετεύχθη ἀπαρτία, ὁ

πρόεδρος μετὰ τῶν τυχὸν προσερχομένων εἰς τὰς συνεδριάσεις μελῶν, ἔστω καὶ δύο, ἀποτελοῦσι τὴν νόμιμον ἀπαρτίαν.

Τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει εἰς μὲν τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν ὁ Νομάρχης, εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ὅμως ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς πρόεδρος ἐν τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη προεδρεύει ὁ Εἰρηνοδίκης, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς. Ἐκλέγεται δὲ ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντιπρόεδρος ἐκ τῶν μελῶν, ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον.

Ἕδρα τοῦ λιμενικοῦ ταμείου εἶνε ἡ πόλις ἢ κωμόπολις ἢ χωρίον ἔνθα ὁ λιμήν, διὰ τοὺς λιμένας τῶν χωρίων ὅμως ἔνθα δὲν ἐδρεύει Εἰρηνοδίκης, ἕδρα ὁρίζεται ἡ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιοχῆς τοῦ λιμένος.

Ὁ ἁρμόδιος Νομάρχης προτείνει τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὡς ἄνω διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ μελῶν.

Ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς νομομηχανικὸς ἢ μηχανικὸς καλεῖται εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, ὅπως παράσχῃ ἀναγκαιούσας τυχὸν πληροφορίας, ἄνευ ψήφου.

Ἡ διαχείρισις τῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν λιμενικῶν ταμείων εἰσπραττομένων χρημάτων, ἥτις εἶναι ἀνεξάρτητος τῶν ἄλλων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν προσόδων, ὡς καὶ ἐκείνων τοῦ Δημοσίου, ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ ἐξέλεγξις τῶν εἰσπράξεων καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἀναπίπτεται εἰς τὴν ὡς ἄνω καταρτισθεῖσαν ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας τὰ καθήκοντα εἰδικώτερον ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Αἱ πράξεις τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν πρὸ πάσης ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας, ὅπερ ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει ταύτας.

Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ αἱ ἐκπληροῦσαι τὰ λιμενικὰ μετέχουσι τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν, ἄνευ ὅμως ψήφου.

Ὁ ἔλεγχος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεως τῶν λιμενικῶν ταμείων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃ ὑποβάλλεται οὗτος ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου τοῦ ἑπομένου τῆς διαχειρίσεως ἔτους τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρον 3.

Τὰ αἱρετὰ καὶ τὰ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ μέλη τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἔμμισθον δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν, βουλευτικὸν ἢ δημοτικὸν ἀξίωμα, καὶ λαμβάνονται ἐκ

τῶν μᾶλλον ἐγγραμμάτων τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλεγῶσιν εἰς δημοτικόν τι ἢ κοινοτικὸν ἀξίωμα.

Τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην παράστασιν εἰς τὰς συνεδριάσεις δραχμὰς μὲν πέντε (5) διὰ τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, ὧν αἱ ἐτήσιαι πρόσοδοι ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας, δραχμῶν δέκα (10) διὰ τὰ Ταμεῖα, ὧν αἱ ἐτήσιαι πρόσοδοι ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ δραχμῶν εἴκοσι (20) διὰ τὰ Ταμεῖα, ὧν αἱ ἐτήσιαι πρόσοδοι ὑπερβαίνουσι τὰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

Ἕκαστον μέλος δὲν δικαιοῦται κατὰ μῆνα ἀποζημιώσεως μείζονος τῶν δύο παραστάσεων, ὁσαιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Οὐδεμία ἀποζημίωσις, λόγῳ παραστάσεως εἰς τὰς συνεδριάσεις, χορηγεῖται εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τῶν λιμενικῶν Ταμείων, ὧν ἡ ἐτησία πρόσοδος εἶναι κατωτέρα τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν.

Τὰ μέλη ἁπασῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν λαμβάνουσι τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα καὶ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν μέχρι δραχμῶν εἴκοσιν (20) διὰ πᾶσαν ἐκτὸς τῆς ἕδρας των ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ, καὶ μέχρι δραχμῶν τεσσαράκοντα (40) διὰ τὴν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τούτων μετακίνησιν.

Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς ἐκ τῶν ἰσχυόντων νόμων συνεπείας διὰ πᾶσαν ἄρνησιν, παράβασιν ἢ ὑπέρβασιν τοῦ ἰδίου καθήκοντος. Τὰ αἱρετὰ μέλη δὲν ἀντικαθίστανται ἐπὶ μίαν διετίαν, ἐκτὸς ἐὰν ὑποπέσωσιν εἰς ἔγκλημα προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ἐὰν ἐστερήθησαν τοῦ δικαιώματος τῆς διαχειρίσεως τῆς ἰδίας περιουσίας καὶ δι' ἀδικαιολόγητον παρατεταμένην ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων των ἐκτιμωμένην ὡς τοιαύτην ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτε ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, προτάσει τοῦ Νομάρχου.

Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν αἱρετῶν, προσκαλεῖται διὰ τοῦ Νομάρχου τὸ ἐκλέξαν αὐτὸ Σῶμα, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασίν του, μὴ δυνάμενον νὰ ἐκλέξῃ καὶ πάλιν τὸ ἀπολυθὲν μέλος ἐπὶ μίαν διετίαν.

Ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ Νομάρχου δὲν ἐνεργηθῇ ἡ ὡς ἄνω ἀντικατάστασις, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἢ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς προβαίνει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν διορισμὸν ἀντικαταστάτου τοῦ παυθέντος, προτάσει τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς προέδρους τῶν ἐπιτροπῶν χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπίδομα ἀναγραφόμενον ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Τὰ γραφεῖα τῶν Λιμενικῶν ἐπιτροπῶν ἐγκαθίστανται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς προεδρευούσης τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀρχῆς. Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις ἡ ἐνοικίασις ἰδίου οἰκήματος εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα, ὧν ἡ ἐτησία πρόσοδος ἐκ φόρων καὶ δικαιωμάτων ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, ὡς καὶ εἰς ἐκεῖνα δι' ἃ ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν εἶνε μόνιμος, ἀλλ' ἄλλη διὰ τὴν θερινὴν περίοδον καὶ ἄλλη διὰ τὴν χειμερινήν, ἐφ' ὅσον δὲν διατηρεῖται ἐκ τῆς μετακινήσεως τὸ ὑπάρχον γραφεῖον.

Ἄρθρον 5.

Συμμετέχουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὅταν εἰσάγωνται εἰς αὐτὸ πρὸς συζήτησιν σοβαρὰ θέματα τεχνικὰ ἀφορῶντα κατασκευὴν νέων λιμενικῶν ἔργων, ἀνὰ ἕν μέλος τῆς τε παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτελικῆς καὶ τῆς Ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ἄρθρον 6.

Καθίσταται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας γνωμοδοτικὸν ἐπὶ τῶν λιμενικῶν φορολογιῶν Συμβούλιον, ὅπερ γνωμοδοτεῖ διὰ τὴν ἐπιβολὴν λιμενικῶν φόρων καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν ἐπιβεβλημένων τοιούτων.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς μελῶν·

α') Τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ὡς Προέδρου.

β') Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

γ') Τοῦ Τμηματάρχου τῶν λιμενικῶν ἔργων, ὡς εἰσηγητοῦ.

δ') Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ε') Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ς') Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ζ') Τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν.

η') Τῶν Προέδρων τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί. Τὰ Ἐπιμελητήρια Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὡς καὶ ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν, δύνανται ἑκάστοτε, ἀντὶ τῶν Προέδρων, νὰ ὁρίζωσιν ἄλλα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν διὰ τὴν ἐκπροσώπησίν των ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ.

Χρέη γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἷς τῶν παρὰ τῷ Τμήματι τῶν λιμενικῶν ἔργων ὑπηρετούντων γραμματέων α' ἢ β' τάξεως, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Τὸ Συμβούλιον λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται ὁ Πρόεδρος καὶ τέσσαρα μέλη.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἔσοδα ἑκάστου λιμενικοῦ ταμείου ἀποτελοῦνται·

1) Ἐκ τῶν λιμενικῶν φόρων τῶν ἐπιβαλλομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἐπὶ τῶν διὰ τῆς παραλίας ἑνὸς ἢ πλειοτέρων λιμένων ἢ κοινοτήτων ἀποβιβαζομένων ἢ ἐπιβιβαζομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰς ἃ ὑπάγονται καὶ τὰ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων αὐτοῦ εἰσαγόμενα ἢ τῶν ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταφερομένων.

2) Ἐκ τῶν τόκων τῶν κεφαλαίων τῶν λιμενικῶν ταμείων.

3) Ἐκ τῆς προσόδου τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας ἢ ἐξ ἐνοικιάσεως χώρων ἀνηκόντων αὐτοῖς.

4) Ἐκ τῶν δικαιωμάτων χρήσεως τῶν μηχανημάτων φορτώσεως ἢ μεταφορᾶς καὶ τῶν δεξαμενῶν.

5) Ἐκ τῶν τυχὸν δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων τῶν κατὰ λειπομένων εἰς τὰ λιμενικὰ ταμεῖα.

6) Ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου τέλους ἢ δικαιώματος ὅπερ κανονίζει εἰδικὸς νόμος.

7) Ἐκ δεκαλέπτου δικαιώματος ἐπὶ τῶν ὑποσδήποτε ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν Πρακτορείων ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων, ὅπερ δικαίωμα βαρύνει τοὺς ἐπιβάτας.

8) Ἐκ δικαιωμάτων παραβολῆς ἀτμοπλοίων εἰς κρηπιδώματα.

9) Ἐκ δικαιωμάτων μισθώσεως ὑποστέγων ἢ καὶ ἐλευθέρων παραλιακῶν χώρων τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 8.

Τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δικαιώματα ἐπιβάλλονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν ψηφίσματος τοῦ ἁρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο,

πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἐν τῷ συνόλῳ ἐγκρίσεως τῶν ψηφισμάτων ἢ περὶ τῆς ἐπὶ ἔλαττον τροποποιήσεως τῶν διὰ τούτων καθοριζομένων ποσοστῶν φορολογίας.

Τὰ ποσοστὰ τῆς ἐπιβαλλομένης λιμενικῆς φορολογίας δέον νὰ ὦσι κατώτερα ἢ τὸ πολὺ ἴσα τοῖς ἑξῆς ὅροις·

Α') Δέκα πέντε (15) τοῖς ο)ο ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων δημοτίων εἰσαγωγικῶν τελῶν διὰ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐν γένει εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

Β') Ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 2125, 2305, ἰσχύοντος δημοτικοῦ δασμολογίου.

α') Ἑκατὸν (100) τοῖς ο)ο διὰ τὰ κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον ἀτελῶς εἰσαγόμενα.

β') Πεντήκοντα (50) τοῖς ο)ο διὰ τὰ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα.

γ') Ἑκατὸν (100) τοῖς ο)ο διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἐπιβιβαζόμενα προϊόντα, ἐμπορεύματα καὶ ὀρυκτὰ ἐν γένει, πλὴν τῶν προϊόντων τῶν μεταλλείων.

δ') Εἴκοσι (20) τοῖς ο)ο διὰ τὰ ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζόμενα, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας ἀποβιβαζόμενα πρὸς διαμετακόμισιν ἢ μεταφόρτωσιν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ, ἐπὶ καὶ ἀμέσως, προοριζόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα ἐν γένει, πλὴν τῶν προϊόντων τῶν μεταλλείων.

Γ') Μέχρι τεσσαράκοντα (40) λεπτῶν κατὰ τόννον διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ καὶ μέχρι δέκα (10) λεπτῶν κατὰ τόννον διὰ τὰ ἐν τοῖς λιμέσιν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζόμενα ἢ πρὸς διαμετακόμισιν προοριζόμενα προϊόντα τῶν μεταλλείων.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ὁριζόμενα ὅρια ποσοστῶν λιμενικῆς φορολογίας δύνανται νὰ αὐξηθῶσιν, ἂν παραστῇ ἀνάγκη, μέχρι τοῦ διπλασίου, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη αὕτη δέον νὰ βεβαιωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐπιβεβλημένους ἐν ἑκάστῳ λιμένι φόρους κατὰ τὴν εἰσαγωγήν των μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν των, ὅταν αὐτούσια ἐξάγωνται ἄνευ κατεργασίας τινὸς αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ταῦτα ἀποβιβαζόμενα εἴς τινα λιμένα δὲν ἀποτεθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας διαμετακομίσεως, ἀλλὰ παραληφθῶσιν ὑπὸ τῶν εἰσαγωγέων, ὀφείλουσιν οὗτοι πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφισβητήσεως κατὰ τὴν ἐπιβίβασίν των πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ νὰ προειδοποιῶσι κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν λιμενικῶν φόρων δι'

ἐγγράφου δηλώσεως των, συνταχθησομένης ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐν ᾗ νὰ ἀναγράφηται λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν ἑκάστου τῶν εἰσαγομένων παρ' αὐτῶν ἐμπορευμάτων.

Ὁ χρόνος τῆς ἀποδεικτικῆς ἰσχύος τῆς δηλώσεως ταύτης ὁρίζεται διετής.

Τὰ περιβλήματα προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων μένον ὡς καινουργῆ ὑπόκεινται εἰς λιμενικὴν φορολογίαν.

Δὲν ἀπαλλάσσονται λιμενικοῦ φόρου τὰ ὡς ἀζήτητα ἐκποιούμενα ἐμπορεύματα.

Τὰ κατὰ τὰ ἐδάφια 4, 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 7 δικαιώματα κανονίζονται διὰ πράξεως τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐν τῷ Β. διατάγματι τῷ ἐπιβάλλοντι τοὺς λιμενικοὺς φόρους ὁρίζεται ἡ διάρκεια αὐτῶν καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παραλίας, ἐφ' ἧς θὰ ἐπιβάλλωνται, ἥτις ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ὅρια τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος.

Δύναται ἐν τούτοις διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἢ δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προκαλουμένου μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ὑπὲρ λιμενικοῦ τινος ταμείου ἐπιβεβλημένη φορολογία καὶ πέρα τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς αὐτοῦ ἐπὶ γειτνιαζουσῶν παραλιῶν κατόπι ψηφίσματος ἢ καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται ὡς πρὸς ταύτας ἴδιον λιμενικὸν ταμεῖον. Ἡ φορολογία αὕτη ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν παύει ὑφισταμένη ἅμα ὡς ἡ οἰκεία κοινότης ἢ δῆμος ἤθελε ζητήσει τὴν σύστασιν ἰδίου λιμενικοῦ ταμείου καὶ ἤθελεν ἐκδοθῇ τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα περὶ ἐπιβολῆς ἰδίας φορολογίας ὑπὲρ τοῦ ταμείου τούτου.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Υ. πουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδιδομένου κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου, ἐκτείνωνται οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενοι λιμενικοὶ φόροι καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων ἐν τῇ περιοχῇ λιμενικοῦ τινος ταμείου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων τοιούτων ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης ἢ καὶ πέραν ταύτης κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ αἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν σταθμαρχῶν τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν ἐν οἷς ἐνεργεῖται ἡ φόρτωσις ἢ ἐκφόρτωσις ἐπὶ ἀμοιβῇ 2 τοῖς ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ, κατατίθενται δὲ αὗται κατὰ μῆνα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς πίστωσιν τοῦ οἰκείου λιμενικοῦ ταμείου καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρον 9.

Πάντα τὰ γήπεδα τὰ δι' ἔργων καὶ δαπάναις τῶν λιμενικῶν ταμείων σχηματιζόμενα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνήκουσιν αὐτοῖς κατὰ πλήρη κυριότητα, τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς δυναμένης ν' ἀπαλλοτριώσῃ, ἐκμισθώσῃ αὐτὰ διὰ δημοπρασίας ἢ ἄλλως ἐπιθαρύνῃ, πάντοτε δὲ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Τὸ προϊὸν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἄλλως διαθέσεως τῶν ὡς ἄνω γηπέδων διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων τῶν ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων.

Τὸ Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα κατὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ καταρτισθησομένου σχεδίου ρυμοτομίας τῶν ὡς ἄνω σχηματισθησομένων ἐκτάσεων νὰ καταλαμβάνῃ μέχρι τοῦ ἑνὸς δεκάτου τούτων πρὸς δημοσίαν χρῆσιν ἄνευ ἀποζημιώσεων ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς λιμενικὰς ἐπιτροπὰς νὰ εἰσπράττωσιν ἐνοίκια, διὰ τὴν εἰς τὰ παραλιακὰ κρηπιδώματα καὶ εἰς κατασκευασθέντα ἢ κατασκευασθησόμενα δαπάναις τῶν λιμενικῶν ταμείων ὑποστέγα καὶ ὑπαίθρους ἐναπόθεσιν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ὁπωσδήποτε χώρου ἀνήκοντος εἰς αὐτά, τηρουμένων πασῶν τῶν περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας τοῦ Κράτους σχετικῶν διατάξεων ὡς πρὸς τὰς θέσεις εἰς ἃς θέλει ἐπιτρέπεται ἡ ἐναπόθεσις.

Τὰ τοιαῦτα ἐνοίκια προσδιορίζονται ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς ἐπιβεβλημένης ἤδη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ὑπὲρ λιμενικοῦ ταμείου φορολογίας δύναται νὰ παραταθῇ διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Ἐν περιπτώσει μειώσεως τῶν ἐτησίων ἐσόδων εἰς βαθμὸν καθιστῶντα προβληματικὴν τὴν ἐξυπηρέτησιν συναφθέντος δανείου, ἢ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐπεβλήθη ἡ φορολογία, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου νὰ προκαλέσῃ Β. Διάταγμα περὶ αὐξήσεως τῆς ἐπιβεβλημένης φορολογίας ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος νόμου ὁρίων καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου διὰ λιμενικὰ ταμεῖα βεβαρημένα μὲ ὑποχρεώσεις καὶ δι' ἃ ἔξ

παυτεν ἰσχύουσα λιμενικὴ φορολογία ἐπιβάλλεται ταιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν οἱ πόροι λιμενικοῦ τινος ταμείου, δι' ὃ ἐπεβλήθη φορολογία μέχρι τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων ὁρίων, δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐπεβλήθησαν λιμενικοὶ φόροι, ἢ εἶτε ἀδύνατος ἡ ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν πόρων τούτων συνομολόγησις χρεωλυτικοῦ δανείου πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ, καταναλισκομένου τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων μόνον δι' ἐξόδα διοικήσεως τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ προκαλέσῃ, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου, Β. Διάταγμα περὶ καταργήσεως τῆς ὑφισταμένης ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ τούτου ταμείου φορολογίας, μὴ ἀπαιτουμένου πρὸς τοῦτο ψηφίσματος τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ δὲ περιουσία τοῦ λιμενικοῦ ταμείου περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος.

Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἡ ἐλάττωσις ἐπιβεβλημένης φορολογίας, ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι αἱ ἐξ αὐτῆς πρόσοδοι εἶνε κατὰ πολὺ ἀνώτεραι τῶν ἀναγκῶν τοῦ λιμενικοῦ ταμείου.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐπιτρέπεται, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅπως, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου, αἴρωνται ἐπιβεβλημένοι λιμενικοὶ φόροι ἐπὶ πρώτων ὑλῶν ἢ προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Ἄρθρον 12.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λιμενικοὶ φόροι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται μετὰ τῶν δημοσίων καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ ἀμοιβῇ τῇ κανονιζομένῃ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 928 τοῦ 1917 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας».

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ τῆς θέσεως των, ἀποδίδεται δι' ἐπιταγῆς τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τῆς καταθέσεως τῶν εἰσπράξεων τοῦ λιμένος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀμοιβῇ ἐνεργεῖται καὶ πᾶσα ἄλλη εἴσπραξις διὰ λογαριασμὸν τῶν λιμενικῶν ταμείων.

Κατὰ τὸ πρῶτον οἰκονομικὸν ἔτος τὸ ἑπόμενον τῆς ἐπιβο-

λῆς ἢ τροποποιήτεως τῶν λιμενικῶν φόρων ἡ εἴσπραξις αὐτῶν ἐνεργεῖται ἄνευ ἐνοικιάσεως. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ φόροι δύνανται νὰ ἐνοικιάζωνται κατόπι δημοπρασίας δι' ἓν ἔτος, ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ εἴσπραξις νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὑπαλλήλων, τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποχρεουμένου νὰ παρακολουθῇ καὶ συντρέχῃ εἰς τὴν βεβαίωσιν.

Ἐνέργεια δημοπρασίας δὲν ἐπιτρέπεται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον ἕβδομον τοῦ ἄρθρου 7 δεκαλέπτου δικαιώματος ἐπὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν πρακτορείων ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων δὲν δύναται νὰ ἐνοικιασθῇ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν πρακτορείων ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ εἰσιτηρίου, κατατίθεται δὲ ὑπὸ τούτων ἀνὰ πρωϊνὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπ' ὀνόματι τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, μεῖον 4 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ, ὅπερ παραμένει εἰς ὄφελος τοῦ πρακτορείου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ λιμενικαὶ εἰσπράξεις κατατίθενται εἴς τι τῶν καταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως ἢ ἀτόκως ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ. Δύναται ἐν τούτοις πρὸς διευκόλυνσιν πληρωμῶν, προτάσει τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴς τι δημόσιον ταμεῖον κατάθεσις μέρους τῶν λιμενικῶν εἰσπράξεων μέχρι τοῦ ποσοῦ 20 χιλιάδων δραχμῶν, συμπληρουμένου ἐφ' ὅσον ἐξαντλεῖται.

Οἱ καθυστερήσαντες ἀδικαιολογήτως τὴν κατάθεσιν τῶν χρημάτων ἐπιτετραμμένοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν ἄλλων νομίμως ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ποινῶν, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν τόκου 8 ο)ο ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου λιμενικοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 14.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν πάσης λιμενικῆς προσόδου καὶ τῶν ὁπωσδήποτε καὶ ὁπωσδηνδήποτε πρὸς τοὺς λιμένας καθυστερουμένων ὡς καὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεων ὀφειλομένων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν εἴσπραξιν καὶ διαχείρισιν αὐτῶν ὑπαλλήλους καὶ ἐπιτροπὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου. Αἱ διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἢ διασαφήσεων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς λαθραίας εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς λιμενικὸν φόρον, ὅστις λαμβάνεται ὡς βάσις πρὸς προσ-

διορισμὸν τοῦ ἀντιστοίχου τέλους ἢ τοῦ προστίμου ἢ ἄλλης ποινῆς. Αἱ ποιναὶ αὐταὶ καταγιγνώσκονται δι' ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὑποκειμένων εἰς ἔφεσιν κατὰ τὰς τελωνειακὰς διατάξεις, ἢ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις τῶν Λιμενικῶν ταμείων τῶν Νέων Χωρῶν τὰς γεγεννημένας πρὸ τῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἐν αὐτοῖς τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΡΚΘ' τοῦ 1865 περὶ λιμένων κλπ.

Ἄρθρον 15.

Τὰ λιμενικὰ ἔργα ἐκτελοῦνται πρατάσει τῆς Λιμενικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων ἑκάστοτε διατεταγμένα καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν αὐτῆς.

Αἱ μελέται τῶν λιμενικῶν ἔργων καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν γίνονται δαπάναις τῶν Λιμενικῶν Ταμείων, εἴτε ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνεγνωρισμένων μηχανικῶν, εἴτε διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑπὸ τῶν τοῦ Δημοσίου πάντως ἐθμοῦ. Κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἰδιωτῶν μηχανικῶν καθορίζεται ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς μειώσεως αὐτῆς, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὸ Δημόσιον, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀποζημιοῦται παρὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, μέρος δὲ ἢ καὶ τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης δύναται νὰ βαθῇ εἰς τὸν μηχανικὸν τοῦ Δημοσίου. Ἡ τοιαύτη πρὸς τὸν μηχανικὸν ἀποζημίωσις, καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, καταβάλλεται τῷ δικαιούχῳ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἀνατίθεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν πρόκειται περὶ σημαντικοῦ λιμενικοῦ ἔργου, ὁ ἔλεγχος τῶν ἐργασιῶν ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύναται νὰ ἀνατεθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰδικῶς εἰς Ἐπιθεωρητὴν Δημοσίων Ἔργων ἢ Νομομηχανικὸν εἰς ὃν, μὴ ἀσχολούμενον εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ του πληρωνομένου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, χορηγεῖται καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Αἱ δαπάναι πρὸς λῆψιν τῶν στοιχείων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν μελετῶν προκαταβάλλονται ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων.

Αἱ παραλαβαὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων ἐνεργοῦνται δαπάνης τῶν Λιμενικῶν Ταμείων. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τῶν δι' αὐτὰς ἐπιτροπῶν ἐκκαθαρίζονται καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Αἱ μελέται κατασκευῆς, συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς λιμενικῶν ἔργων ἐν γένει ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τὰ περὶ Δημοσίων Ἔργων ἐν γένει τεταγμένα. Ὅπου ὅμως ὑπάρχει Γενικὴ Διοίκησις δύναται νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ ταύτης μελέτη συντηρήσεως μόνον καὶ ἐπισκευῆς λιμενικῶν ἔργων δαπάνης μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2166 Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου 2166, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ οἰκείου λιμενικοῦ ταμείου ἡ σχετικὴ πίστωσις ἢ εἶναι ἐγκεκριμένη τοιαύτη δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Τῶν οὕτω ἐκτελουμένων ἔργων οἱ τελικοὶ λογαριασμοὶ πληρωμῆς δέον νὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας συνοδευόμενοι ὑπὸ τῆς σχετικῆς μελέτης, τῶν πρωτοκόλλων παραλαβῆς καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν.

Προκειμένου περὶ ἔργων ἐπειγούσης φύσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν δαπάνης μέχρι δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν, διὰ προχείρου συναγωνισμοῦ ἢ δι' ἡμερομισθίων ἐργατῶν, κατόπι ἀποφάσεως τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη ἡ σχετικὴ πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, ἢ ἐγκριθῇ τοιαύτη δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου.

Προκειμένου περὶ ἔργων ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ διατάξῃ τὴν εἰς βάρος τοῦ οἰκείου λιμενικοῦ ταμείου ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ ἄνευ προτάσεως τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πάντοτε διὰ δημοπρασίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων. Αἱ πληρωμαὶ τῶν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δαπανῶν ἐνεργοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18, χορηγουμένης καὶ εἰδικῆς πιστώσεως ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ λιμενικοῦ ταμείου εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη τοιαύτη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτου.

Ἄρθρον 16.

Πρὸς ἐκτέλεσιν λιμενικῶν ἔργων ἢ πρὸς ἀπότισιν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, αἱ λιμενικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, νὰ συνομολογῶσι δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν πόρων τοῦ λιμένος εἰς βάρος τοῦ ὁποίου συνομολογεῖται τὸ δάνειον.

Ἄρθρον 17.

Οὐδενὸς ἑτέρου πλὴν τῶν ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένων ἔργων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις ἐκ τῶν πόρων τῶν λιμενικῶν ταμείων, οὐδ' ἡ διάθεσις τῆς περιουσίας αὐτῶν εἰς ἐκτέλεσιν ἄλλων ἔργων ἢ πρὸς ἄλλους σκοπούς ἢ εἰς συνεισφορὰς ἢ συνδρομὰς οἱασδήποτε ἐκτὸς τῶν δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἢ συμβάσεων ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων.

Κατόπι πράξεως τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς ἔντοκα γραμμάτια ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ λιμενικοῦ ταμείου. Τὸ εἶδος τῶν χρεωγράφων προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφαίρεσις ἢ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως λιμενικῶν χώρων ὀφειλομένων εἰς τὰ λιμενικὰ ταμεῖα, ἐκτὸς ἐὰν συντρέχῃ ἡ περίπτωσις τῆς ἄρσεως ἢ μειώσεως ὑφισταμένης φορολογίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως, ὁπότε ἐπὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἐνοικίου γνωμοδοτεῖ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Συμβούλιον κατόπι γνώμης τῆς ἁρμοδίας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἢ ὁ περιορισμὸς πάσης φύσεως ὀφειλῆς εἰς τὰ λιμενικὰ ταμεῖα ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως.

Οἱ κατὰ παράβασιν διατάξεων τοῦ νόμου ἐντελλόμενοι ἢ ἐνεργοῦντες πληρωμὰς εἶναι ὑπεύθυνοι προσωπικῶς εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου διετάχθη καὶ ἐπραγματοποιήθη ἡ πληρωμή, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον ποινῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ πληρωμαὶ τῶν δαπανῶν τῶν λιμενικῶν ταμείων ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ λιμενικὸν ταμεῖον καὶ παρ' οἷς εἰσὶ κατατεθειμένα κεφάλαια τοῦ λιμένος, δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων καὶ ὑπογραφομένων παρὰ τῶν προέδρων τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν, ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτῶν προϋπολογισμοῦ ἢ δι' εἰδικῶν διαταγῶν χορηγουμένων πιστώσεων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καταρτιζομένων συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἐν γένει.

Τὰ ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα καθίστανται πληρωτέα ἀφοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξ-

ἐλεγξιν θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμίου πρὸς βεβαίωσιν ὅτι ὑπάρχει διαθέσιμος ἀντίστοιχος πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου ἢ εἰ μὴ τοιαύτη καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς γενομένης δαπάνης ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ταμίας ἀρνεῖται δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ θεωρήσῃ τὸ ἔνταλμα, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς του νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτο εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δι' ἐγγράφου ἐν ᾧ ἐκθέτει τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς δικαιοῦται νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃ ὑποβάλλεται τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα μετ' ἀποσπάσματος τοῦ οἰκείου προϋπολογισμοῦ ἢ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως περὶ χορηγήσεως εἰδικῆς πιστώσεως. Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐντάλματος.

Ἄρθρον 19.

Αἱ περὶ παραγραφῆς, κατασχέσεως ἢ ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεων καὶ περὶ τόκου διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν λιμενικῶν ταμείων.

Αἱ ἐξ οἱασδήποτε ὅμως αἰτίας κατασχέσεις ἐπὶ χρημάτων τῶν λιμενικῶν ταμείων δι' ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἐτησίως ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει αὐτῶν, τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ, ὅπερ ποσὸν μένει ἐλεύθερον παρὰ τῷ πρὸς ὃν ἡ κατάσχεσις εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, πάσης ἐπ' αὐτοῦ κατασχέσεως οὔσης αὐτοδικαίως ἄκυρου.

Ἄρθρον 20.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου τῶν λιμενικῶν ταμείων, τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ τὴν λογιστικὴν καὶ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν πρόσληψις προσωπικοῦ διοριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν δαπανῶν ἡ σχετικὴ πίστωσις. Οἱ διορισμοὶ ἀνακοινοῦνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

Τὸ προσωπικὸν τῶν λιμενικῶν ταμείων, ἡ ὑπηρεσιακὴ θέσις καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ καθορίζεται ἑκάστοτε προτάσει τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Γραμματεῖς καὶ κλητῆρες διορίζονται μόνον παρὰ τοῖς λιμενικοῖς ταμείοις, ὧν ἡ ἐτησία πρόσοδος ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας, ὡς γραμματεῖς δὲ διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἐνδεικτικὸν 2ας γυμνασιακῆς τάξεως ἢ πτυχίον διδασκαλείου ἢ ἐμπορικῆς σχολῆς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἀνεγνωρισμένης· διὰ τὰ λοιπὰ λιμενικὰ ταμεῖα τὰ καθήκοντα γραμματέως ἀνατίθενται εἰς τοὺς παρὰ ταῖς Νομαρχίαις ἢ τοῖς Πρωτοδικείοις ἢ Εἰρηνοδικείοις γραμματεῖς ἢ ὑπογραμματεῖς ἐπὶ ἀνάλογῳ ἐπιμισθίῳ.

Πρόσληψις λογιστοῦ ἐπιτρέπεται εἰς λιμενικὰ ταμεῖα ὧν ἡ ἐτησία πρόσοδος ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχ. ὡς τοιοῦτοι δὲ διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἐνδεικτικὸν 2ας γυμνασιακῆς τάξεως ἢ πτυχίον διδασκαλείου ἢ ἐμπορικῆς σχολῆς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἀνεγνωρισμένης καὶ ἱκανὰς λογιστικὰς γνώσεις.

Ἐπίπτωσι ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν λιμενικῶν φόρων διορίζονται μόνον ὅταν οἱ λιμενικοὶ φόροι δὲν ἔχουσιν ἐνοικιασθῇ ἢ διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐνοικιάσεως τὸ ὧν διάστημα, ὁπότε αἱ δαπάναι τῶν ἐπιπτώσεων ἐπιβαρύνουσι τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἅπαν τὸ ὡς ἄνω προσωπικὸν ὑπόκειται εἰς τας ἐν ἄρθρῳ 40 τοῦ νόμου 276 περὶ ἱδρύσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καθοριζομένας πειθαρχικὰς ποινάς, ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ προτάσει τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐν περιπτώσει ἀμελείας αὐτῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 21.

Διὰ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις τῶν λιμενικῶν ταμείων ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις δικηγόρων κατόπι πράξεως τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριναμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ τῶν λιμενικῶν ταμείων ἐνασκεῖται διὰ μὲν τὸ τεχνικὸν μέρος ὑπὸ τῶν οἰκείων μηχανικῶν καὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων, διὰ δὲ τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν τῶν ἐπὶ λιμενικῶν ταμείων καὶ ἐπιτροπῶν νόμων, Β. Διαταγμάτων, Ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων καὶ διαταγῶν διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας τμήματος τῶν λιμενικῶν ἔργων, κατόπι εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν διὰ λιμενικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν ἀσχολουμένων τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις αὐτῶν, ἥτις ἔσεται ἴση πρὸς τὸν ἡμερήσιον μισθὸν αὐτῶν, βαρύνουσι τὰ οἰκεῖα λιμενικὰ ταμεῖα.

Ἄρθρον 23.

Παρὰ τῷ τμήματι τῶν λιμενικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διοικήσεως τῶν λι-

γενικῶν τομέων τοποθετοῦνται εἰς εἰσηγητὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ αὐτῷ γραμματέρχου α' ἢ β' τάξεως, εἷς εἰσηγητὴς ἐπὶ βαθμῷ ὑπομηχανικοῦ, δύο γραμματεῖς α' ἢ β' τάξεως, εἷς γραφεὺς καὶ εἷς δακτυλογράφος.

Ἄρθρον 24.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόρριψις τοῦ ἔρματος τῶν πλοίων ἐντὸς τῆς λεκάνης τῶν λιμένων· τὸ ἔρμα δέον νὰ μεταφέρηται καὶ ὑποβρύχιον ἐντὸς τοῦ λιμένος, εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιομέτρων τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ἢ νὰ ἐξάγηται εἰς τὴν ξηρὰν καὶ νὰ ἀποκομίζηται εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ καθωρισμένας θέσεις, δαπάνῃ πάντοτε τοῦ πλοιοκτήτου ἢ τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου. Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου εἶναι παντελῶς κολάσιμος, καταδιώκεται δὲ καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ δραχμὰς εἴκοσι πέντε (25) μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἡ βεβαίωσις τῆς παραβάσεως γίνεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος διὰ πρωτοκόλλου ὅπερ συντασσόμενον εἰς διπλοῦν καὶ ἔχον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 134 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, ἀποστέλλεται ἐντὸς πέντε ἀπὸ τῆς συντάξεως του ἡμερῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα πρὸς ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ πλοιοκτήτου ἢ τοῦ πλοιάρχου.

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν λειτουργίᾳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ λιμενικὰ ταμεῖα, πλὴν τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Πειραιῶς δι' ὃ ἐφαρμόζονται μόνον αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 1, τὰ ἄρθρα 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12, ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 20 καὶ τὰ ἄρθρα 14, 16, 17, 19 καὶ 24 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 26.

Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τελῶν διελεύσεως πορθμοῦ Εὐρίπου διὰ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτασσόμενα πλοῖα πρὸς χρῆσιν καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς· ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς λιμενικοῦ φόρου τὰ εἴδη ἐν γένει τοῦ Δημοσίου τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ εἰσαγόμενα, μεταφερόμενα καὶ ἐξαγόμενα ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ἀπαλλασσόμενα τοιαῦτα.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1917 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2406. Οἱ ἐνοικιασταὶ οἱ ζημιωθέντες λόγῳ τῆς κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς εἰδῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ

Δημοσίου δύνανται νὰ αἰτήσωνται διὰ τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, γνωμοδοτούσης διὰ πράξεως αὐτῆς, ἀνάλογον ἔκπτωσιν τοῦ ἐνοικίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 17.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 27.

Αἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2608 ἰσχύουσαι λιμενικαὶ φορολογίαι, ὡς ἐπεβλήθησαν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2608, ὡς καὶ αἱ συμφώνως τῷ νόμῳ 2406 ἐπιβληθεῖσαι τοιαῦται, θέλουσι τροποποιηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, κατόπιν ψηφίσματος τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ ἐντὸς ἑτέρας τριμήνου προθεσμίας αἱ τροποποιήσεις δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἄνευ ψηφίσματος τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων.

Ὧν περιπτώσει μὴ ἐκδόσεως τοῦ ὑπὲρ λιμενικοῦ τινος ταμείου Β. διατάγματος ἐπιβολῆς τῶν φόρων ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ἐννεαμήνου προθεσμίας, αἱ ὑφισταμέναι φορολογίαι ἐκτὸς τῶν δι' εἰδικῶν νόμων καθοριζομένων, θέλουσι παύσει ἰσχύουσαι, ἐφαρμοσθήσονται δὲ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11.

Ἄρθρον 28.

Καταργοῦνται οἱ νόμοι ΡΚΘ' τοῦ 1865, ΒΡΚΓ' τοῦ 1893, ΑΦΠΗ' τοῦ 1887, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1577 τοῦ 1918, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λιμενικὰ ταμεῖα, ὁ νόμος 1351, ὁ νόμος 2406 τοῦ 1920, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις εἰδικοῦ νόμου ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα, ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 7, ὁπότε διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ αἱ ἀντίστοιχοι οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις, αἱ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ τούτου νόμου καθοριζόμεναι.

Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

«Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1710 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης». ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2311 παρατεθεῖσα προθεσμία τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1710 παρατείνεται ἐπὶ δύο εἰσέτι ἔτη λογιζομένη ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1708 «περὶ ἐκτελέσεως ἔργων ρυμοτομίας ἐν τῷ ἀποτεφρωθέντι τμήματι τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης», ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1708 ἀντικαθίσταται ὡς ἑπομένως:

«Ἡ δαπάνη κατασκευῆς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 ἔργων βαρύνει ἀπὸ κοινοῦ τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης καὶ τοὺς ἰδιοκτήτας ἀκινήτων περιλαμβανομένων ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως καὶ κειμένων ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ἣν ἐξυπηρετοῦσι τὰ εἰρημένα ἔργα. Διὰ Β. Δ. κανονισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ καθ' ἕκαστα καθορισμοῦ τῶν πρὸς κατανομὴν τῶν δαπανῶν ὑποχρεώσεων, ἡ ἀναλογία, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιβαρύνσεως ἑκάστου τούτων, τὰ τῆς κατακυρώσεως τῶν ὀφειλομένων παρὰ τῶν ὑποχρέων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ὑποχρεοῦται ὅπως ἐλάττωτε νὰ ὑπεισέρχηται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν λοιπῶν ὑποχρέων ὡς πρὸς τὴν κατακύρωσιν τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν.

2. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 1708 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου:

Τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 1 ἔργα, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ ἐκτελῶνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Δήμου, προκαταβάλλοντος ἐν ἀνάγκῃ ἀπάσας τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑποχρέων. Ἐπίσης δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τούτων τὸ Δημόσιον διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, προκαταβάλλων διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑποχρέων τὰς ἀναγκαίας δαπάνας. Ἀναγκαιούσης πρὸς τοῦτο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐπιτακτικῆς πιστώσεως.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ τῆς κατασκευῆς πεζοδρομίων καὶ ὑπονόμων δύνανται κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ νὰ ἐφαρμόζωνται διάφοροι καὶ αἱ διατάξεις τῶν Νόμων ΤΝΗ' καὶ ΓΩΖ' καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν Διαταγμάτων.

3. Μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1708 προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα οὕτως:

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων πρότασει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται ἀναλόγως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁμοίων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων ἔργων καὶ ἐπὶ τμημάτων κειμένων ἐκτὸς τῆς ἀποτεφρωθείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου: «Περὶ διαβαθμίσεως τῶν μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας», μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Ἀγ. Σλῆμαν** συνιστῶντος ὅπως περιληφθῶσι μηχανικοὶ ἀπολυθέντες κατὰ τὸ τυραννικὸν καθεστώς, πρὸς ὃν ὁ κ. **Πολυγένης** δηλοῖ ὅτι θέλει περιλάβει αὐτοὺς εἰς ἄλλο νομοσχέδιον.

Ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου ἀναβάλλεται λόγῳ τροπολογιῶν.

Πρόεδρος. β συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου: «Περὶ συστάσεως διακοσιῶν συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ».

Οἱ κ. κ. **Δ. Σπηλιωτόπουλος, Κ. Δροσόπουλος** καὶ **Γκίνης**, ζητοῦσι νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὡς δημιουργοῦν θέσεις διὰ ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ λογιστάς, οὐδεμίαν ἔχοντας σχέσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Ι. Λεωνίδας** (ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν) λέγει ὅτ' πρόκειται περὶ ἐδρύσεως Σώματος διακοσίων συμβούλων ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ὡς ὑπάρχει τοιοῦτον καὶ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, χωρὶς νὰ δημιουργῶνται καὶ νέαι δαπάναι.

Ὁ κ. **Ν. Καλαντζάκος** παρατηρεῖ ὅτι δημιουργοῦνται δαπάναι, καὶ ἀρκετὰ μάλιστα, παρὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ὑπουργοῦ, μάτην δὲ συζητοῦμεν ἡμεῖς ἐνταῦθα προστθέτει, περὶ περικοπῆς δαπανῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο, πρέπει νὰ διακανονισθῇ ἅπαξ διὰ παντός, διότι πρόκειται περὶ ἐμπαιγμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. **Ι. Λεωνίδας** (ὑπουργὸς) λέγει ὅτι ἔκαμε τοσαύτας οἰκονομίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ αὐτοῦ, ὥστε ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς πρὸς ἀνακοίνωσιν, θὰ ἐπακολουθήσῃ θαυμασμός.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν ἀναγινωσκόμενον τὸ ἄρθρον 1, εἶτα τὸ 2, 3, 4, 5, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ἀποφάσει δὲ τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον οὕτως:

Περὶ συστάσεως σώματος Δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται Σῶμα Δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἔχον τὴν ἱεραρχίαν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα, καὶ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Σώματος τούτου ἀποτελεῖται ἐκ Δικαστικῶν Συμβούλων πέντε τάξεων, ὧν ἡ ἱεραρχία κανονίζεται ὡς ἑξῆς:

1) Σύμβουλος ε' τάξεως ἀντιστοίχων πρὸς ἀνθυποπλοίαρχον καὶ ἔμμισθον δικ. πάρεδρον Πρωτοδικῶν.

2) Σύμβουλος δ' τάξεως ἀντιστοίχων πρὸς ὑποπλοίαρχον καὶ πρωτοδίκην.

3) Σύμβουλος γ' τάξεως ἀντιστοίχων πρὸς πλωτάρχην καὶ πρόεδρον Πρωτοδικῶν.

4) Σύμβουλος β' τάξεως ἀντιστοίχων πρὸς ἀντιπλοίαρχον καὶ ἐφέτην, καὶ

5) Σύμβουλος α' τάξεως ἀντιστοίχων πρὸς πλοίαρχον καὶ πρόεδρον Ἐφετῶν.

Τὸ κατώτερον προσωπικὸν προσλαμβάνεται ἐκ τῶν ὑπολογιστῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Σῶμα τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἀξιωματικοὶ ὑπάγονται εἰς ἁπάσας τὰς περὶ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διατάξεις, ἀφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται αὗται ἄλλως ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν τμῆμα Δικαιοσύνης ἀποκαθίστανται εἰς Διεύθυνσιν ὑπαγομένην ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Ὁ παρ' αὐτῇ Διευθυντὴς δύναται νὰ ὑπογράφῃ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τὰ διὰ Β. διατάγματος ὁρισθησόμενα ἔγγραφα καὶ διαταγάς. Ὡς Διευθυντὴς δὲ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ εἷς τῶν ἀνωτέρων ἰσοβίων λειτουργῶν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου ἢ εἷς τῶν δικ. συμβούλων α' τάξεως τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ἢ καὶ δικηγόρος ἔχων πολυετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀναγνωρισμένην ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπίσης κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Βασιλ. Ἐπίτροπος τοῦ ἐν Πειραιεῖ διαρκοῦς Ναυτοδικείου δύνανται νὰ διορισθῶσι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἰσοβίων δικαστικῶν λειτουργῶν τῶν ἐχόντων πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑ-

πηρεσίαν ἐφέτου ἢ καὶ τῶν διατελεσάντων ἐπὶ πενταετίαν τοιούτων ἢ καὶ ἐκ τῶν δικ. συμβούλων α' τάξεως τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δικαστικοὶ σύμβουλοι τοῦ Β. Ναυτικοῦ προσλαμβάνονται ἐν γένει κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν καθοριζομένων ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις, ἐκ τῶν δικαστ. συμβούλων τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ἐκ τῶν ἰσοβίων δικαστικῶν λειτουργῶν, ἐκ δικηγόρων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 ὁριζόμενα καὶ ἐξ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ τῶν ἐχόντων δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν θέλει προβῆ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν Διευθύνσεως Δικαιοσύνης, ἐπιτροπὴ δὲ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δικαιοσύνης θέλει ἀποφασίσῃ κατὰ πλειοψηφίαν περὶ ὧν μεταγθησομένων εἰς τὸ Σῶμα τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως αὐτῶν καὶ τῶν προσόντων ἑκάστου, καὶ ἐντὸς τῶν κάτωθι ὁριζομένων ἀριθμῶν.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

1) Σύμβουλοι Α' τάξεως 3. (Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σώματος τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Β. Ἐπίτροπος τοῦ ἐν Πειραιεῖ Διαρκοῦς Ναυτοδικείου).

2) Σύμβουλοι Β' ἢ Γ' τάξεως 5.

α') Ὁ εἰσηγητὴς παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Δικαιοσύνης.

β') Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Ναυτοδικείου.

γ') Ἓν μέλος τοῦ Ναυτοδικείου.

δ') Ὁ εἰσηγητὴς παρὰ τῷ ἀρχηγῷ τοῦ Στόλου.

ε') Ὁ εἰσηγητὴς παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ Β. Ναυστάθμου.

3) Σύμβουλοι Γ' ἢ Δ' τάξεως 3.

α') Ἀντεισηγητὴς τοῦ Ὑπουργείου.

β') Εἷς ἀντεισηγητὴς τοῦ Ναυτοδικείου.

γ') Εἷς Β. Ἀντεπίτροπος.

4) Σύμβουλοι Δ' τάξεως.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ναυτοδικείου.

5) Σύμβουλοι Ε' τάξεως.

Δύο ὑπογραμματεῖς τοῦ Ναυτοδικείου.

"Αρθρον 8.

Ἡ κατα το ἄρθρον 6 ἐπιτροπὴ δὲν ὑποχρεοῦται νὰ προτείνῃ τὴν συμπλήρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζομένου ἀριθμοῦ Δικαστικῶν Συμβούλων, ἐὰν μεταξὺ τῶν αἰτησαμένων δὲν εὑρῇ τοὺς καταλλήλους κατὰ βαθμὸν ἢ προσόντα μορφώσεως ἢ πείρας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ νόμου προσωπικοῦ θέλει γίνῃ διὰ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τῶν καταλλήλων προσώπων ἐκ τῶν ἐκλεχθησομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀξιωματικῶν τούτων, ἢ ἐκ τοῦ σώματος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐφέδρων, ἢ ἐκ τῶν ἰσοβίων δικαστικῶν λειτουργῶν, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἱεραρχίαν, ἢ καὶ ἐκ δικηγόρων ἐχόντων δωδεκαετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Συμβούλου β' τάξεως, ὀκταετῆ διὰ τὸν τοῦ γ' τάξεως, πενταετῆ διὰ τὸν τοῦ δ' τάξεως καὶ τριετῆ διὰ τὸν τοῦ ε' τάξεως. Διὰ τὸν βαθμὸν συμβούλου γ' τάξεως δύνανται νὰ προσληφθῶσι καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς Πρωτοδίκαι. Διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Συμβούλου δ' ταξεως δύνανται νὰ προσληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν νῦν ὑπηρετούντων Εἰρηνοδικῶν, τῶν ἐχόντων τριετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ των ὡς Εἰρηνοδικῶν.

Εἷς τὸ κατώτερον προσωπικὸν, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζομένων, δύναται νὰ προσληφθοῦν ὡς ὑπογραμματεῖς, ἐξομοιούμενοι μὲ ὑπολογιστὰς, καὶ φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς ἐὰν ἐφοίτησαν ἐπὶ διετίαν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ καὶ ὑπηρέτησαν ὡς ὑπογραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν ἐπὶ διετίαν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπιτροπῆς, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν περὶ τῆς εὐδοκίμου αὐτῶν ὑπηρεσίας ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ.

"Αρθρον 9.

Οἱ οὕτω διοριστθησόμενοι θέλουσιν ὀνομασθῆ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ὡς ἐπίσης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεχθησόμενοι οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ θέλουσιν ὀνομασθῆ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Β. Ναυτικοῦ μὲ βαθμὸν ἀντίστοιχον ἐκείνου ὃν φέρουσι, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει κανονισθῆ ἡ ἀρχαιότης τῶν μεταταχθησομένων ὁμοιοβάθμων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ὃν κέκτηνται ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

"Αρθρον 10.

Μετὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου, ἡ πλήρωσις

τῶν κενῶν τοῦ Σώματος θέλει γίνεσθαι δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ 5ον ἄρθρον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, κατ' ἐκλογὴν τῶν αἰτούντων τὴν κατάταξιν αὐτῶν ὡς συμβούλων Ε' ἢ Δ' τάξεως, ὑποφροντιστῶν καὶ ἀνθυποφροντιστῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ τῶν ἐχόντων δίπλωμα Νομικῆς.

Πάντες οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι δέον νὰ ἔχωσι συμπεπληρωμένον τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλ' ὄχι καὶ τὸ 35ον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

"Αρθρον 11.

Οἱ δικαστικοὶ σύμβουλοι τοῦ Β. Ναυτικοῦ τοποθετοῦνται εἰς τὰς θέσεις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως τῆς Δικαιοσύνης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν, τοῦ Προέδρου, Β. Ἐπιτρόπου, Ἀντεπιτρόπου, Εἰσηγητοῦ, Ἀντεισηγητοῦ τοῦ Ναυτοδικείου, παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Δικαιοσύνης, παρὰ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ τοῦ Ναυστάθμου, παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ Στόλου ἢ Μοίρας καὶ ὁπουδήποτε ἤθελε διαθέσῃ αὐτοὺς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν Διευθύνσεως Δικαιοσύνης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ναυτοδικείου καὶ ὁ Β. Ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν ἀμοιβαίως.

Οὐδέποτε πλείονα τῶν δύο μελῶν τοῦ Ναυτοδικείου εἶναι δυνατὸν νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

"Αρθρον 12.

Τὸ κατὰ τοὺς νόμους ΓΜΗ', ΑΧΕ' καὶ μεταγενεστέρους περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον, προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, δύο Δικαστικῶν Συμβούλων τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης καὶ ἑνὸς μαχίμου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ, ἀνωτέρων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν τελοῦντος.

"Αρθρον 13.

Οἱ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Β. Ναυτικοῦ λαμβάνουσι τὰς ἑκάστοτε διὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν ἰσοβίους πολιτικοὺς Δικαστὰς ὁριζομένας ἀποδοχάς, κανονιζομένης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν καὶ ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς ταύτην τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 484 τοῦ 1914.

"Αρθρον 14.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ Ν. Δικαιοσύνῃ Δικαστικοὶ Σύμ-

βουλοι τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς θέσεις των ἅμα τῇ ἰσχύι τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 15.

Τὰ τῆς στολῆς, διακριτικῶν σημείων, ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος. Τὰ τῆς προαγωγῆς δ' αὐτῶν κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 16.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως".

Γενόμενα δεκτὰ δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ εἰσαχθέντα σχέδια νόμων.

Περὶ αὐτάρκους ποσοστικῆς συμμετοχῆς βιομηχανιῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη, ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ πρὸ τῆς α' συζητήσεως), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συστήνεται: 1) Νομοπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν μὴ ὑπερβαινόντων τὰ ἕξ πρὸς κατάρτισιν δικαστικῶν κωδίκων περιλαμβανόντων ἓν ἢ πλείονα τμήματα τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ δικαίου ἢ ἑνὸς ἑκάστου κώδικος τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ δικαίου, καὶ 2) νομοπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν μὴ ὑπερβαινόντων τὰ πέντε πρὸς κατάρτισιν δικαστικῶν κωδίκων περιλαμβανόντων σχέδια κώδικος χρηματιστηριακοῦ, ἀσφαλιστικοῦ καὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας. Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει Πρόεδρον καὶ Γενικὸν γραμματέα.

Ἄρθρον 2.

1) Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἀνασυγκροτηθῇ ἡ ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 816 συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ συγκροτηθῇ ἡ ἀφορῶσα τοὺς κώδικας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπή.

2) Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως μέλους μετὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν Ἐπιτροπῶν ἢ τὴν παρέλευσιν τῆς ἄνω προθεσμίας τὰ λοιπὰ μέλη προτείνουσι δι' ἑκάστην θέσιν τρεῖς ὑποψηφίους, ἐξ ὧν διορίζεται εἷς διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3) Ὡς γραμματεὺς τῆς μὲν Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναυτικοῦ δικαίου διορίζεται λιμενικὸς ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ἐχόντων δίπλωμα ναυτικῆς ἢ εἰσαγγελῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς δὲ Ἐπιτροπῆς τῶν κωδίκων βιομηχανίας εἷς ἐκ τῶν γραμματέων ἢ εἰσαγγελῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

1) Διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς ἐργασίαν τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ναυτικῶν Κωδίκων ὁρίζεται ἀποζημίωσις δραχμῶν μέχρις 6000 δι' ἕκαστον μέλος καὶ μέχρι 4000 διὰ τὸν γραμματέα πρὸς συμπλήρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1923. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓξ ἔτι μῆνας.

2) Διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς ἐργασίαν τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κωδίκων ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ὁρίζεται ἀποζημίωσις δραχμῶν μέχρι 4000 δ.' ἕκαστον μέλος καὶ μέχρι 2000 διὰ τὸν γραμματέα πρὸς συμπλήρωσιν ὁλοκλήρων τῶν προμνησθέντων τριῶν κωδίκων μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1923. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓξ ἔτη μῆνας.

3) Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἑδάφια ἀμοιβαὶ τῶν μελῶν διπλασιάζονται διὰ τοὺς εἰσηγητὰς καὶ διὰ τὰ μέλη τὰ ἐκτελοῦντα χρέη Γενικοῦ Γραμματέως.

4) Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἑδάφια ἀμοιβαὶ καταβάλλονται καὶ τμηματικῶς ἀναλόγως τῆς συντελουμένης ἐργασίας, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως συστήσῃ Ἐπιτροπὰς ἐξ ὅσων ἤθελεν ἐγκρίνει ἑκάστην μελῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων, πρὸς σύνταξιν δικαστικῶν κωδίκων σχετικῶν πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ πρὸς κωδικοποίησιν τῶν ὑφισταμέ-

νων νόμων καὶ διαταγμάτων. Ἡ ὁλικὴ ἀποζημίωσις τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν ὁρίζεται ἐφ' ἅπαξ εἰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας».

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων αὐτῶν.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ μόνιμοι καὶ οὐχὶ προσωρινὰ ἰσχύουσαι διατάξεις· 1ον) τοῦ Νόμου ΑΧΝ' τοῦ 1888 περὶ διακρίσεως καὶ ὀροθεσίας δασῶν 2ον) τοῦ Νόμου ΒΡΞΒ' τοῦ 1893 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων· 3ον) τοῦ Νόμου 342 τοῦ 1914 περὶ συμπληρώσεως κλπ. διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὴν ἐκδίκασιν τῶν δασικῶν ἀνομημάτων· 4ον) τοῦ Νόμου 343 περὶ τῶν πυρκαϊῶν τῶν Δασῶν· 5ον) τοῦ Νόμου 1396 περὶ ἀναδασώσεων· 6ον) τοῦ Νόμου 1687 τοῦ 1919 περὶ προσωπικοῦ τῆς τοπικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κλπ., 7ον) τοῦ Νόμου 1853 περὶ Ἀνωτέρας δασολογικῆς Σχολῆς· 8ον) τοῦ Νόμου ΔΓΣ' τοῦ 1917 περὶ συμπληρώσεως τῆς ἐξ ἀλλοδαπῶν κλπ. 9ον) τοῦ Νόμου 2056 περὶ κυρώσεως καὶ διορθώσεως τοῦ ἀπὸ 28 7)βρίου 1919 Νομοθ. Διατάγματος περὶ διαχειρίσεως δασῶν· 10ον) τοῦ Νόμου 2202 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1687 πλὴν τοῦ Ἄρθρ. 5 ἀπαλειφομένου κλπ. 11ον) τοῦ Νόμου 2637 πλὴν τῶν παραγράφων 1, 2, 3, καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 6, τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 8 καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ ἰδίου Νόμου καὶ αἱ περὶ δασῶν διατάξεις αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς ἑτέρους νόμους ἰσχύοντας μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς, ἀριθμήσεως καὶ τίτλων τῶν Κεφαλαίων, ἄρθρων, παραγράφων καὶ περιόδων τῶν Νόμων τούτων καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο παραπομπῶν, ἀπαλειφομένων δὲ καὶ τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων, τῶν δὲ ἰσχυουσῶν δημοσιευομένων αὖθις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου «περὶ δασικοῦ κώδικος» ὑπὸ ἴδιον ἀριθμὸν Νόμου.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο κωδικοποίησιν συνίσταται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας Ἐπιτροπὴ ἐξ Ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐχόντων βαθμὸν τοὐλάχιστον Διευθυντοῦ καὶ ἑνὸς νομικοῦ Συμβούλου δι' ἀμοιβὴν τῆς ὁποίας, ἐφόσον αὕτη περατώσῃ τὴν κωδικοποίησιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, ὁρίζεται χρηματικὴ ἀμοιβὴ κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 1 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 1687 ἡ φράσις «μέχρις ἑκατὸν εἴκοσι δασαργεῖα καὶ μέχρις εἴκοσι δασικαὶ ἐπιθεωρήσεις» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «μέχρις ἑκατὸν πεντήκον α δασαρχεῖα καὶ δέκα ἓξ δασικαὶ ἐπιθεωρήσεις».

2. Τοῦ ἄρθρ. 2 ἡ παράγρ. 1 τοῦ Νόμου 1687 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς «Τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζονται τέσσαρες κατηγορίαι καὶ ἕκτὸ βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας α') δόκιμοι δασάρχαι β') τακτικοὶ δασάρχαι γ', β' καὶ α' τάξεως· γ') Ἐπιθεωρηταὶ δασῶν β' καὶ α' τάξεως καὶ δ') Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ β' καὶ α' τάξεως.

3. Εἰς τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Νόμου 1687 αἱ λέξεις «καὶ δεύτερος» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς λέξεως «μόνον» εἰς δὲ τὴν παραγ. 5 τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ νόμου 1687 αἱ λέξεις «ἀνώτεροι ἢ κατώτεροι ὑπάλληλοι» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὑπάλληλοι ἐκ τοῦ μέσου μόνον δασικοῦ προσωπικοί, οἵτινες ἐφόσον δὲν ἀπασχολοῦνται παρὰ τῷ Ἐπιθεωρητῇ διατίθενται παρὰ τοῦ δασαρχείου ἢ δασονομείου α' τάξεως τῆς ἕδρας τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.

4. Τὸ ἄρθρ. 4 παράγρ. 1 τοῦ Νόμου 1687 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς· «Ὁ ἀριθμὸς τῶν γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, οἵτινες εἶνε κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως δασῶν ἐτῶν Ὑπουργείῳ Γεωργίας, ὁρίζεται εἰς 4, τῶν δὲ Ἐπιθεωρητῶν α' ἢ β' τάξεως ὡς καὶ τῶν δασαρχῶν δοκίμων τε καὶ τακτικῶν ἴσος ἀναλόγως πρὸς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 1 τοῦ Νόμου τούτου ἢ διὰ τῶν λοιπῶν Νόμων περὶ δασῶν καὶ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καθισταμένας θέσεις Ἐπιθεωρητῶν ἢ ἀναλόγως Δασαρχῶν καὶ δασαρχείων.

5. Εἰς τὸ ἄρθρ. 4 παράγρ. 4 τοῦ Νόμου 1687 διαγράφονται αἱ λέξεις· «καὶ θέρμανσιν γραφείου», ἡ δὲ λέξις «20 δραχμαὶ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «30 δραχμαί».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 § 3 τοῦ Νόμου 1687 αἱ λέξεις «μέχρι δραχμῶν 60» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρι δραχμῶν 150» καὶ αἱ λέξεις «δασονομείων μέχρι δραχμῶν 20»

διὰ τῶν λέξεων «Δασονομείων μὲν α' τάξεως μέχρι δραχμῶν 90, δασονομείων δὲ β' τάξεως μέχρι δραχμῶν 35».

"Αρθρον 3.

1. Τὸ ἄρθρ. 5 παράγρ. 1 τοῦ Νόμου 1687 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς: Τοῦ μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζονται αἱ ἑξῆς κατηγορίαι καὶ βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας· α') δόκιμοι δασοφύλακες· β') δασοφύλακες ἢ δασοκόμοι β' τάξεως οἵοι διορίζονται οἱ πτυχιοῦχοι τῶν δασολογικῶν Σχολῶν· γ') δασοφύλακες ἢ δασοκόμοι α' τάξεως· δ') Ἀρχιφύλακες δασῶν β' τάξεως ἢ Δασονόμοι δ' τάξεως· ε') Ἀρχιφύλακες δασῶν α' τάξεως ἢ δασονόμοι γ' τάξεως· ϛ') δασονόμοι β' τάξεως καὶ ζ') δασονόμοι α' τάξεως.

2. Εἰς τὸ ἄρθρ. 5 παράγρ. 4 τοῦ Νόμου 1687 ἡ φράσις «τὸ κατώτερον προσωπικὸν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «τὸ μέσον προσωπικόν».

3. Εἰς τὸ ἄρθρ. 6 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 1687 ἡ φράσις «τὸ ἀναγκαῖον κατώτερον προσωπικόν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «τὸ ἀναγκαῖον μέσον καὶ κατώτερον προσωπικόν».

4. Τὸ ἄρθρ. 8 παράγρ. 3 τοῦ Νόμου 1687 καταργεῖται.

5. Εἰς τὸ ἄρθρ. 8 παράγρ. 8 τοῦ Νόμου 1687 ἡ φράσις «τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «τοῦ μέσου προσωπικοῦ».

6. Αἱ παράγρ. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 13 καὶ 14 τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Νόμου 1687 καταργοῦν αι. Ἐκ τοῦ ἄρθρ. 11 § 12 τοῦ Νόμου 1687 ἀπαλείφονται αἱ λεξεις «ἤδη σπουδάζοντες ἢ»

"Αρθρον 4.

1) Ἡ παραγρ. 1 τοῦ "Αρθρ. 2 τοῦ Νόμου 1687 τοῦ προστεθέντος διὰ τοῦ Νόμου 2202 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

«Παρὰ τοῖς γραφείοις τῶν δασαρχείων, δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων καὶ δασοκομικῶν Σχολῶν δύνανται νὰ ὑπηρετῶσι γραφεῖς μέχρις 100. Οὗτοι μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΦΜ κατανέμονται εἰς τὰ γραφεῖα τῶν τοπικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ τὰ διὰ Β.Δ. κανονισθησόμενα. Ἐφόσον τοιοῦτοι γραφεῖς δὲν ὑπηρετοῦσι δύνανται νὰ ἀναπληρώσωσι τούτους δόκιμοι δασαφύλακες τῶν ὁποίων τότε ὁ ὀργανικὸς ἀριθμὸς αὐξάνεται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλλειπόντων καὶ παρ' αὐτῶν ἀναπληρουμένων γραφέων τοπικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν».

2) Ἡ παραγρ. 4 τοῦ "Αρθρ. 2 τοῦ Νόμου 1687 τοῦ προστεθέντος διὰ τοῦ Νόμου 2202 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς 4) Κλητῆρες δὲν ὑπηρετοῦσι παρὰ τοῖς δασονομείοις,

δασαρχείοις καὶ δασικαῖς ἐπιθεωρήσεσι. Χορηγοῦνται ὅμως δι' ἔξοδα καθαριότητος γραφείων, ἐφόσον τοιαύτη δαπάνη καταβάλλεται, εἰς μὲν τοὺς προϊσταμένους ἐπιθεωρήσεων καὶ δασαρχείων μέχρι δραχμῶν 50, εἰς τοὺς προϊσταμένους δασονομείων α' τάξεως μέχρι δραχμῶν 30 καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους δασονομείων β' τάξεως μέχρι δραχμῶν 10 μηνιαίως, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

3) Αἱ παραγρ. 5, 6 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω "Αρθρου 2 τοῦ Νόμου 1687 καταργοῦνται, ἐκ δὲ τῆς παραγράφου 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω "Αρθρου ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «καὶ κλητήρων».

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 § 7 τοῦ νόμου 1687 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2637 αἱ λέξεις «ἐπὶ ἓν ἔτος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος», εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ἰδίας § προστίθενται αἱ λέξεις «Δόκιμοι δασοφύλακες καλούμενοι νὰ φοιτήσωσιν εἰς δασονομικὴν σχολὴν καὶ μὴ προσερχόμενοι ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας».

"Αρθρον 5.

1) Εἰς τὸ ἐδαφ. 7 τοῦ "Αρθρου 5 τοῦ Νόμου 1687 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 2637 ἡ φράσις «παρακολουθήσωσιν ἐπὶ ἓν ἔτος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «παρακολουθήσωσι λαμβάνοντες ὡς μισθὸν καὶ ἐπίδομα τὸ ἥμισυ τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν δοκίμων δασοφυλάκων ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος».

2) Εἰς τὴν παραγρ. 2 τοῦ "Αρθρ. 1 τοῦ Νόμου 2637 ἡ λέξις «περισσοτέρους τῶν 400» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «περισσοτέρων τῶν 1000». Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς § 2 τοῦ αὐτοῦ "Αρθρου προστίθενται αἱ λέξεις «Οὗτοι ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν προτάσεως Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἁρμοδίων δασάρχου καὶ εἰρηνοδίκου καὶ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.»

"Οπου ὅμως ὑφίστανται ἀνεγνωρισμέναι φιλοδασικαὶ ἑνώσεις ἢ σύλλογοι, ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις τῶν ἐκ τούτου δασοφυλάκων ἐνεργοῦνται κατόπι προτάσεως τῶν ἑνώσεων ἢ συλλόγων τούτων, ὑποβαλλομένων διὰ τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου γνωμοδοτοῦντος ἐπὶ ταύτης».

3) Ἡ παραγρ. 3 τοῦ "Αρθρου 1 τοῦ Νόμου 2637 καταργεῖται. Ἐπίσης ἀπαλείφεται ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγ. 5 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου 2637.

4) Εἰς τὸ "Αρθρ. 3 παραγρ. 4 τοῦ Νόμου 2637 ἀπαλείφονται αἱ φράσεις ἀπὸ «Μειοῦται δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν κλπ» μέχρι τῆς φράσεως «μέχρι Νοβρίου 1920 διάστημα» συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς φράσεως ταύτης.

5) Αἱ παράγραφοι 5, 6 καὶ 8 τοῦ ἄρθρ. 3 καθὼς καὶ ἡ παραγ. 1 τοῦ "Αρθρ. 4 τοῦ Νόμου 2637 καταργοῦνται.

6) Καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 3 καὶ 6 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Νόμου 2637, τὸ "Αρθρ. 10 τοῦ Νόμου ,ΒΡ Β', τὸ "Αρθρ. 5 τοῦ Νόμου 2202, αἱ δασικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου ,ΓΚΑ' τοῦ 1911, καὶ ἐκ τοῦ "Αρθρ. 1 τοῦ Νόμου ,Γ Ω1 ἱα λέξεις «περιλαμβάνει δὲ τοὺς δήμους κλπ» μέχρι τέλους τῆς περιόδου, ἐπίσης καταργεῖται τὸ ἀπὸ 17 Ν)βρίου 1853 Β. Νομο0. Διάταγμα περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ὡς καὶ ὁ νόμος 422 περὶ καθορισμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ ἰδιωτικῶν δασῶν.

7. 'Απόφοιτοι δασικῶν σχολῶν μὴ διορισθέντες ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει των ἢ μὴ ὁρκισθέντες, λόγῳ στρατεύσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν θεωροῦνται ὡς ἐν ὑπηρεσίᾳ, τοῦ χρόνου τῆς στρατεύσεώς των λογιζομένου ὡς χρόνου ὑπηρεσίας, χωρὶς νὰ δικαιοῦνται ἀποδοχῶν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον.

8. 'Ο χρόνος καθ' ὃν ὑπότροφοι τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς δασολογίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἰδίαις δαπάναις σπουδάσαντες διετέλεσαν μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν των ἐν ἀδυναμίᾳ ἐπανόδου λόγῳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου λογίζεται ὡς χρόνος συντάξεως, τὸ πολὺ δὲ ἓν ἔτος ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 παράγρ. 4 τοῦ νόμου 2637 αἱ λέξεις «στρατευθέντες καὶ μὴ δυνάμενοι» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «στρατευθέντες ἢ διατελέσαντες αἰχμάλωτοι ἢ ἔμηροι καὶ μὴ δυνηθέντες», μετὰ δὲ τὰς λέξεις «ἀποστράτευσίν των» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἐπάνοδόν των ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἢ ἐκ τῆς ὡς ὁμήρων ἀποδημίας των».

10) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 § 5 τοῦ Νόμου 2637 ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ διὰ τὸ 1922.

11) Εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 4 τοῦ νόμου 2637 καταργοῦνται αἱ λέξεις «τμηματάρχαι καὶ».

12) 'Επιθεωρηταὶ δασῶν β' τάξεως, τμηματάρχαι ἢ εἰδικοὶ εἰσηγηταὶ δασῶν ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου συμπληρώσαντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὀκταετῆ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς ἐπιθεωρητὰς δασῶν α' τάξεως. 'Η ἀρχαιότης τῶν μὲ βαθμὸν 'Επιθεωρητοῦ δασῶν α' τάξεως δασικῶν ὑπαλλήλων δύναται νὰ λογισθῇ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναλόγως τοῦ ὅλου χρόνου τῆς δασικῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας των.

13. Δασονόμοι β' τάξεως ἔχοντες τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον δύνανται τοῦ νόμου 993 τοῦ

1917 καὶ παραλειφθέντες, προαχθέντες δὲ τὸ 1921, δύνανται νὰ προαχθῶσι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δασονόμου α' τάξεως ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀπολυθέντας ἢ ἐξαναγκασθέντας εἰς παραίτησιν ἀπὸ τοῦ 'Ιουνίου 1917 μέχρι Νοεμβρίου 1920, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶχον τὰ ἀνωτέρω πρὸς προαγωγὴν προσόντα.

14. 'Αρχιφύλακες δασῶν α' ἢ β' τάξεως ἔχοντες ὑπερδωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν συνόλῳ δύνανται νὰ προαχθῶσι κατόπιν ἐξετάσεων κατὰ τὰ κεκανονισμένα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δασονόμου β' τάξεως ἐντὸς τοῦ ἔτους 1922.

15. Δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Στατιστικῆς τῆς Διευθύνσεως Δασῶν ἐν τῷ 'Υπουργείῳ Γεωργίας μέχρι δύο δασονόμοι ἢ ἀρχιφύλακες δασῶν, λαμβάνοντες τὸ κεκανονισμένον διὰ τοὺς ἐν τοῖς γραφείοις τῆς τοπικῆς ὑπηρεσίας ἢ εἰς τὰς ἀναδασώσεις ἐπίδομα λόγῳ ὀδοιπορικῶν.

16. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 § 6 τοῦ νόμου 2637 ἐπανελθόντες εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι, δύνανται νὰ προαχθῶσι κατὰ ἕνα βαθμὸν ἀνώτερον ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἅμα ἐπανελθόντες κατέλαβον μετὰ παρέλευσιν εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους.

17. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2637 προστίθενται αἱ λέξεις· «'Η προθεσμία τῆς παραγράφου ταύτης πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων διὰ τοῦ νόμου ,ΓΨΑΓ' τοῦ 1910 δασικῶν ὑπαλλήλων ὁρίζεται εἰς τρεῖς μῆνας διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς 'Ελλάδος παραμένοντας».

18. Αἱ θέσεις τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Δασῶν εἰδικῶν εἰσηγητῶν αὐξάνονται κατὰ δύο.

Τὰ προσόντα τῶν διοριζομένων εἰς τὰς προστιθεμένας θέσεις εἶνε τὰ αὐτὰ μὲ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 ἐδάφ. β' καὶ γ' τοῦ νόμου 853 τοῦ 1917 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ 'Υπουργείου τῆς Γεωργίας ἀναφερόμενα, πλὴν τοῦ διπλώματος τῆς 'Ανωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς, ἀντικαθισταμένου παρὰ διπλώματος νομικῆς σχολῆς, προσαπαιτουμένης πρὸς τούτοις καὶ πενταετοῦς ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίας ἐν τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Διὰ Β. Δ. δύναται νὰ καθορισθῶσι τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἡ ἁρμοδιότης τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Δασῶν, τῆς διευθυνομένης παρὰ Γεν. 'Επιθεωρητοῦ δασῶν κεκτημένου δίπλωμα Νομικῆς.

19. 'Η διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 ἐδαφ. 7 τοῦ νόμου 2638 τῆς 28 'Ιουλίου 1921 περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως

τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως Ἐποίκων καὶ Ἐποικισμοῦ ὑπηρεσίας νόμων ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τοὺς παρὰ τῇ Διευθύνσει Δασῶν ὑπηρετοῦντας κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος νόμου γραμματεῖς.

Αἱ κατὰ τὰ κεκανονισμένα προαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Νόμου 5893 διενεργοῦνται ἡ δὲ δασαρχῶν β' τάξεως λογίζεται ἐφ' ᾧ χρόνῳ ὑπηρέτησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δασάρχου α' τάξεως οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι κατὰ τὸ Α θ 5 § 3 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου 6/7 προαχθέντες εἰς δασάρχας α' τάξεως κατὰ τὸ 1921.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Περὶ Ἀνωτέρας δασολογικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 6.

1) Ἐκ τοῦ Ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου 1853 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «δυνάμει τοῦ Νόμου 893 ἱδρυθεῖσα».

2) Ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1853 ἀπαλείφονται ἐκ τῆς παραγρ. 1 αἱ λέξεις «διαιροῦνται δὲ κλπ. μέχρι τέλους τῆς παραγρ. 1 ἢ § 2 καὶ 4, εἰς δὲ τὴν § 3 τοῦ ἰδίου Ἄρθρου αἱ λέξεις «δύο θέσεις» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «τρεῖς τὸ πολὺ θέσεις», εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ἰδίας § προστίθενται αἱ λέξεις «προσέτι δὲ μία θέσις καθηγητοῦ καλλιγραφίας, γραμμογραφίας καὶ ἐλευθερογραφίας, μία θέσις καθηγητοῦ ἰχθυολογίας καὶ μία θέσις καθηγητοῦ πρώτων ἰατρικῶν βοηθειῶν».

3) Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 2 τοῦ Ἄρθρ. 4 τοῦ Νόμου 1853 προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ οἱ διδάσκοντες ἐν Ἀθήναις σχολεῖα μὲ τὴν ἀντίστοιχον ξένην γλῶσσαν».

Καθηγητὴς ἐπὶ μισθῷ ξένης γλώσσης ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ δασολογικῇ σχολῇ μὲ βαθμὸν εἰσηγητοῦ προάγεται μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

Ἄρθρον 7.

1) Εἰς τὴν παραγρ. 1 τοῦ Ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 1853 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «Ὁ ἀρχικὸς μισθὸς κλπ. μέχρι τέλους τῆς παραγράφου.

2) Εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Ἀνωτέρας δασολογικῆς σχολῆς, ἐφ' ὅσον διοικοῦσι δασικὰς περιοχὰς τῆς Σχολῆς τακτικὴ παρέχεται ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 150 μηνιαίως.

3) Εἰς τὴν παραγρ. 2 τοῦ Ἄρθρ. 5 τοῦ Νόμου 1853 αἱ λέξεις «ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μὲν 200 δραχμῶν κλπ.» μέχρι τέλους τῆς παραγρ. ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς «ἐπὶ ἐπιμισθίῳ 100 δραχμῶν μηνιαίως κατὰ ἑβδομαδιαίαν ὥραν διδασκαλίας ἢ ἀσκήσεων, μὴ ὑπερτέρῳ ὅμως τῶν 300 δραχμῶν δι' ὥρας διδασκαλίας ἢ ἀσκήσεων, καθ' ἑβδομάδα τὸ πολὺ 4, ἄλλως δὲ οὐχὶ ὑπερτέρῳ τῶν 500 δραχμῶν. Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο περιορίζεται εἰς τὰ τρία τέταρτα δι' ὅσας ὥρας ἡ διδασκαλία εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς δασολογικῆς Σχολῆς γίνεται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ σπουδαστῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ δὲν δύναται τότε νὰ ὑπερβῇ αὐτὸ τὰς 300 δραχμάς. Αἱ ὧραι διδασκαλίας καθ' ἓν μόνον ἐξάμηνον λογίζονται διὰ τὸ ἐπιμίσθιον ἡμίσειαι κανονικαί».

4) Τακτικοὶ ἐπὶ μισθῷ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἀναλαμβάνοντες πλὴν τῶν μαθημάτων τῆς ἕδρας των καὶ μαθήματα ἄλλης ἕδρας ἀμείβονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου διὰ τὰς πλέον τῶν 12 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως ὥρας διδασκαλίας καὶ ἀσκήσεων.

5. Αἱ παραγρ. 4 καὶ 5 τοῦ Ἄρθρ. 5 τοῦ Νόμου 1853 ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἑξῆς: «Διὰ τοὺς καθηγητάς, ἐπιμελητάς, γραμματέα καὶ ὑπογραμματέα τῆς Ἀνωτέρας δασολογικῆς Σχολῆς ἰσχύει ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 1 τοῦ Ἄρθ. 8 τοῦ Νόμου 1687 περὶ προσωπικοῦ τῶν δασῶν. Εἰς δὲ τὴν § 7 τοῦ ἰδίου Ἄρθρου αἱ λέξεις «ξένων γλωσσῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «κατὰ τὸ Ἄρθρ. 3 § 3 τοῦ Νόμου 1853».

6. Εἰς τὴν παραγρ. 8 τοῦ Ἄρθρ. 5 τοῦ Νόμου 1853 αἱ λέξεις «διορίζονται ἢ ἐπὶ μισθῷ κλπ.» μέχρι τέλους τῆς παραγράφου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς «εἴτε ἡμεδαποί εἴτε ἀλλοδαποί, διορίζονται ἢ ἐπὶ μισθῷ κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ἢ ἐπὶ ἀμοιβῇ ἢ ἐπιμισθίῳ μέχρι 300 δραχμῶν μηνιαίως». Εἰ δὲ τὴν § 9 τοῦ ἰδίου Ἄρθρου ἡ λέξις «διορίζεται» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν «καὶ οἱ ὑπὸ οἱουσδήποτε κατὰ τὸ Ἄρθρ. 3 § 3 τοῦ Νόμου 1853 καθηγηταὶ διορίζονται».

7. Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ Ἄρθρ. 5 § 5 τοῦ Νόμου 1853 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ἐὰν ὅμως οὗτος ἀνῆκεν εἰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐξακολουθεῖ διατηρῶν τὸν βαθμόν του καὶ ὑπηρετῶν ἐπὶ μισθῷ ὡς τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἕδρας ἣν κατέχει».

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς τὴν παραγρ. 1 τοῦ Ἄρθρ. 6 τοῦ Νόμου 1853 μετὰ τὰς λέξεις «βοηθοὶ καθηγητῶν» προστίθενται αἱ λέξεις «πλὴν πάντων ἐπιμελητῶν τῶν καθηγητῶν τῶν δασολογικῶν κυρίως μαθημάτων, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπερβαίνουσι τοὺς τρεῖς», αἱ δὲ λέξεις «δέκα μὲ βαθμὸν καὶ ἀποδοχὰς τεχνι-

κοῦ γραμματέως β' τάξεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «ὀκτὼ μὲ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ».

2. Εἰς τὴν παραγρ. 2 τοῦ "Αρθρ. 6 τοῦ Νόμου 1853 «μετὰ τὴν λέξιν ἐπιμεληταὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «μὲ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως», αἱ δὲ λέξεις «καὶ μισθὸν τοῦ τεχνικοῦ γραμματέως α' τάξεως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «τοῦ εἰσηγητοῦ, μετὰ τριετῆ δὲ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προτάσει τοῦ ἰδίου Συμβουλίου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τῆς παραγρ. 3 τοῦ "Αρθρ. 6 τοῦ Νόμου 1853 προστίθενται αἱ λέξεις «ἐφόσον οὗτοι ἐδρεύουν ἐν Ἀθήναις. Ἐφόσον δὲ πρόκειται περὶ ἐπιμελητῶν τῶν δασολόγων Καθηγητῶν, οὗτοι καθίστανται ἐπιμεληταὶ μετατιθέμενοι ἐκ θέσεως δασάρχου τῆς τοπικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, παρὰ τῇ ὁποίᾳ διατηροῦνται τὰ προσόντα προαγωγῆς των καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστρέφουν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον». **Ἀπαλείφεται δὲ ἡ δευτέρα περίοδος τῆς ἰδίας §.**

4) Εἰς τὴν παραγρ. 4 τοῦ "Αρθρ. 6 τοῦ Νόμου 1853 μετὰ τὴν λέξιν «διορισμοῦ» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τοποθετήσεως διὰ μεταθέσεως ἢ ἀναθέσεως ἐργασίας».

"Αρθρον 9

1) Εἰς τὸ "Αρθρ. 7 § 1 τοῦ Νόμου 1853 αἱ λέξεις «ἐπὶ μισθῷ καθηγητῶν τῶν ἑδρῶν τῆς β' κατηγορίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «καθηγητῶν, κατὰ τὸ "Αρθρ. 3 § 1 τοῦ Νόμου 1853», ἀπαλείφεται δὲ ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου ταύτης, μετὰ δὲ τὴν λέξιν «διορίζεται» προστίθεται ἡ λέξις «ἐφεξῆς».

2) Εἰς τὸ "Αρθρ. 7 § 2 τοῦ Νόμου 1853 αἱ λέξεις «ἐπὶ μισθῷ ἢ ἐπιμισθίῳ καθηγητῶν ἑδρῶν ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «καθηγητῶν κατὰ τὸ "Αρθρ. 3 § 1 τοῦ Νόμου 1853», αἱ δὲ λέξεις «μίαν διετίαν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἓν σχολικὸν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους».

3. Εἰς τὸ "Αρθρ. 8 § 1 τοῦ Νόμου 1853 αἱ λέξεις «ὑπογραμματέως καὶ ἑνὸς γραφέως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μὲ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως εἰσηγητοῦ ἢ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ τοῦ ὑπογραμματέως μὲ βαθμὸν ἀκολούθου ἢ γραμματέως β' τάξεως». Αἱ παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἰδίου "Αρθρ. 8 τοῦ Νόμου 1853 ἀπαλείφονται.

4. Εἰς τὸ "Αρθρ. 9 τοῦ Νόμου 1853 αἱ λέξεις «ἕως τέσσαρες κλητῆρες» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «ἕως δύο κλητῆρες καὶ εἷς καθαριστὴς μὲ μισθὸν κλητῆρος, πρὸς ὃν ἐξομοιοῦται».

5. Εἰς τὸ "Αρθρ. 13 τοῦ Νόμου 1853 προστίθενται μετὰ τὴν λέξιν «δύνανται» αἱ λέξεις «μετὰ διετῆ εὐδόκιμον πρακτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ κατόπιν διαγωνισμοῦ», αἱ λέξεις «ἐπὶ δύο ἔτη» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «ἐπὶ ἕν ἔτος». Αἱ δὲ λέξεις «Ἐκ τούτων οἱ δύο, πρωτεύσαντες κλπ.» μέχρι τέλους τοῦ ἄρθρου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὅρος ἀπαραίτητος ἀποστολῆς εἶναι ἡ γνῶσις τῆς γλώσσης τῆς χώρας ἔνθα θὰ γίνῃ ἡ ἀποστολή».

"Αρθρον 10

1. Εἰς τὸ "Αρθρ. 14 παραγρ. β τοῦ Νόμου 1853 προστίθεται εἰς τὸ τέλος αὐτῆς αἱ λέξεις «περὶ τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐργαστηρίων τούτων ἀναγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς σχετικῆς δαπάνης».

2. Εἰς τὸ "Αρθρ. 14 παραγρ. γ' τοῦ Νόμου 1853 προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «καταρτισμοῦ» ἡ λέξις «βιβλιοθήκης», αἱ δὲ λέξεις «περὶ τῶν ἀπαιτουμένων κλπ.» μέχρι τέλους τῆς § γ' ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «περὶ τῶν ἐφαρμογῶν καὶ τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἀσκήσεων τοπογραφίας, ὁδοποιΐας καὶ μεταφορῶν, διὰ τὰς τελευταίας τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀποσπασθῇ εἰς τὰς μηχανικὰς τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ πάντα ταῦτα δαπανῶν, ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἀναγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς σχετικῆς δαπάνης».

3. Εἰς τὸ "Αρθρ. 14 § ε' τοῦ Νόμου 1853 μετὰ τὴν λέξιν «ἕδρας» προστίθενται αἱ λέξεις «σχολικὰ ἔτη, ἐξάμηνα, ὥρας διδασκαλίας καὶ ἀσκήσεων», εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς § ταύτης προστίθενται αἱ λέξεις «Τὸ πρόγραμμα ὅμως τῆς διδακτέας ὕλης καθορίζεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ διδακτικοῦ Συμβουλίου διὰ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τροποποιουμένου».

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Αρθρ. 14 § ΣΤ' τοῦ Νόμου 1853 προστίθενται αἱ λέξεις «ὡς καὶ περὶ τοῦ πρὸς καθορισμὸν τῶν μαθημάτων ἐκείνων τῶν διδακτέων ὑπὸ καθηγητῶν ἐπὶ ἐπιδόματι καὶ οὐχὶ τακτικῶν ἐπὶ μισθῷ».

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 14 παράγρ. Ζ' προστίθενται αἱ λέξεις «ὡς καὶ περὶ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς

Σχολῆς ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ διευθυντοῦ, τῶν καθηγητῶν τῶν δασολογικῶν μαθημάτων καὶ τῶν ταμιακῶν καθηγητῶν»·

6. Εἰς τὸ ἄρθρ. 14 παράγρ. η' τοῦ Νόμου 1853 μετὰ τὴν λέξιν «ἔργων» προστίθεται ἡ λέξις· «δικαιωμάτων»·

7. Εἰς τὸ ἄρθρ. 14 παράγρ. ιγ' αἱ λέξεις «Περὶ ἐξετάστρων καὶ τελῶν ἐγγραφῆς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «Περὶ τοῦ τρόπου τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων, τῶν ἀπολυτηρίων, ἐπὶ διπλώματι ἐξετάσεων, περὶ ἐξετάσεων πρὸς ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τοῦ «Διδάκτορος τῆς δασολογίας» περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς Ἀνωτέρας δασολογικῆς Σχολῆς πρὸς ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τούτου τοῦ διδάκτορος εἰς μὴ διατεάσαντας σπουδαστὰς αὐτῆς, περὶ ἐξετάστρων καθόλου καὶ τελῶν ἐγγραφῆς».

8. Εἰς τὸ ἄρθρ. 14 παράγρ. 12 τοῦ Νόμου 1853 προστίθενται μετὰ τὴν λέξιν «δασαρχεῖα» αἱ λέξεις « δασικὰς περιοχὰς τῆς ἀνωτέρας δασολογικῆς Σχολῆς εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ εἴτε κατὰ τὰς διακοπάς» εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς παραγράφου ταύτης αἱ λέξεις «ὡς καὶ περὶ τῆς ἀναθέσεως εἰς τοὺς ἐξασκουμένους οὕτω φοιτητὰς καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων ἀρχιφύλακος δασῶν ἢ δασονόμου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πρακτικῆς των ἐξασκήσεως κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Β.Δ. καθορισθησόμενα».

9. Εἰς τὸ ἄρθρ. 14 παράγρ. ιζ' τοῦ Νόμου 1853 προστίθενται μετὰ τὰς λέξεις «τῆς Σχολῆς» αἱ λέξεις «τῆς περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς, διευθύνσεως, συντάξεως, τυπώσεως καὶ διανομῆς αὐτῶν δωρεὰν ἢ ἐπὶ ἀντιβῇ, ἀναγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς σχετικῆς πιστώσεως».

10. Εἰς τὸ ἄρθρ. 14 παράγρ. ιη' τοῦ Νόμου 1853 αἱ λέξεις «τοῦ παρόντος νόμου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῶν περὶ ἀνωτέρας δασολογικῆς Σχολῆς διατάξεων ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς ἀνωτέρας δασολογικῆς εἰς εἰδικὸν κτίριον ἀνεγερθησόμενον δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐπὶ δημοσίου ἐδάφους ἢ εἰς δημόσιον ἐν γένει κτίριον ἁρμοδίως ἐπισκευαζόμενον καὶ μετασκευαζόμενον ἀναγραφομένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐγκατάστασιν, ἐπισκευὴν ἢ μετασκευήν».

11. Ἐκ τοῦ Νόμου, 1853 αἱ παράγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρ. 16, ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρ. 16, αἱ παράγρ. 5, 7, 8 καὶ 9. ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 17 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 18 καταργοῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιν

Περὶ διαχειρισεως δασῶν καὶ δασικῶν δικαιωμάτων.

"Αρθρον 11.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν κοθόλου δημοσίων ἢ μὴ ρυθμίζει κατὰ τόπον, ποσόν, τρόπον καὶ χρόνον τὴν ὕλην οἰκονομίαν τοῦ δάσους, ἰδίως δὲ τῶν καρπώσεων αὐτοῦ πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς δασοπονίας. Ἡ ρύθμισις αὕτη γίνεται κυρίως διὰ διαχειριστικῶν σχεδίων, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, πινάκων ὑλοτομίας, καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ρυθμίσεως, περιορισμοῦ ἢ ἀπαγορεύσεως καρπώσεων.

2. Τὸ δασικὸν ἔτος διὰ τε τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση κανονίζεται ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν του διὰ Β. Δ.

"Αρθρον 12.

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 1 παραγρ. 1 τοῦ Νόμου 2036 ἡ λέξις· «ἀμεδίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «δασικῆς ἢ οἰκονομικῆς».

2. Διαγράφονται ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 3 τοῦ Νόμου 2036 αἱ λέξεις «τὰ ὁποῖα κατατίθενται εἰς τὸ ἐντεταλμένον μὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν γραφεῖον ὡς δικαιολογητικὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν» ἐκ δὲ τοῦ ἄρθρ. 1 παραγρ. 4 τοῦ ἰδίου νόμου αἱ λέξεις «καὶ κατατίθενται εἰς τὸ Δασαρχεῖον ὡς δικαιολογητικὰ τῶν συντασσομένων πρωτοκόλλων ἐξελέγξεως».

3. Δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται τὰ εἰς τοὺς περὶ δασῶν νόμους ἢ τὰ εἰς τὸν πίνακα διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων ἀναγραφόμενα τοιαῦτα.

4. Ἡ παραγρ. 2 τοῦ "Αρθρ. 1 τοῦ Νόμου 2036 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς

«2) Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς ἰδιόκτητα δάση ἀπαιτεῖται προσέτι ἔγγραφος συναίνεσις τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἐρώντος αὐτος δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ διακατοχῇ τοῦ διακατόχου, θεωρουμένης ἐπικρατεστέρας διοικητικῶς ἐκ δύο ἢ πλειόνων συχνοτοιούτων τῆς τελευταίας δηλώσεως αὐτοῦ, ὁποσδήποτε ἐγγράφως διατυπουμένης».

"Αρθρον 13.

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 2 παραγρ. 1 τοῦ Νόμου 2036 ἡ λέξις «ξυλεία» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν «τεχνικὴ ξυλεία» ἡ δὲ λέξις «ξυλάνθρακες διὰ τῶν «ξυλάνθρακες καὶ καύσιμος ὕλη».

2. Τὸ ἄρθρ. 2 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 2036 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς· «Ἐπὶ τῆς ἀσβέστου ἐπιβάλλεται δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐφόσον πρὸς καῦσιν αὐτῆς χρησιμοποιεῖται ξυλώδης ὕλη ὑλοτομηθεῖσα ἐξ ἐγχωρίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐδαφῶν μὴ ὑποβληθεῖσα πάντως εἰς καταβολὴν δασικοῦ δικαιώματος διὰ μὲν τὰ δημόσια δάση 12 ο/ο διὰ δὲ τὰ ἰδιωτικὰ 6 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς».

3. Εἰς τὸ ἄρθρ. 3 παραγρ. 1 τοῦ Νόμου 2036 προστίθεται μετὰ τὰς λέξεις «ἢ εἴδους καὶ προελεύσεως» ἡ φράσις «ἢ οἰκονομικῶν, τοπικῶν ἢ γενικῶν, συνθηκῶν».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 2036 ἡ παράγραφος· «Καὶ διὰ μὲν τὰ καυσόξυλα καταβάλλεται κλπ.» μέχρι τέλους αὐτῆς ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2».

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Αρθρου 3 παραγρ. 3 τοῦ Νόμου 2036 προστίθενται αἱ λέξεις· «Ὅταν οἱ πρὸς ἔψησιν ἄρτων κλίβανοι δὲν λειτουργοῦσι συστηματικῶς ἀλλὰ μόνον δι' ἀνάγκας ὡρισμένων οἰκογενειῶν τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2036 δικαίωμα τοῦ δημοσίου καὶ μίσθωμα δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς παρούσης παραγράφου».

6. Εἰς τὸ ἄρθρ. 3 παραγρ. 4 τοῦ Νόμου 2036 εἰς τὴν φράσιν «κατὰ μῆνα» προστίθεται ἡ «ἢ κατὰ τριμηνίαν» ἡ δὲ φράσις «εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν».

7. Προστίθεται ὡς παραγ. 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2036 τὸ ἑξῆς· «6. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ μετατροπὴ νομίμως ἀπολειφθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς ἕτερα τοιαῦτα ἄνευ τῆς καταβολῆς τῆς τυχὸν διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ δικαιώματος καὶ μισθώματος τοῦ ἀρχικῶς ἀπαληφθέντος προϊόντος καὶ τοῦ ἐκ τῆς μετατροπῆς προερχομένου».

8) Προστίθεται ὡς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμουυ 3 2036 ἡ ἑξῆς· «7) Ἡ ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας συλλεγομένη καὶ μεταφερομένη καύσιμος ὕλη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ Νόμου τούτου ἐφόσον μεταφέρεται εἰς συνοικισμοὺς ἔχοντας πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 4.000 κατοίκων ἐκ περιφερείας ξένων πρὸς τὸν συνοικισμὸν τοῦτον κοινοτήτων ἢ δήμων ὑποβάλλονται κατὰ ζύγιον εἰς τέλος ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένου δικαιώματος διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν καυσόξυλα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν προελεύσεως των. Τὸ τέλος τοῦτο βεβαιοῦται καὶ εἰσπράτ-

τεται ἔξωθεν τῶν ὡς ἄνω συνοικισμῶν, κατὰ φορτίον δὲ φορτηγοῦ ζώου εἰς ἀκέραια δεκάλεπτα δι' ἐνσήμου κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης τιμωροῦνται ὡς ἄνευ ἀδείας ὑλοτομήσαντες, ἡ δὲ οὕτω μεταφερομένη καύσιμος ὕλη κατάσχεται καὶ δημεύεται».

9. Εἰς τὸ ἄρθρ. 4 παραγρ. 1 τοῦ Νόμου 2036 αἱ φράσεις «παγία φορολογία» μέχρι τέλους τῆς παραγράφου ἀντικαθίστανται διὰ τῆς φράσεως «ὑπὲρ τοῦ δημοσίου δικαίωμα βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν, ὅσον κανονίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 2 παραγρ. 1 τοῦ νόμου τούτου διὰ τὰ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα».

"Αρθρον 14.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 παραγρ. 2 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Τὸ μίσθωμα ὁρίζεται ἐτησίως διὰ Β. Δ. κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν κατὰ περιφερείας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν διαθέσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν».

2. Εἰς τὸ ἄρθρ. 6 παραγρ. 3 τοῦ Νόμου 2036 αἱ λέξεις «ὑπὸ τοῦ διεκδικοῦντος» ἀντικαθίστανται «ὑπὸ τῶν διαφιλονεικούντων».

6. Τὸ ἄρθρ. 7 παραγρ. 9 τοῦ Νόμου 2036 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς· «Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς συλλογῆς γαρουπίων ἐκ δημοσίων δασῶν ὅπου τοῦτο εἶναι κεκτημένον δικαίωμα τοῦ δημοσίου ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας ἀναλόγως πρὸς τὰ περὶ ρητίνης διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθοριζόμενα.

7. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου μετατροπὴ τῆς καταβολῆς δασικῶν δικαιωμάτων ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τοῦ Νόμου 2036 ἄρχεται ἀπὸ τῆς ποώτης τοῦ μεθεπομένου μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένου νέου Β. Δ. διατιμήσεως καὶ δασικῶν δικαιωμάτων.

"Αρθρον 15.

1. Μετὰ τὸ ἄρθρ. 8 παρ. 1 τοῦ Νόμου 2036 προστίθεται παρ. 1η ἔχουσα οὕτω·

1η) Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παρ. διαχειριστικὰ σχέδια καὶ διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις συντάσσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν διὰ περιόδους τριῶν μέχρι δέκα ἐτῶν, οἱ δὲ πίνακες ὑλοτομίας δι' ἓν ἕως πέντε δασικὰ ἔτη. Οἱ ἐγκριθέντες πίνακες ὑλοτομίας δημοσίων δασῶν δημοσιεύονται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν πινακίδα δημοσιεύσεων τοῦ

γραφείου τοῦ ἁρμοδίου δασαρχ ίου ἢ δασονομείου καὶ κοινοποιοῦνται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ δάσος. Περίληψις τῶν πρὸς ἐμπορίαν καρπώσεων τῶν ἐγκριθομένων διὰ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας δημοσιεύεται ἅμα τῇ ἐγκρίσει των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆ παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Νόμου 2036 προστίθενται αἱ λέξεις «τὸ ἐπὶ δημοπρασίᾳ καθοριζόμενον μίσθωμα ρυθμίζεται κατὰ μονάδα παραγομένου δασικοῦ π ο τόντος εἴτε εἰς δράχμὰς καὶ λεπτὰ εἴτε εἰς ποσοστὸν ἐπὶ πλέον τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως ἑκάστοτε καθοριζομένου δημοσίου δικαιώματος, ὀνᾶται ὅς να καθορισθῇ διὰ τῶν ὅρων προκηρύξεως δημοπρασίας ὅτι τὸ ἄθροισμα τοῦ δημοσίου δικαιώματος καὶ μισθώμ ατος θὰ καθορισθῇ διὰ τῆς πλειοδοτικῆς δημοπρασίας στα ὁν καθ' ὅλον τον χρόνον τῆς ἐνοικιάσεως. Κατὰ τὴν ἔκ ην τῆς ἀδείας ὑλοτομίας δύναται νὰ βεβαιοῦται καὶ νὰ σ υ σπράττεται καὶ τὸ ἀνάλογον μίσθωμα. Ὁ χρόνος τῆς μ ώσεως καὶ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος ὧν ἐγγυήσεων ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας κατὰ τὸ διὰ Β. Δ. καθοριζόμενα

3. Εἰς τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου 2036 προστίθεται παρ. 3η ἔχουσα οὕτω

3α) Τοὺς κατὰ τὰς προηγουμένας παρ. ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀναδεικνυομένους μισθωτὰς δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσι καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις δι' ὑλοτομίας ἐτησίως μέχρι 200 κυβ. μέτρων 100 χιλιάδων ὀκάδων ἀνθράκων 2000 ζυγίων καυσυλίων δι' ὁλόκληρον δὲ τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος εἰς ἢ πλείονες συνεταιρισμοὶ τῶν ὑλοτόμων τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ὑλοτομούμενον δάσος εφισον οὐδὲν δὲν ὑπάρχει τοπικῶς μονοπώλιον ἐμπορίας τῶν ὡς ἄνω δασικῶν προϊόντων. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἡ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τούτους ἐνοικίασις τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ὑλοτομίας δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁρίζοντος τὸ μίσθωμα ἄνευ δημοπρασίας, κατόπι συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως οἱ οἰκεῖοι συνεταιρισμοὶ ἐφόσον στεροῦνται ἐπαρκῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς εἴτε τίτλων ῥητινικῶν δανείων ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν εἴτε κτημάτων πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν οἰκείων μισθωμάτων, φόρων καὶ ἀποζημιώσεων, προσαγάγουν ἀξιόχρεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς

ἐγγυητὴν διὰ τὴν ὡς ἄνω πληρωμήν, ἐπὶ κτημάτων ἢ τίτλων τοῦ ὁποίου ἐγγυητοῦ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη. Τ α τῆς σ υ σ τ ά σ ε ως, ἐγκρίσεως καὶ λ ε ι τ ο ρ γίας τῶν σ υ ε ι ρ σ μῶν τ ο ύ τ ω ν ρ υ θ μ ί ζ ο ν τ α ι διὰ Β. Δ.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας παροχὴ εἰς ὑλοτόμους ἀδειῶν ὑλοτομίας δι' ἕκαστον τούτων τεχνικῆς ξυλείας μέχρ 10 κυβ. μέτρων, ξυλανθράκων μέχρι 1000 ὀκάδων, καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶν κάτοικος ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος καὶ μισθώματος κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, διὰ ποσὰ ὅμως ἐν συνόλῳ μὴ ὑπερβαίνοντα κατὰ π ρ ι μ ε ρ ε ι ν ο ι ο ν η τ ο τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ὁριζομένων.

3. Μετὰ τὸ ἄρθρον 7 παραγρ. 5 τοῦ Νόμου 2036 προστίθεται παράγραφος ἣ ἔχουσα οὕτως: «Τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου δικαιώματος ῥητίνης δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσι καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις κατὰ περιφερείας κοινοτήτων συνεταιρισμοὶ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων ἢ ῥητινοσυλλεκτῶν τῆς περιφερείας ταύτης, ἐὰν οὗτοι εἶνε πλείονες τοῦ ἑνός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τούτους ἐνοικίασις τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος τῆς ῥητίνης δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁρίζοντος τὸ ἐγοίκιον ἄνευ δημοπρασίας κατόπι συμφώνου γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ οἰκεῖοι συνεταιρισμοὶ ἐφόσον στεροῦνται ἐπαρκῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς κτημάτων πρὸς ἐγγραφὴν ἐπ' αὐτῶν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς ὁλοκλήρου τοῦ δικαιώματος τῆς ῥητίνης προσαγάγωσιν ἀξιόχρεων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἐπὶ κτημάτων τοῦ ὁποίου ἐγγυητοῦ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη.

4. Εἰς τὸ ἄρθρ. 7 παραγρ. 6 τοῦ Νόμου 2036 αἱ λέξεις «ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ κτημάτων».

Ἡ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος τούτου καθὼς καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν καστάνων ἐνεργεῖται καθ' ὃν τρόπον αὗται καὶ διὰ τὴν ῥητίνην γίγνονται, μὴ ἀποκλειομένης τῆς δυνάμει ἀδειῶν συλλογῆς.

5. Ἡ δευτέρα περίσδος τοῦ ἄρθρ. 7 παραγρ. 8 τοῦ Νόμου 2036 ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἑξῆς. «Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος τούτου γιγνομένη κατὰ

τὴν μεταφορὰν ἐνεργεῖται, ἐφόσον ἡ μεταφορὰ τῶν χαρτοπίων γίνεται διὰ θαλάσσης, εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνιακῶν νόμων. Ἐρόσον δὲ πρόκειται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς ἐφαρμόζονται διὰ τὴν ὡς ἄνω βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν δασικῶν νόμων.

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 8 παρ. 3 τοῦ Νόμου 2036 προστίθενται αἱ λέξεις «κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 6 παρ. 2 τοῦ Νόμου 2036 καθοριζόμενα».

5. Τὸ ἄρθρ. 8 παρ. 4 τοῦ νόμου 2036 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς παραγράφων.

Παρ. 4) Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον εἶναι ἐξ ἀδιαιρέτου συνιδιοκτήτης μετὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν διατάξεις, ἐφόσον τὸ μερίδιον τοῦτο εἶναι τὸ ἥμισυ ἢ πλέον τοῦ ὅλου δάσους ἀποδιδομένης ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατ' ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας αὐτοῦ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνηκούσης μερίδος τοῦ εἰσοδήματος διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Δ. καθορισθησόμενα. Ἐφόσον ὅμως τὸ μερίδιον τοῦ δημοσίου εἶνε ἔλαττον τοῦ ἡμίσεος, ἐὰν μὲν οἱ μετὰ τοῦ δημοσίου συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται κεχωρισμένως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἑκάστου δυναμένου νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ μερίδιόν του ποσὸν δασικῶν προϊόντων, ἐὰν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶν ι πλείονες τῶν τριῶν ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται ὑπὸτοῦ δημοσίου μὲν ἀφ' ἑνὸς διὰ τὸ εἰς τὸ μερίδιόν του ἀναλογοῦν ποσὸν προϊόντων, ὑπὸ τῶν συνιδιοκτητῶν δὲ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν ἐνεργούντων ἀπὸ κοινοῦ καὶ δι' ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Νόμου 2036.

Παράγραφος 4α) Τὸ δημόσιον δύναται ν' ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου ἐφόσον τοῦτο εἶναι ἔλασσον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου δάσους ἐὰν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἷς τινα τούτων καὶ ἰδίᾳ τὸν κεκτημένον τὸ μεγαλύτερον μερίδιον, ἐὰν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶνε πλείονες τῶν τριῶν εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις διαχειριστικὴν ἐπιτροπήν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ δημόσιον λαμβάνει πλὴν τοῦ δικαιώματος καὶ μίσθωμα ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑφίσταται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιούτου μισθώματος.

Παρ. 4β) Τὸ δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσει τῶν λοιπῶν

συνιδιοκτητῶν ἢ τινῶν τούτων νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ μερίδια αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶν ι περισσότεροι εἴτε ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν. Ἐὰν οἱ συνιδιοκτῆται εἶνα πλείονες τῶν τριῶν τὸ Δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ Νόμου 2036 ἐπιτροπῆς ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολοίπων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διαχειριζομένων μεριδίων. Ἡ ἀναλογία τῆς προσόδου τῶν συνιδιοκτητῶν ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. καθορισθησόμενα.

6. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 2036 μετὰ τὰς λέξεις «μετὰ τῶν παρακολουθημάτων» προστίθενται αἱ λέξεις «ἰδίᾳ τῶν ἀγροτικῶν καὶ ἐκ κτισμάτων τοιούτων καθὼς καὶ τὰ τῆς ἐνοικιάσεως καθέλου τῆς ἐντὸς τῶν δημοσίων δασῶν μὴ ἀπαγορευομένης βοσκῆς ὅπου αὕτη δὲν ἀποτελεῖ κεκτημένον δικαίωμα τρίτων. Τὸ ἓν τρίτων τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἀπολαμβανομένης ἐκ δημοσίων δασῶν βοσκῆς διατίθεται ὑπὲρ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ἐνοικιαζόμενον δημόσιον δάσος.

7. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν ἐφόσον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ὑλοτομία ἐντὸς τοῦ ὁριθέντος χρονικοῦ διαστήματος καὶ μετ' ἐκτίμησιν τούτων, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

"Αρθρον 16.

1. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 2036 προστίθενται κατόπι τῶν λέξεων «κάτοικοι χωρίων ἢ συνοικισμῶν» αἱ λέξεις «τὸ πολὺ 5,000 κατοίκων», κατόπιν τῶν λέξεων «οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν» αἱ λέξεις «ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των κειμένας».

2. Εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου 2036 ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσίμου ὕλης» διὰ τῶν «ἢ ἀπόληψις καυσίμου ὕλης», αἱ δὲ λέξεις «ἐπὶ νομίμῳ ἀδείᾳ καὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου φόρου» διὰ τῶν λέξεων «ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας ἐὰν τὰ δάση ταῦτα γειτνιάζουν πρὸς τοὺς συνοικισμοὺς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ θεραπευθοῦν αἱ ἀνάγκαι καυσίμου ὕλης καὶ κατόπιν εἰδικῆς γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν».

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐπὶ νομίμῳ ἀδείᾳ ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

α') Διὰ μεταβιομηχανικὰς ἢ μικροεπαγγελματικὰς ἀνάγ
καὶ τῶν ἐντὸς τῆς Ἐπαρχίας εὑρισκομένων καὶ τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἐξ ὑπαρχόντων ναυπηγείων, βαρελοποιῶν, ναρροπωλῶν, σιδηρουργῶν, κατασκευαστῶν οἰκιακῶν ξυλίνων σκευῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων ἢ ἄλλων οἱουδήποτε τοιούτου τύπου ὑπαρχόντων μέχρι δέκα (10) χιλ. μέτρ. κυ. ἐτησίως ἑκάστης ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν δικαίων προϊόντων ἢ διὰ κατασκευὴν ἀνθράκων σιδηρουργίας.

β') Διὰ τὴν καῦσιν καμίνων ἀσβέστου, κεράμων, πλίνθων ὑαλείων καὶ κλιβάνων ἢ ἀποστακτηρίων.

γ') Διὰ τὴν κατασκευὴν στρωτήρων τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει Σιδηροδρομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

δ') Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Στρατοῦ.

ε') Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων τεχνικῶν ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος ἢ πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

στ') Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνοικιασθέντων ἐργοστασίων τοῦ Κράτους ἢ ἐργολάβων τῶν δημοσίων ἔργων.

Διὰ τῶν περιπτώσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑλοτομίαι ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐργολαβίας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν τῆς ἀναδείξεως ἐργολάβου ὑπὸ ταύτης, ὁρίζει μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, καὶ θὼς καὶ τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ὅρους ἐν γένει τῆς ὑλοτομίας, ἀπαγορευομένης ρητῶς τῆς χορηγήσεως ἐγκρίσεως διὰ τοιαύτας ὑλοτομίας εἰς ἀναδεδειγμένους ἤδη ἐργολάβους ἢ προμηθευτὰς δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

5. Αἱ ὑλοτομίαι περὶ ὧν παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐγκρίνονται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος νομίμου δικαιώματος καὶ μισθώματος, ὅπερ εἶναι ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαμηνίαν ἀποτελεσμάτων τῶν δημοπρασιῶν τοῦ Δασαρχείου, εἰς ὃ εὑρίσκεται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἢ ἐλλείψει τοιούτων τοῦ νομοῦ, ἢ καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων τοῦ Κράτους ὁλοκλήρου, ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς ἐνεργοῦντας τοιαύτας ὑλοτομίας τῶν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

6. Εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ὑλοτομίας χρησίμου ξυλείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων παρα-

γράφων τὸ δικαίωμα τῆς συλλογῆς τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ τῆς καστανείας, ἀντὶ ἐλαφρᾶς.

7. Ἡ παρ. 1 [illegible] τοῦ Νόμου 2038 καταργεῖται.

Ἄρθρον 17.

1. Εἰς τὴν παραγρ. 1 τοῦ Ἀρθρ. 10 τοῦ Νόμου 2038 αἱ λέξεις «ἐκτάσεως ἀνωτέρας τῶν χιλίων στρεμμάτων ἐνεργείται» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐνεργεῖται εἴτε» εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγρ. 1 προστίθενται αἱ λέξεις «εἴτε διὰ τῇ βάσει πινάκων ὑλοτομίας οἱ ὁποῖοι συντασσόμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων δασολογημένων ἢ νομίμων Δικαιοδόχων των, καὶ θεωρούμενοι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δασαρχῶν δικαιουμένων εἰς προπαρασκήνην ἢ πρότασιν ἀπορρίψεως αὐτῶν, ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

2. Ἡ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Νόμου 2038 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς. Παραγρ. 2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παραγρ. διαχειριστικὰ σχέδια διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις συντάσσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν τροποποιούμενα ἐν ἀνάγκ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς προηγουμένης παρ . τοῦ ἄρθρου τούτου, πάντοτε ὅμως κατὰ ἐδιοκτησίας ἢ συνιδιοκτησίας ἐξ ἀδιαιρέτου διὰ περιόδους μέχρι τὸ πολὺ 10 ἐτῶν, οἱ δὲ πίνακες ὑλοτομίας δι' ἓν ἕως πέντε δασικὰ ἔτη. Ἓν ἀντίτυπον τῶν εἰς τριπλοῦν ὑποβαλλομένων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων πινάκων ὑλοτομίας, ἁρμοδίως τροποποιηθέντων ἐγκριθέντων κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου πρὸς τὸν ὑποβαλόντα αὐτὰ δασολογήμονα ἢ νόμιμον διαδοχόν των.

3. Αἱ παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2038 ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἑξῆς.

Παραγρ. 4 Αἱ πρὸς ἐμπορίαν καρπώσεις ἐκ δασῶν δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων ἢ ἐκ δασῶν κατεχομένων ἐξ ἀδιαιρέτου ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα μεριδιούχων ἐνεργοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὑπὸ ἐνοικιαστῶν ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ ἐνεργουμένῃ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ὅρων τῆς ὑλοτομίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Παρ. 5. Αἱ μὴ πρὸς ἐμπορίαν καρπώσεις ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασῶν ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τῶν νομίμως διαχειριζομένων ταῦτα.

Παρ. 5α. Ἡ διαχείρισις τῶν εἰς πλείονας τῶν δέκα ἀνηκόντων ἢ κατεχομένων ἐξ ἀδιαιρέτου δασῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ διαχειριστικῆς τριμελοῦς [illegible] ἐπιτροπῆς ἐκλε-

γομένης κατὰ πρωτείαν διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας μερῶν καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καθ' ἣν ἕκαστος μερισθέντος ἐκλέγει μέχρι τῶν δύο τρίτων ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Δ. καθοριζομένα. Ἡ ψηφοφορία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ πληρεξουσίου.

Παρ. 9β. Ἡ διαχείρισις τῶν εἰς δέκα ἐλάσσονας τοιούτων ἀνηκόντων ἢ κατεχομένων ἐξ ἀδιαιρέτου δασῶν ἐνεργεῖται κατὰ προκειμένου περὶ καταπτώσεως εἴτε δι' ἐμπρήσεως εἴτε μὴ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης κοινῇ συναινέσει πάντων ἢ ἐν διαφωνίᾳ ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν περισσοτέρων ἢ ἴσου διὰ τὰ ποσὰ τῶν προϊόντων τ' ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ μερίδιά των. Μόνον προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἀπαιτεῖται ὁμοφωνία πάντων τῶν μεριδιούχων.

δγ. Ἐὰν συνιδιοκτήτης παραλείψῃ νὰ καρπωθῇ τὸ εἰς τὸ μερίδιόν του ἀναλογοῦν ποσὸν δασικῶν προϊόντων ἐπὶ τρία δασικὰ ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗτινος προσωρίσθησαν ὡς λῆμμα τὸ πρὸς ἀπόληψιν τοῦ ποσοῦ τούτου δικαίωμα αὐτοῦ παραγράφεται. Ἡ διάταξις τῆς παρ. ταύτης ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Νόμου 2086 καθ' ἃς τὸ δημόσιον δὲν διαχειρίζεται ὁλόκληρον τὸ δάσος ἀλλὰ μόνον τὸ μεριδίον του.

4. Οἱ ἰδιοκτῆται δασῶν, εἴτε φυσικά, εἴτε νομικὰ πρόσωπα εἶναι οὗτοι, προκειμένου περὶ βοσκῶν ἐνεργουμένων παρὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις ἀπαγορεύεται ὡς βοσκῆς ἐντὸς τῶν ἰδιοκτήτων δασῶν τῶν εἶναι συνπεύθυνοι μετὰ τῶν βοσκόντων ποιμένων διὰ ταύτας ἐκτὸς ἐὰν διὰ συμβολαιογραφικῶν πράξεων ἐνοικιάσεως βοσκῶν ἢ ἄλλων ἐνεργειῶν των ἠθέλων ἀποδείξει ὅτι ὄντως εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ ταύτας.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ διανομὴ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων μεταξὺ των ἐξ ἀδιαιρέτου συνιδιοκτητῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τοιαύτη ἔγκρισις δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ ὅταν οἱ συνιδιοκτῆται εἶνε πλείονες τῶν δέκα ἢ ὅταν τὸ εἰς ἕκαστον τῶν συνιδιοκτητῶν κατὰ τὴν διανομὴν ἀναλογοῦν μερίδιον εἶνε μικρότερον τῶν τριακοσίων στρεμμάτων. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. ταύτης ἰσχύουν ἀναλόγως προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν ἔνθα ἀσκοῦν τρίτοι περιωρισμένα δικαιώματα δουλείας, ὡς ρητινοσυλλογῆς, βοσκῆς κλπ.

6. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐνεργηθεῖσαι δημοπρασίαι διαθέσεως πρὸς ἐμπορίαν δασικῶν προϊόντων ἐκ δασῶν δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἐὰν μετὰ τὴν δημοπρασίαν ηὐξήθη τὸ πρὸ αὐτῆς ἐγκριθὲν ποσόν, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τὸν ὅρον αὐτῆς ρητῶς προεβλέποντο αἱ μεταγενέστεραι αὐξήσεις, ἡ δὲ δημοπρασία ἐγένετο κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος.

Ἄρθρον 18.

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 13 παράγρ. 1 τοῦ Νόμου 2086 προστίθενται μετὰ τὰς λέξεις «ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν» αἱ λέξεις «κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των», μετὰ δὲ τὰς λέξεις «κοινοτικῆς ἀρχῆς», αἱ λέξεις «κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 13 § 2 τοῦ Νόμου 2086 προστίθενται αἱ λέξεις· «ἐφ' ὅσον ἡ χρησιμοποίησις τῆς ξυλείας καὶ ἀσβέστου θὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος, ἔνθα κεῖται τὸ δάσος».

2. Τὸ ἄρθρ. 14 παράγρ. 3 τοῦ Νόμου 2086 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς παραγρ. «3) Ἐπίσης ἡ ἄσβεστος, ἐφ' ὅσον καίεται διὰ ξυλώδους ὕλης μὴ ὑλοτομουμένης ἐξ ἐγχωρίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐδαφῶν ἢ διὰ ξυλώδους ὕλης φορολογηθείσης ἤδη δασικῶς ἢ δι' ὕλης μὴ δυναμένης νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δασικὸν προϊόν».

3. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ Νόμου 2086 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις· «Ἡ μεταφορὰ τῶν τοιούτων ἀνθράκων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἀτελοῦς ἀδείας».

4. Ἡ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ νόμου 2086 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Ἡ ὑλοτομία οἱωνδήποτε δασικῶν δένδρων ἢ θάμνων κειμένων ἐντὸς αὐλῶν, κήπων, ἀμπελώνων ἢ ἐλαιώνων αὐχὶ ὁμοῦ καὶ παρὰ μεμονωμένας ἡμέρους ἐλαίας καθὼς καὶ τῶν τεχνητῶς φυτευθέντων δένδρων ἢ συστάδων μέχρι 50 στρεμμάτων ἐντὸς οἱωνδήποτε γεωργικῶν κτημάτων εἶναι ἀτελὴς καὶ ἐνεργεῖται, ἄνευ ἀδείας μὲν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑλοτομοῦντος ἰδιοκτήτου ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος ἔνθα κεῖνται τὰ ὑλοτομούμενα δένδρα, ἢ συστάδες, κατόπι ἀδείας δέ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀνθρακοποιήσεως τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων ἢ μεταφορᾶς αὐτῶν πρὸς ἐμπορίαν ἢ μὴ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος ἔνθα ὑλοτομήθησαν, τῆς δασικῆς ἀρχῆς δικαιουμένης διὰ λόγους προστατευτικοὺς, αἰσθητικοὺς ἢ ἄλλους κοινῆς ὠφελείας ν' ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ταύτης ἢ νὰ ρυθμίσῃ καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως περιορίσῃ τὴν ὑλοτομίαν καθόλου τῶν περὶ ὧν ἡ παροῦσα § δένδρων ἢ συστά-

βων δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως κατὰ τὰ διὰ Β. κανονισθησόμενα.

5) Ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 2036 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ὑλοτομία αὐτοφύων μεμονωμένων δασικῶν δένδρων ἐν τοῖς οἱονδήποτε γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ἀτελῶς μὲν καὶ ἄνευ ἀδείας, ἐφόσον πρόκειται περὶ χρησιμοποιήσεως αὐτῶν δι' ἀτομικὰς οἰκοξυλικὰς ἢ καυσοξύλων ἀνάγκας τοῦ ἰδιοκτήτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος ἔνθα κεῖται ἡ γεωργικὴ ἔκτασις, ἄλλως ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος καὶ κατόπιν ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, δικαιουμένης διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικοὺς ἢ ἄλλους κοινῆς ὠφελείας νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ταύτης ἢ νὰ ρυθμίσῃ καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως περιορίσῃ τὴν ὑλοτομίαν καθόλου τῶν περὶ ὧν ἡ παροῦσα § δένδρων δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς § ταύτης ὡς καὶ τῆς ἀμέσως προηγουμένης τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ παρανόμου καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίας.

6. Εἰς τὴν πρωάγρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ νόμου 2036 αἱ λέξεις «ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἀραιώσεως ἀγριελαιῶν ἐμβολιαζομένων ἐπὶ τόπου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς· «δύνανται δὲ νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατόπι γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν».

7. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομοῦνται αἱ ὑγρόξερχαι. Μεταφερόμεναι ὅμως ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ διανομικοῦ β' τάξεως ἐν ᾗ ὑλοτομήθησαν ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κεκανονισμένου δικαιώματος, πρακτέον δὲ περὶ δημοσίων ἐκτάσεων καὶ μισθώματος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκδίδεται μόνον ἄδεια μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ ἄρθρ. 16 παράγρ. 5 τοῦ νόμου 2036 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Δασικὰ προϊόντα ὑπαγόμενα εἰς ἀτέλειαν ἀλλ' ὑποβαλλόμενα εἰς ἄδειαν τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς Ἀρχῆς, δύνανται ἐὰν ὑλοτομήθησαν ἄνευ ἀδείας ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ὑπηρεσίας ν' ἀποδοθῶσιν, ἀφοῦ καταβληθῇ τὸ ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα παρὰ τοῦ Δασάρχου, ἐὰν οὗτος ἤθελε πεισθῇ ὅτι δὲν ἐνεφιλοχώρησε δόλος. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δύνανται ν' ἀποδοθῶσι μόνον, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος ἁπλοῦ ἢ διπλοῦ δικαιώ-

ματος ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος καὶ σημασίας τῆς παραβάσεως κατόπι διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν δευτέραν ὡς ἄνω περίπτωσιν ἡ ποινικὴ δίωξις τοῦ παραβάτου ἐνεργεῖται μόνον κατόπι ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

2. Τὸ ἄρθρ. 16 παράγρ. 6 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Ἐφόσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ ὑλοτομήσαντες ἐκ δασῶν δασικὰ προϊόντα ἀτελῶς ἢ ἐπὶ ἠλαττωμένῳ δικαιώματι δι' ἀτομικάς των ἀνάγκας, ἀδυνατοῦσι νὰ χρησιμοποιήσωσι δι' ἑαυτοὺς ταῦτα διὰ πραγματικῶν λόγων δύνανται νὰ τὰ χρησιμοποιήσωσι πρὸς ἐμπορίαν κατόπι γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δικαιώματος ἢ καὶ μισθώματος, προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν. Ἐὰν ἄνευ τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 6 ταύτης ἀδείας τὰ ὡς ἄνω δασικὰ προϊόντα πωληθῶσι, τότε δύναται ταῦτα ν' ἀπολυθῶσι κατόπι εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἄνευ μὲν ἐπὶ πλέον καταβολῆς δικαιώματός τινος, ἐὰν ἡ πώλησις ἐγένετο πρὸς κάτοικον τοῦ ἰδίου συνοικισμοῦ, δικαιουμένων ἐπίσης ἀναλόγως ὡς ὁ πωλήσας εἰς ἀτελῆ ἢ ἐπὶ ἠλαττωμένῳ δικαιώματι ὑλοτομίαν ἐκ δάσους τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ συνοικισμοῦ, καὶ ἀποδεδειγμένως ἔχοντα διὰ τὴν ἴδιον σκοπὸν ἀνάγκην αὐτῆς, ἐπιφυλασσομένης, κατόπι ὅμως μόνον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως κατά τε τοῦ πωλήσαντος καὶ ἀγοράσαντος, ἐπὶ καταβολῇ δὲ μέχρι τοῦ διπλασίου δικαιώματος καὶ μισθώματος, ἐὰν ἡ πώλησις ἐγένετο πρὸς μὴ τοιοῦτον, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς τότε διώξεως καὶ τιμωρίας τοῦ τε πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 § 1 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται μετὰ τὰς λέξεις· «ὡρισμένης κατηγορίας», αἱ λέξεις· «ἢ νὰ περιορισθῇ μέχρις ὡρισμένου ἀριθμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν βοσκόντων ζώων ἑνὸς ἢ πλειόνων εἰδῶν».

Ἄρθρον 20.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 18 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται τὰ ἑξῆς· «πλὴν τῆς ἀσβέστου, δι' ἣν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐξόφλησις τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἐλεγχομένη ἀσβεστοποιία. Ὡς τόπος ἐξελέγξεως ὁρίζεται ἰδίως ὁ τόπος παραγωγῆς ἢ ὁ τόπος ἀλλαγῆς τρόπου ἢ μέσων μεταφορῶν ἢ ὁ τόπος τῆς ἰδιωτικῆς ζυγίσεως ἢ παραλαβῆς τῶν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ

τῶν ἐνοικιαστῶν ἐμπόρων ἢ ὑλοτόμων παρὰ τῶν κατασκευαζόντων ἢ μεταφερόντων ταῦτα ἐργατῶν ἢ ἀγωγέων. Κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν ἢ καὶ μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων, ἰδίως μὴ ἐπιδεκτικῶν σφραγίσεως, μάλιστα δὲ ξυλείας ἐκ μηχανικῶν πριόνων, καυσοξύλων καὶ ξυλανθράκων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἰδιωτικὰ βιβλία λογαριασμῶν, παραγωγῆς, ζυγίσεως ἢ παραλαβῆς τῶν ἐξελεγχομένων ἢ μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα βιβλία ἡ δασικὴ τοπικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὅπως μονογεγραμμένα παρ' αὐτῆς τηρῶνται κανονικῶς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Εἰς τὸ ἄρθρ. 18 παράγρ. 3 τοῦ νόμου 2036 αἱ λέξεις· «καὶ πρόσθετον δικαίωμα ἀνάλογον τοῦ μισθώματος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «ἀνάλογον ἁπλοῦν δικαίωμα καὶ ἁπλοῦν μίσθωμα, εἰς ἃς περιστάσεις καταβάλλεται μίσθωμα». αἱ δὲ λέξεις «διπλοῦς φόρος καὶ μίσθωμα εἰς ἃς περιστάσεις» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «διπλοῦς φόρος ἢ διπλοῦν δικαίωμα τοῦ δημοσίου καὶ ἁπλοῦν μίσθωμα, εἰς ἃς περιστάσεις»,

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 18 παρ. 3 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται αἱ λέξεις· «Ἐὰν δὲν πρόκηται περὶ τελικῆς ἐξελέγξεως, ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ εὑρεθὲν πλεόνασμα συμψηφισθῇ εἰς τὸ μὴ ἀναληφθὲν εἰσέτι ποσόν»

3. Εἰς τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ νόμου 2036 προστίθεται παρ. 3α ἔχουσα οὕτως·

«Ὅσάκις προκύπτει ὑπὲρ τὰς ἀδείας πλεόνασμα ἐπὶ ξυλείας ἀτελοῦς ἢ προοριζομένης δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τοῦ ὑλοτομοῦντος προερχομένης ἐκ δένδρων, ὧν ἡ ὑλοτομία ὑπεδείχθη ὡρισμένως παρὰ δασικοῦ ὀργάνου, τὸ δὲ πλεόνασμα τοῦτο ὀφείλεται εἰς κακὸν ὑπολογισμὸν αὐτοῦ, ἐὰν μὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἀτελείας ἀπαλλάσσεται ὁ ὑλοτομήσας παντὸς καταλογισμοῦ, ἄλλως καταλογίζεται δι' ἁπλοῦ δικαιώματος· ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει, ἐὰν τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίνῃ τὰ 40 ο/ο, τὸ πέρα τοῦ ὁρίου τούτου πλεόνασμα καταλογίζεται διὰ διπλοῦ δικαιώματος, τὸ πέρα δὲ τοῦ ὁρίου τῶν 50 ο/ο πλεόνασμα κατάσχεται.

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 18 παρ. 5 τοῦ νόμου 2063 προστίθενται αἱ λέξεις· «Οἱ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως δασικῶν προϊόντων ὑπάλληλοι ἢ ἐπιτροπαί, ὑποχρεοῦνται ὑπὸ ἀτομικὴν των εὐθύνην νὰ ἐνεργοῦν συνάμα ἔλεγχον περὶ τῆς ἀπὸ ἀπόψεως λογιστικῆς, ἰδιοκτησίας, χρόνου ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς κλπ ὀρθῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ὑλοτομίας καὶ νὰ ἀναφέρουνεἰς τὴν προϊσταμένην των Ἀρχὴν καὶ διὰ ταύτης ἐμμέ-

πως εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν δασῶν ἢ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τὰ τυχὸν παρατηρηθέντα σφάλματα καὶ ἀτελείας αὐτῶν».

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄρθρ. 18 παρ. 5 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται τὰ ἑξῆς·

«Ἐὰν πρὸ ἢ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς φορτώσεως ἢ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς δὲν παρίσταται οὐδὲν δασικὸν ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον πρὸς θεώρησιν τῶν δασικῶν ἐγγράφων διὰ τὴν μεταφοράν, δύναται ὁ οἰκεῖος ὑλοτόμος νὰ θεωρήσῃ ὁ ἴδιος διὰ μελάνης ἐπὶ τῶν οἰκείων δασικῶν ἐγγράφων διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μεταφορᾶς· ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσαγάγῃ καθ' ὁδὸν, πρὸς βεβαίωσιν τῆς θεωρήσεώς του, τὰ οἰκεῖα δασικὰ ἔγγραφα εἰς τὸ πρῶτον κατὰ τὴν πορείαν του ἢ ἐν συνοικισμῷ παρὰ τὸν δρόμον του δασικὸν ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἢ τὴν πρώτην δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, διωκόμενος ἄλλως ἐπὶ παρανόμῳ μεταφορᾷ καὶ ὑριστάμενος τὰς συνεπείας αὐτοῦ.

6. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 18 παρ. 8 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται τὰ ἑξῆς· «Ἐὰν ὅμως τὸ τυχὸν πλεόνασμα ἀνθράκων ἢ καυσοξύλων ὀφείλεται εἰς διαβροχήν, δὲν κατάσχεται τοῦτο, ἀλλ' ἀφοῦ προσδιορισθῇ ἡ ἀναλογία αὐτοῦ παραδίδεται κατόπι ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὸν δικαιοῦχον ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου δικαιώματος ἢ μισθώματος ηὐξημένου κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Ἐφόσον δὲ πρόκειται περὶ τμηματικῆς μεταφορᾶς προϊόντος προερχομένου ἐκ τοῦ αὐτοῦ δάσους καὶ ἀπολήφθέντος κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς συνεχοῦς ὑλοτομίας, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνεργῆται συμψηφισμὸς τῶν κατὰ τὴν μεταφορὰν πλεονασμάτων ἢ ἐλλειμμάτων, πάντοτε ὅμως κατόπι ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.

7. Ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ νόμου 2036 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Ἐξέλεγξις καὶ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων».

8. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ νόμου 2036 προστίθεται ἰδία παρ. ἔχουσα οὕτως· «Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγκατάστασις ὑδροπρίονος ἢ μηχανικοῦ πρίονος ἐντὸς ἢ εἰς ἀπόστασιν ὥρας ἀπὸ τοῦ ἄκρου δάσους ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς Ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄρθρ. 19 παράγρ. 4 τοῦ νόμου 2030 προστίθενται τὰ ἑξῆς «Ὅταν μετὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν, κατόπι μηνύσεως ἐπὶ ὕνευ ἢ παρὰ τὰς ἀδείας ἢ

δι' ὑπερβάλλον πλεόνασμα ἢ ὁπωσδήποτε παρανόμῳ ὑλοτομίᾳ διατάσσεται ἡ ἀπόδοσις τῶν κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτῶν ἀφαιρεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα ἢ καὶ μίσθωμα αὐτοῦ, ἐφ'ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῇ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμήσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑλοτομίας ἢ συλλογῆς τῶν δασικῶν προϊόντων. Ὁ μετέχων δημοπρασίας ἐκποιήσεως δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν χρηματικῆς ἢ προσωπικῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὰ διὰ Β.Δ. λεπτομερέστερον κανονισθησόμενα.

2. Εἰς τὸ "Αρθρ. 19 τοῦ νόμου 2036 προστίθεται παρ. 4α ἔχουσα οὕτως: «Ὅσάκις ἐν περιπτώσει δασικῆς παραβάσεως, γεννῶνται παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Δασάρχῃ βάσιμοι ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαιτίου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως εἴτε δι' ἔλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεώς του πρὸς τὸν νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του ὁ Δασάρχης δὲν ὑποβάλλει τὴν μήνυσιν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιβάλλει συντηρητικὴν κατάσχεσιν, ἀναφέρεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου δασῶν ἐὰν δέον νὰ ἐπιβληθῇ ὁριστικὴ κατάσχεσις ἢ ὑποβληθῇ μήνυσις ἢ δέον ν' ἀποδοθῶσι τὰ συντηρητικῶς κατασχεθέντα κατόπι καταβολῆς τῶν τυχὸν δικαιωμάτων ἢ μισθωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἅτινα ὁρίζονται εἰς τὸ ἁπλοῦν, διπλοῦν ἢ τριπλοῦν ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς παραβάσεως.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Αρθρ. 19 παράγρ. 5 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται παραγρ. 5α καὶ 5β ἔχουσαι οὕτω.

5α. «Τὰ ἐντὸς δασῶν ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα ἐκποιοῦνται παρὰ τοῦ Δασάρχου διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Ἐὰν ὅμως ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐνισχύεται ἡ λαθρυλοτομία, καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας».

5β. Αἱ παραβάσεις τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων Β. Δ. περὶ κανονισμοῦ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δασῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ "Αρθρου 19 τοῦ νόμου 2036, θεωροῦνται δὲ ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις.

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Αρθρ. 19 τοῦ νόμου 2036 προστίθεται ἰδία παραγ. ἔχουσα οὕτως: «Ὁ βόσκων ἐντὸς δασικῆς ἐκτάσεως ἀπηγορευμένης δι' οἱονδήποτε λόγον τιμωρεῖται ἐφ'ὅσον ἡ ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50 δραχμὰς μὲ πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν 50 μέχρι 200 ἢ καὶ μὲ κράτησιν μέχρις

ἑπτὰ ἑβδομάδων. Αἱ παραβάσεις γενικῶς τῶν περὶ βοσκῆς ἐντὸς δασῶν διατάξεων εἰς βαθμὸν παίσματος δύνανται νὰ ἐκδικάζωνται ἐπὶ τόπου, ὁσάκις πολίται περὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλήψεως παρανόμως βυσκόντων ζῴων, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδίκου, δικαιουμένου τότε νὰ προβαίνῃ διὰ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε κρίνῃ, εἰς δήμευσιν μέρους τοῦ ποιμνίου ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον καὶ ἀποζημίωσιν, πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ πταισματοδίκου, καὶ τοῦ γραμματέως του, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκποιήσεως καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς μηνύσαντος ἢ ὑποδείξαντος, καθοριζόμενα πάντα παρὰ τοῦ πταισματοδίκου.

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Αρθρου 20 παραγρ. 8 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Ἐὰν δὲ πάλιν ἐπιχειρήσῃ ὁ ἴδιος ἢ ἕτερος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως νέαν πρᾶξιν νομῆς ἀποβάλλεται παρὰ τοῦ Δασάρχου ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως».

"Αρθρον 22.

1. Τὸ ἄρθρον 22 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 2036 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: 1) «Εἰς τὰς Ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Ρηθείου ἰσχύουσιν αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. δ' τοῦ ΒΡΞΒ' νόμου· 2) «Εἰς τὴν Ἑπτάνησον αἱ ὑλοτομίαι καὶ μεταφοραὶ δασικῶν προϊόντων εἶναι ἀτελεῖς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα τῆς Ἑπτανήσου ὑποβάλλονται ἐν τοῖς Τελωνείοις εἰς καταβολὴν δικαιώματος ὡς ἐπὶ ἰδιωτικοῦ δάσους κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ἑκάστοτε διατίμησιν· 3) Ἐν Κρήτῃ ἰσχύουσι πᾶσαι αἱ φοροαλογικαὶ δασικαὶ διατάξεις αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους· 4) ἀ ἐκτὸς τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους "Αθω δάση τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑφ' ἃς τελοῦν καὶ τὰ δάση τῶν λοιπῶν ἀναθοεργῶν ἱδρυμάτων τῆς Χώρας.

2. Καταργοῦνται αἱ παράγρ. 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ νόμου 2036, τὸ νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1917 «περὶ ἐκτάκτων δασικῶν μέτρων» καὶ αἱ συμφώνως πρὸς τοῦτο ἐκδοθεῖσαι διαταγαί, ὁ νόμος 1141 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1918 «περὶ ὑλοτομίας καὶ παραγωγῆς, δασικῶν προϊόντων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Θεσσαλονίκης» ὁ νόμος 1045 τῆς 6 Νοεμβρίου 1917 «περὶ ἐκτάκτου παρατάσεως κλπ.», οἱ νόμοι 182 καὶ 216 τοῦ 1914 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ» καὶ

«περὶ ἐγκύρωσεως πιστώσεως κλπ», ὁ νόμος 2362 «περ νομιμοποιήσεως τῶν ὑλοτομηθεισῶν κλπ» ὁ Νόμος 699 τοῦ 1915, τὰ Νομ. Διατάγματα τῆς 16 Νοεμβρίου 1918 καὶ 28 Σεπτεμβρίου 1919 «περὶ ἁρμοδιότητος Γεν. Διοικητοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας» καὶ «παρατάσεως τῆς ἰσχύος κλπ.» καὶ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου 1955 «περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως Νομοθετικῶν διαταγμάτων περὶ ἐγκαταστάσεως τῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας»

Ἄρθρον 23.

1. Εἰς Κοινότητας ἢ Δήμους εἰς ὀλόκληρον τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων δὲν διενεργεῖται πρᾶγματι τοὐλάχιστον ἀπὸ 2 ἐτῶν, βοσκαὶ αἰγοπροβάτων εἰς τὰ ὁποῖα δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ κατοικίδιοι αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα, τὰ καταβαλλόμενα δυνάμει τῶν περὶ δασῶν νόμων δημόσια δασικὰ δίκαια ὡμασταὶ πλὴν τῶν μισθωμάτων δι' ὑλοτομίας ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων ἐκτὸς δασῶν τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τούτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν προέρχονται ἐκ πυρκαϊᾶς δάσους, εἶναι κατὰ 20 ο/ο ὀλιγώτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μονίμως θὰ ἐβεβαιοῦντο καὶ θὰ εἰσπράττοντο ἐὰν δὲν ἀπηγορεύετο ἡ βοσκὴ τῶν αἰγοπροβάτων.

2. Δασοκτήμονες ἢ ἁπλῶς κεκτημένοι δικαίωμα βοσκῆς ἐπὶ μὴ ἰδιοκτήτων αὐτοῖς δασῶν δασικῶν ἐκτάσεων, ἐὰν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατασκευάσωσι λιθοκτίστους οἰκίας καὶ μάλιστα πρὸς διαχείμασιν ἢ παραθέρισιν τῶν ποιμένων καὶ ποιμνίων ἀπουσιάζονται δὲ οὕτως αἱ ὑλοτομίαι πρὸς κατασκευὴν τῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καλυβῶν καὶ μανδρῶν, καταβάλλουσι τοὺς λόγῳ τοῦ ἀπὸ τῆς βοσκῆς ταύτης ἐπιβαλλομένους εἰς αὐτοὺς δημοσίους φόρους βοσκῆς οἱασδήποτε μορφῆς καὶ ἂν εἶν οὗτοι κατὰ 3 ο/ο ὀλιγωτέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι νομίμως θὰ ἐβεβαιοῦντο καὶ θὰ εἰσεπράττοντο ἐὰν δὲν κατεσκευάζοντο αἱ ὡς ἄνω λιθόκτιστοι σκηναὶ καὶ μάνδραι.

3. Εἰς τὸν νόμον 1396 ἄρθρ. 10 § 1 αἱ λέξεις «φόρου ὑλοτομίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «δικαιώματος ὑλοτομίας». Εἰς τὸν νόμον 2036 ἀντικαθίστανται εἰς τὸ ἄρθρ. 2 § 1 αἱ λέξεις «ἢ φόρος βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος» διὰ τῶν «βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον», εἰς τὸ ἄρθρ. 3 § 2 αἱ λέξεις «εἰς φορολογίαν» διὰ τῶν «εἰς καταβολὴν δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 3 αἱ λέξεις «φόρου ὡς» διὰ τῶν «δικαιώματος ὡς», εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 5 αἱ λέξεις «νομίμου φόρου» διὰ τῶν «νομίμου δικαιώματος», αἱ δὲ λέξεις «τυχὸν φόρος» διὰ τῶν «νομίμου δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρον 5 § 1 ἡ λέξις «φόρου» διὰ τοῦ «δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρον 6 § 1 καὶ 3 ἡ λέξις «φορεῖς» διὰ τῆς λέξεως «δικαίωμα», εἰς τὸ ἄρθρ. 7 § 2 ἡ λέξις «φόρου» διὰ τῆς λέξεως «δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρ. 7 § 3 ἡ λέξις «φόρου» διὰ τῆς «δικαιώματος», ἡ δὲ λέξις «οὗτος» διὰ τῆς «τοῦτο», εἰς τὸ ἄρθρ. 7 § 4 καὶ 6 ἡ λέξις «φόρου» διὰ τῆς «δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρ. 9 § 3 καὶ 4 ἡ λέξις «φόρου» διὰ τῆς λέξεως «δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρ. 10 § 6 αἱ λέξεις «τὴν νόμιμον φορολογίαν» διὰ τῶν «καταβολὴν νομίμου δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρ. 14 § 1 καὶ § 5 ἡ λέξις «φόρου» διὰ τῆς λέξεως «δικαιώματος», εἰς τὸ ἄρθρ. 16 § 4 ἡ λέξις «φόρῳ» διὰ τῆς λέξεως «δικαιώματι», εἰς τὸ ἄρθρ. 18 § 3 αἱ λέξεις «ἁπλοῦς φόρος» διὰ τῶν «ἁπλοῦν δικαίωμα», αἱ δὲ λέξεις «διπλοῦς φόρος» διὰ τῶν «διπλοῦν δικαίωμα», εἰς τὸ ἄρθρ. 20 § 5 ἡ λέξις «φόρου» διὰ τῶν λέξεων «δικαιώματος ἢ καὶ μισθώματος». Εἰς τὸν νόμον 2036 ἀπαλείφονται εἰς τὸ ἄρθρ. 3 §4 αἱ λέξεις «τοῦ φόρου καὶ», εἰς τὸ ἄρθρ. 7 § 1 αἱ λέξεις «καὶ τοῦ φόρου», εἰς τὸ ἄρθρ. 7 § 5 ἡ λέξις «(φόρου)», εἰς τὸ ἄρθρ. 7 § 6 καὶ § 8 αἱ λέξεις «ἢ φόρος» καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 16 § 1 καὶ § 2 αἱ λέξεις «ἢ φόρου». Εἰς τὸν νόμον 2636 ἄρθρ. 18 § 2 ἡ λέξις «φόρου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «δικαιώματος».

4) Τὸ ἄρθρ. 6 §5 τοῦ νόμου 2201 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς, ἀλλὰ μόνον καθόσον λύουσι διαφορὰν μεταξὺ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, μὴ ἀποκλειομένου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἐφόσον κατὰ τὰ κείμενα ἐπιτρέπεται τοιαύτη. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἤδη ἐκδοθεισῶν, δὲν δύνανται νὰ λύωσι διαφορὰς μεταξὺ ἰδιωτῶν πρὸς ἀλλήλους, μὴ μεταβαλλομένων τῶν ὑφισταμένων σχέσεων νομῆς μηδὲ προδικαζομένης δι' αὐτῶν τῆς περὶ νομῆς ἢ τῆς περὶ κυριότητος δίκης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Περὶ ἀναδασώσεων

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 1 καὶ παραγρ. 3 τοῦ νόμου 1396 περὶ ἀναδασώσεων αἱ λέξεις «πενταμελὴς» καὶ «πενταμελεῖς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων ἑπταμελὴς καὶ ἑπταμελεῖς.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του αυτού νόμου καταργείται.

2. Εις μέρη ή περιφερείας όπου λειτουργούν τοπικαί φιλοδασικαί ενώσεις ή άλλοι σύλλογοι ή ενώσεις φιλοδένδρων αναγνωρισμένοι υπό του Υπουργείου της Γεωργίας αί κατά το άρθρον 2 του νόμου 1396 εγκατεστημέναι δασικαί επιτροπαί καταργούνται. Η αναγνώρισις τοιούτων ενώσεων ή συλλόγων ως σωματείων ή νομικών προσώπων γίνεται διά πράξεως του Υπουργού της Γεωργίας δημοσιευομένης εν περιλήψει εις την εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Εις το τέλος του άρθρου 3 παραγρ. 1 του νόμου 1396 προστίθενται αί λέξεις· «Νομικά πρόσωπα δύνανται να ζητήσουν όπως μη δημόσια εδάφη κηρυχθούν αναδασωτέα, δικαιούνται δε όπως εν τη περιπτώσει ταύτη καταβάλωσι την δαπάνην της υπέρ αυτών απαλλοτριώσεως των εδαφών τούτων εάν οι ίδιοκτήται αυτών αρνηθώσι να αναλάβωσιν οι ίδιοι την εκτέλεσιν της αναδασώσεως κατά τας διατάξεις του νόμου 1396.

4. Εις το άρθρον 3 παραγρ. 4 διαγράφονται αί λέξεις· «πρός την κατά το άρθρον 2 επιτροπήν της περιφερείας των και εάν δεν λειτουργή τοιαύτη».

5. Εις την περιοχήν μέχρι 40 δασαρχείων ή δασονομείων α' τάξεως ιδρύονται δασικά σπορεία ή φυτώρια προς καλλιέργειαν δένδρων διά τεχνητάς αναδασώσεις. Διά την λειτουργίαν αυτών ως και του όλου έργου των αναδασώσεων εκαστοχού διατίθεται ανά εις δασονόμος ή αρχιφύλαξ δασών ή δασοφύλαξ α' τάξεως εκτελών χρέη δασονόμου ή αρχιφύλακος δασών κατά τα διά Β. Δ. κανονιζόμενα.

6. Το Υπουργείον Γεωργίας κατόπι γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου των δασών δύναται να επιβάλλη όπως οι κάτοικοι άρρενες ή θήλεις συνοικισμών ή πόλεων επί τη βάσει καταλόγων συντασσομένων παρά των οικείων κοινοτικών ή δημοτικών Συμβουλίων, ιδία δε σχολεία και σχολαί παντός είδους, δημόσιαι ή μη, εργασθώσι μίαν ημέραν οι δε μαθηταί πέντε ημέρας κατ' έτος εις έργα αναδασώσεως, δασικής βελτιώσεως ή συγκοινωνίας κλπ. κατά τας υποδείξεις των τοπικών φιλοδασικών ενώσεων ή συλλόγων ή επιτροπών αναδασώσεως ή τοπικών δασικών αρχών κατά το διά Β. Δ. κανονισθησόμενα.

Κοινοτικά ή Δημοτικά συμβούλια μη καταρτίζοντα εγκαίρως τους ως άνω καταλόγους, πρωϊστάμενοι σχολείων, μαθηταί ή οί εις τους ως άνω καταλόγους εγγεγραμμένοι αρνούμενοι μετά πρόσκλησιν να εργασθώσι τιμωρούνται διά

προστίμου μέχρι δραχμών 100 ή κρατήσεως μέχρι μιάς εβδομάδος.

Ο Υπουργός της Γεωργίας δύναται επίσης κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού των Στρατιωτικών να διαλέξη προς τον αυτόν ως άνω σκοπόν και τμήματα στρατού, δι' αριθμόν ημερών ορισθησόμενον υπό του Υπουργού των Στρατιωτικών.

7. Απαγορεύεται ή εγκατάστασις ποιμνιοστασίων ή ποιμνίων εντός πόλεων και μέχρις απόστάσεως χιλίων μέτρων από των τελευταίων οικοδομικών γραμμών άνευ αδείας της αρμοδίας τοπικής δασικής αρχής, ή οποία δύναται να επιτρέπη την τοιαύτην εγκατάστασιν μόνον διά ποίμνια διατηρούμενα διά κτηνοτροφικών ειδών εντός σταύλων ή εις λειβάδια εκτάσεως επαρκούς διά την διατροφήν αυτών. Η δασική αρχή δύναται επίσης ν' απαγορεύση την άνευ ριμώτρου περιφοράν αιγών εντός ή πλησίον πόλεων ή μεγάλων συνοικισμών. Οι παραβάται των διατάξεων της παραγράφου ταύτης υπόκεινται εις τας ποινάς του άρθρου 19 § 1 του νόμου 2030.

Άρθρον 25.

1. Το άρθρον 4 παρ. 1 του νόμου 1396 αντικαθίσταται διά του εξής·

1. Τα κατά το άρθρον 1 του νόμου 1396 εδάφη κηρύσσονται ως δασωτέα μετά γνώμην της οικείας Επιτροπής, τοπικής ή κεντρικής ή εις τας περιφερείας ένθα λειτουργούν αναγνωρισμένοι υπό του Υπουργείου δασικαί ενώσεις ή σύλλογοι μετά γνώμην του διοικητικού Συμβουλίου αυτών εις το όποιον λαμβάνει τότε μέρος μετά ψήφου ο εν τη έδρα ή τη περιφερεία της ως άνω ενώσεως ή συλλόγου Δασάρχης ή Προϊστάμενος Δασονομείου α' τάξεως και μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου των δασών.

Εάν εν τη αυτή περιφερεία λειτουργούν πλειότερα του ενός τοιαύτα σωματεία αναγνωρισμένα υπό του Υπουργείου Γεωργίας καλούνται από κοινού προς τοιαύτην γνωμοδότησιν τα Διοικητικά Συμβούλια των σωματείων τούτων μετέχοντος και του εν τη αυτή περιφερεία Δασάρχου ή Προϊσταμένου Δασονομείου α' τάξεως μετά ψήφου.

Εν τη περιφερεία των δήμων Αθηναίων και Πειραιώς δύναται να προτείνη εις το Υπουργείον Γεωργίας την κήρυξιν εδαφών ως δασωτέων ή εν Αθήναις Φιλοδασική Ένωσις υπό την Υψηλήν Προστασίαν της Α.Μ. της Βασιλίσσης Σ[illegible].

Η κήρυξις εδαφών ως δασωτέων ή αναδασωτέων ενερ-

γεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπ' γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἢ νὰ ἀπορριφθῇ ἢ τροποποιηθῇ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῶν φιλοδασικῶν καθόλου ἑνώσεων ἢ συλλόγων.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 παρ. 1 μετὰ τὴν λέξιν «ἐπιτροπαὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἀνεγνωρισμέναι φιλοδασικαὶ ἑνώσεις ἢ σύλλογοι».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 παραγρ. 4 τοῦ νόμου 1396 προστίθενται μετὰ τὰς λέξεις «σπόρους», αἱ λέξεις «ἢ εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγνωρισμένας φιλοδασικὰς Ἑνώσεις ὑλικὰ περιφράξεως καὶ ἄλλα χρήσιμα εἴδη δι' ἀναδασώσεις».

4. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν σύνταξιν, τύπωσιν καὶ δωρεὰν διανομὴν περιοδικοῦ μικρῶν βιβλιαρίων ἢ ἐντύπων σκοπούντων τὴν διάδοσιν φιλοδασικῶν γνώσεων ἢ αἰσθημάτων, ἀναγραφομένης κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς πιστώσεως μέχρι δραχμῶν 25χιλιάδων, εἴτε διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν συγγραφέων ἢ ἐκδοτῶν ἔργων περὶ τῶν δασῶν ἐν γένει.

5. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ παράσχῃ συνδρομὴν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις φιλοδασικὴν Ἕνωσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν ἢ προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, ὅσην χρηματικὴν τοιαύτην παρέχει κατὰ νόμον καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Βασ. Γεωργικὴν Ἑταιρίαν.

6. Ἡ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1396 καταργεῖται.

7. Διὰ τὰς δαπάνας ἀναδασώσεως ἐπιτρέπεται ἔκδοσις ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ μέχρι 10 χιλιάδων δραχμῶν. Δύνανται ὅμως νὰ ἐκδίδωνται καὶ τακτικὰ ἐντάλματα κατόπι τῆς γενομένης δαπάνης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων δικαιολογητικῶν, τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμοζομένης καὶ διὰ τὰς γενομένας δαπάνας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1919, ἔστω καὶ ἂν αὗται ἐγένοντο ἄνευ τῆς σχετικῆς πράξεως ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως δαπάνης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 879.

Ἄρθρον 26.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 1396 προστίθεται ἰδία παραγρ. ἔχουσα οὕτως: «4. Ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἢ γεωργικὴ Ἀρχὴ δύναται διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικοὺς ἢ ἄλλους κοινῆς ὠφελείας νὰ ρυθμίσῃ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως δι' ἀστυνομ. διατάξεως τὴν ὑλοτομίαν ἢ τὸ κλάδευμα τῶν δενδροστοιχιῶν, τῶν καλλωπιστικῶν, δασικῶν ἢ

καὶ ἄλλων δένδρων ἢ συστάδων τῶν φυομένων ἐντὸς ἢ πλησίον πόλεων ἢ συνοικισμῶν ἢ παρὰ τὰς ὁδοὺς καὶ κατοικίας ἢ καὶ ἐντὸς ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων καθόλου καὶ νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὡς ἄνω κλαδεύματος ἢ ὑλοτομίας ἀπὸ τὴν λῆψιν εἰδικῆς ἀδείας τῆς δασικῆς ἢ γεωργικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρανόμου καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίας.»

2. Ἡ ὑλοτομία δένδρων ἁλσῶν περὶ ἱερούς, ἱστορικοὺς ἢ καλλιτεχνικοὺς λόφους ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς ἐὰν αἰτιολογημένοι λόγοι καλλιεργείας ἐπιβάλλουν ταύτην, ὁπότε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὑλοτομίαν μὴ παραβλάπτουσαν τὸν σκοπὸν δι' ὃν τὰ ἄλση ἱδρύσαντο.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄρθρ. 9 τοῦ νόμου 1396 προστίθεται § ἔχουσα οὕτως: 5. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ παρ' αὐτῷ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παραχωρήσῃ γεωργικοὺς ἢ δασικοὺς ὑπαλλήλους εἰς δήμους ἢ κοινότητας πρὸς παρ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἢ ἐποπτείαν ἔργων ἀναδασώσεων, δενδροστοιχιῶν καὶ κήπων, ἐφ' ὅσον οἱ δῆμοι οὗτοι ἢ κοινότητες καταβάλλουν τὰς νομίμους δημοσίας ἀπολαυὰς των εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν διατηροῦντες τὰ δικαιώματα συντάξεως καὶ προαγωγῆς των ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπανέρχονται ἀνακαλούμενοι.

4. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 2636 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως ἢ ἡ ἀποζημίωσις εἰς περίπτωσιν ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως ὡς τιμῆς προηγουμένων πωλήσεων τοῦ ἰδίου κτήματος ἢ ἄλλων πλησιοχώρων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας κτημάτων κλπ. ὡς βάσεως ἐκτιμήσεως λαμβανομένης τῆς πρὸ τοῦ 1915 τιμῆς αὐξανομένης μέχρι 10 ο/ο. Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ἐκκρεμῶν αἰτήσεων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ καθορισμοῦ τῆς κατὰ βλητέας τιμῆς ἐκουσίας πωλήσεως ἢ ἀποζημιώσεως δι' ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἀνωτέρω κτημάτων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Ἐκδίκασις δασικῶν ἀνομημάτων

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ πρώτη, δευτέρα καὶ τρίτη περίοδος τοῦ Ἄρθρ. 15 τοῦ Νόμου ΒΡΞΒ' τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς: «Πᾶσα μήνυ-

σις διὰ δασικὴν παράβασιν εἰς βαθμὸν πταίσματος, μετὰ τὴν τυχὸν ἀναγκαίαν συμπληρωματικὴν ἀνάκρισιν ἢ ἐκποίησιν τῶν κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων εἰσάγεται πρὸς ὅσον τὸ δυνατὸν συντομωτέραν ἐκδίκασιν πρὸ τοῦ οἰκείου πταισματοδίκου, τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου καὶ δημοσίου κατηγόρου εὐθυνομένων διὰ πᾶσαν ἀδικαιολόγητον ἐπιβράδυνσιν.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 342 αἱ λέξεις «οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ ἀρχιφύλακες δασῶν καὶ δασοφύλακες» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «τὰ δασικὰ ἐν γένει ὄργανα παντὸς βαθμοῦ».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 περίοδος πρώτη τοῦ νόμου 342 αἱ λέξεις «ὁ δασονομικὸς ὑπάλληλος» ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν λέξεων· «τὸ δασικὸν ἐν γένει ὄργανον ἢ ὁ δασικὸς ὑπάλληλος παντὸς βαθμοῦ».

"Αρθρον 28.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 342 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω·

«Τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς χρηματικῆς ἢ κτηματικῆς ἐγγυήσεως καθορίζεται κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, δασάρχου ἢ Προϊσταμένου δασονομείου α' τάξεως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται ὅμως ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς νὰ μεταβάλῃ τὸ εἶδος ἢ ποσὸν τῆς ἐγγυοδοσίας ἢ καὶ ἀμφότερα» ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι προκύπτουσι στοιχεῖα ἐπιβάλλοντα τοῦτο.

Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀποδεχόμενος τὴν ἐγγυοδοσίαν δὲν καθώρισε τὸ εἶδος ἢ ποσὸν αὐτῆς, προβαίνει εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦτον ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς μετὰ τὴν ὡς ἄνω γνωμοδότησιν. Τὸ ποσὸν τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως δὲν δύναται πάντως νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ἀθροίσματος τοῦ δημοσίου δικαιώματος ὡς ἐπὶ δάσους δημοσίου καὶ τοῦ ἀναλόγου μισθώματος, ἔστω καὶ ἂν τὰ κατασχεθέντα δασικὰ προϊόντα ὑλοτομήθησαν ἐκ δάσους μὴ δημοσίου.

2. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 342 καταργεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Περὶ διαθέσεως δασικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποὺς καλλιεργείας κλπ.

"Αρθρον 29.

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 2 ἐδάφ. 1 τοῦ νόμου 2636 μετὰ τὴν φράσιν· «ἑνὸς γεωπόνου», προστίθεται ἡ ἑξῆς· «ἑνὸς Ἐπιθεωρητοῦ δημοσίων κτημάτων ἢ ».

2. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου καὶ ἄρθρου τοῦ ἰδίου νόμου διαγράφεται ἡ φράσις «τοῦ προέδρου τῆς οἰκείας κοινότητος».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἐδάφιον καὶ ἄρθρον τοῦ ἰδίου νόμου μετὰ τὴν φράσιν «ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁριζομένων» προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος· «Ἐφ' ὅσον, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ ἐλλείψεως γεωπόνου, δὲν παρίσταται ἀπαραιτήτως ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοιούτου, οὗτος ἀντικαθίσταται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ 1ῳ ἐδαφίῳ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νόμου 2636».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2636 μετὰ τὴν φράσιν· «παρακατατθήκης εἰς δημόσιον ταμεῖον» διαγράφεται ἡ φράσις «δραχμῶν πεντήκοντα» καὶ προστίθεται μετὰ τὴν φράσιν «τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς» ἡ φράσις «ἐκ δραχμῶν μὲν ἑκατὸν ἐὰν ἡ ὑπὸ παραχώρησιν ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε στρέμματα, ἐκ δραχμῶν δὲ διακοσίων ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφιον 1 τοῦ νόμου 2636 μετὰ τὴν φράσιν «δημοπρασίαι κατὰ τὰς ὁποίας» προστίθεται ἡ φράσις «εἶνε δεκτὸν πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον καὶ κατὰ τὰς ὁποίας». Διαγράφονται αἱ τρεῖς τελευταῖαι παράγραφοι τοῦ ἄρθρου τούτου.

6. Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2036 προστίθενται αἱ λέξεις «προσέτι δὲ ἐντὸς μηνὸς νὰ θέσῃ κτιστὰ ὁρόσημα» μετὰ δὲ τὴν φράσιν «ἔχει καταθέσῃ τὸ» προστίθεται ἡ φράσις «κατὰ τὸν νόμον τοῦτον» διαγράφεται δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ λέξις «πεντηκοντάδραχμον».

7. Εἰς τὸ "Αρθρ. 12 § 1 τοῦ νόμου 2636 προστίθεται τελευταία § ἔχουσα οὕτως· «Ἡ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου τούτου διετὴς προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ διὰ Β. Δ. ἐφόσον ἐξακολουθεῖ ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ δύο ἔτη μετ' αὐτήν».

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 2636 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτως·

«Ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κατόπι δημοπρασίας ἐνοικίασις ἐκτάσεων ὡς αἱ ἀνωτέρω ἢ ὡς ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2036 διὰ τοὺς αὐτοὺς ἢ παραπλησίους σκοπούς. Ὁ χρόνος τῆς ἐνοικιάσεως καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς αὕτη πρέπει νὰ ἐνεργεῖται, κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ νόμου 2036 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἐπιτρεπομένης τῆς συνάψεως νέου παρομοίου δανείου ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ διὰ τοῦ νόμου 1396 «καθοριζόμενον

εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 12 § 1 τοῦ νόμου 1336 αἱ λέξεις· «μέχρι ποσοῦ τριῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρι ποσοῦ δέκα».

10. Προστίθεται ἴδιον ἄρθρον ἐν τῷ νόμῳ 2030, ἔχον οὕτως·

«Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι μηχανικοὶ τοπογράφοι ἢ γεωμέτραι, μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριῶν, ἐκ τῶν κεκτημένων τὰ διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις ἀπαιτούμενα προσόντα ἢ ἐν ἐλλείψει ἐκ συναξιούχων τοιούτων, ἐπὶ ταῖς κατὰ νόμον ἀποδοχαῖς».

11. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου ΑΧΝ' αἱ λέξεις «αἱ πλευραὶ αὐτῶν αἱ ἔχουσαι κλιτὺν κατωφερεστέραν τῶν 36 τοῖς ἑκατὸν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «αἱ πλευραὶ αὐτῶν μὲ ἀπότομον κλίσιν» καταργοῦνται δὲ ἐκ τοῦ ἰδίου νόμου ΑΧΝ ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 2, τὸ ἄρθρ. 3, 4, καὶ § 3 τοῦ ἄρθρου 5, τὸ ἄρθρ. 6, 7, 8 καὶ 9, καθὼς καὶ ὁ νόμος μος ΒΨΠΖ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII.

Περιωρισμένα δικαιώματα ἐπὶ δασῶν

Ἄρθρον 30.

1. Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση ἐπὶ τῶν ὁποίων βαρύνουν κεκτημένα περιωρισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἢ χρήσεως ὑπὸ τρίτων, ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τούτων δέον νὰ ἐνεργῆται κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντα τὴν ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος κατὰ τὰ λοιπὰ διαχείρισιν τοῦ δουλεύοντος δάσους.

Ἄρθρον 31.

1. Περιωρισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν δύνανται προτάσει ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαιούχου ἢ τοῦ δασοκτήμονος.

1. Νὰ περιορισθῶσι προσωρινῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἱκανότητος καὶ παραγωγικότητος τοῦ δάσους.

2. Νὰ διασαφηνισθῶσι μονίμως καὶ καθορισθῶσι καθ' ὅρια καὶ ἔκτασιν.

3. Ν' ἀποσβεσθῶσι διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ὅπου σοβαροὶ κοινωνικοὶ λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην.

2. Προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην § προσωρινὸς περιορισμὸς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατόπι γνωματεύσεως, εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἁρμοδίων δασάρχου καὶ Εἰρηνοδίκου ἢ καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς δεύτερον

δὲ βαθμὸν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν. πρὸ τῶν ὁποίων ἐπιτροπῆς καὶ συμβουλίου ὁ δικαιοῦχος δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἐνστάσεις του.

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἢ ἀπόσβεσις περιωρισμένων ὡς ἄνω δικαιωμάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἀναλόγους διατάξεις τοῦ Ἄρθρ. 6 τοῦ Νόμου 1396.

4. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν οἱ κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος Ἄρθρου περιορισμοὶ, καθορισμὸς ἢ ἀπόσβεσις, εἴτε ἐνεργοῦνται. ἐλευθέρως διὰ συμβιβασμοῦ μὲ αὐτῶν ἐνδιαφερομένων ἐγκρινόμενοι πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν. εἴτε δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων δικαστικῶς, πρὸ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

Τελευταῖα Διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσεται διὰ Β. Διαταγμάτων, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων ἰσχύουσι τὰ ἤδη ἐκδεδομένα Β. Δ., ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς διατάξεις αὐτοῦ.

2. Β. Διατάγματα θὰ κανονίσουν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου «δασικοῦ κώδικος». Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτων ἰσχύουσι τὰ ἤδη ἐκδεδομένα Β. Δ., ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς διατάξεις αὐτοῦ».

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν σχεδίου νόμου· «Περὶ ἀπολύσεως καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου» ὁ κ. **Θ. Σκοῦφος** ζητεῖ νὰ μάθῃ ἐπὶ τίνος βάσεως θέλει στηριχθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ κ. **Γ. Πῶπ** προτείνει ὅπως ἡ ἐκκαθάρισις γένηται ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προκαλοῦντος Β. διάταγμα.

Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νομοσχεδίου, ἀποφάσει δὲ τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον οὕτως·

«*Περὶ ἀπολύσεως καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κτλ.*».

Ἄρθρον μόνον.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπολύονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ἐπιδείξαντες συμπεριφορὰν ἀπάδουσαν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτῶν καὶ οἱ ἄνευ τῶν νομίμων προσόντων διορισθέντες.

Ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀπολύονται καὶ ὑπάλληλοι ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως».

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ κατωθι σχέδια νόμων·

«*Περὶ ἐγγραφῆς πρόσφύγων*», ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐν τῷ Κράτει εὑρισκόμενοι πρόσφυγες ὑποχρεοῦνται εἰς στρατιωτικὴν ἐγγύμνασιν, ἐφόσον δὲν συνεπλήρωσαν τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, οἱ ἄγοντες ἡλικίαν 20—22 ἐτῶν συμπεριλαμβανομένου, ὑπεχουσι διετῆ ὑποχρέωσιν ἐγγυμνάσεως, οἱ ἄγοντες τὸ 23—32 συμπεριλαμβανομένου, ἑξάμηνον καὶ οἱ ἄγοντες τὸ 33—40 συμπεριλαμβανομένου τριμηνον.

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐγγυμνάσεως δύνανται οὗτοι νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ μητρῶα τοῦ Κράτους τῇ αἰτήσει αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Δι' ὑπουργικῶν διαταγῶν ἐπιθήσεται ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς ἴδια μητρῶα, ὁ καθορισμὸς τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ ἐν γένει ὁ διοικονομικὸς τῆς στρατολογικῆς αὐτῶν καταστάσεως.

Ἄρθρον 5.

Πρόσφυγες ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου νοοῦνται πάντες οἱ ἐξ ὑπόδουλων ἢ μὴ μερῶν καταφυγόντες ἢ ὁπωσ-

δήποτε διαμένοντες ἐν τῷ Κράτει, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1913 καὶ ἐντεῦθεν, Ἕλληνες τὸ γένος.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται».

«*Περὶ ἐγκρίσεως τῆς γενομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστικοῦ μεγάρου*», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ὁ προσηρτημένος τῷ παρόντι νόμῳ λογαριασμὸς καὶ πιστοποίησις ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν καὶ προμηθείας ὑλικῶν διὰ τὴν γενομένην ἐπισκευὴν τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου Ναυπλίου ἐκ δραχμῶν 38,090.25 ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ἔτους 1921—1922».

«*Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2137 περὶ ἀποστολῆς εἰς ειδικὰ θεραπευτήρια δημοσίᾳ δαπάνῃ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ πασθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν*», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2137 τῆς 16 Μαρτίου 1920 «περὶ ἀποστολῆς εἰς ειδικὰ θεραπευτήρια δημοσίᾳ δαπάνῃ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ πασθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ κλπ.» καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 2215 νόμου τῆς 23 Ἰουνίου 1920 «περὶ προσθήκης διαφόρων διατάξεων εἰς διέποντας τὸ Β. Ναυτικὸν νόμους» ὑπάγονται καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἐὰν κέκτηνται ὑπεροκταετῆ ὑπηρεσίαν ἐξομοιούμενοι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸς ἀξιωματικούς».

Περὶ στρωμάτων ἐπίπων δισσῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Καθ' ἑκάστην μῆνα ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, τὰ δικαστικὰ ὄργανα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἁρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου κοινότητος συντάσσουσι πίνακα τῶν

ποιμένων, γεωργῶν καὶ οἱωνδήποτε ἄλλων προσώπων, ἅτινα πρόκειται νὰ παραμείνωσι τοὐλάχιστον ἕνα μῆνα εἰς τὰς διαφόρους δασικὰς θέσεις ἑκάστου δήμου ἢ κοινότητος, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, πρὸς δὲ καὶ δηλώσεις τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἅτινα δέον ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως νὰ βεβαιώσωσι πρὸ τῆς ὑπηρεσίας τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου ἀποστέλλεται, ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ἐν τῇ σχετικῇ περιφερείᾳ, εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Κατόπι διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ προσκλήσεως τοῦ Δασάρχου, ὑποχρεοῦνται αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι ἢ αἱ Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρόμων ν' ἀποκαθαίρωσιν ἀπὸ πάσης εὐφλέκτου ὕλης ἐντὸς τῶν δασῶν, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται αἱ σιδηραῖ γραμμαὶ καὶ ἑκατέρωθεν τῶν τροχιῶν, λωρίδα γῆς εἴκοσι μέτρων. Τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ καθαρισμοῦ ὑλικόν, ἐὰν εἶναι ἄχρηστον καταστρέφεται, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς προσέρχεται πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ. Ἄλλως, ἐὰν μὲν πρόκηται περὶ δημοσίου δάσους, διατίθεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἐὰν δὲ πρόκηται περὶ ἰδιοκτήτου, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα, τοῦτο δὲ ἀρνουμένου διατίθεται διὰ δημοπρασίας, τὸ δὲ ἀντίτιμον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα.

2. Ὡσαύτως ὑποχρεοῦνται αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι ἢ αἱ Διευθύνσεις Σιδηροδρόμων νὰ λαμβάνωσι τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς πρόληψιν ἐκτινάξεως σπινθήρων ἐκ τῶν ἀτμομηχανῶν κλπ. Πρὸς δὲ ὅπως ἐντὸς τῶν ἁμαξῶν τοποθετῶνται πινακίδες, ἀπαγορεύουσαι εἰς τοὺς ἐπιβάτας τὴν ἀπόρριψιν ἀνημμένων σιγάρων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐκ προστατευτικῶν ζωνῶν, διανοιγομένων εἰς δάση ἀποκλειστικῶς πρὸς προστασίαν αὐτῶν ἀπὸ τῶν πυρκαϊῶν, δύναται νὰ γίνῃ, κατόπι συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐλαττουμένου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δικαιώματος μέχρι τοῦ πέμπτου αὐτοῦ, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων.

2. Ἰδιοκτήτης δάσους ἄνω τῶν χιλίων στρεμμάτων δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς διάνοιξιν προστατευτικῶν ζωνῶν. Ἐὰν οὗτος ἀρνῆται, ἡ δασικὴ ὑπηρεσία προβαίνει εἰς ταύτην κατόπι δημοπρασίας ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίου δάσους, τὸ δ' εἰσπραττόμενον ποσόν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν

δημοσίων δικαιωμάτων καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς δαπάνης, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Ἐὰν κύριος ἢ κάτοχος δάσους ἀρνῆται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν θαμνεύσεων, ἀραιώσεων, κηπεύσεων κλπ. ἰδίᾳ δι' ἀσβεστοποιΐας ἢ ἀνθρακοποιΐας, ὑποδεικνυομένων εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὡς ἀναγκαίων πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ τῶν πυρκαϊῶν κινδύνων, ἡ δασικὴ ὑπηρεσία δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν κατόπι δημοπρασίας κατὰ τὰς ἀναλόγους διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παραχώρησιν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως ἐνὸς ἰδιοκτήτου δάσους ἐκ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ὁ ἁρμόδιος κύριος ἢ κάτοχος τοῦ δάσους δέον νὰ λάβῃ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ τῶν πυρκαϊῶν κινδύνων.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὰ ἐκ καείσης μὴ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως προκύπτοντα δασικὰ προϊόντα καταβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν τὸ τριπλοῦν ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα. Ἐξαίρεσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐφόσον δὲν ὑφίστανται ὑπόνοια ἐμπρησμοῦ ἐξ ἰδιοτελείας, ἢ ἐπὶ ἰδιοκτήτων δασῶν ἀμελείᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς λῆψιν τῶν ἀναγκαίων προληπτικῶν μέτρων ἢ ἀδιαφορίᾳ αὐτοῦ πρὸς κατάσβεσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, κατόπι συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁπότε τὸ δικαίωμα δύναται νὰ ἐλαττωθῇ μέχρι τοῦ διπλοῦ ἢ ἁπλοῦ καὶ ἡμίσεος τοιούτου.

2. Κατόπι συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ καταργηθῇ πᾶσα ἀτέλεια καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομία ἐπὶ καέντων δασῶν, δημοσίων ἢ μή, ἐπιβαλλομένης τῆς ἐπ' ἀδείᾳ καταβολῆς τοῦ ἁπλοῦ καὶ ἡμίσεος μέχρι τοῦ τριπλοῦ δικαιώματος.

3) Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὅπως οἱ κάτοικοι, ἄρρενες ἢ θήλεις, συνοικισμῶν ἢ κοινοτήτων ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου συνταχθησομένου παρὰ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν Συμβουλίων ἐργασθῶσι δύο ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, ὡς θαμνεύσεις, ἀραιώσεις, διανοίξεις ἀντεμπρηστικῶν λωρίδων κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τ. π. κῶν δασικῶν Ἀρχῶν ἢ τοπικῶν φιλοδασικῶν ἑνώσεων κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀπο-

λαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐ γασθέντας ἄνευ οἱουδήποτε τέλους ἢ ἀποζημιώσεως τοῦ δασοκτήμονος, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος ἐγκαίρως καλούμενος ἀναλάβῃ καὶ ἐκτελέσῃ ἐν τακτῇ προθεσμίᾳ τὰ ὡς ἄνω ἔργα.

Κοινοτικὰ Συμβούλια μὴ καταρτίζοντα ἐγκαίρως τοὺς ὡς ἄνω καταλόγους ἢ οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἐγγεγραμμένοι ἀρνούμενοι μετὰ πρόσκλησιν νὰ ἐργασθῶσι τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 100 ἢ κρατήσεως μέχρι δύο ἑβδομάδων.

"Αρθρον 5.

1. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάσους κατεδικάσθη ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ, ἡ διάθεσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀποκοριζομένων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἰσχυούσας διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτήτου μ' δικαιουμένου εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ ἐκ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικοῦ ποσοῦ.

2. Ὁ ἐκ προθέσεως ἐμπρήσας δάσος, ὁ ἐξ ἀμελείας ὑπαίτιος τῆς πυρκαϊᾶς ὁ ὑπὸ ὁπωνοῦν τοιοῦτον ἐν διοικητικῇ ἢ δικαστικῇ ἀνακρίσει διατελῶν ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως ἐκποιήσεως τῶν ἐκ τῆς καεῖσης ἐκτάσεως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ μεταφέρῃ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποιήσῃ ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ.

3) Ἡ διάθεσις τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς δάσους ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Συμβουλίου τῶν δασῶν διὰ δημεύσεως ὡς εἰ ἐπρόκειτο περὶ δημοσίου δάσους ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται βαρεῖα ἀμέλεια ἢ ὑπαιτιότης τοῦ δασοκτήμονος περὶ τὴν πρόκλησιν, ἔκρηξιν, ἐξάπλωσιν ἢ κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

"Αρθρον 6.

1. Ἡ βοσκὴ ἐπὶ καεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται ν' ἀρθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μετὰ δικαιολογημένην πρότασιν τοῦ Δασάρχου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐὰν ἀντιθέτως συντρέχῃ ἀνάγκη, δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ βοσκὴ καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως συνεχομένης πρὸς τὴν καεῖσαν.

2. Οἱ βόσκοντες ἐπὶ μὴ ἀπηγορευμένων πλέον καεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων ὑποβάλλονται κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν πυρκαϊὰν δεκαπενταετίαν εἰς ἁπλοῦν καὶ ἥμισυ μέχρι

διπλάσιον δημόσιον φόρον οἱασδήποτε μορφῆς καὶ ἂν εἶναι οὗτος τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν βοσκὴν τοῦ καέντος τμήματος τοῦ δάσους, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

"Αρθρον 7.

1. Τὰ δασικὰ ἐν γένει ὄργανα, τὰ ἀστυνομικὰ καὶ οἱ ἀγροφύλακες δικαιοῦνται νὰ συλλάβωσι καὶ ὁδηγήσωσιν ἐλεύθερον τὸ εἰς ἀπηγορευμένην ἔκτασιν βόσκον ποίμνιον ἢ μέρος αὐτοῦ καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν σταθμὸν ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος, ὑποχρεούμενον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν φύλαξιν καὶ διατροφὴν αὐτοῦ.

Τὰ ὡς ἄνω ὄργανα δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἐν τοιούτῳ τὴν βοήθειαν τῶν ἐκεῖ πλησίον εὑρισκομένων πρασώπων, ἅτινα ἀποζημιοῦνται κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁριζόμενα.

2. Τὰ συλληφθέντα ζῶα παραδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀποδείξεως δημοσίου ταμείου ἢ εἰσπράκτορος ἢ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἐμφαινούσης τὴν καταβολὴν συλλήπτρων κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου τούτου. Ἡλίκη τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς δέον νὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως ἐπὶ ἁπλῇ ἀποδείξει εἰς τὴν μεριμνήσασαν περὶ τῆς φυλάξεως καὶ διατροφῆς τῶν ζώων Ἀρχὴν τὰ πρὸς τοῦτο ἔξοδα, καθοριζόμενα παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

3. Ἐὰν δὲν ζητηθῶσι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὰνωτέρω τὰ συλληφθέντα ζῶα ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν τῆς συλλήψεως καὶ διατροφῆς αὐτῶν παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὸν φυλάξαντα, καταπιστεθὲν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ ἑνὸς γραμματίου παρακατατεθήκης, ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ δικαίωμα τῶν συλλήπτρων καὶ δι' ἄλλου εἰσπράξεως διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν ζώων ἐὰν ἀθωωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἥτις δέον πάντως νὰ διατάσσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀξίας τῶν ζώων καὶ τῶν τῆς διατροφῆς καὶ φυλάξεως δι' ἃ βαρύνεται τὸ Δημόσιον ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως καὶ τὴν παροχὴν συλλήπτρων ἐν περιπτώσει καταδίκης.

4. Δι' ἕκαστον συλλαμβανόμενον ζῶον καταβάλλονται ὡς σύλληπτρα εἰς τὸν συλλαβόντα ἢ τοὺς συλλαβόντας δι' ἕκαστον ζῶον δραχμὴ μία καὶ ἡμίσεια καὶ διὰ τὰ λοιπὰ

ζῷα λεπτὰ πεντήκοντα, πάντως ὅμως οὐχὶ πέρα τῶν 100 δραχμῶν ἐν συνόλῳ, κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα.

"Αρθρον 8.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊὰν ἐντὸς δάσους ἢ παρ' αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατασβέσῃ ταύτην μόνος ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον ἄτομα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ τὸν Δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων καθὼς καὶ πᾶς παρευρισκόμενος ἐκεῖ, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι παρ' οἱασδήποτε Ἀρχῆς, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ νὰ ἐργασθῶσι πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Αἱ ὡς ἄνω διαταγαὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἶναι παραχρῆμα ἐκτελεσταί, οὐδεμίαν δὲ εὐθύνην φέρουσιν οἱ ἐκδόντες ταύτας διὰ ἐπιζημίους συνεπείας προκυψάσας ἐκ τῶν διαταγῶν των ἐφόσον ἐνήργουν ἐν καλῇ πίστει.

2. Οἱ προστρέχοντες ὡς ἀνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς μετὰ ἀξίνης ἢ πελέκεως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς κατὰ τὰ διὰ Β.Δ. κανονισθησόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου μὲν ταμείου ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίων δασῶν παρὰ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων, ἀπὸ τῶν ὁποίων, ἀρνουμένων, δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσι διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις καὶ διανεμηθῶσιν αἱ κατὰ τὴν § ταύτην ἀμοιβαί.

"Αρθρον 9.

Ἀπαγορεύεται·

1. Ν' ἀνάπτηται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς δασῶν ἀπὸ 1 Μαΐου ἕως τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ὑποδεικνυόμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊᾶς.

2. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας καῦσις ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἐμπεριεχομένων ἢ παρακειμένων εἰς δάση, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

3. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐγκατάστασις ἀσβεστοκαμίνων ἢ ἀνθρακοκαμίνων ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτά, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

4. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν θήρα δι' ὅπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης, ἐξ ἧς δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.

5. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγάρων ἐντὸς δασῶν.

6. Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγάρων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν.

7. Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέσῃ πυρκαϊάν.

8. Ἡ ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊὰν πρὸς γεωργικὴν καλλιέργειαν ἐμπρησθέντος ἰδιοκτήτου δάσους, ἐφόσον ὑπάρχουσι κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπόνοιαι ἐμπρησμοῦ ἢ ἀμέλεια πρὸς λῆψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἢ ἀδιαφορία αὐτοῦ πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

"Αρθρον 10.

Τιμωροῦνται·

1. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὸ ἄρθρ. 1 μὲ πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν 20 μέχρις 100 ἢ μὲ κράτησιν μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Διὰ τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους κοινοτήτων ἡ ποινὴ διπλασιάζεται.

2. Οἱ παραλείποντες νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ἐπιβαλλόμενα μέτρα διευθυνταὶ σιδηροδρομικῶν ἑταιρειῶν καὶ πρόεδροι τῶν διοικητικῶν συμβουλίων διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν χιλίων ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

3. Οἱ παραβάται τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου 6 μὲ πρόστιμον δραχμῶν 50 μέχρι τριακοσίων ἢ μὲ κράτησιν 5 μέχρις 60 ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

4. Οἱ παραβάται τοῦ ἄρθρου 8 μὲ πρόστιμον δραχμῶν 50 μέχρι τριακοσίων ἢ μὲ κράτησιν 5 μέχρις 60 ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ καὶ δήμαρχοι ἢ πρόεδροι κοινοτήτων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ δι' ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός των διὰ χρόνον ὁριζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

5. Οἱ παραβάται τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 9 διὰ προστίμου δραχμῶν 20 μέχρις 100 ἢ μὲ κράτησιν μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

6. Οἱ παραβάται τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 9 μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50 μέχρι διακοσίων δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Τὸ προϊὸν τῆς καλλιεργείας κατάσχεται διοικητικῶς καί, ἂν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκποιηθῇ, καταστρέφεται.

2. Τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη, ὧν ὁ παραβάτης κάμνει

χρῆσιν, κατάσχονται, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου δασικοῦ ἀνομήματος, καὶ δημεύονται.

3. Δασικὰ ἐν γένει ὄργανα, ἀγροφύλακες ἢ ἀστυνομικὰ ὄργανα, οἵτινες ἐκ προθέσεως βαρείας ἀμελείας συλλαμβάνουσι ζῶα βόσκοντα ὡς ἄνω ἐβοσκηκότα, ἢ ἐπιτρέπουσι, διὰ ποινῆς μέχρι διακοσίων δραχμῶν διπλασίων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν ἐν τῷ Ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. ΓΨΜΓ' (3743) «περὶ καταψηφίσεως εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας ἢ μηνυτὰς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων» ποινῶν καὶ πάσης ἄλλης ποινικῆς καταδιώξεως.

4. Ὅστις ἐξ ἀπερισκεψίας ἢ ἀμελείας ἐγένετο αἴτιος ἐμπρησμοῦ δάσους, ἐξ οὗ ἐπροξενήθη ζημία πλέον τῶν τετρακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς τὸ Ἄρθρ. 13 § 3 τοῦ νόμου 1396 αἱ λέξεις «τῆς § 3 τοῦ Ἄρθρ. 13 τοῦ νόμου 343 «περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν» ν καθ σαν αι δ ὰ τῶν «τῆς § 5 τοῦ Ἄρθρ. 8 τοῦ νόμου «περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν».

Εἰς δὲ τὸ ἄρθρ. 13 § 4 τοῦ νόμου 1396 αἱ λέξεις «κατὰ τοὺς ὅρους τῆς τελευταίας κλπ.» μέχρι τέλους τῆς παραγράφου ν ικ θίστανται διὰ τῶν ἑξῆς: «Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ νόμου «περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν» ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογήν».

2. Εἰς τὸ ἄρθρ. 11 § 2 τοῦ νόμου 1396 αἱ λέξεις «τῶν ἄρθρων 10 καὶ 12 κλπ.» μέχρι τέλους τῆς § ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ νόμου «περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν».

3. Καταργεῖται ὁ νόμος 343 «περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν».

4. Β. Δ. θὰ κανονίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου».

Περὶ ἀντιπλημμυρικῶν καὶ προφυλακτικῶν ἔργων τῆς γεωργικῆς περιφερείας Δωρίδος καὶ Ἄρεως τῆς Μεσσηνίας», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἡ συνομολόγησις δανείου μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (150.000) μετά τινος τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 7 ὁλο ἔπερ

θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ τῶν διακανονισμῶν ἐκτακτῆς καὶ καθαρισμοῦ τῆς περιφερειακῆς διώρυγος δυτικῶς τοῦ ἕλους Ἀσλάναγα ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν τελικὰς Μυλκύλαξ.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐν γένει ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ἐπιβάλλεται φορολογία δέκα λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τῆς παραγομένης σταφίδος καὶ σύκων τοῦ χωρίου Ἀσλάναγα. Ὁμοίως ἐπιβάλλεται φορολογία ἓξ δραχμῶν (6) κατὰ στρέμμα ἐπὶ τῶν καλλιεργησίμων ἀγρῶν τοῦ ἕλους Ἀσλάναγα τῶν ἀποξηραινομένων ἀπὸ τῶν ὑδάτων διὰ τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐκ τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων.

Ἀμφότεραι αἱ ὡς ἄνω φορολογίαι ἀρχοῦσι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ συμφώνως μὲ τὴν διάταξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Οἱ πόροι οὗτοι τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ δανείου δὲν δύνανται νὰ μειωθῶσιν ἢ καταργηθῶσι πρὸ τῆς ὁλοσχερείας ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

Μετὰ δὲ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου προτάσει τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, ὡς ἐντολοδόχου τῶν φορολογουμένων τοῦ χωρίου Ἀσλάναγα, δύνανται, μετὰ ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, νὰ μὴ καταργηθῶσιν αἱ ὡς ἄνω φορολογίαι, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑφιστάμεναι πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων βελτιώσεως καὶ ἀποστραγγίσεως ἐδαφῶν, διευθετήσεων καὶ διακανονισμῶν χειμάρρων καὶ κοιτῶν ἐν γένει ἔργων γεωργικῆς φύσεως, ἀρδευτικῶν κλπ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰσπραξις τῆς πενταμήνου εἰσφορᾶς, ὡς καὶ ἡ ὀκταλεπτος κατ' ὀκᾶν φορολογία τῆς παραγομένης σταφίδος καὶ σύκων, ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου ταμείου Καλαμῶν καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο/ο) ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ, προαφαιρουμένου ἐκ τῶν εἰσπράξεων καὶ διανεμομένου μεταξὺ τοῦ ταμίου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων δημοσίων εἰσπρακτόρων, καὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν Καλάμαις ἐντὸς ἢ ἐκτὸς, χρησιμοποιοῦνται δὲ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμ. 2204, εἴτε διὰ κανονικῆς ἐργολαβίας εἴτε διὰ προκαταβολῶν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐκ τῆς Τραπέζης μεθ' ἣν θέλει συναφθῇ τὸ δάνειον ἐπ' ὀνόματι τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου Θουρίας ὡς προέδρου, καὶ δύο μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς κοινότητος Ἀσλάναγα, ἥτις καὶ

ἐκτελεῖ τὰς πληρωμὰς ἐντολῇ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς δικαιοῦται ἐπιδόματος μηνιαίου οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν ἑκατὸν δραχμῶν καὶ ὁριζομένου διὰ πράξεως τῆς ἐπιτροπῆς, καταβαλλομένου αὐτῷ παρὰ τοῦ τὴν εἴσπραξιν τῶν φορολογιῶν ἐντεταλμένου ταμείου καὶ προαφαιρουμένου ἐκ τῶν εἰσπράξεων.

Ἄρθρον 5.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ πρὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ συνεργεῖον τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὅπως ὁροθετήσῃ τοὺς ὑπὸ τῶν ὑδάτων κατακλυζομένους ἀγροὺς ἵνα κατόπι ἐνεργηθῇ ἡ βεβαίωσις τοῦ στρεμματικοῦ φόρου τῶν κατακλυζομένων ἀγρῶν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Β. διατάγματος δημοσιευομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καθορισθήσονται ἅπασαι αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων».

«Περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922—23 πιστώσεων πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου Ταμείου».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ μετὰ τὴν α΄ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον 2641 «περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων μονίμων ὑπαλλήλων Νομ. Διατάγματος ἀποζημιώσεων» τῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 8)25 Νοεμβρίου 1920 Β. διάταγμα, κυρωθὲν διὰ ψηφίσματος τῆς παρούσης Συνελεύσεως, ἀποζημιώσεων τῶν παρὰ τὸ Σύνταγμα ἀπολυθέντων Δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 2715 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1920 Νομοθ. Διατάγματος, περὶ ἐπαναφορᾶς ἀπολυθέντων καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου» ἀποζημιώσεων, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Θησαυροῦ, ὅπως δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ καταχωριζομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐγγράφῃ πιστώσεις εἰς τοὺς εἰδικοὺς Προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1922—23 μέχρι συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων (20,000,000).

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 ἐδ. 3 παράγρ. α΄ τοῦ νόμου 2641 τοῦ 1921 προβλεπόμενον διὰ Β. Δ. κανονισμὸν τοῦ τρόπου πληρωμῆς διὰ μετρητῶν ἢ τίτλων Ἐθνικῶν Δανείων ὁλικῶς ἢ μερικῶς τῶν διὰ τοῦ ἰδίου νόμου ὁριζομένων ἀποζημιώσεων, ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τοὺς νόμους 2729 καὶ 2741 τοῦ 1921 ἐκκαθαριζόμεναι καὶ ἀναγνωριζόμεναι ἀποζημιώσεις καὶ δικαιώματα, τῶν Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Θησαυροῦ νὰ διαθέσῃ πίστωσιν μέχρι τὸ πολὺ πέντε ἑκατομμυρίων πρὸς αὔξησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1921—22 διατιθεμένων, συμφώνως τῷ νόμῳ 2764, καὶ διὰ τὴν χρῆσιν 1922—23 πιστώσεων διὰ πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τὸ κεφάλ. 9 τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συντάξεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23.

Ἄρθρον 4.

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου χορηγηθησόμεναι πιστώσεις συμψηφισθήσονται εἰς τὰς ἐγγραφησομένας, ἐν τῷ κατατεθησομένῳ Προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1922—23.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεώς του».

«Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν καὶ πληρωμὴν τῶν χρηματ. ἐνταλμάτων τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ διατερεντόντων διατακτῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ διατερεύοντας διατάκτας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1921—22 νὰ ἐκδίδωσι χρηματικὰ ἐντάλματα μέχρι 15 Ἰουλίου 1922.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα εἶναι πληρωτέα παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων μέχρι τέλους Ἰουλίου ἰδίου ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

«*Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Addis Abeba τῇ 23 Μαΐου 1922 ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Αἰθιοπικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἑλλάδος*», ἔχων οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἐν Addis Abeba τῇ 23 Μαΐου 1922 ὑπογραφεῖσα σύμβασις μεταξὺ Αἰθιοπικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἧς τὸ γαλλικὸν κείμενον καὶ ἡ ἑλληνικὴ αὐτοῦ μετάφρασις ἕπονται.

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης Zaouditou Βασίλισσα τῶν Βασιλέων τῆς Αἰθιοπίας καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης Κωνσταντῖνος, Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐδραιώσωσι τὴν φιλίαν τὴν τόσον εὐτυχῶς ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν δύο Ἐθνῶν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν δύο Κυβερνήτεων, ἐν ὀνόματι τῆς A. M. Zaouditou, Βασιλίσσης τῶν Βασιλέων καὶ τῆς Κυβερνήτεως Αὐτῆς, ἡ A. Αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης Ras Taffari καὶ ἐν ὀνόματι τῆς A. M. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὁ Κύριος Δημήτριος Νικολόπουλος, ἔχοντες πληρεξουσιότητα πρὸς τοῦτο, συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὑπήκοοι καὶ τὰ προϊόντα ἑκατέρου τῶν Κρατῶν θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ ἀπολαύωσιν ἀμοιβαίως ἐν τῷ ἑτέρῳ τοῦ αὐτοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ τελωνεῖα τῶν ἤδη παραχωρηθέντων ἢ τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι παραχωρηθησομένων εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ προϊόντα τῶν ἄλλων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ μίαν πενταετίαν, ἥτις θὰ ἄρξηται δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἐπικύρωσις ταύτης ὑπὸ τῆς A. M. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων θὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν A. M. Zaouditou Βασίλισσαν τῶν Βασιλέων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τὴν A. A. Y. Ras Taffari, Διάδοχον τοῦ Θρόνου. Ἐὰν ἡ τεττάρων ἐτῶν συμβαλλομένων μερῶν δὲν ἤθελεν ἀνακοινώσει, ἓν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετοῦς ταύτης περιόδου, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ ὅπως παύσῃ ἡ ἰσχὺς τῆς συνθήκης ταύτης ὅπως τροποποιηθῇ καὶ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα ὡς ἔχει, ἡ παροῦσα συνθήκη θὰ παραμείνῃ ὑποχρεωτικὴ μέχρι τῆς παρελεύσεως

ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἤθελε καταγγείλῃ ταύτην.

Ἀδδὶς Ἀμπέμπα 2 Φεβρουαρ. 1914 Ἀβυσσινιακὴ ἡμερ.)

Ν. Νικολόπουλος

RAS TAFFARI

Διάδοχος τοῦ Αἰθιοπικοῦ Θρόνου.

«*Περὶ περιθάλψεως ἀποχωρούντων ἐκ τῶν οἰκείων ἱερῶν ἐπισκόπων καὶ ὀνομασίας Ἐπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων*», ἔχων οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ Σ νόμου τοῦ 1852 ἀναχωροῦντας τῶν οἰκείων ἱερῶν ἀρχιερεῖς χορηγεῖται ἰσόβιος μηνιαία περίθαλψις ἴση πρὸς τὴν μηνιαίαν μισθοδοσίαν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων αὐτῶν συναδέλφων.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσαι αἱ Ἐπισκοπαὶ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζονται Μητροπόλεις, οἱ δὲ ἐν αὐταῖς ἀρχιερατεύοντες Μητροπολῖται. Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν προσκαθέζεται Μακαριώτατος, Ὑπέρτιμος καὶ Ἔξαρχος πάσης τῆς Ἑλλάδος.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, ὃστις ἰσχὺν ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

«*Περὶ ἀποστολῆς ὑπουργοῦ εἰς Ἐπιθεώρησιν ἀρμοδιότητος τῆς Γεωργικῆς Μηχανικῆς*», ἔχων οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἀποστέλλῃ εἰς ἑκάστην, κατόπι διαγωνισμοῦ, δύο τῶν πλέον ὑπηρετούντων ἐπὶ χρόνον ὄχι μεῖζονα τῆς τριετίας πρὸς ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξάσκησιν εἰς τὰς μηχανὰς τῆς Γεωργικῆς Μηχανικῆς.

Εἰς τοὺς ἀποστελλομένους καταβάλλονται τὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου, ὁριζόμενα δι' ὑπουργικῆς πράξεως, καὶ μηνιαῖα ἀποζημίωσις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν τοιούτων των ὁριζομένη καθ' ἑξάμηνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

Μετὰ ἑπτάμηνον πάροδον ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς των οἱ ἄνωθεν ὑπὸ-

τροφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους διοριζόμενοι διευθυνταὶ Μηχανουργικῶν Κέντρων, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ταγματάρχου β' τάξεως τοὐλάχιστον ἐπὶ μίαν δεκαετίαν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ὁ τρόπος τῶν σπουδῶν των».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1520 περὶ τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νόμου 1520 περὶ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία τοῦ Στρατεύματος διεξάγεται δι' εἰδικοῦ προσωπικοῦ ἀποτελουμένου·

Α') Ἐξ ἀρχιτεκτόνων α' τάξεως ταγματαρχῶν τῶν κατηγοριῶν.

1) Ἐπιθεωρητῶν φορητῶν ὅπλων καὶ πολυβόλων.
2) Μηχανουργῶν μηχανῶν ἐν γένει.
3) Μηχανουργῶν πυροβόλων.
4) Ἠλεκτρολόγων.
5) Πυροτεχνουργῶν
6) Ξυλουργῶν.
7) Σιδηρουργῶν καὶ ὁρειχαλκέων.

Β') Ἐξ ἀρχιτεκτόνων β' τάξεως λοχαγῶν ἁπασῶν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν.

Αἱ λοιπαὶ παράγραφοι τοῦ ἄρθρου τούτου παραμένουσιν ὡς ἔχουσιν».

«Περὶ συστάσεως Ταμείου Προαγωγῆς τῆς Βιομηχανίας» ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται Ταμεῖον Προαγωγῆς τῆς Βιομηχανίας» ἐνὸς τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἑταιρείας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ ἴσῃ θητείᾳ.

Τοῦ Συμβουλίου τούτου προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ μεταξὺ ὁμοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος. Γραμματεὺς αὐτοῦ διορίζεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ Β. Διατάγματος εἷς τῶν γραμματέων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ δραχμῶν ἑκατὸν μηνιαίως.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ταμείου εἶναι ἡ ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτοῦ ἐπιστημονικὴ ἐνίσχυσις παντὸς βιομηχανικοῦ κλάδου, εἴτε δι' ἀποστολῆς ὑποτρόφων πρὸς ἀνωτέραν εἰδίκευσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἴτε ἡ ἀρωγὴ πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια, τὰ σχετιζόμενα ἀμεσώτερον πρὸς τὴν βιομηχανίαν, καὶ ἡ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον διάθεσις δαπάνης πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Πόροι αὐτοῦ εἶναι πρόσθετος φόρος καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν πάσης φύσεως ἐταιρικῶν καὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἀσκοῦσι τὰ κατὰ τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας πίνακας συντελεστῶν Δ' κατηγορίας φορολογίας καθαρῶν προσόδων καταταττομένας εἰς τὴν χημικοβιομηχανίαν ἐπαγγέλματα καὶ ὁριζόμενος εἰς τὸ δέκατον τοῦ παρὰ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ὀφειλομένου φόρου καθαρῶν προσόδων κατηγορίας Γ' ἢ Δ'. Πόροι αὐτοῦ εἶναι προσέτι καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κέρδους ὅπερ ἤθελε περιέλθη τῷ Δημοσίῳ ἐκ τῆς πρὸς ἰδιώτας πωλήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παραλαμβανομένων χημικῶν φαρμακευτικῶν προϊόντων καὶ χρωστικῶν ὑλῶν τῆς γερμανικῆς ἐπανορθώσεως, ὡς καὶ πᾶσα δωρεὰ πρὸς αὐτό.

2. Ὁ πρόσθετος φόρος βεβαιοῦται ὡς φόρος τῶν κατὰ τὴν φορολογίαν καθαρῶν προσόδων ὑποχρέων εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου φόρου, συγχρόνως μετὰ τοῦ φόρου τούτου, μεθ' οὗ καὶ συνεισπράττεται ὑπὸ τῶν ταμιῶν καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πρόσθετος αὕτη φορολογία ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922 1923. Πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος».

«Περὶ ἐπανιδρύσεως Ἐπισκοπῆς Καρυστίας», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐπαρχία Καρυστίας ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν, τοῦ ἐπισκόπου ἑδρεύοντος ἐν Κύμῃ.

Περὶ συστάσεως Ὑδρομετρικῆς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας», ἔχον οὕτως

Ἄρθρον 1.

Σύστασις καὶ ἔργον.

Συνίσταται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας ὑδρογραφικὴ ὑπηρεσία, ὑπαγομένη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἡ ὑδρογραφικὴ ὑπηρεσία ἔχει ὡς ἔργον τὴν ἔρευναν τῆς διαιτης τῶν ἐπιφανειακῶν ἢ ὑπογείων ρεόντων ἢ στατίμων ὑδάτων, τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει μελέτην τῶν ὑδρολογικῶν συνθηκῶν τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 2.

Προσωπικόν.

Ἡ ὑδρογραφικὴ ὑπηρεσία διαιρεῖται εἰς κεντρικὴν καὶ τοπικήν.

Τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ἀποτελοῦσιν·

Εἷς νομομηχανικὸς α' ἢ β' τάξεως, προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας.

Εἷς μηχανικὸς α' ἢ β' τάξεως.

Εἷς ἐργοδηγὸς α' ἢ β' τάξεως.

Εἷς σχεδιαστὴς α' ἢ β' τάξεως.

Εἷς δακτυλογράφος.

Εἷς κλητήρ.

Διὰ τὴν τοπικὴν ὑπηρεσίαν διατίθενται·

Οἱ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀνήκοντες βοηθητικοί, σύμπλην ὅσων δὲ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς δι' ἰσαρίθμων πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Κράτους Ἐπιστατῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ ἰσαρίθμων πρὸς τοὺς ὑδρομένους ὑδρογραφικοὺς σταθμοὺς Ἐπιμελητῶν σταθμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὑδρογραφικοὶ Σταθμοί.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑδρομετρικῶν παρατηρήσεων συνίστανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὑδρογραφικοὶ ἢ ἁπλῶς ὑδρομετρικοὶ σταθμοί, δυνάμενοι νὰ καταργηθῶσι καθ' ὁρισμὸν τρόπον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν ὑδρομετρικῶν σταθμῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑκατὸν (100), ὁ δὲ τῶν ὑδρομετρικῶν τοὺς τριακοσίους (300).

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων ἀνατίθεται εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους ἢ καὶ ἰδιώτας, παρέχοντας τὰ πρὸς τοῦτο ἐχέγγυα.

Εἰς τοὺς παρατηρητὰς τῶν σταθμῶν χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπίδομα μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμὰς διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τὰς 200 διὰ τοὺς ἰδιώτας.

Ὁ κανονισμὸς τοῦ ἐπιδόματος, ἀνάλογος τῶν ἐκτελουμένων παρατηρήσεων καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ὁρίζεται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, βασιζομένης ἐπὶ προτάσεως τῶν οἰκείων κατὰ τόπους Νομομηχανικῶν καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

Μετὰ πρότασιν τῶν οἰκείων κατὰ τόπους Νομομηχανικῶν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δύναται κατ' ἐξαίρεσιν νὰ ὁρισθῇ μηνιαῖον ἐπίδομα μέχρι 400 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὑδρομετρικῶν σταθμῶν, ὧν ἡ ἀπὸ τῶν κατοικημένων τόπων ἀπόστασις δικαιολογεῖ τοῦτο.

Εἷς ἕκαστον νομὸν τοποθετεῖται εἰς ἐπιστάτης Δημοσίων Ἔργων, ὡς ἐπόπτης τῶν σταθμῶν τοῦ Νομοῦ.

Ἡ ἐπίβλεψις καὶ ἐπιθεώρησις τῶν σταθμῶν ἀνατίθεται εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ ἐπεξεργασία καὶ καταταξις τῶν παρατηρήσεων, ἡ σύνταξις τῶν σχετικῶν μελετῶν, χαρτῶν, διαγραμμάτων κλπ. ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας ἀνατίθεται εἰς τὴν Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐπιμελεῖται καὶ τῆς δημοσιεύσεως τούτων εἰς ἰδικὰ δελτία.

Εἰς τοὺς σταθμοὺς δύναται νὰ ἀνατίθηται καὶ πᾶσα σχετικὴ παρατήρησις, καθ' ὑπόδειξιν ἄλλων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους ἢ ἐπιστημονικῶν σωματείων, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Τοποθέτησις καὶ διορισμὸς προσωπικοῦ.

Τὸ ἀνώτερον τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοποθετεῖται διὰ Β. Δ., ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Τὸ κατώτερον τεχνικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοποθετεῖται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Οἱ κατὰ νομοὺς ἐπιστάται τῶν Δημοσίων Ἔργων διορίζονται καὶ ἀπολαμβάνουσι μισθὸν καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα συμφώνως

πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ ἐπιστατῶν Δημοσίων Ἔργων.

Οἱ παρατηρηταὶ διορίζονται ἢ παύονται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν οἰκείων νομομηχανικῶν.

Ἄρθρον 5.

Εὐθύνη προσωπικοῦ καὶ ποιναί.

Τὸ προσωπικὸν τῶν σταθμῶν τῶν παρατηρήσεων ὑπέχει εὐθύνην διὰ πᾶσαν ἐξ ὑπαιτιότητος ἢ ἀμελείας του φθορὰν, ἀπώλειαν ἢ καταστροφὴν τῶν ἐργάνων, κτιρίων καὶ λοιπῶν ὑλικῶν τῶν σταθμῶν, ὑποχρεούμενον εἰς τὴν καταβολὴν τῆς πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπερχομένης ζημίας ἀπαιτουμένης δαπάνης, ἣν κανονίζει ὁ οἰκεῖος νομομηχανικὸς καὶ ἐγκρίνει ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τροποποιεῖ ὁ Ὑπουργός, δυνάμενος νὰ προβῇ καὶ ἀπευθείας εἰς καταλογισμὸν τοιαύτης ἀποζημιώσεως, εἰσπραττομένης κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν καθηκόντων του ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν τὸ προσωπικὸν τῶν σταθμῶν παρατηρήσεων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομομηχανικοῦ, μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν, διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τῆς πράξεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ νομομηχανικοῦ ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ, δυναμένου νὰ ἐγκρίνει ἢ ἄρῃ αὐτὴν ἢ καὶ ν' αὐξήσῃ μέχρι δραχμῶν διακοσίων τὸ πρόστιμον.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, ἢ βαρέος παραπτώματος ἢ ἀνικανότητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, τὸ προσωπικὸν τῶν σταθμῶν παρατηρήσεων κατόπι γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου νομομηχανικοῦ, ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ εἰς ἰδίον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐγγράφεται ἐτησίως ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν ποσὸν δραχμῶν 5,000 διὰ τὴν ὕδρευσιν τῶν σταθμῶν, προμήθειαν μηχανημάτων καὶ ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν κτιρίων καὶ ἐργαλείων, προμήθειαν ὑλικῶν, ἡμερομισθίων ἐργατῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν ποσὸν ἀνὰ πᾶν ἔτος αὐξανόμενον κατὰ 55,000 δραχ. μέχρι 330,000 δραχ. ἀναγραφομένων ἐφεξῆς ἐτησίως διὰ τὴν πληρωμὴν μισθῶν, ἐπιδομάτων καὶ ἡμερομισθίων τῶν κατὰ Νομοὺς ἐπιστατῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ ἐπιμελητῶν τῶν σταθμῶν.

Ἄρθρον 7.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας θέλουσι κανονισθῇ λεπτομερῶς τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας, τὰ ἔργα, καθήκοντα καὶ εὐθῦναι τοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν καθόλου λειτουργίαν καὶ ὑπηρεσίαν τῆς ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 8.

Ἀντικατάστασις.

Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας ἀποτελεῖ μέλος τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 νόμου 2118 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ τῶν σταθμῶν αὐτοῦ» Συμβουλίου, διαγραφομένης πάσης ἄλλης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 νόμου 2118, ἀντιβαινούσης εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 9.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἡ Κεντρικὴ ὑπηρεσία τῆς ὑδρογραφικῆς ὑπηρεσίας θέλει συσταθῇ διὰ Β. διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, δύναται δὲ αὕτη προσωρινῶς ν' ἀνατεθῇ διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ εἰς τὸ Γραφεῖον Μελετῶν τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων Ὑπουργείου Συγκοινωνίας».

Περὶ μεταβιβάσεως ἢ ὑποθηκεύσεως εἰς ἀλλοδαποὺς ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων, ἔχον οὕτως

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐν περιπτώσει γενικῆς ἢ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως ἀπαγορεύεται πᾶσα πρὸς ἀλλοδαποὺς συμβατικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἢ ὑποθήκευσις ἑλληνικοῦ πλοίου ἢ πλωτοῦ ναυπηγήματος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, παρεχομένης μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἐκ τῶν παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτελείῳ τοῦ Β. Ναυτικοῦ ὑπηρετούντων ὡς προέδρου, καὶ δύο ἐφοπλιστῶν, ἁπάντων ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

"Αρθρον 2.

Ἡ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας ἀμιδατικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἢ ὑποθήκευσις ἑλληνικοῦ πλοίου ἢ πλωτοῦ ναυπηγήματος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπιφέρεται ἀπόλυτον ἀκυρότητα τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ὑποθηκεύσεως καὶ τιμωρίαν τοῦ ἀπαλλοτριοῦντος διὰ φυλακίσεως ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 100,000 δραχμῶν, ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

"Αρθρον 3.

Τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἄρθρου 1 ἐξαιροῦνται ὑποθηκεύσεις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἑλληνικῶν πλοίων ἢ πλωτῶν ναυπηγημάτων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δανεισθέντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τιμήματος ἀποκτήσεως αὐτῶν παρ' ἀλλοδαπῶν.

"Αρθρον 4.

Πάντες οἱ εἰς περιορισμοὺς ἢ ἀπαγορεύσεις ἀπαλλοτριώσεων ἢ ὑποθηκεύσεων ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων ἀναφερόμενοι νόμοι καταργοῦνται, αἱ γενόμεναι ὅμως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παραβάσεις αὐτῶν ὡς καὶ αἱ ἐτι τῇ βάσει αὐτῶν ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις κρίνονται κατὰ τὰς σχετικὰς ἐν αὐτοῖς διατάξεις.

"Αρθρον 5.

Τὰ κατὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 1694 τοῦ 1919 κατατιθεμένα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ποσὰ διατίθενται διὰ τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν δημοσίων σχολῶν ἐμποροπλοιάρχων καὶ ἐμπορομηχανικῶν.

Μεχρὶ τῆς συστάσεως τοιούτων σχολῶν δύνανται νὰ διατεθῶσιν 100,000 δραχμῶν πρὸς ἐπιχορήγησιν σχολῶν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ἱδρυομένων ἢ ἱδρυμένων ὑπὸ σωματείων καὶ ἀναλαμβανουσῶν τὴν ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως ὡρισμένων ὅρων ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Ἐκ τῶν αὐτῶν πόρων ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις μέχρι 50,000 δραχμῶν πρὸς ἐπιχορήγησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐπιθεώρησις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

"Αρθρον 6.

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 2109 καὶ 2857, ὡς καὶ ἄλλων τινῶν νόμων».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως·

"Αρθρον 1.

1. Τὸ ἀντίτιμον τῆς προμηθείας τῶν λιμενικῶν βοηθῶν, τῶν ἀνδρῶν τῆς Λιμενορυλακικῆς καὶ τῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ποσπωμένων ναυτῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

2. Τὸ ὡς ἄνω ἀντίτιμον δύναται νὰ ὁρισθῇ διάφορον κατὰ λιμενικὴν καὶ βαθμοὺς ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἐν τῷ τόπῳ ἑκάστου αὐτῶν συνθηκῶν τοῦ βίου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1929.

"Αρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2109 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τοὺς διὰ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀποσπωμένους ναύτας τοῦ Β. Ναυτικοῦ κατ' ἔτος χορήγησις χρηματικῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ προμηθείας ἱματισμοῦ μέχρι δραχμῶν ἑξακοσίων, ἐφ' ὅσον δὲν ἠθελεν εἶναι δυνατὸς ὁ ἐφοδιασμὸς αὐτῶν δι' ἱματισμοῦ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς χορηγήσεως».

2. Ἡ παράγρ. γ' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2109 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τοὺς λιμενικοὺς βοηθοὺς, λιμενικοὺς ἐν γένει ὑπαξιωματικοὺς καὶ λιμενορυλακας γ' τάξεως κατ' ἔτος χορήγησις χρηματικῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ προμηθείας ἱματισμοῦ μέχρι δραχμῶν ἑξακοσίων κατὰ τὸ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἑκάστοτε κανονιζόμενον».

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ προμνημονευθέντος νόμου ὁριζομένη ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ παρέχεται καὶ εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ, ὁριζομένη κατὰ συνεδρίασιν, τοῦ μὲν Προέδρου εἰς δραχμὰς ἑκατὸν, τῶν δὲ μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως εἰς δραχμὰς πεντήκοντα.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθορισθῇ ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος Ἐπιλιμενάρχων ἢ Λιμεναρχῶν α' τάξεως, ὡς καὶ Λιμεναρχῶν γ' τάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σειρᾶς κατατάξεως ἢ ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐν προαγωγικῷ διαγωνισμῷ, τῆς προαγωγῆς τῶν λιμεναρχῶν γ' τάξεως λογιζομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1921, ἄνευ ὅμως δικαιώματος τινος πρὸς ἀπόληψιν διαφορᾶς ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 4.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1921 Β. Διάταγμα «περὶ συστάσεως σχολείου λιμενικῶν δοκίμων», καθοριζομένου ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2657 εἶναι ὅτι ἡ εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Σχολείου παρεχομένη ἀποζημίωσις χορηγεῖται μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ παγία προκαταβολὴ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος κατατασσόμενοι εἰς αὐτὸ ὡς λιμενάρχαι γ' τάξεως ἢ λιμενικοὶ βοηθοὶ ὑποχρεοῦνται, ἐν περιπτώσει παραιτήσεως αὐτῶν πρὸ τῆς παρόδου πενταετίας ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των ταύτης, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ στρατεύματι ἐξάκλινον τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἕτεροι ἀνήκοντες εἰς τὴν αὐτὴν στρατολογικὴν κλάσιν ὑπηρέτησαν ὡς κληρωτοὶ ἢ ἐφεδροι.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες διακρίνονται εἰς πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, ἐξομοιούμενοι κατὰ σειρὰν πρὸς τοὺς ἀρχικελευστὰς α' τάξεως, ἀρχικελευστὰς καὶ κελευστὰς τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

2. Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἀρχιλιμενοφύλακες α' τάξεως μετονομάζονται, κατὰ τ' ἀνωτέρω, εἰς β' τάξεως καὶ οἱ β' τάξεως εἰς τρίτης.

3. Οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες γ' τάξεως προάγονται εἰς πρώτης τάξεως μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

4. Οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες α' τάξεως ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως πρὸς τοὺς ἀρχικελευστὰς α' τάξεως τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν δι' αὐτοὺς ἰσχυουσῶν διατάξεων.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρχιλιμενοφυλάκων α' τάξεως ὁρίζεται εἰς 9, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν λιμενοφυλάκων γ' τάξεως μέχρι τριακοσίων.

Ἄρθρον 8.

Τὰ τῆς ἀρχαιότητος καὶ προαγωγῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ λιμενικοῦ σώματος κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 9.

Κυροῦνται πᾶσαι αἱ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1920 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ὧν ἀκυρώθησαν προγενέστεραι ἀποφάσεις περὶ ἀπολύσεως ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λιμενοφυλάκων καὶ ἐνεκρίθη ἡ εἰς τὸ Λιμενικὸν Σῶμα μετάταξις τούτων, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ πασῶν τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2741.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1082 «περὶ στερήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος» ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐνεστῶτος Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἐπεδείξαν ἢ».

2. Ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ» προστίθενται τὰ ἑξῆς· «ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

Ἄρθρον 11.

1. Ἐφόσον ἐξακολουθεῖ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 987, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 1411, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 987, ΓΦΕ' καταβαλλόμενα εἰς μεταλλικὸν φαρικὰ καὶ ἀγκυροβολίας τέλη καταβάλλονται εἰς τραπεζιμὰ γραμμάτια, ἑκάστης μεταλλικῆς δραχμῆς ὑπολογιζομένης πρὸς τέσσαρας χαρτίνας δραχμάς.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων, στηριζομένων εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐκδιδομένων δὲ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκο-

νομίας Ὑπουργῶν, δύναται νὰ μεταβληθῇ ἢ ὡς ἄνω βαίνις μετατροπῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προκαταβληθέντων δωδεκαημήνων μισθῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν διὰ τοὺς μὴ διδουλευμένους μῆνας.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἐξομοιοῦνται πρὸς ἑλληνικὰ ἐν σχέσει πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν φορικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν πλοῖα ἀνήκοντα εἰς Κράτη, μεθ' ὧν δὲν ὑπάρχει σύμβασις περιποιοῦσα περὶ τοιαύτης ἐξομοιώσεως.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξομοίωσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος βεβαιουμένῳ διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου τοῦ Κράτους, οὗτινος τὰ πλοῖα θέλουσιν ἐξομοιωθῇ, ἀφ' ἧς ἄρχεται δὲ κατὰ τὸν αὐτόν, καθ' ὃν ἐγένετο τρόπον, ἐφ' ὅσον θὰ πιστοποιηθῇ μὴ ὑφιστανομένη πλέον ἡ ὡς ἄνω ἀμοιβαιότης.

3. Πλὴν τῆς ἀμοιβαιότητος δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐξομοίωσις καὶ ἐξ ἑτέρων ἀνταλλαγμάτων παραχωρουμένη πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξομοίωσις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέρα τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923.

Ἄρθρον 13.

1. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἐμπορικοῦ πλοιάρχου, ἐμπορομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ κυβερνήτου, δέον νὰ ἐπισυναψῃ εἰς τὴν αἴτησιν αὐτοῦ καὶ ἀποδεικτικὸν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων περὶ παρακαταθέσεως ὑπὲρ τῶν μετεχόντων τῆς ἐνεργείας τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀκολούθων ποσῶν·

α') Δραχμῶν 100, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλει αἴτησιν δι' ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἐμπορικοῦ πλοιάρχου.

β') Δραχμῶν 100, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλει αἴτησιν δι' ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος πρώτου μηχανικοῦ.

γ') Δραχμῶν 75, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλει αἴτησιν δι' ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος δευτέρου μηχανικοῦ.

δ') Δραχμῶν 50 ἐφ' ὅσον ὑποβάλλει αἴτησιν δι' ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος τρίτου μηχανικοῦ καὶ

ε') Δραχμῶν 25, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλει αἴτησιν δι' ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος κυβερνήτου.

2. Τὰ οὕτω παρακατατιθέμενα ποσὰ διανέμονται κατ' ἴσον μέρισμα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἑνὸς δεκάτου αὐτῶν, παρεχομένου ὡς τοιούτου ἀποζημιώσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἑτέρων δύο δεκάτων παρεχομένων εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν ἀξιωματικούς.

3. Εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποζημιουμένους οὐδεμία ἄλλη ἀποζημίωσις χορηγεῖται, πλὴν τῶν δοτικῶν κατὰ τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 14.

1. Τὰ τῆς πλοηγικῆς ὑπηρεσίας τῶν λιμένων καθορισθήσονται διὰ Β. διατάγματος, ἐφ' ὅσον ἐκδοθῇ.

2. Ἐπίσης καθορισθήσονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα καὶ βιβλία, ἅτινα ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ πᾶν πλοῖον ἢ πλοιάριον, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως αὐτῶν, ἅμα δὲ καὶ τὰ περὶ μηχανικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, χρησιμοποιούντων μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως, καταργουμένης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως πάντων τῶν κατὰ τὰ παῦον ἄρθρον Διαταγμάτων πάσης ἀντικειμένης εἰς αὐτὰ διατάξεως.

Ἄρθρον 15.

Καταργεῖται ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2572, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1919 Β. Διατάγματος περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 316 χορηγηθεῖσα πίστωσις, ὡς καὶ μέρος μέχρι δραχμῶν 5.000 ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἀποζημιώσιν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἐργασιῶν, δύναται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς παροχὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῶν μετὰ τῶν νόμων τούτων καταρτισθεισῶν ἐπιτροπῶν πρὸς συνταξιν κώδικος τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου, διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτῶν ἐκτελεσθεῖσαν ἐργασίαν κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ ἐνάσκησις τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐπὶ πάντων τῶν ὁπωσδήποτε χρησιμοποιούντων ἑλληνικοὺς λιμένας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προκυμαιῶν, αὐτῶν ἀνήκει εἰς

τοὺς προισταμένους τῶν οἰκείων λιμενικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες διὰ κανονισμῶν, ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, θέλουσι κανονίζει τὰ τῆς διενεργείας πάσης ἐν τῷ λιμένι κινήσεως καὶ ἐργασίας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐν αὐτῷ τῆς τάξεως καὶ τῆς ὑγείας.

2. Ἡ παράβασις τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἐπάγεται πειθαρχικὴν τιμωρίαν τῶν παραβατῶν διὰ προστίμου μέχρι 3000 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ προισταμένου τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς καὶ δυναμένου νὰ ἐπαναληφθῇ ἑράπαξ μέχρι τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς πρώτης ποινῆς δὲν ἀρθῇ ὁ λόγος τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ταχθείσης προθεσμίας.

3. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν δὲν ἀρθῇ ὁ λόγος τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς, δύναται ὁ ἐπιβαλὼν τὴν ποινὴν νὰ διατάξῃ τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ὑπὸ ἀποκλειστικὴν εὐθύνην τοῦ παραβάτου ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν σύμφωνον τῷ κανονισμῷ τάξιν. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαιτηθεῖσα δαπάνη βεβαιοῦται διὰ πράξεως τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, μὴ ὑποκειμένης εἰς ἔνδικον μέσον καὶ εἰσπράττεται ὡς καὶ τὸ πρόστιμον, ἀποδίδεται δὲ ἄνευ διατυπώσεων ἐπὶ ἁπλῇ ἀποδείξει εἰς τοὺς δικαιούχους.

4. Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω πειθαρχικῶν ποινῶν, πλὴν τῆς κατ' ἐπανάληψιν ἐπιβαλλομένης, καλεῖται εἰς ἀπολογίαν ὁ παραβάτης δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, τασσούσης αὐτῷ τοὐλάχιστον εἰκοσιτετράωρον προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν ἐγγράφου τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ.

5. Τὰ πρόστιμα ταῦτα εἰσπράττονται διοικητικῶς ὑπὸ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, περιέρχονται δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ αὐτῶν εἰς τὸ οἰκεῖον λιμενικὸν ταμεῖον.

6. Μέχρι τῆς εἰσπράξεως τοῦ προστίμου τούτου, ὁ Λιμεναρχης δικαιοῦται νὰ παρεμποδίσῃ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.

7. Ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον εἶναι ἀνώτερον τῶν 100 δραχμῶν, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑκαταμέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐπιβο-

λῆς τοῦ προστίμου ἀποφάσεως. Ἡ προσφυγὴ θεωρεῖται ὑποβεβλημένη ἐμπροθέσμως καὶ διὰ παραδόσεως αὐτῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας εἰς λιμενικὴν Ἀρχήν, δὲν ἔχει δὲ ἀναστολτικὴν δύναμιν. Ἡ μεταρρύθμισις τῆς πειθαρχικῆς ἀποράσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. 3 ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς πρὸς τοῦτο καταβληθείσης δαπάνης.

8. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰ Λιμεναρχεῖα α' τάξεως, δύνανται δὲ νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἁπάσας ἢ τινας μόνον τῶν ὑπολοίπων Λιμενικῶν Ἀρχῶν διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 18.

1. Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου, φέροντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος, ἅπασαι αἱ διατάξεις νόμων καὶ ἅπασαι ἢ τινες τῶν διατάξεων Β. διαταγμάτων, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα ἀρίθμησις τῶν ἄρθρων, διάφορος κατάταξις τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, σχηματισμὸς νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη γραμματικὴ ἢ συντακτικὴ διαρρύθμισις ὑπαρχουσῶν διατάξεων, σκοπούσα τὴν διευκόλυνσιν καὶ διαφώτισιν τῆς κωδικοποιήσεως.

2. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω περιληφθησόμεναι ἐν τῇ κωδικοποιήσει διατάξεις Β. διαταγμάτων θεωροῦνται ὡς νόμοι, ἀπὸ δὲ τῆς χρονολογίας τῆς κωδικοποιήσεως παύει ἡ ἰσχὺς πάντων τῶν νόμων καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς περιληφθεισῶν διατάξεων Β. διαταγμάτων, ἰσχύοντος ἀποκλειστικῶς τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου.

3. Εἰς τὴν κωδικοποίησιν δὲν θέλουσι περιληφθῆ αἱ διατάξεις τῶν κειμένων νόμων, δι' ὧν παρέχεται ἐξουσιοδότησις πρὸς ρύθμισιν διὰ Β. διαταγμάτων ἀντικειμένων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, θεωρουμένων ὡς κατηργημένων πασῶν τῶν τοιούτων διατάξεων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κωδικοποιήσεως.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι δύνανται νὰ καθορισθῶσι διὰ Β. διαταγμάτων, ἄρχεται ἀπὸ

τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

«Περὶ ἐκδόσεως τῶν Ὀθωμανικῶν Κωδίκων, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διάθεσις μέχρι δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων 300.000, δι' ἔξοδα ἐκδόσεως καὶ βιβλιοδετήσεως ἑνὸς συστήματος Ὀθωμανικῶν Κωδίκων, περιλαμβάνοντος τὸ ἰσχῦον ἐν ταῖς Τουρκικαῖς Χώραις δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως, ἤτοι ἡ συλλογή, τάξινόμησις, παράβολή, ἐπεξεργασία καὶ ἀντιγραφὴ τῆς ὕλης αἱ διορθώσεις τῶν δοκιμίων, ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτυπώσεως καὶ ἐνεργεῖ ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου δύγκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰ ἀνατεθήσεται ἀνώτερον δημόσιον ὑπάλληλον ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Σμύρνῃ ἢ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὁρίζ μενον καὶ γνώστην τῆς Τουρκικῆς γλώσσης καὶ νομοθεσίας.

Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται να προσληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου καὶ κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς βοηθοὶ εἰς τὸ ἔργον του εἷς γραμματεὺς καὶ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς γραφέων καὶ διορθωτῶν τῶν δοκιμίων ἐπὶ ἡμερομισθίῳ μὴ ὑπερβαίνοντι τὰς δραχμὰς δέκα πέντε (15). Ἐν περιπτώσει ἀναθέσεως κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ παρόντος ἄρθρου τῆς ἐπιμελείας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου εἰς δημόσιον ὑπάλληλον χορηγηθήσεται αὐτῷ ἀποζημίωσις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ὀργανικὸν αὐτοῦ μισθόν, ὁριζομένη δὲ διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐκτύπωσις καὶ βιβλιοδετητις τῶν Κωδίκων δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς ἓν ἢ πλείονα ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα καὶ βιβλιοδετεῖα κατόπι συναγωνισμοῦ, διεξαγομένου ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ δύο ἑτέρων μελῶν ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Γίνεται δι' ἀναπτύξεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου αὐτοῦ λόγῳ τροπολογιῶν, τὰ σχέδια νόμου.

1) «Περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ τρόπου τῶν ἐγγραφῶν κλπ.», ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ διατάξεως ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν Μ. Ἐκπαίδευσιν.

2) «Περὶ προαγωγῆς τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.»

Πρότάσει μετὰ τοῦτο τοῦ κ. **Πρωτοπαπαδάκη** (πρωθυπουργοῦ) ἐπιψηφίζονται μέχρι τοῦ σημείου τούτου τὰ πρακτικὰ ὑπ' εὐθύνην τοῦ προεδρείου.

Πρόεδρος. Β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1149 περὶ Γεν. Διοικήσεων ἐν ταῖς Ν. Χώραις καὶ περὶ καταργήσεως Γενικῶν τινων Διοικήσεων».

Ὁ κ. **Γ. Μπούτος** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου λέγει ὅτι παρὰ τῇ Γεν. Διοικήσει Θεσσαλονίκης δημιουργοῦνται 10 Διοικηταὶ καὶ 20 Γραμματοφύλακες, ὅπερ εὑρίσκει ὑπερβολικόν. Γενικώτερον ὁμιλῶν, λέγει ὅτι ἐν τῷ παρελθόντι, νομάρχαι διοικήσαντες Γενικὰς Διοικήσεις ἐν ταῖς Ν. Χώραις ἀρῆκαν τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις. Συνεχίζων ὑποστηρίζει ὅπως ἀναληφθῇ ἡ ὀργάνωσις καὶ ἵδρυσις τόσων πολυτελῶν ὑπηρεσιῶν, δι' εἰδικώτερον χρόνον καὶ εὐθὺς ὡς ἤθελε καταδειχθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως τούτων. Ὑποστηρίζει ἐπίσης ὅτι δὲν πρέπει οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι νὰ διορίζωνται καὶ παύωνται διὰ μόνης τῆς ἀποφάσεως τοῦ Γ. Διοικητοῦ. Ἐξακολουθῶν τὰς παρατηρήσεις του, προτείνει τροτολογίας εἰς τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐντέλει ἐπικρίνει τὴν διάταξιν καθ' ἣν ὁ Νομικὸς Σύμβουλος λαμβάνεται ἐκ τοῦ δικαστικοῦ σώματος, ὅτε δὲν εὑρίσκει ὀρθόν, νομίζων ὅτι θὰ ἦτο ὀρθότερον ἂν ἐλαμβάνετο ἐκ διοικητῶν.

Ὁ κ. Ν. **Γερμανὸς** ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 προτείνει ὅπως ἐρωτᾶται ὁ νόμος περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. **Ν. Στράτος** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντῶν λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς Γ. Διοικητὰς ἡ τοὺς Ὑπ. διοικητὰς δύνανται νὰ δεχθῇ τὸν νόμον περὶ ἐντοπιότητος, οὐχὶ ὅμως προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ἐξ ὧν μόνον τοὺς κατωτέρους δύνανται νὰ διορίζῃ καὶ παύῃ ὁ Γ. Διοικητὴς καὶ διὰ τοῦτο προτείνει, τὴν προσθήκην ἄρθρου Νέου. Συνεχίζων ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ λέγει ὅτι ἐρίθη σκο-

πιμώτερον νὰ λαμβάνηται ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος ἐπὶ ἐπιμισθίῳ, καθόσον ἡ ἀνάθεσις τῶν καθηκόντων τούτων εἰς διακεκριμένον νομικὸν θὰ ἐπεβάρυνεν τὸν προϋπολογισμὸν διὰ μεγάλης ἀμοιβῆς. Ἐξακολουθῶν, παρατηρεῖ ὅτι διὰ τῆς τιθεμένης διατάξεως ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Υ. Συμβουλίου κατάργησις τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, ὡς ἐπίσης προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ κατάργησις τῶν ὑποδιοικήσεων, ὥστε λαμβάνεται ἐπαρκὴς μέριμνα περὶ καταργήσεων τῶν περιττῶν τοιούτων.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ λεχθὲν ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 1ου ἐξαιροῦνται αἱ θέσεις, λέγει ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, καθόσον δὲν συνιστῶνται νέα πρόσωπα, ἀλλὰ περὶ τὸν Γεν. Διοικητὴν συγκεντροῦνται τὰ ἐκ διαφόρων ὑπηρεσιῶν ἐξαρτώμενα ἤδη πρόσωπα, ὥστε νὰ δημιουργῆται εἰς ἀποκεντρωτικὸς πυρήν.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο παρατωρένη ἡ συζήτησις καὶ γίνονται δεκτὰ δι' ἀναπτύσεως τὰ ἄρθρα 1 ἕως 10 τὰ προτιθέμενα ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὡς ἄρθρον 11 καὶ τὸ 11 γενόμενον 12.

Ἀναβάλλεται δὲ ἡ λήψις τοῦ σύνολου, λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ συστάσεως γνωμοδοτικῶν ἐπὶ τῆς αἰσχροκερδείας ἐπιτροπῶν καὶ τιμήσεως ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰδικοῦ βιβλίου ἀναγραφῆς τῶν τιμῶν τῆς πωλήσεως».

Ὁ κ. ***Α. Φωτήλας***, εἰσηγητὴς τῆς ἐπεξεργασθείσης τὸ νομοσχέδιον ἐπιτροπῆς, λέγει ὅτι δὲν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραδοχὴν ὅλων τῶν μεταρρυθμίσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ δεχθῇ αὐτάς. Προτείνει ὅμως καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ σειρὰν τροποποιήσεων καὶ δὴ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ βιβλίου ἀποθήκης καὶ ὄχι βιβλίου τιμῶν, ἀφοῦ εἶναι ἀπολύτως δύσκολον νὰ ὁρίζωμεν δι' ἕκαστον ἔμπορον ἰδιαιτέρας τιμάς, λόγῳ τοῦ ἰσχύοντος ἐν τῷ ἐμπορίῳ νόμου περὶ ἀντικαταστάσεως. Ὑποδεικνύει ἄλλα αὐστηρότερα μέτρα καὶ μεταξὺ αὐτοῦ τὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἐνοικιοστασίου εἰς τοὺς κατακδικαζομένους, ἐπίσης δὲ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐμπορίας εἰς τοὺς μὴ ἐμπόρους, ἀκυρουμένων τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων.

Ὁ κ. ***Γ. Μερκούρης*** (Ὑπουργὸς), δηλοῖ ὅτι δέχεται τινὰς ἐκ τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων.

Ὁ κ. ***Ἀργυρόπουλος***, ἐφιστῶν τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου τονίζοντος τὴν κοχλάζουσαν ὀργὴν τοῦ λαοῦ διὰ τὴν κρατοῦσαν αἰσχροκέρδειαν, λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον οὐδὲν θὰ διορθώσῃ καὶ ὅτι ἂν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἤθελεν εἰς βάρος τῶν ὀλίγων νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς πολλούς, ἔδει νὰ ἐπιτάξῃ τὰς παρακαταθήκας τῶν πρώτων εἰδῶν. Ὑπάρχουσιν ἀποθέματα προκαλοῦντα τὰς ὑπερτιμήσεις.

Ὁ κ. ***Δ. Γούναρης*** (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι αἱ ἐπιτάξεις θὰ φέρωσι τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκεται. Θὰ συμβῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβη τῷ 1915, ὁπότε ἡ Κυβέρνησις ἔλαμεν ἐπίταξιν δέκα πέντε χιλιάδων τόννων ζαχάρεως, ἐφάτησε δύο χιλιάδας τόννων καὶ τὸ ὑπόλοιπον διένειμεν εἰς τοὺς ἐμπόρους πρὸς πώλησιν μὲ ὡρισμένην τιμήν. Μετὰ δύο ἡμέρας ἡ ζάχαρις εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Οἱ ἔμποροι τὴν ἀπέκρυψαν, καὶ ἂν δὲν εἶχε λάβει τὴν πρόνοιαν τὸ Κράτος νὰ κρατήσῃ δύο χιλιάδας τόννων, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφοδιάσῃ τὰ μέρη τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ ἐφοδιάσῃ.

Π. Ἀργυρόπουλος. Ἠδύνατο τὸ Κράτος νὰ δώσῃ εἰς τὰ πρατήρια.

Δ. Γούναρης. (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης). Τὰ πρατήρια ἐσημείωναν πλῆρες ναυάγιον, διότι δὲν εὐρέθησαν ἱκανοὶ ὑπάλληλοι διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν.

Ὁ κ. ***Σ. Σωτηριάδης*** φρονεῖ ὅτι ἡ καταπολέμησις τῆς αἰσχροκερδείας δὲν εἶναι ζήτημα συμπληρώσεως τοῦ τιμωροῦντος ταύτην νόμου ἀλλ' εἶναι ζήτημα διοικητικῶν μέτρων. Ὁ ποινικὸς νόμος, περιέχει αὐστηροτάτας διατάξεις, αἵτινες εἶναι ἐπαρκεῖς πρὸς τιμωρίαν τῆς αἰσχροκερδείας, ὁ νόμος δὲ οὗτος λειτουργεῖ πρὸ ἐτῶν καὶ ὅμως οὐδεὶς ἐκ τῶν μεγάλων αἰσχροκερδῶν προσήχθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ οὐδεὶς ἐτιμωρήθη. Ἡ αὐστηρότης τοῦ νόμου ἐξαντλεῖται κατὰ τῶν μικροπωλητῶν. Πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ ὁ ῥήτωρ συνιστᾷ ἐλαττώσεις τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης ὡς καὶ συγχώρησιν ἐπιτροπῶν κατὰ τόπον ὥστε νὰ ἀποφανῇ εὐχερῶς ὁ ἔλεγχος τῶν μεγαλεμπόρων, οἵτινες πωλοῦσι χονδρικῶς καὶ ἀπολομίζουσι τεράστια κέρδη εἰς βάρος τοῦ λαοῦ.

Ηρὸς δὲ συμβουλεύει τὸν καταρτισμὸν ἑβδομαδιαίου δελτίου τιμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου νὰ ῥυθμίζηται ἡ τιμὴ τῶν διαφόρων εἰδῶν. Ἀπορρίπτει τὴν ἐπίταξιν, διότι ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἐπίταξις τόσης μεγάλης ποσότητος διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπίταξις διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα ν' ἀποφεύγῃ ὁ ἔμπορος τὴν εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων. Εὑρίσκει ὅτι τὰ πρατήρια θὰ ἐπέφερον ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν, ἀλλὰ τὸ Κράτος ἀπεδείχθη ἀνίκανον νὰ ἐνεργῇ τὸ ἐμπόριον, διότι ὑπάκουε ἀπεπειράθη τοῦτο ὑπέστη σημαντικὰς ζημίας.

Ὁ κ. *Α. Τσουκαλᾶς* ὑποβάλλει τροπολογίαν καθ' ἣν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν διατιμήσεων νὰ συμμετέχωσιν εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν.

Οἱ κ. κ. *Α. Μάτεσις* καὶ *Δ. Κρεμέζης* συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης.

Ὁ κ. *Γ. Μερκούρης* (Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν ταύτην. Ἐπίσης ἀναπτύσσει ὅτι διὰ προστιθεμένης διατάξεως ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐπιτυγχάνεται ὅτι ἐπιδιώκεται διὰ τῆς ἐπιτάξεως. Ὁμοίως δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον 3ὸν τὴν πρωτεινομένην παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξηγεῖ διαφόρους τροπολογίας.

Ὁ κ. *Ι. Κίνιας* συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ συγχαίρει τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἔσχε νὰ ὑποβάλῃ τοιοῦτο νομοθέτημα. Πρὸκειμένου ὅμως περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ἐμπόρων νὰ τηρῶσι βιβλία, παρακαλεῖ νὰ διασαφηνισθῇ πῶς θὰ τηρῶσιν οἱ μὴ γνωρίζοντες ἀρκετὰ γράμματα.

Ὁ κ. *Ὑπουργὸς* λέγει ὅτι θὰ τηρῶσι ταῦτα ἀναλόγως τῶν γραμματικῶν αὐτῶν γνώσεων.

Ὁ κ. *Δ. Παναγιώτου* λέγει ὅτι ἂν δὲν ἐφαρμοσθῇ τὸ δελτίον καὶ δὲν ἐλαττωθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ζαχαρέως, τῆς ὀρύζης καὶ τῶν ζυμαρικῶν δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ κτυπήσωμεν τὴν κίσσηροειδέρδειαν.

Πρατωθείσης τῆς συζητήσεως, γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1, 2, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. *Ὑπουργοῦ*, προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναβάλλεται δὲ ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως κλάσεών τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου καὶ διατάξεων τοῦ κώδικος τοῦ νόμου περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου», μετὰ τινας παρατηρήσεις τῶν κ. *Π. Ἀργυροπούλου* καὶ *Ν. Γερμανοῦ*, γενομένων ἐπίσης δεκτῶν τροπολογιῶν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 καὶ ἀναβαλλομένης λόγῳ τούτου τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου· «Περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῶν σχολείων τῆς Μέσης καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως» δεκτῶν γενομένων τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις, 2, 4, 10, 12, 13, 14, 15, 16 καὶ 18 τροπολογιῶν, καὶ ἀναβαλλομένης λόγῳ τούτου τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου· «Περὶ διαθέσεως δι' ἐνοικιάσεως τῶν κατὰ τοὺς νόμους περὶ ὁρολογίας τῶν δημοσίων θεωμάτων τελῶν», δεκτῆς γενομένης τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ κ. *Ν. Λεβίδη* ὅπως ἐξαιρῶνται τῶν ἐν λόγῳ τελῶν οἱ ἀθλητικοὶ συγγραφεῖς θεατρικῶν ἔργων, κ.τ.λ., καὶ τῆς προσθήκης παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἄρθρου 7, καὶ ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου λόγῳ τῶν τροπολογιῶν.

Πρόεδρος. — β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ τερεβινθελαίου, τοῦ καλοριφονίου, τῶν σύκων, τῶν καυκαλιῶν καὶ τοῦ σάπωνος».

Ὁ κ. *Γ. Α. Ἀναστασόπουλος* ἐπὶ τῆς ὁρολογίας τῆς ἐξαγωγῆς νεφτίου καὶ πίσσης ἀναπτύσσει ὅτι ἡ νέα διοικητικὴ κατεργαζομένη τὴν ρητίνην ἐξελίσσεται εἰς πρόοδον ὥστε περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια κατ' ἔτος νὰ εἰσάγωνται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ θ' αὐξηθῶσι πολὺ ἔτι. Ἐκ τῆς ὁρολογίας δὲν δράχμῶν κατ' ὄκᾶν ἐπὶ τοῦ νεφτίου καὶ 20 λεπτῶν ἐπὶ τῆς πίσσης ἡ ἀξία προστασίας βιομηχανία αὐτὴ θὰ συντριβῇ. Οὐδὲν τότε θὰ εἰσπραχθῇ ἐκ τοῦ ὁρόμου, οὐδὲν δὲ χρῆμα θὰ εἰσπραχθῇ. Ἡ ρητίνη δὲ μὴ κατεργαζομένη ὡς τὰ προϊόντα ταῦτα, θὰ ἐκπορῇ καὶ τὰ δίσια, τὰ ὁποῖα ὁρουσεῖ τὸ συμφέρον τῶν καλλιεργητῶν καὶ ἐμπισθωτῶν ἕνεκα τῆς ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεως ἐκ τῆς ὑψωθείσης τιμῆς, τῆς ρη-

τινης, θὰ περιέλθωσι πάλιν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐμπρησμοῦ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ διὰ ν' αὐξήσῃ τὰς γαίας του, ὑπὸ τοῦ ποιμένος ἵνα μεταβάλῃ τὸ δάσος εἰς βοσκήν. Ἐξακολουθῶν διὰ στατιστικῶν ἀποδεικνύει τοὺς ἰσχυρισμούς του καὶ κάμνει ἔκκλησιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα διαγράψῃ τὴν φορολογίαν καὶ προστατεύσῃ τὴν βιομηχανίαν τῆς ρητίνης καὶ τὰ δάση τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ***Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν*** δηλοῖ ὅτι ἐλαττώνει τὴν φορολογίαν εἰς τὸ ἥμισυ, ἤτοι εἰς 75 λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ τερεβινθελαίου.

Ὁ κ. ***Α. Γκιόκας*** παρατηρεῖ ὅτι ὁ φόρος θὰ μεταπέσῃ εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τοὺς παραγωγούς, τοῦτο ὅμως ὡς ἐκ τῆς βαρείας φορολογίας θὰ συντελέσῃ, ὥστε οἱ παραγωγοὶ νὰ τραπῶσιν εἰς ἄλλας ἐργασίας καὶ τὰ ἐργοστάσια νὰ κλείσουν. Παρετηρήθησαν ἤδη τὰ τοιαῦτα ἀποτελέσματα τοῦ μέτρου, διότι δι' ἐμπρησμοῦ ἐκάησαν εἰς τὴν Μάνδραν τῆς Μεγαρίδος δάση ἀξίας πλέον τῶν πέντε ἑκατομμυρίων, ἵνα κατόπι ξυλευθῶσιν, ἐξ οὗ προσδοκῶσι περισσότερα κέρδη.

Κηρύσσεται ἡ συζήτησις περατωμένη.

Γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ στατιστικοῦ πίνακος παραγωγῆς τῆς τελευταίας πενταετίας ἔχων οὕτως·

«*Περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ τερεβινθελαίου, τοῦ κολοφωνίου, τῶν σύκων, τῶν κουκουλίων καὶ τοῦ σάπωνος*».

Ἄρθρον 1.

Ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τέλος ἐξαγωγῆς, εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ ὁριζόμενον κατὰ σταθμικὸν χιλιόγραμμον ἐπὶ τῶν ἑξῆς εἰδῶν·

1)	Ἐπὶ τοῦ τερεβινθελαίου (νέφτι)	εἰς δραχμὰς	0,75
2)	» » κολοφωνίου	» »	0,15
3)	» τῶν σύκων	» »	0.05
4)	» » κουκουλίων	» »	1,50
5)	» τοῦ σάπωνος (χοινοῦ)	» »	0,10

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ αἴρηται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλόμενον τέλος ἐξαγωγῆς.

	1917		1918		1919		1920		1921		Μέσος ὅρος ἐξαγωγῆς ποσοστιαίως κατ' ἔτος εἰς χιλιόγραμμα	
	Ποσότης εἰς χιλιόγρ.	Ἀξία εἰς δραχμάς	Ποσότης εἰς χιλιόγρ.	Ἀξία εἰς δραχμάς	Ποσότης εἰς χιλιόγρ.	Ἀξία εἰς δραχμάς	Ποσότης εἰς χιλιόγρ.	Ἀξία εἰς δραχμάς	Ποσότης εἰς χιλιόγρ.	Ἀξία εἰς δραχμάς		Ἀξία κατὰ χιλιόγρ.
Τερεβινθέλαια	121.090	1.802.040	126.872	1.982.380	124.988	6.634.614	109.718	2.986.259	259.715	5.362.121	208.338	3.771.082	18.10
Κολοφώνιον	8.809.525	658.482	1.098.771	964.476	2.711.621	2.656.418	4.557.060	4.409.217	2.195.753	2.320.012	2.730.347	2.303.520	0.81
Τερεβινθέλαια καὶ κολοφώνια	—	—	—	—	494.776	1.004.509	1.056.717	3.387.535	676.974	2.258.807	483.753	1.332.186	3.05
Σάπωνες κοινοί	125.514	117.669	269.566	473.818	8.014.845	14.196.135	4.575.346	11.219.099	4.440.655	30.811.451	4.286.985	6.340.577	2.18
Σύνολα	974.054	432.375	2.829.712	2.411.712	11.039.885	14.541.855	13.030.862	12.689.938	9.811.360	24.577.081	7.657.180	10.932.192	1.43

Πρόεδρος. — β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως».

Ὁ κ. ***Α. Μάτεσις***, ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, λέγει ὅτι ἡ φορολογία τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων εἶναι ἄδικος καὶ ἄνισος, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ καταβάλληται ὡς φόρος ποσὸν ἀνώτερον τοῦ καθαροῦ κέρδους. Προτείνει νὰ τεθῇ ὁ φόρος εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη. Ἐπίσης ἡ ἔκδοσις τῆς ἀδείας νὰ ὑπολογίζηται ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ἐνοικίου καὶ ὄχι ὑπὸ τοῦ ἰδανικοῦ τοιούτου.

Ὁ κ. ***Θ. Μοσχούλας*** παραιτεῖται τοῦ λόγου, ποιούμενος τὴν δήλωσιν ὅτι κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ μάλιστα ὑπὲρ βαρυτάτης φορολογίας.

Μηδενὸς ἑτέρου ζητήσαντος τὸν λόγον, κηρύσσεται περατωμένη ἡ συζήτησις.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1ον, 2ον ὡς ἐτροποποιήθη, τὰ 3ον, 4ον, 5ον. ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ἀναβάλλεται δ' ἡ ψήφισις τοῦ συνόλου.

Πρόεδρος. — β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου. «Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φορολογίας ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἐν γένει».

Ὁ κ. ***Γ. Πώπ*** κατακρίνει ἐν πρώτοις τὴν Κυβέρνησιν, διότι παρημελήσας σπουδαιότητος νομοσχέδια κατώρθωσε νὰ φέρῃ πρὸς συζήτησιν κατὰ τὰς πρωινὰς ὥρας καὶ μετὰ εἰκοσιτετράωρον ὅλην συνεχῆ συνεδρίασιν. Ἐπιλαμβανόμενος μετὰ τοῦτο τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἀναλύει τὴν ὅλην οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Χώρας καὶ ἀναφέρει ὁποῖον εἶναι τὸ σημερινὸν χρέος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ἐπιβαρύνει τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ μόνον ὑποβαλλόμενον εἰς βαρυτάτην φορολογίαν, χωρὶς νὰ μετέχωσι τῆς φορολογίας ταύτης κατ' ἀνάλογον λόγον καὶ αἱ πλουτοκρατικαὶ καὶ κεφαλαιοκρατικαὶ ἐν Ἑλλάδι τάξεις. Κατὰ τὴν κατάστασιν ταύτην ἡ ὁποία ἠδύνατο, λέγει, νὰ ἀποτελέσῃ καὶ εἶδος ἀπολογισμοῦ, ἀφοῦ ὁ ἐπίσημος προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους δὲν κατετέθη ἔτι, ἔχομεν δάνεια εἰς χρυσὸν 2 δισεκατομμύρια, 131 ἑκατομ.

Τὰ δάνεια ταῦτα, ἀναγόμενα εἰς λίρας, παρέχουσι τὸ ποσὸν 80.000.000 λιρῶν. Ἀναγόμενα εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ σημερινῇ τιμῇ τῆς δραχμῆς, δηλαδὴ πρὸς δραχμὰς 140 τὴν λίραν, ἀναθέτουσι τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος εἰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς δραχμὰς 11.330.600.000.

Τὰ εἰς δραχμὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται εἰς 5.293.600.000. Ἑπομένως τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος εἰς δραχ. ἀνέρχεται εἰς 16.633.600.000. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξυπηρετουμένου ἤδη μέρους τοῦ τελευταίου τούτου δανείου ἔχομεν ἀνάγκην κατὰ τὸ παρὸν ἐτησίως δαπάνην τακτικὴν 735.000.000 περίπου ἑκατομμυρίων. Ὅλα τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὑπελογίσθησαν εἰς 715 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Συνεπῶς ὁλόκληρος ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἔχει ἔσοδα μόλις ἀντικρύζοντα τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου τοῦ δημοσίου χρέους. Οἱ ἐπιβληθέντες νέοι φόροι, θὰ ἔχωσι βραδεῖαν τὴν ἀπόδοσιν. Ἔμμεσοι τοιοῦτοι στρεφόμενοι κατὰ τοῦ λαοῦ, ἀνέρχονται εἰς τὰ ἐξῆς ποσά.

Νέος φόρος καπνοῦ 192 ἑκατομμύρια. Δασυλλογικὴ αὐξήσεως τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς 100 ἑκατομμύρια. Καὶ πάντες οἱ λοιποὶ νέοι τακτικοὶ φόροι ὑπολογίζονται εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἑπομένως οἱ νέοι οὗτοι φόροι, στρεφόμενοι κατὰ τοῦ λαοῦ, ἀνέρχονται εἰς τετρακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν εἶναι προσωρινοί, ἀνερχόμενοι εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια καταβλητέα ἐντὸς δεκαετίας. Ἡ δ' ἄλλη φορολογία τῶν Ἀνωνύμων ἐν γένει Ἑταιρειῶν, δηλαδὴ Τραπεζῶν καὶ Βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν τοιούτων, ἀνέρχεται εἰς 55 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, μέλλουσα νὰ μειωθῇ βαθμιαίως ἐντὸς πενταετίας εἰς ἐλάχιστον ποσόν, λόγῳ τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας. Ἀλλ' ἐνῶ οἱ νέοι οὗτοι φόροι προσετίθεντο, ἐψηφίσθησαν νέαι τακτικαὶ δαπάναι διὰ τῆς δημιουργίας νέων ὑπηρεσιῶν ἀνερχομένης τῆς νέας δαπάνης εἰς 150 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Οὗτος, λέγει ὁ κ. Πώπ, εἶναι εἰς γενικωτάτας γραμμὰς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, καὶ αὐτὴ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Χώρας, ἡ ὁποία δεικνύει τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν φθάσει, ἀδιέξοδον τὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἁπλούστατα εἰς τὴν διακύμανσιν τοῦ νομίσματος.

Διὰ νὰ καταναοηθῇ ἡ σημασία, ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι διὰ τὰ δάνεια τῶν 500 ἑκατ. δραχμῶν χρυσῶν, χρειάζονται σήμερον πρὸς ἐξυπηρέτησιν 90 χιλ. λιρῶν, ἐνῷ ἄλλοτε ἀπητοῦντο τὸ τρίτον σχεδὸν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο πᾶσα νέα φορολογία ἐπὶ τοῦ λαοῦ, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν κολοσσιαίων ἐλλειμμάτων, ἅτινα παρουσιάζει οὗτος, εἶναι ἀδύνατος ἐφ' ὅσον δὲν κανονίζεται ἡ τιμὴ

τῆς δραχμῆς. Αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ γεννῶσα τὴν μεγάλην παρὰ τῷ λαῷ δυσφορίαν, διότι ὅσον μειοῦται ἡ τιμὴ τῆς δραχμῆς, ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνουσιν αἱ ἀνάγκαι τοῦ βίου. Καὶ διὰ νὰ ἀναφέρω ἓν παράδειγμα τούτου, σᾶς ἀναφέρω τὰς τιμὰς τοῦ σίτου καὶ τὰς τιμὰς τῆς ζαχάρεως, αἱ ὁποῖαι σήμερον εἶναι πολὺ μικρότεραι ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς καὶ ἔδει νὰ εἶναι τοιαῦται σήμερον καὶ ἐδῶ. Καὶ ὅμως ἐδῶ εἶναι σχεδὸν διπλάσιαι ἢ τριπλάσιαι τῶν πρὸ τριετίας. Τοῦτο ὀφείλεται ἀκριβῶς εἰς τὴν διακύμανσιν τοῦ νομίσματος, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ μόνιμον καὶ κύριον νόσημα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῆς λοιπῆς δυσφορίας μας, τὸ ὁποῖον ἐὰν δυνηθῶμεν νὰ καταπολεμήσωμεν, θέλομεν δυνηθῇ νὰ βελτιώσωμεν ταύτην. Ὁ μόνος δὲ τρόπος πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο νὰ μὴ δίδωμεν συνάλλαγμα εἰς τοὺς ἐμπόρους πρὶν ἢ οὗτοι δεχθῶσι καὶ καθορίσωσι τὴν τιμὴν εἰς ἣν θέλουσι πωλήσει τὰ ἑαυτῶν ἐμπορεύματα, τιμὴν ἣν θὰ ἐκανόνιζον οὗτοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν αἵτινες ἔχουσι καθορισθῇ ἐν τοῖς τόποις τῆς παραγωγῆς.

Ὁ κ. **Ἐμ. Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι, προτείνεται ἔχει ἤδη γίνει. Εἰς ὁμάδα ἐμπόρων, 17 τὸν ἀριθμόν, ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ πυσὸν συναλλάγματος 25 χιλιάδων ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ φέρωσι καὶ πωλήσωσι μὲ τιμὴν κόσμους πάντα εἴδη ἐμπορευμάτων ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἤτοι ζάχαριν, ὄρυζαν, καφφὲν, ὄσπρια καὶ λίπος. Ἐλπίζω κατόπι τούτου, ὅτι ἡ ζάχαρις θὰ πωληθῇ ἐνταῦθα 4 ἕως 5 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν.

Ὁ κ. **Πώπ** χαίρει, λέγει, διὰ τὴν σύμπτωσιν τῶν γνωμῶν. Φρονεῖ ὅμως ὅτι ἂν τὸ τοιοῦτον ἐγίνετο ἐπὶ τῇ βάσει στατιστικῶν εἰσαγωγῆς δι' ὅλα τὰ ἐμπορεύματα παρ' αὐτοῦ τοῦ Κράτους μέσῳ τοῦ Συνδικάτου τῶν Τραπεζῶν, θὰ ἐπλήττετο ἀσφαλέστερον ἡ αἰσχροκέρδεια, θὰ ἐπήρχετο δὲ καλλιτέρα ἡ βελτίωσις τοῦ συναλλάγματος.

Εἰσερχόμενος μετὰ ταῦτα εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ λόγου αὐτοῦ ὁ κ. Πώπ ἐπὶ τῆς ἐπιβλητέας φορολογίας ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη φορολογία εἶναι ἐλαχίστη ἐν σχέσει πρὸς τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἀπεκόμισαν αἱ Τράπεζαι. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου, λέγει, καὶ αἱ Τράπεζαι καὶ αἱ διάφοροι ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι, οὐδὲν ἄλλο ἔπραττον παρὰ νὰ παίζωσι μὲ τὸ συνάλλαγμα καὶ νὰ ἀποκομίζωσι κέρδη ἀμύθητα εἰς βάρος τοῦ λαοῦ. Ἔφθασαν δὲ εἰς τὸ σημεῖον, προκειμένου νὰ δώσωσιν εἰς τὸ Κράτος ποσόν τι διὰ πυρομαχικὰ, ἐξαιρέτως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, νὰ ἀρνηθῶσι νὰ δώσωσι τοῦτο. Τὸ ἔργον τοῦτο τῶν Τραπεζῶν, λέγει ὁ κ. Πώπ, δὲν δύναταί τις νὰ ὀνομάσῃ ἄλλως ἢ ἔργον καθαρᾶς

προδοσίας, καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος ἡ Κυβέρνησις, τότε μέν, ὅτε ἐπαίζετο τὸ αἰσχρὸν παιγνίδιον τοῦ συναλλάγματος νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐρχομένων φακέλλων, οἵτινες ἦσαν κατάφορτοι ἀπὸ τοὺς καὶ ἀπὸ δολλάρια καὶ νὰ κατάσχῃ τὰ ποσὰ ταῦτα, ἵνα περιστείλῃ οὕτω τὴν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος αἰσχροκέρδειαν, ἤδη δὲ νὰ ἐπιβάλῃ βαρύτατον ἐπ' αὐτῶν φόρον. Ἀναφέρων δὲ ὅτι ἐκ τῶν 160 ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, αἱ 30 τούτων ἔδωκαν τῷ 1921 κέρδη 199 ἑκατομμύρια, παρατηρεῖ ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος διὰ τοῦ νομοσχεδίου φόρος εἰς τὰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας, ὅστις ἀνέρχεται εἰς 100 ἑκατομμύρια περίπου, εἰσπρακτέος οὐχὶ ἀμέσως ἀλλ' ἐντὸς δεκαετίας, δηλαδὴ θὰ εἰσπράττωνται κατ' ἔτος 10 ἑκατομμύρια, εἶναι σχεδὸν ἐλάχιστος, ἵνα μή, λέγει, χαρακτηρίσῃ τοῦτον μεγαλομανῶν, ἐνῶ ὅτε εἰσῆγε τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, εἶχε δηλώσει ὅτι ὁ φόρος ὁ ὁποῖος θὰ ἐτίθετο ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν θὰ ἦτο βαρύτερος. Καὶ ἔπρεπε, λέγει, νὰ εἶναι τοιοῦτος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὰ ξένα Κράτη, καὶ δὴ ἐν Γερμανίᾳ αἱ Τράπεζαι ὑπεχρεώθησαν ὅπως τὸ 1/2 τοῦ ἑαυτῶν κεφαλαίου ἐπενδύσωσι μὲ ἐθνικὰ χρεώγραφα, ἐνῷ ἐνταῦθα ἐλάχιστα μόλις ποσὰ ἔχουσιν ἐπενδύσει αὗται μὲ χρεώγραφα. Ἀποκρούει διὰ τοῦτο τὸ καθιερούμενον διὰ τοῦ νομοσχεδίου σύστημα φορολογίας τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ ἀναπτύσσει ἴδιον σύστημα φορολογίας, τὸ ὁποῖον, ἐὰν ἤθελεν ἐφαρμοσθῇ, θὰ ἔδιδεν ἀμέσως τὸ ἑπόμενον ἔτος 90 ἑκατομμύρια, τὸ μεθεπόμενον δὲ 115, ἤτοι τὸ ὅλον 200 περίπου ἑκατομμύρια εἰς διάστημα μιᾶς διετίας καὶ οὐχὶ 100 εἰς δέκα ἔτη ὡς καθιεροῖ τὸ νομοσχέδιον. Ἐπικρίνων μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πώπ τὰς Τραπέζας, διότι τὰ ἑαυτῶν ἀποθέματα μεταφέρουσι καὶ τοποθετοῦσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐνῶ ὤφειλον νὰ διαθέσωσι ταῦτα καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἰς κατασκευὴν διαφόρων μεγάλων κοινωφελῶν ἔργων, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζηται τὸ Κράτος νὰ ἀναθέτῃ τοῦτα εἰς ξένας Ἑταιρείας ἐπὶ μεγίστῃ οἰκονομικῇ βλάβῃ τοῦ τόπου, περατοῖ τὸν λόγον αὐτοῦ κατακρίνων τὸ Κράτος ὡς δειλιοῦν νὰ ἐπιβάλῃ ἀνάλογον καὶ δίκαιον φόρον εἰς τὰς Τραπέζας καὶ λέγει ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη τῆς εὐνοίας τῶν κεφαλαιούχων καθ' ἣν ἐποχὴν τοιαύτη δυσφορία ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ λαῷ ἐγκυμονεῖ κινδύνους, οὓς δὲν πρέπει νὰ παρίδῃ ἡ Κυβέρνησις.

Ὁ κ. **Γ. Βαρβιτσιώτης** φρονεῖ ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ διὰ φορολογιῶν δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐξυγίανσις τῆς δραχμῆς, πρᾶγμα ἀναποσπάστως συνδεόμενον μὲ τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα. Αἱ ἑταιρικαὶ ἐπιχειρήσεις εἶναι ὄπαις καὶ στήριγμα τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος. Διὰ τῆς βαρείας φορολογίας τοῦ παραγωγικοῦ κεφαλαίου παρεμποδίζε-

ται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἐθνικοῦ πλούτου. Παρατηρῶν δὲ μετὰ τοῦτο ὅτι ὁ ζητούμενος φόρος παρὰ τῶν διαφόρων Ἑταιρειῶν εἶναι προσωρινός, ὑποστηρίζει τροπολογίαν αὐτοῦ ὅπως τροποθῇ ὅτι ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπραχθῇ μέχρι τῆς συνάψεως τῆς εἰρήνης, καὶ ὅτι πέραν τούτου θέλει καταπαύσει οὗτος. Τοῦτο δὲ λέγει, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ φόβος καὶ παύσῃ εἰς τὸ μέλλον ὁ σχηματισμὸς ἄλλων ἑταιρειῶν ἐπὶ προφανεῖ βλάβῃ τοῦ Κράτους. Περαιτῶν τὴν ἀγόρευσίν αὐτοῦ ὁ κ. Βαρβούτης, κατακρίνει τὴν ἀναδρομικὴν φορολογίαν Τραπεζῶν, δὲν προτείνει δὲ λέγει καταργῆσαι αὐτοῦ, ἀλλὰ διπλασιασμὸν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγεγραμμένου ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Τσουκαλᾶς** λέγει ὅτι ἀληθῶς αἱ Τράπεζαι καὶ πλείσται τῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν προσεπορίσαντο παμμέγιστα κέρδη δυσανάλογα πρὸς τὰ κεφάλαιά των, ἀλλὰ τὴν περὶ τούτου εὐθύνην ἔχει τὸ Κράτος ὅπερ δὲν ἐφήρμοσε κατ' αὐτῶν τοὺς νόμους. Ἀλλὰ τὴν τοιαύτην αἰσχροκέρδειαν, προϊὸν οὖσαν τῆς ἀμελείας τοῦ Κράτους, περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ ἀναδρομικὴ φορολογία, ἀνερχομένη εἰς 7 ἑκατομμύρια, ἅτις καταπλήττει τὴν πίστιν τοῦ Κράτους ἐνῶ δὲν ὠφελεῖ ἀπὸ ταμειακῆς ἀπόψεως.

Ὁμιλῶν εἶτα ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ ὀργανισμοῦ αὐτῶν καὶ τῆς χρησιμότητός των, ὡς καὶ περὶ τῶν ξενικῶν ἑταιρειῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἑλληνικὰς καθ' ὃν τρόπον καθ' ὃν ἐφάνησαν αἱ ἑλληνικαὶ χρήσιμοι εἰς διαφόρους κρισίμους στιγμὰς τοῦ Ἔθνους, καταλήγει λέγων· Θὰ ἦτο καὶ ἀλλοίμονον, ἐὰν διώκοντες τὰς ἀνωνύμους ἑλληνικὰς ἑταιρείας προσεταιριζόμεθα τὰς ξενικάς, ὡς ἤρχισε συντελούμενον».

Ὁ κ. **Μάτεσις** δέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν φορολογίαν ἀλλὰ τάσσεται κατὰ τῆς ἀναδρομικῆς ταύτης καὶ προτείνει τροπολογίας τινὰς εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Ἐμμανουὴλ Λαδόπουλος** (Ὑπουργὸς Οἰκον.), ὁμιλῶν διὰ μακρῶν, λέγει ὅτι πρὶν ἡ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς φορολογίας τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐμελέτησεν ἐπὶ μακρὸν τὸ ζήτημα. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης οὐδόλως ἐνεθαρρύνθη, καθόσον οὐδαμοῦ ἐφαρμόσθη ἀναδρομικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν, οὐδὲ ἐκ τῶν ἀσχοληθέντων τις περὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ὑποστηρίζει ὡς ἐπιτυχῆ τὴν ἐφαρμογὴν τοιούτου μέτρου. Ἐνισχύθη ὅμως εἰς τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀναλύων δὲ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν διαφόρων Τραπεζῶν, λέγει ὅτι εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ ἰσολογισμὸς ὅλων τῶν Τραπεζῶν θὰ κλείσῃ μὲ ζημίας, αἵτινες θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 357 περίπου ἑκατομμύρια. Καὶ ἐν τούτῳ ὁ κ. ἐκ Ψαρρῶν πληρεξούσιος

εὑρίσκεται ἐν πλάνῃ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀναδρομικῆς φορολογίας. Ὁ κ. ἐκ Ψαρρῶν συνάδελφος, θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἐπιχειρήματά του ἐναντίον τῶν Τραπεζῶν, ἔκαμεν ὅ,τι κάμνει ἡ σουπιά, ἡ ὁποία μαυρίζει τὰ ὕδατα διὰ νὰ θολώσῃ αὐτά. Οὕτω περιωρίσθη πιπιλίσα ἐν τῷ πλαισίῳ περιέλαβε, πλὴν τῶν Τραπεζῶν καὶ τὰ κεφάλαια τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἑταιρικαὶ αὗται ἐπιχειρήσεις ἔχουν μέγιστα κέρδη, ἐνῶ κατὰ τὸν πίνακα τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἔχω καὶ ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει 14 Τραπέζας, τὰ κέρδη εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρέθεσεν ὁ κ. Συνάδελφος.

Προχωρῶν ὁ κ. Ὑπουργός, λέγει ὅτι τὸ Κράτος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὠθῇ τὰς Τραπέζας καὶ τὰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἵνα σχηματίσωσιν ἀποθέματα, διότι τὸ ἀπόθεμα οὐχὶ μόνον ἀποτελεῖ τὴν οἰκονομικὴν εὐωστίαν ὁιὰ μίαν χώραν, ἀλλὰ καὶ ἐν προκειμένῳ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡμῶν ἐπετύχαμεν μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου, φορολογοῦντες τὸ ἀποθεματικόν. Καὶ ἀναγινώσκων ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ διαφόρους πίνακας τῶν Τραπεζῶν ὁ κ. Ὑπουργός, λέγει ὅτι χάρις εἰς τὸ ἀποθεματικὸν λαμβάνεται μεγαλύτερος φόρος. Ἡ καταχρεωμένη ἀντίον τῶν Τραπεζῶν, προσθέτει, βλάπτει ποικιλοτρόπως. Τρεῖς μεγάλαι Τράπεζαι πρόκειται μετ' οὐ πολὺ νὰ γίνωσι ξέναι. Εἶναι αὗται ἡ Λαϊκή, ἡ Ἐμπορικὴ καὶ ἡ τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες διαπραγματεύονται τὴν συγχώνευσιν αὐτῶν μετὰ γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν οἴκων. Τοῦτο συμβαίνει λόγῳ γεγονότων τινῶν τὰ ὁποῖα ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Τραπεζῶν.

Ὁ κ. **Μάντακας** παρατηρεῖ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πρέπει νὰ νομοθετήσωμεν ἵνα ὁ λαὸς μὴ καταθέτῃ τὰ χρήματά του εἰς ξένας Τραπέζας.

Ε. Λαδόπουλος. (Ὑπουργός). Αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι τρεῖς Τράπεζαι Ἀθηναϊκαὶ μεταβάλλουσιν ὑπηκοότητα, θὰ θεωρῶνται ὑποκαταστήματα των Τραπεζῶν μεθ' ὧν συνεχωνεύθησαν. Καταλήγων ὁ κ. Ὑπουργός, λέγει ὅτι αἱ Τράπεζαι ὑπέστησαν μεγάλας ζημίας ἐκ τῆς διχοτομήσεως τοῦ νομίσματος. Θὰ ἤμην εὐτυχής, προσθέτει, ὁ κ. Ὑπουργός, περαιῶν τὴν ἀγόρευσίν του, ἂν δι' οἱασδήποτε τροπολογίας, ἤθελον δυνηθῇ νὰ μεταβάλω ἐπὶ τὰ βελτίω τὸ νομοσχέδιον, καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀναγκῶν τοῦ δημοσίου.

Μηδενὸς ἑτέρου ζητήσαντος τὸν λόγον κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις.

Ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δεκτὰ τὸ ἄρθρον 1, τὸ ἄρθρον 2 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Γ. Μπουσίου***, προτεθείσης τῆς

λέξεως «ἐργαζομένου κεφαλαίου», τὸ 3, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑποιργοῦ, προστεθείσης τῆς λέξεως «ἐπὶ τμήματος κερδῶν», τὸ 4, τὸ 5, τὸ 6 ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὡς καὶ τὸ 7ον, ἀναβαλλεται δε το σύνολον λόγῳ τροπολογιῶν.

Προτάσει μετὰ τοῦτο τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπικυροῦνται μέχρι τοῦ σημείου τούτου τὰ πρακτικὰ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Προεδρείου.

Πρόεδρος. – Ἐ' συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου· «Περὶ λειτουργίας τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνιδίων καὶ φορολογίας αὐτῶν».

Ὁ κ. ***Ν. Καλαντζάκος*** λαμβάνων τὸν λόγον, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἀπασχολοῦν τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν σήμερον ζήτημα εἶναι τὸ ἀναλλοιώτως ἀπασχολῆσαν ὅλους τοὺς αἰῶνας. Ἀπὸ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων καὶ πρὶν ἔτι τὸ χαρτοπαικτεῖν ἐθεωρήθη παρὰ πᾶς τότε Πολιτείας ὡς πρᾶξις ἀθέμιτος καὶ πρὸς ἀπαγόρευσιν ταύτης δρακόντιοι ποιναὶ ἐπεβλήθησαν. Ὁ Ἰουστινιανὸς δι' εἰδικῆς τοῦ Κώδικος διατάξεως διεταξε τὴν δήμευσιν τῶν χαρτοπαικτικῶν εἰδῶν, καὶ δὴ τῆς οἰκίας, ἔνθα ἐγίνετο τὸ χαρτοπαίγνιον. Ἔκτοτε ἡ νομοθεσία ἡμῶν προελθοῦσα ἐξ ὅλων τῶν ἐποχῶν ἐθεώρησε τὴν χαρτοπαιξίαν ὡς πρᾶξιν ἀθέμιτον. Τούτου οὕτως ἔχοντος καὶ συμφώνου ὄντος πρὸς τὴν κοινὴν συνείδησιν, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον διὰ νόμου ἤδη νὰ καταστήσωμεν νόμιμον καὶ θεμιτὴν τὴν χαρτοπαιξίαν, ὥστε καὶ κέρδη νὰ δέχηται ἡ Πολιτεία ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων πρατόντων. Ἀκολούθως ὁ κ. Πληρεξούσιος κηρύσσεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, δημιουργοῦντος εἰς βάρος τῶν βιοπαλαιστῶν χαρτοπαικτῶν συνδικάτα, ὧν τὰ ὀφέλη θὰ ἀποκομίσωσιν οἱ κεφαλαιοῦχοι χαρτοπαῖκται. Συνεχίζων, τονίζει ὅτι ἐὰν ἤθελε φθάσῃ μέχρι θεσμοθετήματος ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, πάντως πρέπει νὰ ἔχῃ βάσιν κατηγορίας μὲ ὡρισμένον φόρον, ἵνα διὰ τούτου δυνηθῶσι νὰ ἐργασθῶσι καὶ οἱ μικροὶ βιοπαλαισταὶ ἐν ταῖς λέσχαις τῶν χαρτοπαιγνίων καὶ ὄχι νὰ γίνωσι δοῦλοι τῶν μεγάλων χαρτοπαικτῶν.

Ἐξετάζων μετὰ ταῦτα τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ἐὰν ἤθελε ψηφισθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Συνελεύσεως, λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 6ον περιττεύει διότι ὡς ῥυθμίζει τοῦτο τὸ ζήτημα, θὰ περιπέσῃ ἡ ὅλη ἐκμετάλλευσις τούτου εἰς τὰς

χεῖρας τῶν ὀλίγων πλουτοκρατῶν χαρτοπαικτῶν καὶ εἰς βάρος τῶν μικρῶν χαρτοπαικτῶν.

Ὁ κ. ***Ν. Στράτος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 6ον εἶναι σχετικὸν πρὸς ἕτερον νόμον ψηφισθέντα «περὶ λουτροπόλεων» καὶ μόνον θὰ τεθῇ ἐν ἐφαρμογῇ ἐφόσον θὰ ἐφημόζετο ὁ ὡς εἴρηται νόμος.

Ποιεῖται ἐπίσης τὴν δήλωσιν ὅτι λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν Ἑλλάδι ἐθίμου, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς 31ης Δεκεμβρίου καὶ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους θὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἐνέργεια τυχηρῶν παιγνίων εἰς τὰς Λέσχας, Σωματεῖα καὶ ξενοδοχεῖα, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἰδιωτικοὺς οἴκους.

Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ κ. ***Ν. Καλαντζάκος*** ποιεῖται ἑτέρας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7ου, ὡς καὶ ἐπί τινων ἄλλων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' ὧν δίδει σχετικὰς ἐξηγήσεις ὁ κ. Ὑπουργός, καὶ περατοῖ τὴν ἀγόρευσιν αὐτοῦ δηλῶν ὅτι κηρύσσεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἀώρου ἔτι διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ ὡς ἀτελοῦς.

Ὁ κ. ***Γ. Σχοινᾶς***, ζωγραφίζων τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον ἐκτυλίσσεται ἐν τῷ χαρτοπαικτεῖν καὶ ἀναφέρων τὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα προκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ χαρτοπαιγνίου εἰς τὴν κοινωνίαν, λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀντὶ νὰ καταργηθῶσι τοὐναντίον μονιμοποιοῦνται τὰ χαρτοπαικτικὰ κέντρα. Ἐξετάζων δὲ τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου εὑρύτερον καὶ ἀναλύων ταύτας, οὐ μόνον εὑρίσκει αὐτὰς ἀνεφαρμόστους ἀλλὰ καὶ οὐχὶ τιμητικὰς διὰ τὴν Πολιτείαν, ἥτις ἐπιζητεῖ δι' αὐτῶν νὰ εἰσπράξῃ ἀθέμιτα κέρδη. Παριστῶν δὲ τὴν δύσκολον θέσιν τῶν διατηρούντων χαρτοπαικτικὰς λέσχας καθὼς καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀποζώντων φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ καιρὸς εἰς τούτους, ὅπως κανονίσωσι τὰ καθ' ἑαυτούς. Ἀλλὰ δὲν πρέπει λέγει νὰ λησμονηθῇ ὅτι καὶ οἱ πολῖται οὗτοι προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ καθεστῶτος....

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι διαμαρτύρονται, λέγοντες ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ὕβριν τοῦ καθεστῶτος.

Φίλ. Δραγούμης. Αὐτὰ ποὺ λέγετε εἶναι παρατολμὴ κατὰ τοῦ καθεστῶτος καὶ τοῦ Λαοῦ. Ὁ Γύπαρης διετήρει χαρτοπαικτικὰς λέσχας.

Ν. Στράτος (Ὑπουργὸς) Αὐτὸ εἶναι αἴσχος! Ἡ ἀπο-

κατάστασις τοῦ Καθεστῶτος ἀνήκει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον.

Ὁ κ. ***Γ. Σχοινᾶς*** συνεχίζων, διαμαρτύρεται, λέγει δὲ ὅτι παρεξηγήθη ἡ ὁμιλία αὐτοῦ, κηρύσσεται δὲ ἐν τελει κατὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ δηλοῖ ὅτι θέλει καταψηφίσει τοῦτο.

Ὁ κ. ***Ι. Κίνιας***, συμφώνων πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον λαμβάνει πρὸς θεραπείαν ἑνὸς κοινωνικοῦ καὶ ψυχικοῦ πάθους, διαφωνεῖ ὅμως πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν διότι δὲν ἐξέλεξε τὸν κατάλληλον καιρὸν νὰ εἰσαγάγῃ παρόμοιον νομοσχέδιον. Συνεχίζων, λέγει ὅτι ψηφιζομένου τοῦ νομοσχεδίου θέλει δημιουργηθῇ μία νέα κοινωνικὴ πληγὴ καὶ θ' ὁλοῦσι ῥιφθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς ἄνθρωποι οἵτινες ἀποζῶσιν ἐκ τῶν χαρτοπαικτείων. Διὰ τοῦτο προτείνει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου. Δηλοῖ ἐν τέλει ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. Ν. ***Στράτος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος ἵνα ὁμιλήσῃ.

Σ. Δηλιγιάννης. Κύριε Πρόεδρε, δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, καὶ ὑποβάλλω πρὸς τοῦτο ἔνστασιν.

Ν. ***Στράτος*** (Ὑπουργός). Σᾶς καταγγέλλω ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ὅτι συνεννοήθητε μετὰ τῶν ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς Βουλῆς περιερχομένων χαρτοπαικτῶν νὰ ὑποβάλητε ἔνστασιν ἀπαρτίας, πρὸς ματαίωσιν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Πλεῖστοι πληρεξούσιοι ἐγειρόμενοι τῶν θέσεών των διαμαρτύρονται, ζητοῦντες νὰ ἀποτυπωθῇ ἡ ἔνστασις.

Ἀκολουθεῖ θορυβος, μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ ὁποίου ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ ἔνστασις ἡ ὑποβληθεῖσα εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πέντε πληρεξουσίων τῶν κ. κ. ***Γ. Σχοινᾶ, Στ. Δηλιγιάννη, Ι. Κίνια Ἀρ. Παΐζη*** καὶ ***Β. Λεοπούλου***, καὶ διατάσσει νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι συνιστῶσιν εἰς τοὺς ὑπογράψαντας ν' ἀποσύρωσι τὴν ἔνστασιν.

Τῆς συστάσεως μὴ γενομένης ἀποδεκτῆς, ἀρχεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ὡς ψηφολεκτῶν τῶν κ. ***Σπ. Δεληγιάννη*** καὶ τοῦ κ. ***Ν. Μουζάκη***.

Περατωθείσης τῆς ἀναγνώσεως ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ὑπάρχουσι παρόντες πληρεξούσιοι 126.

Ἐπομένως ἡ Συνέλευσις δὲν εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ.

Δηλοῖ κατόπι ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι μετὰ 5 λεπτὰ θέλει ἀρχίσει ἡ ἄλλη συνεδρίασις καὶ συνιστᾷ εἰς τοὺς κ. Πληρεξουσίους νὰ μὴ ἀπέλθωσι.

Λύεται μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 12 καὶ 30' τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ἀργ. Λομβάρδος

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Μουζάκης
Ἄγγ. Μισυρλῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΡΛΘ'

Τῆς 29 Ἰουνίου 1922

Ὥρᾳ 12 καὶ 10' μ. μ. ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα καὶ ἐπιτρεπῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὸν λαόν.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ἀπὸ τοῦ σημείου, ἐφ' οὗ πρότερον εἶχον ἐπικυρωθῇ.

Εἰσέρχεται ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων·

«*Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ*».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ κατὰ τὸν νόμον 1640 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων καὶ δὴ τῶν νόμων 2173 τοῦ 1920 καὶ 2749 τῆς 25 Μαρτίου 1922 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 1.600 ἑκατομμυρίων» ἐπιβαλλόμενος συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς

συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καθορίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922 1923 καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπομένης φορολογικῆς κλίμακος.

Τμῆμα ἢ κλιμάκια προσόδου	Ποσοστὸν φορολογίας κατὰ κλιμάκιον	Φόρος κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον καθαρᾶς προσόδου	Ἀναλογοῦν τοῦτο συνθετικὸς φόρος
	%	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Τὸ πρῶτον κλιμάκιον μέχρι δρ.	6.000		6.000	
ἀφορολόγητον				
Ἑκατὸν ἐπόμ. κλιμ. μεχρ. δρ.	6.000	5.20	312	12.000	312
» » » » »	6.000	6.50	390	18.000	702
» » » » »	6.000	7.80	468	24.000	1.170
» » » » »	12.000	9.10	1.092	36.000	2.262
» » » » »	12.000	10.40	1.248	48.000	3.510
» » » » »	12.000	11.70	1.404	60.000	4.914
» » » » »	12.000	13	1.560	72.000	6.474
» » » » »	18.000	14.30	2.574	90.000	9.048
» » » » »	18.000	15.60	2.808	108.000	11.856
» » » » »	18.000	16.90	3.042	126.000	14.898
» » » » »	18.000	18.20	3.276	144.000	18.174
» » » » »	24.000	19.50	4.680	168.000	22.854
» » » » »	24.000	20.80	4.992	192.000	27.846
» » » » »	24.000	22.10	5.304	216.000	33.150
» » » » »	24.000	25.40	6.096	240.000	39.246
» » » » »	30.000	26.70	8.010	270.000	47.256
» » » » »	30.000	28	8.400	300.000	55.656
» » » » »	30.000	29.30	8.790	330.000	64.446
» » » » »	30.000	30.60	9.180	360.000	73.626
» » » » »	36.000	31.90	11.484	396.000	85.110
» » » » »	36.000	33.20	11.952	432.000	97.062
» » » » »	36.000	34.50	12.420	468.000	109.482
» » » » »	36.000	35.80	12.888	504.000	122.370
» » » » »	36.000	37.10	13.356	540.000	135.726
» » » » »	50.000	38.40	19.200	590.000	154.926
» » » » »	60.000	39.70	23.820	650.000	178.746
» » » » »	70.000	41	28.700	720.000	207.446
	κα. κοκ.				

2. Διὰ τοὺς δημοσίους καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους τὸ πρῶτον φορολογούμενον κλιμάκιον ἐν δρ. χμ. 6.000 ὑπάκειται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα ποσοστοῦ φορολογίας, ἤτοι εἰς 2.60 ο/ο.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ συνθετικὸς φόρος καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας δό-

σεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ τετάρτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, καὶ ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ ἑβδόμου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἐπίσης τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, πλὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δύνανται νὰ καταβάλλωσι τοῦτον, εἴτε ἐν συνόλῳ σὺν τῇ δηλώσει, εἴτε εἰς δέκα ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου διὰ παρακρατήσεως κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922—23 αἱ δηλώσεις τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδοθῶσι μέχρι τέλους Αὐγούστου 1922, ὁ δὲ φόρος καταβληθήσεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρα μέχρι τέλους Νοεμβρίου καὶ ἡ τρίτη μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες θέλουσι καταβάλει τοῦτον διὰ παρακρατήσεως κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς ἑπτὰ ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

2. Ὁ τυχὸν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2749 καταβληθεὶς ἐπὶ πλέον τοῦ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν ὅλῳ ὀφειλομένου συνθετικοῦ φόρος ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβάλοντας, ἂν ἤθελε ζητηθῇ ἡ ἐπιστροφὴ μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23.

3. Ὁ ὀφειλόμενος συνθετικὸς φόρος τῶν χρήσεων 1919—1920, 1920—1921 καὶ 1921—1922 ἐφ'ὅσον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 30.000 δραχμῶν, δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου νὰ καταβληθῇ εἰς τεσσαρας ἐξαμηνιαίας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη καταβάλλεται ἅμα τῇ βεβαιώσει τοῦ φόρου, ἑκάστη δὲ τῶν λοιπῶν τριῶν μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς προηγουμένης δόσεως προθεσμίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἀπαιτεῖται νὰ παρασχεθῇ ἐγγύησις περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ 1641 νόμου περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ.» Β. Διατάγματος τῆς 10 Μαΐου 1919, ἐν περιπτώσει δ' ὑπερημερίας δόσεώς τινος ὁλόκληρος ὁ φόρος καθίσταται ἀπαιτητός.

4. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κτώμεναι πρόσοδοι των κατηγοριών γ' καὶ Ζ τοῦ νόμου 1640 ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παροχῆς πρωτοπικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπόκεινται ἐφεξῆς εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ εἰσπραττόμενος συνθετικὸς φόρος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23 καὶ ἐφεξῆς διατίθεται διὰ τὴν τακτικὴν τοκοχρεωλυτικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ τὴν τυχὸν ἔκτακτον τοιαύτην του διὰ του νόμου 2740 τῆς 25 Μαρτίου 1922 συναφθέντος ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμῶν 1.600 ἑκατομμυρίων.

2. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καθ' ἑξαμηνιαίας δόσεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. διαταγμάτων κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 5.

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23 μόνον αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 του νόμου 2719 τῆς 25 Μαρτίου 1922, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ 2173 νόμου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων κλπ. εἰδικοῦ τέλους καὶ ἐπιβολῆς προσθέτου εἰδικοῦ τοιούτου ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατὰ τὸν νόμον 2332 τῆς 25 Ἰουνίου 1920 ὡφιστάμενον εἰδικὸν τέλος ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων παντὸς εἴδους καὶ βενζινοκινήτων ποδηλάτων μετὰ παραλλήλου κανίστρου ἢ μετὰ ρυμουλκουμένου ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—1923 διπλασιάζεται, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—1923 πρόσθετον εἰδικὸν τέλος·

Α') Ἐπὶ τῶν, ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 2 τοῦ πίνακος κατατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 2332, βενζινοκινήτων ποδηλάτων μετὰ παραλλήλου κανίστρου ἢ μετὰ ρυμουλκουμένου ἰδιωτικῆς

ἢ δημοσίας χρήσεως, πρὸς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ ἔτος καθημένων.

Β') Ἐπὶ τῶν, ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 3 καὶ 4 τοῦ πίνακος κατατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 2332, αὐτοκινήτων ὀχημάτων:

α') Πρὸς δραχμὰς τετρακοσίας (400) ἐτησίως κατὰ θέσιν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως τῶν περιλαμβανόντων θέσεις καθημένων μέχρι τριῶν καὶ δύναμιν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 12 ἵππων. Ἐπὶ δυνάμεως δὲ ἀνωτέρας τῶν 12 ἵππων πρὸς δραχμὰς πεντακοσίας (500) κατὰ θέσιν.

Πρὸς δραχμὰς ἑξακοσίας (600) ἐτησίως κατὰ θέσιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν αὐτοκινήτων, τῶν περιλαμβανόντων θέσεις καθημένων μέχρις ἓξ καὶ δύναμιν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 12 ἵππων.

Πρὸς δραχμὰς ἑπτακοσίας (700) ἐτησίως ἐπὶ τῶν αὐτῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐχόντων δύναμιν 13—49 ἵππων.

Πρὸς δραχμὰς ἐννεακοσίας (900) ἐτησίως ἐπὶ τῶν αὐτῶν αὐτοκινήτων, τῶν ἐχόντων δύναμιν 50 ἵππων καὶ ἄνω.

Ἐπὶ τῶν δημοσίας χρήσεως αὐτοκινήτων τῶν ἄνω πέντε κατηγοριῶν τὸ εἰδικὸν πρόσθετον τέλος ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ.

β') Πρὸς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150) ἐτησίως κατὰ θέσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων μέχρι 12 θέσεων αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως (λεωφορίων), καὶ

γ') Πρὸς δραχμὰς ἑκατὸν (100) ἐτησίως κατὰ θέσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων θέσεις πλείονας τῶν 12 αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως (λεωφορείων), καὶ

Γ') Ἐπὶ τῶν ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 5 τοῦ πίνακος κατατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 2332 αὐτοκινήτων μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων κλπ. ἐν γένει (φορτηγῶν) πρὸς δραχμὰς ἑκατὸν (100) ἐτησίως κατὰ τόννον, ὁλόκληρον ἢ κλάσμα, τοῦ συνολικοῦ μεγίστου βάρους, ὅπερ τὸ αὐτοκίνητον δύναται, συμφώνως πρὸς τὴν πιστοποίησιν τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς αὐτοῦ, νὰ μεταφέρῃ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 §§ 2 καὶ 3, 23 §§ 1 καὶ 2, 25—28 τοῦ νόμου 2332 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλόμενα πρόσθετα εἰδικὰ τέλη.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον εἰδικὸν τέλος προσδιορίζεται κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ διακρίσεις θέσεων δυνάμεως ἵππων κλπ. ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὸν ἐνεργούμενον παρ' αὐτοῦ προσδιορισμὸν τοῦ εἰδικοῦ τέλους αὐτοκινήτων, ἀναγραφομένων ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ τῆς εἰς διπλοῦν συνταχθείσης καταστάσεως βεβαιώσεως, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ Β. διατάγματος

τῆς 30 Δεκεμβρίου 1920 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 2332 κλπ.».

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πρόσθετον εἰδικὸν τέλος εἰσπράττεται μόνον, διὰ τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ βενζινοκίνητα ποδήλατα μετὰ κινίστρου, τὰ κυκλοφοροῦντα ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ. Διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις περιορίζεται εἰς τὸ τέταρτον.

Ἄρθρον 5.

Οἱ παραλείποντες τὴν ἐπιδοσιν ἐμπροθέσμων δηλώσεων κάτοχοι ποδηλάτων καὶ τῶν πρὸς ταῦτα ἐξομοιουμένων μηχανημάτων, καθὼς καὶ τῶν βενζινοκινήτων ποδηλάτων καὶ τῶν παντὸς εἴδους αὐτοκινήτων καὶ βενζινακάτων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ εἰδικοῦ τέλους καὶ τοῦ προσθέτου εἰδικοῦ τοιούτου τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων, ὡς καὶ οἱ ἀνακριβῶς δηλοῦντες ἢ πιστοποιοῦντες τὴν χρῆσιν (δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν) ἀριθμὸν θέσεων, τόνων κλπ. διακρίσεις, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν προστίμου ἴσου ποσοῦ πρὸς τὸ πληρωτέον εἰδικὸν τέλος ἢ τὸ πρόσθετον εἰδικὸν τοιοῦτον.

Ἄρθρον 6.

1. Δημοσίας χρήσεως αὐτοκίνητα θεωροῦνται τα χρησιμοποιούμενα διαρκῶς καὶ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκμετάλλευσιν παρὰ τῶν κατόχων αὐτῶν, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ἰδιωτικῆς δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ἔστω καὶ χρησιμοποιούμενα ἐκ διαλειμμάτων πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

2. Ἐξαιροῦνται τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον τελῶν, τὰ εἰς Νοσοκομεῖα καὶ εἰς Σταθμοὺς πρώτων βοηθειῶν ἀνήκοντα, καθὼς καὶ τὰ διενεργοῦντα τὴν συγκοινωνίαν διὰ δρομολογίων τακτικῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 38—40 τοῦ νόμου 2332, ὡς καὶ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 5 καθοριζόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, στηριζομένης ἐπὶ ἐκθέσεων τῶν ἐν ἄρθρῳ 46 τοῦ νόμου 2332 ἀναφερομένων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, οἷς προστίθενται καὶ οἱ ἐφοριακοὶ καὶ ταμιακοὶ τοιοῦτοι, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἐκθέσεων, ἐπὶ ἰδίας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀντιλήψεως.

2. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐκδιδομένης ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποβολῆς ἑκάστης ἐκθέσεως, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ μὴ ἀναστέλλουσα τὴν εἴσπραξιν τῶν καταλογιζομένων τελῶν καὶ προστίμων, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως ταύτης, ἐνώ-

πιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀποφαινομένου ἀμετακλήτως πρὸς κύρωσιν ἢ ἐξαφάνισιν ἢ μεταρρύθμισιν αὐτῆς.

3. Τὰ ἄρθρα 42—45 καὶ 46 § § 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 2332 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 8.

1. Τὰ ποδήλατα καὶ τὰ ἐξομοιούμενα αὐτοῖς μηχανήματα καθὼς καὶ τὰ βενζινοκίνητα ποδήλατα καὶ τὰ παντὸς εἴδους αὐτοκίνητα καὶ βενζινάκατοι, τὰ ὁπωσδήποτε ἀνακαλυπτόμενα ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἐν γένει τῶν ὀργάνων τῆς χωροφυλακῆς καὶ προκειμένου περὶ βενζινακάτων τῆς τελωνειακῆς καὶ λιμενικῆς ἀστυνομίας, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὡς κυκλοφοροῦντα ἄνευ καταβολῆς τοῦ εἰδικοῦ τέλους καὶ τοῦ προσθέτου εἰδικοῦ τοιούτου κατάσχονται παρ' αὐτῶν μέχρις οὗ ὁ παραβάτης κάτοχος καταβάλῃ τὰ νόμιμα τέλη καὶ τὸ πρόστιμον.

2. Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις ἥτις αὐθημερὸν ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος ὀργάνου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὅστις ὑποχρεοῦται μετὰ ἐξακρίβωσιν ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ τηρουμένων στοιχείων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παραβάτου προσαγομένων νὰ ἐλέγξῃ τὸ ἔγκυρον ἢ μὴ τῆς ἐνεργηθείσης κατασχέσεως ἐπικυρῶν ἢ ἐξαφανίζων διὰ πράξεώς του τὴν συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν κατασχέσεως.

3. Διὰ τῆς περὶ ἐπικυρώσεως τῆς κατασχέσεως πράξεώς του ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προσδιορίζει τὰ πληρωτέα κατὰ νόμον τέλη καὶ πρόστιμα διὰ δὲ τῆς περὶ ἀκυρώσεως τοιαύτης ἐντέλλεται ἁρμοδίως τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κατασχεθέντος.

4. Εἰς τὰ ἐπιτετραμμένα τὴν βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων τῶν περὶ εἰδικοῦ τέλους καὶ προσθέτου εἰδικοῦ τοιούτου διατάξεων τοῦ νόμου 2332 καὶ τοῦ παρόντος ὄργανα ἀπαιτεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ποσοστὸν ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1ο)α) ἐπὶ τῶν καταλογιζομένων βάσει ἐκθέσεων αὐτῶν προστίμων μετὰ τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 9.

1. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τὰ δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενα ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 τέλη βεβαιοῦνται συμπληρωτικῶς παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸν νόμον 2332 ὑποβληθεισῶν καὶ τῶν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1922 ὑποβληθησομένων δηλώσεων κατόχων αὐτοκινήτων κλπ.

2. Διὰ τὰς μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐπιδιδομένας δη-

λώσεις έφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Β. διαταγμάτων ὁρισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

«Περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν.
(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύι ἡ διὰ τοῦ νόμου 1043 καὶ τῶν τροποποιησάντων καὶ συμπληρωσάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων νόμων ἐπιβληθεῖσα φορολογία τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, ὡς πρὸς τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1921 καὶ ἐφεξῆς πραγματοποιηθέντα κέρδη.

2. Ὅσάκις, πρὸς ἐξεύρεσιν του κατὰ τὸν νόμον 1043 καὶ τοὺς τροποποιήσαντας καὶ συμπληρώσαντας αὐτὸν νόμους συνήθους κέρδους, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ κέρδος τῆς προπολεμικῆς τριετίας (1912—1914), τὸ κέρδος τοῦτο λογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον, ποσειμένου περὶ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1921, καὶ εἰς τὸ τετραπλάσιον, προκειμένου περὶ τῶν ἐφεξῆς περιόδων. τὸ δὲ κατώτατον ὅριον ἐτησίου συνήθους κέρδους ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ 1921 εἰς δραχ. 12.000 ἀντὶ τῶν κατὰ τοὺς μνημονευθέντας νόμους δραχ. 6.000.

3. Τὸ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1043, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1678, ἀπαλλατσόμενον τῆς φορολογίας ποσὸν ἐκτάκτου κέρδους ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ 1921 εἰς δραχμὰς 12.000.

4. Τὰ ποσὰ τὰ ἀποδεδειγμένως χρησιμοποιηθέντα πρὸς ἀγορὰν μηχανημάτων ἢ ἐπέκτασιν ἐγκαταστάσεων μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1922 δὲν φορολογοῦνται ὡς ἔκτακτα κέρδη.

5. Τὸ συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1043 ποσοστὸν τῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὰς φορολογικὰς ἀπὸ τοῦ 1921 καὶ ἐφεξῆς περιόδους πραγματοποιηθέντων ἐκτάκτων κερδῶν ὁρίζεται εἰς 25 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἔτους 1921 δὲν ἐπιβάλλεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἐδ. 3 τοῦ 2749 νόμου πρόσθετον ποσοστὸν 10 ο/ο.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2412 λήγουσα τὴν 31 Αὐγούστου 1922 προθεσμία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 8 Μαρτίου 1919 «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 1043, 1985, 1598 καὶ 1678» τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 1986, ὑποχρεώσεως πρὸς ἀγορὰν ξένου πλοίου ἢ παραγγελίαν νέου τοιούτου παρατείνεται μέχρι 31 Αὐγούστου 1923.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § 16 τοῦ νόμου 1678 προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν μηνύσεων κατὰ τῶν μηδὲν ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰ ἔκτακτα κέρδη των, παρατείνεται ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ἐτῶν 1915 ἕως 1919.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ὁρισθήσονται·

α') αἱ προθεσμίαι ἐπιδόσεως δηλώσεων, καὶ

β') αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου».

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ξύθου νόμων» ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς κλάσεως 20 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου τροποποιεῖται διά τε τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ τὰς Νέας Χώρας, ὡς ἑξῆς·

« 20 βύνη (malt), γενικὸς μὲν εἰσαγωγικὸς δασμὸς δραχ. 120, συμβατικὸς δὲ δραχ. 100, κατὰ 100 χιλιάδας εἰς μετάλλιον».

Ὁ δασμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸν νόμον τοῦτο νομοσχεδίου, βεβαιοῦται δὲ καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰ κανονισμένα ἢ εἰδικώτερον διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους παραγομένης βύνης ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως ὁριζόμενος διά τε τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ τὰς Νέας Χώρας εἰς λεπτὰ 84 εἰς μετάλλιον κατὰ 100 χιλιάδας. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τούτου, ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὑπολογίζεται εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκάστοτε

ἐφαρμοζομένην ἀξίαν αὐτῆς διὰ τὴν καταβολὴν τῶν τελωνιακῶν δασμῶν.

2. Ἀπαλλάσσεται τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου φόρου καταναλώσεως ἡ ἐγχώριος βύνη, ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ παράγοντος αὐτὴν βυνοποιοῦ, ἐξαγομένη εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις κανονισθησομένας διὰ Β. διατάγματος.

3. Ἡ ἐγχώριος βύνη ἀπαλλάσσεται τοῦ δημοτικοῦ φόρου κατὰ τὴν ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον μεταφοράν της.

Ἄρθρον 3.

1. Κατασκευὴ ζύθου ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται μόνον κατόπι ειδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, χορηγουμένης εἰς τοὺς κεκτημένους εἰδικὸν ἐργοστάσιον ζυθοποιΐας.

2. Ὁ ἐντὸς τοῦ Κράτους παραγόμενος ζύθος δέον νὰ παρασκευάζηται ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς χρήσεως βύνης (malt) καὶ λυκίσκου, νὰ πληροῖ δὲ τοὺς κατωτέρω ὁριζομένους ὅρους.

3. Ὁ ὑπὸ τῶν ζυθοποιῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἢ πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διατιθέμενος ζύθος, δέον, κατὰ τὴν διὰ χημικῆς ἀναλύσεως ἐξέτασιν αὐτοῦ, νὰ δεικνύῃ ἀρχικὴν πυκνότητα ζυθογλεύκους πρὸ τῆς ζυμώσεως τοὐλάχιστον 11.5 καὶ βαθμὸν ζυμώσεως οὐχὶ κατώτερον τοῦ ἀριθμοῦ 45.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῷ Κράτει κατασκευὴ ζύθου μὴ πληρούντος τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ ἡ ἐν τῷ ζύθῳ ἢ κατὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ προσθήκη ἐκχυλίσματος βύνης, γλυκερίνης, γλυκορριζης, ἀνυλοσακχάρου ἢ σακχάρου, δεξτρίνης καὶ λοιπῶν ἀμυλωδῶν ἢ ἄλλων οὐσιῶν, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐκ κριθῆς βύνης, ὡς καὶ ἡ προσθήκη οἰνοπνεύματος.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁσάκις ὁ κατασκευασθεὶς ἐντὸς του Κράτους ζύθος ἐκ βύνης ἐγχωρίου, ὑποβληθείσης εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον καταναλώσεως, ἐξάγεται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ τίθεται ὑπὸ διαμετακόμισιν, ἐπιστρέφεται ὁ καταβληθεὶς ἐπὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸν ζύθον τοῦτον βύνης ταύτης, φόρος καὶ τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 2719 τοῦ 1922 καταβληθὲν πρόσθετον 10 ο/ο κατὰ τὸ διὰ Β. διατάγματος

κανονισθησόμενα. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ φόρου τούτου λαμβάνεται ὡς βάσις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαγωγῆς ἢ τῆς διαμετακομίσεως τοῦ ζύθου, ἐφαρμοζομένη ἀξία αὐτῆς διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς λυομένης ἐγγυήσεως, ἐν περιπτώσει ἐξαγωγῆς ἐγχωρίου ζύθου, κατασκευασθέντος ἐκ βύνης ἀλλοδαπῆς παραληφθείσης ἐπὶ προτωρινῇ ἀτελείᾳ, εἶναι ἀνάλογον τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς βύνης ταύτης κατὰ τὴν παραλαβήν της καὶ τῶν συμπαραμαρτούντων λοιπῶν φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων.

2. Ἡ ἀπαίτησις περὶ ἐπιστροφῆς φόρου καταναλώσεως ἐγχωρίου βύνης δι' ἐξαχθέντα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ζύθον, ἐὰν μὴ ἐνασκηθῇ ἐντὸς ἔτους, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν προσεκτήθη τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, παραγράφεται.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Β. διαταγμάτων κανονισθήσονται·

α') Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν του βαθμοῦ ζυμώσεως τοῦ εἰς τὴν κατανάλωσιν διατιθεμένου ζύθου, καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀρχικῆς πυκνότητος ζυθογλεύκους τοῦ ζύθου ἐν γένει.

β') Τὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐκχυλισματικῆς ἀποδόσεως τῆς βύνης καὶ τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἀναλογούσης ποσότητος βύνης εἰς τὸν ἐξαγόμενον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ζύθον ἐξ ἐγχωρίου ἢ ἀλλοδαπούς βύνης προερχόμενον.

γ') Οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγῆς ζύθου ἐν γένει ἢ ἐγχωρίου βύνης, τὰ τελωνεῖα δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη ἐξαγωγή, αἱ διατυπώσεις τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου τούτου φόρου καταναλώσεως.

δ') Τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου κ[illegible]ώσεως ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου βύνης.

ε') Αἱ λεπτομέ[illegible]εν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6.

Τιμωροῦνται διὰ προστίμου 100 μέχρι 5000 δραχμῶν·

α') Οἱ ζυθοποιοὶ καὶ οἱ βυνοποιοί, οἱ μὴ τηροῦντες ἢ ἀναριβῶς ἢ ἐλλιπῶς τηροῦντες τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ὁριζόμενα ἢ διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα βιβλία.

β') Οἱ βυνοποιοί, ζυθοποιοὶ καὶ ζυθοπῶλαι ἢ οἱ ἀντιπρό-

σωποι αὐτῶν, οἱ ἀρνούμενοι νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ καταστήμασιν αὐτῶν ἐξόδων τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν πρὸς τούτοις ἐξορμιουμένων ὑπαλλήλων πρὸς ἐξέλεγξιν ἢ ἀνακάλυψιν παραβάσεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ζύθου νόμων.

γ') Οἱ ζυθοποιοί, οἱ διαθέτοντες εἰς τὴν κατανάλωσιν ζύθον μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ἢ περιέχοντα οὐσίας ἀπηγορευμένας.

δ') Οἱ ζυθοπῶλαι, οἱ ἐν γνώσει διαθέτοντες εἰς τὴν κατανάλωσιν ζύθον ἠραιωμένον ἢ δεικνύοντα ἀρχικὴν πυκνότητα ζυθογλεύκους μικροτέραν τῆς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τούτου ὁριζομένης.

ε') Οἱ ἐξάγοντες βύνην ἐκ τ[illegible]ν ᾧ παρέχθη βυνοποιείου ἢ ἀποθήκης αὐτοῦ ἄνευ ἐγγρά[illegible]ἀδείας τῆς ἀτελούσης τὴν ἐτοπτείαν τοῦ βυνοποιείου ἀρχ[illegible], ἢ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ ἀναγραφομέν[illegible]ποσοῦ, ἢ ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀνήκοντος φόρου κατανά[illegible]ώσεως.

ς', Οἱ ζυθοποιοί, οἱ ἀποτειρώμενοι νὰ διαθέσωσιν ἢ διαθέτοντος εἰς τὴν κατανάλωσιν τὸν παρ' αὐτῶν παραχθέντα ζύθον ἐκ βύνης ἀλλοδαπῆς παραληρθείσης ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀνήκοντος ἐπὶ τῆς ἀναλογούσης βύνης εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τελῶν ἢ δικαιωμάτων.

2. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου προστίμου ἐφαρμόζεται εἴς τε τοὺς αὐτουργοὺς καὶ τοὺς συνεργούς. δὲν ἀπαλλείει δὲ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπὶ τῆς βύνης φόρου κατανάλωσεως ἢ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ τῶν συμπαφορμαρτούντων ἄλλων τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ἐφ' οἷς ταῦτα ὀφείλονται.

3. Οἱ δὶς τιμωρηθέντες διὰ μίαν ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων παραβάσεων, ἐὰν ἤθελον ὑποπέσῃ εἰς νέον εἴς τινα ἐξ αὐτῶν, δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι διὰ προστίμου μέχρι τοῦ πενταπλασίου τὸ πολὺ τοῦ ἀνωτέρω ὁριζομένου.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι παραβάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» προβλεπομένου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, τηρουμένων τῶν ὅρων καὶ διατυπώσεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21, ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 27 τοῦ ἰδίου νόμου 971.

Ἄρθρον 7.

Ἐκ τοῦ ἐσόδου τοῦ κρατους ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ ζύθου ἀποδίδονται παγίως κατ' ἔτος εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Δωρεᾶς 700,000 δραχμῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, καταβαλλόμεναι εἰς τοῦτο καθ' ἑξαμηνίαν διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 8.

Κατεργοῦνται· α') ἡ δευτέρα καὶ ἡ ἕκτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ΑΦΖ' τοῦ 1909 καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου· β') τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 667 τοῦ 1915· γ') τὰ ἄρθρα 1, 2 πλὴν τῆς πρώτης παραγράφου, 3, 4, 5, 10, 13 καὶ ἡ περίπτωσις γ' τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου ΓΘ' (3009) τοῦ 1304, καὶ δ') ἡ πέμπτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 836 τοῦ 1916, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 9

Ἐπὶ τῆς κατεχομένης, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸν νόμον τοῦτον νομοσχεδίου, αὐτουσίας βύνης, ἐγχωρίου ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένης, ἐπιβάλλεται συμπληρωματικῶς φόρος καταναλώσεως, ὁριζόμενος ἴσος πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καθωρισμένου διὰ τὴν βύνην δασμοῦ καὶ δημοτικοῦ φόρου ἢ δικαιώματος καταναλώσεως ὑπολογιζομένων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ τοῦ συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον καθοριζομένου συμβατικοῦ δασμοῦ ἢ φόρου καταναλώσεως. Ἡ αὐτὴ διαφορὰ συμπληρωματικοῦ φόρου ἐπιβάλλεται ὁμοίως καὶ ἐπιβάλλεται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου βύνης, τῆς φορολογηθείσης ὑπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» νόμου 971 τοῦ 1917», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατωτέρω ἀναφερόμεναι παράγραφοι τῶν ἄρθρων 2, 3

καὶ 5 ἕως 7 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» τροποποιοῦνται ἢ συμπληροῦνται ὡς ἑξῆς·

1. Ἡ προτελευταία παράγραφος τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενοι οἶνοι παντὸς εἴδους, ἐφ' ὅτον ὁ βαθμὸς αὐτῶν εἶναι ἀνώτερος τῶν 12 ἑκατονταβάθμου, ὑποβάλλονται, διὰ τὸ ὑπὲρ τοὺς 12 βαθμοὺς ἐμπεριεχόμενον οἰνόπνευμα, εἰς φόρον καταναλώσεως (κύριον καὶ πρόσθετον) κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου, ἴσον πρὸς τὸν κατὰ χιλιόγραμμον ἰσχύοντα τοιοῦτον φόρον διὰ τὸ οἰνόπνευμα ἀλλοδαπῆς βαθμῶν 70 καὶ ἄνω.»

2. Ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 2 μετὰ τὰς λέξεις «πρὸς πόσιν ἢ μυρεψίαν», προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ φαρμακευτικὴν χρῆσιν».

3. Ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 3, μετὰ τὴν φράσιν «τὸ παρ' οἰνοπνευματοποιῶν πρώτης κατηγορίας», προστίθεται ἡ φράσις «ὡς καὶ τῶν ἐν § 6 τοῦ ἄρθρου 5 οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας». Ἡ αὐτὴ φράσις προστίθεται καὶ ἐν τῷ ἐδαφίῳ δ' τῆς § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3.

4. Τὸ ἐδάφιον στ' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 971 καὶ ἡ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς·

«στ') Τὸ ἐξ ἐγχωρίου ἐργοστασίου προερχόμενον καθαρὸν οἰνόπνευμα, τὸ οἰνόπνευμα στήλης οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας καὶ τὸ ἀπόσταγμα οἴνου, ὁσάκις ἀναμιγνύονται μετ' οἴνου ἢ γλεύκους προωρισμένου νὰ ἐξαχθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Τὸ δ' ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰσαγόμενον καθαρὸν οἰνόπνευμα ἀπαλλάσσεται πρὸς τῷ φόρῳ καταναλώσεως καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους».

Ὁ βαθμὸς τοῦ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν προοριζομένου κράματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν 24 τοῦ ἑκατονταβάθμου οἰνοπνευματομέτρου.

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ προωρισμένου νὰ ἐξαχθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κράματος, δηλουμένη ἐν τῇ αἰτήσει περὶ ἀναμίξεως, εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐντὸς διετίας, τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις νὰ παραταθῇ ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἔτους ἢ, προκειμένου περὶ γλυκέων οἴνων, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἀνώτερον τῆς τριετίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας. Παρελθούσης τῆς διετίας ἢ ληξάσης τῆς χορηγηθείσης παρατάσεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ κράματος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀσχέτως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου τούτου προστίμου, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὁ ἐπὶ τοῦ ἀναμιχθέντος οἰνοπνεύματος φόρος καταναλώσεως καί, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται περὶ οἰνοπνεύματος ἀλλοδαπῆς, τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κατανάλωσιν τοῦ μετ' οἰνοπνεύματος ἀναμιχθέντος οἴνου ἢ γλεύκους, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος αἰτήσηται τοῦτο πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης προθεσμίας, ἀφοῦ καταβληθῇ ὁ εἰς τὸ ἀναμιχθὲν οἰνόπνευμα ἢ τὸ ἀναλογοῦν μέρος αὐτοῦ ἀντιστοιχῶν φόρος καταναλώσεως καί, προκειμένου περὶ οἰνοπνεύματος ἀλλοδαπῆς, τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος. Καθ' ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐφαρμόζεται ὁ φόρος καταναλώσεως (κύριος καὶ πρόσθετος) καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ ἀναμιχθέντος οἰνοπνεύματος, τὰ ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

«§ 2. Δὲν ἀπαλλάσσεται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου καταναλώσεως (κυρίου καὶ προσθέτου) τὸ ἐγχώριον καθαρὸν οἰνόπνευμα καὶ ἀπόσταγμα οἴνου, τὰ ἀναμιγνυόμενα μετ' οἴνου ἢ γλεύκους προωρισμένου νὰ καταναλωθῇ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Τὸ δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενον οἰνόπνευμα ὑποβάλλεται πρὸς τῷ φόρῳ καταναλώσεως καὶ εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος. Ὁ καταβληθεὶς φόρος καταναλώσεως καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ μετ' οἴνου ἢ γλεύκους ἀναμιχθέντος οἰνοπνεύματος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιστρέφεται.

5. Ἐν τῇ § 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 971, ἀντικαθίστανται ἡ φράσις «ὡς καὶ ὁ μετ' οἰνοπνεύματος ἀναμιχθεὶς ὑπὲρ τοὺς 16 βαθμοὺς οἶνος», διὰ τῆς φράσεως «ὡς καὶ ὁ μετ' οἰνοπνεύματος ἀναμιχθεὶς καὶ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν προοριζόμενος οἶνος ἢ γλεῦκος». Ἐν δὲ τῇ § 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «τοῦ μετ' ἐγχωρίου οἰνοπνεύματος ὑπὲρ τοὺς 16 βαθμοὺς ἀναμεμιγμένου οἴνου, ἢ τοῦ μετ' ἐξωτερικοῦ οἰνοπνεύματος ἀναμεμιγμένου οἴνου οἱουδήποτε βαθμοῦ» διὰ τῆς φράσεως «τοῦ μετ' ἐγχωρίου ἢ ἐξωτερικοῦ οἰνοπνεύματος ἀνεμεμιγμένου καὶ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν προοριζομένου οἴνου ἢ γλεύκους», ἔτι δὲ ἡ φράσις «ἢ ἀναμεμιγμένου μετ' οἴνου ἢ γλεύκους ὑπὲρ τοὺς 16 βαθμοὺς» διὰ τῆς φράσεως «ἢ ἀναμεμιγμένου μετ' οἴνου ἢ γλεύκους».

6. Ἐν τῇ § 3 τοῦ ἄρθρου 5 ἡ φράσις «δυνάμενοι δὲ νὰ χρησιμοποιῶσι καὶ ἄμβυκα ποτοποιΐας», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατέχοντες δὲ εἰδικὸν πρὸς τοῦτο ἐργοστάσιον, ἐν ᾧ, ἐκτὸς τῶν ἀπαραιτήτων σκευῶν ἢ δοχείων, δέον νὰ ἔχωσιν ἐγκατεστημένον καὶ ἄμβυκα ποτοποιΐας».

7. Ἐν τῇ § 5 τοῦ ἄρθρου 5 διαγράφεται ἡ φράσις «ἢ ἄλλα μηχανήματα τελειότερα τῶν ἁπλῶν ἀμβύκων τῶν οἰνοπνευματοποιῶν πρώτης κατηγορίας».

ἑκάστου ἔτους», διὰ τῆς φράσεως «ἄρχεται τὴν 1 Ἀπριλίου ως "ἄρχεται τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου

8. Ἐν τέλει τῆς § 9 τοῦ ἄρθρου 5, ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «ἄρχεται την 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους», διὰ τῆς φράσεως «ἄρχεται τὴν 1 Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἔτους».

9. Ἐν ἀρχῇ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίστανται ἡ φράσις· «Οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Α' κατηγορίας» διὰ τῆς φράσεως· «Οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Α' καὶ Β' κατηγορίας».

10. Ἐν τῇ § 4 τοῦ ἄρθρου 6 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «καὶ ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἐργοστασίου, ὁ νέος κύριος» καὶ προστίθενται ἐν τέλει τῆς αὐτῆς § 4, δύο περίοδοι ἔχουσαι οὕτω· «Ἐν περιπτώσει δὲ μεταβιβάσεως τοῦ ἐργοστασίου ἐν ζωῇ, ὁ νέος κύριος, προτιθέμενος νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ δικαιοπαρόχου του, θεωρεῖται ὑπεύθυνος τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένων ὑποχρεώσεων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς μεταβιβάσεως καὶ ὑρίσταται τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως αὐτοῦ ὑποχρεοῦται δ' ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § ταύτης, μὴ ἀπαλλασσόμενος ἐκ τῆς ἀνωτέρω εὐθύνης μέχρι τῆς λήψεως τῆς νομίμου ἀδείας. Ὡς νέος κύριος δὲ θεωρεῖται ὁ εἰς ὃν περιέρχεται τὸ ἐργοστάσιον ἐκ κληρονομίας αἰτίᾳ θανάτου τοῦ ἀρχικοῦ ὀηλωτοῦ».

11. Ἐν τῇ § 1 τοῦ ἄρθρου 7, μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον προστίθενται αἱ ἑξῆς δύο παράγραφοι, ἀπαλειφομένης ἅμα τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου 971·

«Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας, καὶ τῶν παραγόντων ἀπόσταγμα οἴνου πυκνοτήτων, ἡ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἄδεια χορηγεῖται μόνον μετὰ τὴν περὶ τούτου ἔγκρισιν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς ἣν δέον νὰ ὑποβάλληται τὸ ταχύτερον ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὸ ἕτερον τῶν ἐπιβοθέντων αὐτῷ ἀντιτύπων τῆς ὀηλώσεως μετὰ τοῦ σχεδιαγράμματος τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν μηχανημάτων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα καὶ μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ

νόμου τούτου ὁριζομένων μηχανικῶν μετρητῶν ἢ ἄλλων μέσων μετρήσεως τοῦ παραγομένου οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐργοστασιάρχου ἐκτέλεσιν τῶν ὑποδειχθησομένων τροποποιήσεων ἢ βελτιώσεων ἐν τῷ ἐργοστασίῳ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατόπι ἡτιολογημένης καὶ κατεπειγούσης περὶ τούτου γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἄδειαν λειτουργίας ἐργοστασίου τινὸς ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἐξαμήνου καὶ μέχρι τῆς λήξεως, τὸ πολύ, τῆς φορολογικῆς περιόδου, δι' ἣν αὕτη ἐξεδόθη, ὁ ἐργοστασιάρχης ηὗρεν ἀποδεχθῇ διοικητικῶς ὡς ἐκ δόλου παρεκβαίνων ὑφισταμένας διατάξεις τοῦ νόμου ἢ τῶν σχετικῶν Β. Διαταγμάτων. Ἡ προσωρινὴ ἀνάκλησις τῆς ἀδείας δὲν ἀπαλλάττει τὸν ἐργοστασιάρχην ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τοῦ συμφώνως πρὸς τὴν χορηγηθεῖσαν ἄδειαν νομίμου δικαιώματος ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, δι' ὁλόκληρον τὴν φορολογικὴν περίοδον, δι' ἣν εἶχε χορηγηθῇ ἡ ἀνακληθεῖσα ἄδεια.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἐδαφίου α' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 971, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

Οἱ τοιοῦτοι οἰνοπνευματοποιοὶ δικαιοῦνται νὰ ἐργασθῶσι δι' ἑνὸς μόνον ἄμβυκος, χωρητικότητος εἰς ὕδωρ οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 130 χιλιογράμμων, καὶ ἐπὶ ἓως τρία τριήμερα κατὰ φορολογικὴν περίοδον, ἀρχομένην τὴν 1 Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγουσαν τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὑποβάλλονται δὲ εἰς φόρον καταναλώσεως, καταβαλλόμενον εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν ἑκάστοτε ὑποβολὴν τῆς ὀηλώσεως περὶ ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ ὁριζόμενον, ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τοῦ χρησιμοποιουμένου ἄμβυκος, ὡς κατωτέρω ἀναγράφεται δι' ἕκαστον τριήμερον. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν οἰνοπνευματοποιὸν νὰ ἐργασθῇ, ἐὰν βούληται, ἐπὶ δύο εἰσέτι τετραήμερα, πέραν τῶν τριῶν τοιημέρων, καταβάλλων δι' ἕκαστον τετραήμερον φόρον καταναλώσεως διπλάσιον τοῦ δι' ἕκαστον τριήμερον ὁριζομένου τοιούτου, ἤτοι·

Χωρητικότης ἐργασθησομένου ἄμβυκος εἰς χιλιόγραμμα					Καταβλητέος φόρος καταναλώσεως	
					Διὰ τὴν ἐργασίαν ἑκάστου τριημέρου	Διὰ τὴν ἐργασίαν ἑκάστου τετραημέρου
		μέχρις	20	χιλ.	30	60
ἄνω	τῶν	20	μέχρι	40 »	45	90
»	»	40	»	60 »	90	180
»	»	60	»	80 »	135	270
»	»	80	»	100 »	180	360
»	»	100	»	115 »	—	420
»	»	115	»	130 »	240	480

2. Ἐν ἐδαφ. β' τῆς § 1. τοῦ ἄρθρου 8 ἀντικαθίσταται ἡ λέξις «ἐτησίως» διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου».

3. Ἐν ἀρχῇ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «θεωροῦνται καὶ οἱ ἑξῆς ἐπιτηδευματίαι», προστίθεται ἡ φράσις «οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς μίαν δόσιν τὸ κατωτέρω δι' ἕκαστον τούτων ὁριζόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος».

4. Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«§ 3. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 8 διμήνους καὶ ἐτησίους οἰνοπνευματοποιοὺς Α' κατηγορίας νὰ ὦσι συνάμα καὶ οἰνοπνευματοποιοὶ Β' κατηγορίας ἢ ποτοποιοὶ ἢ πωληταὶ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς αὐτοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς νὰ ὦσι ταὐτοχρόνως καὶ οἰνοπνευματοποιοὶ ἐκ τῶν ἐπὶ τριήμερον ἢ τετραήμερον ἐργαζομένων».

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 10, τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«§ 1. Οἱ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου τούτου ποτοποιοὶ ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, ἀνάλογον τοῦ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος τοῦ ἐμπεριεχομένου εἰς τὸ ὑφ' ἑκάστου τούτων ἐντὸς ἑκάστης φορολογικῆς περιόδου, παρ' οἰνοπνευματοποιοῦ Β' κατηγορίας ἢ ποτοποιοῦ ἢ ἐξ ἀποθήκης ἀποταμιεύσεως, παραλαμβανόμενον οἰνόπνευμα καὶ ἀπόσταγμα οἴνου πρὸς κατεργασίαν ἢ μεταπώλησιν ἐν γένει, εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ποτοποιοῦ τυχὸν παραχθὲν ἀπόσταγμα οἴνου, ὁρίζεται δὲ τοῦτο.

α') Εἰς δραχμὰς 3000, διὰ παραλαβὴν οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος οἴνου εἰς ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 10000 χιλιογράμμων ἀνύδρου, κατὰ φορολογικὴν περίοδον.

β') Εἰς δραχμὰς 6000, διὰ παραλαβὴν οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος οἴνου εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 10000 καὶ μέχρις 20000 χιλιογράμμων ἀνύδρου, κατὰ φορολογικὴν περίοδον.

γ') Εἰς δραχ. 12000, διὰ παραλαβὴν οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος οἴνου εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 20000 καὶ μέχρι 40000 χιλιογράμμων ἀνύδρου, κατὰ φορολογικὴν περίοδον.

δ') Εἰς δραχ. 20000, διὰ παραλαβὴν οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος οἴνου εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 40000 καὶ μέχρις 100000 χιλιογράμμων ἀνύδρου, κατὰ φορολογικὴν περίοδον, καὶ

ε') Εἰς δραχ. 30000, διὰ παραλαβὴν οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος οἴνου εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 100000 χιλιογράμμων ἀνύδρου, κατὰ φορολογικὴν περίοδον».

2. Ἐν ἀρχῇ τῆς § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου, ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου» διὰ τῶν λέξεων «Ἀπριλίου καὶ Μαΐου», αἱ δὲ λέξεις «τὸ προηγούμενον ἔτος» διὰ τῶν λέξεων «τὴν προηγουμένην φορολογικὴν περίοδον».

3. Τὸ ἐν τῇ § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου ὁριζόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος τῶν παραγόντων ἀπόσταγμα οἴνου ποτοποιῶν, αὐξάνεται ἀπὸ δραχμὰς 500 εἰς δραχμὰς 2000 καὶ ἀπὸ δραχμὰς 1000 εἰς δραχμὰς 4000, διὰ τὰς ἐν τῇ εἰρ. § ὁριζομένας ποσότητας παραγομένου ἀποστάγματος οἴνου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τελεῖ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 971, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ νόμου 1081 τοῦ 1918, προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος· «Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος, τὸ τε ἐξ ἐγχωρίου οἰνοπνεύματος, ὡς καὶ τὸ ἐξ οἰνοπνεύματος ἀλλοδαπῆς, προερχόμενον».

Ἐν δὲ τῇ § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου, ἀντικαθίσταται ἡ φράσις· «Ἡ βιομηχανικὴ τιμὴ τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος, ἥτις παρέχεται ἐν τῇ εἰς τὴν τιμὴν παραγωγῆς αὐτοῦ προσθήκης τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐργοστασιάρχου βιομηχανικοῦ κέρδους καὶ ὑπὲρ ὃν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν τεσσαράκοντα λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος, ὁρίζεται, ἐν τῷ Β. διατάγματι τῆς διατιμήσεως, διὰ τῆς φράσεως· «Ἡ βιομηχανικὴ τιμὴ τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος, ἥτις παρέχεται ἐν τῇ εἰς τὴν τιμὴν παραγωγῆς αὐτοῦ προσθήκης τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐργοστασιάρχου βιομηχανικοῦ

νέρβους καὶ ὅπως δύνανται νὰ εἶναι κατώτεροι τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων ὁρίων κατώτερον τῶν ἀπαιτουμένων ἑκατοστῶν τῆς τιμῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος ὁρίζεται, ἐν τῷ Β. διατάγματι τῆς 3 Δεκεμβρίου.

2. Τὸ ἐδάφιον β΄ τῆς § 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β΄) Τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος ὅπερ δύναται νὰ προσθέσῃ τις πρὸς τοῦτο διὰ καθαρισμοῦ ἀπὸ ἀλλων ἐπιβλαβῶν συστατικῶν πολυτίμων ἢ ὅπως ἄλλως εἰς ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν ἀναγκαίων ἀναλωμάτων ἢ ἀπωλειῶν ἀνέρχεται εἰς ἑκατοστημόριον τοῦ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος, οὗτινος ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ ὑγρῷ περιεκτικότης ἐν ἀλκοολικοῖς βαθμοῖς ἐξεφράσθη διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατοστῶν τοῦ ὄγκου τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ἀναγκαίου πρὸς ἀραίωσιν αὐτοῦ εἰς ὑγρὸν ὑποβαλλόμενον εἰς φόρον κατανάλωσεως ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου τοῦ οἰνοπνεύματος ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ἢ τῆς ἀποθήκης ἐφαρμοζομένου νομίμου φόρου καὶ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β΄ τοῦ αὐτοῦ ὅρου διαγραφομένης τῆς λέξεως «ὑπαγορευτικῶς».

3. Ἐν τῷ τελευταίῳ περιθέτῳ τοῦ ἐδαφ. ζ΄ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 18, ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «τὸ καὶ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 23 πράσιμον ἐπιβάλλεται» διὰ τῆς φράσεως «ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23». Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«§ 2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α΄, β΄ καὶ ζ΄ τῆς προηγουμένης § 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένου καὶ ἀποσταλευομένου ἢ μεταφερομένου οἰνοπνεύματος, μὴ ἐχουσῶν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὰ παρουσιαζόμενα κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐλλείμματα τοῦ οἰνοπνεύματος τούτου, τῶν σχετικῶν γενικῶν διατάξεων περὶ τελωνιακοῦ κώδικος».

4. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 971 τροποποιεῖται κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις:

α΄) Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «Ὁ Γραμματάρχης τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας» διὰ τῆς φράσεως «Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας», ἡ δὲ τελευταία περίοδος τῆς ἰδίας παραγράφου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τῶν τακτικῶν τοιούτων».

β΄) Ἡ πρώτη περίοδος τῆς δευτέρας παραγράφου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ μετάσχωσι πρόσωπα τέσσαρες ἀντιπρόσωποι τῶν βιομηχάνων οἰνοπνευματοποιῶν, ἐκλεγόμενοι ἐπὶ τούτῳ εἷς ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, δύο ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, καὶ εἷς ἐκλεγόμενος ἐτησίως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο Συμβουλίου μεταξὺ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Βιομηχάνων οἰνοπνευματοποιῶν».

γ΄) Ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ διαγράφεται ἡ λέξις «τακτικῶν».

τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2719 «περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου [illegible] δραχμῶν» ἐπιβαλλόμενον ποσοστὸν 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ κύριου καὶ συμπλέτου φόρου καταναλώσεως οἰνοπνεύματος, ὡς καὶ ταῦτα ἴσχυον ἐφαρμοζόμενα τὸ πρὶν στὸν τόπο».

5. Ἐν τῇ § 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 971 μετὰ τὴν φράσιν «συστάσεις ὑποθηκῶν ἀπεριορίστως», προστίθεται ἡ φράσις «ἀμαρολογήτου ἢ φορολογημένου οἰνοπνεύματος». Ἐν τῇ § 3 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ καὶ ἐν τέλει τῆς πρώτης περιόδου ταύτης, προστίθεται ἡ φράσις «ἐφόσον ἀμαρολόγητον ἢ φορολογημένον οἰνόπνευμα ἢ ἀπόσταγμα οἴνου ὑποβληθέντος εἰς φόρον καταναλώσεως ἴσον πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου τοῦ οἰνοπνεύματος ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ἢ τῆς ἀποθήκης ἐφαρμοζομένου νομίμου φόρου, καὶ ἐν τῇ § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαγράφεται ἡ λέξις «ὑπαγορευτικῶς».

6. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιόδῳ τοῦ ἐδαφ. ζ΄ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 18, ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «τὸ καὶ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 23 πράσιμον ἐπιβάλλεται» διὰ τῆς φράσεως «ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23». Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«§ 2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α΄, β΄ καὶ ζ΄ τῆς προηγουμένης § 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένου καὶ ἀποσταλευομένου ἢ μεταφερομένου οἰνοπνεύματος, μὴ ἐχουσῶν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὰ παρουσιαζόμενα κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐλλείμματα τοῦ οἰνοπνεύματος τούτου, τῶν σχετικῶν γενικῶν διατάξεων περὶ τελωνιακοῦ κώδικος».

7. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 971 τροποποιεῖται κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις:

α΄) Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «Ὁ Γραμματάρχης τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας» διὰ τῆς φράσεως «Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας», ἡ δὲ τελευταία περίοδος τῆς ἰδίας παραγράφου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τῶν τακτικῶν τοιούτων».

β΄) Ἡ πρώτη περίοδος τῆς δευτέρας παραγράφου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ μετάσχωσι πρόσωπα τέσσαρες ἀντιπρόσωποι τῶν βιομηχάνων οἰνοπνευματοποιῶν, ἐκλεγόμενοι ἐπὶ τούτῳ εἷς ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, δύο ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, καὶ εἷς ἐκλεγόμενος ἐτησίως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο Συμβουλίου μεταξὺ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Βιομηχάνων οἰνοπνευματοποιῶν».

γ΄) Ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ διαγράφεται ἡ λέξις «τακτικῶν».

7. Η δευτέρα περίοδος της § 3 του άρθρου 21 του νόμου 971 αντικαθίσταται ως εξής:

«Εις εκάστην υποβαλλομένην προσφυγήν, δέον να επισυνάπτηται γραμμάτιον παραλαβής δημοσίου ταμείου περί καταβολής δραχ. 10 διά τέλη σημάνσεως της εκδοθησομένης αποφάσεως, αδιαφόρως του αν οι υποβαλόντες την προσφυγήν είνε εις ή πλείονες του ενός. Αν μή επισυναφθή τοιούτον, ή δέν προσκομισθή εις τον γραμματέα του Δικαστηρίου μέχρι της ημέρας της συζητήσεως της προσφυγής, αναβάλλεται εφ' άπαξ ή συζήτησις επί δέκα ημέρας, εάν δε και τότε δέν προσκομισθή τούτο, ο διάδικος θεωρείται παραιτηθείς της προσφυγής και αποφαίνεται περί τούτου το Δικαστήριον δι' αποφάσεως γραφομένης εφ' άπλου χάρτου. Τέλη σημάνσεως επιβάλλονται και διά τας καταδικαστικάς αποφάσεις, τας υπό του Διοικητικού Δικαστηρίου εκδιδομένας επί απαλλακτικών πράξεων των Οικονομικών Εφόρων, ουχί δε και διά τας υπό των αυτών Οικονομικών Εφόρων πράξεις, είτε καταδικαστικαί είνε αύται είτε μή. Επίσης, εάν η απόφασις εξεδόθη εναντίον πλειόνων του ενός προσώπων, δέν επιβάλλεται ίδιον τέλος σημάνσεως εις έκαστον τούτων διά την προς αυτό κοινοποιουμένην απόφασιν».

8. Το άρθρον 23 του νόμου 971 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρον 23.

«§ 1. Εν περιπτώσει, καθ' ην παρουσιασθή έλλειμμα ή απώλεια ανύδρου οινοπνεύματος, ανωτέρα των εν άρθρω 18 καθοριζομένων ορίων, το δε έλλειμμα τούτο ή η απώλεια ούτε βεβαιωθή είτε κατά την εξέλεγξιν της κατά το άρθρον 17 μηνιαίας δηλώσεως, είτε κατά τας περιπτώσεις του άρθρ. 18 και της § 4 του άρθρ. 19, χωρίς να αποδειχθή ότι το έλλειμμα τούτο του οινοπνεύματος προέρχεται εξ ανακριβείας των τοποθετημένων μηχανικών μετρητών ή άλλων μέσων μετρήσεως, ή εξ αφαιρέσεως παρανόμου παρ' άλλου γενομένης, ή εξ ανωτέρας βίας αποχρώντως βεβαιουμένης, κατά τα διά Β. διατάγματος ορισθησόμενα, τότε, α') βεβαιούται και εισπράττεται, επί του ποσού του υπέρ την νόμιμον φύραν παρουσιαζομένου ελλείματος, ο οφειλόμενος φόρος καταναλώσεως του οινοπνεύματος (κύριος και πρόσθετος) και ο εισαγωγικός δασμός, οι εφαρμοζόμενοι, κατά την ημέραν καθ' ην επιστοποιήθη ή ανεκαλύφθη το τοιούτον έλλειμμα ή απώλεια, επί του αποστάγματος οίνου, του καθαρού εγχωρίου οινοπνεύματος και του οινοπνεύματος αλλοδαπής εν γένει, αναλόγως του είδους και της προελεύσεως τούτων, και β') εάν το παρουσιαζόμενον έλλειμμα ή απώλεια ή διαφορά οινοπνεύματος είνε ανωτέρα του 5 τοις ο/ο υπέρ τα εν άρθρω 18 ορι-

ζόμενα ανεκτά όρια φύρας ή διαφοράς, τότε, ασχέτως των εν εδαφίω α' οριζομένων, επιβάλλεται πρόστιμον μέχρι του πενταπλασίου του κυρίου φόρου καταναλώσεως επί του υπέρ την νόμιμον φύραν ελλείποντος οινοπνεύματος. Εάν δε πρόκειται περί οινοπνεύματος προερχομένου εκ της αλλοδαπής επιβάλλεται προσέτι πρόστιμον ίσον προς το τριπλάσιον του εισαγωγικού δασμού».

«§ 2. Το κατά την προηγουμένην § 1 του άρθρου τούτου παρουσιασθέν έλλειμμα ή απώλεια ή διαφορά οινοπνεύματος βεβαιούται διά πρωτοκόλλου, συντασσομένου υπό του ενεργήσαντος την εξέλεγξιν και βεβαιώσαντος αυτό υπαλλήλου της Διευθύνσεως του Χημικού Εργαστηρίου του Υπουργείου των Οικονομικών ή ετέρου οικονομικού υπαλλήλου και υποβαλλομένου εις την αρμοδίαν αρχήν, ήτις, εφ' όσον μεν το έλλειμμα τούτο δέν υπερβαίνει πλέον των 5 τοις ο/ο τα ανεκτά όρια φύρας ή διαφοράς, προβαίνει εις την βεβαίωσιν του αναλόγου φόρου καταναλώσεως ή και του εισαγωγικού δασμού. Εάν δε είνε ανώτερον του ποσού τούτου, ενεργεί συμφώνως προς τα εν § 1 του άρθρου 27 οριζόμενα».

Άρθρον 5.

1. Το άρθρον 24 του νόμου 971, τροποποιείται κατά τας εξής διατάξεις:

α') Εν τω εδαφίω α', μετά την φράσιν «οι κατασκευάζοντες ή επισκευάζοντες τοιαύτα μηχανήματα άνευ άδειας», προστίθεται ή φράσις «οι κατασκευάζοντες τοιαύτα μηχανήματα πλειότερα ή χωρητικότητος ανωτέρας ή συστήματος τελειοτέρου των εν τη άδεία κατασκευής αναφερομένων» κτλ.

β') Εν τέλει του εδαφίου δ' προστίθενται τα εξής:

«έτι δε οι πατεντούχοι οι διατηρούντες εν ταις εργοστασίοις αυτών οίνους δυναμένους να αποσταχθώσιν, εξαιρέσει της περιπτώσεως της εκ τοιούτων οίνων παραγωγής αποστάγματος οίνου υπό των λαβόντων ειδικήν προς τούτο άδειαν».

γ') Εν τέλει του εδαφίου ια' αντικαθίσταται η φράσις «ασχέτως της κατά το παρόν άρθρον ποινής, βεβαιούται και εισπράττεται το τριπλάσιον του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως, το δε προϊόν κατάσχεται και δημεύεται», διά της φράσεως «αντί της κατά το παρόν άρθρον ποινής επιβάλλεται πρόστιμον μέχρι του πενταπλασίου του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως, το δε προϊόν κατάσχεται και εκποιείται εις όφελος του Δημοσίου».

2. Το άρθρον 25 του νόμου 971 τροποποιείται κατά τας εξής διατάξεις:

α') Εν τέλει του εδαφίου γ' προστίθενται τα εξής:

«ἢ ἀγοράζοντες ἢ πωλοῦντες τσαμπουλόπνευμα καὶ αὐζὸν οἱ νοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας, ὡς καὶ οἱ δηλοῦντες καὶ λαμβάνοντες ἄδειαν ποτοποιοῦ, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὸ ὑπὸ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 5 προβλεπόμενον εἰδικὸν ἐργοστάσιον καὶ ἀμύλινα ποτοποιΐας».

β') Τὸ ἐδάφιον β' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«β') Οἱ ἐνεργοῦντες ἀναμίξεις οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος οἴνου μετ' οἴνου ἢ γλεύκους προωρισμένου διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ μὴ ἐξάγοντες τὸ προκύψαν κρᾶμα ἐντὸς τῆς τεταγμένης νομίμου προθεσμίας, ἢ διαθέτοντες τοῦτο εἰς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ καταβολῆς τοῦ νομίμου φόρου καταναλώσεως καὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους, καθὼς καὶ οἱ προβαίνοντες εἰς ἀποστροφὴν τοῦ οὕτω ἀναμιχθέντος οἴνου ἢ γλεύκους. Ἐν περιπτώσει ἀποστάξεως τοῦ ἀναμιχθέντος οἴνου ἢ γλεύκους, ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω ὁριζομένης ποινῆς, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὁ ἐπὶ τοῦ προσθέτου οἰνοπνεύματος φόρος καταναλώσεως (κύριος καὶ πρόσθετος), ὡς καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος. Ὑπέχουσι τιμωρίαν οἱ μὴ χρησιμοποιοῦντες πρὸς ἀνάμιξιν μετ' οἴνου ἢ γλεύκους προωρισμένου διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραληφθὲν οἰνόπνευμα ἐν γένει, καθὼς καὶ οἱ παραλαμβάνοντες οἰνόπνευμα ἐν γένει πρὸς ἀνάμιξιν μετ' οἴνου ἢ γλεύκους προωρισμένου διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ μὴ χρησιμοποιοῦντες αὐτὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐντὸς τῆς διὰ Β. Διατάγματος καθοριστθησομένης χρονικῆς διορίας.»

γ') Ἐκ τοῦ ἐδαφίου Γ' ἀπαλείφεται ἡ λέξις «ἀβολίωσ», ἔτι δὲ ἡ φράσις «πρὸς τὸν σκοπὸν ὠφελείας ἑαυτῶν ἢ τρίτων, ἢ βλάβην τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου».

δ') Μετὰ τὸ ἐδάφιον η' προστίθενται τὰ ἑξῆς ἐδάφια θ' καὶ ι'.

«θ') Οἱ πωλοῦντες μετουσιωμένον οἰνόπνευμα ἐν γένει εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου τούτου καθοριζομένης τοιαύτης, ἢ πωλοῦντες τοιοῦτον οἰνόπνευμα βαθμοῦ κατωτέρου τοῦ ἐν τῇ ἑκάστοτε ἐκδιδομένῃ διατιμήσει ὁριζομένου, ἔτι δὲ οἱ μὴ τηροῦντες τοὺς διὰ Β. Δ. καθοριστθησομένους ὅρους διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ πώλησιν τοῦ τοιούτου οἰνοπνεύματος».

ι') Οἱ δυνάμει ἀδείας ἐργασθέντες οἰνοπνευματοποιοὶ ἐν γένει καὶ οἱ ποτοποιοί, οἱ προτιθέμενοι νὰ συνεχίσωσι καὶ συνεχίζοντες τὰς ἐργασίας αὐτῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς φορολογικῆς περιόδου, δι' ἣν εἶχε χορηγηθῇ αὐτοῖς ἡ ἄδεια ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, χωρὶς νὰ ὑποβάλωσι ἐντὸς δέκα πέντε

ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας, τὴν διὰ τὴν νέαν περίοδον δήλωσιν».

3. Ἐκ τῆς § 1 τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25 τοῦ νόμου 971, ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἢν ὑποτροπῇ δὲ διὰ προστίμου μέχρι ..... καὶ διὰ φυλακίσεως ..... ἢ διὰ μιᾶς ἐκ τῶν δύο τούτων ποινῶν». Ἐν τέλει δὲ τῶν αὐτῶν ἄρθρων 24 καὶ 25 προστίθεται § 2, ἔχουσα οὕτως·

«§ 2. Οἱ δὶς τιμωρηθέντες διὰ μίαν ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ § 1 ἀναφερομένων παραβάσεων, ἐὰν ἤθελον ὑποπέσῃ ἐκ νέου εἴς τινα ἐξ αὐτῶν, δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι διὰ προστίμου μέχρι τοῦ πενταπλασίου τὸ πολὺ τοῦ ἀνωτέρου ὁριζομένου».

4. Τὸ ἄρθρον 26 τοῦ νόμου 971, τροποποιεῖται κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις·

α') Ἐν τῷ ἐδαφ. α' τῆς § 1 ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «ἢ διὰ μηχανημάτων ἄλλων» παρὰ τὰ ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναφερόμενα», διὰ τῆς φράσεως «ἢ διὰ μηχανημάτων ἄλλων ἢ πλειοτέρων τῶν ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναφερομένων», ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου α', προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος. «Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν συντρέχει παράβασις προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου ι' τοῦ ἄρθρου 25, ἐφαρμόζεται τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πρόστιμον».

β') Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου ι' τῆς § 1, προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἐφαρμακευτικὴν χρῆσιν». Ἐν δὲ τῷ ἐδαφ. ια' ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «ἢ οἴνους ἄνω τῶν 16°» διὰ τῆς φράσεως «ἢ οἴνους ἄνω τῶν 12°».

γ') Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. ιδ' τῆς § 1, ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «ἐν ἀποκλείεται ἡ ποινὴ τοῦ λαθραμπορίου» διὰ τῶν λέξεων «ἐπιβάλλεται πρόσθετ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ».

δ') Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 26 προστίθεται καὶ § 6, ἔχουσα οὕτως·

«§ 6. Αἱ περὶ ποινικῆς εὐθύνης διατάξεις τῶν ἄρθρων 116, 117 καὶ 118 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνιακοῦ Κώδικος», ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένας παραβάσεις».

5. Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 τροποποιεῖται κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις·

α') Ἐν τῇ § 2, ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ὑποτροπῆς τοῦ κατηγορουμένου διὰ παραβάσεις τιμωρουμένας κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25, ἢ ἐν περιπτώσει». Μετὰ δὲ τὰς λέξεις «προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τούτου περὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχήν». Ἐν δὲ τῇ § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «τοῦτο

δὲ ἐπιβάλλει τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 24—26 ποινάς», διὰ τῆς φράσεως «τοῦτο δὲ ἐπιβάλλει τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 26 ποινάς».

β') Μετὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 971, προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος· «Ἐν περιπτώσει παραβάσεως διαπραχθείσης ὑπὸ πλειοτέρων τοῦ ἑνὸς προσώπων, προσδιορίζεται, ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκδιδομένῃ πράξει, τὸ ἐπιβλητέον ἰδιαιτέρως εἰς ἕκαστον τῶν παραβατῶν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συμμετοχῆς του ὡς αὐτουργοῦ ἢ συνεργοῦ, καὶ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου καθοριζομένων ὁρίων, χρηματικὸν πρόστιμον καὶ οὐχὶ συνολικῶς ἢ ἀλληλεγγύως ἢ κατ' ἰσομοιρίαν».

Ἐν τέλει δὲ τῆς αὐτῆς § καὶ ἄρθρου προστίθενται τὰ ἑξῆς·

«Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῆς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθείσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, κατόπιν προσφυγῆς τοῦ καταδικασθέντος, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ αὐτὸ Δικαστήριον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης πρὸς τὸν καταδικασθέντα, ὁσάκις διὰ τῆς ἐκδοθείσης ταύτης ἀποφάσεως μεταβάλλεται εἰς καταδικαστικὴν ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου ἐκδοθεῖσα καὶ εἰς τὸ Διοικητικὸν τοῦτο Δικαστήριον ὑποβαλλομένη ἀθρωτικὴ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Ἡ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐκδιδομένη νέα ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος καὶ εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται».

γ') Ἐν τῇ § 6 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 971 ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «ἐντὸς 25 ἡμερῶν» διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς μηνός».

6. Τὸ ἐδάφ. ς' τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 971 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«ς') Οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις καθ' ἃς ἐπιτρέπεται καὶ ἐνεργεῖται ἀνάμιξις οἰνοπνεύματος ἐν γένει μετ' οἴνου ἢ γλεύκους, καὶ ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ τοῦ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἀναμιχθέντος οἴνου ἢ γλεύκους, καθὼς καὶ οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις καθ' ἃς βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὁ φόρος καταναλώσεως καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ μετ' οἴνου ἢ γλεύκους προωρισμένου διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἀναμιχθέντος οἰνοπνεύματος».

7. Ἐν τέλει τῆς § 7 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 971 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος «Ἡ ἐπὶ τῷ πλεονεκτήματι τούτῳ ἀραίωσις τῶν δι' ἀναμίξεως μετ' οἰνοπνεύματος πέραν τῶν 16 βαθμῶν ἐντυθέντων οἴνων τούτων, δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ λάβῃ χώραν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1922 τὸ βραδύτερον, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης χωρὶς νὰ γένηται ἡ ἀραίωσις αὕτη ἢ χωρὶς νὰ ἐξιχνιῶ τὸ ἀραῖωμα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἡ ὑποχρέωσις τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀναμιχθέντος οἰνοπνεύματος φόρου καταναλώσεως ἢ καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ εἶναι ὁριστική.

Ἄρθρον 6.

Προσωριναὶ διατάξεις.

1. Οἱ μεταξὺ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας τασσόμενοι ἐπιτηδευματίαι, οἱ διαλαμβανόμενοι ἐν ἐδαφίοις β', γ' καὶ δ' τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 971 καὶ λαβόντες ἄδειαν ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος διὰ τὴν φορολογικὴν περίοδον 1922, δικαιοῦνται δυνάμει τῆς ἀδείας ταύτης νὰ ἐργασθῶσι μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1923, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέον δικαίωμα διὰ τὸ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀδείας ταύτης χρονικὸν διάστημα τὸ μέχρι 31 Μαρτίου 1923.

2. Οἱ κατὰ τὰς §§ 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 971 ποτοποιοί, οἱ λαβόντες ἄδειαν ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος διὰ τὴν φορολογικὴν περίοδον 1922, δικαιοῦνται δυνάμει τῆς ἀδείας ταύτης νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐργαζόμενοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ ἐτησίου δικαιώματος, δι' οὗ εἰσὶ χρεωμένοι ἐν τοῖς βιβλίοις εἰσπρακτέων τῶν δημοσίων ταμείων διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1922—1923, ἐὰν δὲ κατεβλήθη ἤδη ἡ δόσις αὕτη ἐπιστρέφεται αὐτοῖς, ἐφ' ὅσον αἰτήσωνται τοῦτο, μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1922 τὸ βραδύτερον, οἱ' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ Χημικὸν τοῦ οἰκείου Παραρτήματος τῆς Διευθύνσεως τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου. Διὰ τοὺς ποτοποιοὺς τούτους, ὁ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 971 προσδιορισμὸς τῶν ὁριστικῶς καταβλητέων τριῶν τετάρτων τοῦ ἐτησίου δικαιώματος τῆς φορολογικῆς περιόδου 1922, θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου 1922.

3. Οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Β' κατηγορίας καὶ οἱ ποτοποιοί, οἱ προτιθέμενοι νὰ ἄρξωνται τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἢ νὰ συνεχίσωσιν αὐτήν, μετὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1922, ὑποχρεοῦνται ὅπως, πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἢ πρὸ πάσης μεταγενεστέρας ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ὑποβάλωσι τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 971 δήλωσιν καὶ λάβωσι τὴν κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἰδίου νόμου (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος νόμου) ἄδειαν ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, ἥτις θέλει ἰσχύει μόνον μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1923. Διὰ τὴν τοιαύτην ἄδειαν οἱ ποτοποιοὶ καταβάλλουσιν εἰς δύο δόσεις τὸ ἥμισυ τοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 971 (ὡς ἐτροποποιήθη) ἐτησίου δικαιώματος ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος.

4. Διὰ τοὺς μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1923 καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ἐργασθησομένους, ἡ ὑποβολὴ τῆς δηλώσεως καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος γίνονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ νόμου 971, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Συνιστᾶται εἰδικὸν ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος», οὗτινος αἱ κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζόμενοι πόροι διατίθενται· α') διὰ τὴν ἀνέγερσιν καταστήματος καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων καὶ ἐργαστηρίων τῆς Διευθύνσεως τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, β') διὰ τὴν ἀνέγερσιν καταστημάτων ἢ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν δημοσίων τοιούτων πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτοῖς τῶν γραφείων καὶ ἐργαστηρίων τῶν Παραρτημάτων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, γ') διὰ τὴν προμήθειαν μηχανικῶν μετρητῶν ἢ ἄλλων μέσων μετρήσεως τοῦ παρὰ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν παραγομένου στεμφυλοπνεύματος καὶ τὴν ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐργαστηρίου ἐξελέγξεως καὶ ἐπισκευῆς τῶν ἐν οἰνοπνευματοποιείοις ἐν γένει χρησιμοποιουμένων μηχανικῶν μετρητῶν, καὶ δ') διὰ τὴν χορήγησιν μηνιαίας ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ τρίτον τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ πρὸς τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτῆς, διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ ἐνασκούμενον ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος.

2. Ὡς πόρος, τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου εἰδικοῦ ταμείου, ὁρίζεται δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας ἐκ λεπτῶν δέκα (10) κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας παραγομένου καθαροῦ οἰνοπνεύματος, τοῦ διατεθειμένου ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ νομίμου φόρου καταναλώσεως, εἴτε ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἐργοστασίων, εἴτε ἐξ ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως αὐτῶν καὶ καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τούτων ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰδικοῦ ταμείου, τὰ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1922, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3, αἵτινες ἄρχονται ἰσχυούσαι ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1922».

Περὶ αὐξήσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν) ἔχον οὕτως

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ νόμου 1679 τοῦ 1919 ὁριζομένη φορολογία ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ σιγαρέτων τεσσάρων ποιοτήτων περιορίζεται εἰς τρεῖς ποιότητας, καταργουμένης τῆς β' ποιότητος, ἡ δὲ ὑφισταμένη φορολογία τῶν ποιοτήτων α', γ' καὶ δ' καθορίζεται εἰς φορολογίαν τῶν ποιοτήτων α', β' καὶ γ'.

Ὁ φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος καταναλισκομένου καπνοῦ, εἴτε ἐγχωρίου, εἴτε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου, ὁ καθοριζόμενος διὰ τῶν νόμων 1679 τοῦ ἔτους 1919, 2160 καὶ 2525 τοῦ ἔτους 1920 καὶ 2749 τοῦ ἔτους 1922, αὐξάνεται τῆς πρώτης ποιότητος κατὰ δραχμὰς 32, τῆς δευτέρας ποιότητος κατὰ δραχμὰς 24 καὶ τῆς τρίτης ποιότητος κατὰ δραχμὰς 12, τῶν πούρων κατὰ δραχμὰς 36 καὶ τοῦ τουμπεκίου κατὰ δραχμὰς 32 κατὰ χιλιόγραμμον.

Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων σιγαρέττων ἐπιβάλλεται προσέτι φόρος καταναλώσεως δραχμῶν 40 κατὰ χιλιόγραμμον.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 ὁριζόμενος φόρος εἰσπράττεται δι' ἐκδόσεως ἀποδεικτικῶν καὶ ἄνευ χρήσεως ταινιῶν, συμφώνως πρὸς τὰ λεπτομερέστερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα.

2. Παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν θέλει κανονισθῇ τὸ ἐφ' ἑκάστου κυτίου ἐπιτιθέμενον σῆμα διακριτικὸν τῆς πληρωμῆς τῆς προσθέτου φορολογίας.

Διὰ Β. διατάγματος δύναται νὰ κανονισθῇ, ὅπως ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀνωτέρω φόρου ἐνεργῆται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ τμήματα αὐτοῦ μετὰ τοῦ ὑφισταμένου φόρου διὰ τῶν αὐτῶν ταινιῶν ἢ διὰ ταινιῶν διαφόρων τῶν ἐν χρήσει τοιούτων.

Ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ ἡ εἴσπραξις τοῦ ηὐξημένου φόρου δύναται νὰ ἐνεργῆται διὰ τῶν μέχρι τοῦδε κεκανονισμένων ταινιῶν, διατιμωμένων διὰ Β. διατάγματος, συμφώνως πρὸς τὸν ηὐξημένον φόρον. Ἡ διάταξις αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὑφιστάμεναι τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν αὐξάνονται ἀντιστοίχως κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον φόρον καὶ τὸ διὰ

Διὰ τὴν παραποίησιν τοῦ διακριτικοῦ σήματος ἰσχύουσιν αἱ ποιναὶ διατάξεις τῆς παραποιήσεως τῶν ταινιῶν καπνοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐπιβαλλομένου προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ποσοστὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ δανείου τῶν δραχμῶν 1.600.000.000, καθορίζεται **εἰς** δραχμὰς 2 κατὰ χιλιόγραμμον καπνοῦ.

Τὸ ποσὸν τὸ εἰσπραττόμενον ἐκ τῆς διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31 Μαρτίου 1922 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου σιγαροχάρτου προσθέτου ποσοστοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2749 ἐσωτερικοῦ δανείου», καθοριζομένης φορολογίας δύο δραχμῶν κατὰ χιλιόγραμμον, ἀποδίδεται ὁλόκληρον **εἰς τὴν** Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 6.

Ὁ διὰ τῶν νόμων 2160 καὶ 2525 ἐπιβληθεὶς καὶ εἰσπραττόμενος πρόσθετος φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ διὰ τὴν ἀπόληψιν προκαταβληθείσης ἀποζημιώσεως καπνεργατῶν εἰσάγεται **ὡς** ἔσοδον τοῦ δημοσίου, μετὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν καταβληθέντων ποσῶν.

Ἐκ τοῦ ἐσόδου τοῦ εἰσπραττομένου ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ, διατίθεται κατ' ἔτος ποσὸν μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν δι' ἐπισκευάς, ἐπεκτάσεις καὶ ἀνεγέρσεις δημοσίων κτιρίων Καπνεργοστασίων, ἀναγραφομένης πιστώσεως ἴσου ποσοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ νόμῳ 2105 τοῦ 1920 «περὶ συστάσεως τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως δημοσίων Τελωνιακῶν καταστημάτων».

Ἡ Ἐπιτροπή, ὁριζομένη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Διευθυντοῦ Καπνεργοστασίου, τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ ἑνὸς καπνοβιομηχάνου.

Τὸ διὰ τοῦ νόμου 2542 τοῦ 1920 ὁριζόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν 200.000 διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ Καπνεργοστασίου Ἀθηνῶν ἐπὶ τοῦ παραπλεύρως αὐτοῦ κειμένου δημοσίου οἰκοπέδου αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 228.000, ἀναγραφομένης πιστώσεως δραχμῶν 28.000 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καπνοβιομηχάνους ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ εἰσαγωγὴ καὶ χρησιμοποίησις σιγαροχάρτου εἰς ταινίας δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν σιγαρέττων α' ποιότητος, ποσοῦ δι' ἕκαστον καπνοβιομήχανον ἀναλόγου, πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῆς χρησιμοποιήσεως τοιούτου κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τριμηνίαν.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς καπνοβιομηχάνους καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης προθεσμίας ἡ εἰσαγωγὴ σιγαροχάρτου εἰς ταινίας διὰ τὴν κατασκευὴν μηχανοποιήτων σιγαρέττων πρώτης ποιότητος. Τὸ διάταγμα τοῦτο δύναται ν' ἀνακληθῇ.

Ἡ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2334 τοῦ 1920 (ἄρθρον 2 § 2) ἐπιστρεφομένη ἀξία τοῦ σιγαροχάρτου δὲν θέλει ἐπιστραφῇ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χρησιμοποιούμενον παρὰ τῶν καπνοβιομηχάνων σιγαροχάρτου, ἀνῆκον αὐτοῖς.

Τὸ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τυχὸν παραμένον σιγαρόχαρτον, ἀνῆκον εἰς τοὺς καπνοβιομηχάνους, δύναται νὰ κρατηθῇ παρ' αὐτῶν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν, ἢ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ Δημόσιον ἐπὶ ἀποζημιώσει καθοριζομένῃ συμφώνως τῷ νόμῳ 1943 τοῦ 1920.

Ἡ παραγγελία καὶ ἡ παραλαβὴ σιγαροχάρτου τοῦ μονοπωλίου ἐγκρίνεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συμφώνως γνώμῃ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἧς τὰ δύο μέλη θὰ προέρχωνται ἐκ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Καπνοβιομηχάνων.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐργοστάσιον διασκευῆς σιγαροχάρτου τοῦ μονοπωλίου ἐπιτρέπεται ἡ διασκευὴ τοῦ εἰς τὰ τελωνεῖα Κερκύρας, Θεσσαλονίκης καὶ Πειραιῶς εὑρισκομένου ἐκ 2458 κυλίνδρων σιγαροχάρτου τῶν 5.000 μέτρων διὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ διασκευασμένου εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως αὐξήσῃ τὰς διὰ τῆς ἰσχυούσης συμβάσεως διὰ τὴν διασκευὴν τοῦ σιγαροχάρτου τοῦ μονοπωλίου τῶν Νέων Χωρῶν, καθωρισμέ-

νας τιμὰς ἐργολαβίας, βάσει τῆς προελθούσης αὐξήσεως τῶν ὑλικῶν διασκευῆς τοῦ σιγαροχάρτου ἐκ τῶν αὐξηθέντων εἰσαγωγικῶν δασμῶν, καὶ τῆς τιμῆς συναλλάγματος, καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν.

Ἡ αὔξησις αὕτη ὑπολογισθήσεται καὶ ἐπὶ τοῦ σιγαροχάρτου τοῦ παραδοθέντος ἀπὸ τῆς 11 Ἰουνίου 1922.

Ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου κανονισθήσεται καὶ διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὴν λειτουργίαν ἑκάστης ἐν Καπνεργοστασίῳ Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος ἐγκατεστημένης σιγαροποιητικῆς μηχανῆς ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συνταττομένη ἐπὶ χαρτοσήμου χιλίων δραχμῶν, ἰσχύουσα δι' ἓν ἔτος.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ χαρτοσήμου χιλίων δραχμῶν ἄδειαι διὰ τὴν λειτουργίαν ἑκάστης σιγαροποιητικῆς μηχανῆς, κυροῦνται θεωρούμεναι ὡς νομίμως ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον 10.

Ἡ λέξις «μηχανοποίητον», ἡ ἐπιτιθεμένη ἐφ' ἑκάστου μηχανοποιήτου σιγαρέττου, δυνάμει τοῦ νόμου ΓΩΠΒ' τοῦ 1911, δύναται νὰ ἀναγράφεται μόνον ἐπὶ τῶν κυτίων τῶν περιεχόντων μηχανοποίητα σιγαρέττα.

Ἄρθρον 11.

Κυροῦται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του τὸ Β. Διάταγμα τῆς 31 Μαρτίου 1922, «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ἀντιτίμου σιγαροχάρτου προσθέτου ποσοστοῦ» διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2749 ἐσωτερικοῦ δανείου.

Ἄρθρον 12.

Μέχρι κατασκευῆς ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχάνων κυτίων φερόντων τυπογραφικῶς καὶ εὐαναγνώστως τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 1679 τοῦ 1919 καθοριζόμενα στοιχεῖα καὶ τὴν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον τιμὴν λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐπίθεσις ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχάνων ἐπιγραφῆς φερούσης πάντα τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα καὶ τὴν νέαν τιμὴν λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἡ βεβαίωσις τοῦ κατὰ τὸν νόμον ΓΩΠΒ' τῆς 4 Αὐγούστου 1911, «περὶ προσθέτου φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν ἰδιοκτητῶν μηχανῆς κατασκευῆς σιγαρέττων καὶ περὶ μηχανοποιήτων σιγαρέττων» καθορισθέντος προσθέτου φόρου ἐπιτηδεύματος σιγαροποιητικῶν μηχανῶν, ἐ-

νεργεῖται σὺν τῇ βεβαιώσει τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ, ἀναγραφομένου ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Καπνεργοστασίων ἐφ' ἑκάστης αἰτήσεως κοπῆς καπνοῦ καὶ τοῦ φόρου τούτου.

Ὁ φόρος οὗτος εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν ταμιῶν μετὰ τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ.

Ἄρθρον 14.

Καθορίζεται εἰς 33,000,000 δραχ. τὸ ποσὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ ἐν τῇ Νέᾳ Ἑλλάδι, ὅπερ θέλει ἐκχωρηθῇ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως τῇ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1922 συμβάσει, μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ χορηγήσεως προσωρινοῦ δανείου φράγκων 50,000,000», τῇ κυρωθείσῃ διὰ τοῦ νόμου 2833 τῆς 3 Ἰουλίου 1922.

Ἄρθρον 15.

Διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἰδιωτικῶν Καπνεργοστασίων δύναται εἰς τὸ διὰ τοῦ νόμου 1567 τοῦ 1918 ὁριζόμενον προσωπικὸν νὰ προστεθῇ εἷς λογιστὴς ἢ ἐλεγκτής. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰδιωτικῶν Καπνεργοστασίων καταβάλλονται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν Καπνεργοστασίων τούτων.

Ἄρθρον 16.

Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἄρθρων αὐτοῦ, εἴτε καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, εἴτε εἰς τμῆμα μόνον αὐτοῦ, ὁρισθήσεται διὰ Β. Διαταγμάτων».

Περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν), ἔχον οὕτως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπιβολὴ τῆς φορολογίας. Βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—1923 καὶ ἐφεξῆς εἰδικὸν ἐτήσιον τέλος ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν παντὸς εἴδους κέντρων διασκεδάσεως, ὁριζόμενον ἴσον μὲ τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον τοῦ διὰ τὸ κέντρον χρησιμοποιουμένου οἰκοδομήματος ἢ διαμερίσματος, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου. Τὸ ἐνοίκιον τοῦτο ἐξευρίσκεται καὶ καθορίζεται ἀνεκκλήτως ὑπὸ ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ διὰ Β. διαταγμάτων εἰδικῶς καθορισθησόμενα.

2. Κέντρα διασκεδάσεως, ὑποκείμενα εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογίαν, νοοῦνται τὰ καφφωδεῖα, αἱ αἴθουσαι, ἐν αἷς δίδονται χοροὶ ἢ τέϊα ἢ γεύματα συνοδείᾳ μουσικῆς, αἱ

αἴθουσαι πεδιλοδρομιῶν καὶ ἐν γένει τὰ παρόμοια καταστήματα συγκεντρώσεων πρὸς τέρψιν, ἅτινα Ἐπιτροπὴ καθισταμένη μονίμως καθ' ἑκάστην Οἰκονομικὴν Ἐφορείαν καὶ κατὰ τὰ διὰ Β. διαταγμάτων καθορισθησόμενα ἤθελε χαρακτηρίσει ὡς τοιαῦτα.

3. Ἐξαιροῦνται τὰ εἰς ἴδιον τέλος κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑποκείμενα θέατρα, κινηματογράφοι, συναυλίαι ᾠδείων ἢ μουσικῶν σωματείων ἐν γένει, λειτουργοῦντα ἐπὶ διατετιμημένῃ εἰσόδῳ ἢ μή. Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται τὰ χοροδιδασκαλεῖα, ἐν οἷς γίνονται μαθήματα ἢ ἀσκήσεις χοροῦ, καθὼς καὶ τὰ καταστήματα (ζυθοπωλεῖα, ζυθεστιατόρια, ζαχαροπλαστεῖα, κλπ.) ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἁπλῶς ὀρχήστραι.

4. Τὰ διὰ τῆς § 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενα κέντρα δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένης φορολογίας, ἔστω καὶ ἂν λειτουργῶσιν ἐν αὐτοῖς συγχρόνως, εἴτε θεατρικαὶ παραστάσεις, εἴτε κινηματόγραφοι ἐπὶ διατετιμημένῃ ἢ μὴ εἰσόδῳ.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιβάλλεται ὡσαύτως προσθέτως ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κέντρων διασκεδάσεως φόρος 25 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων αὐτῶν ἡμερησίων εἰσπράξεων, εἴτε ἐκ δικαιώματος εἰσόδου ἢ παραμονῆς ἐν αὐτῷ, εἴτε ἐκ καταναλώσεως παντὸς εἴδους ἐδωδίμων καὶ ποτῶν.

2. Εἰς κέντρα ὅ' ἃ οἱ ἐνοικιασταὶ πληρώνουν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας 24 ο/ο καὶ ἄνω ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου τῶν εἰσπράξεων, ὑποχρεοῦνται ἀμφότεροι εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους καὶ ποσοστοῦ ἓξ ἡμισείας.

3. Ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον τέλους καὶ φόρου διενεργεῖται δι' οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἐντεταλμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 3.

1. Πᾶς προτιθέμενος νὰ ἱδρύσῃ κέντρον διασκεδάσεως, ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτοῦ νὰ δηλώσῃ καὶ λάβῃ περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, νὰ καταβάλῃ δὲ ἅμα τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους ἀδείας, τοῦ ὑπολοίπου ἡμίσεος καταβαλλομένου μετὰ τρεῖς μῆνας.

2. Διὰ τὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λειτουργοῦντα κέντρα διασκεδάσεως ὑποχρεοῦνται οἱ ἐκμισταλλευόμενοι αὐτὰ νὰ λάβωσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § 1 ἄδειαν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Αἱ δηλώσεις καὶ αἱ ἄδειαι ἐπαναλαμβάνονται καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος εἰς προθεσμίας ὁρισθησομένας διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐτήσιον τέλος ὀφείλεται εἰς ὁλόκληρον ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως ἢ τῆς λειτουργίας τοῦ κέντρου διασκεδάσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Ὑπόχρεοι εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους καὶ φόρου εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης, ἐκμεταλλευτής, ἢ διαχειριστὴς ἢ διευθυντὴς τῶν εἰς τοῦτον ὑποκειμένων κέντρων συνευθυνόμενοι ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον.

2. Ὁ διευθυντὴς ἢ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ βιβλίον παρεχόμενον ὑπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐν ᾧ θέλει ἀναγράφει καθ' ἑκάστην λεπτομερῶς τὰς ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις του. Τὸ βιβλίον τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ προαστείοις κέντρων, εἰδικῶς ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν δυναμένων ἁπάντων ταύτων νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως καὶ καθ' οἱανδήποτε ὥραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἐν λόγῳ κέντρων πρὸς ἔλεγχον, ὡς καὶ νὰ παρίστανται καὶ ἐλέγχωσι τὰς εἰσπράξεις.

3. Εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄνω ἐντεταλμένους ὑπαλλήλους τοῦ δημοσίου, τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ὑποκείμενα ἄλλως τε εἰς τὴν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ δίωξιν.

4. Ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν ἑκάστου δεκαημέρου ἢ ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν, ἐν περιπτώσει διακοπῆς αὐτῶν, ὑποχρεοῦται ὁ κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰδιοκτήτης, ἐκμεταλλευτὴς κλπ. νὰ ἐπιδώσῃ δήλωσιν περὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ προηγουμένου δεκαημέρου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

5. Ἡ δήλωσις εἶναι ἀπαράβατος ἂν δὲν ἐπισυνάπτεται καὶ γραμμάτιον καταβολῆς τοῦ κατὰ τὴν δήλωσιν ὀφειλομένου φόρου.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, παραλαμβάνων τὴν δήλωσιν προβαίνει εἰς τὴν προσωρινὴν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης βεβαίωσιν τοῦ φόρου, μετὰ δὲ τὸν ἔλεγχον ταύτης εἰς τὴν ὁριστικὴν βεβαίωσιν, ἥτις δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ ἀμέσως ἑπομένου δεκαημέρου.

2. Εἰς περίπτωσιν μὴ δηλώσεως ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 5 προθεσμίας ἢ ἐν περιπτώσει ἀνακριβοῦς δηλώσεως ὁ Οἰκον. Ἔφορος προσδιορίζει οἰκόθεν δι' ἀποφάσεώς του ἀνεκκλήτου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων αὐτοῦ πληροφοριῶν καὶ ἀντλήψεων τὰς ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις καὶ τὸν ἐπ' αὐτῶν καταβλητέον φόρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ παραλιπὼν νὰ δηλώσῃ καὶ λάβῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἄδειαν ἢ ἀνακριβῶς δηλώσας τὸ ἐνοίκιον τοῦ κέντρου διασκεδάσεως, τιμωρεῖται πρὸς τῷ ἀναλόγῳ τέλει καὶ μὲ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐτησίου τέλους ἀδείας. Ὁ δὲ παραλιπὼν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δήλωσιν τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἢ ἀνακριβῶς δηλώσας ταύτας, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸν ἀναλογοῦντα εἰς τὰς μὴ δηλωθείσας ἢ ἀποκρυβείσας ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις φόρον.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ διευθυντὴς ἢ διαχειριστὴς τῶν κέντρων ἤθελεν ἀπαγορεύσει τὴν εἴσοδον ἢ δὲν ἤθελεν ἐπιδείξει τὰ βιβλία αὐτοῦ ἢ δὲν ἤθελεν ἐπιτρέψει τὴν παράστασιν πρὸς ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ εἰδικῶς ἐντεταλμένους δημοσίους ὑπαλλήλους τιμωρεῖται πρὸς τῇ πληρωμῇ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, ὃ ἀπαιτεῖται μέχρι δραχμῶν 10.000 καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου, ἐγκλήσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο πρόστιμα ἐπιβάλλει ὁ Οἰκον. ἔφορος δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεώς του εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ 1 ἐδαφίου, ὑποκειμένης δὲ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου 2 εἰς ἔφεσιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παρεκβάσεων.

4. Ἐν ὑποτροπῇ δύναται, αἰτήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διαταχθῇ προσωρινῶς ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τὸ κλεῖσιμον τοῦ κέντρου, ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 5 τέλη τοῦ νόμου 1237 τοῦ 1918, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1945 τοῦ 1920

καταργοῦνται, ὡς πρὸς τὰ δι' αὐτοῦ παρόντος νόμου φορολογούμενα κέντρα διασκεδάσεως.

Ἄρθρον 9.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 φόρος ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν κέντρων δύναται νὰ διαπίθηται δι' ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς διατάξεις περὶ διαθέσεως δι' ἐνοικιάσεως τῶν τελῶν τῶν δημοσίων θεαμάτων.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν τελῶν καὶ φόρων δημοσίους ὑπαλλήλους, ὡς καὶ εἰς τὰ εἰδικῶς ἐντεταλμένα ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας παρέχεται ἐπιδομα μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μισθοῦ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀναγκαιοῦσαι δαπάναι ἀναγράφονται ὑπὸ ἰδίαν ἄρθρον σχετικοῦ κεφαλαίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Β. διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορίζωνται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 3 καὶ 5 δηλώσεων καὶ ἀδείας καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 2 τηρητέου ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν βιβλίου, τὰ τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Περὶ διαθέσεως δι' ἐνοικιάσεως τῶν κατὰ τοὺς νόμους «περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων τελῶν», ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διαθέτῃ δι ἐνοικιάσεως καθ' οἱασδήποτε τοπικὰς περιφερείας καὶ καθ' οἱασδήποτε χρονικὰς περιόδους τὰ κατὰ τοὺς νόμους 1237, 1915 καὶ 2286 «περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων» τέλη ἀδείας τελέσεως δημοσίου θεάματος, τέλη δημοσίου θεάματος καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀθοποιῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου τέλη.

2. Τὸ ἐνοίκιον ἑκάστου τῶν τριῶν τελῶν τούτων δέον νὰ εἶναι διακεκριμένον ἀπ' ἀλλήλων.

3. Εἰς τοὺς ὅρους τῶν διακηρύξεων τῶν σχετικῶν δημοπρατιῶν ἐπιτρέπεται, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονο-

μικῶν, νὰ ἀναγράφωνται ἀπαλλαγαί τινες ἢ μετριασμοὶ τελῶν.

4. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνὶ λόγῳ τέλους οἱ ἠθοποιοί, οἱ συγγραφεῖς θεατρικῶν ἔργων καὶ οἱ τεχνῖται οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ σωματεῖον «Τεχνιτῶν ἐργατῶν Θεάτρου».

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1237 «περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων» συνταχθὲν πρωτόκολλον ἐν περιπτώσει φορολογίας κατ' ἐκτίμησιν δύναται νὰ ἀναθεωρηθῇ παρὰ τῶν συνταξάντων αὐτὸ Ἀρχῶν μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει ἐν παντὶ καιρῷ τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχῃ ἂν τηρῶνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων καὶ ἂν συμμορφοῦται οὗτος πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, νὰ ἀσκῇ δὲ τοῦτο δι' οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων εἰδικῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐντεταλμένων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ νόμου 1945 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 4.

Ἐνοικιαστὴς εἰσπράττων τέλος μὴ νενομισμένον ἢ ὁπωσδήποτε ἐνεργῶν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων» τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου κατ' ἔγκλησιν τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐποπτείαν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 500 μέχρι 5000.

Ἐὰν δὶς τιμωρηθῇ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὁ ἐνοικιαστής, δύναται νὰ κηρύσσηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔκπτωσις τῶν δικαιωμάτων του, ὑπὲρ τὰ κατὰ πίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ κατατεθειμένη παρ' αὐτοῦ ἐγγύησις.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐφόσον τὰ τέλη θεαμάτων δὲν ἤθελον διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἡ ἐποπτεία τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν ἤθελεν διενεργεῖσθαι παρ' οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, παρέχονται εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ὑπηρεσίαν ποσοστὰ ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν.

2. Τὰ τῆς κατανομῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν ποσοστῶν τούτων κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

3. Ἡ διάταξις τῆς α' παραγράφου ἀνατρέχει εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν εἰσόδων τούτων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 1237 τῆς 4 Ἀπριλίου 1918 παρεχομένη ἀτέλεια εἰς τὸ Ὠδεῖον, Μουσικὰς Ἑταιρείας κλπ. καταστήματα ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν αἱ συναυλίαι κλπ. διενεργοῦνται ἐκτὸς τοῦ καταστήματος τῶν καθιδρυμάτων τούτων.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς ἐνεργείας τῶν δημοπρασιῶν διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῶν ἐν λόγῳ τελῶν, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως κλάσεών τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου καὶ διατάξεων τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν εἰς α' ἀνάγνωσιν ψήφισιν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατωτέρω κλάσεις τοῦ εἰς τὸ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1920 Β. Διάταγμα «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου» προστηρτημένου δασμολογίου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς·

Κλάσις 33 α'. Ὁ συμβατικὸς δασμὸς τοῦ ἀφρύκτου καφὲ

Κλάσις 33 α'. Ὁ συμβατικὸς δασμὸς τοῦ ἀφρύκτου καφφὲ εἰς φυσικὴν κατάστασιν, καταργεῖται.

Κλάσις 41. Ἐκ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς κλάσεως ταύτης ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «Κακάον εἰς φυσικὴν κατάστασιν ἢ εἰς βαλάνους» καὶ τίθενται ὑπὸ ἴδιον ἐδάφιον η', ὁριζομένου διὰ τὰ εἴδη ταῦτα γενικοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ δραχ. 40 καὶ συμβατικοῦ δραχμῶν 30 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 43β'. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ἀναγραφομένου ἐλαίου κοκκοφοινίκων ὁρίζεται ὁ μὲν γενικὸς εἰς δραχμὰς 100 ὁ δὲ συμβατικὸς εἰς δραχμὰς 80 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 43 γ'. Ἡ κλάσις αὕτη τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Ἔλαιον κοκκοφοινίκων καὶ φοινικέλαιον (palme) ἀκα-

θάριστα σαπωνοποιΐας» μὲ γενικὸν δασμὸν δραχμῶν 50 καὶ συμβατικὸν δραχμῶν 30 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 47. Ἐκ τοῦ ἐδαφίου β' τῆς κλάσεως ταύτης ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «καὶ σπέρματα ἀραχιδνῶν (ψευδοφίστικα)» καὶ τίθενται ὑπὸ ἴδιον ἐδάφιον γ', ὁριζομένου διὰ ταῦτα γενικοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ δραχμῶν 40 καὶ συμβατικοῦ δραχμῶν 30 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 50α'. Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην μετὰ τὴν λέξιν «πεύκης» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ φηγοῦ (ὀξύας)».

Κλάσις 50ζ'. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου ζ' τῆς κλάσεως ταύτης ὁρίζεται ὁ μὲν γενικὸς εἰς δραχ. 15, ὁ δὲ συμβατικὸς εἰς δραχμὰς 12 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Σημείωσις. Τεμάχια σανίδων προωρισμένων διὰ σταφιδοκιβώτια μήπω ἐκτελωνισθέντα ἢ ἐν πλῷ εὑρισκόμενα ἢ παραγγελθέντα πρὸ τῆς 11ης Ἰουνίου 1922, τῆς τοιαύτης παραγγελίας βεβαιουμένης κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα, ὑποβάλλονται εἰς γενικὸν μὲν δασμὸν δραχ. 9,75, συμβατικὸν δὲ δραχ. 7.50 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 54. Ὁ δασμὸς τῆς κλάσεως ταύτης ὁρίζεται ὁ μὲν γενικὸς εἰς δραχμὰς 15, ὁ δὲ συμβατικὸς εἰς δραχμὰς 12 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 62Β. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐν ἐδαφίοις α' καὶ β' ἀναφερομένου πετρελαίου διὰ τὰς Νέας Χώρας ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

«α') Διὰ τὸ εἰσαγόμενον εἰς χῦμα καὶ τὸ ἐντὸς μεταλλίνων δοχείων, ἄνευ ξυλίνων κιβωτίων, δασμὸς γενικὸς μὲν δραχμὰς 35, συμβατικὸς δὲ δραχμὰς 30 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

β') Διὰ τὸ εἰσαγόμενον διεσκευασμένον ἐν δοχείοις, ἅμα καὶ κιβωτίοις δασμὸς γενικὸς μὲν δραχμὰς 32, συμβατικὸς δὲ δραχ. 27 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν».

Κλάσις 63β'. Ἐκ τοῦ ἐδαφίου β' τῆς κλάσεως ταύτης ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «σύρματα ἐκ σιδήρου, ἐκ χάλυβος ἢ ἄλλου κοινοῦ μετάλλου ἀκατέργαστα (ἄπλεκτα δηλονότι εἰς κόσκινα ἢ φράγματα), σύρματα μεταλλικὰ διὰ τηλεγράφους καὶ ἠλεκτρικοὺς κώδωνας», ὡς περιλαμβανομένων τῶν εἰδῶν τούτων ἐν τῇ κλάσει 72α'.

Κλάσις 72α'. Ὁ δασμὸς τῶν ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ περιλαμβανομένων συρμάτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν, ὁρίζεται ὁ μὲν γενικὸς εἰς δραχ. 4, ὁ δὲ συμβατικὸς εἰς δραχ. 3 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 86. Ὁ γενικὸς δασμὸς τῶν ἐν ἐδαφίῳ α' τῆς κλάσεως ταύτης ἀναφερομένων χρωμάτων ἐκ πίσσης λιθανθράκων

μειοῦται εἰς δραχ. 400, εἰς μεταλλικὸν κατὰ 100 ὀκάδας τοῦ συμβατικοῦ δασμοῦ μὴ μεταβαλλομένου.

Διὰ δὲ τὸ ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς αὐτῆς κλάσεως ἀναφερόμενον θειανθρακυλένιον ὁρίζεται δασμὸς γενικὸς μὲν δραχ. 120, συμβατικὸς δὲ δραχ. 80 εἰς μεταλλικὸν κατὰ 100 ὀκάδας.

Κλάσις 103. Ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ προστίθεται καὶ ἐδάφιον 6' ἔχον οὕτω·

«6') Αἰθήρ, ὀξικός, ἁμυλικὸς, ἀθυλικὸς (θειϊκὸς αἰθήρ), γιτρικὸς καὶ λοιποὶ ὁμοειδεῖς, μὲ γενικὸν δασμὸν δραχ. 100 καὶ συμβατικὸν δραχ. 80 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 127. Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην, μετὰ τὰς λέξεις «ὡς καὶ τὰ ἐκ χυτοῦ κοκκάλου», προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ κυτταρινοειδοῦς (celluloid) ἢ φυτοκόλλας (gelatine) ἢ τυρίνης (caseine)», ὁριζομένου ἅμα διὰ τὰ εἴδη τῆς κλάσεως ταύτης εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ γενικοῦ μὲν δραχ. 10 καὶ συμβατικοῦ δραχ. 6 κατ' ὀκάν εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 130γ'. Ἡ κλάσις αὕτη μεταρρυθμίζεται οὕτω·

«γ') Πλάσια (κορνίζαι) καὶ πήχεις διὰ πλαίσια.

1) Ἄνευ ἐπιχρώματος διὰ γύψου, χρωματισμένα ἢ βερνικωμένα, δασμὸς γενικὸς δραχ. 120 καὶ συμβατικὸς δραχ. 100 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

2) Ὅμοια τοῖς ἀνωτέρω ἐπίχρυσα ἢ ἐπάργυρα ἢ βερνικωμένα διὰ μεταλλικῆς κόνεως, δασμὸς γενικὸς δραχ. 200 καὶ συμβατικὸς δραχ. 160 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

3) Μετ' ἐπιστρώματος διὰ γύψου χρωματισμένα ἢ βερνικωμένα, δασμὸς γενικὸς δραχ. 260 καὶ συμβατικὸς δραχ. 200 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

4) Ὅμοια τοῖς ἀμέσως προηγουμένοις ἐπίχρυσα ἢ ἐπάργυρα ἢ βερνικωμένα διὰ μεταλλικῆς κόνεως, δασμὸς γενικὸς δραχ. 300 καὶ συμβατικὸς δραχ. 250 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 130. Ἐκ τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς κλάσεως ταύτης μεταφέρονται εἰς τὸ δ' ἐδάφιον τῆς αὐτῆς κλάσεως αἱ λέξεις «ψαθοῦνοι ἐκ ξύλου οἱουδήποτε καὶ πάσης χρήσεως (κάνουλαι), καλαμάρια παίδων ἐκ κοινῶν ξύλων», ὁριζομένου ἅμα διὰ τὰ εἴδη ταῦτα γενικοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ δραχ. 150 καὶ συμβατικοῦ δραχ. 120 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 133. γ'. Ὑπὸ τὴν κλάσιν ταύτην προστίθεται ἡ ἑξῆς σημείωσις·

Σημείωσις. Ἀπαλλάσσονται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1925 τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ τῶν συμπαρομαρτούντων φόρων αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμεναι λυόμεναι οἰκίαι ἢ ἄλλα οἰκοδομήματα ἐκ ξύλου ἢ ἄλλου οἱουδήποτε ὑλικοῦ μετὰ ἢ ἄνευ

συνδέσμων, ὡς καὶ τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁριοθησόμενα ἐξαρτήματα καὶ παρατήματα αὐτῶν. Διὰ Β. Διαταγμάτων ὁρισθήσονται τὰ τελωνεῖα Α' τάξεως, δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἐπὶ τῷ πλεονεκτήματι τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς αὐτῶν καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀτελῶς παραλαμβανομένων ἐξαρτημάτων καὶ παραρτημάτων.

Κλάσις 188. Ἡ κλάσις αὕτη μεταρρυθμίζεται οὕτως· «Μέταξα ὠμὴ φυσικῆς χροιᾶς» δασμὸς γενικὸς δραχμὰς 12 καὶ συμβατικὸς δραχ. 8 κατ' ὁκᾶν εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 189. Ἡ κλάσις αὕτη μεταρρυθμίζεται οὕτως.

Κλάσις 189α'. Μέταξα κατειργασμένη (ἐψημμένη) λελευκασμένη ἢ μή, ὡς καὶ νήματα ἢ κλωστὰὶ ἐξ ὡρισμένης μετάξης φυσικῆς χροιᾶς καὶ ἀμιγῆ ἢ ἡνωμένα μετ' ἄλλων ὑλῶν δεκτικῶν κλώσεως, μὲ γενικὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν δραχ. 24 καὶ συμβατικὸν δραχ. 18 κατ' ὁκᾶν εἰς μεταλλικόν.

β'. Νήματα καὶ κλωσταὶ ἐκ κατειργασμένης (ἐψημμένης) μετάξης, λελευκασμένα ἢ μή, κεχρωματισμένα ἢ μή, ὡς καὶ ἡ τεχνητὴ μέταξα ἐν γένει, ἀμιγῆ ἢ ἡνωμένα μετ' ἄλλων ὑλῶν δεκτικῶν κλώσεως, μὲ γενικὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν δραχ. 36 καὶ συμβατικὸν δραχ. 26, κατ' ὁκᾶν εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 199. Μετὰ τὴν κλάσιν ταύτην προστίθεται ἡ ἑξῆς σημείωσις ἀντὶ τῆς ὑπαρχούσης ἀπαλειφομένης.

«Σημείωσις: Τὰ ἐκ τεχνητῆς μετάξης ὑφάσματα καὶ λοιπὰ εἴδη, τὰ μὴ εἰδικῶς ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀνωτέρω κλάσεις 190 ἕως 199, ὑπάγονται εἰς ἃς κλάσεις καὶ τὰ ἐκ ζωϊκῆς μετάξης ὅμοια εἴδη, οὐδεμιᾶς διακρίσεως γιγνομένης μεταξὺ ζωϊκῆς καὶ τεχνητῆς μετάξης».

Κλάσις 202. Ἡ ὑπὸ τὴν κλάσιν ταύτην σημείωσις ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

Σημείωσις. Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην ὑπάγονται καὶ τὰ μονόκλωστα ἢ δίκλωστα καὶ φυσικῆς χροιᾶς νήματα ἐξ ἰούτης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1923.

Κλάσις 203. Μετὰ τὸ ἐδάφιον ε' τῆς κλάσεως ταύτης προστίθεται ἡ ἑξῆς σημείωσις:

Σημείωσις.—Σάκκοι καινουργεῖς ἢ μή, προοριζόμενοι πρὸς ἐναπόθεσιν χημικῶν λιπασμάτων, εἰσαγόμενοι παρὰ τῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς λιπασμάτων κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα, ὑποβάλλονται εἰς γενικὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν 10 δραχμῶν, συμβατικὸν δὲ δραχ. 8, εἰς μεταλλικόν, κατὰ 100 ὁκάδας.

Κλάσις 209. Τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς κλάσεως ταύτης μεταρρυθμίζονται οὕτω:

α'. Πιλήματα ἐξ ἐρίου διὰ πίλους ἀνδρῶν καὶ παίδων:

1) Φυσικοῦ χρώματος, δασμὸς γενικὸς δρ. 18 καὶ συμβατικὸς δραχ. 15 κατ' ὁκᾶν εἰς μεταλλικόν.

2) Κεχρωματισμένα, δασμὸς γενικὸς δρ. 22 καὶ συμβατικὸς δρ. 18 κατ' ὁκᾶν εἰς μεταλλικόν.

β'. Πιλήματα ἐκ τριχῶν λαγωοῦ, κουνίκλου, κάστορος κλπ., διὰ πίλους ἀνδρῶν καὶ παίδων·

1) Φυσικοῦ χρώματος, δασμὸς γενικὸς δραχ. 24 καὶ συμβατικὸς δραχ. 20 κατ' ὁκᾶν εἰς μεταλλικόν.

2) Κεχρωματισμένα, δασμὸς γενικὸς δραχ. 28 καὶ συμβατικὸς δραχ. 22 κατ' ὁκᾶν εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 210. Τὰ ἐδάφια ε', ς' καὶ ζ' τῆς κλάσεως ταύτης μεταρρυθμίζονται οὕτω·

ε') Πῖλοι γυναικῶν καὶ κορασίων ἐξ ἐρίου ἢ ἄλλων κλωστικῶν ὑλῶν πλὴν μετάξης·

1) Ἀστόλιστοι, δασμὸς γενικὸς δραχ. 10 καὶ συμβατικὸς δραχ. 6 ἕκαστος εἰς μεταλλικόν.

2) Ἐστολισμένοι, ἐκτὸς τοῦ δασμοῦ τῶν ἀστολίστων καὶ ὁ κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των 10 ο)ο.

ς') Πῖλοι γυναικῶν καὶ κορασίων ἐκ ζωϊκῆς ἢ τεχνητῆς μετάξης ἀμιγοῦς ἢ συμμίκτου ἑτέραις ὕλαις·

1) Ἀστόλιστοι, δασμὸς γενικὸς δραχ. 30 καὶ συμβατικὸς δραχ. 20 ἕκαστος εἰς μεταλλικόν,

2) Ἐστολισμένοι, ἐκτὸς τοῦ δασμοῦ τῶν ἀστολίστων καὶ ὁ κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των 20 ο)ο.

Κλάσις 211. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς κλάσεως 211 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

β') Καρποὶ ἢ σπόροι καὶ φύλλα, μιμητὰ ἐκ πάσης ὕλης, ὡς καὶ ἄνθη ἢ καρποὶ καὶ φύλλα στολισμοῦ, φυσικὰ ἢ χημικῶς παρεσκευασμένα (ἐστειρωμένα), μὲ τὸν ἰσχύοντα εἰσαγωγικὸν δασμόν.

Κλάσις 229. Διὰ τὰς ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ἀναγραφομένας λάμπας καὶ ἄλλα εἴδη πολυτελείας ἢ καλλιτεχνικά, ἐκτὸς τοῦ ἰσχύοντος εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ὁρίζεται καὶ δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των 20 ο)ο.

Κλάσις 234. Διὰ τὰ ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ἀναγραφόμενα ὑάλινα σκεύη, ἐκτὸς τοῦ κατ' ὁκᾶν ἰσχύοντος εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ὁρίζεται καὶ δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των 20 ο)ο.

Κλάσις 236. Ἡ κλάσις αὕτη τροποποιεῖται οὕτως· «Ὑαλοπίνακες διὰ κάτοπτρα, προθήκας ἢ ἄλλας χρήσεις, ἐστιλβωμένοι ἢ μή·

α') Μὴ λοξοτετμημένοι, δασμὸς γενικὸς δραχ. 80 καὶ συμβατικὸς δραχ. 60 κατὰ 100 ὀκ. εἰς μεταλλικόν.

β') Λοξοτετμημένοι (biseautés), δασμὸς γενικὸς δραχ. 120 καὶ συμβατικὸς δραχ. 100 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 239. Διὰ τὰ ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ἀναγραφόμενα εἴδη ἐκ μαρμάρου, ἀλαβάστρου καὶ λοιπῶν, ἐκτὸς τοῦ κατ' ὀκᾶν ὑφισταμένου δασμοῦ, ὁρίζεται καὶ ὁ κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν 20 ο/ο.

Κλάσις 243. Ἐκ τῆς κλάσεως ταύτης ἀπαλλείφονται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τὰ ἐκ λευκοσιδήρου (τενεκὲ) εἴδη».

Κλάσις 269. Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην προστίθεται ἴδιον ἐδάφιον β' ἔχον οὕτως·

«β'. Σωλῆνες ὀρειχάλκινοι ἢ σιδηροῖ ἐπεστρωμένοι δι' ὀρειχάλκου, μὲ γενικὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν δραχ. 35 καὶ συμβατικὸν δραχ. 25 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.»

Κλάσις 281. Διὰ τὰ ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ἀναγραφόμενα κλειδοκύμβαλα καὶ λοιπά, ὁρίζεται γενικὸς εἰσαγωγικὸς δασμὸς ἐκ δραχμῶν 500, συμβατικὸς δὲ δραχ. 400, δι' ἕκαστον εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 282. Διὰ τὰ ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ἀναγραφόμενα κλειδοκύμβαλα ἐπιμήκη, ὁρίζεται ὁ μὲν γενικὸς εἰσαγωγικὸς δασμὸς εἰς δραχμὰς 560, ὁ δὲ συμβατικὸς εἰς δραχμὰς 500, δι' ἕκαστον εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 287 β'. Ὑπὸ τὴν κλάσιν ταύτην καὶ πρὸ τοῦ ἐδαφίου γ' προστίθεται ἡ ἑξῆς σημείωσις·

Σημείωσις. Ἐξαρτήματα ἀσυρμάτου τηλεγράφου μὴ ἀναφερόμενα ἢ μὴ δυνάμενα νὰ ὑπαχθῶσιν ἐξ ἀναλογίας ἔν τινι τῶν κλάσεων 287 α' καὶ 287 β', δασμολογοῦνται ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τῆς κατεργασίας των, κατὰ τὰς οἰκείας κλάσεις τοῦ δασμολογίου.

Ἐξαιροῦνται τὰ εἴδη καὶ μηχανήματα ἀσυρμάτου τηλεγράφου, τὰ εἰσαγόμενα πρὸς ἐγκατάστασιν ἀσυρμάτου τηλεγράφου ἐν ἐμπορικοῖς πλοίοις ὡρισμένης χωρητικότητος, δι' ἃ ἐπεβλήθη, δυνάμει τοῦ νόμου 1831 τοῦ 1920, ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐγκατάστασις τοιούτων στομίων, ἅτινα ὑπάγονται εἰς ἀπέλειαν.

Κλάσις 287 γ'. Ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ, μετὰ τὰς λέξεις «ἀριθμητικαὶ μηχαναί», προστίθενται αἱ λέξεις «ἀριθμητικὰ ταμεῖα, μηχαναὶ παλυγραφικαί», μὲ τὸν ὑφιστάμενον δασμόν.

Κλάσις 319 Γ'. Μετὰ τὸ ἐδάφιον δ' τῆς κλάσεως ταύτης, προστίθεται καὶ ε' ἐδάφιον ἔχον οὕτω·

«ε') Ἀεροθάλαμοι (chambres à air) καὶ ἐξαρτήματα αὐτοκινήτων μὴ ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενα, μὲ γενικὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν δραχ. 250 καὶ συμβατικὸν δραχ. 200 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν».

Κλάσις 324. Διὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς κλάσεως ταύτης διόπτρα θεάτρου, ὁρίζεται δασμός, γενικὸς μὲν δραχ. 10, συμβατικὸς δὲ δραχ. 8, κατ' ὀκᾶν εἰς μεταλλικόν.

Κλάσις 334. Διὰ τὰς ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ ἀναγραφομένας λάμπας καὶ λυχνίας παντοειδεῖς, πλὴν τῶν κατονομαζομένων, ἐκτὸς τοῦ κατ' ὀκᾶν δασμοῦ, ὁρίζεται καὶ δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν 10 ο/ο.

Κλάσις 363. Ἐκ τῆς κλάσεως ταύτης ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «μαγιὰ ζύθου», προστίθενται δὲ εἰς τὴν αὐτὴν κλάσιν καὶ ἴδιον ἐδάφιον β' ἔχον οὕτως·

Κλάσις 363β'. Ζυμόμυκτες (μαγιαὶ ἐν γένει ἀτελεῖς ἄχρι τοῦδε), μὲ εἰσαγωγικὸν δασμὸν δραχ. 60 καὶ συμβατικὸν δραχ. 40 κατὰ 100 ὀκάδας εἰς μεταλλικόν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ εἰς μεταλλικὸν εἰσαγωγικὸς δασμὸς, ὁ ἀναγραφόμενος εἰς τὰς κάτωθι κλάσεις τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου, προσαυξάνεται δι' ἅπαντα τὰ ἐν ἑκάστῃ τῶν κλάσεων τούτων περιλαμβανόμενα εἴδη, κατὰ τὸν κατωτέρω, δι' ἑκάστην τῶν κλάσεων τούτων, ὁριζόμενον συντελεστήν, ἐφ' ὃν πολλαπλασιαζόμενος ὁ δατμὸς οὗτος παρέχει τὸ σύνολον τοῦ καταβλητέου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ εἰς μεταλλικόν.

Κλάσ.	ἐδάφ.		Συντελ.
3	—	Γλῶσσαι καπνισταί, ἐκχυλίσμ. κρέατος κλπ.	3
15	—	Χαβιάριον μέλαν καὶ αὐγοτάραχον	8
27	α'	Ὕδνα (προϋφαι)	10
34	—	Κακάον εἰς κόνιν ἢ μάζας	1 ½
88	β'	Στιλβώματα μετάλλων κλπ.	2
92	—	Σίναπι (μουστάρδα) καὶ καρυκεύματα	3
103	στ'	Βενζίνη	5
124	α'	Ρωσσικὰ ἐκ δέρματος (πορτοφόλια κλπ.)	3
135	α' ἕως στ'	Ἐπίπλα ἐν γένει	1 ½
139	β'	Λουκούμια, σοκολάται κλπ.	2
144	δ'	Οἶνοι ὀρεκτικοὶ	5
147	—	Οἰνόπνευμα καὶ οἰνοπνευματώδη ποτὰ	5
177	α', β', δ', ε'.	Τάπητες ὑποστρώσεως	5
187	—	Ἕτοιμα ἐνδύματα γυναικῶν	5
191	—	Μεταξωτά, κεντήματα, ἐρραμμένα εἴδη κλπ.	5
194	—	Ὑφάσματα ἐκ μετάξης	5

195	α', β', γ', δ', ε'. Ὑφάσματα καὶ εἴδη ἐκ μετάξης	5
196	— Ταινιοπλέγματα ἐκ μετάξης κλπ.	5
210	α', β' Πῖλοι ἀνδρῶν καὶ παίδων, πλὴν τῶν ψιαθίνων	2
210	γ' 2 Πῖλοι ἐκ ψιάθου ἐστολισμένοι	2
210	δ' 2 Πῖλοι ἐκ ψιάθου ἐστολισμένοι	3
211	α', β' Ἄνθη καὶ καρποὶ μιμητοί	5
212	α', β', γ', δ'. Πτερὰ στολισμοῦ	10
246	— Χρηματοκιβώτια	3
279	— Εἴδη ἐκ λευκοῦ μεταλλακράματος κλπ.	3
319	Α'. ια', ιβ'. Ποδήλατα αὐτοκίνητα καὶ μέρη ποδηλάτων	2

319Β'	δ' ε' Αὐτοκίνητοι ἅμαξαι		
	μέχρι 4 θέσεων ἀνοικταὶ	Συντελεστὴς	2
	» » » κλειστὰ	»	3
	» 6 » ἀνοικταὶ	»	3
	» » » κλειστὰ	»	5
319	Γ'. α', δ'. Αὐτοκινήτων βάσεις, ἐπίσωτρα κλπ.		5
321	γ', δ' Ἀλεξήλια καὶ ἀλεξίβροχα μεταξωτὰ καὶ σύμμικτα		5
323	— Παιγνίδια διασκεδάσεως		15
338	ε', στ' Πιστόλια καὶ περίστροφα		10
343	α' Λίθοι πολύτιμοι κατ' ἀπομίμησιν		5
348	β', γ', δ', ε'. Δίσκοι μετάλλινοι		2
364	α', β', γ', δ' καὶ ζ'. Μηλωταί, δοραὶ καὶ ἐνδύματα ἐξ αὐτῶν		10

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τὴν κλάσιν 62 Β' τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου, προστίθεται νέα σημείωσις β', ἔχουσα οὕτως·

«*Σημείωσις β'*. Ἐπιτρέπεται ἵνα ὁ εἰς μεταλλικὸν συμβατικὸς δασμὸς τοῦ εἰς τὰς νέας Χώρας εἰσαγομένου πετρελαίου, μεταβάλληται διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οὕτως, ὥστε ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης διὰ τὰ τελωνιακὰ τέλη τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰσπραττόμενος δασμὸς καὶ οἱ συμπαραμαρτοῦντες φόροι εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, μετὰ τῆς εἰς τὸν λιμένα τῆς εἰσαγωγῆς ἀξίας τοῦ πετρελαίου, μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ ἐννενήκοντα ἑκατοστὰ τῆς ἑκάστοτε ἐφαρμοζομένης τιμῆς πωλήσεως τοῦ πετρελαίου τοῦ Μονοπωλίου τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ κατὰ τὸ δασμολόγιον δασμοί, οἵ τε γενικοὶ καὶ οἱ συμβατικοί, ἀναγραφῶσι μόνον εἰς μεταλλικὰς

δραχμάς, μετατρεπομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν εἰς τραπεζικὰ μόνον γραμμάτια ἀναφερομένων δασμῶν, δι' ὑπολογισμοῦ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς 1,45 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Ἐπιτρέπεται ὁμοίως ἡ εἰς στρογγύλους ἀριθμοὺς ἀναγραφὴ τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα προκύπτουσιν ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετατροπῆς εἰς μεταλλικὸν τῶν ἐν τῷ δασμολογίῳ μόνον εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀναγραφομένων δασμῶν, ἐφόσον ἡ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον διαφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὸ 2 ο/ο.

Διὰ τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα, εἴτε συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου, εἴτε συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας κλάσεις τοῦ δασμολογίου, δασμολογοῦνται κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των, τὸ ἐφαρμοζόμενον ποσοστὸν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῖς ο)ο εἰσπράττεται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, λογιζομένης ἐπίσης εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸν τόπον τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς ἣν δὲν συνυπολογίζεται τὸ πληρωτέον εἰσαγωγικὸν τέλος καὶ οἱ συμπαραμαρτοῦντες φόροι. Διὰ δὲ τὴν μετατροπὴν τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ἑκάστοτε ἰσχύουσα διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Ἄρθρον 5.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴ ἁπάντων τῶν εἰς τὰς κατωτέρω κλάσεις τοῦ δασμολογίου περιλαμβανομένων εἰδῶν ἤτοι·

Κλάσις 139 β'. Λουκούμια, σοκολάται καὶ λοιπά.
Κλάσις 161 α'. Ὑφάσματα λεπτοϋφῆ, βατίστια, τρίχαπτα καὶ λοιπά.
Κλάσις 187. Ἕτοιμα ἐνδύματα γυναικῶν μάλλινα.
Κλάσις 190 ἕως 198. Ὑφάσματα μεταξωτά, εἴδη ἐρραμμένα καὶ λοιπά, μεταξωτὰ ἢ σύμμικτα.
Κλάσις 200 α' καὶ β'. Ἐνδύματα βαπτίσεως.
Κλάσις 210 ε' 2 καὶ στ' 1 καὶ 2. Γυναικεῖοι πῖλοι ἐστολισμένοι καὶ οἱ μεταξωτοὶ ἐν γένει.
Κλάσις 211 α' καὶ β'. Ἄνθη μιμητὰ καὶ λοιπά.
Κλάσις 212 α', β', γ'. Πτερὰ στολισμοῦ ἐν γένει.
Κλάσις 229. Λάμπαι καὶ εἴδη ἐκ πορσελλάνης καλλιτεχνικά.
Κλάσις 234. Κρυστάλλινα εἴδη καὶ λοιπά.
Κλάσις 236 β'. Γυαλοπίνακες λοξοτετμημένοι.
Κλάσις 239 α'. Εἴδη ἐξ ἀλαβάστρου, μαρμάρου καὶ λοιπά.
Κλάσις 321 γ', δ', ε'. Ἀλεξήλια καὶ ἀλεξίβροχα μεταξωτὰ ἢ ἐστολισμένα.

Κλάσις 343 α'. Κοσμήματα μετὰ ψευδῶν λίθων.
Κλάσις 364 α', β', γ', δ' καὶ ζ'. Μηλωταί, δοραὶ καὶ ἐνδύματα ἐξ αὐτῶν.

Διὰ Β. διατάγματος κανονισθήσονται τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις μήπω ἐκτελωνισθέντων ἀνωτέρω εἰδῶν, ἢ τῶν ἐν πλῷ εὑρισκομένων, ὡς καὶ τῶν πρὸ τῆς 11 Ἰουνίου ε. ἔ. παραγγελθέντων εἰδῶν, βεβαιουμένης τῆς τοιαύτης παραγγελίας διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιμελητηρίου τοῦ τόπου τῆς ἐξαγωγῆς, ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ παραλήπτου ἢ διὰ τῆς ἀποδείξεως ὅτι διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ παραγγελίαν τοῦ εἴδους ἐπωλήθη συνάλλαγμα ὑπὸ τοῦ Συνδικάτου τῶν Τραπεζῶν πρὸ τῆς 11 Ἰουνίου ε. ἔ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθησομένων ἄλλων στοιχείων, τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ δι' ἅπαντα τὰ τοιαῦτα ἐμπορεύματα δυναμένου νὰ ὑπερβιβασθῇ μέχρι τοῦ τετάρτου τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένου συντελεστοῦ.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. διατάγματος προσδιορισθῇ διατίμησις τῶν ἐντὸς τῆς Χώρας εἰς χεῖρας τοῦ ἐμπορίου εὑρισκομένων ἀνωτέρω εἰδῶν.

Οἱ παραβάται τῆς διατιμήσεως ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ αἰσχροκερδείας νόμων, μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τούτους περιπτώσεων αἰσχροκερδείας.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ἀποφασει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἄρηται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἐξαμήνου ἢ παρατείνεται αὕτη καὶ μετὰ τὸ ἐξάμηνον ἢ καὶ ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἑτέρων εἰδῶν πολυτελείας. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐλάττωσις τῶν καθοριζομένων συντελεστῶν προσαυξήσεως ἐν ἄρθρῳ 2 διὰ τινα ἢ διὰ πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ κλάσει περιλαμβανόμενα εἴδη.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαλλαγῶσι τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῆς μεταξὺ τοῦ γενικοῦ καὶ συμβατικοῦ τελους ὀφειλομένης διαφορᾶς τελῶν αἱ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1921 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους εἰσαχθεῖσαι σαρδέλλαι ἀλίπαστοι παραγωγῆς Πορτογαλλίας, δι' ἃς κατεβλήθησαν συμβατικὰ μόνον τέλη.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου καὶ προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, καθορισθήσονται οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις καθ'

ἃς ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιστρέφηται ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς καὶ ὁ δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος προσδιορισθησομένων παντὸς εἴδους οἰκοδομησίμων ὑλικῶν, ἄτινα, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1927, θέλουσιν εἰσαχθῆ διὰ τοῦ Τελωνείου Θεσσαλονίκης καὶ χρησιμοποιηθῆ δι' οἰκοδομητικὰς ἐργασίας ἐκτελουμένας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς καισης ζώνης τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἢ καὶ ἄλλων διαταγμάτων θέλει κανονισθῆ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 6.

Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προτεινόμενα νέα ἢ αὐξημένα τέλη καὶ αἱ προσαυξήσεις εἰσπράττονται ἀπὸ τῆς 11 Ἰουνίου 1922, ἡμέρας τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ἀντικατεστάθη ὡς ἑξῆς·

«3. Τὰ ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα παραγράφονται ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τοῦ τελωνισμοῦ».

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

α' Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2682 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1920 Ν. Δ. περὶ διωρισμοῦ ... ἀμαθητῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.,»
ἔχων οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τοῦ 1 ἐδαφίου τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νόμου 2682 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1920 Νομοθετικοῦ Διατάγματος κλπ.» προστίθενται αἱ λέξεις· «Ἐπιθεωρηταὶ δὲ δημοτικῶν σχολείων ἔχοντες, εἴκοσιν ἐτῶν τοὐλάχιστον, ἐκπαιδευτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐξ ὧν δέκα πέντε ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, δύνανται νὰ διορισθῶσι τμηματάρχαι α' ἢ β' τάξεως τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις θέσεων τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου αὐξανομένων πρὸς τοῦτο κατὰ μίαν, δημοδιδάσκαλοι δὲ ἀπεσπασμένοι παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντες δεκαπενταετῆ διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, δύνανται νὰ διορισθῶσι γραμματεῖς α' τάξεως, ἔχοντες πτυχίον Πανεπιστημίου καὶ ὑπερδεκαετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ πα-

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἔκτακτοι καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἔχουσι τὸν ἑκάστοτε βαθμὸν καὶ μισθόν, δικαιούμενοι εἰς σύνταξιν καὶ τὰ ἐπιδόματα τριμματάρχου α' τάξεως. Ὁ μισθὸς καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ περιορίζονται εἰς τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν ὅταν ἡ διδασκαλία δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 3 ὥρας καὶ εἰς τὰ τρία τέταρτα ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 5 ὥρας ἑβδομαδιαίως. Ὁ ὑπὲρ τὰς 5 ὥρας διδάσκων, λαμβάνων ὁλόκληρον τὸν μισθόν, ὑποχρεοῦται εἰς διδασκαλίαν μέχρις 8 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα. Ἡ ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω ὡρῶν διδασκαλία, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνωτέρα τῶν 12, ἀμείβεται δι' ἐπιμισθίου δραχμῶν 100 καθ' ὥραν ἑβδομαδιαίαν.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν ὡς ἐκτάκτων καθηγητῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι δημοσίων ὑπαλλήλων κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγ. 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2191. Διὰ τὸν μισθὸν ἢ τὸ ἐπιμίσθιον τῶν διδασκάλων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν 2, 3, 4, καὶ 6 παραγράφων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2191. Ὁ ἐπιμελητὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τεχνικοῦ τριμματάρχου β' τάξεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 2191 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Δύναται ν' ἀνατεθῇ διδασκαλία μαθήματος ἐκ τῶν διδακτέων κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2191 εἰς πρόσωπον ἐκτὸς τοῦ Διδασκτικοῦ προσωπικοῦ. Ὁ διοριζόμενος κέκτηται ἐπὶ τῶν μαθητῶν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ὡς οἱ τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι καθηγηταὶ δυνάμενος νὰ ἐξετάσῃ κατὰ τὰς γενικὰς ἐξετάσεις, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ βαθμολογήσῃ. Ἡ βαθμολογία γίνεται ὑπὸ τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου καθηγητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ τῆς ἀμοιβῆς, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 150 δραχμῶν καθ' ἑκάστην ἑβδομαδιαίαν ὥραν, καὶ τοῦ χρόνου, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι μακρότερος τῶν 8 μηνῶν, περιοριζόμενος ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ νόμου 2191 καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Τά τε πρὸς διάλεξιν εἰδικὰ πρόσωπα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ νόμου 2191 ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου διορίζονται διὰ Β. διατάγματος μετὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνατεθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἡ διδασκαλία καὶ ἑτέρων συγγενῶν μαθημάτων εἰς τακτικοὺς ἢ ἐκτάκτους καθηγητάς. Αἱ πρόσθετοι αὐταὶ ὧραι συνυπολογίζονται εἰς τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἐπιμισθίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου. Ὡσαύτως δύνανται νὰ προταθῶσι πρὸς διορισμὸν ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου πλειότεροι τοῦ ἑνὸς καθηγηταὶ τακτικοὶ ἢ ἔκτακτοι διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 2191.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ νόμου 2191 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1922—1923 καὶ 1923—1924 τροποποιούμενα κατὰ τοῦτο ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 30 ἀπαρτίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἢ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ καὶ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικαιοῦται ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 2191 σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος 1922—1923 ἐφάπαξ ν' ἀναθέσῃ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πρὸς προμήθειαν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 30, 31 τοῦ ἰδίου νόμου 2191 ὑλικῶν εἰς δημόσιον ὑπάλληλον εὑρισκόμενον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντὶ ἀποζημιώσεως 40 δραχμῶν χρυσῶν ἡμερησίως καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μακρότερον τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἐμπορευματολογίας ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐμπορευματολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ μουσείου λαμβάνει ἐπίδομα πρόσθετον μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων (500) κατὰ μῆνα, καθοριζόμενον μετὰ πρότασιν τῶν 2/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς περὶ τοῦ ὁποίου προβλέπει ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 2191 κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐὰν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐγκριθῇ τοῦτο, ἐκτελεῖται ὡς ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, μὴ δυναμένης νὰ λήξῃ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργός.

Ἄρθρον 11.

Εἰς ἕνα τῶν ἐκτάκτων Καθηγητῶν ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου παρόντος τούτου κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ συντάσσοντος καὶ τηροῦντος τὰ πρακτικά. Εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἀνατίθενται καὶ τὰ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς ἄνευ ἀποζημιώσεως.

Δακτυλογράφος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὲρ τὸ ἔτος συνεχῶς ὑπηρετήσασα ἐν τῇ Διευθύνσει τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς κεκτημένη ὑπηρεσίαν τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν εἰς βαθμὸν δακτυλογράφου α' τάξεως, καθίσταται αὐτοδικαίως ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ γραφεὺς α' τάξεως, ἐκτελοῦσα καὶ τὴν δακτυλογραφικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Διευθυντὴς δικαιοῦται ν' ἀναθέτῃ ἐγγράφως τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων του εἰς τὸν Ὑποδιευθυντήν.

Ἄρθρον 13.

Κατὰ πρότασιν δύο τακτικῶν καθηγητῶν δύνανται νὰ κριθῶσιν ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑποβαλόντων αἴτησιν πρὸς κατάληψιν θέσεως καθηγητοῦ καὶ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων ἢ τοῦ Πολυτεχνείου, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας σχολῆς.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 14.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς τριετεῖς σπουδαστὰς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1922-1923 παρατείνεται ἡ φοίτησις αὐτῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1924.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται. Πρὸς τούτοις καταργοῦνται ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 9. τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 2191.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

«Περὶ συστάσεως γνωμοδοτικῶν ἐπὶ τῆς αἰσχροκερδείας ἐπιτροπῶν καὶ τηρήσεως ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰδικοῦ βιβλίου ἀναγραφῆς τῶν τιμῶν πωλήσεως», ἔχων οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Ὑπουργοῦ, συγκρότησις τῶν κατὰ

τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1867 ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ οἱουδήποτε Πρωτοδικείου.

Ἡ συγκρότησις τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ διὰ τοῦ νόμου 1867 καὶ τοῦ ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1920 ἐκτελεστικοῦ αὐτοῦ διατάγματος καθοριζόμενα, ἐν ἑκάστῃ ὅμως αὐτῶν ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐμπόρων ἐπαγγελματιῶν καὶ τῶν ἐργατικῶν κέντρων δύναται νὰ συμμετέχῃ καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν παραγωγῶν, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἕδρας τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς ἔμπορος ὑποχρεοῦται, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, νὰ τηρῇ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐν χρήσει βιβλίων του καὶ ἴδιον βιβλίον ἐν ᾧ νὰ ἐγγράφῃ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν τὴν τιμήν, ἣν καθορίζει διὰ τὴν πώλησιν τῶν, διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ὁριζομένων εἰδῶν τοῦ ἐμπορίου του καὶ τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν αἰτιολογίαν αὐτῆς. Ὁ μὴ τηρῶν τὸ βιβλίον τοῦτο, ὁ προβαίνων εἰς πωλήσεις πρὸ τῆς συντάξεως τῆς πράξεως τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς, ὁ σημειῶν ψευδῆ γεγονότα ἐν τῇ πράξει ταύτῃ καὶ ὁ πωλῶν εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐν ταύτῃ ὁρισθείσης τιμωρεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν νόμων περὶ αἰσχροκερδείας μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Τὸ βιβλίον, περὶ οὗ προνοεῖ ἡ προηγουμένη παράγραφος, ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων ὀργάνων τῶν ἐκ καθηκόντων των ἐντεταλμένων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδίας διατάξεων. Ἡ τιμὴ τῆς ἀξίας (κόστους) ἑκάστου ἐμπορεύματος καθορίζεται ἐν τῷ βιβλίῳ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διεθνῶν ἑβδομαδιαίων δελτίων τῶν τιμῶν τοῦ ἐμπορεύματος, τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ προμήθεια αὐτοῦ, ἀναγομένη εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συνδικάτου τῶν Τραπεζῶν ὁριζομένην τιμὴν τοῦ συναλλάγματος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς καὶ προστιθεμένων τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς, τῶν ναύλων, τῶν τελωνειακῶν καὶ τῶν γενικῶν ἐξόδων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἑκάστοτε καθορίζει τὸ νόμιμον κέρδος ὑκάστου εἴδους Ἡ πέραν τοῦ κέρδους τούτου πώλησις θεωρεῖται ὑπερβολικὸν κέρδος καὶ καταδιώκεται ὡς αἰσχροκέρδεια.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐμπορία εἰς τοὺς μὴ κατ' ἐπάγγελμα

ἐμπόρους, ἐξακριβουμένης τῆς ἰδιότητός των ἐκ τῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐν περιπτώσει καταδίκης δι' οἱανδήποτε παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν νόμων 362, 702, 702 καὶ τῶν ἐκδοθέντων νομοθετικῶν διαταγμάτων περὶ πλεονεξίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν καταδικασθέντα ἐκ τῶν παρεχομένων εὐεργετημάτων ὑπ' ἀμφοτέρας τὰς ἰδιότητας μισθωτοῦ καὶ ἐνοικιστοῦ ὑπὸ τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου Β. διαταγμάτων, ὡς καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος μέχρι πενταετίας, καθ' ὃ χρονικὸν διάστημα τὸ κατάστημα τοῦ καταδικασθέντος παραμένει κλειστόν, μὴ δυνάμενον ν' ἀνοιχθῇ παρ' ἄλλου διατελοῦντος ἐν συμπαιγνίᾳ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο ὄνομα ἢ τίτλον, τιμωρουμένου τόσον τοῦ καταδικασθέντος, ὅσον καὶ τοῦ διατελοῦντος ἐν συμπαιγνίᾳ μὲ τὰς ποινὰς τοῦ νόμου 702.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

Α') Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΨΛΔ' «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν κλπ.» μετὰ τὰς λέξεις ἐπιχειρήσεων προστίθενται αἱ λέξεις «ναυπηγείων, χημικῶν ἐργαστηρίων, ἀποθηκῶν, ἐργασιῶν φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὑπαιθρίων ἐργασιῶν κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς οἱωνδήποτε ἔργων, θεάτρων, καὶ ἐγκαταστάσεων παντὸς εἴδους δημοσίων θεαμάτων, γραφείων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν». Μετὰ δὲ τὰς λέξεις «τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένους» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τοὺς περιοίκους».

Β') Τὸ ἄρθρον 6 παράγρ. 3 καὶ 5 τοῦ νόμου 2193 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«3) Πᾶς ἐργοδότης καὶ πᾶς διευθυντής, διαχειριστής, ἰδιοκτήτης, τεχνίτης, ἐργάτης ἢ ἐργάτρια ἐπιχειρήσεως, ἢ ἐπαγγέλματος παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΨΛΔ' καὶ τῶν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ Β. διαταγμάτων καὶ εἰδικῶν κανονισμῶν τιμωρεῖται, ἂν δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐστηροτέρων διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ νόμου, διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 300 μέχρι 3000 καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν. Ἡ χρηματικὴ αὕτη ποινὴ πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργατῶν ἐπὶ κινδύνῳ ἢ εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς 10000 δραχμῶν. Τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος ἀπὸ δραχμῶν 100 μέχρι 1000 ἀσχέτως τῆς ζημίας. Ἢν οὗτος ὑπέστη, ὡς ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὸ κλεισιμον τοῦ ἐργοστασίου, ἐργαστηρίου, ἀποθήκης ἢ καταστήματος ἐφόσον τοῦτο δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τῶν νομικῶν διατάξεων καὶ κανονισμῶν «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν» καὶ ὑπάρχει περὶ τούτου ἔκθεσις τοῦ Ὑγειοτεχνικοῦ Συμβουλίου. Ἀπαγγελλομένου τοῦ τοιούτου κλεισίματος κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δημιουργεῖται, τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ λόγῳ, ὑπὲρ τοῦ ἐκμισθωτοῦ λῆξις τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως συνεπάγουσα τὸ δικαίωμα πρὸς ἔξωσιν καὶ ἰσχύοντος ἔτι ἐνοικιοστασίου.

Οἱ τεχνικοὶ διευθυνταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀνυπερθέτως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐξακολουθητικῶς δὲ κατόπιν ἐντὸς ἑκάστης ἑφεξῆς ἑξαμηνίας ἀναφέρωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐργασίας τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς κατάστασιν ἐν γένει τῆς λειτουργίας τῶν ἄνω ἐπιχειρήσεων καὶ τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ἐλλείψεων ληπτέα μέτρα.

Οἱ τεχνικοὶ διευθυνταὶ ἐφόσον, κατὰ τὰ εἰσημένα, ὑπέβαλλον εἰλικρινεῖς ἐκθέσεις ἀπαλλάσσονται τῆς ποινικῆς διώξεως.

Οἱ γενικοὶ διευθυνταὶ ἢ ἰδιοκτῆται ἀπαλλάσσονται τῆς ποινικῆς διώξεως, ἐφόσον ἔχουσι τεχνικὸν διευθυντὴν τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν ἢ διαταγὴν τοῦ ὁποίου διατελεῖ τὸ ἐργαζόμενον προσωπικὸν καὶ ἐφόσον ἐξετέλεσαν ἐγκαίρως τὰ παρ' αὐτοῦ, ἤτοι ὑπὸ τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐργασίας ὑποδειχθέντα μέτρα.

Ἐν ὑποτροπῇ, λαβούσῃ χώραν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς καταδίκης, πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ διπλασιάζονται.

Αἱ ἄνω παραβάσεις διώκονται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, δικαζόμεναι ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας. Ἀναστολὴ ἢ μετατροπὴ ποινῆς, ὡς καὶ ἀνακοπὴ καὶ ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπονται ἐν προκειμένῳ.

Ὁσάκις ἐπὶ τῶν τοιούτων παραβάσεων ὑπάρχει μήνυσις τοῦ ὑφισταμένου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπόπτου Ἐργασίας, ὁ Εἰσαγγελεὺς

ὑποχρεοῦται εἰς εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἀνυπερθέτως κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον αὐτοῦ μετ' ἡμέρας δέκα ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς μηνύσεως, ἐν ἀναβολῇ δὲ τυχὸν ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τὴν πρώτην δικάσιμον μετ' ἡμέρας 20 ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀναβλητικῆς ὑπορράσεως.

4) Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΓΧΛΔ' νόμου ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ἀστυφύλακες» καὶ τίθενται αἱ λέξεις «Τὸ Σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας», προστίθεται δὲ καὶ δεύτερα παράγραφος, ἔχουσα οὕτως»·

Αἱ αὐτοδικαὶ Ἀρχαί, αἱ ἐπιφορτισμέναι τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, δικαιοῦνται, ὅταν κρίνωσι τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ προβαίνωσιν εἰς ἐξέτασιν τῆς ὑγείας τοῦ ἐργαζομένου προσωπικοῦ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ μολυσματικῶν καὶ ἄλλων νόσων.

Ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις τῶν ἐργαζομένων ἀνατίθεται παρὰ τοῦ Προϊσταμένου Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς εἰδικοὺς ἰατρούς. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος πίστωσις ἐν δραχ. δώδεκα χιλιάδων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἰατρῶν, ἥτις καθορίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ΔΚΘ' νόμου μετὰ τὴν παράγρ. 5 προστίθεται παράγραφος, ἔχουσα οὕτως· Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις νεαρῶν προσώπων μὴ συμπληρωσάντων τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐὰν δὲν ὦσιν ἐφωδιασμένα μὲ πιστοποιητικόν, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ἔχουσι συμπληρώσει τὴν στοιχειώδη αὐτῶν ἐκπαίδευσιν.

2) Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου ΔΚΘ' ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν νόμον 1896 ἄρθρα 1, 2 καὶ τὸν νόμον 2193 ἄρθρον 7 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἡ ἐπίβλεψις καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν προστατευτικῶν τῶν ἐργατῶν νόμων, πλὴν τῶν καν/ζόντων τὴν ἐν τοῖς μεταλλείοις, λατομείοις, ὀρυχείοις καὶ τοῖς σιδηροδρόμοις ἐργασίαν ἀνατίθεται εἰς τὸ εἰδικὸν σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ὑπαγόμενον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διεύθυνσιν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν ὑπάλληλοι τούτου εἰς τὰς αὐτονομικὰς Ἀρχάς.

Τὸ Σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν, δύο ἐπιθεωρητὰς α' ἢ β' τάξεως, 8 ἐπόπτας α' ἢ β' τάξεως καὶ 3 ἐπόπτριας.

Ἐπόπτης ἢ ἐπόπτρια α' ἢ β' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως.

Ὁ ἐπόπτης ἢ ἐπόπτρια α' τάξεως δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσαγγελέως μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔκθεσιν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ.

3) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου ΔΚΘ' καταργεῖται.

4) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἐπόπτης καὶ Ἐπόπτρια β' τάξεως διορίζεται κατόπι διαγωνισμοῦ, κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος λεπτομερῶς ὁριζόμενα, ὁ κεκτημένος πτυχίον πολυτεχνικῆς σχολῆς ἀνωτέρας, ἢ μέσης ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἰσοτίμου ἢ δίπλωμα φυσικῶν ἐπιστημῶν Πανεπιστημίου, ἢ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν παρ' ἀνεγνωρισμένῳ βιομηχανικῷ καταστήματι ἢ δημοσίαν τεχνικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν μέχρι 40 ἐτῶν.

Αἱ ἐπόπτριαι ἀπαλλάσσονται τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας.

5) Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἰδίου ἄρθρου καταργεῖται.

6) Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου 1577 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἀφομοιοῦται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν καὶ ἀκολουθεῖ τὴν κατάταξιν τῶν τεχνικῶν τοιούτων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀντιστοιχοῦντος τοῦ μὲν Προϊσταμένου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν. Τῶν ἐπιθεωρητῶν Ἐργασίας α' ἢ β' τάξεως πρὸς τοὺς νομομηχανικοὺς α' ἢ β' τάξεως. Τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἐποπτῶν πρὸς τοὺς μηχανικοὺς α' ἢ β' τάξεως.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον ὑπηρεσίαν ἀπομακρυνόμενον τῆς ἕδρας του, παρέχονται ὡς ἀποζημιώσεις πορείας αἱ δυνάμει τῶν κειμένων νόμων παρεχόμεναι εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ σιδηροδρόμων.

Δι' ἔξοδα κινήσεως ἐντὸς τῆς ἕδρας των χορηγοῦνται κατὰ μῆνα δι' ἐτησίας πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ἐπιθεωρητὰς μὲν μέχρι δραχ. 150, εἰς τοὺς ἐπόπτας δὲ καὶ ἐποπτρίας μέχρις 75 δραχμῶν.

Οἱ ἐπιθεωρηταί, ἐπόπται καὶ ἐπότριαι δικαιοῦνται δωρεὰν εἰσιτηρίου εἰς τοὺς κρατικοὺς σιδηροδρόμους ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν, καὶ δι' ὅλας τὰς περιφερείας ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἀντικαταστάτης τούτου ἀρχαιότερος τῶν ἐπιθεωρητῶν.

7) Τὸ ἄρθρον 1 παράγραφος 12 ἐδάφιον 5 περίοδος β' τοῦ νόμου 780 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Αί λεπτομέρειαι τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, τὰ καθήκοντα, δικαιώματα καὶ ἀναπληρώσεις τοῦ προσωπικοῦ, αἱ ἕδραι τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐποπτῶν καὶ αἱ σχέσεις πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὸ Σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 2494.

8) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2193 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Τὰ ἰατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἔξοδα ὡς καὶ τὰ ἔξοδα νοσηλείας κανονίζονται καὶ πληρώνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ τιμολογίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οὐχὶ πέραν τῶν 2 ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ προσωπικὸν Ἐπιθ. Ἐργασίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν Νόμων δύναται νὰ προβῇ εἰς ἄμεσον ἀποβολὴν ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν παρανόμως στρολουμένων προσώπων.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΔΚΖ' νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια» προστίθενται αἱ λέξεις «βιοτεχνικὰ ἐργαστήρια».

2. Τὸ ἄρθρον 1, παράγραφος 1, ἐδάφιον 1 τοῦ νόμου 780 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΔΚΖ' τοῦ 1912 περὶ τῶν ὅρων ἱδρύσεως βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, οὗτινος τὸ 2ον ἄρθρον ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὑγειονομ. Συμβουλίου παρέχεται ἀμοιβὴ δραχμῶν 25 κατὰ συνεδρίασιν, εἰς δὲ τὸν γραμματέα δραχμαὶ 50 κατὰ μῆνα, εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀδείας ἐγκαταστάσεως βιομηχανικῶν καταστημάτων συνοδεύονται ἀπὸ γραμματίων καταθέσεως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον δραχμῶν 100 -400, αἱ δὲ τῶν ἀποθηκῶν, βιοτεχνικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐπαγγελμάτων ἀπὸ γραμματίον καταθέσεως δραχμῶν 25 μέχρι 200.

Τὰς κατηγορίας κατατάξεως ὡς καὶ τὸ ποσὸν τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὁρίζει τὸ Ὑγειοτεχνικὸν Συμβούλιον, ἀναλόγως τῆς ἐπουδαιότητος τῆς ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1976 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

Παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐργασίας καὶ Κοιν. Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἐργασίας σκοπὸν ἔχον τὴν γνωμοδότησιν ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ὑπουργὸς ζητεῖ τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας, οὗτινος θεωρεῖται τμῆμα.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἐργασίας συνεδριάζει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου, σύγκειται δὲ ἐξ ἑνὸς τοῦ πολὺ μελῶν, ἅτινα ὁρίζονται διὰ Β. Δ. εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους, καὶ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 5 τοὐλάχιστον μελῶν. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Διευθυντὴς Ἐργασίας καὶ Κοιν. Προνοίας ἢ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ τμηματάρχης τῆς Ἐργασίας. Χρέη γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἷς τῶν γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν δραχ. 25 δι' ἑκάστην συνεδρίασιν, ὁ δὲ γραμματεὺς δραχμὰς 80 μηνιαίως.

Διὰ Β. Δ. κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 39 ἐδάφ. Α' παράγρ. 3 τοῦ νόμου 1577 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νόμων μετὰ τὰς λέξεις «τὸ προσωπικὸν τοῦ Τμήματος Ἐργασίας ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως» προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι:

«Δυναμένου μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῷ Τμήματι Ἐργασίας νὰ διορισθῇ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Ἐργασίας ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1914 Β. Δ. περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς Ἀναπαύσεως ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

«Τὰ τῆς ἀργίας τῶν κουρείων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ἰδίου διατάγματος ἡμέρας ὁρισθήσονται διὰ Β. διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου.»

Ἄρθρον 7.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται».

«*Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1141 Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ περὶ καταργήσεως Γενικῶν τινων Διοικήσεων*», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κανονισθῇ ὁ ὀργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γεν. Διοικήσεως Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω συσταθησομένων διευθύνσεων καὶ τμημάτων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῆς μιᾶς διευθύνσεως καὶ τῶν δύο τμημάτων καθ' ἕκαστον πολιτικὸν Ὑπουργεῖον, πλὴν τῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

Ἑκάστης τῶν συσταθησομένων διευθύντεων ἢ τμημάτων προΐσταται ἀνώτερος εἰδικὸς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γεν. Διοικήσεως, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, ὅστις ἐκτελεῖ συγχρόνως καὶ τὰ εἰδικὰ τῆς θέσεώς του καθήκοντα, ἢ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ λοιπῇ περιφερείᾳ τῆς Γεν. Διοικήσεως, ἀποσπώμενος παρ' αὐτῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ. Προκειμένου περὶ τῆς χωροφυλακῆς, τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας προΐσταται ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γεν. Διοικήτεως, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ.

Μὴ ὑπαρχόντων εἰδικῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως διορίζονται τοιοῦτοι ἢ μετατίθενται ἐκ τῶν ὑπηρετιῶν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Τὸ ὑποτεταγμένον ἐν ταῖς ὡς ἄνω συσταθησομέναις διευθύνσεσιν ἢ τμήματι προσωπικὸν διορίζεται ἢ μετατίθεται ἐκ τῶν ἑτέρων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 1149 περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις», ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1322, προστίθεται παράγρ. γ' ἔχουσα οὕτω·

«Τὰς τοποθετήσεις, μεταθέσεις καὶ ἀποσπάσεις τῶν ὑπαλλήλων τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐνεργεῖ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γεν. Διοικήσεως ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κατὰ τὰ ἀνωτέρω».

Ἄρθρον 3.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ χορηγεῖν ἀδείας ἀπουσίας εἰς πάντας τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 1149, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 15 παράγρ. ε' τοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1918 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 1149 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Πᾶσαι αἱ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Ἀρχαί, πλὴν τῶν δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν τῆς Γεν. Διοικήσεως, ἀναφερόμεναι πρὸς αὐτὴν διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ταύτης. Αἱ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα αἰτήσεις καὶ ἀναφοραὶ τούτων, ἐφόσον πρόκειται περὶ ζητημάτων μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ταύτης, ἐνεργοῦνται διὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως, τὰ δὲ Ὑπουργεῖα ἀπευθύνονται πάντοτε πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα δι' ἐπειγούσας κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἀνάγκας ζητοῦσιν ἀπ' εὐθείας παρά τινος Ἀρχῆς, ὀφείλει αὕτη νὰ παράσχῃ ἀμέσως τὰς αἰτουμένας πληροφορίας, ἀναφέρουσα ἅμα τῷ Γενικῷ Διοικητῇ τὴν ζητηθεῖσαν διαταγὴν καὶ τὴν δοθεῖσαν ἀπάντασιν. Εἰς ἐπειγούσας ἀναγκας καὶ προκειμένου περὶ ζητημάτων μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γεν. Διοικήσεως, δύνανται αἱ Ἀρχαὶ ν' ἀναφέρωνται εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα, ἀναφέρουσαι ταυτοχρόνως εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 1149 προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα οὕτως·

«Τὸ προσωπικὸν τοῦτο διορίζεται καὶ παύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ἵνα αἱ Γενικαὶ Διοικήσεις καταργῶνται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, αἱ δ' Ὑποδιοικήσεις προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

"Αρθρον 7.

Διὰ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Β. Διαταγμάτων δύναται νὰ ὑπαχθῇ ἡ περιφέρεια καταργουμένης Γενικῆς Διοικήσεως ἢ Ὑποδιοικήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς διατηρουμένην τοιαύτην.

"Αρθρον 8.

Ἐφ'ὅσον ἡ καταργουμένη Γενικὴ Διοίκησις δὲν ὑπάγεται εἰς διατηρουμένην τοιαύτην, τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Διοικητοῦ μεταβιβάζονται εἰς τοὺς τοὺς οἰκείους Νομάρχας.

Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κρίνει ἐν δευτέρῳ βαθμῷ κατ' ἀποφάσεων τῶν Νομαρχῶν, ἀποφαίνεται ἐφεξῆς ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός.

Τὰ δὲ κατ' εἰδικὰς διατάξεις εἰς ὑπαλλήλους τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἀνατιθέμενα καθήκοντα ἐκτελοῦσιν ὑπάλληλοι τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς Νομαρχίας, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

"Αρθρον 9.

Οἱ ἐν καταργουμέναις Γεν. Διοικήσεσι τοποθετημένοι μόνιμοι ὑπάλληλοι μετατίθενται εἰς ἰσοβάθμους θέσεις κατὰ τοὺς κειμένους νόμους. Οἱ δὲ ἔκτακτοι ἢ πρόσκαιροι ὑπάλληλοι καὶ οἱ κλητῆρες θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως ἀπολελυμένοι τῆς ὑπηρεσίας, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ καταργήσεως τῆς παρ' ἧ ὑπηρετοῦσι Γενικῆς Διοικήσεως Β. Διατάγματος, λαμβάνουσι δὲ ἀποδοχὰς ἑνὸς μηνός, ἐὰν δὲν ἤθελον διορισθῇ εἰς ἑτέρας δημοσίας ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 10.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Θεσσαλονίκης δύναται ν' ἀναθέσῃ δι' ἀποφάσεώς του εἰς ἕνα τῶν παρὰ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ δικαστηρίοις δικαστῶν, ὁριζόμενον διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τὰ καθήκοντα τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Γεν. Διοικήσεως Θεσσαλονίκης, ἐπὶ ἐπιδόματι, ὁριζομένῳ δι' ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μὴ δυναμένῳ δὲ νὰ ὑπερβῇ τὰς πεντακοσίας (100) δραχμὰς κατὰ μῆνα. Ὁ δικαστὴς οὗτος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεώς του ταύτης δύναται ν' ἀπαλλάσσεται τῶν δικαστικῶν του καθηκόντων.

"Αρθρον 11.

Ὁ νόμος ΦΜ' περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὑποδιοικητάς, δύνανται δὲ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ

ἐφαρμογή του καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν Γενικῶν Διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων διὰ Β. διατάγματος.

"Αρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως".

Περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἔχον οὕτως·

"Αρθρον 1.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ἐντὸς τοῦ 1922, δύνανται νὰ καταργῶνται, συγχωνεύωνται ἢ μετατρέπωνται εἰς ἄλλας ὑφισταμένας θέσεις αἱ κατὰ τοὺς ὀργανικοὺς νόμους ὑπάρχουσαι ὑπηρεσίαι ἢ θέσεις τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ, οἱ δὲ τὰς τοιαύτας θέσεις κατέχοντες δύνανται νὰ μετατίθενται εἰς ἀντιστοίχους θέσεις ἢ καὶ κατωτέρας τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου διατηροῦντες τὸν βαθμὸν καὶ μισθόν, ὃν εἶχον ἐν τῇ προτέρᾳ θέσει των.

2. Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσι κανονίζεσθαι ὑπὸ τίνων ἄλλων Ἀρχῶν ἢ ὑπαλλήλων θέλουσιν εἰς τὸ μέλλον ἐκτελεῖσθαι τὰ καθήκοντα ἅπερ νῦν ἐκτελοῦσιν αἱ τῶν καταργηθησομένων θέσεων ἀρχαὶ ἢ ὑπάλληλοι.

"Αρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους τοῦ 1922, ἵνα διὰ Β. διαταγμάτων καταργῶνται, προβιβάζωνται καὶ διαιρῶνται γραφεῖα ἐν γένει ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς κλάδοις, ὡς καὶ νὰ μεταβάλληται ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

"Αρθρον 3.

Ἡ πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυθέντων καὶ ἀναδιορισθέντων πολιτικῶν ὑπαλλήλων προθεσμία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2641 τῆς 23 Ἰουλίου 1921 παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1922. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1922 διὰ τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρέντος νόμου εὑρισκομένους εἰς τὸ Μέτωπον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θράκης ἢ εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

"Αρθρον 4.

1. Οἱ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1011 τοῦ

έτους 1917 «περὶ Συμβουλίου τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» καταρτισθέντες κατὰ Ἰανουάριον 1922 πίνακες προαγωγῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἀκυροῦνται.

2. Αἱ ἀπὸ πρώτης Μαΐου 1921 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1922 ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας αἱ ἀφορῶσαι προαγωγὰς οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων μὴ ἐμπροθέσμως πραγματοποιηθείσας πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τοὺς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πίνακας, ἰσχύουσι μόνον ὡς πρὸς τὴν προαγωγήν, οὐδὲν δὲ παρέχουσι δικαίωμα ἀπολήψεως διαφορᾶς μισθοῦ ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως, ἀλλ' ὁ μέχρι τῆς προαγωγῆς αὐτῶν χρόνος ἐν τῷ βαθμῷ ὃν κατεῖχον λογίζεται ὡς διανυθεὶς ἐν τῷ ἀμέσως ἀνωτέρῳ βαθμῷ ἀπὸ τῆς παρελεύσεως ἑνὸς μηνὸς μετὰ τὴν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν γενομένην ὑποβολὴν τῆς μὴ ἐκτελεσθείσης ἀποφάσεως τῶν Συμβουλίων.

3. Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἁπασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ προαγωγὴ μέχρι τέλους τοῦ 1922 ἐκ τῶν συμπληρωσάντων τὸν πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτούμενον χρόνον καὶ ἐχόντων τὰ λοιπὰ προσόντα, ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεων τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, παραλειπομένης τῆς πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων προσκλήσεως, ὡς καὶ τῆς αἰτήσεως ὑπηρεσιακοῦ πτυχίου καὶ τοῦ καταρτισμοῦ πινάκων προαγωγῆς.

4. Ὁ ἐν κατωτέρῳ βαθμῷ ἀπαιτούμενος κατὰ τοὺς κειμένους νόμους χρόνος ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγὴν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἢ τάξιν τῶν ὑπαλλήλων πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ συντέμνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1922 εἰς τὸ τρίτον.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ γραφεῖς α' τάξεως τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Θησαυροῦ, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2491 τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1920 ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες, δύνανται κατόπι γνωμοδοτήσεων τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων καὶ διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Θησαυροῦ νὰ προάγωνται εἰς γραμματεῖς ἢ λογιστὰς δευτέρας τάξεως εἰς οἱανδήποτε τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν, οἱ μὲν ἔχοντες πτυχίον Πανεπιστημίου μετὰ διετῆ, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τοιοῦτον ἀλλ' ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πτυχίον Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς μετὰ τετραετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει τοῦ γραφέως πρώτης τάξεως.

2. Ὁ μισθὸς τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2494 τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1920 λαμβανόντων μισθὸν Διευθυντοῦ τμηματαρχῶν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰδικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ὁρίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἴσος πρὸς μισθὸν Διευθυντοῦ πρώτης τάξεως.

3. Οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Διαχειρισταὶ Ἀποθηκῶν Μονοπωλίων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως δευτέρας τάξεως τοῦ νόμου 2491 καὶ μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, κατόπι ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Συμβουλίου τῆς ὑπηρεσίας.

4. Οἱ Τελωνειακοὶ γραμματεῖς γ' τάξεως, οἱ ὑπηθκάριοι Τελωνείων, οἱ τελωνοσταθμάρχαι καὶ οἱ γραμματεῖς τελωνειακοῦ ταμείου γ' τάξεως ἔχουσιν ἀρξῇ βαθμὸν καὶ μισθὸν Ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως, οἱ δὲ τελωνειακοὶ γραμματεῖς β' τάξεως, οἱ ὑπελεγκταί, ὑποτελῶναι καὶ γραμματεῖς τελωνειακοῦ ταμείου β' τάξεως ἔχουσι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ ἀκολούθου.

5. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2278 τοῦ 1920 καταργεῖται.

6. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1940 ταμίαι καὶ γραμματεῖς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν Ὑπηματάρχου β' τάξεως.

Ἄρθρον 6.

1. Περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ διὰ μὲν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰς 130,000 δραχμῶν, διὰ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον Θησαυροῦ τὰς 70,000 δραχμῶν, ἡ μέχρι τοῦδε εἰς 400,000 δραχμῶν καθωρισμένη μηνιαία δαπάνη διὰ τοὺς δοκίμους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς δοκίμου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, καθὼς καὶ πᾶσα αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

3. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ὁ διορισμὸς δοκίμων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων εἰς ἀπιστοίχους τάξεις μέχρι τριῶν δι' ἕκαστον τῶν δύο Ὑπουργείων ἐκ τῶν ἐχόντων δίπλωμα Χημικῆς ἢ Οἰκονομικῆς Σχολῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἀναγνωρισμένης ὡς ἰσοτίμου ἰδιωτικῆς τοιαύτης ἢ πενταετῆ ὑπηρεσίαν λογιστοῦ παρ' ἀνωνύμῳ ἀνεγνωσμένῃ Ἑταιρείᾳ ἢ ἄλλῃ Κρατικῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ διετῆ τοιαύτην ἐν τῷ ἰδιωτικῷ τομεῖ.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 2 τοῦ νόμου 1758 ὁριζομένη

Επιτροπὴ ὡς πρὸς τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Θησαυροῦ προσωπικὸν τῶν δοκίμων ὑπαλλήλων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὅπου παρίσταται ἀνάγκη γνωμοδοτήσεως ὡς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 1758 περὶ δοκίμων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 1758 διατελούντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 2761 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ» Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, οἱ προερχόμενοι ἐκ τοῦ ταμιακοῦ ἢ λογιστικοῦ κλάδου ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργῶν ὁρισθήσονται οἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενοι Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταί.

Ἄρθρον 8.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. γ' τοῦ νόμου 2761 τῆς 8 Μαΐου 1922 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ» ἀποσπασθὲν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο Μεταφραστικὸν γραφεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παραμένει ὡς ἔχει παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Συνιστᾶται δὲ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τοῦ Θησαυροῦ ἴδιον Μεταφραστικὸν Γραφεῖον, οὗτινος ἡ σύνθεσις καὶ ἡ λειτουργία, ὡς καὶ τὰ προσόντα τοῦ προσωπικοῦ κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2482 τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1920 παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑφιστάμενα δύο κατώτερα ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια συγχωνεύονται εἰς ἓν ἐπταμελές, ὀνομαζόμενον Κατώτερον Συμβούλιον Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

2. Ἡ σύνθεσις καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ Συμβουλίου τούτου ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ καθορισθήσονται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου.

3. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἵνα διὰ Β. Διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδιδομένου, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μεταβληθῇ ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, μετονομαζομένου εἰς Ἀνώτερον Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, καὶ ὁρισθῇ καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ.

4. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης, ἵνα διὰ Β. διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ μεταβληθῇ ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ ὁρισθῇ ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 2482 τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1920 καταργεῖται, ὁ δ' ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1920 καὶ ἐφεξῆς τελωνειακῶν διαχειρίσεων ἐνεργεῖται ὡς καὶ πρότερον κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἀνωτέρω Νόμου κειμένας διατάξεις ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 11.

Οἱ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1920 Νομοθετικοῦ Β. Διατάγματος καὶ τοῦ κυρώσαντος αὐτὸ Νόμου 2641 ἐπαναδιορισθέντες οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἔχοντες ὑπερεικοσαετῆ ὑπηρεσίαν δύνανται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ν' ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνοντες μόνον τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις σύνταξιν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσα δὲ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον καταργεῖται».

«*Περὶ διαβαθμίσεως τῶν μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας*».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ), ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ διαβάθμισις τῶν μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἡ γενομένη διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1921 Β. διατάγματος, ἰσχύει ἀφ' ἧς ἴσχυσε διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ διὰ τοὺς μηχανικοὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιστοιχίας, ἣν οὗτοι εἶχον εἰς βαθμὸν ἢ μισθὸν κατὰ τοὺς νόμους 1317, 1393 καὶ 1843, τοῦ τμηματάρχου τῆς Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς καὶ τοῦ τεχνικοῦ γραμματέως τοῦ αὐτοῦ τμήματος ἀντιστοιχούντων ὡς πρὸς βαθμὸν καὶ μισθὸν πρὸς νομομηχανικὸν α' καὶ νομομηχανικὸν β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

2) Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 972α, τῶν ἄρθρων 9 καὶ 14 τοῦ νόμου 2157 καὶ τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2494 ἐπεκτείνονται ἀναδρομικῶς, ἀφ' ἧς ἴσχυσαν διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας καὶ διὰ τοὺς μηχανικοὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

1) Διὰ τὴν ἀπαιτουμένην τριετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γεωμέτρου β' τάξεως πρὸς προαγωγὴν εἰς γεωμέτρην α'

τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως συνυπολογίζονται καὶ τὰ ἔτη ὑπηρεσίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γεωμέτρου β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ γεωμέτραι α' τάξεως μετὰ διετίαν δύνανται νὰ προαχθῶσι διὰ Β. διατάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ εἰσηγητοῦ.

2) Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς γεωμέτρας τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

3) Ἡ ἔνοια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2494 εἶναι ὅτι εἰς τοὺς ὑπομηχανικοὺς περιλαμβάνονται καὶ οἱ γεωμέτραι.

4) Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου ἀφορῶσα εἰς τὸν τεχνικὸν γραμματέα τοῦ τμήματος τῆς Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς Ὑπηρεσίας, ἰσχύει καὶ διὰ τὸν τεχνικὸν εἰσαγγέα τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας.

5) Ὁ ἀρχαιότερος τῶν λογιστῶν τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας προΐσταται τοῦ λογιστικοῦ γραφείου τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταμιαταξίου ἅμα τῇ συμπληρώσει τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2494, ἄρθρου 17, ἐδάφ. 2 καὶ 3 ὁριζομένων πρὸς προαγωγὴν προθεσμιῶν.

Περὶ ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ), ἔχον οὕτως·

"Αρθρον 1

Διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ λειτουργίαν πάσης ἐγκαταστάσεως παραγωγῆς ἰσχυρῶν ρευμάτων οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἡ κινητήριος δύναμις, κατονομαζομένης εἰς τὸ ἑξῆς «ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον» καὶ πάσης ἐγκαταστάσεως μεταφορᾶς, μετατροπῆς, προσαγωγῆς καὶ διανομῆς τούτων, κατονομαζομένης εἰς τὸ ἑξῆς «ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις», ὡς καὶ διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τρίτους ἰσχυρῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ Κράτους πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 νόμου πρώτου, περιπτώσεως.

"Αρθρον 2.

Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 1 ἐγκαταστάσεις ὑποδιαιροῦνται εἰς τὰς ἑξῆς πέντε κατηγορίας·

Α') Ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ ρεύματος ἀποκλειστικῶς δι' ἴδ αν χρῆσιν.

Β') Ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ ρεύματος καὶ διὰ χρῆσιν τρίτων.

Γ') Ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις μὴ χρησιμοποιοῦσαι τὰς ἐθνικάς, ἐπαρχιακάς, δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας.

Δ') Ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις χρησιμοποιοῦσαι τὰς ἄνω ὁδούς, εἴτε καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν αὐτῶν εἴτε ἐν μέρει, πλὴν τῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ Ε' ὑπαγομένων.

Ε') Ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις ἕλξεως σιδηροδρόμων ἢ τροχιοδρόμων.

Εἰς ταύτας συμπεριλαμβάνονται μόνον αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς ἀμέσου τροφοδοτήσεως τῶν κινητηρίων τῶν ἁμαξῶν αἱ τῆς προσαγωγῆς τοῦ ρεύματος τοιαῦται

Αἱ ἑπόμεναι διατάξεις τοῦ νόμου δὲν ἀφορῶσι τὰς καταστάσεις τῆς κατηγορίας Ε'.

"Αρθρον 3.

Δι' ἠλεκτρικὰ ἐργοστάσια τῆς Α' καὶ Β' κατηγορίας ἀπαιτεῖται ἁπλῆ ἄδεια. Ἡ ἄδεια αὕτη προκειμένου δι' ἐργοστάσια τῆς Α' κατηγορίας τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ δύναμις δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 50 ἵππους, ἐκδίδεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου νομοηλεκτρολόγου ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος τοῦ νομομηχανολόγου ἢ τοῦ νομομηχανικοῦ.

Δι' ἐργοστάσια τῆς Α' κατηγορίας, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ δύναμις εἶναι ἀνωτέρα τῶν 50 ἵππων ὡς καὶ διὰ πᾶν ἐργοστάσιον τῆς Β' κατηγορίας, ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας

"Αρθρον 4.

Διὰ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Γ' κατηγορίας δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἄδεια, ἐφόσον ἱδρύονται εἰς ἀποστάσεις μεγαλειτέρας τῶν 10 μέτρων ἀπὸ ὑφισταμένας τηλεγραφικὰς ἢ τηλεφωνικὰς γραμμάς.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπαιτεῖται ἄδεια ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου νομοηλεκτρολόγου ἢ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, τοῦ νομομηχανολόγου ἢ τοῦ νομομηχανικοῦ.

Διὰ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Δ'. κατηγορίας δὲν ἀπαιτοῦνται ἄδειαι ὑποδιαιρούμεναι εἰς προνομιακὰς καὶ μὴ προνομιακάς.

"Αρθρον 5.

Ἡ χορήγησις προνομιακῆς ἀδείας θὰ γίνεται κατόπιν δημοσίου συναγωνισμοῦ προκηρυσσομένου ὑπὸ τῶν ἐνδια-

φερομένων ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένου διὰ Β. Δ. προηγουμένως τύπου συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Τὴν τοιαύτην δημοπρασίαν δύναται νὰ προκαλέσῃ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διὰ τῆς οἰκείας διοικητικῆς Ἀρχῆς ἀκουομένου καὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου Δήμου, Κοινότητος ἢ Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ προτάσεις τῶν διαφόρων ἀναδόχων μετὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἀνάδοχον τῆς ἐνδιαφερομένης Ἀρχῆς ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, τῆς κατακυρώσεως παρὰ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ προκηρύξαντος τὴν δημοπρασίαν ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις ἀποφαίνεται σχετικῶς μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης ἀρχῆς προτεινομένου ἀναδόχου ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἡ δημοπρασία πρὸς ὑποβολὴν νέων προτάσεων.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἔγκρισιν, συνομολογεῖται ἡ σχετικὴ σύμβασις μεταξὺ τοῦ Δημοσίου, Δήμου, Κοινότητος ἢ Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱουδήποτε τῶν προσώπων τούτων τυγχάνει ἑκάστοτε ἐνδιαφερόμενον, ἐν ᾗ δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ ὅροι ἄλλοι τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω συγγραφῇ ὑποχρεώσεων.

Ὅπως ἡ σύμβασις αὕτη ᾖ ἔγκυρος ἀπαιτεῖται ἡ διὰ Β. Δ., ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐπικύρωσις αὐτῆς, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ὁποίου καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς ταύτης.

Διὰ τῆς κατὰ τὸν ἄνω τρόπον συνομολογουμένης συμβάσεως παρέχεται εἰς τὸν ἀνάδοχον τῆς ἐπιχειρήσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον χορηγήσεως ρεύματος εἰς τρίτους πρὸς χρῆσιν μόνον αὐτοῦ διὰ φωτισμόν.

Εἰς τὸν λαβόντα ἀποκλειστικὸν προνόμιον χορηγήσεως ρεύματος διὰ φωτισμὸν παρέχεται διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν τοῦ ρεύματος αὐτοδικαίως ἡ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον μὴ προνομιακὴ ἄδεια, ἡ διάρκεια τῆς ὁποίας ἔσται ἡ αὐτὴ τῆς τοῦ προνομίου.

Ἡ διάρκεια τῶν προνομιακῶν ἀδειῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τῶν 60 ἐτῶν.

Διὰ πᾶσαν ἄλλην προνομιακὴν χρῆσιν ρεύματος, πλὴν τῆς τοῦ φωτισμοῦ, παρέχεται ἀποκλειστικὸν προνόμιον μόνον δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ἵνα πᾶσα τροποποίησις ὑπαρχούσης συμβάσεως ᾖ ἔγκυρος δέον νὰ ἐγκρίνηται διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

"Αρθρον 6.

Ἡ χορήγησις ἁπλῆς (μὴ προνομιακῆς) ἀδείας γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἐν ταῖς τοιαύταις ἀδείαις δέον ν' ἀναγράφωνται ἐπακριβῶς αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀναδόχων ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου Δήμων, Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν, λοιπῶν νομικῶν προσώπων καὶ ἰδιωτῶν, ὧν ὑποχρεώσεων ἡ παράβασις συνεπάγεται πρόστιμα διοικητικῶς ἐπιβαλλόμενα ἢ καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς χορηγηθείσης ἀδείας κατὰ τοὺς διαγραφομένους ἐν τῇ ἀδείᾳ ὅρους. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας προαπαιτεῖται πρότασις τοῦ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἐκ τῆς τοιαύτης ἀδείας, ἀνακλητῆς ἢ μή, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐγκρίσει ἀναφερομένους ὅρους, οὐδὲν δικαίωμα παρέχεται ὑπὲρ τοῦ λαβόντος τὴν ἄδειαν ταύτην, δυναμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας νὰ χορηγήσῃ καὶ ἑτέρας τοιαύτας ἀδείας ὑπὸ ὅρους οὐχὶ εὐνοϊκωτέρους διὰ τοὺς νέους ἀναδόχους ἐφ' ὅσον δὲν παρέχονται οὗτοι καὶ εἰς τὸν προηγούμενον ἢ καὶ νὰ ἐγκρίνῃ προνομιακὴν παραχώρησιν γενομένην συμφώνως πρὸς τὰ προηγουμένως ἀναφερόμενα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως τοῦ πρότερον κατὰ τὰ ἄνω τυχόντος ἀδείας.

"Αρθρον 7.

Συμβάσεις συνομολογούμεναι μεταξὺ ἀναδόχων ἐκμεταλλευομένων ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Β' καὶ Δ' κατηγορίας, δυνάμει ἁπλῆς ἢ προνομιακῆς ἀδείας καὶ τρίτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ προμηθείας ὑπ' αὐτῶν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐξ ἄλλης πηγῆς ἢ χορηγήσεως εἰς αὐτοὺς τοιαύτης ἐνεργείας πρὸς μεταπώλησιν, δὲν ἀναγνωρίζονται οὐδὲ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ ἐὰν μὴ πρότερον κυρωθοῦν διὰ Β. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἡ δημοσιευθεῖσα διὰ Β. Δ. κυρωσις δὲν δύναται ν' ἀνακληθῇ καὶ ἰσχύει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς σχετικῆς συμβάσεως.

"Αρθρον 8.

Πᾶσαι αἱ ἐν ἄρθρῳ 2 προβλεπόμεναι ἐγκαταστάσεις δέον νὰ ἱδρύωνται, ἐπεκτείνωνται καὶ λειτουργῶσι συμφώνως τοῖς κειμένοις κανονισμοῖς, δυναμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου, διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπ' αὐτοῦ νὰ τροποποιῇ τούτους ἢ καὶ νὰ καταρτίζῃ νέους τοιούτους.

"Αρθρον 9.

Διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δύνανται ἐγκαταστάσεις γενικωτέρας σημασίας τῆς Β' καὶ Δ' κατηγορίας καὶ τμήματα αὐτῶν, νὰ κηρυχθῶσιν ἔργα δημοσίας ὠφελείας.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτων, συντήρησιν καὶ ἐπέκτασιν αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιωτικῶν κτήσεων, κηρυσσομένη διὰ Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἀποζημιώσεως, ἐπιφαρυνούσης τὸν ἀνάδοχον καὶ κανονιζομένης συμφώνως τῷ νόμῳ ΓΨΝΑ' τοῦ 1911 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 103

Ἡ κήρυξις τῶν ὡς ἄνω ἐγκαταστάσεων ὡς ἔργων δημοσίας ὠφελείας συνεπάγεται προσέτι ὑπὲρ τῶν ἀναδόχων καὶ τὰ ἑξῆς δικαιώματα·

1) Τὴν ἐνέργειαν πάσης ἐργασίας πρὸς ὑποστήριξιν ἐναερίων ἀγωγῶν, εἴτε ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν οἰκιῶν, εἴτε ἐπὶ τῆς στέγης αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αἱ ἐργασίαι αὗται τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως εὐκολίας τῶν ἐνοίκων, ἐκτελεσθήσονται συμφώνως τοῖς κειμένοις ἢ τοῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 καταρτισθησομένοις κανονισμοῖς

2) Τὴν διέλευσιν ἠλεκτρικῶν ἀγωγῶν ὑπεράνω ἰδιωτικῶν κτήσεων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅρους.

3) Τὴν τοποθέτησιν πασσάλων πρὸς ὑποστήριξιν ἐναερίων ἀγωγῶν ἐντὸς ἰδιωτικῶν κτήσεων καὶ τὴν τοποθέτησιν ἐντὸς αὐτῶν ὑπογείων καλωδίων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅρους.

4) Τὸ κλάδεμα τῶν δένδρων, ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ προξενήσωσι βραχυκυκλώματα ; βλάβας εἰς τὰ ἔργα.

Διὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ μερικὸν περιορισμὸν τῆς ἰδιοκτησίας δύναται νὰ κανονισθῇ ἀποζημίωσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς εἴρηται νόμου ,ΓΨΝΑ' τοῦ 1911, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 103.

Ἡ τοποθέτησις ὑποστηριγμάτων ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν οὐδόλως παρεμποδίζει τὸ δικαίωμα τοῦ

ἰδιοκτήτου τῆς κατεδαφίσεως, ἐπισκευῆς ἢ ἀνυψώσεως τῶν οἰκιῶν τούτων.

Αἱ δὲ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ἐργασίαι ἐντὸς μὴ οἰκοδομημένων ἰδιοκτησιῶν οὐδόλως παρεμποδίζουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς περιτοιχίσεως ἢ ἀνοικοδομήσεως αὐτῶν.

Ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων κατεδαφίσεως, ἐπισκευῆς καὶ ἀνυψώσεως, περιτοιχίσεως καὶ οἰκοδομήσεως νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην, ὅστις ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ ἀργότερον ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρὸς τὸν ἀνάδοχον. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Νομάρχην γνωστοποιήσεως ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχετικοῦ ἔργου, ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης του, διὰ τὴν τυχὸν ὡς πρὸς τὰς ἐγκαταστάσεις βλάβην.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κήρυξις τῶν ἐγκαταστάσεων ὡς ἔργων δημοσίας ὠφελείας, δύναται προσέτι νὰ συνεπιφέρῃ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συκοινωνίας ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου τὴν ἀτελῆ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαιούντων ὑλικῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὧν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων αὐτοῦ, οἷον ἐργαλεῖα, ὄργανα, μηχανήματα σωλῆνας, εἴδη σιδηρᾶ, ξυλείας, ἠλεκτρικά, ὑδραυλικά, οἰκοδομικὰ κλπ. ἀπαλλασσομένων τούτων παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ οἱουδήποτε φόρου, δημοσίου, δημοτικοῦ, λιμενικοῦ κλπ.

Προκειμένης τῆς εἰσαγωγῆς τοιούτων ὁ ἀνάδοχος ὀφείλει ἐγκαίρως πρότερον ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας λεπτομερῶς τὸ εἶδος, ποιότητα, βάρος καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ἀπαραίτητα ἐν τῇ κατὰ τὸν τελωνειακὸν νόμον διασαφήσει εἰσαγωγῆς, ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῆς Συγκοινωνίας βεβαιῶν τὴν ταυτότητα καὶ διὰ τὸ ἔργον χρησιμοποίησιν τῶν ὑλικῶν διαβιβάζει εἰς τὸν ἁρμόδιον τελώνην τὴν ἀναφορὰν μὲ τὴν τοιαύτην διαβεβαίωσιν, ὅστις κηρύσσει ἐπὶ τῆς διασαφήσεως τὰ εἰσαγόμενα ὑλικὰ ἀτελῆ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐπηκολούθησεν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει χρησιμοποίησις τῶν ὑλικῶν εἰς τὸ ἔργον ἀλλὰ ἔλαβε χώραν ἄλλη οἱαδήποτε κατανάλωσις ἢ διάθεσις τούτων, ὁ ἀνάδοχος ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ λαθρεμπορίου διατάξεις καὶ ποινὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ κώδικος.

"Αρθρον 10.

Καθ' ἁπάσας τὰς ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος προνομιακὰς ἢ μή, εἰς ἃς δὲν καθορίζεται δυνάμει τῶν ὑπαρχουσῶν συμβάσεων ἢ ἀδειῶν τοῦ Κράτους

ἐπακριβῶς διὰ τεχνικῶν δεδομένων τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς ἰσχύος τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῶν παραγόντων τῆς τάσεως καὶ συχνότητος ἔν τε τῷ κέντρῳ τῆς παραγωγῆς τοῦ ρεύματος καὶ τῷ δικτύῳ, δικαιοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ὡς ἄνω μεγεθῶν ὡς καὶ τῶν ἀνεκτῶν μεταβολῶν αὐτῶν.

Εἰς ἣν περίπτωσιν τὰ ὡς ἄνω μεγέθη καὶ αἱ μεταβολαὶ αὐτῶν καθορίζονται δι' ὑπαρχουσῶν συμβάσεων ἢ ἀδειῶν ἀτελῶς καὶ ἀσαφῶς, πρὸς βλάβην δὲ τῶν καταναλωτῶν, εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ἐναπόκειται νὰ προβῇ εἰς τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων τούτων.

Πᾶσα ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀντικειμένων ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑπ χρεωτικὴ διὰ τ νἀνάδοχον πρὸς ὃν κοινοποιεῖται, δέον νὰ ἐ τελεσθῇ παρ' αὐτοῦ ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας.

Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ὑπόκειται ἡ Ἑταιρεία εἰς πρόστιμον δρ. 50 - 500 δι' ἑκάστην ἡμέραν παραβάσεως τῶν ἐνῶ ὁρίων.

Ἀπαγορεύεται κατὰ τὰς ὥρας τοῦ φωτισμοῦ ἡ παρεμβολὴ ἐν τοῖς δικτύοις ἠλεκτρικῶν κινητήρων ἢ ἐν γένει συσκευῶν καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὧν ἡ λειτουργία προκαλεῖ μεταβολὰς τῆς τάσεως μείζονας τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισθεισῶν.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ἐφόσον δὲν καταλ-ζονται διὰ τῶν σχετικῶν συμβάσεων, ἀποφαίνεται, διὰ τὰς ὑπαρχούσας ἤδη ἐγκαταστάσεις ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν π λεων ἢ καὶ δι' ἐκείνας αἵτινες μέλλουσι νὰ ἱδρυθῶσιν, ἐπὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐνοικίων τῶν γνωμόνων τῶν ἠλεκτρικῶν κινητήρων καὶ πάσης φύσεως συσκευῶν καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὡς καὶ τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως παρὰ τοῖς καταναλωταῖς, ἡ δ' ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ἀμέσως ἐκτελεστὴ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἐπιφυλασσομένου τῷ ἀναδόχῳ τοῦ δικαιώματος τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέρω διατυπουμένην διαιτησίαν μὴ ἐχούσης ὅμως ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Οἱ εἰρημένοι ἀνάδοχοι, ἐφόσον προέβησάν εἰς πὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῶν, εἴτε κατόπι προνομίου, εἴτε δ νόμιμ ἀδείας κυβερνητικῆς, δικαιοῦνται, ἐὰν δὲν ἀποδέχωνται τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ὡς ἄνω ἐνοικίων, εἴτε τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως παρὰ τοῖς καταναλωταῖς, νὰ προσφύγωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς

πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς διαιτητικὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὁριζομένου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀναδόχου, ὁριζομένου ἐν αὐτῇ τῇ αἰτήσει τῆς προσφυγῆς αὐτοῦ, ἤτις ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν καταναλωτῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐφ' ὅσον δὲν διορισθῇ τοιοῦτος ἐκ συμφώνου παρ' αὐτῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν ἐκδίδεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσφυγῆς κατὰ πλειονοψηφίαν, ἄνευ δικαστικῶν διατυπώσεων, κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ἅτινα οὗτοι ἤθελον θεωρήσει ἐπαρκῆ, εἶναι δὲ αὕτη ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη, μὴ ὑποκειμένη εἰς τακτικὰ ἔνδικα μέσα. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἐπιδιαιτητὴς διορίζεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἡ ἐπιχείρησις εἶναι ἐγκατεστημένη ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του, ὅστις καὶ ἀποφαίνεται μόνος ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῆς ἰσοψηφίας τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.

Καὶ ὡς πρὸς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ κρατοῦσιν ὅσα καὶ παρὰ τοῖς τῶν δικαιτητῶν.

Αἱ κατὰ τὰ λοιπὰ λεπτομέρειαι ὡς πρὸς τὴν διαιτησίαν ταύτην κανονισθήσονται διὰ Β. Δ.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἀνάδοχοι ἠλεκτροφωτισμοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσιν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα εἰς τοὺς καταναλωτὰς ἐκείνους, ὧν τὴν ἐσωτερικὴν ἐγκατάστασιν διανομῆς ρεύματος ἐξετέλεσαν ἄλλοι ἐπιχειρηματίαι, οἵτινες ὅμως δέον νὰ ἔχωσι τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τ ο ω ἐργ ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται εἰς ἐπιχειρηματίας ἀντιστοίχου εἰδικῆς τεχνικῆς μορφώσεως κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Ἄρνησις ἐκ μέρους τοῦ ἀναδόχου πρὸς χορήγησιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπι ἐπισήμου βεβαιώσεως περὶ μὴ πληρώσεως τῶν διὰ Β. Διαταγμάτων καθορισθέντων ὅρων περὶ ἀσφαλοῦς λειτουργίας τῶν ἠλεκτρικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων.

Πρὸ τῆς χορηγήσεως ρεύματος εἰς ἐγκατάστασιν οἱ ἀνάδοχοι ὀφείλουσι νὰ ἐξελέγχωσι τὴν πλήρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἄνω ὅρων. Χορήγησις ρεύματος εἰς ἐγκατάστασιν μὴ πληρώσασαν τοὺς ὅρους τούτους ἐπιφέρει πρόστιμον εἰς βάρος τοῦ ἀναδόχου διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ρεύ-

ματος καὶ εἰς βάρος τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν ἐγκατάστασιν διὰ τὴν ἐλαττωματικὴν κατασκευήν.

Οἱ ἀνάδοχοι ὀφείλουσι, τοὐλάχιστον ἅπαξ ἀνὰ διετίαν, νὰ ἐπαληθεύωσι τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν πελατῶν των καὶ νὰ εἰδοποιῶσι τούτους ἐγγράφως περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ τῶν ἐπενεκτέων τυχὸν ἐπιδιορθώσεων.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἀναδόχους τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ **πρόστιμον** ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχ. δι' ἑκάστην περίπτωσιν, εἰ; δὲ **τοὺς καταναλωτὰς** τοὺς **μὴ ἐκτελέσαντας** τὰς ὑπὸ **τοῦ ἀναδόχου ὑποδεχθείσας ἐπιδιορθώσεις τῶν ἐγκαταστάσεών των, τὴν διακοπὴν τοῦ ρεύματος. Ἡ αὐτὴ διακοπὴ τοῦ ρεύματος δύναται** νὰ ἐπέλθῃ καὶ διὰ πᾶσαν αὐτόβουλον καὶ κακότεχνον τροποποίησιν τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ καταναλωτοῦ.

Οἱ δὲ ἰδιῶται τεχνῖται ἢ μὴ οἱ ἐκτελέσαντες πλημμελῶς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις τιμωροῦνται διὰ προστίμου 100 μέχρι 1000 δραχμῶν, δύναται δὲ ν' ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἡ ἄδεια τῆς ἐκτελέσεως ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 13.

Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δύναται οἱοσδήποτε Δῆμος, Κοινότης ἢ Λιμενικὴ Ἐπιτροπή, οἵτινες ἔχουσι διαθέσει προνομιακῶς ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ Ἑταιρείας χορήγησιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὴν πόλιν, κώμην ἢ λιμένας, νὰ ὑποχρεωθῶσιν ὅπως, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος, προμηθευθῶσι τὰ **ἀπαιτούμενα ὄργανα πρὸς ἔλεγχον τοῦ ὡς ἄνω χρησιμοποιουμένου ρεύματος πρὸς φωτισμὸν ἢ βιομηχανικὴν χρῆσιν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, πρὸς ἣν δέον οἱ ἐξασκοῦντες διὰ τῶν ὀργάνων τούτων τὸν ἔλεγχον εἰδικοὶ ὑπάλληλοι ν' ἀναφέρωνται δι' οἱονδήποτε τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐπιστημονικὸν ζήτημα.**

Ἐν αἷς πόλεσι λειτουργεῖ ἐγκατάστασις παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἄνευ προνομίου, ἀλλὰ κατόπι ἁπλῆς ἀδείας τοῦ Κράτους, ὁ ὡς ἄνω ἔλεγχος δύναται νὰ ἀνατεθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὸν Δῆμον, τὴν Κοινότητα ἢ τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ οἱανδήποτε ἄλλην Ἀρχήν.

Διὰ τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως πλείονες τοῦ ἑνὸς Δήμου, Κοινότητος ἢ Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς συμμεθέξωσι κατὰ τὴν ἐν τῷ Β. Διατάγματι ἀναφερομένην ἀναλογίαν εἰς τὰς δαπάνας προμηθείας τῶν

ὀργάνων ἐλέγχου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀπὸ κοινοῦ χρησιμοποιήσεως αὐτῶν. Ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου ἐλέγχου ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πάντα δημόσιον, δημοτικόν, κοινοτικὸν κλπ. ὑπάλληλον, ἀμελοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων τοῦ ἐν λόγῳ ἐλέγχου, πρόστιμον δι' ἑκάστην περίπτωσιν ἀπὸ δρχ. 20 μέχρι δρ. 200 ἢ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι δρχ. χιλίων (1000). Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὅμοιον δικαίωμα ἐπιβολῆς προστίμου ἔχει καὶ ὁ Νομάρχης.

Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὡς ἄνω ἐλέγχου ὡς καὶ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ διορίζονται προτάσει τῶν οἰκείων Ἀρχῶν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐκ τῶν κεκτημένων τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Τὰ προσόντα τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων θέσουσι καθορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἢ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ οἱουδήποτε βαθμὸν τιμαριθμείς δὶς διὰ προστίμου ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 14

Τὰς δαπάνας ὀργανώσεως τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν ἐλέγχου ὡς καὶ τὰς δαπάνας τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν σχετικῶν ὀργάνων φέρουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι Δῆμοι, Κοινότητες ἢ Λιμενικαὶ Ἐπιτροπαί, αἵτινες ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγράφωσιν εἰς τοὺς τηρουμένους λογαριασμοὺς αὐτῶν τὰς ἀντιστοίχους διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων πιστώσεις.

Μὴ ἐγγραφείσης τῆς σχετικῆς καὶ ἐπαρκοῦς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὁ οἰκεῖος Νομάρχης δικαιοῦται νὰ ἐγγράψῃ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην ἐν τοῖς ὡς εἴρηται προϋπολογισμοῖς. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας περὶ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ἐλέγχου, δύναται ὁ Νομάρχης, ἀνεξαρτήτως τῶν ἕνεκα τῆς παραβάσεως ὀφειλομένων νὰ ἐπέλθωσι ποινῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 10, 11, 12 καὶ 13, νὰ ἐνεργήσῃ τεπαγγέλτως καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δήμου, Κοινότητος κλπ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναγραφείσης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτῶν πιστώσεως ὅ,τι δεῖ πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ἐλέγχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 15.

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες δύνανται μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας παρεχομένην διὰ Β. Διατάγματος νὰ ἱδρύσωσι καὶ ἐκμεταλλευθῶσιν ἀπευθείας

ηλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διανομῆς ρεύματος εἴτε ἐπὶ σκοπῷ πωλήσεως τῆς ηλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τρίτους διὰ φωτισμὸν ἢ ἄλλας βιομηχανικὰς χρήσεις, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ χρησιμοποιήσεως τῆς ἐνεργείας ταύτης διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας αὐτῶν.

Ὁ τρόπος καὶ οἱ ἐν γένει ὅροι τῆς μελέτης, τῆς αἰτήσεως καὶ ἐγκρίσεως προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικῶν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, καὶ τῆς κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὡς ἄνω ἐγκαταστάσεων κανονισθήσονται ἑκάστοτε διὰ τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος.

Διὰ δάνεια πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνομολογούμενα δύναται τὸ Κράτος νὰ ἐγγυηθῇ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 16

Αἱ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου καὶ αἱ ἐν γένει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὑπαγόμεναι ηλεκτρολογικαὶ ὑποθέσεις ἰσχυρῶν ρευμάτων μετὰ τῶν συναφῶν αὐταῖς μηχανολογικῶν ζητημάτων εἴτε μελέται εἴτε κατασκευὴ ἔργων εἶναι αὗται, εἴτε διοικητικῆς φύσεως διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας ηλεκτρολογικοῦ τμήματος, τοῦ ὁποίου αἱ ὑπηρεσίαι, τὰ γραφεῖα καὶ ἡ ἁρμοδιότης ἑκάστου αὐτῶν καθορισθήσονται διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἐπιτρέπεται δὲ ὅπως διὰ συμβάσεως ὁριζούσης τὴν θητείαν ἀμοιβὴν καὶ λοιποὺς ὅρους, ἐγκρινομένης διὰ Β.Δ. τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν ηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, προσληφθῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ηλεκτρολογικοῦ τμήματος, μέχρι τεσσάρων πεπειραμένοι μηχανικοὶ ηλεκτρολόγοι καὶ εἷς πεπειραμένος μηχανικὸς μηχανολόγος εἰδικὸς εἰς ὑδραυλικὰ μηχανήματα, ἡμέδαποὶ ἢ ἀλλοδαποί.

"Αρθρον 17.

Διὰ τὴν μέτρησιν τοῦ παραχωρουμένου ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ηλεκτρικοῦ ρεύματος ἐγκαθίσταται καὶ διὰ τὰς πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐγκαταστάσεις ὑπ' αὐτοῦ παρ' ἑκάστῳ καταναλωτῇ γνώμων, ὅστις εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ ἀναδόχου.

Ὁ τύπος τῶν ἐγκαθισταμένων γνωμόνων δέον νὰ ἐγκρίνηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΗΓ' καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἐγκατάστασις ἰδιοκτήτων γνωμόνων ἀπαγορεύεται.

Ἐν περιπτώσει παροχῆς ηλεκτρικοῦ ρεύματος κατ' ἀποκοπὴν δύνανται οἱ καταναλωταὶ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ μετὰ τοῦ ἀναδόχου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ παρόντος συναφθησομένου συμβολαίου συνδρομῆς καὶ ἐφόσον ἤθελον δηλώσει τοῦτο πρὸς τὸν ἀνάδοχον τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ, νὰ αἰτήσωσι τὴν διὰ γνώμονος παροχὴν τοῦ ρεύματος ὑποχρεουμένου τοῦ ἀναδόχου νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον γνώμονα.

Ἐὰν ὁ ἀνάδοχος δὲν συμμορφωθῇ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐν παραμελήσει ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρόστιμον 20--50 δραχ. ἀνὰ γνώμονα καὶ κατὰ μῆνα μέχρις ἐγκαταστάσεως τοῦ αἰτηθέντος γνώμονος.

Ἡ παροῦσα διάταξις, περὶ ἀπαγορεύσεως ἐγκαταστάσεως ἰδιοκτήτων γνωμόνων ὑπὸ ἰδιωτῶν, τίθεται ἐν ἰσχύϊ διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ Β. τούτου Διατάγματος.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἀναδόχων εἰσπραττόμενα ἐνοίκια γνωμόνων ὡς καὶ αἱ λόγῳ ἐγγυήσεως προκαταβολαὶ τῶν καταναλωτῶν διὰ γνώμονας ἢ κατανάλωσιν ρεύματος θὰ καθορίζωνται δι' ἑκάστην ηλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 ἐκδοθησομένου Β. Δ.

"Αρθρον 18.

Ἐάν τις τῶν ἀναδόχων ηλεκτροφωτισμοῦ ἐγκαταστήσῃ γνώμονα μὴ ἐγκεκριμένου τύπου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ 50 μέχρι 300 δραχ. δι' ἕκαστον γνώμονα καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα λειτουργίας τοῦ γνώμονος τούτου.

Ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου δυνάμενον νὰ παρατα0ῇ διὰ Β. Δ. μέχρις ἑνὸς ἔτι ἔτους, δὲν ἐπιτρέπεται δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ ὑπάρχῃ ἐγκατεστημένος γνώμων μὴ ἐγκεκριμένου τύπου εἰς οὐδὲν τῶν ηλεκτρικῶν δικτύων διανομῆς ρεύματος τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοὺς ἐκεῖθεν τῆς προθεσμίας ταύτης εὑρεθέντας γνώμονας μὴ ἐγκεκριμένου τύπου ἐπιβληθήσεται εἰς τοὺς ἀναδόχους ἡ ὡς ἄνω καθοριζομένη χρηματικὴ ποινή.

"Αρθρον 19.

"Ινα ἐπιτραπῇ ἡ ἐγκατάστασις τύπου γνώμονός τινος συνεχοῦς ρεύματος, δέον ἡ διαφορὰ τῶν ἐνδείξεων τοῦ γνώμονος τούτου ἄνω ἢ κάτω τῆς πραγματικῆς καταναλώσεως καὶ ἐν ἐπιφορτίσει κειμένῃ μεταξὺ τῆς μεγίστης δι' ἣν ὁ γνώμων προορίζεται καὶ τοῦ δεκάτου τῆς αὐτῆς φορτίσεως

νὰ μὴ ἦ μεγαλειτέρα τῶν 3 χιλιοστῶν τῆς μεγίστης φορτίσεως, ἐπηυξημένης κατὰ 3 ἑκατοστὰ τῆς καταναλώσεως.

Ὡσαύτως ἐν ἐπιφορτίσει ἡ πρὸς τὸ 1)25 τῆς μεγίστης, δι' ἣν ὁ γνώμων προορίζεται, ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἦ μείζων τοῦ ἑνὸς δεκάτου ἐπὶ τοῦ 1)25 τῆς φορτίσεως αὐτοῦ.

Αἱ διατάξεις αὗται ἰσχύουσιν ἐπὶ γνωμόνων ἐγκατεστημένων φωτισμοῦ, ὃν ἡ ἐλαχίστη κατανάλωσις εἶναι 30 Βάττ.

Αἱ ἐν τοῖς ἄνω τιθέμεναι διατάξεις ἐπὶ τῶν γνωμόνων συνεχοῦς ρεύματος ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν γνωμόνων ἐναλλασσομένου ρεύματος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι, ἐὰν ἐν τῇ συσκευῇ καταναλώσεως ὑπάρχῃ ἀπόκλισις μεταξὺ τάσεως καὶ ἐντάσεως, τότε εἰς τὸ ἀνωτέρω καθοριζόμενον σφάλμα ἐνδείξεως τὰς ἑκατοστὰ ἐπὶ τῆς ἐκάστοτε καταναλώσεως ἀναφερόμενον, ἐνέχει νὰ προστεθῇ τὸ ἀπόκλισιν τῆς ἰδιογωνιομετρικῆς ἐφαπτομένης τῆς φυσικῆς ἀποκλίσεως.

Ὡς φυσικὴ ἀπόκλισις ὁρίζεται ἡ μεταξὺ τάσεως καὶ ἐντάσεως γωνία, ἡ τὸ συνημίτονον δίδει τὸν παράγοντα ἔργου τῆς ἐναλλασσομένης ροῆς.

Ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τοῦ ἐν λόγῳ σφάλματος ὑπεισερχόμενα μεγέθη λαμβάνονται μετὰ τοῦ κλειστοῦ σήματος.

Ἄρθρον 20.

Ἡ διαφορὰ τῶν ἐνδείξεων τῶν ἠλεκτρολυτικῶν γνωμόνων συνεχοῦς ἢ ἐναλλασσομένου ρεύματος μεταξὺ πραγματικῆς καὶ ἐνδεικνυομένης καταναλώσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ὑπέρβασις τῶν ὡς ἄνω ὁρίων εἰς ζημίαν τοῦ καταναλωτοῦ παρουσιάζεται εἰς γνώμονας τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀνώτερος τῶν 20 ο)ο τῶν ἐγκατεστημένων, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρόστιμον τῷ ἀναδόχῳ ἀπὸ 50 μέχρι 1000 δραχ. ἀνὰ γνώμονα.

Ἄρθρον 21.

Οἱ ἀνάδοχοι ἠλεκτροφωτισμοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσιν ὑπὸ διηνεκῆ ἐπίβλεψιν τοὺς ἐν τῷ δικτύῳ αὐτῶν ἐγκατεστημένους ἠλεκτρικοὺς γνώμονας καὶ νὰ προβαίνωσι τοὐλάχιστον ἅπαξ ἐντὸς διετίας εἰς τὸν συστηματικὸν ἔλεγχον αὐτῶν. Παράλειψις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τῶν ἀναδόχων τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ 50 μέχρις 150 δραχμῶν δι' ἕκαστον γνώμονα.

Οἱ καταναλωταὶ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιτρέπωσι καθ' ὡρισμένας ὥρας τῆς ἡμέρας τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἢ εἰδικῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐντεταλμένων προσώπων ἐξέλεγξιν, ρύθμισιν ἢ καθορισμὸν τοῦ παρ' αὐτοῖς ἐγκατεστημένου γνώμονος.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ καταναλωτοῦ πρὸς τὴν παρέμβασιν ταύτην τοῦ ἀναδόχου, ὁ τελευταῖος οὗτος δικαιοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν αὐτὴν παρέμβασιν μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 προβλεπομένου εἰδικοῦ ὑπαλλήλου ἐλέγχου. Ἐὰν δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἐξακολουθῇ νὰ ἀρνῆται ὁ καταναλωτής, παρέχεται εἰς τὸν ἀνάδοχον δικαίωμα τῆς διακοπῆς τοῦ ρεύματος.

Ἄρθρον 22.

Ἅπαντες οἱ ἐγκατεστημένοι γνώμονες σφραγίζονται διὰ μολυβδίνων σφραγίδων ὑπὸ τῶν ἀναδόχων. Ἀπαγορεύεται δὲ παραβίασις τῶν σφραγίδων ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἀνάδοχοι τῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος προνομιακῶν ἢ μὴ ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ διακόψωσι τὴν λειτουργίαν ταύτων ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς οἰκείας δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτικῆς ἢ λιμενικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως ἢ τῆς ἀδείας.

Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις βλάβης τῶν ἐγκαταστάσεων δι' ἣν οἱ ἀνάδοχοι δὲν εὐθύνονται, εἴτε ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ καὶ ἐν περιπτώσει οἰκονομικῆς ἢ τεχνικῆς ἀδυναμίας τοῦ ἀναδόχου ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐθεσπίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Εἰς ἣν περίπτωσιν εὑρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην οἱ ἀνάδοχοι συνεπείᾳ στιγμιαίων βλαβῶν τῶν μηχανῶν ἢ τοῦ δικτύου τῶν ἀγωγῶν, νὰ διακόψωσιν ἐπὶ βραχὺ χρονικὸν διάστημα τὴν λειτουργίαν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν ἢ τὴν παροχὴν τοῦ ρεύματος εἰς μεμονωμένα τμήματα τοῦ δικτύου αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται οὗτος ν' ἀναγγείλωσιν ἀμέσως τὴν διακοπὴν τῇ οἰκείᾳ ἀρχῇ καὶ ἀφοῦ ἐκθέσωσι τὸ ταχύτερον ἐγγράφως τὰ προκαλέσαντα τὴν διακοπὴν αἴτια νὰ προβῶσι τάχιστα εἰς τὴν ἄρσιν τῶν βλαβῶν αἵτινες προεκάλεσαν τὰς ἐκ τῆς διακοπῆς ἀνωμαλίας.

Ἐὰν οἱ ἀνάδοχοι παραλείψωσι τὴν ὡς ἄνω ἀναγγελίαν ἢ τὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν τῶν βλαβῶν τῶν ἐγκαταστάσεων, εἴτε δὲν ἀποκαθιστῶσιν ἀμέσως τὴν ὁλοσχερῆ λειτουργίαν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν προστίμου ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκ δραχ. 50—200 καθ' ἡμέραν καὶ ἀνὰ χι-

λιόμετρον γραμμῆς τοῦ τμήματος τοῦ πρωτεύοντος δικτύου, ἐν ᾧ τυγχάνει ἡ λειτουργία διακεκομμένη.

Εἰς ἣν περίπτωσιν μετὰ τὴν ἐφάπαξ εἰδοποίησιν τῆς οἰκείας ἀρχῆς δὲν προβῶσιν οἱ ἀνάδοχοι ἀμέσως ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου εἰς τὰς ἀναγκαιούσας ἐπιδιορθώσεις πρὸς ἄρσιν τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ἐγκαταστάσεων, δικαιοῦται ἡ ἐν λόγῳ ἀρχὴ νὰ προβῇ εἰς αὐτάς, τῶν δαπανῶν καταλογιζομένων τοῖς ἀναδόχοις. Ὁλικὴ ἢ μερικὴ διακοπὴ διοχετεύσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος οἱασδήποτε χρονικῆς διαρκείας, προερχομένη ἐκ τῆς ἐλλείψεως κανονικῶν ἐφεδρικῶν ἐγκαταστάσεων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχ. 20 μέχρι 10000, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, δι' ἑκάστην διακοπὴν ἐντὸς ἑνὸς εἰκοσιτετραώρου.

Εἰς ἣν περίπτωσιν οἱ ἀνάδοχοι, παραβαίνοντες τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, διακόψωσιν αὐτοβούλως τὴν λειτουργίαν τῶν ἐγκαταστάσεών των, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μέχρι 1000 δραχ. ἀνὰ ὥραν διακοπῆς καὶ ἐὰν δὲν ἀποκαταστήσωσι ταύτην ἐντὸς τριημέρου, δικαιοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ διατάξῃ τὴν κατάληψιν τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπολόγων Ἑταιρειῶν, αἵτινες κηρύσσονται ἔκπτωτοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς μηνός, καίπερ προσκληθεῖσαι ἐγγράφως, δὲν ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας αὐτῶν κανονικῶς.

Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως, αἱ ὑπόλογοι ἐγκαταστάσεις ἐκπλειστηριάζονται πρὸς ὄφελος τῶν Ἑταιρειῶν, ἐὰν ἄλλως δὲν κανονίζωνται τὰ τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τῶν σχετικῶν συμβάσεων.

"Αρθρον 24.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 10 ἐδάφ. πρῶτον διάταξις καὶ τὰ ἐν ἄρθροις 23 καὶ 25 σχετικὰ ἐδάφια πρὸς τὰς ἐφεδρικὰς ἐγκαταστάσεις ἰσχύουσι διὰ τὰς ὑφισταμένας ἐγκαταστάσεις μόνον κατόπι κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑφισταμένων τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῆς ἐγκαταστάσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἀπαιτεῖται διαιτησία τεχνικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις θέλει εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο θ' ἀποτελῆται·

1) Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

2) Ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πολυτεχνείου, διοριζομένου δι' ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

3) Ἐξ ἑνὸς μηχανικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς προκειμένης ἐγκαταστάσεως ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ μηχανικοῦ, διοριζομένου εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ διαφωνία ἀφορᾷ καὶ εἰς οἰκονομολογικὰ ζητήματα, εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο προστίθενται δύο ἕτερα μέλη, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἓν διορίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, λαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου, λαμβανόμενον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἢ ἰδιώτου εἰδικοῦ πρὸς τὰ οἰκονομολογικά. Τὰ τῶν συνεδριάσεων, τῶν ἀμοιβῶν, τοῦ διορισμοῦ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ ἐν γένει λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

"Αρθρον 25.

Αἱ ἐν τῷ Κράτει ὁπωσδήποτε λειτουργοῦσαι καὶ εἰς τρίτους χορηγοῦσαι ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐγκαταστάσεις δέον νὰ ὦσιν ἐφωδιασμέναι διὰ γενικῶν γνωμόνων πρὸς καταμέτρησιν τῆς ὁλικῆς παραγομένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ὡς καὶ διὰ τῶν κανονικῶν ἐφεδρικῶν μηχανημάτων παραγωγῆς ρεύματος.

Αἱ ἤδη λειτουργοῦσαι καὶ μὴ ἐφωδιασμέναι διὰ τῶν ὡς ἄνω γνωμόνων καὶ ἐφεδρικῶν μηχανημάτων ἐγκαταστάσεις ὀφείλουσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐγκαταστήσωσι τοιούτους. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου δικαιοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ ἐπιβάλῃ πρόστιμον μέχρι 1000 δραχ. ἀνὰ ἑβδομάδα βραδύτητος.

"Αρθρον 26.

"Απαντα τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πρόστιμα ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ εἰσπραττόμενα ὡς τὰ δημόσια ἔσοδα κατατίθενται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

"Αρθρον 27.

Αἱ ἐν τῷ Κράτει λειτουργοῦσαι ἠλεκτρικαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ παρ' οἱουδήποτε ἐκμεταλλευόμεναι, ὀφείλουσιν ἑκάστοτε νὰ ὑποβάλλωσιν ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας (Ἠλεκτρολογικὸν Τμῆμα) τὰς διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησομένας τεχνικὰς καὶ οἰκονομολογικὰς

πληροφορίας περὶ τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

Ὁ τύπος τῶν πληροφοριῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος καὶ χρόνος ὑποβολῆς, θέλουσι κανονίζεσθαι διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Β. Διαταγμάτων. Τὰς καταστάσεις ταύτας θέλει ὑπογράφει, ἐκτὸς τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ ὁ διευθύνων τὴν ἐκμετάλλευσιν μηχανικός.

Πᾶς ὅστις ἤθελε παραβῆ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τιμωρεῖται, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ποινῆς, διὰ πρόστιμου μέχρι δραχμῶν χιλίων ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως ἀμετακλήτου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ παρεχομένην ἀπολογίαν τοῦ παραβάτου καλουμένου ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς ὁρισθησομένης προθεσμίας. Ἐν ὑποτροπῇ, τιμωρεῖται μέχρι τριπλασίου προστίμου, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ νόμου. Τὰ πρόστιμα ταῦτα ἐπιβαλλόμενα ἀλληλογράφως καθ' ἑνὸς ἑκάστου ὑπευθύνου καὶ εἰς ἀκέραιον δι' ἕκαστον, βεβαιούμενα ὡς δημόσια ἔσοδα, εἰσπράττονται κατὰ τὸν περὶ αὐτῶν νόμον ΧΛΣ' τοῦ 1871.

Ἐκτὸς τούτων, ὁ ἐν γνώσει παρέχων ψευδεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ζητουμένων τιμωρεῖται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ μηνύσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας βεβαιοῦντος δι' ἐκθέσεως τὴν παράβασιν.

"Αρθρον 28.

Πᾶς ὅστις ἀφαιρεῖ ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν ἀπό τινος ξένης οἱασδήποτε ἐγκαταστάσεως πρὸς διοχέτευσιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐν γένει προοριζομένης διά τινος ἀγωγοῦ μὴ τεταγμένου πρὸς κανονικὴν διοχέτευσιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ταύτης, προβαίνει δ' οὗτος εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην χάριν οἰκειοποιήσεως ποσοῦ τινος ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καταδιώκεται αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 2 μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν χιλίων δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

"Αρθρον 29.

Πᾶς ὅστις ἐπιχειρεῖ βλάβην ἢ τροποποίησιν διαρκῆ ἢ μὴ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ γνώμονος μετρήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ὅστις προορίζεται πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἐν τῷ ἰδίῳ δικτύῳ διοχετευομένης καὶ ἀπό τινος ξένης πηγῆς προερχομένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ γνώμονος τούτου καὶ ἐπομένως ἀντιστοίχου σφετερισμοῦ ποσοῦ τινος ξένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

"Αρθρον 30.

Πᾶς ὅστις προβαίνει εἰς τὰς ἐντὸς ἀνωτέρω ἄρθρων 28 καὶ 29 ἀναφερομένας πράξεις οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν σφετερισμοῦ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἀλλ' ἵνα προκαλέσῃ βλάβην εἰς τρίτον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι χιλίων δραχμῶν.

"Αρθρον 31.

Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις οὐδόλως ἀναστέλλουσι καὶ τὴν ἐφαρμογὴν διαρκούσης ἐπιστρατεύσεως, τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ κλοχρόκερδείας.

"Αρθρον 32.

Πάντες οἱ δικαιοῦχοι ἢ ἐκμεταλλευταὶ ὑπὸ οἱανδήποτε τύπων τῶν ὁριστικῶν ἄνευ ἀποκλειστικοῦ διὰ συμβάσεως προνομίου ἐγκαταστάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Γ' καὶ Δ' κατηγορίας ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Παρεχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ἐπιβάλῃ πρόστιμον μέχρι 1000 δραχ. ἀνὰ παράβασιν καὶ ἑβδομάδα βραδύτητος ὡς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἄρῃ τὴν δοθεῖσαν ἄδειαν καὶ διατάξῃ τὴν παῦσιν τῆς λειτουργίας τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων.

"Αρθρον 33.

Ἡ χορήγησις ρεύματος ὑπὸ τῶν ἐν ἐκμεταλλεύσει ἐγκαταστάσεων τῆς Δ' κατηγορίας ἢ ἱδρυθησομένων τοιούτων θὰ γίγνηται ἐπὶ τῇ βάσει «συμβολαίου συνδρομῆς» τοῦ ὁποίου ὁ τύπος δι' ἑκάστην ἐπιχείρησιν ἰδιαιτέρως θὰ ἐγκρίνηται διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐν τοῖς τοιούτοις «συμβολαίοις συνδρομῆς» δέον νὰ ἀναφέρωνται τὰ τιμολόγια πωλήσεως τοῦ ρεύματος διὰ τὰς διαφόρους κατηγορίας καταναλωτῶν, αἱ ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν καταβαλλόμεναι προκαταβολαὶ λόγῳ ἐγγυήσεως διὰ γνώμονας καὶ καταναλώσεων ρεύματος, αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀναδόχου ἀπέναντι τῶν καταναλωτῶν, αἱ τῶν καταναλωτῶν ἀπέναντι τῶν πρώτων καὶ οἱ ἐν γένει ὅροι χορηγήσεως καὶ συνδρομῆς τοῦ ρεύματος.

Δύνανται ἐν αὐτοῖς νὰ περιληφθῶσι καὶ ὅροι μὴ εἰδικῶς ἀναφερόμενοι ἐν τοῖς κειμένοις νόμοις ἢ κανονισμοῖς ἢ καὶ ἐν ταῖς συμβάσεσιν ἢ ταῖς ἀδείαις, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις αὐτῶν, ὡς καὶ ὅρος ὑποχρεωτικῆς ἐλαχίστης ἐτησίας καταναλώσεως ρεύματος.

Οὐδεμία ἐγκατάστασις τῆς Δ' κατηγορίας ὁπωσδήποτε λειτουργοῦσα ἐν τῷ Κράτει δύναται ἔν ἔτος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγήσῃ ρεῦμα εἰς νέους καταναλωτὰς ἄνευ ἐκπληρώσεως τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων.

"Αρθρον 34.

Οἱ ἔχοντες πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μετὰ Δήμων, Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ καὶ τοῦ Δημοσίου συνομολογήσει συμβάσεις ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν λόγῳ τοῦ πολέμου ἢ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται μέχρι προθεσμίας ἑνὸς ἔτους τὸ ἀργότερον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ ἄρξωσι τῆς ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν ἔργων, δικαιουμένων τῶν ἀναδόχων νὰ αἰτήσωσι τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1356 κανονισμὸν τῶν τιμολογίων χορηγήσεως ρεύματος καὶ γνωμόνων.

Οἱ ὡς ἄνω ἀνάδοχοι, ἐφόσον ἤθελον ἄρξηται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω καθοριζομένης προθεσμίας, ὀφείλουσι δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸν οἰκεῖον νομάρχην νὰ αἰτήσωσι τὴν περὶ τούτου βεβαίωσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ οἰκείου Νομοηλεκτρολόγου ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος τοῦ Νομομηχανολόγου ἢ Νομομηχανικοῦ. Μετὰ τὴν τοιαύτην βεβαίωσιν ἐκδίδεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Β.Δ. ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὁποίου καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν συμβάσεων τούτων.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, θεωρεῖται ὁ ἀνάδοχος ἔκπτωτος, διαλυομένης ἀφ' ἑαυτῆς τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως. Κατὰ τὴν διάλυσιν ταύτην τῆς συμβάσεως εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ὑποχρεοῦνται, οὔτε ἡ συνομολογήσασα τὴν Σύμβασιν ἀρχὴ ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ ἀνάδοχος, πᾶσα δὲ τυχὸν καταβεβλημένη ἐγγύησις ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐπιστρέφεται αὐτῷ εἰς ἀκέραιον.

Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας συνομολογήσει σὺν τῇ συμβάσει τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ σύμβασιν ὑδρεύσεως πόλεως.

Οἱ οὐχὶ διὰ συμβάσεων ἀλλὰ δι' ἁπλῆς ὁπωσδήποτε ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀδείας ἀνάδοχοι ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, κωμῶν, λιμένων κλπ. ἢ τμημάτων αὐτῶν. οἵτινες μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἤρξαντο τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἐγκαταστάσεων δι' ἃς ἐχορηγήθη αὐτοῖς ἡ ἄδεια, θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὡς μὴ λαβόντες τὴν ἄδειαν ταύτην.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι καὶ διαδικασίαι ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 35.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Συμβούλιον τῶν Ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἀπαρτιζόμενον:

1ον Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεων τῶν Σιδήμων.

2ον. Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Ἠλεκτρολογικοῦ Τμήματος.

3ον. Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ τμήματος κατασκευῶν σιδ)μων καὶ τροχ)μων Β' Διευθύνσεως.

4ον. Ἐκ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Μηχανολογικοῦ τμήματος.

5ον. Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Ὑδραυλικῶν δυνάμεων τῆς Ας Διευθύνσεως, ὅταν ἤθελεν ἱδρυθῇ τοιοῦτον εἰδικὸν τμῆμα, καὶ ἐφόσον δὲν ὑπάρχει τοιοῦτο, ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως.

6ον. Ἐν τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου μελετῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Α' Διευθύνσεως.

7ον. Ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἐθν. Πολυτεχνείῳ τακτικοῦ καθηγητοῦ θεωρίας καὶ κατασκευῆς ἠλεκτρικῶν μηχανῶν καὶ ἠλεκτρ. σ)δρόμων, καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ τούτῳ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς φυσικῆς καὶ ἐφόσον οὗτοι δὲν τυγχάνουσι Διευθυνταί, σύμβουλοι ἢ ἐν γένει ὑπάλληλοι εἰς ἐπιχειρήσεις σχετικὰς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ συμβουλίου. Ἐὰν τυχὸν τυγχάνωσι τοιοῦτοι, ἡ ἀντίστοιχος αὐτῶν θέσις ἐν τῷ συμβουλίῳ καταργεῖται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθησομένου ἐφάπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ διευθυντὴς τῆς Β' Διευθύνσεως καὶ τούτου κωλυομένου ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. Εἰσηγητὴς ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ εἶναι ὁ Τμηματάρχης τῶν Ἠλεκτρ. ἐγκαταστάσεων. Τὸ συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Προέδρου καὶ τεσσάρων τῶν μελῶν αὐτοῦ. Τὸ συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐφ' ὧν θεμάτων ὁρίζει ὁ παρὼν νόμος ἢ ἐφ' ὧν θέλει ζητήσει τὴν γνώμην του ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.

Ὡς ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν ἐτησίως, προσέτι δὲ καὶ εἰκοσάδραχμον ἀνὰ συνεδρίασιν διὰ τὰ παριστάμενα μέλη.

Ἡ ἀνὰ συνεδρίασιν ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐτησίως τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν δι' ὅλα τὰ μέλη.

Οἱονδήποτε μέλος τοῦ συμβουλίου, δύναται ἀποφάσει τούτου, νὰ ἀποσταλῇ εἰς ἔκτακτον ἐπιθεώρησιν ἀμειβόμενον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 ἐδάφ. 1ον τοῦ νόμου 2491.

Τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 276 προβλεπόμενον συμβούλιον τῶν Ἠλεκτρικῶν καὶ Μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων καταργεῖται, τῶν ὑποθέσεων τοῦ Μηχανολογικοῦ Τμήματος τῆς Β' Διευθύνσεως ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου προβλεπόμενον τεχνικὸν συμβούλιον τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων.

Ἄρθρον 36.

Ἐπὶ συμβάσεων μετὰ Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, δι' ὧν παρεσχέθη τοῖς ἀναδόχοις ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἱδρύσεως ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἢ καὶ χορηγήσεως ρεύματος διὰ φωτισμόν, παραχωρηθείσης καὶ πρὸ τοῦ νόμου τούτου ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς ἕτερον καὶ ἁπλῆς ἰδίας ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ κατῃ πόλει ἢ καὶ χορηγήσεως ρεύματος πρὸς οἱονδήποτε, ὁ πρῶτος ἀνάδοχος δικαιοῦται μονομερῶς τὴν ἀπόλυσιν ἢ παύσιν καὶ πρὸς οἱονδήποτε ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεως του, τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ποσὸν τῆς τυχὸν δοτέας αὐτῷ ἀποζημιώσεως, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, λόγῳ τῆς νέας παραχωρήσεως, καθορίζεται κατ' αἴτησιν τοῦ ἀναδόχου διοικητικῶς διὰ Β. Δ., μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἂν δ' ὁ ἀνάδοχος ἀξιοῖ μεῖζον ποσὸν τοῦ οὕτω καθορισθέντος, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὸ ὑπόλοιπον ἐφ' ὅσον δικαστικῶς κατὰ τὸ τοῦ Δημοσίου καὶ πάντοτε νόμιμον ὑποζύγιον.

«Περὶ διευθετήσεως τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν ἐγγραφῶν κλπ. ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διατυπωσάσης τὰ ἐξεταζόμενα ἄρθρα σχετικὰ πρὸς τὴν Μ. Ἐκπαίδευσιν», ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ σχολικὸν ἔτος ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἄρχεται τῇ 1 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 30 Ἰουνίου, διαιρεῖται δὲ εἰς δύο ἑξάμηνα, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἀρχόμενον τῇ 1 Σεπτεμβρίου λήγει τῇ 31 Ἰανουαρίου, τὸ δὲ δεύτερον ἀρχόμενον τῇ 1 Φεβρουαρίου λήγει τῇ 30 Ἰουνίου.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἄρχονται τῇ 1 Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τῇ 15 τοῦ ἰδίου μηνός, δυναμένου μετ' ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ νὰ παραταθῶσι μέχρι 15 Ὀκτωβρίου, δι' ἐξαιρετικοὺς λόγους ὑπ' αὐτοῦ κρινομένους, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρεπομένης πέραν τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς ἐγγραφῆς μαθητοῦ.

2. Τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐξαιροῦνται οἱ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες μαθηταὶ καὶ οἱ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους καταφυγόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα πρόσφυγες τοιοῦτοι, τὰ περὶ τῶν ἐγγραφῶν καὶ ἐξετάσεων τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ὁρίζωνται ἑκάστοτε διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ μαθήματα τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἄρχονται ἀνυπερθέτως τὴν 16 Σεπτεμβρίου καὶ διακόπτονται συνεχῶς μέχρι τέλους Μαΐου, ἐκτὸς τῶν ὁριζομένων ἀργιῶν καὶ τὰς ὡρισμένας ἑορτάς.

2. Διευθυντὴς σχολείου ἢ ἄλλος τις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἐκ τῆς ἀδικαιολογήτου ὑπαιτιότητος τοῦ ὁποίου ἤρξατο ἡ διδασκαλία μαθήματος τινος μετὰ τὴν 16 Σεπτεμβρίου, τιμωρεῖται διὰ πρωτίμου 100—300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Μαθητὴς ἔχων ἀπολυτήριον τῆς τετάρτης τάξεως δημοσίου σχολείου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἵνα ἐγγραφῇ εἰς τὴν πρώτην τάξιν δημοσίου ἑλληνικοῦ σχολείου ὡς καὶ μαθητὴς ἔχων ἀπολυτήριον τῆς τρίτης τάξεως τοιούτου, ἵνα ἐγγραφῇ εἰς τὴν πρώτην τάξιν δημοσίου γυμνασίου, ὑφίστανται εἰσιτήριον δοκιμασίαν.

2. Μαθητὴς ἔχων ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τάξεως τινος ἰδιωτικοῦ σχολείου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἢ ἑλληνικοῦ ἰδιωτικοῦ σχολείου ἢ ἰστοτοιχικὰ κατ' οἶκον διδασκαλίας, ἵνα κατατεθῇ εἰς δημόσιον ἐκπαιδευτήριον ὑφίστανται κατατακτήριον δοκιμασίαν.

3. Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τὰ διὰ Β. διατάγματος ὁριζόμενα ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἢ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ μετεγγραφὴ μαθητοῦ ἀπὸ σχολείου εἰς σχολεῖον τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπιτρεπομένη μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἀποβολῆς τοῦ μαθητοῦ ἐκ τοῦ σχολείου καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ σχολείου.

2. Μετεγγραφὴ μαθητοῦ ἀπὸ σχολείου εἰς σχολεῖον ἄλλης πόλεως ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις·

α') Ἂν κατηργήθη τὸ σχολεῖον ἢ ἂν διεκόπησαν τὰ μαθήματα αὐτοῦ πλέον τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν.

β') Ἂν ἀπεβλήθη ὁ μαθητὴς ἐκ τοῦ σχολείου, εἰς ὃ ἐφοίτα.

γ') Ἂν λόγοι ὑγείας, πιστοποιούμενοι ὑπὸ τοῦ σχολικοῦ, ἰατροῦ ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἐνόρκως ὑπὸ δύο ἄλλων ἰατρῶν, ἐπιβάλλωσι τὴν μετοικεσίαν τοῦ μαθητοῦ.

δ') Ἂν μετῴκησεν ὁ γονεὺς ἢ ὁ κηδεμὼν τοῦ μαθητοῦ, μετὰ πιστοποίησιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς οἰκείας ἀστυνομίας ὅτι πράγματι ἔλαβε χώραν τοιαύτη μετοικεσία.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἐγγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2471 ὁριζόμενα, εἰσπράττονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1922 – 23 καὶ ἐφεξῆς δι' ἐπικολλήσεως ἐν τῷ μαθητολογίῳ τοῦ πρὸ τοῦ νόμου τούτου ὑφισταμένου εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, καταργουμένου τοῦ διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου καθορισθέντος τρόπου εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς ὁλοκλήρων μὲν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν ἐγγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν προστίμων λόγῳ ἐκπροθέσμου ἐγγραφῆς·

α') Τὰ τέκνα καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων ἢ ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν καταστάντων, τῆς ἰδιότητος ταύτης ἀποδεικνυομένης διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος.

β') Οἱ πρόσφυγες μαθηταί, οἱ προσάγοντες περὶ τῆς ἰδιότητος των ταύτης πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἢ ἀνεγνωρισμένου συλλόγου.

γ') Τὰ τέκνα ἢ τὰ ὀρφανὰ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ὑπηρετούντων ἢ ὑπηρετησάντων ἐν σχολείοις τῆς μέσης ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Τοῦ ἡμίσεος δὲ τῶν τελῶν τούτων·

α') Ἐκ δύο ἢ περισσοτέρων ἀδελφῶν φοιτώντων πάντων εἰς σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ὁ ὑποχρεούμενος εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ μικροτέρου τέλους.

β') Οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ στρατῷ μαθηταί.

2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ λόγῳ ἐκπροθέσμου ἐγγραφῆς προστίμου·

α') Οἱ στρατεύσιμοι μαθηταί, τῶν ὁποίων αἱ κείμεναι διατάξεις ἐπιτρέπουσι τὴν ἐγγραφὴν καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

β') Οἱ πρόσφυγες μαθηταί, ἐφόσον ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα προσφυγή των ἔλαβε χώραν ἀποδεδειγμένως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς νομίμου προθεσμίας ἐγγραφῆς.

3. Τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν μετεγγραφῆς ἀπαλλάσσονται τὰ τέκνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἀξιωματικῶν, μετατιθεμένων ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ ἐγγράφου τῆς μεταθέσεως τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τῶν πρωτοβαθμίων καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ διδασκαλείου τοῦ ἀστικοῦ σχολείου θηλέων Πειραιῶς βαρύνουσι, τῶν μὲν πρώτων τὸ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον καὶ τὰς οἰκείας μοναστηριακὰς ἐπιτροπάς, τοῦ δὲ δευτέρου τὸν Δῆμον Πειραιῶς, καταβάλλονται δὲ εἰς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὰ ἑκάστοτε ὁριζόμενα περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, τῶν μοναστηριακῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Δήμου Πειραιῶς ὑποχρεουμένων νὰ καταβάλωσι κατὰ τὰ κατωτέρω ἀναγραφόμενα εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἀντίστοιχον δαπάνην.

2. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφεξῆς δὲ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑκάστου ἔτους, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζει τὸ καταβλητέον ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, τῶν μοναστηριακῶν ἐπιτρόπων Κρήτης

καὶ Σάμου καὶ τοῦ δήμου Πειραιῶς τροφήν, τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς πλήρωμαν τῶν ὑφ' αὐτῶν ἐξόδων ἑκάστου κατ' αὐτῶν ὡς κατωτέρω ὁπαπανῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργηθῇ ἔλλειψις τῶν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς εἰρημένης ἀπορίας, τὰ κατὰ τόπους τροφεῖα δύνανται διὰ χρῆσεως ἀπορίας ἀναπληρούμενης ἐν τῇ Ἱερομερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ δημιουργοῦντος αὐτὴν νόμου. Τὰ Γενικὰ Ἐκκλησιαστικὰ ταμεῖα, αἱ μοναστηριακαὶ ἐπιτροπαὶ Κρήτης καὶ Σάμου καὶ ὁ Δῆμος Πειραιῶς ὀφείλουσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τῆς ὑπουργικῆς ἀπορίας νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὸ ἓν τέταρτον τοῦ καθαλογισθέντος χρέους, ἐντὸς ἑτέρων τριῶν μηνῶν τὸ δεύτερον ἓν τέταρτον, ἐντὸς ἐννέα μηνῶν, τὸ τρίτον τέταρτον, καὶ κατὰ στὴν λῆξιν τοῦ ἔτους, ἤτοι μέχρι τέλους Μαρτίου, τὸ τελευταῖον τέταρτον. Ἂν καί προθεσμίαι αὗται παρέλθωσι χωρὶς νὰ λάβῃ χώραν ἡ κατάθεσις, τὸ καταλογισθὲν ποσὸν εἰσπράττεται παρὰ τῶν ὑπαρχείων κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εσόδων διατάξεις.

"Αρθρον 9.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 1381 καὶ 2384 διοριζόμενοι δευτεροβάθμιοι διδάσκαλοι τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων, τῆς καλλιγραφίας καὶ ὀρθογραφίας τῆς γυμναστικῆς, τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, τῆς ᾠδικῆς καὶ ἐνοργάνου μουσικῆς καὶ τῆς χειροτεχνίας, ὡς καὶ οἱ νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ τοιοῦτοι διαβαθμίζονται ὡς πρωτοβάθμιοι διδάσκαλοι, δυναμένοι μετὰ ἐπιτυχῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἢ μετὰ εἰκοσαετῆ ἐν συνόλῳ ἐκπαιδευτικὴν ὑπηρεσίαν νὰ διαβαθμισθῶσιν ὡς δευτεροβάθμιοι καθηγηταί.

2. Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δύνανται νὰ διαβαθμισθῶσιν ὡς δευτεροβάθμιοι καθηγηταὶ καὶ οἱ νῦν φέροντες τὸν βαθμὸν τοῦ πρωτοβαθμίου διδασκάλου, συναπολογιζομένου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ τριτοβαθμίου ἑλληνοδιδασκάλου.

3. Ὡσαύτως διαβαθμίζονται εἰς πρωτοβαθμίους διδασκάλους καὶ τελειόφοιτοι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἢ τῶν Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν τοῦ ὑστέρου Πανεπιστημίου, οἵτινες διορισθέντες δυνάμει τοῦ νόμου ΓΙΓ' ἢ ἄλλων προγενεστέρων ἐν τῇ Ναυτικῇ ἢ ἄλλῃ Τεχνικῇ Σχολῇ ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη ἐπιστημονικὰ μαθήματα τοῦ εἰδικοῦ

κύτων σπουδῶν, ἐὰν ὑπέχῃ περὶ αὐτῶν εὐμενὴς ἔκθεσις τῆς ἀρμοδίας προϊσταμένης Ἀρχῆς.

4. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου διαβαθμίσεις, ὡσαὐτως αἱ διαβαθμίσεις καὶ αἱ προαγωγαὶ καὶ προμήσεις ἀπομένουσιν ἐπὶ τοῦ χρόνου ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἐνεργούμεναι διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀφοῦ ἀκουσθῇ ἐν ἀναφορᾷ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν πρόκειται περὶ διαβαθμίσεως, ἰσχύουσι δ' ἀφ' ἧς ἄρξεται ἡ ἰσχὺς τῶν οἰκείων νόμων.

5. Οἱ δευτεροβάθμιοι καθηγηταί, οἱ ὑπὲρ τὰ τελειοδιδακτικὰ τῆς σχολῆς τινὸς τοῦ Πανεπιστημίου δύνανται μετὰ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ ταύτῳ προτασθῶσι τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀνὰ πᾶσαν περιφερειακὴν εἰμένης καθέδραν τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ νὰ προαχθῶσιν εἰς πρωτοβαθμίους καθηγητὰς κατὰ τοὺς νόμους 1381 καὶ 2384 δεκαπενταετηρίδας ἐν ἔχουσι τὰ προσόντα νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον. Οὕτω καὶ μετὰ τὴν προαγωγὴν των οἱ δύνανται νὰ τοποθετηθῶσιν ὡς ἐπιθεωρηταὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

6. Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ νόμου 1381, τὸ δι' οὗ τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2384 προστεθὲν ὡς ἐδάφιον 8 εἰς τὸ 11 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου 1381, ὡς καὶ τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νόμου 2396, καταργοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς: «Λειτουργοὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, συμπληρώσαντες δεκαπενταετῆ ἐν συνόλῳ συντελεσθεῖσαν ὑπηρεσίαν, ἀποχωροῦντες ἢ ἀπολαμβάνουσιν ὡς σύνταξιν τὰ 4/5 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τοῦ κατὰ τὰ τία τελευταῖα ἔτη μισθοῦ των μετὰ τῶν προσαυξήσεων. Δι' ἑκάστην δὲ ἐπὶ πλέον ἔτος ὑπηρεσίας λαμβάνουσι τὸ 1/50 τοῦ ἀνωτέρω μέσου ὅρου μισθοῦ, μὴ δυναμένης τῆς συντάξεως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τοῦ τελευταίου μηνιαίου μισθοῦ».

7. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δύναται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος νὰ ἀναδιοργανώσῃ προάγων καὶ εἰς ἀνωτέραν θέσιν λειτουργοὺς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐξαναγκασθέντας εἰς ἐγκατάλειψιν θέσεως ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1915, λόγῳ πολιτικῆς διώξεως, διωχθέντας δὲ καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1917 - 1920 διὰ πολιτικοὺς λόγους καὶ εἰς οὐδεμίαν ἐκτοτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν διορισθέντας. Οἱ οὕτω ἀναδιοριζόμενοι δὲν δικαιοῦνται ἀπολήψεως μισθῶν διὰ τὸν ἐντὸς ὑπηρεσίας χρόνον. Ὁ ἐκτὸς

ὑπηρεσίας χρόνος θεωρεῖται χρόνος ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν.

Ἄρθρον 10.

1. Μεταθέσεις ἐπιθεωρητῶν τῆς μέσης καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ τῶν ὑπηρετούντων ἐν διδασκαλίοις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως δύνονται μόνον κατὰ τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου. Ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται μετάθεσις μόνον τῇ ἀμοιβαίᾳ αἰτήσει τῶν μετατιθεμένων, ἐὰν ἐγκρίνῃ αὐτὴν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον

2. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν μεταθέσεων τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

3. Μετάθεσις ἐπιθεωρητῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως διευθυντῶν καὶ καθηγητῶν τῶν διδασκαλείων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν λοιπῶν λειτουργῶν τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως δύνατται νὰ γίνῃ μόνον μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἐν ὡρισμένῳ σχολείῳ. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης καὶ πρὸ τῆς παρόδου τριετίας, ἢ κατόπι αἰτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ἐν περιπτώσει προαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ ἕνεκα σοβαρωτάτων ὑπηρεσιακῶν λόγων οἵτινες καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν διαμονὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἐν ᾧ τόπῳ ὑπηρετεῖ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπαρκῶς δεδικαιολογημένης προτάσεως τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ πρὸ τῆς παρόδου τριετίας ἐπιτρέπεται, ἐὰν ἤθελεν ἀποφατίσει αὐτὴν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρ. 12 τοῦ νόμου 1381 χορηγουμένη εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως κανονικὴ ἀπουσίας ἄδεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, κατόπι αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ἡ αἴτησις διαβιβάζεται τῷ ἐπιθεωρητῇ διὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου ὀφείλοντος νὰ συνοδεύῃ αὐτὴν δι' ἰδίας ἐκθέσεως, ἐν ᾗ νὰ ἐκφράζῃ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην περὶ τῆς χορηγίας ἢ μὴ τῆς ἀδείας καὶ νὰ ὑποδεικνύῃ τὸν τρόπον τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ αἰτοῦντος ἐν τῷ σχολείῳ.

2. Λειτουργὸς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὑποβάλλων ἄλλως ἢ ὡς ἀνωτέρω ὁρίζεται αἴτησιν ἀδείας, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι 200 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ ἀπόλυσις μέχρι τριῶν μηνῶν. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου, ἂν ἀνακριβῶς βεβαιώσῃ λόγους συνηγοροῦντας ὑπὲρ τῆς χορηγίας τῇ ἀδείας καὶ ὁ γενικὸν ἐπιθεωρητὴς ἂν χορηγήσῃ κανονικὴν ἄδειαν ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἢ αἰτηθεῖσαν οὐχὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφόμενον τρόπον.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἀναρρωτικὴ ἄδεια χορηγεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἀπαραιτήτως ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ οὗτος ὑπηρετεῖ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου 1381 ὁριζομένας διατυπώσεις, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. δυναμένου νὰ ζητήσῃ ἐπιπροσθέτως τὴν ἔνορκον γνωμοδότησιν δύο ἰατρῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων καὶ ἀμειβομένων ὑπὸ τοῦ αἰτουμένου τὴν ἄδειαν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς, εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ αἰτούμενος τὴν ἄδειαν.

2. Λειτουργὸς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἀποδειχθεὶς ὅτι αἰτεῖται ἄνευ πραγματικῆς ἀσθενείας ἀναρρωτικὴν ἄδειαν τιμωρεῖται διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ὁριστικῆς ἀπολύσεως, μὴ δυνάμενος νὰ ἀναδιορισθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς ἢ σχολικὸς ἰατρός, ὁ ἀνακριβῶς βεβαιώσας ὅτι ἡ θεραπεία αὐτῆς ὑπάρχουσαν ἀσθένειαν, ἢ ὁ βεβαιώσας ὅτι ἡ θεραπεία αὐτῆς ἀπαιτεῖ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ πραγματικοῦ.

Ἄρθρον 13.

Οἱ κηπουροὶ τῶν διδασκαλείων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν κλητῆρος α' τάξεως, ὁ δὲ ἐπιστάτης τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ γυμναστηρίου βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀρχικλητῆρος.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως διορίζεται καὶ ἀπολύεται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τῶν σχολείων.

Ἄρθρον 15.

Ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1920—1921 ἡ ἐν τῷ διδα-

σκαλείῳ τῆς γυμναστικῆς φοίτησις ἀρξεται διετὴς διά τε τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ.

Ἄρθρον 16.

Αὐτὸ τὸ ἐπτομερὲς τοῦ παρόντος νόμου αὐτοτελὴς ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, κανονισθήσεται δια Β. διατάγματος. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτόν.

Περὶ διδακτικῶν βιβλίων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

1. Οὐδεὶς βιβλίου ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ ὡς διδακτικοῦ ἐν τοῖς δημοσίοις, ἀναγνωρισμένοις, ἰδιωτικοῖς ἢ ὑπ' ἀλλοθρήσκων κοινοτήτων συντηρουμένοις σχολείοις τῆς Δημοτικῆς καὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο, ὅεν ἔτυχεν ἐγκρίσεως καὶ ἀδείας κυκλοφορίας, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

2. Τῆς προηγουμένης διατάξεως ἐξαιροῦνται αἱ στερεότυποι ἐκδόσεις ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων γνωστῶν ἐκδοτικῶν οἴκων τῆς Ἑσπερίας καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γενομένη ἔκδοσις τῆς Κ. Διαθήκης.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἔγκρισις βιβλίου πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων τῆς Δημοτικῆς ἢ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προτάσει εἰδικῆς ἐπιτροπείας, τῆς ὁποίας τὰ μέλη διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

2. Διὰ τὴν κρίσιν τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως βιβλίων συνίσταται μία ἐπιτροπεία, ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων, ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ Διδασκαλείου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐκ δύο ἐπιθεωρητῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ καὶ μιᾶς διευθυντρίας πολυτάξιων δημοτικῶν σχολείων.

3. Διὰ τὴν κρίσιν τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως βιβλίων συνιστῶνται τέσσαρες εἰδικαὶ ἐπιτροπεῖαι ἐκ μελῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διευ-

θυντῶν Διδασκαλείων, γυμνασιαρχῶν ἢ διευθυντῶν πρακτικῶν Λυκείων καὶ πρωτοβαθμίων καθηγητῶν, ἤτοι·

α) Μία ἐκ τῶν τριῶν μελῶν, ἐξ ὧν δύο καθηγηταὶ τῶν Ἱερῶν διὰ τὰ Θρησκευτικά.

β') Μία ἐκ τριῶν μελῶν, ἐξ ὧν δύο καθηγηταὶ τῶν Γαλλικῶν, διὰ τὰ Γαλλικά.

γ') Μία ἐκ πέντε μελῶν, ἐξ ὧν δύο μαθηματικοὶ καὶ δύο φυσικοί, διὰ τὰ Μαθηματικά, Φυσικά, Γεωπονικὰ καὶ τεχνικά.

δ') Μία ἑπταμελὴς ἐκ Φιλολόγων καὶ Παιδαγωγικῶν διὰ τὰ κείμενα ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων, τὰ Νεοελληνικὰ ἀναγνώσματα, Ἑλληνικὴν ἢ Λατινικὴν Γραμματικάς, Συντακτικὰ καὶ βιβλία Ἀσκήσεων, τὰ Ἱστορικά, τὰ Φιλοσοφικὰ καὶ Παιδαγωγικά.

4. Ἡ λειτουργία ἑκάστης τῶν εἰρημένων ἐπιτροπειῶν διαρκεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος. Δύνανται ὅμως νὰ διορίζωνται τὰ αὐτὰ πρόσωπα μέλη ἐπιτροπείας τινὸς καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος. Τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται νὰ εἶναι μέλος δύο κατ' ἀνώτατον ὅρον κριτικῶν ἐπιτροπῶν.

5. Ἐὰν διαρκούσης τῆς θητείας ἐκλίπῃ δι' οἱονδήποτε λόγον μέλος κριτικῆς τινος Ἐπιτροπείας, ἀντικαθίσταται τοῦτο δι' ἄλλου ὁμοιοβάθμου, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διοριζομένου δι' ἐν ὡσαύτως πλῆρες ἔτος.

6. Ἑκάστης τῶν κριτικῶν ἐπιτροπειῶν προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότερος, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ἀπολύτων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ κρίσις διδακτικῶν βιβλίων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν σχολείων συντηρουμένων ὑπὸ ἀλλοθρήσκων κοινοτήτων, γεγραμμένων εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκροτουμένων ἐπιτροπειῶν προστιθεμένων ὅμως εἰς αὐτὴν δύο ἔτι μελῶν ἐπισταμένων τὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμένον τὸ τοιοῦτον βιβλίον. Τῶν δύο τούτων προσθέτων μελῶν, τὸ μὲν ἓν διορίζεται ἀπευθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, λαμβανόμενον κατὰ προτίμησιν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ δὲ ἕτερον κατόπι προτάσεως τῆς προϊσταμένης τῆς ἀλλοθρήσκου κοινότητος θρησκευτικῆς ἀρχῆς.

2. Ὅτα ἐκ τῶν βιβλίων τούτων εἶναι ἐκδεδομένα ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ὑποβάλλονται πρὸς κρίσιν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, εἰς ὃ πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσι, δὲν καταβάλλονται δὲ δι' αὐτὰ κρίτρα.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἀποφάσεις των κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κριτικῶν ἐπιτροπειῶν δύνανται νὰ ἐρεσιβάλλωνται, αἱ μὲν ἀπορριπτικαὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἢ ἐκδόχέως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, αἱ δὲ ἐγκριτικαὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς ἑτέραν ἐπιτροπείαν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἑξῆς προσώπων· α') ἐκ πέντε τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν δι' ἔτος καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἐν ἐδαφίοις 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου διατάξεων. Ἐκ τούτων εἶναι εἷς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, εἷς τῶν Μαθηματικῶν, εἷς τῶν Φυσικῶν καὶ δύο τῆς Φιλοσοφικῆς, ὧν ὁ ἕτερος ὁ ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς· β') ἐκ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, καὶ γ') ἐκ τοῦ ἀριοδίου διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίων διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος τῆς Δημοτικῆς ἢ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου.

2. Τῆς ἐπιτροπείας ταύτης προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ καθηγητοῦ Πανεπιστημίου καθηγητής. Αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπόντων.

Ἄρθρον 5.

Τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα συγκροτουμένων κριτικῶν ἐπιτροπειῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλη συγγενεῖς, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, συγγραφέων βιβλίων ὑποβληθέντων πρὸς κρίτιν. Ἐν περιπτώσει δ' ὑποβολῆς πρὸς κρίσιν βιβλίου ὑπὸ τοιούτου συγγραφέως τὰ ὡς ἄνω μέλη τῶν ἐπιτροπειῶν ἀντικαθίστανται διὰ τὴν κρίσιν τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου δι' ἄλλων ὁμοιοβάθμων.

Ἄρθρον 6.

1) Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ὑπάλληλον τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἰς τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς Συμβούλους, τοὺς γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς σχολείων καὶ τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ ὑπὸ ἴδιον ἢ ἀλλότριον ὄνομα ὑποβολὴ διδακτικοῦ βιβλίου πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἡ ἀναδοχὴ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐμπορίας διδακτικῶν βιβλίων ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν.

2. Ἐγκεκριμένα κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα νόμων διδακτικὰ βιβλία συγγραφέων ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μνημονευομένων καὶ νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας δύνανται νὰ εἰσάγωνται εἰς τὰ εἰκεῖα σχολεῖα μόνον κατὰ τὰ τρία ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπόμενα σχολικὰ ἔτη.

Ἄρθρον 7.

Ὁ συγγραφεὺς ἢ ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὁ ὑποβάλλων βιβλίον πρὸς κρίσιν ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον, προκειμένου μὲν περὶ ἐντύπου βιβλίου, πέντε τοὐλαχιστον ἀντίτυπα αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ χειρογράφου, τρία τοὐλαχιστον χειρόγραφα αὐτοῦ, νὰ ἐπισυνάψῃ δὲ εἰς τὴν σχετικὴν αἴτησίν του καὶ γραμμάτιον τοῦ ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐμφαῖνον ὅτι κατέβαλε παρ' αὐτῷ δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς κριτικῆς ἐπιτροπείας δραχ. τριάκοντα πέντε μέν, δι' ἕκαστον τυπογραφικὸν φύλλον τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου, ἐὰν τοῦτο εἶναι πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, εἴκοσι πέντε δὲ ἐὰν τὸ βιβλίον εἶναι πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Τῶν χειρογράφων ὁ εἰς τυπογραφικὰ φύλλα ὑπολογισμὸς γίνεται κατὰ τὰ κατωτέρω περὶ ἀριθμοῦ τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον ὁριζόμενα.

2) Προκειμένου περὶ βιβλίων πρὸς κρίσιν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου μνημονευομένων ὁ συγγραφεὺς ἢ ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὀφείλει νὰ συνυποβάλλῃ καὶ χειρόγραφον τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου ἐν πιστῇ μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

3) Ὁ προϊστάμενος τῶν γραφείων τοῦ ἀρχείου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, παραλαμβάνων τὰ πρὸς κρίσιν ὑποβαλλόμενα βιβλία, σφραγίζει διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ Ὑπουργείου, τῶν μὲν ἐντύπων τὴν πρώτην σελίδα ἑκάστου τυπογραφικοῦ φύλλου, τῶν δὲ χειρογράφων τὰς περιττὰς σελίδας, ἀνακεφαλαιώνει δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τὸ σύνολον τῶν σελίδων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τυπογραφικῶν φύλλων καὶ προσυπογράφων μετὰ τοῦ συγγραφέως ὑπὸ τὴν ἀναγραφὴν ταύ-

την, διαβιβάζει κατόπι τὰ βιβλία πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπείας, λαμβάνων παρὰ τούτου σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 8.

1) Αἴτησις ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπό τινος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος νόμου συγκροτουμένων κριτικῶν ἐπιτροπειῶν ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἢ ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ χαρτοσήμου ἐκπαιδευτικῶν τελῶν δραχ. ἑκατόν. συνάπτεται δ' εἰς αὐτὴν καὶ γραμμάτιον καταβολῆς κρίτρων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 δευτέρας κριτικῆς ἐπιτροπείας κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 7 ὁριζόμενα. Ἐν περιπτώσει ἐφέσεως γενομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ δι' ἐγκριθέντα βιβλία, τὰ ὡς ἄνω κρίτρα καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναλόγου πιστώσεως.

Ἄρθρον 9.

1) Ἵνα δύναται νὰ ἐγκριθῇ βιβλίον ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν, πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος προγράμματος ὁριζομένην ὡς διδακτέαν ὕλην συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης, νὰ εἶναι δὲ συντεταγμένον κατὰ τὰς κρατούσας ἀρχὰς περὶ μεθοδικῆς συγγραφῆς ἑκάστου εἴδους βιβλίων καὶ νὰ μὴ περιλαμβάνῃ τι ἀντικείμενον εἰς τὴν θρησκείαν, τὸ πολίτευμα καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη.

2) Περὶ ἑκάστου κριθησομένου βιβλίου ἡ οἰκεία ἐπιτροπεία συντάσσει ἔκθεσιν καὶ πρακτικὸν ἐγκρίσεως ἢ ἀπορρίψεως αὐτοῦ κατὰ πλειονοψηφίαν, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν. Δημοσιεύεται δέ, τὸ μὲν πρακτικὸν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπείας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἔκθεσις αὐτῆς εἰς τὸ Δελτίον τοῦ Ὑπουργ .

3) Τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἔκθεσιν περί τινος πρὸς κρίσιν ὑποβληθέντος βιβλίου καὶ τὸ πρακτικὸν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἑκάστη κριτικὴ ἐπιτροπεία ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς κρίσιν ὑποβολῆς τοῦ βιβλίου. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παρατείνηται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ μέχρι δύο ἐτῶν μηνῶν, ἐὰν τὰ ἐντὸς μηνός τινος ὑποβληθέντα, ἵνα κριθῶσιν ὑπό τινος ἐπιτροπείας, βιβλία ὑπερβαίνωσιν ἐν

τῷ συνόλῳ αὐτῶν τὸ ποσὸν τῶν ἑβδομήκοντα τυπογραφικῶν φύλλων.

4) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 συγκροτουμένη καὶ κατ' ἔφεσιν κρίνουσα ἐπιτροπεία ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὴν περί τινος βιβλίου ἔκθεσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἢ ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἡ σχετικὴ αἴτησις ἐφέσεως ἢ προεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ κατ' ἔφεσιν κρίσις.

5) Αἱ ἐκθέσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 συγκροτουμένων κριτικῶν ἐπιτροπειῶν καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν κατατίθενται ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ τοῦ Ὑπουργείου, ἔνθα ὁ συγγραφεὺς ἢ ὁ ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, λαμβάνοντες γνῶσιν δύνανται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως αὐτῶν νὰ ὑποβάλωσιν ἔφεσιν, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 4 ὁριζόμενα.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος δύναται καὶ ὁ Ὑπουργὸς τὰ προκαλέσῃ τὴν κατ' ἔφεσιν κρίσιν.

6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ κριτικὴ ἐπιτροπεία, ἐγκρίνουσα βιβλίον τι, ὑποδεικνύει τὴν ἐνέργειαν μεταβολῶν τινων ἐν αὐτῷ, ὁ συγγραφεὺς ἢ ἐκδοχεὺς τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ ἀπαρεγκλίτως πρὸς τὰς γενομένας ὑποδείξεις.

Ἄρθρον 10.

1. Πᾶν βιβλίον, ἐγκρινόμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω, χρησιμοποιεῖται ὡς διδακτικὸν βιβλίον, ἐν μὲν τοῖς σχολείοις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ ἓξ συναπτὰ σχολικὰ ἔτη, ἐν δὲ τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τέσσαρα ἔτη.

2. Ἐγκεκριμένου βιβλίου, ἅπαξ εἰσαχθὲν εἴς τι σχολεῖον, ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ, ἐφόσον ἰσχύει ἡ ἔγκρισίς του, ἐκτὸς ἐὰν τὸ κατὰ τὸ κατωτέρω 4 ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγκρίνον τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον ἤθελε προβῇ εἰς ἀναθεώρησιν τῆς περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ βιβλίου ἀποφάσεώς του. Ἡ ἀναθεώρησις ἐπιτρέπεται ἂν ἤθελε ζητηθῇ τοὐλάχιστον ὑπὸ τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν παρόντων μελῶν τοῦ συνεδρίου. Δὲν δύναται νὰ ἀναγράπται εἰς τὸ πρόγραμμα σχολικοῦ τινος ἔτους, βιβλίον μὴ ἐγκριθὲν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ προηγουμένου Μαρτίου.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους ἀποστέλλει εἰς πάντα τὰ σχολεῖα πίνακα ἐμφαίνοντα τὰ διδακτικὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἔγκρισις ἰσχύει διὰ τὸ ἐπόμενον σχολικὸν ἔτος καὶ τὰ ἔτη, δι' ἃ ἰσχύει ἡ ἔγκρισις ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν.

4. Τὰ ἐκ τῶν ἐγκεκριμένων βιβλίων εἰσακτέα εἰς τὰ σχολεῖα ἐκπαιδευτικῆς τινος περιφερείας ἢ τμημάτων αὐτῆς ὁρίζονται ἐν τοῖς θερινοῖς συνεδρίοις τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ. Ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης ἐγκρίσεως κανονισθήσεται διὰ Β. διατάγματος. Ἐφόσον δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ συγκρότησις τοιούτων συνεδρίων, μένουσιν εἰσηγμένα ἐν ἑκάστῳ σχολείῳ τὰ τοῦ προηγουμένου ἔτους βιβλία. Καὶ μόνον ἂν ἔληξεν ὁ χρόνος τῆς ἐγκρίσεώς τινος ἐξ αὐτῶν, ὁρίζουσι τὸ εἰσακτέον οἱ οἰκεῖοι σύλλογοι τῶν διδασκάλων διὰ πράξεως αὐτῶν, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 11.

1. Βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὑποχρεωτικῶς μὲν ἀναγραφόμενα εἰς τὰ προγράμματα αὐτῶν εἶναι τὸ ἀναγνωστικὸν διὰ πᾶσαν τάξιν καὶ πρὸς τούτῳ τὸ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκδεδομένον κείμενον τῆς Καινῆς Διαθήκης διὰ τὴν πέμπτην καὶ τὴν ἕκτην τάξιν αὐτῶν, προαιρετικῶς δὲ ἀναγραφόμενα ἀπὸ τῆς τρίτης τάξεως καὶ ἄνω, εἶναι βιβλία στοιχειώδους Γραμματικῆς, Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ συλλογῆς ἀριθμητικῶν καὶ γεωμετρικῶν προβλημάτων.

2. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἂν κυρίως φρονηματικόν, ἀνθρωπιστικὸν καὶ καλαισθητικόν, πρέπει νὰ προσαρμόζηται πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητῶν τῆς τάξεως, δι' ἣν ταῦτα προορίζονται.

3. Δύνανται νὰ ἐγκρίνωνται ἀναγνωστικὰ βιβλία ἔχοντα περιεχόμενον μᾶλλον προσαρμοζόμενον πρὸς τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀρρένων μόνον, ἢ θηλέων ἢ μικτῶν ἢ σχολείων, ἐχόντων συνδιδασκομένας τάξεις, ἢ σχολείων διατελούντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς τοπικὰς ἢ ἱστορικὰς συνθήκας.

4. Ἡ γλῶσσα τῶν ἀναγνωστικῶν καὶ τῶν ἄλλων βιβλίων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὁρίζουσα ἀπὸ τῆς κοινῆς ὁμιλουμένης ὑπὸ τῶν μεμορφωμένων τάξεων γλώσσης, ἐξελίσσεται βαθμιαίως καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν προϊοῦσαν πνευματικὴν καὶ γλωσσικὴν ἐξέλιξιν τῶν παίδων καὶ τὴν λοιπὴν κατὰ τάξεις διδασκαλίαν εἰς τὸν ὁμαλὸν καθαρεύοντα λόγον.

Ἄρθρον 12.

1. Τὰ ἐν τοῖς προγράμματι τῶν γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων πρὸς ταῦτα ἐκπαιδευτηρίων ἀναγραφόμενα κείμενα ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῆς Ἁγ. Γραφῆς, ἐὰν μὴ εἶναι ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδαφίῳ 2 μνημονευομένων, ὑποκεινται εἰς κρίσιν καὶ ὀφείλουσι νὰ εἶναι κείμενα ἢ ἐκλογαὶ ἐξ αὐτῶν ἄνευ σχολίων.

2. Πάντα τὰ βιβλία τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσάγωνται καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ τρία ἀκόμη σχολικὰ ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐπικολλωμένου ἐπ' αὐτῶν τοῦ κεκανονισμένου βιβλιοσήμου. Καὶ τούτων τῶν βιβλίων ἡ εἰσαγωγὴ γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 4 ἐδαφίου τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τυχόντα ἐγκρίσεως διδακτικὰ βιβλία τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα πρέπει προηγουμένως νὰ τύχωσιν ἀδείας κυκλοφορίας, χορηγουμένης δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, κατόπι γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τεσσάρων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπείας, τῆς κρινάσης τὸ βιβλίον, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Οἱ συγγραφεῖς ἢ ἐκδόχεῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἑκάστου βιβλίου ὀφείλουσι δι' αἰτήσεώς των, συνοδευομένης ὑπὸ γραμματίου τοῦ ταμείου παρακαθηκῶν καὶ δανείων, ἐμφαίνοντος τὴν παρ' αὐτῷ κατατεθεῖσαν δραχ. εἴκοσι πέντε, διανεμομένων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συγκροτουμένης ἐπιτροπείας, νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας πέντε ἀντίτυπα αὐτοῦ, διαβιβαζόμενα εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ταύτην, ἥτις ἐξετάζουσα αὐτά, ἂν εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, γνωμοδοτεῖ ἐντὸς μηνὸς περὶ χορηγίας ἀδείας κυκλοφορίας αὐτῶν.

3. Ἵνα χορηγηθῇ ἄδεια κυκλοφορίας καὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὰ σχολεῖα ἐγκεκριμένου τινὸς βιβλίου, πρέπει τοῦτο νὰ πληροῖ τοὺς ἐξῆς ἰδίᾳ ὅρους·

α) Νὰ εἶναι ἐκτετυπωμένον φιλοκάλως ἐπὶ χάρτου κατωτέρω ὁριζομένου.

β') Νὰ εἶναι ἐκτετυπωμένον διὰ στοιχείων τῶν 12 τοὐλάχιστον στιγμῶν, ἐὰν εἶναι τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, διὰ στοιχείων δὲ τῶν 10 τοὐλάχιστον στιγμῶν, ἐὰν εἶναι τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἔχῃ τὰ ἀνάλογα διάστιχα καὶ περιθώρια.

γ) Νὰ εἶναι διορθωμένον ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἢ ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς κριτικῆς ἐπιτροπείας γενομένας τυχὸν ὑποδείξεις, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφιον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

δ') Νὰ μὴ περιέχῃ κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον πλείονα μὲ τῶν 20000 στοιχείων, ἐὰν εἶναι βιβλίον τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, πλείονα δὲ τῶν 26000, ἐὰν εἶναι τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

ε') Αἱ εἰκόνες τῶν βιβλίων νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν ἱκανότητα τῶν μαθητῶν καὶ νὰ προάγωσι τὴν καλαισθητικὴν ἀγωγὴν αὐτῶν.

4. Ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπείας βιβλίον τι δὲν πληροῖ τοὺς ἀνωτέρω ἀναγραφομένους ὅρους, δὲν παρέχεται ἄδεια εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὰ σχολεῖα.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπεία ἀποφαίνεται καὶ περὶ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς ἑκάστου διδακτικοῦ βιβλίου τῆς στοιχειώδους καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως διὰ πρακτικοῦ αὐτῆς, ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

2. Πρὸς καθορισμὸν τῆς τιμῆς διδακτικοῦ βιβλίου μιᾶς τινος ἐκδόσεως αὐτοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τοῦ χάρτου, τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως καὶ ἀνάλογον κέρδος τοῦ συγγραφέως ἢ ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν μεταπωλητῶν, καθ' ἃ Β. διάταγμα θέλει ὁρίσει.

3. Ἡ ὡς ἄνω ὁρισθεῖσα τιμὴ διδακτικοῦ βιβλίου δέον νὰ ἀναγράφηται ἐν κατακφανεῖ θέσει τοῦ ἐξωφύλλου καὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ πρώτου τυπογραφικοῦ φύλλου αὐτοῦ.

4. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπείας καθορίζεται ἡ τιμὴ καὶ βιβλίων ἐγκεκριμένων κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ἂν μὴ αὐτὴ ἔχῃ καθορισθῇ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 15.

1. Οὐδὲν διδακτικὸν βιβλίον τῆς Δημοτικῆς καὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐπιτρέπεται νὰ εἰσαχθῇ εἰς σχολεῖα τοῦ Κράτους δημόσια, ἀνεγνωρισμένα, ἰδιωτικὰ ἢ ὑπὸ ἀλλοθρήσκων κοινοτήτων συντηρούμενα, ἂν μὴ εἶναι ἐκτετυπωμένον ἐπὶ χάρτου παρεχομένου ὑπὸ τοῦ δημοσίου, φέροντος δι' ὑδατίνης σφραγῖδος τὰς λέξεις «διδακτικὰ βιβλία».

2. Τὸ διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναγκαιοῦντος χάρτου, τὴν διαχείρισιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἀναγράφεται ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς προμηθείας, διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τοῦ χάρτου τούτου, τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀνατεθῶσιν αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι, καθὼς καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν θὰ καθορισθῶσι διὰ Β. διατάγματος.

Διὰ Β. διατάγματος θέλει καθορισθῇ ὡσαύτως ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ πωλῆται ὁ χάρτης τῶν διδακτικῶν βιβλίων εἰς τοὺς ἐκδότας τῶν βιβλίων τούτων.

3. Ἡ προμήθεια τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναγκαιοῦντος χάρτου δύναται νὰ γίνηται κατόπι Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ καὶ παρὰ τῆς γενικῆς ἀποθήκης ὑλικοῦ τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ σφράγισις αὐτοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ σφραγιστηρίῳ, ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτύπωσις διδακτικῶν βιβλίων καὶ ἐπὶ ἄλλου χάρτου καλῆς ποιότητος διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργοῦ ὁριζομένης, μόνον κατὰ τὸ πρῶτον διετὲς διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφόσον δὲν καθίσταται δυνατὴ δι' οἱονδήποτε λόγον ἡ προμήθεια τοῦ ἀνωτέρω ὁριζομένου χάρτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῶν βιβλίων τούτων τὸ κεκανονισμένον βιβλιόσημον. Ἡ προθεσμία αὕτη δύνα-

ται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ παρατεθῇ δι' Β. διατάγματος καὶ ἐπὶ ἓν ἢ δύο ἀκόμη ἔτη.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ ὑπὸ συγγραφέως ἢ ἐκδόχεως τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὑπὸ ἐκδότου παράβασίς τινος τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιεχομένων διατάξεων, καθὼς καὶ ἡ παράλειψίς τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ἐδαφίῳ 3 διαλαμβανομένων ἐνδείξεων συνεπάγεται τὴν ἄμεσον κατάσχεσιν καὶ καταστροφὴν τοῦ βιβλίου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ τὴν ἄρσιν τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην τοῦ παραβάτου ἐπὶ μηνύσει ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου εἰς χρηματικὴν ποινὴν 1000 μέχρι 10000 δραχμῶν, ἢ εἰς φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν. ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

2. Πᾶς λειτουργὸς τῆς παιδείας ὑπηρετῶν ἐν δημοσίῳ, ἀνεγνωρισμένῳ, ἰδιωτικῷ ἢ ὑπ' ἀλλοθρήσκου κοινότητος συντηρουμένῳ σχολείῳ εἰσάγων εἰς τὸ σχολεῖον ἢ ἀνεχόμενος τὴν ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ σχολείῳ χρῆσιν διδακτικοῦ βιβλίου μὴ συμφώνου πρὸς τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα τιμωρεῖται κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διὰ προστίμου μέχρι δραχ. 500, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ἀπολύσεως προσωρινῆς μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ καὶ δι' ὁριστικῆς ἀπολύσεως.

3. Ἱδρυτὴς ἢ διευθυντὴς ἰδιωτικοῦ σχολείου παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δραχ. 1500, ἐπιβαλλομένου αὐτῷ, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ δι' ἄρσεως τῆς πρὸς ἵδρυσιν τοῦ σχολείου παρεχομένης ἀδείας.

4. Τὰ ἐκ προστίμων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων εἰσπραττόμενα χρηματικὰ ποσὰ κατατίθενται ἐντὸς μηνὸς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἐπ' ἀνοικτῷ, ὡς ἴδιον κεφάλαιον τῶν διδακτικῶν βιβλίων, λογαριασμῷ. Ὁμοίως κατατίθενται καὶ τὰ χρηματικὰ ποσά, τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ πραγματοποιουμένου καθαροῦ κέρδους ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου πωλήσεως τοῦ χάρτου τῶν διδακτικῶν βιβλίων ἢ τοῦ βιβλιοσήμου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.

5. Τῶν εἰς δημοσίας ἀποθήκας ὑπαρχόντων ἀχρήστων διδακτικῶν βιβλίων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. νὰ διατάξῃ τὴν καταστροφὴν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τριμελοῦς ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπ' αὐτὸν Ὑπουργείου

ἐπιτροπείας. Τὸ τυχὸν εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἐκ τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκποιήσεως τῶν βιβλίων κατατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Ἄρθρον 17.

1. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ ἀναθέτῃ κατόπι προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἰς εἰδικὰ πρόσωπα ἢ ἐπιτροπὰς τὴν συγγραφὴν διδακτικῶν ἐθνικῶν βιβλίων καὶ τὴν συγγραφὴν ἢ μετάφρασιν χρησίμων βιβλίων εἰς αὐτούς, καθὼς καὶ βιβλίων χρησίμων διὰ τὰς μαθητικὰς βιβλιοθήκας, μὴ ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς ταῦτα τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τοῦ 6ου ἄρθρου.

2. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συγγραφέων καὶ μεταφραστῶν ὁρίζεται, διὰ μὲν τὰ πρωτότυπα ἔργα εἰς δραχ. 600 κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον, διὰ δὲ τὰς μεταφράσεις εἰς δραχ. τριακοσίας. Τῆς ἀμοιβῆς ταύτης, τὸ μὲν ἥμισυ καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἅμα τῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου ὑποβολῇ ὑπ' αὐτῶν τοῦ χειρογράφου τοῦ οἰκείου βιβλίου, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ἅμα τῇ ἐκτυπώσει αὐτοῦ, ἣν ὀφείλει τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργῇ ἐντὸς ἔτους τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ χειρογράφου, τοῦ συγγραφέως ὑποχρεουμένου νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὴν ἐκτύπωσιν ταύτην.

3. Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἐκτυπούμενα βιβλία καθίστανται ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους, διατιθέμενα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ διανεμόμενα ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς τοὺς οἰκείους διδασκάλους καὶ εἰς τὰς σχολικὰς βιβλιοθήκας.

4. Αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι δαπάναι λαμβάνονται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16, ἐδάφιον 4 κεφαλαίου, δυνάμει ἐντολμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ, καταργεῖται ὁ νόμος 827 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1917 ἀναγκαστικοῦ Β. διατάγματος, δι' οὗ ἐκυρώθη τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1917 νομοθετικὸν διάταγμα

τῆς προσωρινῆς Κυβερνήτεως καὶ ὁ νόμος 1332, δι' οὗ ἐτροποποιήθη ὁ νόμος 827, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ διάταξις προηγουμένων νόμων περὶ διδακτικῶν βιβλίων.

2. Βασιλικὸν διάταγμα δύναται νὰ κανονίσῃ λεπτομερείας τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

«Περὶ προαγωγῆς τῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Λ. Ρούφου μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ψήφισιν, ἔχων οὕτως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἵδρυσιν, λειτουργίαν ἢ ἀξιόλογον ἐπέκτασιν βαρῶν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν ἐξυπηρετουσῶν τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, παρέχονται ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἐν αὐτῷ διαγραφόμεναι προστασίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἄρθρον 2.

1. Πρὸς ἵδρυσιν ἢ πρὸς λειτουργίαν ἢ ἀξιόλογον ἐπέκτασιν ὑπαρχουσῶν ἤδη τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν, ἐπιτρέπεται ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, πλὴν τῶν κειμένων ἐν τῇ ἰδιοκτήτῳ περιοχῇ ἑτέρων ἐγκατεστημένων βιομηχανιῶν.

2. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις διατάσσεται ἑκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, στηριζομένη ἐπὶ συμφώνου γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας.

3. Ἡ ἀποζημίωσις κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' (3951) τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911, ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ νόμου 103 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1915, καταβάλλεται δ' ὑπὸ τῆς οἰκείας βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ὑπὲρ οὗ διετάχθη ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κτήματος ἰδιωτικῆς κτήσεως ὑποχρεοῦται νὰ παρακαταθέσῃ παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ δέκα ἑκατοστὰ τοῦ τιμήματος ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθησομένου ἐργοστασίου.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ἡ περὶ τὴν ἵδρυσιν ἢ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου χορηγηθεῖσα προθεσμία ἐκπνεύσῃ· α') οὐδόλως ἢ ἀσήμαντοι ἐγένοντο ἐργασίαι περὶ τὴν ἵδρυσιν, ἡ μὲν κατατεθεῖσα χρηματικὴ ἐγγύησις καταπίπτει ἐξ ἡμισείας ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικῶς στερηθέντος τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ Δημοσίου, δύναται δὲ ἀμὰ Β. Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμ. Συμβουλίου Βιομηχανίας, νὰ διαταχθῇ ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος εἰς ἄλλην βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τιμήματι, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως περὶ τὴν ἀποζημίωσιν· β') ἐὰν ἐγένοντο σημαντικαὶ ἐργασίαι περὶ τὴν ἵδρυσιν, ἡ μὲν ἐγγύησις καταπίπτει, ὡς ἀνωτέρω, δύναται δὲ διὰ Β. Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμ. Συμβουλίου Βιομηχανίας, νὰ διαταχθῇ ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος εἰς ἄλλην βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ὀφείλουσαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ἀμελήσαντα τὸ ὅπερ καὶ οὗτος κατέβαλε τίμημα σὺν τῇ ἀξίᾳ τῶν συντελεσθέντων μερικῶν ἔργων, ἀποτιμωμένων ἐνγράφως ὑπὸ τριῶν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ περιφερειακῶς ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὁ ἀμελήσας, ὑποχρεοῦται ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην, ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς ὁποίας συντελεῖται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ μὴ ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἱδρυθέντος ἐργοστασίου ἢ τῆς ἀδικαιολογήτου μετέπειτα ὑπὲρ τὸ ἔτος ἀδρανείας του.

Ἄρθρον 5.

1. Μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος περὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγκαστικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος, ἐὰν ὁ ἀμελήσας συνηθῇ νὰ περατώσῃ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐργοστασίου, καταργεῖται δι' ἑνὸς τοῦ μεταβιβαστικοῦ τῆς κυριότητος Β. Διατάγματος εὐθέως ὑπὲρ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιμεληθέντος ἀμελοῦς.

2. Ἐὰν μηδεμία ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἐγκριθῇ αἴτησις πρὸς ἵδρυσιν ἐργοστασίου ἐπὶ κτήματος ἀμελοῦντος, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ πρὸς τοῦτο ἐγγράφως καλουμένου ἀρχικοῦ ἰδιοκτήτου, δύναται διὰ Β. Διατάγματος νὰ ἐπαναμεταβιβασθῇ ἡ κυριότης εἰς αὐτόν, ἐὰν καταβάλῃ τὸ τίμημα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐφαρμοζομένου διὰ τὰ ἐπικείμενα ὅτι ταῦτα εἶκει τοῖς ὑποκειμένοις.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις δὲν δύναται

νὰ μεταβιβάσῃ τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος «πρὸ» «κατὰ» ἢ «μετὰ» τὴν συντέλεσιν τῶν ἱδρυτικῶν ἔργων εἰμὴ δυνάμει ἀδείας παρεχομένης διὰ Β. Διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμ. Συμβουλίου τῆς Βιομηχανίας καὶ πάντως ἐπὶ τιμήματι ἴσῳ πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθέν, ἀποκλειστικῶς δὲ πρὸς ἵδρυσιν βιομηχανίας. τοῦ ἀγοραστοῦ ὑποχρεουμένου νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἱδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἐντὸς προθεσμίας τασσομένης αὐτῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 ἐδάφ. 2.

2. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον μεταβιβάσας τὴν κυριότητα τοῦ ἀναγκαστικῶς εἰς αὐτὸν παραχωρηθέντος κτήματος δὲν δύναται νὰ ἐπανακτήσῃ ταύτην μεταγενεστέρως διὰ πράξεως ἐν ζωῇ.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἰδιοκτήτης ἐργοστασίου λειτουργοῦντος ἐπὶ δεκαετίαν ἐπὶ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντος πρὸς τοῦτο κτήματος ἰδιωτικῆς κτήσεως λύεται πάσης ὑποχρεώσεως. ἀπορρεούσης ἐκ τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς ἵδρυσιν, λειτουργίαν ἢ ἀξιόλογον ἐπέκτασιν τῶν κατ' ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ἐργοστασίων, δύναται νὰ παραχωρῆται ὡρεὰν δικαίωμα ἐπιφανείας ἢ χρήσεως ἐπὶ παντὸς εἴδους δημοσίων κτημάτων.

2. Ἡ ταυτὴ παραχώρησις συντελεῖται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων διὰ Β. Δ.ατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ χρόνον δὲ μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐὰν ὁ ὑπὲρ οὗ παρεχωρήθη δικαίωμα ἐπιφανείας ἢ χρήσεως δὲν ἐνεργήσῃ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐργοστασίου καὶ δὲν θέσῃ αὐτὸ εἰς λειτουργίαν ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀφήσῃ αὐτὸ ἀδρανοῦν ὑπὲρ τὸ ἔτος ἀδικαιολογήτως, δύναται, μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμ. Συμβουλίου Βιομηχανίας διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 Ὑπουργῶν, ν' ἀνακληθῇ ἡ παραχώρησις τοῦ δικαιώματος ἐπιφανείας, ὁπότε διὰ μὲν τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας μετακινητὸν ὑλικὸν τάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προθεσμία ἀποκομίσεως, διὰ δὲ τὸ ἐγκαταλειφθὲν ἀμετακίνητον προκηρύσσεται δημοπρασία ἐκποιήσεως του ἐπὶ τῇ βάσει ὑποχρεωτικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας του (πρώτη προσφορὰ) κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 (περίπτωσις β') καὶ τὸ προϊὸν ταύτης, μεῖον τῶν δαπανῶν τῆς δημοπρασίας καὶ τῆς ἐκτιμήσεως, ἀποδίδεται τῷ τέως ἐπιφανειούχῳ. Οὕτως ἐκποιεῖται καὶ τὸ μετακινητὸν ὑλικόν, ἐὰν δὲν ἀποκομισθῇ ἐμπροθέσμως ὑπὸ τοῦ ἐκπεσόντος ἐπιφανειούχου.

2. Ἀντὶ τῆς ἀνακλήσεως, δύναται νὰ διαταχθῇ ὁμοίως ἡ μεταβίβασις τοῦ δικαιώματος ἐπιφανείας ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις εἰς ἕτερον, ὅστις θὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ἐκπίπτοντα ἐπιφανειοῦχον διὰ τὰ ἀφεθέντα ἐκ τῶν συντελεσθέντων ἔργων ἀποζημίωσιν ὑποχρεωτικῶς ὁριζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 (περίπτωσις β').

Ἄρθρον 10.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιχειρήσεως ὁ ἐπιφανειοῦχος δύναται ν' ἀποκομίσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὑλικὸν ἀποκαθιστῶν αὐτήν, ἄλλως μετὰ τοιαύτην ἄπρακτον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπιχειρήσεως διετίαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐνεργεῖ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 ἐδαφ. 1.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ἐπιφανειοῦχος ἢ ὁ ἀποκτήσας δικαίωμα χρήσεως, δύναται «μετὰ» τὴν ἔναρξιν ἢ τὴν περάτωσιν τῶν ἱδρυτικῶν τοῦ ἐργοστασίου ἔργων ἢ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλην βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν τὸ δικαίωμά του μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμ. Συμβ. Βιομηχανίας διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 Ὑπουργῶν, τηρουμένων δ' ὡς πρὸς τὴν καταβλητέαν ἀποζημίωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 ἐδαφ. 2.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διάδοχος ἐπιχείρησις ὑπεισέρχεται εἰς τὰς ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ ἐρευνῶσαι συνιστώμεναι ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι κεφαλαίου, πέντε τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων δυναχμῶν, πρὸς ἵδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 βιομηχανιῶν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀποδίδουσι τόκον ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς λογιζόμενον πρὸς 5 ο)ο.

2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φορολογητέου ὑπερβάλλοντος τοῦ πρὸς 5 ο)ο τόκου, θὰ λαμβάνηται ὡς βάσις οὐχὶ τὸ ἐτήσιον μέρισμα, ἀλλὰ τὸ ἑκάστοτε ἄθροισμα τῶν μερισμάτων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως διανομῆς τοιούτων.

3. Ἡ ἀπαλλαγὴ διατάσσεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁπόταν ἡ Ἑταιρεία ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ ἀναγραφὴ τῶν ἐπιτευχθέντων κερδῶν εἶναι ἡ δέουσα, χωρὶς νὰ περικοπῶσι ταῦτα δι' ὑπερβολικῆς ἀποσβέσεως ἢ ἀποθεματικοῦ ἢ καὶ δι' ὑπερβολικῶν γενικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 13.

Παρέχεται ἀτέλεια τελωνιακοῦ ἢ καὶ δημοτικοῦ δασμοῦ περὶ τὴν ἵδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐργοστασίων ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσκόμισιν ἀλλοδαπῆς ξυλείας, σιδηροδοκῶν καὶ τῶν συναφῶν εἰδῶν τῆς μηχανολογικῆς συγκροτήσεως αὐτῶν, ὅταν ὑπάρχῃ βεβαιωμένη ἔλλειψις καταλλήλου ἐγχωρίου παραγωγῆς αὐτῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμ. Συμβ. Βιομηχανίας, διὰ πράξεως δὲ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 14.

Ὁ ἔλεγχος τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀτελῶς εἰσαγομένων πρὸς ἵδρυσιν τῶν εὑνοουμένων βιομηχανιῶν ἐνεργεῖται δι' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ τῆς βιομηχανίας, ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίας καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 15.

Πρὸς μεταφορὰν τῶν οἰκοδομικῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν καὶ τῶν πρώτων ὑλῶν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προστατευομένων ἐργοστασίων διὰ μικρᾶς ταχύτητος μέσῳ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους παρέχεται ἔκπτωσις κομίστρων διὰ μὲν τὰ οἰκοδομικά, μηχανολογικὰ εἴδη καὶ τὰς πρώτας ὕλας 20 ο/ο, διὰ δὲ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα 25 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος τιμολογίου, δυναμένου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους νὰ προτείνῃ καὶ μείζονα ἔκπτωσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐκδίδηται Β. Διάταγμα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὑποκείμενον εἰς τροποποίησιν ἢ κατάργησιν.

Ἄρθρον 16.

1. Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐνεργουμένας προμηθείας, οἱ ὅροι αὐτῶν καταρτίζονται κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν ἐγχώριον βιομηχανικὴν παραγωγήν, ὅταν τ' ἀναγκαιοῦντα εἴδη παράγωνται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ δύνανται νὰ ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀνάγκας δι' ἃς προορίζονται.

2. Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐνεργουμένας δημοπρασίας πρὸς προμήθειαν διαφόρων εἰδῶν τὰ προϊόντα τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας προτιμῶνται καὶ ὅταν ἡ τιμὴ των ὑπερτερῇ κατὰ 5 ο/ο τὰ προϊόντα τῆς ἀλλοδαπῆς βιομηχανίας.

3. Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς συγκριτικῆς τιμῆς προϊόντος ἀλλοδαπῆς βιομηχανίας προστίθενται εἰς τὴν προσφερομένην τιμήν του ὁ τελωνιακὸς καὶ ὁ δημοτικὸς δασμὸς καὶ ἐπὶ τῆς οὕτω προκυπτούσης τιμῆς προστίθεται τὸ 5 ο/ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἔκτασις τοῦ παραχωρουμένου ἢ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένου ἰδιωτικοῦ κτήματος πρὸς ἵδρυσιν, λειτουργίαν ἢ ἀξιόλογον ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 βιομηχανιῶν ἐξαρτωμένη ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, κρίνεται ὑπὸ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας. Αἱ ἐν γένει προστατευτικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν λυγνιτωρυχείων.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, ἐπιβολὴ ἐμπραγμάτου δουλείας ἐπὶ κτημάτων ἰδιωτικῆς κτήσεως πρὸς προστασίαν πάσης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, προκειμένου νὰ γίνῃ π. χ. ἐγκατάστασις στηλῶν πρὸς διοχέτευσιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἀποχετευτικοῦ σωλῆνος ἢ ὑδραγωγείου.

2. Ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν ἢ κτημάτων ἡ δουλεία παρέχεται δωρεάν.

3. Τὸ εἶδος τῆς δουλείας προσδιορίζεται ἐν τῷ Β. Διατάγματι.

4. Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΓΦΝΑ' καὶ 103 ὁρισθήσεται ἡ τῷ κυρίῳ τοῦ δουλεύοντος κτήματος προκαταβλητέα ἐτησίως καὶ ἐφόσον διαρκεῖ ἡ δουλεία ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἵδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν προστατευομένων ἐργοστασίων τελεῖται ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παροχῆς τῆς εὐνοίας, ἡ δὲ λειτουργία αὐτῶν ἄρχεται ἐντὸς διετίας ἀπὸ ταύτης.

2. Ἡ διετὴς προθεσμία δύναται νὰ συντμηθῇ ἢ καὶ νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος κατ' ἀνώτατον ὅρον διὰ Β. Διατάγματος, μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, ὁπόταν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπικαλεσθῇ ὁμολογουμένως ἀνυπέρβλητα κωλύματα, δι' ἃ δὲν θὰ ἐπήρκει ἡ πρόνοια ἐπιμελοῦς.

"Αρθρον 20.

Οἱ κύριοι τῶν ἐννοουμένων ἐργοστασίων, ἐφόσον ἀσφαλίζουσι τοὺς ἐργάτας αὐτῶν εἰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας, ὀφείλουσι νὰ προτιμῶσι τὰς Ἑλληνικὰς τοιαύτας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

"Αρθρον 21.

Τὸ κατ' ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 1577 Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Βιομηχανίας ἀποτελεῖται παγίως ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ὡς ἀντιπροέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ Τμηματάρχου Βιομηχανίας, τοῦ προϊσταμένου τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, ἑνὸς βιομηχάνου καὶ ἑνὸς βιοτέχνου, ἐκλεγομένων ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν ἑνὸς βιομηχάνου, ἐκλεγομένου ὁμοίως παρὰ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας, καὶ ἑνὸς βιομηχάνου, ἐκλεγομένου ἐπὶ ἴσῃ θητείᾳ παρὰ τῆς ἐν Πειραιεῖ Σιδηροβιομηχανικῆς Ἑνώσεως ὁ «Ἥφαιστος».

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Βιομηχανίας τελεῖ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν του, ἐνεργεῖ δὲ διὰ πλειονοψηφίας, τοῦ Προέδρου ἔχοντος τὴν ἐπικῶσαν ψῆφον ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Βιομηχανίας δύναται νὰ καλῇ παρ' αὐτῷ πρὸς γνωμοδότησιν, προκειμένου περὶ εἰδικοῦ ζητήματος, τὸν εἰδικώτερον ἐκ τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον βαθμὸν τμηματάρχου δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ καὶ ἰδιώτην, ἀλλὰ ἄνευ ψήφου.

"Αρθρον 22.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Βιομηχανίας ἐξετάζει τὰς παρεχομένας οἰκονομικὰς ἐγγυήσεις ἐκ μέρους τῶν αἰτουμένων ἐνδεικτικὰς τῆς σοβαρότητος τῆς βιομηχανικῆς ἢ βιοτεχνικῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν διατιθεμένων κεφαλαίων, τὸ εἶδος καὶ τὴν γενικὴν σύστασιν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἐπιδιωκομένην τεχνικὴν τελειότητα τῶν ἐγκαταστάσεων, τὴν προέλευσιν τῶν πρώτων ὑλῶν κλπ., δυνάμενον νὰ ἐρευνᾷ διὰ τῶν μελῶν του πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἢ νὰ προκαλῇ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τὴν ζήτησιν τῶν ἀναγκαιουσῶν πληροφοριῶν, ὑποχρεωτικῶς παρεχομένων παρὰ πάσης ἀρχῆς ἢ πολίτου καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ

μνημονευομένας περιπτώσεις, ἀσκοῦν καὶ τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις λοιπὴν ἁρμοδιότητα.

"Αρθρον 23.

1. Ὁ ὑποβάλλων αἴτησιν πρὸς τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Βιομηχανίας, ὅπως τοῦτο γνωμοδοτήσῃ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διακρινομένας περιπτώσεις, ἐπισυνάπτει ἐν ταύτῃ καὶ διπλότυπον δημοσίου εἰσπράκτορος ἢ ταμίου περὶ καταβολῆς δραχμῶν διακοσίων, ὅταν πρόκειται περὶ αἰτήσεως πρὸς παραχώρησιν ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου κτήματος ἢ ἐπιβολὴν δουλείας, δραχμῶν δὲ δεκαπέντε διὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, δι' ἐπικολλήσεως ἰσοτίμου δικαστικοῦ ἐνσήμου.

2. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Γνωμοδ. Συμβουλίου Βιομηχανίας καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ καλουμένους ἑκάστοτε πρὸς γνωμοδότησιν δημοσίους ὑπαλλήλους παρέχεται κατὰ συνεδρίαν ἀποζημίωσις δραχμῶν τριάκοντα, εἰς δὲ τὸν γραμματέα αὐτοῦ δραχμῶν εἰκοσιπέντε.

3. Οἱ παρ' αὐτοῦ καλούμενοι ἰδιῶται, ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς κλήσεως, ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀποζημιούμενοι διὰ δραχμῶν ἑκατὸν κατὰ συνεδρίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

"Αρθρον 24.

Διὰ πᾶν ἐργοστάσιον ὑποβάλλεται ἐτησίως παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου ἔτους στατιστικὸς πίναξ δηλωτικός· 1) τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ μέσον ὅρον ἡμερησίως ἀπασχοληθέντων ἐργατῶν καὶ τοῦ συνόλου τῶν καταβληθέντων αὐτοῖς μισθῶν· 2) τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀπασχοληθέντος διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ συνόλου τῶν καταβληθέντων αὐτοῖς μισθῶν· 3) τῆς προελεύσεως τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἀξίας κατ' εἶδος τῶν κατεργασθεισῶν πρώτων ὑλῶν· 4) τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἀξίας κατ' εἶδος τῶν παραχθέντων προϊόντων· 5) τοῦ ποσοῦ κατ' εἶδος τῶν ἐξαχθέντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν προϊόντων μετὰ προσδιορισμοῦ ἑκάστης χώρας πρὸς ἣν ἐγένετο ἡ ἐξαγωγὴ καὶ 6) τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἠργησε τοῦτο.

"Αρθρον 25.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐν μέρους τῶν τυχὸν ἀγραμμάτων ἰδίᾳ καταρτισμοῦ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στατιστικοῦ πίνακος ἢ τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ

συντελέσωσιν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

2. Οἱ παρεμβάλλοντες δυσχερείας ἢ οἱ παραλείποντες νὰ συντελέσωσιν εἰς τοῦτο ἱερεῖς ἢ διδάσκαλοι τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς διακοσίων μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 26.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἐπόπται Βιομηχανίας δικαιοῦνται νὰ εἰσέρχωνται ὁποτεδήποτε εἰς τὰ ἐργοστάσια, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται ἢ διευθυνταὶ τῶν ἐργοστασίων ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς πᾶσαν πληροφορίαν, πλὴν τῶν ἀφορωσῶν εἰς βιομηχανικὸν μυστικόν.

2. Οἱ παραλείποντες ἢ ἀρνούμενοι νὰ παράσχωσι τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν διακοσίων μέχρι χιλίων. Ὡς μαχητὴ ἀπόδειξις χρησιμεύει σχετικὸν πρωτόκολλον συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ ἐπόπτου Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 27.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἱδρυτικαὶ καὶ πρὸς ἐπέκτασιν εὐνοιαι παρέχονται εἰς τὰ ἐντὸς ἑξαετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἱδρυθησόμενα ἢ ἐπεκταθησόμενα ἐργοστάσια, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ δεκαπενταετίαν.

Ἄρθρον 28.

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ προβαίνῃ εἰς σύστασιν Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Σχολῶν, ὡς καὶ ἐν γένει Σχολῶν Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων πρὸς καταρτισμὸν ἀρχιτεχνιτῶν καὶ ἐργοδηγῶν δι' οἱανδήποτε βιομηχανικὴν ἢ βιοτεχνικὴν σταδιοδρομίαν.

2. Αἱ σχολαὶ αὗται οὖσαι τεταράξιοι, ἀνήκουσιν εἰς τὰς σχολὰς Μέσης Βιομηχανικῆς καὶ Βιοτεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποτελοῦνται· α') ἐκ τοῦ Προπαιδευτικοῦ Τμήματος, ἐν ᾧ διὰ τῶν δύο πρώτων τάξεων α' καὶ β' παρέχεται ἀρτιωτέρα γενικὴ μόρφωσις εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ β') ἐκ τῶν Εἰδικῶν Τμημάτων, ἐν οἷς διὰ τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων γ' καὶ δ' ἐξειδικεύονται οἱ φοιτῶντες μαθηταὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς εἰς ἕκαστον τούτων, ἀναλόγως τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Τμήματος ἐπιδιωκομένης εἰδικότητος. Τὰ εἰδικὰ ταῦτα Τμήματα λειτουργοῦντα ὑπὸ τύπον Εἰδικῶν Τεχνικῶν Σχολῶν, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ πέντε τοιαῦτα ἀντιστοιχοῦντα εἰς τοὺς κυριωτέρους κλάδους τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας.

3. Αἱ Δημόσιαι Βιομηχανικαὶ καὶ Βιοτεχνικαὶ Σχολαὶ συντηροῦνται διὰ Β. διαταγμάτων, ὁριζομένης ἐν αὐτοῖς τῆς ἕδρας

αὐτῶν, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ προγράμματός των, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας, γνωμοδοτήσει τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβουλίου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Αἱ δὲ ἰδιωτικαὶ τοιαῦται σχολαὶ λειτουργοῦσι δι' ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, χορηγουμένης δι' ἀποφάσεως Ὑπουργικῆς, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου.

4. Αἱ ἰδιωτικαὶ Ἐπαγγελματικαὶ Σχολαὶ (Βιομηχανικαὶ καὶ Βιοτεχνικαὶ) ἱδρύονται καὶ συντηροῦνται ὑπὸ Δήμων, Κοινοτήτων, ἀναγνωρισμένων Σωματείων ἢ καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων, δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἰσότιμοι πρὸς τὰς ἀντιστοίχους Δημοσίας Σχολὰς διὰ Β. διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὰ τέλη ἢ δίδακτρα εἰς ἃ ὑποχρεοῦνται οἱ μαθηταὶ τῶν Δημοσίων Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Σχολῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς 300 δραχμὰς δι' ἕκαστον σχολικὸν ἔτος, τῆς καταβολῆς καὶ εἰσπράξεως τούτων καθοριζομένων διὰ Β. διατάγματος.

5. Ἡ συγκρότησις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Σχολῶν τῆς Μέσης Βιομηχανικῆς καὶ Βιοτεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὸν διορισμὸν τούτου, ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας ἑκάστης ἐξ αὐτῶν, τὰ προσόντα τῶν μαθητῶν δι' εἰσαγωγὴν καὶ κατάταξιν ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ὁρισθήσονται ἀναλόγως τοῦ εἴδους των διὰ Β. διαταγμάτων.

Ἄρθρον 29.

1. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ὁρίσῃ διὰ Β. διατάγματος, ὡς ἕδραν τῆς Σχολῆς Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων Σιβιτανίδου τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν.

2. Τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν Σχολῶν (Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν) ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τῶν δύο παρὰ τῷ Τμήματι τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπηρετούντων Ἐπιθεωρητῶν, τοῦ ἑνὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ ἑτέρου τῆς Βιομηχανικῆς Ἐκπαιδεύσεως, οἵτινες μετονομάζονται ἀμφότεροι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, μετέχουσι δὲ ὡς μέλη ἀμφότεροι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 2261 λειτουργοῦντος Συμβουλίου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ περιλαμβάνον καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸν Γεν. Ἐπιθεωρητὴν τῆς Βιομηχανίας καὶ ἓν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ

Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν καθίσταται ἐννεαμελές.

3. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντες τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν Σχολῶν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπιθεωροῦσι καθ' ἕκαστον σχολικὸν ἔτος ἐπὶ 2 μῆνας τάς τε δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς Σχολὰς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐπὶ 90—100 δὲ ἡμέρας τὰς λοιπὰς ἐν τῷ Κράτει τοιαύτας Σχολάς, κατόπιν σχετικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ. Αἱ προσαυξήσεις τῆς μισθοδοσίας τούτων διὰ προγενεστέραν δημοσίαν συντάξιμον αὐτῶν ὑπηρεσίαν κανονίζονται ὡς καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν, ἐπεκτεινομένης καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τῷ Τμήματι τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἐπιθεωρητῶν τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 4 (παρ. 5 καὶ 6) τοῦ νόμου 2261 «περὶ Μέσης Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 30.

Πᾶσα λεπτομέρεια, ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καθορίζεται διὰ Β. Διατάγματος».

«Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φορολογίας ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει», ἔχον οὕτως

Ἄρθρον 1.

Ἐπιβάλλεται προσωρινῶς πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν πάσης φύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 καὶ ἑξῆς, ὁριζόμενος κατὰ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῶν κατὰ τοὺς οἰκείους Ἰσολογισμοὺς καθαρῶν κερδῶν αὐτῶν ἐκπίπτεται, ὑποβαλλόμενον μόνον κατὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον 1640 φορολογίαν τῆς καθαρᾶς προσόδου, (Κατηγορία Γ') ποσὸν ἴσον πρὸς ἐτήσιον τόκον 6 ο/ο προκειμένου περὶ Ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς Ἑταιρείας καὶ 10 ο/ο προκειμένου περὶ Ἐμπορικῆς ἢ Βιομηχανικῆς ἢ ἄλλης οἱασδήποτε Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἐργαζομένου κεφαλαίου τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ πράγματι καταβεβλημένου Μετοχικοῦ Κεφαλαίου καὶ ἐκ τοῦ μέχρι τέλους τοῦ προηγουμένου διαχειριστικοῦ ἔτους σχηματισθέντος τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τυχὸν κρατήσεων.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπομένοντος ὑπολοίπου ὑπολογίζεται ὁ φόρος κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα, ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ τοῦ τόκου ὃν ἀπέδωκε τὸ συνολικὸν κεφάλαιον, τὸ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ καταβεβλημένου Μετοχικοῦ καὶ τῶν ἀποθεματικῶν (τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου).

Α'. Ὡς πρὸς τὰς ἀνωνύμους τραπεζιτικὰς ἑταιρείας.

Ἐπὶ τμήματος κερδῶν	Ποσοστὸν φόρου
Μέχρις 6 ο/ο	20 ο/ο
6,01 ο/ο— 10 ο/ο	25 ο/ο
10,01 ο/ο— 20 ο/ο	30 ο/ο
20,01 ο/ο— 40 ο/ο	35 ο/ο
40,01 ο/ο— 50 ο/ο	40 ο/ο
50,01 ο/ο—100 ο/ο	50 ο/ο
100,01 ο/ο καὶ ἄνω	

Β'. Ὡς πρὸς τὰς ἀνωνύμους ἐμπορικὰς ἢ βιομηχανικὰς ἢ ἄλλας ἀνωνύμους ἑταιρείας.

Ἐπὶ τμήματος κερδῶν	Ποσοστὸν φόρου
Μέχρι 10 ο/ο	10 ο/ο
10,01 ο/ο— 15 ο/ο	12,50 ο/ο
15,01 ο/ο— 20 ο/ο	15 ο/ο
20,01 ο/ο— 30 ο/ο	20 ο/ο
30,01 ο/ο— 40 ο/ο	25 ο/ο
40,01 ο/ο— 50 ο/ο	30 ο/ο
50,01 ο/ο καὶ ἄνω	

Ἄρθρον 4.

Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος βεβαιοῦται διὰ δηλώσεως κατὰ τὸ εἰδικώτερον διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενα, καταβάλλεται δὲ κατὰ προθεσμίας ὁριζομένας ἐπίσης διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ὁ ἔλεγχος τῶν διὰ τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένων δηλώσεων, αἱ προσαυξήσεις τοῦ φόρου διὰ τὴν ἐκπρόθεσμον ἢ ἐντελῆ παράλειψιν τῆς δηλώσεως, τὰ τῶν ἐνστάσεων, ἐφέσεων καὶ ἐν γένει ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως, ρυθμίζονται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ τῆς διαδικασίας ἐν γένει τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 5.

Αἱ Ἀνώνυμοι ἐν γένει Ἑταιρεῖαι ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 καὶ ἑξῆς τῆς φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἔτους 1921, τὸ μὲν ποσοστὸν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ὁρίζεται, διὰ μὲν τὰς Ἀνωνύμους Τραπεζιτικὰς Ἑταιρείας εἰς 50 ο)ο, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἀνωνύμους ἡμεδαπὰς Ἑταιρείας εἰς 30 ο)ο, ἐπὶ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξευρισκομένων ὑπολοίπων καθαρῶν κερδῶν, αἱ δὲ δηλώσεις θέλουσιν ἐπιδοθῆ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ 1921 δὲν ἐπιβάλλεται τὸ κατὰ τὸν νόμον 2749 περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετον ποσοστὸν 10 ο/ο.

Ὁ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὀφειλόμενος φόρος δύναται νὰ καταβληθῆ εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, ὁρισθησομένας ἐφάπαξ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς πρώτης τοιαύτης καταβλητέας τὴν 1 Αὐγούστου 1922.

Διὰ τὰς μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὑπολοίπους ἐννέα ἴσας ἐτησίας δόσεις δικαιοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρέων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει τὴν ἔκδοσιν ἰσαρίθμων ὁμολογιῶν λήγουσῶν τὴν 1 Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς 1923.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου».

Π. Πρωτοπαππαδάκης (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ τὴν Συνέλευσιν, ὅπως καὶ λόγῳ τοῦ θέρους καὶ λόγῳ τῶν ἄλλων ἀσχολιῶν τὰς ὁποίας ἔχει ἡ Κυβέρνησις, δεχθῆ νὰ διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι αὐτῆς μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1922, ἐκτὸς ἂν λυθῆ ἀνάγκη ἵνα ὁ κ. Πρόεδρος καλέσῃ ταύτην καὶ πρὸ τοῦ χρόνου τούτου.

Πλεῖστοι Πληρεξούσιοι. Μάλιστα.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ νὰ ψηφισθῆ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Συνελεύσεως τῶν χρήσεων 1921—1922 καὶ 1922—1923.

Ὁ κ. ***Ν. Καλογερόπουλος*** παρατηρεῖ ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, δι' ἣν τόσον ἔχει ἐργασθῆ καὶ οὗτος ὡς κοσμήτωρ αὐτῆς καὶ ἄλλοι συνάδελφοι, στερεῖται τῶν μέσων πρὸς βιβλιοδέτησιν τῶν βιβλίων αὐτῆς καὶ πρὸς ἀγορὰν ἄλλων χρησίμων καὶ ἀπαραιτήτων

βιβλίων. Ἡ ἀναγραφὴ κατ' ἀκολουθίαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ γενναίων κονδυλίων πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀγορὰν ἔργων διαφόρων συγγραφέων, εἶναι ἂν μὴ ἄτοπος, ὅμως πολὺ μεγάλη, καὶ προτείνει νὰ μειωθῶσι τὰ ἀναγραφόμενα διὰ τοιαῦτα ἔργα ποσά.

Πρόεδρος. Αἱ ἀναγραφόμεναι πιστώσεις δι' ἀγορὰν βιβλίων Ἑλλήνων συγγραφέων ἔχουσι γίνει κατόπι ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Βιβλιοθήκης, ἡ σχετικὴ πίστωσις ἔχει ἀναγραφῆ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου. Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην αὐτῆς θέλει ζητήσει σχετικὴν ἔκθεσιν καὶ θέλει προβῆ εἰς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας.

Οἱ κ.κ. ***Γ. Ἀναστασόπουλος*** καὶ ***Σουλιώτης Νικολαΐδης*** συνιστῶσιν ὅπως εἰς τὰς ἀναγραφομένας πιστώσεις περιληφθῆ καὶ ποσὸν 2 χιλ. δραχμῶν δι' ἀγορὰν τόμων τινῶν τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Γ. Σκαλιέρη «περὶ Πόντου», διότι εἶναι βιβλίων χρησιμώτατον.

Ὁ κ. ***Α. Τσουκαλᾶς*** συνηγορεῖ ὑπὲρ ἀγορᾶς στολῶν διὰ τοὺς κλητῆρας τῆς Συνελεύσεως.

Γίνεται δεκτὸς κατ' ἄρθρον, κεφάλαιον καὶ ἐν συνόλῳ ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γ'. ἐν Ἀθήναις Συνταικτικῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1921—1922 (1 Ἀπριλίου 1921 — 31 Μαρτίου 1922) ἔχον οὕτως·

Εἰσικὸς Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τῆς Γ'. ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1921—1922 (1 Ἀπριλίου 1921—31 Μαρτίου 1922)

Κεφάλαιον	Ὑπουργ. Οἰκονομ. Ἄρθρον	Κεφάλαιον	Βουλή Ἄρθρον	Κατονομασία τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων καὶ ἀνάλυσις τῶν σχετικῶν πιστώσεων			Πιστώσεις διὰ τὴν χρῆσιν 1922—23
11	1	1		Ἀποζημίωσις Πληρεξουσίων καὶ ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου Συνελεύσεως.			
	2	2	1	Ἀποζημίωσις Πληρεξουσίων { Διαμενόντων ἐν Ἀθήναις ... 61×3,000×4 Δρ. 732,000 ; » » Ἐπαρχίαις 308×4·000×4 » 4,928,000	Δρ.	5,660,000	
				Δι' ἐνδεχομένην μεταθεσιν δεκμονῆς	»	28,000	
					»	5,688,000	
			2	Ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου..... 1,000×12	»	12,000	5,700,000
			1	Μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα προσωπικοῦ γραφείων Βουλῆς καὶ τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς.			
				Διευθυντὴς γραφείων Βουλῆς ἐπὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως	1× 1200 ×12 Δρ.	14,400	
				Διεκπεραιωτὴς ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.....	1× 900 +90α. ×12 »	11,880	
				Γραμματεὺς α' ἢ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως	1× 600 ×12 »	7,200	
				Λογιστὴς ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως	1× 900 +90α. ×12 »	11,880	
				Βοηθὸς Λογιστοῦ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως	1× 475 ×12 »	5,700	
				Ἀρχειοφύλαξ » » » α' »	1× 600 ×12 »	7,200	
				Διορθωτὴς ἐντύπων ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' τάξεως.....	1× 750 ×12 »	9,000	
				Γραμματεὺς Ἐπιτροπῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως	1× 475 ×12 »	5,700	
				Βοηθὸς Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως.....	1× 475 ×12 »	5,700	
				Γραφεῖς α' ἢ β' ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως.....	4× 300 ×12 »	14,400	
				Δακτυλογράφοι » » » α' »	4× 300 ×12 »	14,400	
				Συντάκτης ἐπισήμ. πρακτικῶν α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ τμηματ. α' τάξεως	1× 900 +90α. ×12 »	11,880	
				» » » β' » » » » α' »	1× 900 ×90α. ×12 »	11,880	
				» » » β » » » γραμματ. α' »	1× 660 +60α. ×12 »	7,920	
				Στενογράφοι α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως (β).....	6× 1200 +120α. ×12 »	95,040	
				Στενογράφοι β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ τμημ. β' τάξεως καὶ μισθῷ α' τάξεως	2× 900 +90α. ×12 »	23,760	
				» γ' » » » γραφ. α' »	2× 600 ×12 »	14,400	
				» γ' » » » » α' » (γ).....	1× 600 × 3 »	1,800	
				» δ' » » » γραφ. α' »	2× 300 × 3 »	1,800	

(α) Προσαύξησις λόγῳ συμπληρώσεως τριετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἢ θέσει κατὰ τοὺς Κανονισμούς.
(β) Ὁ εἰς ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1921 ὠνομάσθη Διευθυντὴς τοῦ Στενογρ. Γραφείου.
(γ) Καταργήθη

Βοηθοὶ στενογράφοι ἐξι βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργ. γραμ. β' τάξεως (δ)..	5× 475	× 9	Δρ.	21,375		
Δόκιμοι στενογράφοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως.....	4× 300	×12	»	14,400		
Ταξινόμος στενογρ. γραφ. ἐπὶ βαθμῷ γραμ. β' τάξεως καὶ μισθῷ α' τάξ.	1× 660 +60α.	×12	»	7,920		
Συντάκτης δελτίου τύπου ἐπὶ βαθμῷ τμημ. α' τάξεως	1× 900	×12	»	10,800		
Βοηθὸς συντάκτου δελτίου τύπου ἐπὶ βαθμῷ γραμματ. α' τάξεως.....	1× 600	×12	»	7,200		
» » » » » » γραφ. α' »	1× 300	×12	»	3,600		
» » » » » » » α' » (δ).....	1× 300	× 9	»	2,700		
Ἐπιμελητὴς α' τάξεως τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων τῆς Βουλῆς ἐπὶ βαθμῷ τμημ. α' τάξεως.....	1× 900	×12	»	10,800		
Ἐπιμελητὴς β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ τμηματ. β' τάξεως.....	1× 750	×12	»	9,000		
Γραφεῖς α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ γραφ. α' τάξεως.....	4× 380	×12	»	14,400		
Ἐπιμελητὴς τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Ἀρχείου τῆς Βουλῆς» ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' τάξεως	1× 750 +75α.	×12	»	9,900		
Βοηθὸς ἐπιμελητοῦ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' τάξεως.....	1× 600	×12	»	7,200		
Διευθυντὴς βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως.....	1× 1200 +120α.	×12	»	15,840		
Ἐπιμελητὴς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθ. τμηματάρχου α' τάξεως.....	1× 900 +90α.	×12	»	11,880		
Ἐπιμελητὴς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθ. τμηματάρχου α' τάξεως.....	1× 900	×12	»	10,800		
	1× 900 +90α.	×12	»	11,880		
Κοσμήτωρ ἀναγνωστηρίου Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῷ τμημ. α' τάξεως.....	1× 750 +75α.	×12	»	9,900		
Ταξινόμος ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. α' τάξεως καὶ μισθ. τμημ. β' τάξεως.....	2× 600	×12	»	14,400		
» » » α' »	1× 475	×12	»	5,700		
Βοηθὸς διευθυντοῦ Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῷ γραμ. β' τάξεως.....	1× 660 +60α.	×12	»	9,920		
Βοηθὸς ἐπιμελητοῦ καὶ καλλιγράφου ἐπὶ βαθμῷ γραμματ. α' τάξεως....	1× 300	×12	»	3,600		
Ἀποθηκάριος ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως.....	14× 300	×12	»	50,406		
Γραφεῖς α' τάξ. » » α' »	1× 220 +22α.	×12	»	2,904		
Ἀρχιλοχίτης ἐπὶ βαθμῷ ἀρχιλοχίτου.....	1× 220	×12	»	2,640		
Φύλακες ὕλικοῦ καὶ ἐπόπτης καθαριότητος ἐπὶ βαθμῷ ἀρχιλοχίτου.....	31× 200+6×20α.	×12	»	88,040		
Κλητῆρες α' τάξεως καὶ ὑπηρέται ἐπὶ βαθμῷ κλητ. α' τάξεως.....	2× 230	×12	»	5,520		
Τηλεφωνήτριαι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β' τάξεως.....	1× 230	×12	»	2,760		
Βοηθὸς τηλεφωνήτρια ἐπὶ βαθμῷ γραφ. β' τάξεως	19× 70	×12	»	15,960		
Ὑπηρέται καθαρισταὶ καὶ κηπουροὶ.....	1× 70	×12	»	840		
Θερμαστὴς—Καθαριστής.....	1× 80	×12	»	960		
Ἠλεκτρολόγος.....			»	652,179	5,700,000	
Εἰς μεταφοράν.....						

(δ) Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1921.

Κεφάλαιον	Άρθρον	Παράγρ.	Οικονομικ.	Βουλής	Κατονομασία των κεφαλαίων και άρθρων και ανάλυσις των σχετικών πιστώσεων			Πιστώσεις διά την χρήσιν 1921—22
11	2	2		1	Έκ μεταφοράς	Δρ.	652,179	5,700,000
					Επίδομα λόγω τεκνοκ. καθ' υπολογισμόν βαθμ. επί του μισθού και προσαυξήσεων	»	19,565	
					Επίδομα 10 ο/ο λόγω διαμονής εν Αθήναις	»	65,217	
					Επίδομα εκ διαφοράς παλαιών αποδοχών υπέρ τας νέας των υπηρετών καθαριστών, κηπουρού, θερμαστού και ηλεκτρολόγου	»	19,375	
					Δι' ενδεχομένας προαγωγάς ή προσαυξήσεις κατά τον κανονισμόν της Βουλής	»	57,681	
					Αποζημίωσις στενογράφων διά την αντιγραφήν των στενογραφημένων.... 13×150×12 Δρ. 23,400			
					Περιθαλψις αποχωρούντων της υπηρεσίας κλητήρων και υπηρετικού εν γένει προσωπικού της Βουλής..... 2×40×12 » 960			
					Αποζημίωσις διευθυντού γραφείων Βουλής..... 1×100×12 » 1,200			
					» προϊσταμένου στενογράφων..... 1×20×12 » 240	»	25,800	839,817
	3	3			Έξοδα γραφείων.			
				1	Φωτισμός Βουλευτηρίου	»	12,500	
				2	Ύλικών καθαριότητος και θερμάνσεως	»	11,000	
				3	Τυπογραφικά χάρτης, γραφική ύλη και είδη γραφείου εν γένει	»	20,000	
				4	Δετικά πρακτικών Βουλής και έντυπων εν γένει	»	1,500	
				5	Στολαί κλητήρων, οδηγού αυτοκινήτου, αποζημιώσεις ρούχων ενδυμάτων υπηρετικού εν γένει προσωπικού	»	10,000	
				6	Επισκευαί εγκαταστάσεις, επίπλωσις και διακόσμησις αιθουσών, γραφείων και Βουλευτηρίου εν γένει.	»	48,000	
				7	Μικρά έξοδα (Καν. Βουλής. Άρθρ. 112)	»	11,000	
				8	Έκτακτος αποζημίωσις υπαλλήλων και κλητήρων της Βουλής εργασθέντων παρά τη Συντακτική Επιτροπή της Συνελεύσεως	»	5,760	119,760

					Έξοδα εκδόσεως «Εφημερίδος Συζ. «Αρχείου» και Επισήμων πρακτικών της Βουλής.			
		9			Διά την ταξινόμησιν, παρασκευήν, διόρθ. τυπογραφ. δοκιμίων και την εκτύπωσιν εν ιδιωτικώ τυπογραφείω των μήπω εκτυπωθ. στενογραφημένων πρακτικών παρελθουσών Συνόδων της Βουλής, ως και διά την ταχυτικήν έκδοσιν της «Εφημερίδος των Συζητήσεων της Βουλής	»	50,500	
		10			Διά την ταξινόμησιν, παρασκευήν, διορθώσεων τυπογραφ. δοκιμίων και την εκτύπωσιν εν ιδιωτ. τυπογρ. μήπω εκδοθέντων τευχών του «Αρχείου της Βουλής» και «Επισήμων πρακτικών» παρελθ. Βουλ. περιόδων, ως και διά την ταχυτικήν έκδοσιν αυτού	»	50,000	103,500
					Έξοδα Βιβλιοθήκης			
		12			Φωτισμός	»	2,400	
		13			Ύλικών καθαριότητος και θερμάνσεως	»	500	
		14			Αγορά βιβλίων και συνδρομαί εις ξένας εφημερίδας και περιοδικά	»	27,500	
		15			Δετικά βιβλίων, εφημερίδων και περιοδικών	»	5,000	
		16			Ραφική ύλη, έντυπα και είδη γραφείων εν γένει	»	2,600	38,000
	4	4			Έκτακτα διάφορα έξοδα.			
		1			Δι' ανέγερσιν αναθηματικής στήλης εν τω τόπω όπου εφονεύθη ο Α. Δραγούμης	»	20,000	
		2			Προμήθεια γραφομηχανής	»	1,500	21,500
	5	5			Έξοδα λειτουργίας και συντηρήσεως αυτοκινήτου Προέδρου κλπ.			
		1			Μισθός οδηγού, βοηθού 1×450+1×120	»	6,840	
		2			Βενζίνη, δρυκτέλαιον και λίπος, ελαστικά εξωτερικά μετά των εσωτερικών και επισκευαί αυτών, συντήρησις και αντικατάστασις φθειρομένων μηχανημάτων και εξαρτημάτων, έκτακτοι επισκευαί βλαβών αυτοκινήτου και έκτακτοι ενοικιάσεις αμαξών αυτοκινήτου δι' υπηρεσίαν Προεδρείου	»	30,000	
		3			Ενοίκιον αποθήκης 75×12	»	900	37,740
					Σύνολον	»		6,860237

Εν Αθήναις τη 10 Ιουλίου 1923.

Ο Πρόεδρος της Γ' Αθήναις Συντακτικής Συνελεύσεως

Κ. ΑΡΓ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Κεφάλαιον	Ὑπουργ. Θησαυρ. Συνελεύσ.	Ἄρθρου	Κατονομασία τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων καὶ ἀνάλυσις τῶν τακτικῶν πιστώσεων			Πιστώσεις διὰ τὴν χρῆσιν 1922-23	
11	1	1	Ἀποζημιώσεις Πληρεξουσίων καὶ ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου Συνελεύσεως.				
		1	Ἀποζημίωσις Πληρεξουσίων	301×6.00	× 4 Δρ.	8,664,000	
		2	Ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου	1.000	×12 »	12.000	8,676,000
	2	1	Μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα προσωπικοῦ γραφείων Βουλῆς κα. τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς.				
			Διευθυντὴς γραφείων Βουλῆς ἐπὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως	1× 1200	×12 »	14,400	
			Διεκπεραιωτὴς ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως	1× 900 +30α.	×12 »	11,880	
			Γραμματεὺς α' ἢ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως	1× 600	×12 »	7,200	
			Λογιστὴς ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως	1× 900 +90α.	×12 »	11,880	
			Βοηθὸς Λογίστου ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως	1× 475+47.50α.	×12 »	6,270	
			Ἀρχιφύλαξ » » » α' »	1× 600	×12 »	7,200	
			Διορθωτὴς ἐντύπων ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' τάξεως	1× 750	×12 »	9,000	
			Γραμματεὺς Ἐπιτροπῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. β' τάξεως	1× 475	×12 »	5,700	
			Βοηθὸς Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. β' τάξεως	1× 475	×12 »	5,700	
			Γραφεῖς α' ἢ β' ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως	4× 300	×12 »	14,400	
			Δακτυλογράφοι » » » α' »	4× 300	×12 »	14,400	
			Συντάκτης ἐπισήμ. πρακτ. α' τάξ. ἐπὶ βαθ. τμημ. α' τάξεως	1× 900 +90α.	×12 »	11,880	
			» » » β' » » » » α' »	1× 800 --90α.	×12 »	11,880	
			» » » β' » » » γραμμ. α' »	1× 600 +60α.	×12 »	7,920	
			Ταξινόμος τῆς νομοθ. ἐργαστ. ἐπὶ βαθμ. γραμμ. α' ταξεως (β)	1× 600 +60α.	× 9 »	5,940	
			Διευθυντὴς στενογραφ. Γραφείου ἐπὶ μισθ. Διευθ. α' ταξεως	1× 1200 +120α.	×12 »	45,960	
			Στενογράφοι α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως	5× 1200 +120α.	×12 »	79,200	

(α) Προσαύξησις λόγῳ συμπληρώσεως τριετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἢ θέσει κατὰ τὸν κανονισμόν.
(β) Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1922.

			Στενογράφοι β' ταξ. ἐπὶ βαθμῷ τμηματ. β' τάξεως καὶ μισθῷ α'	2× 900 +90α.	×12 »	23,760	
			» γ' » » » γραμμ. α' »	2× 600	×12 »	14,400	
			Βοηθοὶ στενογράφοι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμμ. β' τάξεως	5× 475	×12 »	28,500	
			Δόκιμοι στενογράφοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως	4× 300	×12 »	14,400	
			Ταξινόμος Στενογρ. γραφείου ἐπὶ βαθ. γραμμ. β' τάξ. καὶ μισθ. α' ταξ.	1× 600 +60α.	×12 »	7,920	
			Συντάκτης δελτ. τύπου ἐπὶ «αθμῷ τμηματ. α' τάξεως	1× 900	×12 »	10,800	
			Βοηθὸς συντάκτου δελτίου τύπου ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. α' τάξεως	1× 600	×12 »	7,200	
			» » » » » γραφ. α' »	2× 300	×12 »	7,200	
			Ἐπιμελητὴς α' τάξεως ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς ἐπὶ βαθμῷ τμημ. α' τάξεως	1× 900	×12 »	10,800	
			Ἐπιμελητὴς β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ τμηματ. β' τάξεως	1× 750	×12 »	9,000	
			Γραφεῖς α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ γραφ. α' τάξ.	4× 300	×12 »	14,400	
			Ἐπιμελητὴς τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Ἀρχείου τῆς Βουλῆς» ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' τάξεως	1× 750 —75α.	×12 »	9,000	
			Βοηθὸς Ἐπιμελητοῦ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' ταξεως	1× 600	×12 »	7,200	
			Διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαμθῷ Διυθυντοῦ α' τάξεως	1× 1200 —120α.	×12 »	15,840	
			Ἐπιμελητὴς ἐπὶ τῆς Ιυντάξεως τοῦ καταλόγου τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως	1× 900 +90α.	×12 »	11,880	
			Ἐπιμελητὴς ἐπὶ τῆς συνταξεως τοῦ καταλόγου τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῷ τμηματαρχου α' τάξεως	1× 900	×12 »	10,800	
			Κοσμήτωρ ἀναγνωστηρίου Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῷ τμημ. α' τάξεως	1× 900 +90α.	×12 »	11,880	
			Ταξινόμος ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. α' τάξ' καὶ μισθῷ τμημ. β' τάξ.	1× 750 +75α.	×12 »	9,900	
			» » » » α' »	2× 600	×12 »	14,400	
			Βοηθὸς Διευθυντοῦ Βιβλεοθήκης ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. β' τάξεως	1× 475	×12 »	5,700	
			Βοηθὸς ἐπιμελητοῦ καὶ καλλιγράφου ἐπὶ βαθμῷ γραμμ. α' τάξεως	1× 600 +60α.	×12 »	7,920	
			Ἀποθηκάριος ἐπὶ βαμῷ γραφ. α' τάξεως	1× 300	×12 »	3,600	
			Γραφεῖς α' τάξ. » » » α' »	14× 300	×12 »	50,400	
			Ἀρχικλητὴρ ἐπὶ βαθμῷ ἀρχικλητῆρος	1× 220 +22α.	×12 »	2,904	
			Φύλαξ ὑλικοῦ καὶ ἐπόπτης καθαριότητος ἐπὶ βαθμῷ ἀρχικλ.	1× 220	×12 »	2,640	
			Κλητῆρες α' τάξεως καὶ θυρωροὶ ἐπὶ βαθμῷ κλητ. α' τάξεως	31× 200+6×20α.	×12 »	83,040	
			Τηλεφωνήτριαι ἐπὶ βαθμῷ γραφεως α' τάξεως	2× 300	×12 »	7,200	
			Βοηθὸς τηλεφωνητρίας ἐπὶ βαθμῷ γραφ. β' τάξεως	1× 230	×12 »	2,760	
			Ὑπηρέται καθαρίσται καὶ κηπουρὸς	19× 70	×12 »	15,960	
			Θερμαστὴς—Καθαριστὴς	1× 70	×12 »	840	
			Ἠλεκτρολόγος	1× 80	×12 »	960	
			Ὁδηγὸς αὐτοκινήτου	1× 450	×12 »	5,400	
			Βοηθὸς αὐτοκινήτου—καθαριστὴς αὐτοκινήτου	1× 120	×12 »	2,640	
			Εἰς μεταφοράν		»	672,834	8,676,000

(α) Προσαύξησις λόγῳ συμπληρώσεως τριετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἢ θέσει κατὰ τὸν κανονισμόν.

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ὑποτμ. Κεφαλαίου	Ὑποτμ. Ἄρθρου	Θησαυρού Συνελεύσεως	Κατονομασία τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων καὶ ἀνάλυσις τῶν σχετικῶν πιστώσεων			Πιστώσεις διὰ τὴν χρῆσιν 1922-23
11		2	2	1	Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.	672,834	8,676,000
					Ἐπίδομα λοιπ τέκνων. Κατ' ὑπολογισμὸν 3 0/0 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ καὶ προσαυξήσεων	»	20,185	
					Ἐπίδομα 10 0/0 λόγῳ διαμονῆς ἐν Ἀθήναις	»	67,283	
					Ἐπίδομα 30 0/0 Νόμου 2808	»	201,850	
					Ἐπίδομα ἐκ διαφορᾶς παλαιῶν ἀποδοχῶν ὑπὲρ τὰς νέας τῶν ὑπηρετῶν, καθαριστῶν, κηπουρῶν	»	19,375	
					Δι' ἐνδεχομένας προαγωγὰς ἢ προσαυξήσεις κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς	»	57,681	
						»	1,039,208	
					Ἀποζημίωσις στενογράφων διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν στενογραφουμένων. 15× 150×12 Δρ. 27,000			
					Περιβαλλὶς ἀποχωρούντων τῆς ὑπηρεσίας κλητήρων καὶ ὑπηρετικοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τῆς Βουλῆς 2× 40×12 » 960			
					Ἀποζημίωσις διευθυντοῦ γραφείων Βουλῆς 1× 100×12 » 1,200			
					Ἀποζημίωσις προϊσταμένου στενογράφων 1× 20×12 » 240	»	29,400	1,068,608
	3	3			Ἔξοδα γραφείων.			
			1		Φωτισμὸς Βουλευτηρίου	»	15,000	
			2		Ὑλικὸν θερμάνσεως	»	20,000	
			3		Τυπογραφικὸς χάρτης, γραφικὴ ὕλη καὶ εἴδη γραφείων ἐν γένει	»	30,000	
			4		Δετικὰ πρακτικῶν Βουλῆς καὶ ἐντύπων ἐν γένει	»	10,000	
			5		Στολαὶ κλητήρων, ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, ἀποζημίωσις φθορᾶς ἐνδυμάτων ὑπηρετικοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ	»	30,000	
			6		Ἐπισκευαί, ἐγκαταστάσεις, ἐπιπλώσεις καὶ διακόσμησις αἰθουσῶν, γραφείων καὶ Βουλευτηρίου ἐν γένει	»	80,000	
			7		Ἔξοδα καθαριότητος	»	5,000	
			8		Ὕδωρ πόσιμον καὶ πάγος	»	6,000	
			9		Μικρὰ ἔξοδα (Καν. Βουλῆς Ἄρθρ. 112)	»	15,000	211,000

11	4	4			Ἔξοδα ἐκδόσεως «Ἐφημ. Συζητήσεων», «Ἀρχείου» καὶ Ἐπισήμων πρακτικῶν Βουλῆς».			
			1		Διὰ τὴν ταξινόμησιν, παρασκευὴν διόρθωσιν τυπογρ. δοκιμίων καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν μέχρι σήμερον ἐκτυπωθέντων ἐστενογραφημένων πρακτικῶν παρελθουσῶν συνόδων τῆς Βουλῆς ὡς καὶ διὰ τὴν τακτικὴν ἔκδοσιν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» τῆς Βουλῆς τοῦ «Ἀρχείου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν μέχρι σήμερον ἐκτυπωθέντων «Ἐπισήμων πρακτικῶν» παρελθουσῶν Συνόδων Βουλῆς ἐν ἰδιωτικῷ τυπογραφείῳ	»	100,000	
			2		Διὰ προμήθειαν τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐκδόσεις	»	20,000	120,000
	5	5			Ἔξοδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτου Προέδρου κλπ.			
			1		Βενζίνη, ὀρυκτέλαιον καὶ λίπος, ἐλαστικὰ ἐξωτερικὰ μετὰ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπισκευαὶ αὐτῶν, συντήρησις καὶ ἀντικατάστασις τῶν φθειρομένων μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων	»	69,800	
			2		Ἔκακτοι ἐπιδιορθώσεις βλαβῶν αὐτοκινήτου καὶ ἔκτακτοι ἐνοικιάσεις ἁμαξῶν αὐτοκινήτων δι' ὑπηρεσίαν Προέδρου	»	12,000	
			3		Ἐνοίκιον Σταθμοῦ 75×12	»	900	82,700
	6	6			Ἔξοδα Βιβλιοθήκης.			
			1		Φωτισμὸς	»	4,000	
			2		Ὑλικὸν θερμάνσεως	»	10,000	
			3		Ἀγορὰ βιβλίων καὶ συνδρομαὶ εἰς ξένας ἐφημερίδας καὶ περιοδικά	»	50,000	
			4		Δετικὰ βιβλίων ἐφημερίδων, καὶ περιοδικῶν	»	50,000	
			5		Γραφικὴ ὕλη, ἐντυπα καὶ εἴδη γραφείων ἐν γένει	»	5,000	
			6		Ἔξοδα καθαριότητος	»	2,500	121,500
	7	7			Ἔκτακτα ἔξοδα.			
			1		Μεταφορὰ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς βιβλίων	»	15,000	
			2		Προμήθεια καὶ ἐγκατάστασις ἠλεκτροκινήτου ἀνυψωτῆρος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ	»	50,000	
			3		Δαπάναι Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἀποζημίωσις ὑπαλλήλων ἐργαζομένων παρ' αὐταῖς	»	6,000	
			4		Ἀγορὰ σωμάτων τοῦ συγγράμματος Δ. Ζωγράφου «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας» διὰ τοὺς κ.κ. Πληρεξουσίους	»	5,000	
			5		Ἀγορὰ σωμάτων τοῦ συγγράμματος Γ. Σκαλιέρη «περὶ Πόντου» διὰ τοὺς κ. κ. Πληρεξουσίους	»	2,000	
			6		Ἀγορὰ σωμάτων τοῦ συγγράμματος Γ. Ἀσπρέα «Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος» διὰ τοὺς κ. κ. Πληρεξουσίους	»	10,000	
			7		Ἀγορὰ ἄλλων βιβλίων διὰ τοὺς κ. κ. Πληρεξουσίους	»	5,000	93,000
	8	8	1		Κεκλεισμέναι χρήσεις			
					Μισθὸς ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων Βουλῆς (α) χρήσεως 1917	»	19,558	
					» 1818—19	»	41,910	
					» 1919—20	»	33,000	
					1920—21	»	19,558	114,554
					Σύνολον	»		10,487,362

(α) Κατὰ τὴν ψηφισθεῖσαν μεταβατικὴν διάταξιν τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1922

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως

Κ. ΑΡΓ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Ν. Στράτος (Υπουργός επί των Εσωτερικών). Παρακαλώ, κ. Πρόεδρε, να συζητηθή το νομοσχέδιον «περί τυχηρών και μη παιγνίων και φορολογίας αυτών».

Πρόεδρος. — β' συζήτησις επί των άρθρων του σχεδίου νόμου «περί τυχηρών και μη παιγνίων και φορολογίας αυτών».

Αναγινώσκεται και γίνεται δι' αναστάσεως δεκτόν το άρθρον 1ον ως και τα λοιπά άρθρα του νομοσχεδίου, ως και το σύνολον αυτού, έχον ούτως.

«Περί λειτουργίας τυχηρών και μη παιγνίων και φορολογίας αυτών».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Παίγνια εν γένει.

Άρθρον 1.

1) Παίγνια, εφ' ών το αποτέλεσμα εξαρτάται αποκλειστικώς εκ της τύχης, θεωρούνται κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου ως τυχηρά παίγνια, τα δε εφ' ών το αποτέλεσμα εξαρτάται κυρίως εκ της τεχνικής δεξιότητος του παίκτου θεωρούνται ως τεχνικά παίγνια.

2) Μικτά παίγνια, κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου, θεωρούνται τα εφ' ών το αποτέλεσμα εξαρτάται κατά μείζονα λόγον εκ της τύχης και εν μέρει μόνον εκ της τεχνικής δεξιότητος του παίκτου.

3) Διά Β. Διατάγματος, μετά σύμφωνον γνώμην του εν άρθρω 16 του παρόντος νόμου οριζομένου γνωμοδοτικού Συμβουλίου, θέλουσι κατανεμηθή τα διάφορα παίγνια εις εκάστην των ανωτέρω κατηγοριών. Διά του αυτού Διατάγματος δύνανται να απαγορευθώσι καθολικώς ωρισμένου είδους τυχηρά παίγνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περί τεχνικών και μικτών παιγνίων.

Άρθρον 2.

1) Τα τεχνικά και μικτά παίγνια διενεργούνται ελευθέρως.

2) Προ πάσης λειτουργίας τεχνικών ή μικτών παιγνίων εν δημοσίοις κέντροις, ήτοι καφενείοις, ξενοδοχείοις, αιθούσαις συλλόγων πάσης φύσεως ή εν άλλοις καταστήμασι προσιτοίς εις το κοινόν, απαιτείται άδεια της Αστυνομικής Αρχής, εκδιδομένη επί τη καταβολή των εν άρθροις 9 και 11 αναφερομένων τελών και αναγράφουσα τον αριθμόν και την ημερομηνίαν του διπλοτύπου και το ποσόν του καταβληθέντος τέλους. Η άδεια της Αστυνομικής Αρχής είνε υποχρεωτική και εν οις τόποις κατά τα άρθρα 9 και 11 του παρόντος νόμου ουδέν επιβάλλεται τέλος δια την λειτουργίαν των τεχνικών και μικτών παιγνίων.

Άρθρον 3.

1) Αι άδειαι λειτουργίας τεχνικών και μικτών παιγνίων είναι προσωπικαί, παρεχόμεναι εις τους διευθυντάς των οικείων κέντρων ή τους προέδρους των οικείων Σωματείων, ισχύουσι δε δι' εν ημερολογιακόν έτος (1 Ιανουαρίου — 31 Δεκεμβρίου 1922).

2) Εν περιπτώσει θανάτου του υπέρ ού η άδεια, ισχύει αύτη δια τον υπόλοιπον χρόνον υπέρ του συνεχίζοντος την επιχείρησιν κληρονόμου του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περί τυχηρών παιγνίων.

Άρθρον 4.

Τα τυχηρά παίγνια απαγορεύονται επί του Ελληνικού εδάφους, εκτός των εν τω παρόντι νόμω εξαιρέσεων.

Άρθρον 5.

1) Η λειτουργία τυχηρών παιγνίων επιτρέπεται εξαιρετικώς μόνον εν ειδικαίς Λέσχαις αποτελούσαις δημόσια κέντρα και ιδρυομέναις επί τούτω μόνον εν λουτροπόλεσιν ή εν τόποις εξοχικοίς θερινής ή χειμερινής αναψυχής, απέχουσιν είκοσι τουλάχιστον χιλιόμετρα από του κέντρου του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως.

2) Οι τόποι, εν οις επιτρέπεται η ίδρυσις Λεσχών, και ο αριθμός αυτών κατά τόπον και τα επιτρεπόμενα εν ταύταις παίγνια καθορίζονται, εφάπαξ μεν διά το μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1923 χρονικόν διάστημα, κατ' έτος δ' από της 1 Ιανουαρίου 1924 και εφεξής δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μετά σύμφωνον γνώμην του γνωμοδοτικού Συμβουλίου.

3) Η άδεια λειτουργίας εκάστης Λέσχης παρέχεται υπό του Υπουργού των Εσωτερικών εις τον εν πλειοδοτικώ διαγωνισμώ αναδειχθησόμενον τελευταίον πλειοδότην.

4) Τοῦ διαγωνισμοῦ δικαιοῦνται νὰ μετέχωσι μόνον Ἕλληνες πολῖται ἀπολαύοντες τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἔχοντες ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις ἢ νομίμως ἀπαλλαγέντες, μὴ καταδικασθέντες δ' εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἄνω τῶν δύο ἐτῶν δι' οἱονδήποτε ἀδίκημα ἢ εἰς ποινὴν φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς δι' ἀδικήματα παρανόμου ὁπλοφορίας, τραυμάτων ἐκ προμελέτης, ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς ἢ εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἐν γένει διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 231—271, 371—440 τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπόμενα ἀδικήματα ἢ διὰ πρᾶξιν συνεπαγομένην τὰς ποινὰς τοῦ παρόντος νόμου.

5) Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑποβάλλονται εἰς τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαινόμενον ἐντὸς δεκαήμερῶν ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ ταύτης, ἀνακοινοῖ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν πρὸς ἐκτέλεσιν. Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρὸ πάσης ἐγκρίσεως. Ἡ ἄδεια παρέχεται εἰς τὸν πλειοδότην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν ὑποβολῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

6) Ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας δέον νὰ ὁρίζηται τὸ ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς, ἡ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προκαταβληθησομένη ἐγγύησις καὶ τὸ ἀνώτατον καὶ κατώτατον ὅριον τοῦ ὑπὲρ τῆς Λεσχης δικαιώματος ἐπὶ τῶν παιζομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

7) Τὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐν γένει τῶν δημοπρατιῶν θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

1) Αἱ ἄδειαι εἶναι προσωπικαί, ἰσχύουσαι δι' ἓν ἔτος ἡμερολογίου. Ἐν τῇ ἀδείᾳ δέον νὰ ἀναγράφωνται σαφῶς ὁ τόπος τῆς ἱδρύσεως καὶ ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς λειτουργίας τῆς Λέσχης καὶ τὰ ἐπιτρεπόμενα παίγνια.

2) Τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ ι' τοῦ ἄρθρου 5 προσόντα ἀπαιτοῦνται καὶ δι' ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὁτιδήποτε ὑπηρετοῦντας ἐν ταῖς Λεσχαις τυχηρῶν παιγνίων.

3) Αἱ Λεσχαι τυχηρῶν παιγνίων, ἐν αἷς λειτουργοῦσι καὶ μικτὰ ἢ τεχνικὰ παίγνια καταβάλλουσι καὶ τὸ διὰ τὰ παίγνια ταῦτα κεκανονισμένον τέλος, συμφώνως ταῖς διατάξεσι

τῶν ἄρθρων 9 καὶ 11 τοῦ παρόντος νόμου, ὁριζόμενον πάντως ἴσον πρὸς τὰ τῆς πρώτης κλάσεως Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 7.

1) Εἰς τοὺς διὰ συμβάσεως ἀναδεικνυομένους ἀναδόχους πολυετους ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων ἰαματικῶν πηγῶν ἢ τόπων θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἀναψυχῆς, δύναται νὰ χορηγῆται, κατόπι ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς εἰρημένης συμβάσεως τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἱδρύσεως Λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων ἐντὸς τοῦ παραχωρουμένου πρὸς ἐκμετάλλευσιν χώρου καὶ τῆς διὰ συμβάσεως καθορισθησομένης περὶ τοῦτον περιφερικῆς ζώνης.

2) Αἱ ἄδειαι αὐταὶ ἰσχύουσι δι' ὃν χρόνον καὶ ἡ παραχωρηθεῖσα καθολικὴ ἐκμετάλλευσις.

3) Οἱ οὑτωσὶ συμβαλλόμενοι ἰδιῶται ἢ ἑταιρεῖαι ἀπαλλάσσονται μὲν τῶν ἐν ἄρθρῳ 9 καὶ 11 ὁριζομένων τελῶν ἀδείας, ὑποβάλλονται ὅμως εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ὁριζομένην φορολογίαν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων.

4) Ἐν ᾧ χώρῳ λειτουργοῦσι τοιαῦτης φύσεως λέσχαι ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία πάσης ἄλλης λέσχης τυχηρῶν παιγνίων, αἱ δὲ τυχὸν ὑφιστάμεναι ἄδειαι θέλουσι λήξει κανονικῶς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ εἰς τὰς λέσχας ἢ τὰς αἰθούσας τυχηρῶν παιγνίων εἴσοδος ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀνηλίκους, τοὺς σπουδαστάς, τοὺς κληρικούς, τοὺς δημοσίους καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Αἱ ἀπαγορεύσεις δύνανται νὰ ἐπεκτεθῶσι διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορολογία τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων, ὡς καὶ τῶν Λεσχῶν.

Ἄρθρον 9.

1) Ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κέντρων, ἐν οἷς λειτουργοῦσι τὰ ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 ἀναφερόμενα τεχνικὰ παίγνια ἐτήσιον τέλος ἀδείας ὁριζόμενον κατὰ τρεῖς τάξεις ὡς ἑξῆς. Διὰ τὴν πρώτην εἰς δραχμὰς χιλίας (1000), διὰ τὴν δευτέραν εἰς δραχμὰς τριακοσίας (300) καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100). Ἐν κώμαις δ' ἐχούσαις πληθυσμὸν κάτω τῶν χιλίων κατοίκων οὐδὲν καταβάλλεται τέλος.

2) Διὰ τὰ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ τοῖς προαστείοις αὐτῶν, ταῖς λουτροπόλεσι καθὼς καὶ ἐν ἄλλοις ὑπὸ τοῦ

Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὁριζομένοις τόποις θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἀναψυχῆς λειτουργοῦντα κέντρα, τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος διπλασιάζεται.

3) Τὰ προάστεια θεωροῦνται ἀποτελοῦντα συνέχειαν τῆς πόλεως.

"Αρθρον 10.

1) Πάντα τὰ ἐν ἑκάστῃ πόλει ἢ ἄλλῳ τόπῳ λειτουργοῦντα κέντρα τεχνικῶν παιγνίων κατατάσσονται ἀναλόγως τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν των εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 9 παράγρ. 1 ἀναφερομένων τάξεων ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς πρωτοδίκου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, ὡς προέδρου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. "Ενθα δὲν ἐδρεύει Πρωτοδικεῖον ἀντὶ τοῦ πρωτοδίκου μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἁρμόδιος εἰρηνοδίκης.

Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου ὁ προϊστάμενος τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

2) Κατὰ τῆς εἰς τὴν πρώτην τάξιν κατατάξεως κέντρου τινὸς ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιδιδομένη εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν "Εφορον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, καὶ ἐκδικαζομένη ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὡς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

Ὁμοία ἔνστασις ἐπιτρέπεται ἐκ μέρους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Ἀστυνόμου, κοινοποιουμένη ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τὴν εἰς τὰς δύο κατωτέρας τάξεις κατάταξιν κέντρου τινός.

"Αρθρον 11.

1) Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παράγρ. 1 ἐτήσιον τέλος δεκαπλασιαζόμενον ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κέντρων ἐν οἷς λειτουργοῦσι μικτὰ παίγνια. Ἐν κώμαις ἐχούσαις πληθυσμὸν κάτω τῶν χιλίων κατοίκων οὐδὲν τέλος καταβάλλεται. Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ διὰ ταῦτα πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὰ τῶν τεχνικῶν παιγνίων κέντρα.

2) Δι' ὅσα κέντρα λειτουργοῦσι τεχνικὰ ἅμα καὶ μικτὰ παίγνια καταβάλλεται τὸ προσῆκον τέλος ἀδείας δι' ἑκατέραν τῶν κατηγοριῶν παιγνίων.

3) Εἰς σωματεῖα, ἔχοντα ἀποδεδειγμένως κοινωφελῆ ἢ ψυχαγωγικὸν σκοπόν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, νὰ χορηγῇ ἀπ' εὐθείας ἄδειαν λειτουργίας τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνίων εἴτε δι' ὡριτμένην χρονικὴν περίοδον ἐπὶ τῇ κατ' ἔτος καταβολῇ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους ἀδείας, ἔτι δὲ καὶ νὰ ἀπαλλάσσῃ ταῦτα τῆς Ἀστυνομικῆς ἀδείας, ὡς καὶ τῆς φορολογίας.

"Αρθρον 12.

Τὸ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα τέλος ὀφείλεται εἰς ὁλόκληρον, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως ἢ τῆς λήξεως τῆς λειτουργίας τοῦ κέντρου.

"Αρθρον 13.

1) Διὰ Β. Διατάγματος μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τὴν ἑκάστοτε εἴσοδον εἰς πάσας τὰς λέσχας ἢ αἰθούσας τυχηρῶν παιγνίων ἢ εἰς κατηγορίας τινὰς ἐκ τούτων καταβολὴ τέλους εἰσόδου μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν (100).

2) Διὰ τὰς δυνάμει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 εἰδικῶν συμβάσεων λειτουργούσας λέσχας τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος εἰσόδου κανονίζεται διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως.

3) Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθορίζηται ἴδιος τύπος παιγνιοχάρτων πρὸς χρῆσιν ἀποκλειστικῶς τῶν λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν, ἀπαγορευομένης τῆς χρήσεώς των ἐν ἄλλοις κέντροις ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως αὐτῶν καὶ προστίμου μέχρι δραχμῶν 500 ἐπιβαλλομένου ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου.

4) Τὸ τέταρτον τοῦ προστίμου τούτου ἀποδίδεται μετὰ τὴν εἴσπραξιν εἰς τὸν καταγγείλαντα ἢ κατασχόντα ἰδιώτην ἢ δημόσιον ὑπάλληλον ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον.

"Αρθρον 14.

1) Ἐπιβάλλεται φόρος 50 ο/ο ἐπὶ τῶν ἡμερησίων ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων, ὁριζόμενον ὡς ἑξῆς·

α') Ἐπὶ μὲν τῶν διὰ παιγνιοχάρτων παιγνίων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀκαθαρίστων δικαιωμάτων τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς λέσχης ἄνευ τινὸς ἐκπτώσεως.

β') Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ λογαριασμῶν τῆς λέσχης διεξαγομένων ἄλλων παιγνίων ἐπὶ τοῦ εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου ἀπομένοντος συνολικοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν καθ' ἕκαστον δεκαπενθήμερον συνολικῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων.

2) Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Υπουργῶν τῶν Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν θέλουσι καθορισθῆ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ταῦ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένου φόρου.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τοὺς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων τελῶν καὶ φόρου ἐντεταλμένους δημοσίους ὑπαλλήλους ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἀμελητὶ πᾶσαν συνδρομὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος πειθαρχικὴν καὶ ποινικὴν δίωξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Λεσχῶν.

Ἄρθρον 16.

1) Συνιστᾶται παρὰ τῷ Υπουργείῳ τῶν Εσωτερικῶν Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Λεσχῶν, ἀπαρτιζόμενον ἐκ·

1. Τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Αρείου Πάγου, ὡς προέδρου.
2. Τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Αθήναις Εφετῶν.
3. Τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Υπουργείου.
4. Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας τοῦ Υπουργείου τῶν Εσωτερικῶν.
5. Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας τοῦ Υπουργείου τῶν Εσωτερικῶν.
6. Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.
7. Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.
8. Τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων τοῦ Υπουργείου τῶν Εσωτερικῶν.
9. Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Τὸν Πρόεδρον τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ἀρχαιότερος τῶν λοιπῶν μετεχόντων τούτου δημοσίων λειτουργῶν.

2) Τὸ Συμβούλιον τοῦτο εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἓξ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του.

3) Ὡς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Εσωτερικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἷς τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τοῦ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Υπουργείου.

4) Τὰ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ τηρηθησομένης διοικητικῆς διαδικασίας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἁρμοιδῆς τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, δυναμένου νὰ ὁρίσῃ καὶ ἄλλα θέματα, πρὸς τοῖς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζομένοις, ἐφ' ὧν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις ἢ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

1) Εἰς τοὺς ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 2 ἐπιτρέποντας ἐν τοῖς Καταστήμασιν αὐτῶν τὴν λειτουργίαν τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνιων, ἐπιβάλλεται ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, πρόσθετ τέλος ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον καὶ ἐν ὑποτροπῇ πρὸς τ ἑξαπλάσιον τοῦ τέλους, ὅπερ ὑπεχρεοῦντο νὰ καταβάλωσι.

2 Οἱ ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 εἰδικῆς ἀδείας ἐκμεταλλευόμενοι ἢ διευθύνοντες κέντρα ἔνθα λειτουργοῦσι τυχηρὰ παίγνια, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 10,000 μέχρι 50,000 δραχ. καὶ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι 5 ἐτῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 20,000 μέχρι 100,000 δραχ. καὶ φυλακίσεως τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν, ὡς καὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μέχρι 5 ἐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον διατάσσει ἐπίσης τὴν δήμευσιν τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τοῦ παραβάτου, ὡς καὶ τὴν μέχρι τριμήνου καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρις ἑξαμήνου ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ δημοσίου κέντρου. Τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην δύναται μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου νὰ διατάξῃ προτωρινῶς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως κατ' αἴτησιν τῆς Αστυνομικῆς ἢ Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν δὲν ἀναστέλλεται ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων.

3) Εἰς τὰς ποινὰς τῆς πρώτης παραγράφου ὑπόκεινται οἱ Διευθυνταὶ κέντρων τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων, εἰς δὲ τὰς ποινὰς τῆς δευτέρας παραγράφου οἱ Διευθυνταὶ κέντρων

τυχηρῶν παιγνίων, ἐὰν ἤθελον παρεμποδίσει εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ εἰδικῶς ἐντεταλμένους δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὄργανα τῆς δημοσίας δυνάμεως τὴν εἰς αὐτὰ εἴσοδον ἢ δὲν ἤθελον ἐπιδείξει εἰς τούτους τὴν ἄδειάν των, οἱ δὲ Διευθυνταὶ Λεσχῶν καὶ ἐὰν δὲν ἤθελον ἐπιδείξει τὰ βιβλία των ἢ δὲν ἤθελον ἐπιτρέψει τὴν συμπαράστασίν των πρὸς ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεών των.

4) Αἱ ποιναὶ τῆς δευτέρας παραγράφου ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς κατὰ συνήθειαν ἢ κατ' ἐπάγγελμα παρέχοντας ἄσυλον εἰς παίκτας τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορευομένων τυχηρῶν παιγνίων.

5) Οἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανόμενοι παῖκται τυχηρῶν παιγνίων, ἔξω τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρεπομένων λεσχῶν, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 200 μέχρι 1000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500 ἕως 5000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

6) Ἐρύσον τὰ παίγνια, τὰ καθοριζόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 1 λειτουργοῦσιν ἐν αἰθούσαις συλλόγων οἱασδήποτε φύσεως, αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ οἰκείου διοικητ. συμβουλίου, ἕκαστον λαμβανόμενον χωριστά. Διὰ τῆς αὐτῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπαγγέλλεται ἡ ἔκπτωσις τῶν συμβούλων ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν καταδικασθέντων μελῶν ἀπὸ τοῦ μητρώου τοῦ σωματείου.

Ἡ διάλυσις τοῦ σωματείου δύναται ν' ἀπαγγελθῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῇ αἰτήσει τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

7) Οἱ παραβάται τοῦ ἄρθρου 8 τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 13 ὁριζομένου τέλους εἰσόδου.

Ἄρθρον 18.

1) Οἱ παραβάται τῶν ποινικῶν διατάξεων τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰσάγονται εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πλημμελειοδικείου ἄνευ προανακρίσεως δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μηνύσεως ἢ τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλήψεως.

Ἂν οὗτοι συλληφθῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 159 καὶ 209 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας προσάγονται μετὰ τῆς πρασηκούσης

ἐκθέσεως ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως, ὅστις ἐπιδίδει αὐτοῖς παραχρῆμα τὴν κλῆσιν.

2) Τὸ δικαστήριον δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ὑπαρχόντων οὐσιωδῶν λόγων νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἐπὶ μέν των συνεπείᾳ μηνύσεως κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐκδικαζομένων πράξεων μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς καὶ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις.

Δευτέρα ἀναβολὴ ἀπαγορεύεται.

Διαταχθείσης τῆς ἀναβολῆς ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τῶν μαρτύρων, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ἡ σύλληψις καὶ ἡ βιαία προσαγωγὴ τῶν ἀπουσιασάντων μαρτύρων.

Ἄρθρον 19.

1) Ἡ μετ' ἐπιβολὴν δύο ποινῶν λόγῳ παραβάσεως ἀποτελεῖ λόγον ἄρσεως τῆς ἀδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ἄνευ ἀξιώσεώς τινος οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως οὐδὲ προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

2) Ἐπὶ καταδίκης κατὰ τὸν παρόντα νόμον δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ μετατροπῆς ποινῶν εἰς χρηματικὰς, ὡς καὶ αἱ περὶ μετατροπῆς ποινῶν εἰς χρηματικὰς, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως καὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως δι' ἐγγυήσεως διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων.

Ἄρθρον 20.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 17 παράγρ. 3 ἀναγραφόμεναι ποιναὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 προνομιακῶν Λεσχῶν.

Ἄρθρον 21.

Ἐπὶ γραπτῇ ἢ προφορικῇ μηνύσει τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχήν, ἐν αἷς δὲ πόλεσι δὲν ἐδρεύει τοιαύτη, εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ὅπως ἐν συμπράξει μετὰ τῆς Ἀστυνομίας ἐνεργήσῃ ἐν παντὶ καιρῷ ἔρευναν εἰς τόπους ἰδιωτικῶν συναθροίσεων, ἔνθα κατὰ συνήθειαν ἢ κατ' ἐπάγγελμα διενεργοῦνται τυχηρὰ παίγνια, πρὸς ἀνακάλυψιν παραβάσεων τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 22.

Δημόσιοι λειτουργοὶ ἢ ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς ἢ θαλάσσης φοιτῶντες ὅπως δήποτε εἰς λέσχας ἢ αἰθούσας τυχηρῶν παιγνιδίων, θεωροῦνται, πρὸς τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἐδαφ. 7

ποινικῇ διώξει, ἔνοχοι ἀναξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς, τιμωρούμενοι κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν οἰκείων νόμων ἑκάστης ὑπηρεσίας ἀναγραφομένας πειθαρχικὰς διατάξεις.

Ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, φοιτῶντες παρὰ τὴν διὰ Β.Διατάγματος περὶ τούτου ἀπαγόρευσιν ὅπως δήποτε εἰς λέσχας ἢ αἰθούσας τυχηρῶν παιγνίων, δύνανται νὰ ἀπολυθῶσιν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν ἄνευ τηρήσεως τῶν νομίμων προθεσμιῶν εἰδοποιήσεως.

Παραγραφαί

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἀδικήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ νοῦ παρόντος νόμου παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν δύναται λόγῳ νομίμων διακοπῶν καὶ παραγραφῆς νὰ ἐπεκταθῇ πέραν τῶν δέκα ὀκτὼ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

1) Ὁ τρόπος καθ' ὃν κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς θὰ διενεργῆται ὁ ἔλεγχος ἐκ μέρους τοῦ Κράτους διά τε τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ λοιπῶν δημοσίων κέντρων, ἔνθα λειτουργοῦσι παίγνια, καὶ τὴν ἐν αὐταῖς τήρησιν τῆς τάξεως θέλει κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ὡσαύτως διὰ Β. Δ. θέλουσι κανονισθῇ λεπτομερέστερον τὰ τοῦ ἐλέγχου πρὸς βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένων τελῶν καὶ φόρου.

3) Εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν τελῶν καὶ φόρου δημοσίους ὑπαλλήλους, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐπίσης ἐντεταλμένα ὄργανα τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, παρέχεται ἐπίδομα μέχρι τοῦ ἡμίσεως μισθοῦ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 25.

1) Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ τμήματος Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, παρ' ᾗ διορίζονται πρόσθετως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἷς Εἰσηγητὴς καὶ εἷς γραφεὺς ἐκ τοῦ κλάδου τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

2) Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει θέλει καταρτισθῇ εἰδικὴ ὑπηρεσία ἐπιτηρήσεως λεσχῶν τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων, ὑπαγομένη ἀπολύτως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Τμήματος τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

3) Ὡσαύτως παρ' ἑκάστῃ Οἰκονομικῇ Ἐφορείᾳ θέλει καταρτίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικὴ ὑπηρεσία ἐλέγχου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένων τελῶν καὶ φόρου.

Ἄρθρον 26.

Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀναγκαιοῦσαι δαπάναι, ἰδία διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀσκούντων τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἔλεγχον καὶ τῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ἀναγράφονται ὑπὸ ἴδιον Κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ Β. διατάγματος δύνανται νὰ χορηγηθῶσι ποσοστὰ ἐκ τῶν διὰ παραβάσεις τοῦ ἄρθρου 17 εἰσπραττομένων προσθέτων τελῶν, χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ὑπὲρ τῶν ἐνεργούντων τὸν ἔλεγχον ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἢ ὑπὲρ τῶν καταγγελλόντων τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο παραβάτας. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ 1/3 τῶν εἰσπραττομένων

Ἄρθρον 27.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσπράξεις μετ' ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐλέγχου τῶν Λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, διατίθενται πρὸς σχηματισμὸν καὶ διαρκῆ ἐνίσχυσιν εἰδικοῦ ταμείου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν». Σκοπὸς τούτου ἔσται ἡ ἵδρυσις Ἐθνικοῦ δραματικοῦ καὶ μουσικοδραματικοῦ Θεάτρου, ἡ ἐνίσχυσις τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος καὶ τῶν μουσικῶν σπουδῶν, ἡ ἐνίσχυσις τῆς νεωτέρας καὶ συγχρόνου ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν γένει καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Μέχρις οὗ εἰδικὸς νόμος καθορίσῃ τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου τούτου, τὴν διοίκησιν καὶ

τὴν διάθεσιν τῶν πόρων του θὰ διέπῃ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ διοριζομένη διὰ Β. Δ. τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶ καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Διὰ Β. Δ. ἐγκριθήσεται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ταμείου Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐν γένει λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 28.

1) Ἐξαιρετικῶς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1924 δύνανται νὰ ἱδρυθῶσιν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Λέσχαι ἐν τόποις ἐξοχικοῖς θερινῆς ἢ χειμερινῆς διαμονῆς, κειμένοις εἰς ἀπόστασιν ἐγγυτέραν τῶν εἴκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἐγκεμένου σχεδίου πόλεως.

2) Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λειτουργοῦντα κέντρα τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων οἱ ἐκμεταλλευόμενοι ταῦτα ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐφοδιασθῶσι διὰ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἀδείας ἰσχυούσης μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922, καταβάλωσι δὲ τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ἄρθροις 9 καὶ 11 ὁριζομένων τελῶν.

3) Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου αἱ κατὰ τοῦτον χορηγηθησόμεναι ἄδειαι λειτουργίας Λεσχῶν ἰσχύουσι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1923.

4) Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 χρονικὸν διάστημα, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, καταρτιζομένην διὰ παμψηφίας τῶν μελῶν του, δύναται νὰ χορηγήσῃ, ἐν οἷς τόποις ἐπιτραπήσεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἵδρυσις Λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων, τὴν ἄδειαν τῆς ἄνευ πλειστηριασμοῦ λειτουργίας ἀριθμοῦ προσθέτων Λεσχῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον ἰσαρίθμων κατὰ τόπον πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἱδρυθησομένας, ὡς ἐπίσης τὴν ἄδειαν λειτουργίας τοιούτων Λεσχῶν ἐν τοῖς προαστείοις Ἀθηνῶν μέχρι δέκα πέντε κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Αἱ ἄδειαι αὗται δύνανται νὰ χορηγηθῶσι μόνον εἰς Λέσχας λειτουργούσας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ὡς σωματεῖα κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀποκλειόν-

ται δὲ τῶν ἀδειῶν τούτων αἱ Λέσχαι, ὧν οἱ κατὰ τὸν νόμον περὶ σωματείων προϊστάμενοι ἢ ἄλλως οἱ διευθύνται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ παρενθέτων προσώπων ἔλαβον ἄδειαν ἱδρύσεως Λέσχης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 ἢ μετέσχον τοῦ κατὰ ταύτας πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ἢ στεροῦνται τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 5 ἰδιοτήτων ἢ ὑπέπεσαν εἰς τὰς καὶ τὰς αὐτὰς διατάξεις καθοριζομένας παραβάσεις ἢ ἐν γένει ἐχαρακτηρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὡς ἀκαταλλήλοι διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς χορήγησιν τοιαύτης ἀδείας.

Αἱ ἄδειαι αὗται δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν ἐφάπαξ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν πρακτικῶν, τῶν ἐνεργηθησομένων κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ δημοπρασιῶν. Τὴν μεταξὺ τῶν αἰτούντων προτίμησιν ὁρίζει τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, δικαιούμενον νὰ ἐνεργήσῃ καὶ πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν μόνον μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῶν Λεσχῶν τούτων, ἀντὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 14 φορολογικῶν διατάξεων, ἐπιβάλλεται φόρος δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων κατὰ Λέσχην, τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ ὁρισθησομένου διὰ Β. διατάγματος.

5) Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 χρονολογικὸν διάστημα ἐπιτρέπεται ἵνα ἡ ἄδεια λειτουργίας τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 προβλεπομένων Λεσχῶν χορηγηθῇ ἄνευ δημοπρασίας εἰς τὰ ἐν τοῖς τόποις τούτοις λειτουργούσας ἤδη Λέσχας ἐπὶ καταβολῇ παρ' ἑκάστης τούτων διὰ τέλος ἀδείας δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων κατὰ τὸν διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενον τρόπον βεβαιώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ τέλους τούτου.

Ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤδη λειτουργουσῶν κατὰ τόπους λεσχῶν τούτων εἶναι ὑπέρτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χορηγηθησομένων κατὰ τόπον ἀδειῶν, τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πρὸς διάθεσιν τῶν ἀδειῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν λειτουργουσῶν Λεσχῶν.

Περὶ πάντων τούτων ἀποφαίνεται τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, ἡ δὲ ἀπόφασις του εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

6) Αἱ ἤδη ὡς σωματεῖα λειτουργοῦσαι ἐντὸς τῶν πόλεων λέσχαι τυχηρῶν παιγνίων θέλουσι κλεισθῆ ἐντὸς προθεσμίας ὁρισθησομένης δι' ἀποράσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τοὺς τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς πλήρους ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

ΚΑΙΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 685 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 30.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἐπακολουθοῦν χειροκροτήματα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν θεωρείων.

Ἐπικυροῦνται μετὰ ταῦτα προτάσει τοῦ κ. Προέδρου τὰ πρακτικὰ τῆς παρούσης συνεδριάσεως ὑπ' εὐθύνην τοῦ Προεδρείου, μεθ' ὃ ὁ κ. ***Πρόεδρος*** δηλοῖ ὅτι ἐγκρίτει τῆς Συνελεύσεως διακόπτονται αἱ ἐργασίαι αὐτῆς μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1' 22ᾳ'.

Λύεται μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 12 καὶ 50'.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀργ. Λαμβάρδος	**Σπ. Τσιαμόπουλος**
	Ν. Μυζάκης

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε' ΤΕΥΧΟΥΣ

---

(1) Κατόπι τῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐθνικῆς καταστροφῆς, δι' ἐπαναστατικῆς προκηρύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου, φερούσης τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συνταγματάρχου Στυλ. Γονατᾶ καὶ διανεμηθείσης δι' ἀεροπλάνου πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἐζητήθη πλὴν ἄλλων καὶ ἡ διάλυσις τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως ἥτις οὕτω καὶ διελύθη. Ἡ προκήρυξις αὕτη ἐκδοθεῖσα ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Νίῳ τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1922, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 178α φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1922.

0020659550
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

(Ζήτησον τὸ εὑρετήριον ὅλων τῶν τόμων τῶν Πρακτικῶν εἰς ἰδιαίτερον τομίδιον).